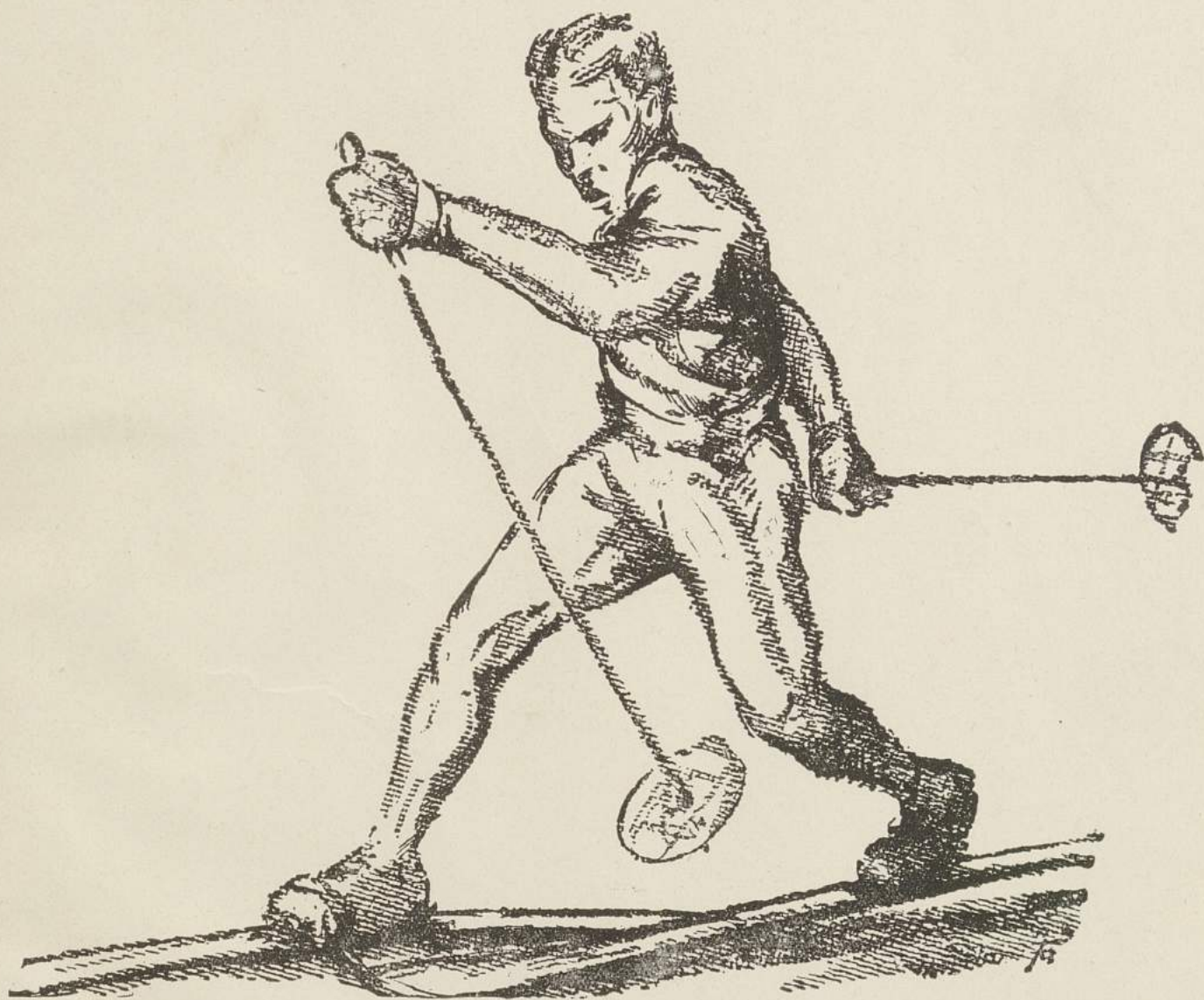


# ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ RČS.



ROČNÍK XVIII

1928 - 1929

REDAKCE: IVAN KOMÁREK A DR. OTAKAR BRAUNER

NÁKLADEM SVAZU LYŽAŘŮ RČS.  
TISKEM DR. ED. GRÉGRA A SYNA V PRAZE.

# OBSAH.

## Články:

<i>Štkpt. Miloš Frgal:</i> Užítí lyžařských holí při švihách . . . . .	11, 12, 39	<i>Dr. Josef Kalibera:</i> Mezinárodní závody F. I. S. a mistrovství Polska v Zakopaném . . . . .	167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178
<i>Ivan Komárek:</i> Vzpomínky z korsických hor . . . . .	13, 14, 15	<i>Norbert Lang:</i> Dopisy z Arlbergu . . . . .	187, 188, 189, 190
<i>Inž. Václav Nevrlý:</i> Jánské Lázně-Černá hora v Krkonoších . . . . .	16, 17, 18	<i>J. M. Kuděj:</i> Vozembouch? . . . . .	191, 192, 193, 194
<i>M. Záloha:</i> Skaláci . . . . .	40, 41	<i>Prvý svazový závod hlídek na Zvičíně (J. K.) . . . . .</i>	194
<i>Dr. Josef Kalibera:</i> Nová telefonní síť na Krkonoších . . . . .	42, 43	<i>Ing. F. Příbyl:</i> Typy II. . . . .	195, 196
<i>Hermína Faloutová:</i> V zemi tisíce jezer (Finsko) . . . . .	43, 44, 45	<i>Dr. O. Brauner:</i> VIII. Lyžařské závody čs. branné moci . . . . .	200
<i>Ivan Komárek:</i> Lyže . . . . .	67, 68, 69, 70, 99, 100	<i>Dr. Gregor:</i> Jak bude v příští zimní sezoně postaráno o dopravu lyžařů do Krkonoš, Orlických a Jestřebích hor . . . . .	205, 206
<i>Dr. O. Brauner:</i> Pět lyžařů a všichni potrefeni . . . . .	71, 72	<i>Dr. O. Brauner:</i> I. Kapitoly o horolezectví . . . . .	207, 208, 209, 210
<i>Ivan Komárek:</i> Výročí 25letí Karla Jarolímk . . . . .	72, 73, 74	<i>Janda-Maloch:</i> O mazání lyží na jarním firnu . . . . .	211, 212
<i>Emerich Rath:</i> Zlepšení lyžařských holí . . . . .	90, 91, 92, 93	<i>Dr. Jar. Moser:</i> Letošní mezinárodní závodní bilance . . . . .	213, 214, 215, 216, 217, 218
<i>Štkpt. Miloš Frgal:</i> Nové směry v závodním lyžaření . . . . .	95, 96, 97	<i>Dr. J. Scheiner:</i> Zasedání předsednictva FIS. v Zakopaném . . . . .	225, 226
<i>Edgar St. Hauner:</i> „Zimní byt“ . . . . .	97, 98	<i>R. Pilát:</i> V Maritímských Alpách . . . . .	231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238
<i>Fr. Skřivánek:</i> Smrčina . . . . .	121, 122, 123, 124	<i>Norbert Lang:</i> Srdce Šumavy . . . . .	238
<i>Dr. O. Brauner:</i> První lyžařský kurs čsl. vojska . . . . .	101, 124, 125	<i>Norbert Lang:</i> Václav Hora . . . . .	238, 239
<i>Ph. Mr. Puszkailer:</i> Vsacké Bezkydy . . . . .	126	<i>Ing. P. Příbyl:</i> Klister . . . . .	239
<i>Ing. Fr. Příbyl:</i> Typy . . . . .	128	<i>Dr. O. Brauner:</i> II. Kapitoly horolezecké . . . . .	240, 241, 242
<i>Ivan Komárek:</i> Naši v Rumunsku . . . . .	145, 146, 147, 148, 149		
<i>Dr. O. Brauner:</i> Do Pontresiny a Davosu na závody . . . . .	150, 151, 152		
<i>Ivan Komárek:</i> Mezinárodní závody S. L. 1929 na Štrbském Plese . . . . .	161, 162, 163, 164, 165, 166		

## Obrázky a kresby:

<i>Lišák Rath . . . . .</i>	3	<i>Na sedle Kopa (foto F. Grosz) . . . . .</i>	123
<i>12 obrázků v textu . . . . .</i>	11, 12, 39	<i>Lavina (foto Banyász) . . . . .</i>	125
<i>Vrcholek Rotonda . . . . .</i>	13	<i>Vločka humoru (kresba V. J.) . . . . .</i>	126
<i>Při táborovém ohni (foto Glogar) . . . . .</i>	14	<i>Tannenstein-bouda u Špindl. Mlýna (foto Hubka) . . . . .</i>	127
<i>Malý Kriváň (foto Glogar) . . . . .</i>	15	<i>Typy (kresl. ing. Příbyl) . . . . .</i>	128
<i>Lanovka obr. č. 1 . . . . .</i>	16	<i>Transylvanské Alpy (foto Pop) . . . . .</i>	145
<i>„ . . . . . č. 2 . . . . .</i>	17	<i>Bucegi (foto Pop) . . . . .</i>	146
<i>„ . . . . . č. 3 . . . . .</i>	18	<i>Dr. Rosetti, Bräuer . . . . .</i>	147
<i>Časné ráno na řece (foto Glogar) . . . . .</i>	18	<i>Predeal . . . . .</i>	148
<i>Cvičení alpistů . . . . .</i>	40	<i>Náhorní planina v Transylvánii (foto Netoliczka) . . . . .</i>	149
<i>Slaňování . . . . .</i>	40	<i>M. Lappalainen . . . . .</i>	150
<i>Fauna v Zermatu . . . . .</i>	41	<i>Naši skokani Vondrák a Vrána (foto Brandejsová) . . . . .</i>	151
<i>Malý Kriváň (foto Glogar) . . . . .</i>	44	<i>Pohled od Lenzenberka (foto Glogar) . . . . .</i>	152
<i>Malá Fatra (foto Glogar) . . . . .</i>	45	<i>Sigmund Ruud . . . . .</i>	163
<i>Příprava na lyže, kresl. inž. Příbyl . . . . .</i>	46	<i>Giewont (foto Schabenbeck) . . . . .</i>	167
<i>Pohled z Můstku na Ostrý (Dr. Čipera) . . . . .</i>	67	<i>Prezident polské republiky (foto Dr. Kalibera) . . . . .</i>	168
<i>Za bílého rána (foto Hubka) . . . . .</i>	68	<i>Bronislav Czech (foto Schabenbeck) . . . . .</i>	169
<i>Po návratu z tury (foto Hubka) . . . . .</i>	69	<i>William Bracken . . . . .</i>	169
<i>Hele sníh (kresl. Příbyl) . . . . .</i>	70	<i>Závodníci v Zakopaném (foto Löwit) . . . . .</i>	170
<i>Furkotská dolina (foto Dr. Procházka) . . . . .</i>	71	<i>Polankówna a Friedländerová v Zakopaném . . . . .</i>	171
<i>Předseda T. O. Jarolímek (foto Jílek) . . . . .</i>	73	<i>Kristian Johansson (foto Schabenbeck) . . . . .</i>	172
<i>Sigmund Ruud, poprvé v Jánských lázních . . . . .</i>	74	<i>Staszal Polankówna . . . . .</i>	173
<i>„Legenda“ slalomu . . . . .</i>	95	<i>Miss Goreen Elliot . . . . .</i>	173
<i>Údolí Mlýnice (foto Dr. Procházka) . . . . .</i>	96	<i>Hans Vinjarengen (foto Löwit) . . . . .</i>	174
<i>Kriváň ze Sedílka (foto Dr. Procházka) . . . . .</i>	97	<i>Typická krajina v Zakopaném (foto Schabenbeck) . . . . .</i>	175
<i>Vernagtský ledovec (foto Votrubeč) . . . . .</i>	98	<i>Pofadatelstvo a soudecové v Zakopaném v kožíších (foto Dr. Ka- libera) . . . . .</i>	176
<i>Bílý Arlberg (foto Weidenhofer) . . . . .</i>	99	<i>Norský team v Zakopaném (foto Dr. Kalibera) . . . . .</i>	177
<i>Monte Rotondo (foto Táborský) . . . . .</i>	100	<i>J. M. Vlček . . . . .</i>	179
<i>Kozorožci v Javorině (foto Vosyka) . . . . .</i>	101	<i>Biberkopf (foto Kanenýř) . . . . .</i>	192
<i>V okolí Raketnice v Krkonoších (foto Glogar) . . . . .</i>	121	<i>Sjezd z Mohlenfluh (foto Kanenýř) . . . . .</i>	193
<i>U Zeleného Plesa (foto Banyász) . . . . .</i>	122		

Z prvního závodu hlídek na Zvičíně (foto Jílek) . . . . .	194	Preskok před holemi . . . . .	217
Vážení bařochů (foto Jílek) . . . . .	195	Putovní cena Č. Ski klubu Hradec Králové . . . . .	217
Typy: kreslil Ing. Příbyl . . . . .	195, 196	J. V. Pilnáček . . . . .	217
Hlídka bratří Německých (foto Jílek) . . . . .	197	Závodníci Fišera, Gregor a Procházka . . . . .	218
Vítězná hlídka (foto Jílek) . . . . .	198	Majestátní „Spici“ v pohoří Černé Hory (foto Glogar) . . . . .	231
Jackie Coogan (foto Andres) . . . . .	199	Balzatulská nádrž (foto Glogar) . . . . .	232
Kozí hřbety v Krkonoších (foto Glogar) . . . . .	211	Pop Ivan v pohoří Černé Hory (foto Glogar) . . . . .	233
Na sluníčku (foto Komárek) . . . . .	212	Zbytky válečné litice světové války na Černé Hoře (foto Glogar) . . . . .	234
Výklad trati (foto Jílek) . . . . .	213	Co vytvořila čarodějka zima ve Velké Fatře (foto Kocum) . . . . .	235
Předání štafety (foto Jílek) . . . . .	213	Sigmund Ruud na Jarolínkově můstku . . . . .	236
Vítězná ženská štafeta (foto Jílek) . . . . .	214	Lyžařský terén v sedle Kopa (foto Grosza) . . . . .	237
Vítězná štafeta Kulka, Slonek, Beranovský (foto Jílek) . . . . .	214	Václav Hora . . . . .	238
Terén u Colalba . . . . .	215	Klister (kreslil ing. Příbyl) . . . . .	239
Warth na Arlbergu . . . . .	216		

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé



LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

LISTOPAD 1928.

ČÍSLO 1.

## Výzbroj.

ZDAR ZIMNÍM SPORTŮM 1928—29.



Opět přiblížila se zima, snůh a s ním mnoho radostí. Mezi mnoha jinými první na řadu přichází lyže. Každý lyžař, lyžařka neb celá rodina prohlíží, opravuje a připravuje svoji výzbroj. Lyže se „šprajcují“ oblek zbavuje naftalínu a obuv podrobuje přísné kontrole.

Ale ach, boty, hlavní součástka výzbroje jsou seschlé a rozbité, u lyží prasklé vázání, holi chybí bodec, nu zkrátka všude třeba oprav neb dokonce výměny některé sportovní součástky. Ustaraně dumá lyžař u výzbroje.



Dobře je sportovecům, kteří již mají dobrou obuv aneb znají dobrý nákupní pramen; hůře však kdož odkázání jsou na náhodu a právě těm věnujeme tyto řádky.

„Dobré jméno solidní firmy zaručuje dobrý nákup“. To budiž heslem, jež uspoří mnoho starostí s přílehavostí, nepromokavostí, trvanlivostí atd. Je třeba, aby kupující měl důvěru k závodu, jehož majitelé jsou sportovci-odborníci a ti mu poradí nejlépe, neb sami dobře znají mnohé ty „rytíře smutných postav“ jimž teče do bot.

Péče kterou nutno obuvi věnovati není veliká, ale v některých bodech důležitá. Před použitím promážeme obuv speciálním tukem a vyčkáme až tuk se vpije. Promazání možno tři až čtyřikrát opakovati, až kůže stane se vláčnou a póry zasytí, neboť každá kůže i ta nejlepší je pórovitá a dokud nejsou tyto tukem vyplněné, může do bot vnikati voda. Takto



připravená obuv je pak nepromokavá a nyní vzhůru do hor.

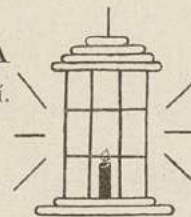
Přijde večer . . . Hladoví, unavení a promrzlí hrnou se lyžaři do příjemně vytopené chaty. Veliká, teplo sálající kamna jsou v mžiku obložena šatstvem a tu mnozí nezkušení, nepředvídací blížící se katastrofu rozloží nejen své svršky, ale i údy včetně bot hodně blízko.



Katastrofa nastala. Druhý den boty jsou tuhé, podešev nepoddajná a lyžař po krátkém pochodu zjistí v botách vodu a mnohdy i prasklou podešev. Abychom se toho uvarovali dlužno denně večer obuv ihned zouti, napínačem vypnout a ponechati přes noc v teplé místnosti, ne však v blízkosti kamen, jinak . . . zkažený je výlet, zkažená radost a smutně vrací se sportovec nachlazen domů.

Z toho plyne naučení; přijďte k nám, my Vám dobře poradíme, odborně dle vlastních zkušeností obsloužíme, zdarma upravíme vázání a dokážeme Vám, že jsme Vaší důvěry plně hodni.

K R Á S A  
obchodní dům obuvi.



PRAHA  
LUCERNA

## Zprávy Svazu Lyžařů.

LYŽAŘSKÝ ČAJ. Svaz Lyžařů pořádá svůj každoroční obvyklý čaj v pátek dne 9. listopadu 1928 ve velkém sále „Lucerny“ v Praze pod protektorátem p. primátora hlav. města Prahy Dr. K. Baxy a jeho choti. Čistý výtěžek věnován bude letos našemu lyžařskému dorostu.

VALNÁ HROMADA SVAZU LYŽAŘŮ RČS. Valná hromada Svazu lyžařů RČS. koná se v neděli dne 11. listopadu 1928 o půl 9. ráno ve velkém sále palace „Avion“ Praha II., Václavské nám. č. 49. Program valné hromady jest tento: 1.) Zahájení. 2.) Zpráva jednatele. 3.) Zpráva mezinárodního tajemníka, 4.) Zpráva předsedy Technie-

kého odboru, 5.) Zpráva dorosteneckého referenta, 6.) Zpráva redaktora a administrátora časopisu „Zimní sport“, 7.) Zpráva dopravního referenta, 8.) Zpráva správce inventáře, 9.) Zpráva účetního, 10.) Zpráva pokladníka, 11.) Zpráva dozorčího výboru, 12.) Volby, 13.) Volné návrhy: a.) správního výboru Svazu lyžařů RČS., b.) podané závčas ve smyslu stanov Svazu lyžařů RČS. Podle § 7. stanov Svazu lyžařů RČS. vysílá každý klub jednoho delegáta do 50ti členů a za každých dalších 50 členů vždy po jednom delegátu; více jak 5 delegátů není přípustno. Delegátům musí býti vystavena plná moc, znějící na jejich jméno. Upozorňujeme členy, že právo volební na valné hromadě mají pouze ty kluby, jichž platební povinnosti vůči Svazu lyžařů RČS. jsou vyrovnány před valnou hromadou. Vyrovnajte tudíž obratem všechny nedoplatky, neb v den valné hromady nebudou již žádné dodatečné platy přijímány.

**SCHŮZE SPRÁVNÍHO VÝBORU SVAZU LYŽAŘŮ RČS.**  
V předvečer valné hromady Svazu lyžařů RČS., koná se schůze správního výboru Svazu lyžařů RČS. v místnostech Obecního domu hlavního města Prahy, v Praze I. o 6. hodině večerní, v jídelně v mezaninu. Zvláštní pozvánky nebudou členům správního výboru rozesílány.

**SCHŮZE PRACOVNÍHO VÝBORU 18. /X. 1928.** Předsedal Dr. Scheiner, který referoval o schůzi pražského sokolského lyžařstva, konané 16. října ve Zbrojnici. Po jeho vysvětlení ohledně nutné spolupráce sokolského lyžařstva se Svazem Lyžařů, dán spontánní projev přítomných, aby veškeré sokolské lyžařstvo bylo organizováno ve Svazu Lyžařů. — Jednáno o prodejné lyžařských jízdenek pro zimní období 1928—29. — Referováno o lyžařském čaji, jež se koná dne 9. listopadu 1928 v Lucerně. Schůzka se zástupci HDW. koná se 25. října v Praze. Podána zpráva o účasti Svazu Lyžařů na celostátní výstavě tělesné výchovy a sportu, která uspořádána bude v roce 1930 v Pardubicích a které Svaz Lyžařů účastní se vlastní expozicí. Jednáno o smlouvě s oběma redaktory a administrátorem časopisu Zimní Sport, jež schválena podle návrhu Dr. Šulce a Dr. Mosra.

**ZPRÁVA TECHNICKÉHO ODBORU ZE SCHŮZE 11. /X. 1928.** Předsedal arch. Jarolímek. Letošního roku budou opět v jednotlivých župách pořadány zkoušky cvičitelů. Přepřacován cvičitelský řád na základě získaných zkušeností. Kurs pro cvičitele závodníků propojuje se na Štrbském Plese v době od 29./XII. 28 do 6./I. 1929. Zásadně usneseno, že závod sdružený musí býti vypisován ve dvou dnech. Je-li však nutno, aby závod distanční i skok byly v jediný den, pak nesmí trať závodu distančního býti delší 12 km. Prozatímní termínová listina ustanovena takto: 13./I. župní přebory, 27./I. Memorál Dr. Synáčka, 14 až 17./II. mistrovské závody Svazu na Štrbském Plese, 2./III. Pohár kongresového místku, Velikonoce Tatranský pohár. Mezinárodní jednatel přednesl pozvání Polského Lyžařského Svazu, jež pořádá hlavní závody F. I. S. v Zakopaném s tímto programem: 4./II. losování 50 km závodu, 5./II. závod na 50 km a losování sjezdu, 6./II. sjezd a losování závodu dam, 7./II. závod dam a losování závodu 18 km a kombinovaného skoku, 8./II. závod na 18 km, 9./II. kombinovaný skok a losování skoku prostého, 10./II. skok prostý. Mimo to současně došlo pozvání k závodům ve skoku na lyžích, jež konati se bude 12./II. v Krinici. Technický odbor zásadně se usnesl závodů v Zakopaném se účastniti a zaslati prozatímní přihlášku 20 závodníků a 4 delegátů. Zda Svaz účastní se též závodu v Krinici, rozhodne T. O. později.

**XV. SCHŮZE T. O. DNE 18. /X. 1928.** Předsedal arch. Jarolímek. J. Komárek referoval o schůzi s Čs. obcí Sokolskou v Tyršově domě, na níž projednávalo bylo lyžařské názvosloví. Mezinárodní tajemník čte dopis, v němž HDW. žádá Svaz Lyžařů o přenechání uspořádání mezinárodních závodů v r. 1929, kdy HDW. slaví 10leté jubileum. Ohledně žádosti této bude jednáno přímo se zástupci HDW. na schůzce, která se bude konati v Praze 25. října. O došlém pozvání na mezinárodní závody saňkařské a bobsleighové v Dawosu 1929, bude vyrozuměn HDW.

**POUŤ K URNĚ ZEMŘ. DR. SYNÁČKA** ve Vinohradském kolumbariu vykonána byla jako každoročně v úmrtní den Nezapomenutelného, 17. září t. r. K schránce urny Synáčkovy a Muttichovy položeny krásné kytice. Hojná byla zejména účast členstva Čs. spolku pro zimní sporty s předsedou Bohutínským v čele. Za správní výbor svazu byli přítomni: Dr. Brauner, Jilek, Komárek, Macháček. J. K.



Dobrá lyžařská výzbroj jest vlastně hlavní otázkou celého lyžaření. Jak důležitou jest dokonalá výzbroj při jízdě na lyžích potvrdí Vám každý zkušený lyžař a jest nemyslitelné tento sport dobře prováděti, nejsme-li dostatečně aneb odborně vypraveni. Jest mnoho podniků, které potřeby pro lyžaře prodávají, ale nepatrné procento jest těch, které dovedou odborně vyzbrojiti. Nakoupiti lyží, vázání, holí a tak dále není ještě samo o sobě žádným uměním. Vybrati a voliti z celého množství věcí, které se obchodník nabízejí, jest však již jiná otázka. K tomu jest zapotřebí určité znalosti odborné a určité tradice. Dobré pověsti v tomto oboru těší se firma Sport-Svoboda, která již od samého začátku lyžaření v Čechách pracuje ruku v ruce se všemi předními odborníky v tomto oboru a jest také jako první, odborně vedená firma uznávána. Jako každoročně majitel firmy osobně vybral lyže u výrobce a každý pár podrobně prohlédl, takže kupující může si vybrati pouze z nejlepšího.

Jako nejdůležitější součástí výzbroje, lyžařským botám, jest věnována největší péče. Firmě podařilo se pro letošek zajistiti si dostatečné množství skvěle osvědčené speciální americké Watterproof kůže a doufá, že bude moci všem zájemcům vyhověti. Jest samozřejmé, že pečlivá ruční práce, odborně volený tvar, hlavně nepromokavost je hlavní směrnice při výrobě.

Vázání, hole a drobné potřeby pouze osvědčených vzorů.

O montáži vázání. Svědomitost a zkušenost při montáži vázání jest předním požadavkem. Firma každoročně vypravuje svůj dílenský personál do hor, aby z vlastní zkušenosti uvědomil si zodpovědnost své práce. Sta párů cizích lyží, které jsme nuceni ročně přemontovati, potvrzují důvěru i jméno dlouhou zkušeností získané.

Ve vlastních dílnách vyrábíme boty, vázání, hole atd. a můžeme všem individuálním přáním vyhověti.

**SPORT-SVOBODA**  
**PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40.**  
TELEFON 283-8-3.



Lišák Rath.

Vinohrady atd. Jako jediná žena startovala Kozáková, L. Z. K., čas 44 min.

Originelní a místy i humoristické ceny dodala „liška“ Emerich Rath, jehož myšlenkou byl závod. Závoděno bez dělení na lyžařské třídy.

TRADICIONEL. PŘESPOLNÍ BĚH PRAŽSKÉ ŽUPY S. L. konaný 7. října jako každoročně v *Měchenickách*, neměl štěstí s počasím. V době startu přišlo jen se lilo. Vzdor tomu měl běh „v poli“ 58 závodníků. Oproti dřívějšímu zvyku bylo zde poprvé použito pro obecnost velmi malebného, hromadného startu. Hromadný start je příznačný pro cross-country a není důvodu, aby nebylo použito i při našich těžších a dle našeho mínění i více animuje závodníka, než slepý lyžařský start po minutě, který je při závodě na lyžích odvodněn vyjetou závodní stopou a rozměry lyžařské výzbroje. Závodník má lepší přehled přes výkony své konkurence a ekonomii svého výkonu. Závodníci byli rozděleni na dvě skupiny dle délky trati jim vyměřené I a II. třída, starší a hosté 8 km, Ženy III. třída a dorost 4 km. Startovalo 6 žen, 6 dorostenců, 13 ve III. třídě, 1 v I. třídě, 24 ve II. třídě, 4 starší a 4 hosté.

Závod byl dotován putovní cenou zakladatele tohoto běhu a proktora závodu Ivana Komárka určenou za nejlepší čas dne lyžaři, nejméně dva roky v župě organisovanému, který prokazatelně již na lyžařských závodech Svazu startoval. Start byl pro závodníky vskutku obětí, neboť v rozmožlé půdě a drolicím se kamení to hrozně sklouzalo a nescházelo ani zranění. Prozířetelnosti pečlivého náčelníka Jaurise byla klassická trať závodu trochu k svému prospěchu pozmeněna, t. j. mírně do Klineckých lesů prodloužena a vynechána známá dlouhá strž, která bývala velmi vždy únavná pro závodníky, neboť byla již skoro v polovině trati. Start byl místo o 10. hod. až v 11. hod. neboť bylo nutno opravit strhané značky, zlozvyk jemuž lze stále těžko lidí odnaučiti.

Výsledky: I. tř.: 1. Miroslav Bartů 29'25" (Č. ski klub Praha) II. tř.:

## Závody.

HON ZA LIŠKOU VE ŠTĚCHOVICÍCH. Lyžařský závodní klub uspořádal v krásné kotlině Štěchovické orientační běh za liškou na 6 $\frac{1}{2}$  km trati: Štěchovice, Kolna, Záhoří v Proudech. Liška, Emerich Rath, byla vypuštěna sypajíc značky. Hodinu za ní vypuštěno 19 běžců (1 žena). Podnik byl dobrou myšlenkou, jak uspořádati na rychle vytrvalecký závod bez předběžného obtížného označení, stavění kontrol atd. Přes to, že bylo veliké vedro, podán byl dobrý sport; trať vedená velkým stoupáním, roklemi a stržemi byla dosti obtížná. Výsledky: 1. Bloman L., Klub lyžařů Vinohrady, 29 min.; 2. K. Kabátník, Vysokoškolský, 2 m za vítězem; 3. Rudl K., L. Z. K., 29:30 min.; 4. Havlíček, L. Z. K.; 5. Hromádka, Vysokošk. Sp.; 6. Bloman Kaja, L. K.

## Naším čtenářům!

1. Nehněvejte se, že jsme Vám poslali náš časopis na ukázkou, ale prohlédněte si jej, přečtete a jestliže se Vám zalíbí, staňte se odběrateli a zašlete složenkou, která přiložena bude k 3. číslu předplatné za celý ročník Kč 35.—.

2. Nebuďte jenom odběrateli našeho listu, ale staňte se našimi přáteli. Žádejte náš list v kavárnách, čítárnách i v boudách, které navštívíte, doporučte náš list svým přátelům a známým.

3. Potřebujete-li lyžařské potřeby neb hledáte-li kam máte jeti na hory prohlédněte si naše inseráty. Podporujte firmy u nás inserující a při svých nákupech odvolávejte se na náš list. Budete jistě dobře obslouženi. Ziskávejte nám nové inserenty.

4. Nehněvejte se na nás, nedoje-li Vám číslo, ale reklamujte. Reklamace nemusíte frankovat, poznamenejte jen na obálku „reklamace“. Nehněvejte se, nevíme-li, že jste změnili bydliště, ale oznamte nám ihned každou změnu adresy.

5. Ponecháte-li si své číslo jste považován za odběratele a budou vám i další čísla zaslána, uznajte, že poškodili byste nás velice citelně, pakliže nechcete býti odběrateli a časopis nevrátíte.

1. Šourek Jiří (A. C. Sparta) 27'40" (nejlepší čas dne), 2. Kalaš Frant. (Sokol Pražský) 28'12" 3. Durčánek Síta (Č. S. K. Praha) 28'16" 4. Jiří Kabátník (Vysokošk. Sport) 28'32" 5. Novotný Frant. (Svaz Skautů) 28'47" 6. Rudl Karel (L. Z. K.) 28'53" atd. III. tř.: 1.) Brikeus Evžen (21 odd. skautů 23'32" 2.) Maršálek Mir. 3.) Eduard Hromádka (Vysokošk. Sport) atd. Dorost: 1.) Jiří Troníček, Č. ski klub Praha, 2.) Matěha Jiří (21. odd. skautů) 3.) Hora Josef (Sokol Praha VII.) atd. Ženy: 1.) Běla Friedlándrová-Havlová (L. Z. K.) 24' 2.) Olga Kozáková (L. Z. K.) 24'46" 3.) Ruda Paříková (K. L. V.) 25'08" Starší A.): 1.) Jindra Kosina (Sokol Praha) 33'49" 2.) Patzák Karel (S. K. Slavia) 34'41" 3.) Vitásek Jan (klub vod. turistů) 34'42" Starší B.) 1. Em. Rath 35'33".

Samozřejmě vaše bota nesmí propouštět vlhko. Ale jest při tom lehká a pohodlná? Přílně vám k noze?

Připravili jsme vám letos naprosto novou lyžařskou obuv. Je lepší i levnější. — Stojí: dámská Kč 219,-, pánská Kč 229,-. Vyrábějí ji odborníci a proto je dokonalá.

**HUMANIC** PRAHA I, - NÁRODNÍ TŘ. SMÍCHOV - PALACKÉHO 20

Božova chata při lizáku jako šatna letos nestačila, musily vypomoci místnosti pí. Jiršákové a kryté auto nákladní, v němž přijela jedna „parta“ běžců. Bude příští rok nutno použití i místnosti nového, krásného právě dostavěného „Sport hotelu“, který stojí u vody a co nevidět zahájí provoz.

J. K.

PŘESPOLNÍ BĚH SVAZU LYŽAŘŮ VE VŠENORECH, byl vyjímaje předloni, kdy jej pořádal Ski klub Pardubice, odbýván vždy v oblastech pohorských klubů. Letos bylo jeho uspořádání svěřeno čilému lyžařskému odboru „S. K. Slavie“, který jej uspořádal v klínu krásných Všenorských lesů se startem a cílem před hotelem „Zdenka“. Scházely sice známé krkonošské lyžařské závodní „kanony“, to však vynahradila početná účast závodníků Pražské župy, kteří i na sněhu jak známo, v poslední době s horaly statečně se měří. Výhodné vlakové spojení a vrozená obětavost pro podniky Svazu přivedla sem i Turnov, Českou Lípou a Hradec Králové, borce propagátora českého lyžařství v Krušnohoří lyž. klubu v Lounech

**SPORTOVNÍ DŮM**

**JOSEF**

**DŽBÁNEK**

PRAHA II., SPÁLENÁ 30

TELEFON 254-9-6



**OTEVŘENÍ**

3. LISTOPADU 1928



**LYŽE - SANĚ - BRUSLE**

ATHLETIKA - KOPANÁ - TĚLOCVIK - TURISTIKA  
BOX - SKAUTING - TENNIS - RYBÁŘSTVÍ - PLA-  
VECTVÍ ATD.

ŽÁDEJTE CENÍK!

Vede O. ĐOUBALÍK



a šik borců župy Západočeské se starými pracovníky Langem, Polákem a Jirkou v čele.

Klidný teplý podzimní den v krásné, zlatem a bronzem podzimu hýřící kotlině Všenorské, suchá půda trati a dobrá organizace vedená Slávisty s Jaurisem a Krňoulem v čele, umožnily hladký průběh závodu a dobrý sport. Nebylo nehod, úrazů, omylů. 93 borců startovalo v 20 vteř. intervalech, zajímavý byl boj mezi „koryfeí“ a I. třídou, která tentokrát uhájila svoji prestiž Josefem Německým, který má nejlepší čas dne — 28:01. Trať měřila pro I., II. a III. třídu as 8 km pro dorost a ženy 3½ km. Soudci: Komárek, Dr. Brauner, Polák, Macháček a Finger.

Trať 8 km. I. třída: 1. Jos. Německý, SK. Slavia 28 : 1, 2. inž. Bártů, Č. Ski klub Praha 32 : 19, 3. N. Lang, Č. Ski klub Plzeň.

II. třída: 1. dr. V. Drozda, Sokol Č. Lípa 29 : 03, 2. Jos. Kebrle, LK. Louny 29 : 28, 3. K. Bloman, KLV. Praha 30 : 16, 4. Jan Žák, Č. Ski klub Plzeň 30 : 29, 5. Fr. Kalaš, Sokol pražský 30 : 35, 6. Fr. Novotný, III. vodní skauti Praha, 7. Durhánek, Č. Ski klub Praha, 8. V. Vojtěšek, 21. skauti Praha, 9. K. Rudl, LZK. Praha, 10. Jan Kostinec, SK. Plzeň.

III. třída: 1. Mir. Maršálek, 21. skauti 30 : 22, 2. V. Hampejz, SK. Plzeň 30 : 54, 3. Zd. Vejšický, Č. Ski klub Plzeň 31 : 56, 4. Fr. Lelek, Olympia Plzeň 32 : 08, 5. Jos. Miňovský, SK. Slavia 32 : 54, 6.—7. J. Hospodský, 21. skauti Praha a J. Ptáčník, Olympia Plzeň, 8. Cifka, KLV. Praha, 9. Jiří Vrba, 21. skauti, 10. Brabeneč, ČSpZS. Praha.

Třída starších: 1. K. Toel, AC. Sparta 33 : 14, 2. J. Kosina, Sokol pražský 35 : 04, 3. J. Dobiáš, Olympia Plzeň 37 : 29, 4. Jan. Vitásek, KČsT. Praha 37 : 43, 5. E. Rath, LZK. Praha.

Hosté: 1. Vodrážka, Sokol Praha VII. 30 : 40, 2. Cíger KVS. Praha 30 : 47, 3. Teklý, KČsT. Praha 33 : 17, 4. Křeček, KČsT. Praha, 5. J. Hora, Sokol Praha VII.

Trať 3.5 km. Dorost: 1. Mil. Voves, Olympia Plzeň 12 : 28, 2. J. Münz, SK. Slavia 12 : 59, 3. L. Kroft, Č. Ski klub Plzeň 13 : 05, 4. Jos. Volf, Olympia Plzeň 13 : 26, 5. Jiří Matĥa, 21. skauti 13 : 37, 6. Zd. Polák. 3. vodní skauti, 7. V. Podolský, LZK. Praha.

Ženy: 1. Běla Friedländerová, LZK. Praha 15 : 04, 2. Paříková, KLV. Praha 16 : 49, 3. Šmerhová, LZK. Praha 16 : 56, 4. J. Poláková, Olympia Plzeň 17 : 57, 5. M. Poláková, Olympia Plzeň 19 : 32. Vítěz na 8 km získal čestnou cenu firmy Sport - Lüftner Praha, vítěz na 3.5 km čestnou cenu firmy V. J. Rott, Praha. J. K.

IV. PŘESPOLNÍ BĚH BEZKYDSKÉ ŽUPY SLRČS. Technický odbor Bezkydské župy pořádal IV. ročník župního přespolního běhu po prve v okolí Ostravy, neb v letech minulých závod tento vždy byl konán na trati Radhošť—Pústevny. Nejstarší svazový klub na Ostravsku, S. K. Lučina, oslavil tímto závodem své 25leté jubileum a věnoval pro vítěze krásnou putovní i čestnou cenu. Účast lyžařů-závodníků téměř o sto procent větší než léta předcházející. Dlužno vyzvednouti účast lyžařů z Hranice, Val. Meziříčí a Orlové. Jubilant S. K. Lučina zvítězil svými borci ve 2 kategoriích. Skvěle se reprezentoval L. K. Ostrava počtem svých závodníků i docílením prvních dvou míst ve II. třídě Pavlase E. a Skotnicou Slávkem. Lyžaři klubu „Oldskauti“ Hranice, Ryška, Dámek a Řehák, umístili se ve všech 3 skupinách mezi prvními. Závod měl hladký průběh a byl proveden dle záv. řádu Svazu. Start i cíl před klubovním domem Lučiny. Trať měřící necelé 4 km, vedla lučnými cestami v okol

**Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska**

**F O M A A N T I S O L A R**

JAKOST  
ÚČELNOST

ELEGANCE jsou vlastnostmi

**LYŽAŘSKÝCH  
OBLEKŮ**

šitých dle míry v odborném závodu firmy

**J. EISELT, PRAHA I.**

NÁRODNÍ TRÍDA 37,

PLATÝZ

TELEFON 286-61

**NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKÉ  
BOTY**

*prvotřídní, ručně pracované vlastní výroby*

**OTO TICHÁČEK**

PRAHA II., JUNGMANNOVA TR. 16

*vedle ministerstva zemědělství*

TELEFON 295-8-4

*Obsloužím každého odborně,  
jelikož jsem 20 let lyžařem.*

*Objednávky dle míry.*

*Bruslařské boty a speciální závodní boty pro*

**B E R G E N D A H L.**

*Prohlédněte výklady! Přesvědčte se!*

#### Výsledky:

Závod II. třídy: Pavlas E., čas 9 min. 45 vt., Skotnica Sl., čas 10,15 (oba LKO.), Glomb (Lučina), čas 10,26.

Závod III. třídy: (18—20letí) Žáček (Lučina) čas 10,17. Dámek (Hranice), čas 10,59, Cochlar (Radhošť) a Matušinský (Lučina) v čase 11,06.

Závod dorostenců (16—18letých): Míček (Lučina), čas 11,48, 2. Říhák (Hranice), čas 11,49, 3. Martínek (Č. reálka, M. O.), čas 11,52. Soudcoval technický odbor župy s laskavým přispěním p. prof. Waltera. *ads.*

ČESKÝ SKI - KLUB V Č. BUDEJOVICÍCH. Při zahájení nové sezony uspořádán v sobotu dne 22. září o 3. hod. odpo. podzimní přespolní běh na Dobré Vodě u Č. Budějovic. Na rozdíl od let minulých konán tento závod letos ve formě „honby na lišku“ a setkal se s porozměním hlavně mladšího členstva klubu. Trať vedena v terainu lesním a polním s několika přirozenými překážkami (potok, strže aj.) a byla „liškou“ vypuštěnou 1/4 hod. před závodníky, pečlivě značena, takže až na nepatrné zdržení v jednom místě, kde jakási starostlivá venkovská babka sbírala červené papírové značky „že prý je to škoda takové pěkné papírky házet do bláta“, — závodníci proběhli ve stopě lišky celou trať v délce ca 6 km a první vběhl v malém intervalu za liškou do cíle. Liška, jak se dalo očekávat, chycena nebyla a závodníci doběhli v tomto pořadí:

I. Matzner Dáďa v čase 23.20 min. II. Bürger Vojt. v čase 25.11 min. III. Potůček Jos. v čase 25.22 min.

Závod konán za nepříznivého počasí částečně v dešti, v terainu místy blátivém a dlužno tedy účast všech závodících jakož i pořadatelstva plně oceniti.

PŘÍPRAVNÝ BĚH LYŽAŘŮ NA PUSTEVNÁCH. Pořadatel L. K. Ostrava. — Rekorní účast. — Ve skupině lyžařů vítězí Weinstein (L. K. Val. Klobouky), ve skupině hostů Motal (S. S. K. Vítkovice). Propagátoři a pořadatelé nedělního běhu na Pustevnách mohou být s výsledkem I. veřejného horského běhu na radhošťském hřebeni spokojeni. Po několik roků byla účast na tomto závodě velmi malá a již zdálo se, že snad trať nevyhovuje, neb že odlehlost jest překážkou rozvoji tohoto jistě klasického běhu. Letošní dvě novinky ve vypsání (trať 8 km a vypsání co závod veřejný) ukázaly, jak možno

zájem o tento běh zvýšiti. K tomu krásné podzimní počasí a závod setkal se s plným úspěchem. Závod shromáždil dobrou konkurenci a byli to zejména noví odchovanci S. K. Lučina, kteří podali skvělé výkony. Favoritem závodu byl Motal, který proběhl trať v nejlepším čase dne. Pořádající klub postrádal nejlepší dva své borce Pavlasa a Skotnic Slávka — přesto vyslal do boje největší počet závodníků a docílil prvních 3 míst ve třídě A.

#### Výsledky:

Závod na 8 km (II. tř.): Weinstein (L. K. Val. Klobouky) 35.13, Glomb (S. K. Lučina) 35.28, Ryška (Skauti, Hranice) 37.00, Vitásek (S. K. Baťa Zlín) 37.10, Ludwig (Ski-Klub Freudenthal) 38.35.

Závod na 8 km (III. tř.): Žáček (S. K. Lučina) 35.30, Matušinský (S. K. Lučina) 36.41, Dámek (Skauti, Hranice) 38.34.

Závod na 8 km (tr. A): Št. kpt. Štěrba (L. K. Ostrava) 38.12, Šrámek (L. K. Ostrava) 41.25, Režnar (L. K. Ostrava) 42.08.

Závod na 4 km (dorost): Míček (S. K. Lučina) 15.07, Jeřáb (Sokol Komárov) 15.16, Řehák (Skauti, Hranice) 16.02.

Závod na 8 km (hosté): Motal (SSK. Vítkovice) 34.28, četař Hradečný (p. pl. č. 8) 35.39, Gebauer (Děl. svaz tur., M. O.) 37.00.

Celkem startovalo 30 závodníků, kteří vesměs dokončili závod v dobré kondici. Zvláště dlužno vyzvednouti účast 44letého učitele C. Macha z Husitska, který svěží absolvoval závod 8 km v čase 47.24 min. —

L. K. O., s inž. Sekaninou co vrchním pořadatelem v čele, zhodil se svého úkolu k všestranné spokojenosti. Za Beskydskou župu byli přítomni vrchní inž. Šrámek, místopředseda župy, a Al. Wecker, náčelník župy, který zastával úřad vrchního rozhodčího. *Ads.*

JUBILEJNÍ BĚH ZÁPADOČESKÉ ŽUPY S. L. R. Č. S. 28. ŘÍJNA 1928 VE ŠTÁHLAVECH U PLZNĚ. V den desetiletého výročí republiky pořádala zpč. župa S. L. R. Č. S. svůj podzimní běh za rekordní návštěvy, jak počtem, tak i kvalitou závodnictva. Teplý, slunný den, ideální silniční trať s malými výškovými rozdíly, svědomitá příprava běžeů a urputný boj ve všech třídách vyzněl v mohutný, závodní podnik, jehož se bude dlouho vzpomínati. Celková účast byla 32 hlav. Třída starších 3, tř. II. 8, tř. III. 7, dorost 9, dámy 5. Druhá třída dominovala nejlepším výkonem Jar. Žáka [Český Ski Klub v Plzni]. Žák zaznamenal pěkný náskok v boji s Pražákem (Sněhaři)

# LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY = RUKAVICE = GUMÁKY  
IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

## BERNER JOSEF

PRAHA II.,  
ŠTĚPÁNSKÁ 34.

\*

PRAHA I.,  
CELETNÁ 14.

a s Kostincem (S. K. Plzeň). Vynikajícími výkony pochlubili se první 4 dorostenci v čele Vejšickým (Český Ski Klub v Plzni). O všech výkonech III. třídy, zvítězil v ní domažlický Svatoš (Sněhaři), nutno se zmínit velmi pochvalně. Soutěž žen byla „elou“ závodu. Časové rozdíly žen jevíly malé rozpětí. Všechny závodnice si vedly velmi dobře. Palmu vítězství si přisvojila sl. Kaboňová S. S. Ž. Plzeň. Jediný stín padá na vítězství její a její kolegyně — stín jejich vodiče — bez něhož to přistě jistě půjde — neboť všeho do času, i trpělivost kamarádek má své meze. — V třídě starších pěkné vítězství získal mistr Dobiáš, S. K. Olympie.

Umístění podle klubové příslušnosti je následující: S. K. Olympie měla 6 cen, Český Ski Klub v Plzni 4 ceny, Sněhaři Domažlice 2 ceny, S. S. Ž. v Plzni 2 ceny, S. K. Plzeň 1 cenu. Početnost závodních týmů: S. K. Olympie 16, Český Ski Klub v Plzni 7, Sněhaři Domažlice 3, S. K. Plzeň 3, Sportovní sdružení žen 2, VII. oddíl skautů 1.

Přesné výsledky závodů:

II. třída 7 km: 1. Jaroslav Žák, Český Ski Klub v Plzni, 24.47, 2. B. Pražák, Sněhaři Domažlice, 26.05, 3. Ant. Kostinec, S. K. Plzeň, 26.57, 4. Roman Lang, Český Ski Klub v Plzni, 27.54, 5. Karel Liška, S. K. Olympie, 28.08, 6. Vít. Fischer, S. K. Olympie, 29.05, 7. J. Hampejs, S. K. Olympie, 29.18.

III. třída 7 km: 1. Jan Svatoš, Sněhaři Domažlice, 25.18, 2. Frant.

Lelek, S. K. Olympie, 27.06, 3. Josef Ptáčník, S. K. Olympie, 27.16, 4. Mír. Zizius, S. K. Plzeň, 27.27, 5. Jar. Syrový, S. K. Olympie, 27.34, 6. St. Babka, S. K. Olympie, 28.09.

Dorost 3 $\frac{1}{2}$  km: 1. Zdeněk Vejšický, Český Ski Klub v Plzni, 10.59, 2. Jar. Voves, S. K. Olympie, 11.03, 3. Karel Bláha, S. K. Olympie, 11.04, 4. Jos. Volf, S. K. Olympie, 11.12, 5. Jos. Kepler, S. K. Plzeň, 12.50, 6. Ladislav Kroft, Český Ski Klub v Plzni, 13.34, 7. Jos. Sika, S. K. Olympie, 13.35, 8. Boh. Beneš, S. K. Olympie, 13.39.

Třída starší, 7 km: 1. Jan Dobiáš, S. K. Olympie, 28.42, 2. Norbert Lang, Český Ski Klub v Plzni, 29.54, 3. ing. Pavel Šafařík, Český Ski Klub v Plzni, 44.10.

Dámy 2 $\frac{1}{2}$  km: 1. Kaboňová, S. S. Ž., 08.55, 2. Kiselková, S. S. Ž., 09.—, 3. Josefa Poláková, S. K. Olympie, 09.35, 4. H. Císařová, Český Ski Klub v Plzni, 10.05, 5. Marie Poláková, S. K. Olympie, 10.31.

Okamžitě po skončení závodů rozděleny byly vítězům vkusné, stříbrné plakety. Vrchním rozhodčím závodu byl župní předseda Dr. A. Čipera, jeho zástupcem místopředseda župy Dr. Pivoňka, soudci M. Polák a Frant. Jirka. Závod měl rychlý spád. Průběh jeho byl pozorně sledován četnými diváky z osad jimiž trať probíhala.

Je na čase, by zimní sezona počala, zpě. závodníci nemusí se bátí jí, ani výmluvného pořekadla: „Přijde čas, že se zeptá zima, cos dělal v létě“ — neboť jsou dobře připraveni.

## Různé zprávy.

UŠLECHTILÝ ČIN. Většinu naší lyžařské veřejnosti není známo, že po Bohumilu Hančovi zůstal pohrobek — Bohumil. Byl vychován v rodině v Jilemnicích u své matky, která z příjmu svého malého hospodářství a trochu šití malého Bohumila vychovávala. Po vychození obecné školy za přispění našeho drahého, ušlechtilého ředitele Buchara a ředitele Turečka absolvoval na jilemnickém gymnasiu 4 třídy. Po absolvování nižšího gymnasia byla otázka co s Bohumilem dělati, jakou mu zvoliti životní dráhu a zajistiti budoucnost. Jeho ohránci rozhodli se pro dráhu obchodní a pro obchodní školu. A tu vzpomněl

p. ředitel Tureček (nyní v České Lípě povoláním usedlý) na starý slib Svazu lyžařů a učinil dotaz u jednatele Jílka, zda by hoch za nějaké podpory Svazu nemohl býti v Praze umístěn. Jílek byl hned hotov. Zavolal telefonem Dvůr Králové n. Lab. a našeho bodrého, obětavého Karla Jarolímk. Ten dohodnuv se se svou šlechtnou chotí, rozhodl se vzít malého Bohumila k sobě, do rodiny a umožniti mu návštěvu místní obchodní školy. Jílek zase se zavázal po dobu studií přispěti patričními obleky a nějakou tou potřebnou knihou.

Dobře bude malému Bohumilu v útulném krásném domově u Ja-

# Vosky

# VELOX - Mix Medium Klyster

Učiní každý sníh bezvadně sjízdným  
a každý výstup snadným.

rolímků, kde jemná a pečlivá ruka ušlechtilé pí. Jarolímkové bude se starati o jeho výchovu, která bude hodna jména jeho otce Bohumila Hanče, našeho lyžařského hrdiny.

Krásný, vskutku krásný čin přátelské lásky v nynější době brutálního egoismu a povrchnosti! Je viděti, že lyžařská srdce dovedou bít čistými city ušlechtilosti, obětavosti a přátelství.

**HROB JOSEFA ALEŠE-LYŽCE.** Loni zemřelý, kterému věnovali jsme v našem listě vřelou posmrtnou vzpomínku z pera Dr. Kalibery byl pohřben na malém hřbitově v obci Bosni u Mnichova Hradiště, blízko Drábských Světníček, Mužského a hradu Valečova. Tedy dosti vzdálen hor, které měl tak rád. Hrob nebyl ani označen, natož vůbec nějak ozdoben. Teprve poslední dobou, začíná se úzký kruh jeho přátel starati o výzdobu hrobu nějakým pomníčkem. Peněz se ovšem schází málo. Kdo by chtěl nějakým příspěvkem vzpomenouti památky muže, který byl jedním z nejstarších průkopníků lyžařství a naše bílé Krkonoše a náš sport tolik miloval, necht' jej zašle na adresu tajemníka J. Ambroze v Jilemnici. *J. K.*

**KOLUMBARIUM SVAZU LYŽAŘŮ** na Vinohradském hřbitově, jež Svaz na návrh svých činnovníků pp. Preiningra a Weymanna, dal postavit pro uložení popele svých zasloužilých pracovníků, stalo se vzorem S. K. Slavii, která ve svém nově postaveném kolumbriu uložila urnu s popelem slavného bývalého fotbalisty Jana Koška. Svaz Lyžařů může být hrdým, že byl prvním, který již před 3 léty tímto způsobem zavedl uctění svých zesnulých činnovníků. *Dr. O. Br.*

**LYŽAŘSKÉ A HOROLEZECKÉ KURSY VOJENSKÉ.** Ministerstvo národní obrany bude v příštím zimním období pořádati opět lyžařské kurzy pro výcvik instruktorů, jako tomu již jest od převratu. Příští však kurzy instruktorské budou již proti dřívějším časově omezeny, takže nyní trvati budou pouze 6 týdnů.

Budou utvořena dvě lyžařská výcviková střediska a sice ve Vysokých Tatrách a v Krkonoších. Ve Vysokých Tatrách bude kurs instruktorský trvati 6 týdnů a sice od 3. února do 15. března 1929. Účast bude 20 důstojníků a sice po 1. důstojníku od horských praporů 1, 2, 4, 5, 7, 9, 10, 11, dále od horských dělostřeleckých pluků 201, 202 a hraničářských praporů 1 až 10.

V Krkonoších pak bude instruktorský kurs trvati též 6 týdnů a začne 14. ledna a skončí 24. února 1929. V kursu bude celkem 32 důstojníků a sice po 1. důstojníku od pěších pluků 1. až 24, dále od 4 lehkých dělostřeleckých pluků a 4 horských dělostřeleckých oddílů. V létě pak bude zřízeno horské výcvikové středisko ve Vysokých Tatrách a tam bude uspořádán horolezecký kurs trvající 3 týdny v době od 8. července do 27. července 1929. Súčastní se ho 14. důstojníků a sice po 1. důstojníku od horských praporů 1, 2, 4, 5, 7, 9, 10, 11, dále horských dělostřeleckých pluků 201 a 202 a od 9, 10, 11 a 12 pěší divise. Velitelem výcvikového střediska ve Vysokých Tatrách určen byl major V. Dusil a instruktory určení kpt. Mach, npor. Vevera a por. Pantůček. Velitelem pak výcvikového střediska v Krkonoších určen byl major Němec a jako instruktory přiděleni št. kpt. Kahaj, kpt. Zohn a nadporučíci Buchta a Procházka. *Dr. O. Br.*

**ZEMSKÝ CIZINECKÝ SVAZ V BRNĚ,** věnoval členstvu Svazu lyžařů celý zbytek edice své brožury „Zimní sporty na Moravě a ve Slezsku“. Výtisky rozeslal klubům k rozdělení zdarma. Svaz lyžařů tlumočí tímto své vřelé díky.

**VE SV. MOŘICI** bude v příštím zimním období pestrá lyžařská sezona a jako důležitější složky její budou tyto: V měsíci listopadu otevřena bude obvyklým způsobem lyžařská chata na Corviglii (2550 m). V prosinci (22./XII.) konati se budou závody ve skoku na lyžích pro dorost a školní děti na Julier-můstku, ležícím v blízkosti hotelu Suvretta a dne 26. prosince uspořádány budou první závody ve skoku na olympijském můstku. V lednu 1929 jsou na programu mezinárodní závody lyžařské a sice dne 18. závod na 18 km, 19. závod distanční na 50 km a 20. pak závod ve skoku na olympijském můstku. Dne 16. února pořádan bude závod ve slalomu o pohár Botscharův a 17. opět je závod ve skoku na olympijském můstku. Dne 5. března konati se bude závod ve sjezdu z chaty Corviglia do Sv. Mořice pořádaný Ski klubem Alpina. Mimo tyto závody lyžařské budou tamtéž uspořádány nesčetné závody na skeletonu, bobsleighové, krasobruslařské i zápasové hokejové. Novinkou Sv. Mořice jest výstavba nové lanové dráhy, počínající u hotelu Chantarella (kde je konečná stanice lanovky z Mořice) a končící u chaty Corviglia. Dráha tato má býti již tuto zimu dána do provozu a tím oblíbené výlety z uvedené chaty budou o 1 a půl hodiny zkráceny. *Dr. O. Br.*



## SPOLEHLIVOU VÝZBROJ

do dá vám pouze

### lyžař odborník

obraťte se na fu

**A. PRŮCHA, PRAHA I.,  
NÁRODNÍ 25, TELEFON 33017.**

NAŠE ZÁSADA: PRO SPORT POUZE TO NEJLEPŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.



# CENY VÍTĚZŮM SPOLKOVÉ ODZNAKY

Obrázkové prospekty zdarma!

**I. B. PICHL,**  
PRAHA VII., POD LETNOU 10.  
PRAHA I., CELETNÁ ULICE 33.

AMERIČANÉ zřizují s velikým nákladem *Lake Placid*, své nejlepší zimní sportovní středisko. Příští zimní Olympické hry mají se právě v tomto místě konati. Lake Placid leží v severozápadní části státu New-York, blíže kanadských hranic (17 hodin rychlíkem z Buffalo) na náhorní planině u Placid-ského jezera v středu hor zvaných „Adirondaks“. Tyto hory až 1500 m vysoké, nemají valného lyžařského terénu, jsou pokryty hustým porostem, skýtajícím skrovné průjezdy. Lyžařské cesty se zde právě kácí. Zatím vyvinovalo se lyžařství jen na náhorní planině u Placid Lake, kde je i klubovna Lake-Placid-klubu se skvělým můstkem. Lyžařskou kulturu zanesli sem Norové, kteří mají svá vlastní sportovní střediska v Americe a Kanadě (n. př. v Quebecu, kde jsou usazeni známí tři bratři Seatrové). Můstek, jehož má být použito pro příští Olympiádu má 80 m dlouhý, krásně před větrem chráněný nájezd z 30 m vysoké věže a má dost náhlý přechod na lehce svislý můstek. 37% příkré doskočiště je 100 m dlouhé a je parabole skoku dobře přizpůsobeno. Koryfeem ve skoku je zde Strand Mikkelson z Norge Ski Klubu,“ v Chicagu a Lars Haugen bratr Anderse Haugena, který startoval letos v Mořici — bez valných úspěchů. Vůbec Amerika po velikém předchozím humbuku, v lyžích v Mořici sklamala.

J. K.

LYŽAŘSKÝ ZÁVOD V LÉTĚ ve výši 3500 m, pořádají každoročně Švýcaři v sedle *Panny* ve dnech 14.—15. července 1928. Letos byl prý nádherný sníh, skvělé slunce. Z ciziny byli zde mezi závodníky Japonci, Angličané a říšští Němci.

Program byl: závod ve sjezdu, závod ve slalomu tračovaném z horního Mönchsjochu až k jižnímu výběžku Rotthalhomu (4 km, výškový rozdíl 400 m) a skok. Slalomuúčastnilo se 41 startujících, závodu ve sjezdu 20 startujících mezi nimi 8 žen. Pohár *Panny* (Jungfraupokal = v češtině to zní trochu legračně) za nejlepší výkon ve sjezdu, slalomu a skoku dobyl Junior Hermann Steuri z Grindelwaldu. Mimo to konán závod čtyř skupin na laně. Zajímavé je, že Švýcaři *líší* „slalom“ a závod ve sjezdu (slalom und Abfahrtsrennen) K věci se ještě vrátíme.

J. K.

KVĚTNOVÉ ČÍSLO ČASOPISU „DER WINTER“ přináší zajímavou „neue Möglichkeit im Skilauf“ t. j. skok se saltem, který prý provádí člen Jabloneckého Turnvereinu v H. D. W. Erich Tham, nejlepší skokan Jizerských hor. Popis této „evoluce“ Thamovy je

Speciální závod

**BOHUSLAV KOZÁK**

zhotoví Vám nejlépe

**LYŽAŘSKÉ OBLEKY**

dle míry odborně zpracované

**NOVÉ MODEL Y**

impr. látky všech druhů a barev na skladě

**PRAHA II. - Na Zbořenci 24**

Známy závodník

**KAREL KOLDOVSKÝ**

**VYSOKÉ N. JIZ.**

speciální výrobce lyží

dodá Vám nejlepší

lyže všech druhů.



**GLOTZ PLETÁRNA** přesídlil

**PRAHA I.**

**MELANTRICHOVA 12.**  
roh Kozní blíže Staroměstského nám.  
Známy největší sklad svetrů, puloverů,  
kostymů, vest, punčoch, ponožek, rukavic, šál, trik atd.  
Kupujte přímo u výrobce!  
Členům „Svazu“ 10% srážky a zásilky k výběru.

**LYŽAŘI**

**NEJEZDĚTE**

NA TŮRU DŘÍVE,

DOKUD NEMÁTE ASPOŇ

JEDNU TUBU

**SAVOSKINU**

Návod k upotřebení:

Vytlačí se asi 2 cm krému na znečištěnou dlaň a dobře se rozetře, pak sněhem neb vodou omyje. — Též znečištění kolomazí, dehtem, tuky a vosky se Savoskinem dobře vyčistí. Velice praktické a levné.

Jediný výrobce

**J. PILNÁČEK,**  
HRADEC KRÁLOVÉ.

OBCHODNÍ DŮM

Karel  
Luftner

*PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁM. 7.*

VŠE PRO

ZIMNÍ SPORTY!

*LYŽE, HOLE, VÁZÁNÍ, VOSKY, POTŘEBY PRO  
ZÁVODNÍKY, BRUSLE, HOCKEY, SPORT. OBUV,  
SANĚ, PŮVODNÍ NORSKÉ PLETENÉ ZBOŽÍ.*

ODBORNÉ VEDENÍ. - ŽÁDEJTE NÁŠ OBRÁZ. CENÍK.

## Užití lyžařských holí při švihách.

Jest několik otázek lyžařských, jež zodpověděl si každý podle svého vědomí a umění. Proto valná většina lyžařů zůstala vzdálena oněch úporných bojů o stilovou jízdu, které zuřily a dozuřivaly ve sloupcích lyžařských a zvláště nelyžařských časopisů.

Byly to hlavně otázky postoje při jízdě a otázka brzdění holema. Boj spojený s řešením těchto otázek dozněl a zdá se nám nyní býti samozřejmostí, že vzpřímené ho postojе použijeme v malých a středních rychlostech — postojе přisedmo ve velkých rychlostech, nebo špatnými, střídavými druhy sněhu a terem plným nerovností. Brzdění holema pak použijeme tam, kde selhává brzdění každým jiným způsobem, jako švihy, příčnými skoky a p.

Nebyly však rozřešeny dvě eminentně důležité otázky. Jedna z nich byla již dotčena v minulém ročníku Zimního sportu v článku „Zmodernisujte lyžařský výcvik“. Jedná se o vymezení nejmenšího počtu švihů, které by umožnily úplně ovládnouti každý terem. Na tuto otázku zněla odpověď: pro každý terem a všechny druhy sněhu dostačí naprosto přivrátaná kristianka a přeskoky.

Zbývá otázka druhá, která byla v očích lyžařů „stilistů“ tak hříšná, že se dříve sama vylučovala z diskuse o lyžařství: použití lyžařských holí při švihách a jejich technika.

Aby nevzniklo hned ze začátku nedorozumění... Nejedná se o pomoc spojených holí na straně osné vzadu (obdoba techniky Žďarského), nýbrž o pomoc hole v normálním držení v předu na straně osné zabodnutím, nebo při velkých rychlostech přitlačením do sněhu.

Proč však zaváděti používání holí při švihách? Jest prospěch plynoucí z použití holí při švihách takový, aby vyrovnal ono minus, které bude velmi mnoho lyžařů spatřovati v prohrěšení se proti dosavadnímu chápání stilové jízdy?

Odpověď může býti jedině ano a to mnohokrát, neboť pomoc holí při švihách zkrátí nejen dobu potřebnou k ovládnutí švihů nejméně o 2/3 času, ale zvýší skoro neuvěřitelně jistotu těchto švihů. Ušetřený čas dovolí nám uskutečniti nové možnosti v použití těchto ulehčených švihů a to na nejprudších srázích a pak v jízdách rychlostních. A tak máme již velmi mnoho lyžařů, kteří v lyžařských holích spatřují nejen pomocníka pro pohyb

rovinou a při výstupech, nýbrž též hlavního pomocníka při švihách všech rychlostí. Jest ovšem pravda, že na mírných svazích necítí se potřeba užívání holí při švihách, za to dvojnásob vyvstane tato spotřeba na svazích příkrých. Pomoc holí pak spočívá:

1. v neobyčejném ulehčení švihů a tím zkrácení výcvičné doby,

2. ve velkém zvětšení jistoty švihů,

3. v ulehčení ovládnutí t. zv. „položení se na vzduch“ při švihách na srázích,

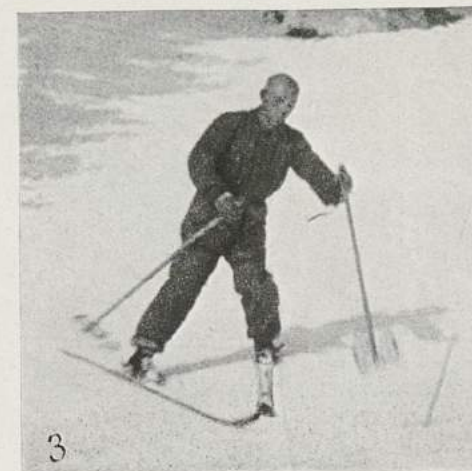
4. v uzpůsobení hladkého přechodu ze švihů do další jízdy.

Ulehčení švihů spočívá v tom, že ruka má oporu při zatáčení a též usnadní nutné přenášení váhy těla z jedné lyže na druhou.

Jistota švihů zvýší se tím, že hůl vyrovná se velké, nebo nedostatečné naklonění se na stranu osnou, dále pak velký nebo malý předklon při švihů.

V takzvaném položení se na vzduch spočívá tajemství švihů na stránkách příkrých. V okamžik švihů musí totiž tělo býti kolmo ke svahu, což vyvolá na srázích polohu velmi nepřírozenou (tělo blíží se poloze vodorovné). Instinktivně se tomu brání zakláněním se ke svahu, což má za následek buď

neprovedení švihů (vyjetí v tečně) nebo pád ke svahu. Abychom dostali tělo do této nezvyklé polohy, čili dosáhli polohy, jako bychom se položili na vzduch — k tomu neocenitelně nám dopomůže lyžařská hůl. Zabodáváme ji





vpředu stranou  
conejniž a spou-  
štíme s ní celou  
hoření část těla  
(viz obr. č. 1, ne-  
ní bohužel foto-  
grafie z příkřej-  
šího svahu, na  
níž by byl před-  
klon markant-  
nější).

Konečně hůl  
umožní hladký  
přechod ze švi-  
hu do jízdy tím,  
že vyrovná trh-  
nutí těla způ-  
sobené vybrzdě-  
ním švihů a na  
srážech varov-  
ná sesouvání při  
dokončení švihů  
v další jízdu.

Při používá-  
ní pomocí hole  
jest nejdůleži-  
tější vystihnou-  
ti okamžik, ve  
kterém se má  
hůl zabodnouti.  
Nesmí to býti  
příliš brzy, ne-  
boť pak bychom  
od hole odejeli  
a dříve nežli by-  
chom ji použili  
jako opory, sta-  
la by se opět holí  
volnou. Nesmí  
to však býti  
těž pozdě, neboť  
pak by nám ne-  
pomohla v nej-  
kritičtějším o-  
kamžiku, který  
jest přenášení  
váhy těla z jed-  
né lyže na dru-  
hou.



Zvykati si proto od začátku tomuto postupu: nad-  
hoditi hůl těsně před začátkem vysunování přívrtné  
lyže a zabodnouti před okamžikem přenášení váhy těla.  
Viz serií obrázku č. 2. Hůl při švihách v rovině zabodávám  
více ku předu, jak dovnitř, naproti tomu čím prudší  
svah, tím zabodávám níže a dovnitř.

Klamný jest názor, že za velkých rychlostí jest pomoc  
holí vyloučena. Nevěřící Tomáše přesvědčí pohled na  
stopy švihů konaných ve velkých rychlostech, kde práce  
hole jeví se na straně osně širokou stopou, kterou vyryl  
přitlačený, vlečený sněhový talíř do sněhu. Trhnutí  
taktu vzniklé a opora ve zlomku vteřiny dopomůže vy-  
datně k ulehčení a jistému provedení švihů.

Jest však ještě dnes mnoho lyžařů, kteří tuto ne-  
dokonalou pomoc přitlačení své holi používají nevě-



domky a to i při provádění švihů v malých rychlo-  
stech. Jest to ještě pomoc nedokonalá a na příkrých  
stráních a ve stržích úplně bezvýznamná. Na takových  
místech jest jediná pomoc holí, jak jsem již shora  
 uvedl: zabodávání.

Vším tím, co jsem právě uvedl, nechci ovšem říci,  
že pomoc holí má se užívati bezpodmínečně při  
každém švihů, právě naopak. Dokud jsem přesvědčen,  
že provedu švih naprosto jistě, tedy provádím ho bez  
pomocí holí; jakmile však dostaví se jen pochybnost  
o naprosté jistotě švihů, aneb potřebuji-li šetřiti energii,  
pak ihned přikročím ku pomoci holí při provádění švihů.

Tímto vyčerpал jsem techniku použití lyžařských holí  
při přívrtné křišťance, prvním z oněch dvou jediné  
přípustných švihů v moderním lyžaření a zbývá druhý:  
přeskoky.

## Vločky humoru.

### Hon na lišku.

Hon na lišku na lyžích přišel v posledních létech do  
mody. Také na Štrbském Plese pořadatelstvo sešlo se  
v lázeňské kanceláři a byl určen dobrý jezdec jako  
liška, určen rayon kudy liška může jeti, dále jak bude  
liška cestu značiti atd. V tom do místnosti vejde pan  
lesní, chvíli poslouchá a najednou spustí: „Tak vás  
tu chvíli poslouchám, ale tady se v lese žádná liška nesmí  
honiti, protože je tady rezervace.“ A moc se divil, když  
celé pořadatelstvo vybuchlo smíchem. — Dr. O. Br.

### Lyžařská terminologie.

Od Medvědí boudy průsekem stoupala vzhůru spo-  
lečnost několika lyžařů. V tom řítí se proti nim lyžařka  
a ač mládenci ihned udělali „volnou dráhu“, přece se  
před nimi vymázla. Tu jeden mládenec lyžařku oslovil:  
„Slečno, prosím vás, nevíte jestli je u Labana  
prašan?“ Lyžařka přemýšlí a pak povídá: „Prosím  
vás, já jsem je tam neviděla, já je vlastně ani neznám.“

Dr. O. Br.



## Vzpomínky z Korsických hor.

Francouzi zvou Korsiku „île de beauté“. Její velký syn — Napoleon, umíraje v Longwoodu na Sv. Heleně, vzpomínal své vlasti, řka, že by „dle její vůně poznal ji i se zavázanýma očima.“ Ze stanoviska procházejícího turistu bylo by ji snad nejlépe nazvat — zemí zhuštěných kontrastů.

Má nádherné břehy, kde smaragdové moře mazlivě omývá sametový písek pláží, by o kus dále hřmělo v purpurových skalách Piany a ostrůvků u Ile Rousse, má kilometry strání bílé kvetoucí macchie a kadeřavých oliv, žírnou nížinu u Belgodere a zlatý pruh Campo di Lora, by sklíčila žíznivým údolím Timozza a bezútesnou lišejníkovou planinou Ponte Nuova — hrobu samostatností svých synů.

Unylo zelení nyjí lesy kaštanů a křemeláků u Vizavonny, by strašily pralesy Aitonské a smutněl les Bavellský a hvozd u Valdoniello.

Velkolepost hor tohoto malého ostrova je quintessencí zdejších panenských turistických nálad. Již z moře zaujme tě svojí bezprostřední strohostí, sněhem svých vrcholů a úbočí. . . . .

Téměř bez čáry obvyklé horské vegetace vystupují těla velehor z prahorní šedivé žuly, zbarvená jako kůže ohromného, diluviálního, šedočerného slona. . . . .

2710 m pne se nejvyšší hora ostrova Monte Cinto se svými k jihu se táhnoucími jehlami, ostnům dračích zad podobnými. Mohutný Monte Rotondo (2625) je nebeská sněžná bář, jejímiž satelity jsou černý M. Padre (2393), sivý M. Cardo (2451) a Angličany z Vizzavony slézaný M. d'Oro (2391) a M. Renoso (2357).

Angličané jsou, jak se zdá, doposud jedinými cizinci, kteří turisticky a horolezecky ocenili Korsiku a ji intenzivněji prošli. Cítíš to na každém kroku.

Průměrný Kors, malý, snědý, nervní, trochu ledabylý a líný potomek Foiniků, Ligurů, Tusců, Keltů, Římanů, Saracénů, Španělů, Řeků, Janovanů, Francouzů, je k cizinci vlídný, zdvořilý a má k němu respekt. To poslední je důkazem, že cesta proražená botou a kapsou Brita, je ještě nezkažená. Slyší-li tě kdekoliv mluvit cizou řečí (sám mluví, zejména v horách, italsko-francouzskou míchancí), v prvé řadě má tě za Angličana. Za celého svého pobytu mimo několika německých „wunderschön“ učitelek, párku „wandervoglů“ a asi dvou turisticky „neškodných“ semitů Čechoslováků, nepotkal jsem cizince mimo Angličanů. Francouzi? — Nu, ti jsou přece doma! A jako se nekoupou v moři, tak nelezou na hory, aniž snad chodí turisticky — ti pečlivě ve svém svrchníku se šálou zabalení Francouzi!

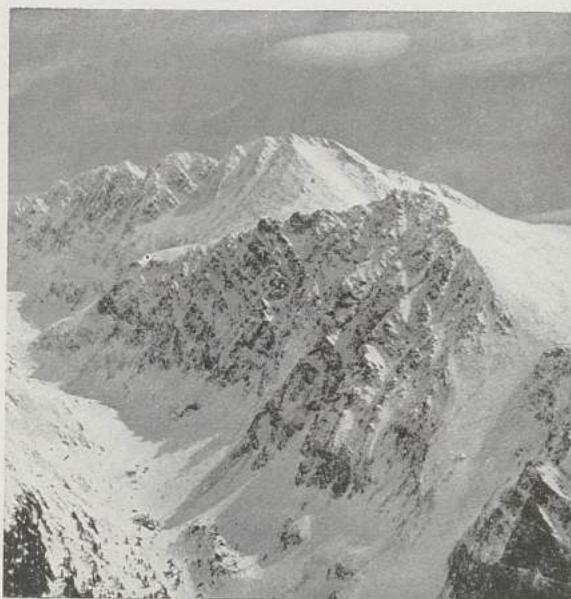
Vidíš-li také v hotelu zavazadla s cepínem, je na nich jistě visitka s Earl of . . . ., no řekněme Suffolk, přirozeně Benjamin, David nebo podobně. Rulle Britannia. . . . .

V hotelu! . . . Co je hôtél na Korsice?! Buď „snob-house“ pro Angličany, neb francouzská „zájezdni“ hospoda. Země kontrastů! A tak chtěj nechtěj, často jsem si vzpomněl na Drač a Valonu! Výjimky sice jsou, je jich však málo. Myslím, že v Ile Rousse, našim kamarádům ze „Zimních sportů“ známý hotel „du Chateau“ je jediným dobře vedeným francouzským hotelem na Korsice, pak snad Pino, Calanches, trochu Ajaccio (čti po po korsicku Adžaksio). Při tom od 1. května mají tyto hotely ovšem také „sezonu“; samozřejmě ne lacinou.

Jmenovaná místa však nejsou východiskem na hory. Jedině z Ile Rousse, lze krásným jeho okolím a přes originelní městečka Monticello a Santa Reparata, (kde každý větší dům je sám o sobě pevností) dojíti as za tři hodiny k horské skupině Monte Crossa (1630 m). Z jeho žulových hřbetů lze se zahleděti na hroty zasněžených velikánů ostrova, které každého již z moře tolik zaujmou.

Na Monte Cinto, nejvyšší horu Korsiky (2710), je výstup z horského městečka Calacuccia (847 m), (Hôtel des Touristes) ležícího ve zmeti kvetoucí macchie a ohromných trsů aloí. Výstup (ovšem s vůdcem, neboť cest, mimo pastýřských pěšin není), nepatří k obtížným resp. nebezpečným. Je ale

již vzhledem na drolicí se šterkovou drť a balvany velmi namáhavý. Vyhlička z jeho hranolovitého porfyrového vrcholku uchvátí svým dalekým výhledem na moře se starými janovskými věžemi pobřeží, sních korsických hor, pusté propasti a růžový pruh Přímořských Alp. Výstup trvá as 8 hodin. Nejlépe vyraziti odpoledne a as po čtyřech hodinách výstupu nocovati v salaši Ascijské (deky s sebou), se zábřeskem dne pak vyjít na vrchol. K jihu táhnou se hřebeny Cinto rozeklanými jehlami, přístupnými (alpističky, „lezecky školení“ vůdcové nejsou po ruce), jen dobrým cvičeným alpistům. Dole pod nimi je údolí říčky Golo, plné srázů, pusté a smutné. Na srážech nutno býti opatrným, neboť rády kamenují. Všude používá se k výstupům, obyčejně až k salašim, mezků. Nutno zásobiti se nejnnutnějšími potravinami, neboť v salaších je jen mléko a pro Evropana nepoživatelný chléb s přísadou kaštanové mouky. Selské víno rádo působí močové poruchy. Osobní a majetková bezpečnost je naprostá, vůdcové ohleduplní a skromní. Korsická „vendetta“ s bandity patří skoro minulosti; ostatně zřídka kdy se týkala cizince.



Vrcholek Rotonda (2625 m) z údolí Timozza.

*Monte Rotondo*, druhá nejvyšší hora Korsiky (2625 m) je hodna svého jména. Je to grandiosní sněhová báň, pnoucí se nad žíznivým údolím Timozza. V nedostupných jejích roklinách skrýval se v letech 1769 před svými politickými nepřáteli otec Napoleonův messire Carlo Maria Buonaparte, Ajaccijský advokát se svou chotí Laetitií. . . O její boky se opíraje a dole v pevném Corte sídle, bojoval poslední boj o samostatnost Korsů proti

K jihu brání rozhledu široký massiv *Monte d'Ora*. Se-stoupiti lze za 5 až 6 hodin zajímavou cestou okolo 7 ha velkého „růžového“ jezera Bettianella (2280 m) — osídleného spoustou ledňáčků — a západně přes Col de Manganella (1792 m) do malých sirnatých lázníček Guagno (Hôtel Continental).

V srdci hor, v klínu bledě zelených lesů dubů a jedlých kaštanů, leží ve výši 906 m n. m. v. na úzkokolejné hor



Foto Glogar.

*Při táborovém ohni za letních nocí, vzpomínali jsme zimních krás našich hor.*

Janovanům a Francouzům, u Ponte Nuova r. 1769 poražený, filosof a státník Pascal Paoli. V roklích Rotonda po tři roky četníkům vzdoroval poslední bandita ostrova Bonelli Bellacoscia. Výstup z prastarého Corte, jehož citadela zdá se, že visí v oblacích, na Rotondo trvá s vůdcem as 7—8 hod., sestup 6 hodin.

V Corte vůdcovské rodiny: Valentinů, Ordionů, Pasquale. Jako z Monte Cinta, je nejlepší vyhlídka po východu slunce, resp. v časných hodinách ranních. Výprava (opět nejlépe s mezky a potravinami) z Corte odpoledne, dostihuje po čtyřech hodinách údolím Restonicy po pěšině vroubíci potok Timozzo salaší Timozza (1500 m). Po as 1 a čtvrt h. trvající hřebenové cestě vylezeme k ledově studené studánce di Triggione (1950 m). Odtud po prvé spatříme vrcholek. Za čtvrt hodiny jsme u chráněného, naše Tatranská plesa připomínajícího, jezírka (Lac du Rotondo, 2058 m), kde se přespí. Ranní zbytek výstupu (2 hod.) přes sněhová pole a kamenité strže je *velmi namáhavý*. Vyhlídka jedna z nejproslulejších v Evropě: k přehlédnutí je skoro celá Korsika se řetězy svých hor, se svými údolními a řekami, za zvlášť jasného jitra shlédnete ohromný kruh Přímořských Alp, Toskánské ostrovy Elbu, Monte Christo, Pianosu a Capraiu, čáru středních a severních Apenin, někdy i Baleary.

ské trati Ajaccio-Bastia za 4 kilometrovým tunelem, útulné klimatické místo Vizavonna, letní sídlo Angličanů, s komfortním hotelem a příležitostí k nádherným toulkám po panenských údolích a srážech *Monte d'Ora* a ve velkolepých stržích říčky Vecchia. Je to bývalá krajina „vendetty“ a banditů Bellacosciů z Penticy, vlastně Antonia a Giacoma Bonelliů, z vážené rodiny pocházejících, z nichž mladší Jacques měl na svědomí celou řadu vražd četníků a vražd z „vendetty“, která ještě tenkrát hubila muže starých rodů korsických. Pronásledován francouzským četnictvem, štván vlastními lidmi jako divá zvěř, skrýval se a prechal nakonec v pustinách Rotonda po měsíce a zemřel r. 1895 „dans le maquis“. Dnes mluví legenda o něm, jako o spravedlivém mstíteli.

Osvěžení a unešení krásou středu korsických hor, jsme mocně lákáni k jihu ostrova — legendou Napoleonovou. Klesáme po velkolepě stavěné úzkokolejné trati do zlaté roviny Ajaccia. . . . .

Zíříme onu malebnou cestu Salarijskou, po které tak rádi se procházejí Ajacciané a z níž jest jedinečný pohled na překrásné panorama Ajaccijského golfu a blízké ostrůvky Sanguinarské. Jako všechna jižní města, také Ajaccio leží poschoďovitě na svahu úbočí. Je viditelné odevšad z dálky a má překrásný vzhled. Nebýti onoho

zarámování, které mu dodává tolik půvabu, bylo by z blízka pouhým provinciálním městem byť velice živým.

Oslavná mramorová socha prvního konsula na koni, v římské toze, s vavříny, obklopeného svými bratry, vypadá jako ozdobný námět na desku kalamáře — ale za to dekorace kolem je vskutku strhující. Stojí totiž na Démantovém náměstí nad modravým zálivem, nad obzorem rezavých a zelenajících se pahorků nad ozářenými

dotčen. Jest přesně v tom stavu, jak jej zanechala rodina Bonapartova. Dům pochází z 18. století a důkladnost svědčí o tom, že náležel zámožnému měšťanovi. Vnitřní zařízení jest prosté, rodinné, nábytek z doby Ludvíka XVI. stával tu již tenkrát, kdy Napoleon batolil se jako malé děcko.

Nikdy na mne nepůsobily staré opuštěné domy tak mocným smutkem, jako onen vznešený příbytek za



Foto Glogar.

Malý Krivaň v Malé Fatře.

zátokami a do dálky se táhnoucím mořem, oním ohromným mořem, o které se odráží sluneční záře a po němž mihají se bílé rackové.

Při návštěvě Ajaccia vnucuje se dojem, jako bychom šli po stopách Napoleonových. Ve Fontenaibleau, Malmaisonu, i u nás na pláni Slavkovské, všude tkví jeho velký stín... Ale v Ajacciu, v těch úzkých uličkách s prastarými janovskými domy a v staroměstském tom bludišti, trvá jeho památka mezi jeho krajany, kteří jsou skoro tíž, jako byli krajané roku 1776. Jsou malebné ony uličky a náměstíčka starého korsického města, s šedými, rozpukanými, zamklými a ponurými domy. Střídající se stíny a sluneční paprsky provádějí na nich světelnou hru, tvoříce zvláštní polosvit, známý nám z Dubrovníka. Bodří obyvatelé, sedící před domy, skupiny hlučně si hrajících dětí, procházející se dívky snědé krásy a bavící se a klepající stařeny dodávají svou originalností zvláštního kouzla tomuto starobylému prostředí, které se téměř nemění. Zde prožil prvá leta v květu dětství, by si po tom na ně s pohnutím vzpomínal na Sv. Heleně v Longwoodu...

Rodný dům Napoleonův na náměstíčku Laetitia stojí v oné čtvrti města, které se nedotýká ani ruch města, ani v nejmenším moderní doba. Vlastní byt zůstal ne-

onoho mléčného, deštivého jitra, kdy jsem zazvoniv naproti u bytu conciergova, vstoupil do Napoleonova domu. Všude vládlo mrtvé ticho. Kroky naše zněly prázdnými prostorami, v nichž si světlo pohrávalo na vybledlých křeslech, rámečích obrazů, portrétech a závěsech ze starého hedvábí. Vše dýchalo rodinnou důvěřivostí. Žena conciergova nás provázející, vykládala nám vážným tonem, svědčícím o veliké úctě k Velikému a k jednotlivostem zachovaných památek. Viděli jsme proslulé padací dvěře z r. 1790, shlédli jsme pohovku na níž se narodil, pokoj jeho otce, a pokoj kde byl s bratry vychován. Též přijímací salon a slavnostní sál, zřízený za konsulátu místo galerie.

Když jsme potom vyšli na malé náměstí, zvonily právě zvony na katedrále poledne. Bylo to tak rozkošné — ono znění zprvu táhlé a hned na to radostné a jasné, nesoucí se sladkým ovzduším, vonícím ještě jitrním výronem pomorančovníků. Šli jsme na Démantové náměstí... Byla to pro nás chvíle loučení s Ajacciem, loučení s Korsikou; naposled chtěli jsme vzhlednouti tam nahoru — k věnci bílých hor nad městem...

Byly smutné a v mlhách. A zůstaly tak, když jsme kolem nich ujížděli zase přes Vizzavonu, Corte, do Bastie a přes modré Tyrhénské moře domů...

# Janské Lázně-Černá Hora v Krkonoších.

## Prvá visutá veřejná lanovka v republice.

Když v roce 1871 ozvalo se prvé hvízdnutí dráhy na Rigi ve Švýcarsku a ozubnicová dráha vítězně razila si cestu do výšin, o nichž se dřívější technice ani nesnilo, byl odpor výškových a terenních překážek, stavících se v cestu horskému dopravnictví, navždy zlomen. Vrchol za vrcholem zdolávaly lesklé pásy kolejnic ozubnicových a pozemních lanových drah a dnes dopravují miliony cestujících do vzdušných oblastí velehor.

Leč přes vyspělost techniky, terenní překážky v horských krajinách začasť znemožňují dosažení cíle normální drahou adhesní; překážky, jež v ohledu hospodářském a technickém činí realizaci adhesních drah horských nemožnou.

Avšak duch moderní techniky nezastavil se ani před tímto těžkým problemem a odpoutav se od ztrnulé půdy, přenesl dopravní cestu do vzdušných sfer, stvořil visuté lanové dráhy a dnes díky vyspělosti a smělosti dopravní techniky, není horského hřbetu, na němž by se technika neodvázala vztýčiti podpěrný stožár, není sebe hlubší strže, přes níž by se rozpakovala dnešní technika napnutí ocelové lano visuté lanovky.

Je tomu právě 20 let, co byl učiněn prvý krok v dopravě osob visutou lanovkou Kohlernskou drahou u Bolzána, a dnes je již hezká řada visutých lanovek různých systémů v různých státech a dílech světa, jež denně dopravují tisíce cestujících začasť až do výšin věčného sněhu a ledu.

Prvá visutá lanovka v našem státě! Cítíme pocit hrdosti v nitru. Do nedávna národ porobený, dnes státem, který řeší i nejtěžší problémy, který i v tomto oboru nezůstává pozadu. Hrdě můžeme říci, jsme na výši doby.

Ač prvý projekt visuté lanovky byl předložen pro trať z Horního Hanychova na Ještěd u Liberce, shodou okolností se stalo, že právě pohádkové Krkonoše mohou se pochlubit, že na jich hřbetě stojí kolébka visutých lanovek u nás.

Koncem roku 1926, strojírna firmy Frant. Wiesner v Chrudimi podala ministerstvu žádost o povolení tech-

nických přípravných prací pro visutou lanovku z Janských Lázní na Černou Horu a již v červnu roku 1927 byl projekt lanovky úředně projednán a schválen. V konstrukci jeví naše lanovka určité úchytky od dosavadních systémů. Tyto změny jsou výsledkem zkušeností získaných při stavbě a provozu lanovek v státech sousedních.

Poměr stoupání lanovky není značný ( $264\frac{0}{100}$ ), překonaná výška je jen 645 m, rozměry však naše lanovka překonává vesměs lanovky v státech sousedních.

Nehledě k značné délce lanovky 3105 m, (jediná dráha na Zugspitze je delší — 3380 m šikmé délky), naše trať má největší výkonnost, vozy zařízeny na 30 osob a rychlost jízdy 4 m/sec. (Největší dosud postavené vozy jsou na Kreuzeck v Bavorsku na 26 osob při rychlosti jízdy rovněž 4 m/sec.)

System lanovky je kyvadlový.

Jízdní dráhu tvoří jedno nosné lano z nejlepší patentované ocele, tvar lana je zavřený s hladkým povrchem, lano je beze vzkřutu, délky as 3150 m v celku bez nastavování a váží as 38.000 kg. Lano je výrobek Westfálského průmyslu v Hammu a bylo zkoušeno na přetržení v celku v Bochumu a jeho celková pevnost zjištěná as 200.000 kg.

V údolní stanici je nosné lano napnuto napínacím závažím o váze 50.000 kg, v horní stanici je zakotveno tím, že je pětkrát ovinuto na železobetonovém bubnu a provlečeno mezi železnými nosiči a za nosiči pojištěno na laně našroubovanými železnými plotnami.

Bubny jsou upevněny v postraních stěnách strojovny, rovněž železobetonových a jsou proti sobě vzepřeny železným nýtovaným nosičem.

Celou váhu lana, napínacího závaží a provozní zátky drží vlastně jen tření na bubnech.

V průběhu trati je lano nosné uloženo v železných ložných botkách upevněných na konsolovit. zhlaví železných podpěr. Podpěr je celkem 9, výšky 17—37 m. Na nosném lanu, jako po kolejnici se pohybuje 8 kol



Obr. č. 1.

pojízdného zařízení. Na závěsu pak je zavěšena vozová skříň, zhotovená v České Lípě. Konstrukce skříň je z lehkého lesklého kovu, pod skříň je drátěná síť na lyže, sánky a jiná zavazadla.

Vůz dostává pohyb od tažných lan, která v horní pohonné stanici jsou vedena přes hnací kotouče, osy kotoučů jsou zachyceny lanem vedeným přes vyrovnávací kotouč, jímž docílí se stejného napnutí obou lan.

V údolní stanici mají napínací kotouče pohyblivé v nakloněných sáních, kotouč je v ose zachycen napínacím lanem, vedeným přes kotouč napínací a na konci zatíženým napínacím závažím.

Tažná lana dodala firma Daichsel ze Slezska. Průměr každého lana je 19 mm, pevnost 180 kg/mm<sup>2</sup>, celková pevnost je 23.000 kg. Průměr přítěžných lan je 17 mm. Materiál je litá ocel, tvar spletení Albertův, s konopnou vložkou.

Hnací kotouče tažných lan dostávají pohyb převodovým hřídelem od elektrometrů, jež jsou 2 hlavní a vedlejší. Proud dodává: „Svaz východočeských elektráren v Hradci Králové“.

Váha vozu včetně zatížení je 4100 kg. Z vozu lze stržením rukojeti ruční brzdy, působící na nosném laně čelistmi svírajícími lano, vůz zastavit při nebezpečí. Mimo této brzdy jsou další dvě brzdy v horní pohonné stanici, z nichž jedna čelistová, působící na přelohovém hřídeli jako brzda elektromagnet. samočinně vlivem konečných vypínačů, nebo jako brzda manévrující ruční obsluhovaná z kabiny strojníka řídicího provoz, druhá pak pásová je brzdou ruč., která působí na hlavním hnacím kotouči a kterou lze uvést v činnost rovněž z kabiny strojníka. Za nebezpečí lze však i elektromagnetickou brzdou uvést v činnost z vozu za jízdy stisknutím tlačítka, čímž se zároveň vypne proud a vůz se zastaví. Aby vůz správně vjel do stanic, jsou staniční obvody chráněny tak, že na vzdálenost as 60 m od stanice ozve se v kabině strojníka zvonek jako znamení, že má rychlost zmírniti. Kdyby však opomenul, neb mu přišlo náhle nevolno, tu ve vzdálenosti 20 m od stanice proud samočinně se vypne a vůz se zastaví. V horní stanici je pak další bezpečnostní opatření proti přejetí vozu, které je upevněno ve výši nosného lana a sestává ze železného nárazníku, na který narazí pojízdné zařízení vozu a tím se opět vypne proud a vůz se zastaví. Brzda na nosném laně uvede se též v činnost, když by se přetrhlo tažné lano, tak že i proti ujetí vozu je zde bezpečně postaráno.

Lanovku projektoval Ing. C. Rudolph, staniční budovy a základy podpěr provedla firma Wayss a Fraytag z Liberce.

Se stavbou bylo započato v září minulého roku.



Obr. č. 2.

Práce byly ztíženy nastalými mrazy a sněhem. Betonováno bylo však i za mrazu, stavební místa kryta chvojem šalováním, prostor zahříván ve dne i v noci žhavým koksem v železných koších, voda ohřívána, písek pražen na železných plotnách. K dopravě stavebních hmot postavena pomocná lanovka vojenská, které v zimě užito jako saňkového výtahu, kterým dopraveny nejtěžší součásti želez. konstrukcí nosných.

Přes všechny obtíže, zkoušky stavebních hmot byly velmi příznivé. Zajímavá byla též montáž železných podpěr. Podpěry byly totiž montovány v celku ležmo a pak celá smontovaná konstrukce, vážící až 38.000 kg byla zvednuta lany a navíjedly najednou do svislé polohy a postavena na betonový základ, na kterém byla upevněna železnými kotevnými šrouby do základu zabetonovanými. Stejně obtížná byla doprava nosných lan. Lana byla dovezena z Německa na speciálních vozech říšskoněmeckých drah do stanice Svobody n. Ú., lana navinuta na kotoučích s pevnou želez. osou, na níž byla navlečena zvláště u firmy Wiesner vyrobená kola a lana byla dovalena až k mostu ve Svobodě, přes most však byla

previnuta na jiný kotouč, ježto konstrukce mostu zatížení lanem by nesnesla a most nebylo lze pro velkou vodu a značný náklad finanční ztužovati. Celková váha lana včetně kotoučů byla as 40.000 kg a od mostu ve Svobodě bylo nutno k dopravě lan do Janských Lázní užiti dvou vojenských traktorů. Doprava trvala 4 dny. Aby koly kotoučů nebyla poškozena silnice, byly pod ně podkládány železné plechy. Pak každé lano bylo vytaženo rozvinutím po trati k horní stanici ručními navíjedly. Rozvinutí lan trvalo měsíc a rovněž zavěšení nosných a tažných lan na zhlaví podpěr vyžádalo si delší doby. Konečně i tyto práce byly skončeny na lanech upevněny závěsy s pojízdným zařízením, k nimž připevněna vozová skříň a stavba tak dokončena dne 31. srpna 1928. Téhož dne vykonána prvá zkušební jízda a prvá naše lanovka uvedena do pohybu.

Před tím upravena též návěstní zařízení, jako telefon, aby bylo lze mluvit s vozu s oběma stanicemi.

Těžko věru lze líčiti všechny ty pocity, jež vyvolá prvá jízda v nitru cestujícího. Zazní vzájemné signály zvonků obou stanic, vůz je připraven k odjezdu. Strojník zapne v horní stanici proud a vůz zvolna vyšine se z krytého nástupiště, začne stoupat nad vrcholy stromů do výše. Stoupáme nad promenádní cestou nad oborou, spějeme výše až u Zinneckerovi boudy dosahujeme největší výšky nad terénem. Odtud otvírá se panorama a úchvatný pohled na věnc hor, na Sněžku se všemi jejími boudami, pod námi Janské Lázně, v mi-

niatře Trutnov, horizont se rozširuje, nad námi modré nebe a slunko zářivými paprsky podzimními ozařuje celý kraj. Dospějeme konečně do horní stanice, zvolna zajedeme do nástupiště, vyjdeme čekárnou ze staniční budovy — jsme na vrcholku Černé Hory ve výši as 1300 m. Nedaleko horní stanice, nad Volskými boudami čeká nás nové překvapení, srdcím našim tak blízké — Sokolská Bouda. — Dílo bratří a sester nadšených



Obr. č. 3.

pro myšlenku soustředit Sokolský svět a svět sportovní ve vlastním hnízdě, vyrůstá teprve ze země, ale dá dnes již tušit návrhovou myšlenku a rozsah objektu a poloha sama jistě znamenitá. Do příští sezony má býti bouda odevzdána svému účelu. Bude to mezník našeho národního působení.

Konečně bude zajímat úprava jízd a jízdného lanovky. Pravidelné odjezdy vozů lanovky ze stanic budou: 6.30, 7.40, 8.30, 11.40, 13.10, 14.30, 17.30, 18.50, 20.20. Mimo normální jízdy budou však konány jízdy mimořádné, sejde-li se nejméně 20 cestujících. Ceny jízd budou:

*A. Doprava osob:*

1 jízda drahou nahoru .....	20.— Kč
1 jízda drahou dolů .....	12.— Kč
1 jízda tam a zpět .....	28.— Kč

Děti do 10 let platí polovic.

Po zavedení autobus. připojení ze Svobody k lanovce:

1 jízda autobusem .....	5.— Kč
1 jízda autobusem a lanovkou vzhůru .....	24.— Kč
1 jízda dolů a autobusem .....	16.— Kč
1 jízda autobusem a lanovkou obě jízdy .....	34.— Kč

*B. Zavazadla:*

Ruční zavazadla do vozu:

Při jízdě vzhůru .....	5.— Kč
Při jízdě dolů .....	3.— Kč
Lyže a sánky .....	2.— Kč

Pro zavazadla větších rozměrů za každých započatých 10 kg 10% jízdného, nejméně však 5.— Kč při jízdě vzhůru a 3.— Kč při jízdě dolů.

Lanovka bude podrobena ještě úředním zkouškám, tak že oficiální zahájení provozu lze očekávat začátkem měsíce listopadu. Budou to dva slavné okamžiky v Krkonoších, odevzdání první lanovky veřejnosti a slavnost Sokolské Boudy, která bude asi v listopadu.

Lze očekávat, že oba podniky budou mít nejen význam morální a národohospodářský, ale lze se nadít, že oba podniky budou též korunovány úspěchem finančním, bouda ve prospěch Sokola, lanovka ve prospěch státu, účastněného na podniku 51% akciového kapitálu.



Časné ráno na řece.

Foto Glogar.



PŘIPRAVTE SE  
DOBŘE A VČAS

*Za nedlouho již pojede první sportovní vlak. Opět bílé hory se svými radostmi: lyže, sáňky; telemarky, kristiánky, „sešupy“, i „výmazý“. Zima dává krásný sport, ale vyžaduje dobrou výzbroj.*

Připravili jsme Vám vše, co v zimě potřebujete: lyže, lyžařské boty, saně, šály, rukavice atd. Známe hory a zimní sport. Víme, že potřebujete praktickou, hezkou a přece ne drahou výzbroj. — Proto Vám můžeme dobře poradit a uspokojit. — Přesvědčíte se. Ti, kteří nás znají, Vám potvrdí, že si zasloužíme důvěry.

**BRATŘÍ ŠULCOVÉ**

PRAHA I. - KAPROVÁ Č. 13.

provázen fotografiemi. Po prudkém nájezdu v podřepu, následuje prudký odraz se současným strhnutím těla na zad. Jakmile tělo dozadu se natáhne, přitáhnou se (skrčí se) nohy ve směru obratu k tělu. V této přikrčené posici nutno zůstat, až zase vidíme dopad, pak tělo opět protáhneme, rukama vyveslujeme ve vzdychu rovnováhu a telemarským krokem znovu dopadneme. Zajímavé! Věříme, již vzhledem k obrázkům, ale rádi bychom viděli.

J. K.

**PRVNÍ SNÍH** v Krkonoších napadl 24. září odpoledne ve výši asi 5 cm, týž den padal sníh také v Bezkydách, kde zůstal ležeti asi ve výši 10 cm. Na Čerchově padal sníh až 29. září.

**VESLAŘI A KANOISTÉ POSTUPUJÍ SPOLEČNĚ.** Ač „skalní“ veslaři vytýkají kanoistice, že odvádí mnoho mládeže od veslařství, vládne mezi oběma skupinami vodních sportovců dobrá shoda, která se projevila nejednou vložkami kanoistickými při veslařských závodech. Je to jednak zpeřčení programu, jednak vítaná výplň rušivých přestávek mezi veslařskými číslky (jichž se při malém počtu veslařů, startujících i ve více číslkách, nelze vyvarovati) a konečně i dobrá propagace kanoistiky. Shoda takto utužovaná má pokročiti dále, neboť obě skupiny vodních sportovců mají řadu společných zájmů a přání. Svaz veslařů RČS. navrhl Svazu kanoistů v ČSR., aby byl utvořen společný výbor, který by se zabýval otázkou slev na dráze při dopravě loď, společnými závody atd. Byla zvolena tříčlenná komise, která společný postup připraví. Nebyla by dobrá nějaká podobná dohoda mezi lyžaři, bruslaři a hokejisty na př. pro takové velké mezinárodní závody lyžařské, kdyby jiný sportovní program vyplnil na př. takovou pauzu mezi 50 km závodem a 18 km závodem (obyčejně celý den).

J. K.

**KRÁSY VYSOKÝCH TATIER.** Tak se nazývá obrázkové dílo, kterým obohatil naši československou horskou literaturu známý sportovec a fotograf-amater JUDr. Karel Procházka z Hradce Králové. Knihu, v níž je 140 pohledů na nejkrásnější partie našich československých velehor a jejich příslušenství, upravil, tiskl a vydal grafický závod umělecký Josef Doležal v Červeném Kostelci. Cena 25 Kč. Kdo zná rozmarné nálady hor, vtuší, s jakými technickými obtížemi bylo autoru bojovati, než si opatřil fotografickou cestou tolik vskutku vybraných a s největším porozuměním a vkusem volených pohledů a ocenil vytrvalost, píli i sportovní obětavost autorovu. Práci takovou, která vyžaduje nejen lásky k přírodě, nýbrž i tělesné zdatnosti při slézání hor a skal, mohl vykonati jen entusiast, nadšený pro neskonalé letní i zimní krásy hor. Dr. Procházka upozorňuje dílem svým domácí i cizí veřejnost na neocenitelné půvaby Vysokých Tater, aby nadehnul i povzbudil pro ně ty, kteří jich dosud nepoznali a potěšil ty, kterým jsou již aspoň částečně známy.

S. K. SLAVIA, LYŽAŘSKÝ ODBOR uspořádá pod protektorá-

tem Svazu Lyžařů RČS. ve čtvrtek dne 22. listopadu t. r. ve velkém sále „Lucerny“ o 8. hod. večerní přednášku Václava Hoříčky na téma „Lyžařskou technikou k srdci hor“.

**NOVÝ LYŽAŘSKÝ MŮSTEK NA ŠUMAVĚ!** Domažličtí „Sněhaři“ rozhodli se v letošním roce postaviti vlastní můstek pro skok. Již před lety známý průkopník závodního lyžařství na Domažlicku Ruda Krňoul chtěl mít na Čerchově můstek, ale tehdy „Sněhaři“ nedisponovali jměním. Tím se Krňoulův plán nemohl uskutečniti. Rudla ale neustal až „Sněhaři“ dostali od Svazu subvenci v částce Kč 6000.— na můstek. Obnos tento, ale nebyl dostatečný a při různých sbírkách se poznalo, že takovým způsobem se můstek nepostaví. Krňoul odešel z Domažlic a nastala dlouhá přestávka a nebyť subvence, snad by se na vše zapomnělo. Až v letošním roce vznikl nesmělý návrh náčelníka Zelenky, že by se již opravdu mělo počíti se stavbou. Na to si udělal výbor „Sněhařů“ výpravu za účelem nalezení vhodného místa. Místo, které našli pod sněhem, bylo ideální. V úzké kotlině Malinové hory v samé blízkosti Čerchova bude státí

## SPORT-BAZAR PRAHA I., CELETNÁ 22. (PRŮCHOD)

*K lyžaření potřebujete:*  
**LYŽE-HOLE-BOTY  
OBLEKY-BAŤOCHY  
PONOŽKY-RUKAVICE  
VOSKY-ATD.**



*To vše u nás  
koupíte  
za levné,  
ovšak  
pevné  
ceny.*

Na  
Vaši  
obuv  
jen

nebo Eno  
tuk.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

*Fr. Javírek*

*Jos. Drabec*



VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STRÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU  
A MEMORIAL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.



v jubilejním roce republiky můstek a na majetku bavorských sedláků! Tak se „Sněhaři“ rozhodli! Svaz toto rozhodnutí uvítal a přislíbil nám, že v létě se přijedou podívat funkcionáři Svazu na vyhlédnuté místo. V srpnu přijel pan Dr. Brauner s náčelníkem župy panem Norbertem Langem a místo ono jako vhodné uznali. Ale jak se změnila tvárnost půdy vůči zimě. Samý obrovský balvan — prostě něco nemožného a když tak strašně nákladné! Ale karta byla vržena — stavět se bude! Pak nastala poptávka po laciných silách, ale neodborníky na ten terén pustit nelze. Tedy se rozhodli požádat vojenskou správu hran. prap. 6. v Domažlicích, zda by pomohla můstek postavit. Pan plukovník Kukačka, velitel hran. prap. 6. dobrý přívrženec sportu, přislíbil „Sněhařům“ svoji pomoc. Povolil 20 vojínů technické roty a hoši pod dozorem kpt. Šindlera počli s úpravou terénu 24. září. Stavba se provádí dle plánu pana architekta Jarolímků pod vrchním dozorem p. ing. Ládi Tomadla. Práce pokračuje čile, přesto že se skýtá mnoho překážek, hlavně sněh, který letos neočekávaně brzy navštívil naše hory. Přes to ale do 28. října bude terén i můstek upraven tak daleko, že bude lze alespoň vyzkoušet, jak se osvědčí.

**NOVÉ LYŽAŘSKÉ MŮSTKY A OPRAVA STARÝCH.** Během léta vykonal opět T. O. Svazu Lyžařů několik komisí na stavby můstků a to jednak na Šumavě na Čerchově, kde Sněhaři z Domažlic staví můstek, jednak v Harachově, kde jde o znovuupravení kongresového můstku zlepšením nájezdu. Na Štrbském Plese dostavuje se nájezdová věž a dokončuje se úprava můstku, která loňského roku pro nastalou zimu nebyla dokončena. Můstek bude mít 58 m nájezdu (z větší části umělého — věž je cca 30 m vysoká). Svislé odskočiště (vlastní můstek) má 12% sklon, doskočiště je ve sklonu 37% do 70 m. Pak přechází 10 metry 33% do výběhu.

Na Bouřňáku u Nového Města v Krušných Horách — blíže mezi pražskými lyžaři oblíbené Moldavy — staví evičný můstek lyžařský odbor K. Č. T. v Duchcově. — Ve Studenci lyžařský odbor Sokola, člen Svazu lyžařů, staví evičný můstek. Rovněž lyžařský odbor S. K. Semily hodlá opět postavit můstek na Kozákově a konečně i v Bratislavě chystá tamní Český Skiklub lyžařský můstek v blízkosti města. Potřebné pokyny a plány byly všude T. Odborem poskytnuty.  
*Karel Jarolímek.*

**BOUŘŇÁK PRO LYŽAŘE.** Z listů sportovních, zejména turistických, které přinášejí články a vyobrazení o stavbě turistické

chaty KČST na Bouřňáku, je veřejnosti tento úsek Krušných hor v okolí Moldavy dosti znám, ovšem spíše podle čteného než z vlastního seznání. Více než českými turisty je okolí Bouřňáku navštěvováno českými lyžaři; konají se tu závody pražské župy lyžařské a „v kapse“ u Moldavy, jakož i „na lounské louce“ u N. Města každou nedělí eviční lyžaři nejen z nejbližšího okolí od Mostu do Teplíc, ale i od Loun, Slaného, Rakovníka, Kladna, Berouna i Prahy, takže p. Mandík z Loun mívá s ubytováním svých prkynkářů dosti starostí. V čem záleží příhodnost Bouřňáku pro lyžaření? Není to jeho vysoké položení, ježto má jen 869 m výšky n. m., ale skutečnost, že planiny u Moldavy a Nového Města v Krušných horách mají velmi drsné zimní podnebí, takže se tam říká Česká Sibiř. Studené větry způsobují, že sněh brzy napadne a zůstává dlouho ležeti; ovšem sejde přece dříve než na Klínovci, který je však o 250 m vyšší. Ale hlavní přitažlivost Bouřňáku je pohodlný výjezd vlakem až na horský hřeben. To není nikde jinde v republice možné, aby lyžaři přímo z vlaku před nádražím si připíali lyže a nemusili vystupovatí teprve na hory. Kdo toto zde jednou zkusil, jezdí jinam, až když je Bouřňák bez sněhu.

Mimo překrásné vlnité planiny horské má Bouřňák též rozkošné, nebo hrozné (dle vyspělosti lyžaře) sjezdy k podhorské dráze; jsou prudké i mírnější. Sjezd do Hrobu nebo přes Pramenáč do Košťan je požitkem; s Pramenáče jedete 7 km daleko po svahu, do Hrobu 4 km, z Dlouhé Louky do Oseka 5 km a s hory Loučné (Wieselstein 956 m) do Louky skoro 8 km za malou chvíli. A potom můžete hned zase vlakem vyjetí nahoru a zkusit sjezd jiný! Velkou chybou



Prvotřídní lyžařské výbroje

**SPORTING CLUB**

Praha II., Dlážděná 4. - Tel. 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.

JSTE VYZBROJEN FOTOGRAFICKY  
PRO TUTO SEZONU?

NEJLÉPE VÁM PORADÍ ODBORNÝ ZÁVOD

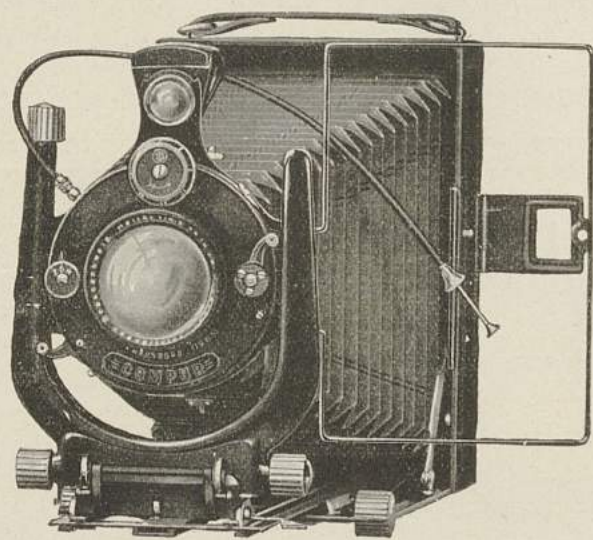


FOTO  
MARTINEC  
PRAHA XII. = VINOHRADY

Palackého 22 (Anglická)

Telefon 521-2=3

Vyvolávám, kopíruji, zvětšuji.

pro tento úsek Krušných hor bylo, že doposud nemohly býti ubytovány poblíž Bouřňáku větší výpravy, zejména v zimě. Mimo několik postelí v nádražní restauraci moldavské a v restauraci Wokurkové v N. Městě, nebylo nocležů a ty byly neustále zadány; soukromé ubytování bylo nespolehlivé a také bývá stále použito saskými lyžaři. Po dokončení stavby chaty na Bouřňáku přibude přes 50 lůžek a tím se umožní zájezdy lyžařům, kteří už by sem byli dávno jezdili,

kdyby měli kde spat. Též noclehárna odboru KČST v Duchcově silně letošní zimu vypomůže; má 15 lůžek pro pány a 8 pro dámy zvlášť. Nouzově dá se uložit i po 3 osobách na 2 postele až 23 pánů a 12 dam; osvětlení a vytápění je vlastní. Hodí se pro příjezd večer do Duchcova po 20 hodině, a může se druhého dne jít do Oseka-Ryzmburku ke vlaku, k němuž z bydlíště lyžařů není ráno připojení, jako n. př. z Prahy. Ohlášení nutně týden předem přijímá K. Lím říd. učitel, Duchcov.

## Slovenská hlídka.

Rok 1927 je v dejinách slovenského lyžiarstva rokom radostným. V januári bol založený Športovný klub „Vysoké Tatry“ a v decembri Slovenská župa Sväzu lyžiarov RČS. Predošlý sdrúžuje všetkých tatranských Čechov a Slovákov k spoločnému pestovaniu krásneho bieleho športu (ktorému získal veľmi mnohých nových prívržencov) a k uplatneniu sa československého živilu v tatranskom športovnom živote. Župa zase spojila k jednotnému podnikaniu roztratené lyžiarske spolky, organizované vo Sväze. Dosiaľ opiera sa o šesť lyžiarskych klubov a krúžkov. Sú to: Klub tatranských lyžiarov Košice, Ski Klub Bratislava, Športklub „Vysoké Tatry“, Lyžiarsky krúžok „Sandrik“ Dolné Hámary, Lyžiarsky odbor YMCA a KČST v B. Bystrici.

Činnosť S. K. „Vysoké Tatry“ i župy prejavuje sa hlavne vo Vysokých Tatrách, menovite na Štrbskom Plese, kde ich snahy stretajú sa s veľkým pochopením správy kúpeľov, resp. ministerstva zdravotníctva a telesnej výchovy. Okrem toho nový lyžiarsky mostok a vôbec nevyčerpatelné vyvojové možnosti tohoto prvotriedneho centra zimných športov volajú po účinnej pomoci s našej strany. Ale zato nezanedbáva sa ani lyžiarstvo mimo Vysokých Tatier. Tak prvé medziklubové závody v januári min. roku konali sa v Nízkych Tatrách, v Korytnici a tohoročné župné závody majú byť v Košiciach. Ski Klub Bratislava usporiadal propagačné sdrúžené závody v hlavnom meste Slovenska a Lyžiarsky odbor YMCA a KČST v Banskej Bystrici, kde župa má najviac dorastu. Naviazaly sa styky

i s Vysokoškolským športom v Bratislave a netrpezlivo čakáme objavenie sa slovenských vysokoškolačkov na lyžiarskom kolbišti.

Cez leto pokračovala župa vo svojej propagačnej činnosti v záujme Vysokých Tatier. Tajomník župy prevzal referenstvo Slovenskej komisie KČST pre záchrannú službu v Tatrách (ktorá má i pre nás, lyžiarov, nesmiernu dôležitosť) a pomáha pri reorganizovaní a vybudovaní záchranných staníc. K vôli tomu s predsedom Spolku Červeného kríža v Tatranskej Lomnici, dr. K. Svěrákom zostavil soznam inventáru sanitných skriniek a záchranného zariadenia, ktorého rozpočet je už teraz predmetom vyjednávania ústredia Červeného kríža v Prahe a ústredia KČST. Tým župa spláca svoj dlh tatranskej záchrannej službe za to, že nemá vlastnej útulne, kde by bola povinná sriadiť záchrannú stanicu.

Továrna: Derby.



TUK NA  
SPORTOVNÍ  
OBUV

**RICHARD HULATA**

TOVÁRNA NA KONSERVY A UZENÁŘSKÉ ZBOŽÍ

**PRAHA-VINOHRADY**

ZÁSOBÍ VÁS NA VÝPRAVU DO HOR VÝBORNOU KONSERVOU I UZENINOU.

**LYŽAŘSKOU A BRUSLAŘSKOU OBUV**

nejvýhodněji koupíte u speciálního výrobce

EMILA HUMLA, PRAHA-KARLÍN, ROKYCANOVA ULICE ČÍSLO 25. — TELEFON ČÍSLO 263-2-7.

**LYŽE – VÁZÁNÍ – HOLE**

POUZE PRVOTŘÍDNÍ Z HORSKÉHO JASANU

v bezvadném provedení nabízí:

**FRANT. KOBLÍŽEK,**  
SPECIELNÍ VÝROBA LYŽÍ, KLÁŠTEREC N./ORLICÍ

V septembri svolala župa zástupcov všetkých tatranských športových i kúpeľných podnikov do tatranského pracovného výboru, ktorý je slubným začiatkom spoločnej a družnej, vytrvalej činnosti v záujme Tatier. Zastúpené sú tu: správy jednotlivých kúpeľov-Cudzinecký Sväz slovenský, Čedok, Karpathenverein a jeho oddeľenie pre cudzin. ruch, Slov. komisia KČST, Tatradráha a Červený kríž. Župa je sekretárom pracovného výboru a súčasne i jeho výkonným orgánom. Výsledky spoločného postupu sa hneď ukázali: bez akýchkoľvek ťažkostí podarilo sa sjednotiť, srovnať zimný program Karpathenverein, resp. HDW a našich spolkov a tak vyhnúť sa kolíziám, ktoré dosiaľ boli veľmi časté a lyžiarskému ruchu nesmierne škodily (na pr. min. roku usporiadal Karpathenverein závody v Korytnici a my v tenže deň v B. Bystrici). K vôli tomu po definitívnom rozhodnutí jednotlivých športových sväzov vydá pracovný výbor spoločné programy zimnej sezony v Tatrách, v reči slovenskej a nemeckej. Už tejto jasene započne sa s budovaním lyžiarskeho značkovania na úseku Štrbské Pleso—Tri Studničky a Hotel „Kamzík“—Tatranská—Lomnica, kde lyžiari veľmi často zabúdia. Práca bude ťažká, ale veľa jej bude predsedá župy, škt. Dusil, ktorého sme min. roku veľmi postrádali a ktorý sa vrátil do Tatier so svojou známou energiou a organizačnými schopnosťami i lyžiarskou skúsenosťou, takže i po tejto stránke môžeme byť bez obavy. Na zakročenie pracovného výboru, resp. župy v nových cestovných poriadkoch pri stanicích Štrba a Poprad bol pripojený názov „Vysoké Tatry“. Okrem žiadostí o lepšiu propagandu Tatier na železnici vyjednáva sa o zavedenie priameho vozňa z Popradu do Viedne i do Berlína a spacieho vozu II. a III. triedy do Prahy. Na programe je i uláčenie prestúpenia hraníc cudzomským návštevníkom Tatier, zasielanie športových a meteorologických zpráav bratislavskému a pražskému rozhlasu atď., o čom budeme referovať budúce.

ZIMNÝ PROGRAM VO VYSOKÝCH TATRÁCH. NOVÝ ROK: Hockeyové závody slovenských mužstiev a krasobrusliarske

závody na Štrbskom Pleso so slávnostným zahájením zimnej sezóny.

8.—13. jan.: Medzinár. športový týždeň v Starom Smokovci (8. jan. sánkové závody, 9. ho distančné lyžiarske, 10. ho v skoku na lyžiach, na mostku dra Guhra, 11.—13. jan. hockeyové a krasobrusliarske závody).

20. ho jan.: Lyžiarske závody Šport. klubu „Vysoké Tatry“ spojené s valným shromážděním.

2.—3. februára: medzinárodné sánkové závody Karpathenverein v Starom Smokovci.

5.—10. februára: medzinár. športový týždeň Polskioho Związku Narciarského v Zakopanem.

14.—17. febr.: Medzinár. lyžiarske závody Sväzu lyžiarov RČS o majstrovstvo republiky, na Štrbskom Pleso.

Prostriedkom februára: medzinár. hockeyové závody o pohár. ministerstva zdravotníctva a telesnej výchovy, na Štrbskom Pleso.

20.—24. februára: Lyžiarske závody HDW v Tatranskej Polianke.

29.—31. marca: veľkonočné závody Ski klubu Praha a závody Sväzu lyžiarov RČS v medzinár. skoku na lyžiach o pohár ministerstva zdravotníctva a telesnej výchovy, na Štrbskom Pleso. Slávnostné zakončenie zimnej sezóny.

Mimo Tatier usporiada Slovenská župa Sv. Lyž. RČS závody v Košiciach podľa snehových pomerov, Karpathenverein 26.—27. jan. v B. Bystrici, 10. ho febr. v Korytnici a 3. marca v Kremnici.

DO POZORNOSTI LYŽIAROV, PRICHÁDZAJÚCICH DO TATIER! Ozubená dráha zo Štrby na Štrbské Pleso v zime nepreváža, preto Šport. klub „Vysoké Tatry“ požiadal Tatradráhu o zavedenie vlaku od pražského rýchlika (príchod do Popradu 8.36), čím je zabezpečené každodenné spojenie so Štrbským Plesom. (Odchod z Popradu o 8.48, príchod na Štrbské Pleso o 10.30.) Okrem toho od 15. septembra každú sobotu bude zavedený priamy vlak elektrickej vicinálky od pražského a košíckého rýchlika. (Odchod z Popradu o 20.40, príchod na Štrbské Pleso o 22.23, za normálne cestovné!)

LYŽAŘ uznává

**MAGGI**-HO

HOVĚZÍ POLÉVKU V KOSTKÁCH za osvěžující prostředek po namáhavé cestě.

DBEJTE JMÉNA **MAGGI** NA ŽLUTO-ČERVENÉ PÁSCE.



SPORTOVNÍ DŮM A. BERGER,  
JANSKÉ LÁZNĚ

solidní nákupní pramen — odborná obsluha  
LYŽAŘSKÁ ŠKOLA ZA VEDENÍ MISTRA-  
LYŽAŘE A. BERGERA.

**NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKOU OBUV**

ručně pracovanou koupíte jen u výrobce. — Též dle míry.

**J. PAPEŽ, PRAHA I., Kaprová 10**

TELEFON 317-3-8

TELEFON 317-3-8

JIŽ 100 LET BLAHODÁRNĚ PŮSOBÍ

**PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠTOVNA**

(Soudružný ústav Česká vzáj. životní pojišťovna).

VEŠKERÁ POJIŠTOVACÍ ODVĚTVÍ

ŘEDITELSTVÍ: PRAHA, SPÁLENÁ UL.

Svazem lyžařů RČS, uzavřeno bylo s naší pojišťovnou pojištění členstva proti úrazu při provozování sportu lyžařského. Přihlášky na toto pojištění budtež řízeny na adresu pojišť. referenta p. J. Brožka, Pardubice, Sladkovského 995.

Žiadame lyžiariov, aby tento vlak používali, lebo tak bude ho môcť Tatraráha zaviesť i vo všedné dni alebo aspoň pred každým sviatkom.

V ZIME BUDŮ V TATRÁCH OTVORENÉ z útulní KČST: u Popradského Plesa, Hotel „Kamzík“, (Votrubova v Kôprovej doline len ak bude treba); z útulní Karpathenvereinu bude otvorená pod Jastrebou (býv. Bedrichova) a Sliezsky dom. Téryho útulňa bude zavrená, ale kľúče budú v Starom Smokovci u správy kúpeľov.

VÝSTAVA ZIMNÉHO ŠPORTU V BRÁTISLAVE. Ski Klub Bratislava usporiadal z príležitosti tohoročného bratislavského veľtrhu výstavu zimného športu, obsahujúcu zväčšeninu výkonov zimných športovcov a nádherné snímky romantických zimných krajín a slovenských hôr. Výstava, ktorá je dielom známeho bratislavského lyžiara a turistu, p. Krišťana, podpredsedu Ski Klubu Bratislava, bola prvá svojho druhu s našej strany a dúfame, že bude podkladom ďalšej usilovnej práce Ski Klubu Bratislava a lepšej podpory ostatných našich korporácií než dosiaľ.

## Zprávy župní a klubové.

O LETNÍ ČINNOSTI ZÁPADOČESKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ ČRS. Technické vedení Západočeské župy S. L. R. Č. S., ledujíc tělovýchovné snahy a cíle i v létě a využívajíc skvělé koupací sezony konalo 22. července t. r. první plavecké závody lyžařů. 33. závodníků dostavilo se ku startu do Štáhlav, výletního místa, 14 km od Plzně vzdáleného. Závody obeslány byly všemi plzeňskými kluby va Svazu sdruženými. Primát z těchto měla S. K. Olympie, jež pochlubila se výborným družstvem lyžařských plavců. Závod sestaven byl tak, by závodníci mohli ukázati svoji vytrvalost. Všechny třídy zhostily se svého úkolu velmi dobře. Organizace závodů byla bezvadná, svěřena jsouc osvědčeným pracovníkům. Podrobné výsledky plaveckého závodu byly tyto: 500 m, volný způsob, muži, třída starší: 1. Frt. Tyttl, S. K. Plzeň 14.20 2. Jakub Světlík, S. K. Olympie 14.22, 3. N. Lang, Č. Ski klub v Plzni 15.21. 500 m, muži, III. třída, volný způsob: 1. Babka, S. K. Olympie 12.51, 3. Syrový, S. K. Olympie 12.54. 3. Fišer S. K. Olympie se vzdal. 500 m, volný způsob: 1. R. Pekarská, Č. ski klub v Plzni 18.— 250 m, dorostenec, volný způsob: 1. Karel Hora, S. K. Olympie 6.11. 2. Miroslav Voves, L. o. Sokol Plzeň I. 6.11½ 3. Volf S. K. Olympie 6.30, 250 m, dorostenky, volný způsob: 1. Horová, S. K. Olympie 6.11 2. Chodounská, Č. ski klub v Plzni. 100 m, žáci, volný způsob: 1. Hora Zdeněk, S. K. Olympie 2.08 2. Sáva Medonos, S. K. Štáhlavy 2.56. 100 m, žákyně, volný způsob: 1. Dagmar Pekar-

ská, Č. ski klub v Plzni 2.26 2. Medonosová S. K. Štáhlavy 2.36 20 m, župní děti: 1. Zdeněk Pekarský, Č. ski klub v Plzni 2. Miloslav Kratochvíl Č. ski klub v Plzni. Soutěž ve skoku: 1. Zyka, 2. Karel Hora, 3. Babka, všichni S. K. Olympie. Nejlepší čas plavce-lyžaře na trati 500 m měl Babka 12.51, plavce-nelyžaře Václav Diviš Sokol Plzeň I. 12.15. Rozdělení čest. odznaků provedeno ihned po závodě.

Jarní lehkootletický trening, vedený mistrem Dobiášem, vykazoval zdárné výsledky, ovšem doba prázdninová a s ní nastalý klid, hrozily pokazití ovoce jeho námahy, proto župa se odhodlala vsunouti do mrtvé letní sezony trochu života — a ohlásila letní běžecký závod na 8 km trati Doubravka — Nová Hut'.

Nejlepších výsledků na 8 km trati docílili Kostinec, Sýkora a Lelek, ale i ostatní běžci zasluhují pochvaly. O výkonech dorostu a žáků nutno se zmíniti rovněž pochvalně. Počet jich byl větší, než běžců na 8 km. Dorostenců a žáků bylo 16. Je potěšitelno, že župní mládež projevuje o závody takový zájem. V dorostu zvítězil Vejšický, jehož výkony se rok od roku lepší. V žácích upozornil na se Kepler a bratři Bindrové. Výsledky závodu:

Závod dorostu 3 km: 1. Vejšický Zdeněk Č. ski klub v Plzni 12.17 2. Volf S. K. Olympie 12.42 3. Voves Sokol Plzeň I. 13.33 4. Šrail S. K. Plzeň I. 13.33 5. Otto S. K. Plzeň 13.33

Závod III. tř. 8 km: 1. Lelek S. K. Olympie 33.15 2. Ptáčník S. K. Olympie 34.13 3. Krásný S. K. Olympie 34.22

## FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

## ODZNAKY

SPORT., SPOLKOVÉ, SLAVNOST. V PROVEDENÍ SMALTOVANÉM I PLASTICKÉM DODÁVÁ TOVÁRNA ODZNAKŮ

ŠTÍTKY NA HOLE.

## V. PECINA-TURNOV

## VÁZÁNÍ NA LYŽE „HUITFELD“

nátepničky kožené vatované.

Vázání z pravé chromové mastnočinné kůže za konkurenční ceny Kč 36— za pár ve velkém

nabízí:

**PETR SKALICKÝ**, velkovýroba vázání k lyžím **Kunvald v Čechách**.

Vyžádejte si nabídky.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,**  
**PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

## VY NEZNÁTE JEŠTĚ CÍSAŘOVY LYŽE? A JEHO SPECIELNÍ MAZÁNÍ?

— Vyrábí veškerou výzbroj lyžařskou i s příslušenstvím. —

**Josef Císař, výrobce lyží a saní, Lomnice n. Pop.**

Závod II. tř. 8 km: 1. Jan Kostinec S. K. Plzeň 32.12 2. Jan Sýkora Č. ski klub v Plzni 32.20 3. Hampejs S. K. Olympie 35.52  
 Závod třídy starší 8 km 1. Jan Dobiáš S. K. Olympie 35.10 2. N. Lang Č. ski klub v Plzni 36.30 3. Inž. P. Šafařík Č. ski klub 37.45  
 Závod žáků 2 km: 1. Kepler S. K. Plzeň 8.47 2. Binder Míra S. K. Plzeň 8.48 3. Šimáček S. K. Plzeň 9.06

Novohuťský závod župy možno považovati za značný úspěch. Uvažuje se o jeho každoročním opakování. Po závodě konalo se rozdělení čestných odznaků a předání putovních pohárů z letošních župních závodů na Špičáku. Trojnásobným přeborníkem župy stal se Karel Čihák (S. K. Plzeň).

Začátkem září zahájila Zpč. župa nový běžecký a lehkootletický kurs na hřišti S. K. Olympie. Vedením lehkootletického treningu pověřen mistr Jan Dobiáš a Zizius, kandidát profesury těloeviku. Oba tyto odborníci se vhodně doplňují. Cvičení se koná každého úterka a pátku, o 6. h. več.

SPORTOVNÍ KLUB „LUČINA“ VE SL.-OSTRAVĚ oslavil dne 30. září t. r. 25. leté trvání spolku, slavnostní valnou hromadou. Po vřelém přivítání hostů a členů předsedou, přednesl tento zprávu o činnosti spolku od jeho založení. Mimo různé odbory, jako plavectví, veslařství, tenis, bruslení a téžkou atletiku zmínil se hlavně o lyžařství, neboť spolek byl prvním propagátorem lyžařství a také prvním členem Svazu lyžařů RČS. na Ostravsku a v Bezkydách. Vychoval a vyvítil řadu lyžařů, z nichž někteří jsou dnes nejlepšími lyžaři celého okolí. Již v roce 1908 slučoval lyžaře k společným vyjíždkám a cvičením. V roce 1914 dal podnět k pořádání prvních lyžařských závodů v Bezkydách, na kterých vynikli členové S. K. Lučiny, a to hlavně

ve skoku, ačkoliv byla zastoupena silná cizí konkurence. Spolek si udržel svoji činnost a pracuje i nyní houževnatě přes velké překážky na propagandě sportu. Po dalším proslovu děkoval předseda všem příznivcům spolku a prosil, aby i nadále zůstali nápomocni k rozkvětu sportu také v jiných oblastech republiky.

Z LYŽAŘSKÉHO A SAŇKAŘSKÉHO KROUŽKU KČST. V MOR. OSTRAVĚ. První schůzka členů kroužku v tomto období přivábila hojně účastníků. Sešli se jak staří lyžaři a lyžařky, tak i nováčci, kteří hodlají započítati této zimy s brázděním širých sněžných plání našich hor. Průběh schůzky byl rušný a zajímavý. Dle programu byly provedeny volby činovníků pro toto období a za předsedu kroužku byl opět zvolen p. J. Vlk, člen výboru našeho klubu. Těšíme se, že za jeho vedení bude náš kroužek dále utěšeně zkvétat. Dále bylo promluveno předsedajícím o lyžařském sportu, resp. o turistice na lyžích vůbec. Tak zvané „suché kursy“, které se u nás neosvědčily a pro ně není ani zájmu, se nebudou pořádati. Zato si vyjedeme i s nováčky, kterých je i letos opět dosti, při prvním sněhu do hor a dáme si na něm lekci. Mezi různými jinými návrhy bylo usneseno, aby kroužek přistoupil ku Svazu čsl. lyžařů, po schválení návrhu výborem našeho klubu.

21. ODDÍL SVAZU JUNÁKŮ-SKAUTŮ R. Č. S. V PRAZE, oslavuje letošního roku své desetileté výročí založení. Členové odd. jsou povětšinou nemajetnými hochy, a proto bude jistě zajímavati každého, jak jest to možné, že mohou se rozjeti do své vzdálené boudy pod Černým Kopcem na Krkonoších! Náklad finanční na týdenní pobyt obnáší přibližně i s cestovným Kč 200.—! Jak jest to jen možné?

**LYŽE** UZNANĚ PRVOTŘÍD. VÝROBKY Z NEJVĚTŠÍCH TOV. K DOSTÁNÍ V NÁKUPNĚ J. F. ZMATLÍK  
 PRAHA VII., LETOHRADSKÁ 44. = TEL. čís. 205-6-3.  
 TOVÁRNÍ CENY. = PEČLIVÁ OBSLUHA.

**ODZNAKY - PLAKETY**  
**KAREL SVOBODA, PRAHA I.,**  
 UHELNÝ TRH 1. TELEFON 262-9-0.

**KRÁLOVÉDVORSKÉ VÝROBKY:**  
  
 Lyže - Sáňky - Vázání „Huitfeldt“, Balata a jiné - Bodec - Přesky přepínací a veškeré potřeby pro zimní sport.  
**F. BIER A SYN, DVŮR KRÁLOVÉ nad Labem.**

Původní anglické balatové řemeny „DICK“ pro vázání dodává ve velkém generální zástupce  
**JOS. DUSCHNER, Praha I., Haštalská 4.**  
 Telefon 267-9-7. Telefon 267-9-7.

**JEDINÝ VÝROBCE**  
**J. STADLER A SPOL. PRAHA**  
  


**ROTTROVY LYŽE,**  
**ROTRŮV VOSK**  
*prvotřídní jakost*  
**QUIDO ROTTER,**  
*továrna na lyže*  
**PROSTR. LANOV, KRKONOŠE.**

**Stadlerův Mars-olej** jest naprosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.  
**Stadlerův Mars-vosk na lyže** vyroben jest z nejméněších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.  
 V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

## KAM NA HORY:

### HOTEL KUBÁT NA BENECKU

12 zařízených topitelných pokojů, koupelna, společná noclehárna, výborná kuchyně. — Vlastní povoz na požádání. Příležitost z Vrchlabí i z Jilemnice.

Krásný terén pro lyžaře.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Stanice Svazu lyžařů RČS. a K. Čs. T.

### „ALFONSKA“

Štěpanická Lhota pod Žalým v Krkonoších 689 m n. m. pod Zlatou Vyhliškou. - Otopné pokoje. Výborný terrain pro lyžaře a lyžařské kursy. — Výborná kuchyně — plzeňský prazdroj. Adresa dopisů: J. Alfons Kubát, Jilemnice, telefon číslo 62.

### »DVORSKÁ BOUDA«

pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. ELLA PŮHONNÁ, majitel.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m.  
TELEFON 21c. ŠPINDLERŮV MLÝN.

### HOTEL „SPORT“

JABLONEC n./JIZ.

Otopné pokoje, koupelna. Chvalně známá kuchyně. Stanice Svazu lyžařů RČS. - Nádherný terrain pro lyžaře. - Telefon č. 2.

### CUKRÁRNA A KAVÁRNA

Františka Richtra ve Vrchlabí,

filiálka ve Špindlerově Mlýně

vedle pošty

doporučuje se nejlépe všem sportovcům.

### HOTEL KRAKONOŠ

nájemce CIHELKA.

NOVÝ SVĚT, stanice dráhy GRÜNTAL 6 km. Nejpohodlnější výhledisko do Krkonoš, podél Mumlavy na Voseckou za 2 1/2 hod. Top. pokoje, výborná kuchyně. Terén pro lyžaře i sáňkaře. Telefon 3.

### HOTEL KRAUS

BEDŘICHOV, p. p. ŠPINDLERŮV MLÝN.

Nově zřízený — ústřední topení — lázně. Dobré a levné stravování.

### HOTEL APPELT

VRCHLABÍ

doporučuje se nejlépe všem lyžařům a turistům.

### „HOTEL SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát.

## JANSKÉ LÁZNĚ - KRKONOŠE HOTEL DE L'EUROPE

»ERNA«

a depandance

»BELLEVUE«

v pokojích teplá a studená voda - ústřední topení - lázně - restaurant - společenské místnosti - kavárna

Odpolední čaje

Telefon č. 5 a, b

Večerní tanec

A. Petratschek, majitel

### HOTEL SCHLOSSBERG JANSKÉ LÁZNĚ.

DOBŘE TOPENÉ POKOJE - SLUN. POLOHA, U LANOVÉ DRÁHY - DOBRÁ KUCHYŇE A SKLEP MÍRNÉ CENY.

ČLENŮM SVAZU LYŽAŘŮ 10% SLEVVY.

### LISČÍ BOUDA 1233 m

46 POKOJŮ. - ELEKTR. SVĚTLO. - ÚSTR. TOPENÍ. - V POKOJÍCH TEPLÁ A STUDENÁ VODA. - OBLÍBENÉ LETNÍ SÍDLO A LYŽAŘSKÝ DOMOV. - DENNĚ POŠTA. - Spojení Z ČERNÉHO DOLU. - OD KONEČNÉ STANICE LANOVÉ DRÁHY 1 1/4 HOD. - TELEFON PRCE č. 3.

J. FISCHER, MAJITEL.

## KOLÍNSKÁ BOUDA

na Bobí louce v Krkonoších 1115 m n. m.

25 minut od konečné stanice Lanové dráhy z Janských lázní na Černou horu. — 24 prvotř. pokojů, ústřední topení, elektr. světlo, vanové lázně, výborná kuchyně, pizežský prazdroj.

1363 m.

## HAVLOVA BOUDA v Krkonoších

1363 m.

Denně koncert a tanec.

Ima česko-francouzská kuchyně — ústřední topení — 48 pokojů — 200 lůžek v noclehárnách.

Ant. Odvárka, hotelier.

Nejvýhodnější spojení ze Svobody-Janské lázně do Pece.

## JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE »KULMA«

JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSION

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou

doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vodou všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna. Nově rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Prazdroj.

Mírné ceny.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Telefon číslo 28.

## HOTEL ZLATÁ HVĚZDA JANSKÉ LÁZNĚ

První český hotel, ideální poloha blízko lanové dráhy a lázní, příjemné topení pokojů, česká kuchyně vzorná obsluha mírné ceny

ADOLF MAZUR, MAJITEL,

Telefon číslo 2.

Telefon číslo 2.

# VISUTÁ LANOVKA JANSKÉ LÁZNĚ — ČERNÁ HORA

za 13 minut z Janských Lázní dopraví  
z výšky 655 m - do výše 1300 m.

Připojení

na každý vlak ve Svobodě n. Ú.

Při přiměřené návštěvě (na objednávku)  
každých 20 minut.

POHODLNÁ JÍZDA -  
Z VOZU ÚCHVATNÝ POHLED NA  
CELE KRKONOŠE.



## HOTEL BELLEVUE NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny  
„u Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda  
zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.

## PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI 1018 m n. STŘEDISKO LETNÍ m. I ZIMNÍ TURISTIKY.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektr. osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Telefon a stanice dráhy:

Frenštát pod Rad. - Pustevně.

\*

Veškeré dotazy vyřizuje

Jaroslav KREJČÍ, hotelier.

## OZDRAVOVNA KEŽMARSKÉ ŽLEBY

pouze pro zdravé a rekonvalescenty. Krásný a levný pobyt ve Vysokých Tatrách. Stanice a pošta Tatr. Lomnice. Dotazy na majitele Mr. Jos. Zeleného.

## „HOTEL RIXI“ NA ŠPIČÁKU-ŠUMAVA.

1000 m. n. m. pro vzduchovou léčbu a zimní sporty. 45 pohost. pokojů — prvotřídní kuchyně — poštovní a železniční stanice Špičák. Telefon: Špičák č. 5. — Majitel: ONDŘEJ SCHWARZ. Telefon a pošta v hotelu.

Jest to jejich tajemství, ale přijmou mezi sebe i jiné hochy, kteří se chtějí naučiti jezdit na lyžích, ochotně jim poradí a k tomu jim nabídnou i své přátelství, které je doprovází vždy a a všude jak v zimě na na horách, tak v létě na řece a ve skautském táboře! Výchova charakteru, výchova chlapce v opravdového muže jest cílem skautského hnutí. 21. oddíl přijímá nyní mezi sebe hochy od 12—16 let. Vyžádejte si co nejdříve informace a pište na adr.: Klubovna 21. odd. svazu junáků skautů R. Č. S., PRAHA XVI. Štefánikova tř. 13

**KOLÍNSKÁ BOUDA V KRKONOŠÍCH**, byla v létě již úplně dostavena. Bouda tato leží na Babí louce ve výši 1117 m a má zavedené ústřední topení i elektrické světlo. K pohodlí lyžařů slouží 22 velmi pěkně zařízených pokojů, v nichž je 48 lůžek, kromě toho však jest tam ještě 22 nouzových lůžek. Bouda bude první českou boudou na cestě od vrcholné stanice Janské Lázně—Černá hora a lyžaři sjedou tam pohodlně i v noci za 20 min. Majitelem boudy je Klub čsl. turistů v Kolíně a nájemcem je známý bývalý nájemce Martinovky, Ferdinand Nejedlý.

**NOVÁ TELEFONNÍ SÍŤ KRKONOŠSKÁ.** Ti, kdo si na podzim vyšli na hřebeny Krkonoš, pozorovali nebývalý pracovní ruch na cestách. Na Krkonoších stavěla se nová telefonní síť. — Zprvu potahy, později traktory rozvázely množství sloupů pro stavbu nových a opravu starých vedení, cesty nabyly leckde nového vzezření a telefonní správa chtěla nechtě prokázala Krkonošim mimo telefonu ještě jinou dobrou věc — vyznačovala mnoho cest svými sloupy, jež budou — obzvlášť v zimě dobrým vodítkem v mlhách a vánicích. 28. října 1928 v den památného jubilea desíti let republiky zahájen byl provoz na nové síti, na níž je zapojena velká řada nových bud a hotelů, při čemž byla stará vedení opravena, zdvojena, zabezpečena. Obvody čtyř největších krkonošských telefonních ústředen navzájem spojeny: N. Svět, H. Rokytnice, Špindlerův Mlýn a V. Úpa poskytují nyní souvislou síť s rychlým a laeinným provozem. Připočteme-li ještě řadu dalších ústředen (Jilemnice, Jablonec n. J., Vrchlabí, Janské lázně, Svoboda n. Úpou) máme před sebou rozsáhlý objekt telefonní, běžící rozvětveně do nitra Krkonoš a přetínající nyní jeho hřebeny křížem krážem, spojující rychle střediska sportovní, turistické a hotelové s osamělými boudami na hřebenu Krkonoš. Dílo toto je pokrokem, který znovu usnadní návštěvu hor a učiní ji ještě bezpečnější. Mini-

sterstvo pošt a telegrafů, kde byly dobře známy radosti i strasti krkonošských poměrů, ukázalo plně pochopení pro potřeby našich důležitých a krásných pohraničních hor. Není účelem těchto řádků vyvednouti odbornou cenu nového zařízení a upozorniti na vlivy, jež bude mít. O tom přineseme v příštím čísle obsáhlý článek s mapkou. Dnes chceme jen říci, že projekt sám i jeho uskutečnění vyžádalo si nejen značných nákladů, ale i enormní práce, již dlužno veřejně kvitovati. Ti kdož budou dnes v pohodlí uživati výhod nové telefonní sítě na Krkonoších mají plné právo znáti jména těch, kdož se nejvíce zasloužili o její vybudování. Sekční šéf F. Pixa nespustil nikdy se zřetele tuto otázku a znaje z vlastní zkušenosti naléhavou potřebu telefonu v Krkonoších, byl vlastně inspirátorem a vedoucím činitelem této akce. Na jeho popud dala se celá věc tempem pokud možno nejrychlejším. — Technická stránka provedení projektu nalezla plně pochopení u sekčního šéfa inž. J. Strnada, známého čestného člena Čes. Spolku pro Zimní Sporty v Praze, který vše vydatně podporoval. — Otázku samu od počátku stále vedl v patrnosti a o její velkorysé řešení všemi silami se zasazoval, aby zájmům lyžařským vyhověla co nejlépe, ministerský rada Dr. J. Pipek, přednosta presidia ministerstva pošt a tel., rovněž čestný člen Čes. Spolku pro Zimní Sporty a známý příznivec lyžařství, jemuž Svaz Lyžařů již za tak mnohou podporu vděčí. — Duší celého díla a věci zcela oddaným pracovníkem byl vrchní ředitel Jan Cimler, který vypracoval detailní plány, na místě o provedení jejich jednal a jsa odborníkem na slovo vzatým, vybudoval dílo to skutečně velkoryse. Byli bychom nevděčníky, kdybychom veřejně nekonstatovali zásluhy těchto mužů o krkonošský telefon, kteří jedině láskou k horám a sportu vedení dovedli nám dáti věc, jejíž vynikající cenu nám nejbližší budoucnost ukáže.

## VÁZÁNÍ NA LYŽE

odborně provedené v Ia jakosti vyrábí

**FRANT. KUBEC, JILEMNICE-Krkonoše.**

Ceník zdarma.

Ceník zdarma.

«OSTBYE-SKISMØRNINGER»



Osvědčený  
norský

# VOSK OESTBY

OESTBY KLISTER

na mokrý sníh

OESTBY SKARE

na zmrzlý sníh a jako podklad

OESTBY MIX

na suchý sníh

OESTBY MEDIUM

na navlhlý sníh.

Vyznamenán zlatou medailí Bergen 1928.

## Per Gulbransen - Oslo - Storgaten 25.

ZASTOUPENÍ A HLAVNÍ SKLAD PRO RČS. - SPORT V. J. ROTT - PRAHA I. - 142.

ZÁVOD ZALOŽEN R. 1898.

2 zlaté medaile.

10 výstavních diplomů.

2 stříbrné medaile.

Praktické.

# Lyžařské rukavice

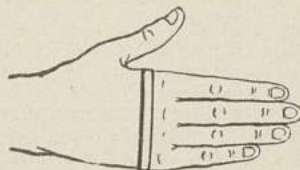
Praktické.

(bez prstů s palcem)

z lina. silného gumovaného trikotu, po loket dlouhé, nahoře gumou stažené, ku převlečení přes rukáv a přes pletené či látkové rukavice, které od promočení jsou tímto zcela chráněné. Pár [dámské či pánské Kč 25.—.

Vyrábí jedině:

Speciální výroba lyžařských a včelařských gum. rukavic



## Erhard Bursík v Písku, Čechy.

MÍRA: Objem přes 4 kotníky ruky i s používanou rukavicí, volně kolem.

Tiskem Dr. Ed. Grégra a syna v Praze.



# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.



ROČNÍK XVIII.

LISTOPAD 1928.

ČÍSLO 2.

## Zprávy Svazu Lyžařů.

XXX. VALNÁ HROMADA SVAZU LYŽAŘŮ R. Č. S. konala se 11. listopadu 1928 ve velkém sále paláce „Avionu“ v Praze a měla presenci 50 klubů zastoupených 121 hlasy. Měla tak distinguovaný ráz, zprávy funkcionářů měly přímo „akademickou“ výši, že každý starý delegát musil

míti potěšení z tohoto až klassického rozvoje Svazu a delegát-nováček, jistě nezhostil se potěšení, že má čest zasedati v korporaci ovládané plnou zodpovědností, odbornou prací a pravým sportovním kamarádstvím.

Svazové lyžařství bylo již před převratem silnou složkou



Thesil:  
Lidické Noha  
řak 1<sup>a</sup> gymn.

DOBRA VYZBROJ

DOBRY SPORT

Účelně a odborně

vyzbrojíte se ku lyžaření u firmy

**SPORT-SVOBODA**

Praha II., Štěpánská ulice č. 40.

Telefon číslo 283-83.

Dlouholetá zkušenost  
Aktivní lyžařská činnost  
la doporučení!

našeho společenského života, nezdolným součinitelem našeho národního „já“, bylo mohutné a pokrokově odborné a odborné a silně vedeno odolalo všem nárazům, politickým, osobním a i těm egoistickým zájmům jiných korporací, které z jeho zdravé, mužné mízy chtělo vybrati drobty a i sousta pro svoji reklamu a sesílení. Lyžařství Svazu svým duchem stojí na neochvějné, programové půdě, obhájilo si ideální vedení, neklopýtlo ani na okamžik před osobní politikou, odolalo hydře profesionalismu, která tak ráda zdvihla hlavu v „demokratické“ a osobně zájmové potopě dneška. To klidné, věcné jednání této valné hromady, i „faktické poznámky“, dotazy a projevy „různého mínění“ byly jen apostrofou lásky k našemu bílému umění, musilo nás přesvědčiti, že pracujeme nejenom společensky konciliantně, mozkově intenzivně, ale i vřele srdcem pro nás, za nás a mezi námi — lyžaři Svazu, sportovci katexochen, jakými si býti přejeme.

Že ten ve všech přítomných srdcích sídlící zájem o „salus nostrae parvae rei publicae“, není jen hezkým gestem, krásným „roháčkem“ jímž se opijíme a že to co výše jsme řekli, nejsou konvenční fráze reportéra, dokazují olympické výsledky Svazu. Českoslovenští lyžaři stali se v posledních letech Cortinou a Mořicem evropskou, ba světovou třídou. Přihlížíme-li k poměru mezi největšími příbuznými tělovýchovnými korporacemi — klubem čl. turistů a českosl. obcí Sokolskou, stal se Svaz v koncernu Sportovních sdružení, váženou, uznávanou a hrdě silnou korporací.

Na Zimních Olympijských hrách ve Sv. Mořici, bylo to lyžařství, jehož zásluhou zavlála v konkurenci 11 národů světa vedle vlajky norské, finské a švédské, vlajka československá. Českoslovenští borei z národa rakouských otroků, umístili se těsně za svými nedávnými učiteli — Severany.

Valnou hromadu zahájil náš křepký předseda Dr. Scheimer o 9<sup>1</sup>/<sub>2</sub> hodině. Vzpomněl mrtvých — inž. Reicha, druha průkopníků našeho lyžařství v Krkonoších, dále J. Buchara, nadějného syna našeho drahého ředitele J. Buchara. Omluvil nepřítomnost jednatele Jílka, který po prvé co naše paměť sahá nesúčastňuje se naší valné hromady v důsledku úmrtí svého staříckého otce.

Jílkovu zprávu jednatelskou přečetl II. jednatel JUDr. O. Brauner. Byla jako vždy schematicky přesným a při tom poutavým obrazem činnosti organizace v minulém správním období, které bylo vyplněno skoro cele přípravnými pracemi pro Olympijské úspěchy. Činnost všech odborů, komissí a i jednotlivých funkcionářů byla kromobyčejně zvýšená. Pracovalo se na 63 schůzích...

Svaz doznal organizačního rozšíření přistoupením nových 18 klubů, takže sdružuje nyní 171 a o jednu — slovenskou župu více. Z žup nejsilnější je pražská, po ní krkonošská, pak západočeská. Ostatní vzrůstají a konsolidují se. Bezkydská vynikla dobrým uspořádáním letošních svazových mistrovství. Vylíčeno jednání s Českosl. obcí Sokolskou ve věci vzájemné, přátelské spolupráce, podána zpráva o rovněž přátelském soužití s klubem čl. turistů a Hauptverbandem Deutscher Wintersportvereine, které zejména v Mořici přineslo svoje ovoce. Podána zpráva o obširných intervencích u úřadů ve věcech našich sportovních, organizačních a finančních zájmů. Vděčně zmínil se o podpoře ministerstva Nár. obrany, která byla nejen peněžní, ale i věcná a kvitoval se srdečným díkem vynikající pomocí ministerstva obchodu a zdravotnictví.

Velice pochvalně zmíňuje se jednatel o podpoře lyžařského sportu ministerstvem pošt a telegrafů, které vybudovalo milionovým nákladem novou telefonní síť na Krkonoších.

V důsledku této zprávy poděkovala valná hromada ministerstvu pošt a telegrafů za tento čin, jakož i resortním úředníkům ministerstva, zejména členu naší lyžařské obce, panu presidiálnímu chefovi m. r. JUDru Pipkovi a ostatním pánům ministerstva, kteří se o věc zasloužili. Zpráva potleskem schválena.

*Mezinárodní tajemník Dr. Moser*, je jak všichni výboři Svazu vědí, přítelem plodných debat, téměř ke každé věci ve výboru projednáváné neopomene přičiní svou poznámku, rád pitvá názory v debatách projádrěné a shrnuje je ve výslednici, která mívá často nejen dobrý základ právní, ale je někdy i logicky kovanou. Je to dobře — potřebujeme plodných a logicky vedených debat! Jeho zpráva byla cele zabarvena individualitostí tohoto jeho temperamentu. Byla přesná, obšírná, břitce koncipovaná a hluboce informační. Bylo z ní viděti, že tento náš nový „diplomat“ Svazu získal si ve své funkci letos plně svých ostruh. Svědčí tomu jak vlivné naše postavení na posledním kongresu „Fisy“ ve Svatém Mořici, které nám zdůraznil, tak i náš poměr s HDV doma. Připomenul ve své zprávě, jak byli odbytí státem zimní sportovci, t. j. hlavně lyžaři při hrazení nákladů na Olympiadu. Zimní sportovci musili platiti 180% nákladů vzhledem k poskytnuté subvenci, kdežto všichni letní dohromady jen 30%. Příslušná intervence byla již u Olympijského Výboru zařízena. Popsal naše dobré styky na poli mezinárodním s ostatními národními svazy a pochválil dobrý poměr s HDV, který zvláště měl příležitost vyniknouti při spolupráci a disciplinované účasti ve Svatém Mořici. Letos bude mezinárodně obesláno Zákopaně a Portresina. O náš termín mistrovství musil svěsti boj Dr. Moser s DSV u Fisy, ale vyhrál jej. Ticho v sále Avionu nasvědčovalo s jakým zájmem byla krásná zpráva mezinárodního tajemníka sledována a hojný potlesk byl mu odměnou za všechna jeho úsilí, diplomacie a práci, kterou v této sezoně mezinárodním záležitostem svazovým věnoval.

Zpráva *technického odboru* přednesena byla otcem našeho závodnictví, populárním, skromným a obětavým naším arch. Karlem Jarolímekem. Měl toho snad o desetkrát tolik více co říci, než jiná léta, neboť nejen pracovní program byl letos vzhledem k Olympiadě neobyčejně hojný a zajímavý a bude nám poučkou i pro léta příští, kdy budeme se snad zase chystati na veliké nějaké podniky, avšak i *úspěchy naše na poli mezinárodním, ta hotová výslednice vši této úmorné a obětavé práce byly vskutku mimořádné*. Rozhovořil se o *skvělých úspěších našeho závodního teamu v Mořici*, o jeho pravém sportovním duchu a o úctě, kterou si mezi ostatními národy spolu i s oblibou vydobyl. Přednesl přesná a zajímavá data těchto úspěchů a zmínil se i o výsledcích našich sportovních zápasů domácích, jakož i o skvělém úspěchu *Otky Německého v Polsku*. Vzdal dík všem závodníkům a spolupracovníkům. Předseda valné hromady Dr. Scheiner poděkoval pak za burácejícího potlesku účastníků Jarolím-

*Dobrý lyžař  
potřebuje  
dobrou botu.*

**HUMANIC**

kovi za jeho píli, práci a obětavost, kterou nelze ani doceniti a blahopřál mu k *vzácnému jubileu, jehož se právě dožívá; 25 let nepřetržité úspěšné činnosti sportovní*. Zároveň poděkoval též Dr. Scheiner i závodníkům HDV.

Po zprávě architekta Jarolímka *prošel zástupce Československé obce Sokolské Dr. Karel Heller pozdravy Sokolstva*. Přišel, by jménem Sokolstva prohlásil, jak Sokolstvo chce, uznávajíc lyžařství za skvělou složku tělovýchovy spolu se Svazem přiložit ruku k společnému přátelskému dílu. Sokolstvo nechce býti ani pro svoje lyžaře vrcholnou organizací. *Uznává odbornost Svazu* a je proto v řadách jeho členstva a půjde vždy do jeho řad. Chce mu dát všechny síly — nechce býti konkurentem — chce býti spolupracovníkem (potlesk).

*Předseda dorosteneckého odboru Ivan Komárek* referoval o péči o dorost. Uvedl jak po léta zkoušelo se to s dorosteneckou otázkou vše-

Samozřejmě vaše bota nesmí propouštět vlhko. Ale jest při tom lehká a pohodlná? Přílně vám k noze?

Připravili jsme vám letos naprosto novou lyžařskou obuv. Je lepší i levnější. — Stojí: dámská Kč 219,-, pánská Kč 229,-. Vyrábějí ji odborníci a proto je dokonalá.

PRAHA I, - NÁRODNÍ TR. SMÍCHOV-PALACKÉHO 20

možným způsobem bezvalných výsledků. V letošním olympijském roce, který vyčerpal veškeré organizační, finanční a administrativní síly Svazu, nebylo možno zahájit nějakou velkorysou akci, nýbrž šlo spíše o to, učiniti konečně v dorostenecké otázce reelní začátek a přijít se zdravým počátkem vývoje. Bylo proto zatím upuštěno od propagace v širokých vrstvách mládeže, a staráno spíše o výběr — ježto jsme organizací speciálně sportovní — vhodného dorostu pro sport *závodní*, výchovu *dorostenců cvičitelů* a racionelní výcvik nalezených talentů. Vylíčil, jak odbor rozložil v městech a i po horách svoji dobře promyšlenou a pedagogicky propracovanou organizaci, jejíž činnost přináší již dobré výsledky, což ukázalo se zejména při Synáčkově memoriálu a při župám uložených vylučovacích závodech dorostu. Příští rok bude zakročeno proti župám, které nebudou se starati o výchovu dorostu eventuelně tím, že nebudou jim povolovány závodní termíny, tak jak to učinilo svého času HDV. Předseda dorosteneckého odboru ukázal pak shromážděným v pestrém kaleidoskopu fakt jmen, závodů, kursů a výsledků činnosti odboru, který vede a prohlásil, že jen při správné péči o dorost můžeme hleděti dalšímu velkému vyvoji Svazu vstříe.

Po poznámce p. ředitele Turečka byla zpráva potleskem schválena. Řed. Tureček, jako starý odborník ve věcech dorostu a pedagog doporučil směrnicí, jak rozšířiti zájem na školy i vybrati i tam vhodné talenty.

*Redaktor časopisu „Zimní Sport“ Dr. Josef Kalibera* podal pak zprávu o posledním, XVII. ročníku časopisu. Ze 7 poválečných ročníků redigoval 5. Za ochotné spolupráce obětavých přátel, z nž nejvíce ocenil vždy pohotovou spolupráci Ivana Komárka, stojí dnes list vzniklý původně z malého novinového letáku na formátu skvěle vypravené revue mající dobrou posici literární i odbornou. K zdárnému vývoji časopisu přispěla i jeho dobrá hospodářská stránka vybudovaná obratnou obchodní rukou nenahraditelného administrátora Jílka. Od počátku byl list stále aktivní. Ke

sklonku své řeči loučil se s časopisem, s nímž srostl, ale bylo to nutné: vedení časopisu vyžaduje již více času než Dr. Kalibera má nyní ve svém povolání k dispozici. Setrvává pouze jako člen vydavatelstva a hodlá i nadále časopis podporovat dle všech sil svých. Dlouhý potlesk děkoval mu za všechnu jeho práci a k návrhu jeho spolupracovníka Ivana Komárka, který nazval Dra Kaliberu tichým geniem našeho časopisu, usnází se valná hromada jednohlasně na projevu vřelých děků Dru. Kaliberovi za jeho úspěšnou činnost ve prospěch svazového časopisu.

*Dopravní referát přednesl Dr. J. Gregor.* — Dopravní referát je v rukou odborníka, neboť p. Dr. Gregor je úředníkem ministerstva železnic. Jako člověk sedící „u pramene“ ví, čeho je potřeba, má patřičný přehled věcí a ví ihned jak zakročiti, když někde něco vázne. Přednesl odbornou snůšku dat a cifer o relacích resp. železničních slevách lyžařských a o sportovních vlacích, která auditorium valně hromady velmi zajímala.

Po finanční stránce měl dopravní referát úspěch. Zpráva potleskem schválena. Dostavily se po podání referátu samozřejmé žádosti o intervence za slevy na lanové dráze v Janských Lázních, na něž odpověděli členové správního výboru

Dr. Moser a Komárek, kteří ve věci u rozhodujících činitelů intervenovali. Prozatím není naděje na nějaké slevy at' individuální neb povšechné. Komárek upozornil také na okolnost, že vedoucí činitelé poukazovali na ceny lanovek v jiných zimních střediscích, které jsou kratší naší a kde ceny jsou mnohem vyšší (Cortina 20 lir = 38 Kč tam a zpět, Muotas Muraigl u Mořice 35 Kč tam a zpět, Mořic-Bernina Pass 65 Kč tam a zpět).

*Předseda Alpistického odboru generál Dr. J. Pečírka*, podal zprávu o činnosti odboru, o jeho letních výpravách a trainingu. Odbor zabýval se doposud výhradně alpismem, hodlá v příští době státi k dispozici Svazu i v propagaci vysokohorského lyžařství. Za tím účelem hodlá odbor *uspořádati pro zájemce z lyžařských klubů ve Svazu organizovaných, v době od 1. do 3. března odborný kurs vysokohorského lyžařství* pod vedením známého horského vůdce Solledra a sice v Alpách. Zpráva schválena.

Pak schválena *zpráva Dra Karla Šulce, správce inventáře*. Movitý majetek Svazu je v úplném pořádku. Vzhledem k vývodům zprávy schválen návrh p. Poláka z Plzně, aby výstroj, s kterou byli závodníci vypraveni na zimní olympijské hry, byla jim darována.

**Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska**

**F O M A A N T I S O L A R**

JAKOST  
ÚČELNOST  
ELEGANCE jsou vlastnostmi

**LYŽAŘSKÝCH  
OBLEKŮ**

šitých dle míry v odborném závodu firmy

**J. EISELT, PRAHA I.**

NÁRODNÍ TRÍDA 37,

PLATÝZ

TELEFON 286-61

**DOKONALÝ LYŽAŘ**

pozná se podle

**DOKONALÉ VÝZBROJE,**

kterou koupíte jedině ve specialním závodě

**AMERICAN SPORTING  
STORE,**

Praha II., Štěpánská ul. č. 6  
(vedle kostela). Telefon 42445.

**Navštivte nás a my Vám předvedem  
zecla bez závazku ke koupi:**

Americké dálkové svítilny „Eveready“ svítí  
na 100 až 1000 metrů.

Původní kanadské čisté vlněné košile.

Původní kanadské svetry se šálovým límcem.

Patentní torný kombin. s chlebníkem, který  
jest možno odpojití a samotný použiti.

**LYŽE, HOLE, VÁZÁNÍ,  
OBLEKY, CHLEBNÍKY,**

lyžařské blůzy s patentní uzávěrkou a t. d.



Rovněž schválena zpráva *pojišťovacího referenta p. J. Brožka*.

*Pokladní zpráva* byla rozdána před zahájením valné schůze *písemně*, rovněž i *balance Zimního sportu*. Pokladník *Jirků*, dal ještě několik vysvětlení, které blíže osvětlily racionelnost pokladního hospodářství jím vedeného. Po zprávě *účetního inž. Macháčka* a zprávě *dozorčího výboru*, přednesené jako vždy osvědčeným a rutinizovaným revisorem Svazu *p. S. Hofmeistrem*, uděleno bylo jednomyslně odstupujícímu výboru *absolutorium* a na návrh delegáta Č. spolku pro Zimní sporty *p. Dr. Zukriegla* *poděkováno bylo valnou hromadou výboru* za dobré hospodaření, jež zvláště v olympijském roce bylo tak úspěšné.

Pak jednáno o letos uzavřené dohodě mezi výborem Svazu a Čes. obcí Sokolskou, o níž referoval také již jednatel ve své zprávě. Čes. obec Sokolská má tytéž železniční výhody jako Svaz a členství ve Svazu by vlastně hmotně nepotřebovala. Č. O. S. při jednání s ní prohlásila, jak také z výše uvedeného projevu *Dr. Hellera* viděti, že nechce zeslabení Svazu, nýbrž spolupráci s ním a doporučila lyžař. odborům svých jednot, aby vstupovaly do Svazu, jak pak dohodnuto, za příspěvek 3 Kč pro členy a 1 Kč pro dorost a současně doporučila svým zámožnějším členům, aby platili celý svazový příspěvek. Hlasovací právo měly by jen lyžař. odbory jednot s více než 20 členy. *Tato dohoda platila z usnesení výboru Svazu pro minulý rok*. Pro budoucí stav přinesl výbor valné hromadě zvláštní návrh na úhradu tohoto poměru zejména s ohledem na hlasovací právo na valné hromadě. O věci rozpředla se rozsáhlá debata, v níž projednávána i od základu zásada o hlasovacím právu všeho členstva vůbec dle výše placených příspěvků. Přijat pak návrh *Dr. inž. Egera*, aby tato důležitá záležitost byla přikázána k novému prozkoumání příštímu výboru a před hlasováním na příští valné hromadě znovu se zprávou výboru k rozhodnutí předložena. Schváleny některé *změny stanov*, zejména ohledně rozšíření předsednictva o *nového IV. místopředsedu z řad Slovenska a II. jednatele*. Přijat návrh administrace a redakce „Zimního sportu“, že žádný klub ve Svazu sružený nesmí vydávat veřejný lyžařský časopis, konkurující s časopisem „Zimní sport“. Za takový časopis není považován časopis určený pro úzký okruh členů klubu, resp. bezplatné klubové letáky a oběžníky. Schválen každoroční návrh na odběr „Zimního sportu“ kluby. Členský příspěvek stanoven penízem 9 Kč + 1 Kč (župa) + 1 Kč (Olymp, daň) = 11 Kč (snížen o 4 Kč). *Můstek na Štrbském Plese pojmenován* ku počtu 25. výročí Jarolímkovy sportovní činnosti za bouřlivého potlesku oblíbenému našemu „Čarokrásovi“ — *můstkem Jarolímkovým*. Schválen návrh doručeny technickým odborem na stavbu závodnické chaty v Tatrách, k čemuž použije se částečně fondu zvláště k tomu vázaného, odhlasován pozdravný dopis Hauptverbandu Deutscher Wintersportvereine, s kterým Svaz spolupracuje v přátelské dohodě a přijat i podnět na zřízení mateřských a chráněných klubů po způsobu Sokolském.

Volby, ježto *Komárkův návrh na aklamaci* kandidátní listiny předložené výborem byl jedním hlasem zamítnut, provedeny listky.

Výsledek.

*Předsednictvo: Předseda* JUDr. Josef Scheiner, (Sokol Pražský), *I. místopředseda* V. J. B. Pilnáček (Ski Klub Hradec Králové), *II. místopředseda* Karel Suchomel (Č. Ski klub Praha), *III. místopředseda* Al. Wecker (Lučina, Ostrava), *IV. místopř.* JUDr. G. Hubáček (S. K. Bratislava).

*Mezinárodní tajemník: Dr. Moser (L. Z. K.), I. jednatel*

UPOZORNĚNÍ VŠEM LYŽAŘŮM A NOVÁČKŮM. K celému nákladu 2. čísla „Zimního sportu“ přiložen jest ceník *Sport. domu Džbánek v Praze II., Spálená 30.* Oddělení vede dlouholetý odborník-lyžař *p. O. Doubalík z Vysokého n./Jiz.* v Krkonoších. Firma prodává zboží pouze skutečně prvotřídní a můžeme ji směle každému vřele doporučit, ježto najde tam jak odbornou obsluhu a radu tak i velký výběr a levné ceny. Montáže a opravy lyží, holf atd. provádí ve vlastních dílnách přísně odborně a rychle.

PRVOTŘÍDNÍ

LYŽE

FY BARTOŇ

SANĚ

BRUSLE

BOTY-OBLEKY

VEŠKEROU VÝZBROJ

DODÁVÁ

SPORTOVNÍ DŮM

DŽBÁNEK

PRAHA II., SPÁLENÁ 30.

Koupíte-li u nás,

koupíte u odborníka a dobře!

OPRAVY - MONTÁŽE. VLASTNÍ DÍLNY.

Josef Jílek (Český spolek pro zimní sporty), *II. jednatel* Dr. O. Brauner (Č. S. K. Plzeň), *pokladník* V. J. Jirků (S. K. Slavia, lyž. odbor), *předseda techn. odboru* Karel Jarolímek (S. K. Dvůr Králové n. L.).

*Výbor:* ing. J. Černohorský (Český spolek pro zimní sporty Praha), MUDr. A. Čipera (Č. S. K. Plzeň), J. Brožek (S. K. Pardubice), Mil. Slavík (St. Smokovec), V. Fikejs (Sněhaři Domažlice), JUDr. J. Drábek (S. K. Olomouc), JUDr. Jar. Gregor (lyž. odbor klubu č. právníků), inž. O. Koutský (Č. S. K. Praha), JUDr. K. Šule (lyž. klub Vysokošk. Sportu), MUDr. J. Pečírka (Klub Alpistů čsl.), JUDr. J. Kalibera (L. Z. K. Praha), Jan Kamenický (Český spolek pro zimní sporty), Ivan Komárek (Český spolek pro zimní sporty,) inž. Vilém Macháček (Č. S. K. Praha), inž. R. Pilnáček (S. K. Hradec Králové), inž. Dr. J. Eger (Himalaja, Ml. Boleslav), Norbert Lang (Č. S. K. Plzeň), Otomar Schrabal (S. K. Č. Budějovice), J. M. Vlček (L. K. Jestřebích hor, M. Svatoňovice), inž. R. Heger (Klub lyž. Vinohradských), Jos. Meneč (Č. K. S. Ski, Jilemnice), Karel Vilimovský (Sokol, Vinohrady), JUDr. Karel Finger (S. K. Slavia, lyž. odbor), pplk. inž. J. Veselý (lyž. K. odboč. Svazu důstojníků Praha).

*Náhradníci:* Inž. St. Peter (Ak. o. K. Č. S. T. Praha), Mir. Horáček (S. K. Košice), inž. Ferd. Vávrovský (S. K. Praha), O. Turek (Sokol Karlín), JUDr. Lad. Pavloušek (Himalaja, Mladá Boleslav).

*Dozorčí rada:* Stan. Hofmeister (S. K. Hradec Králové), Fr. Žižala (Klub lyžař. Vinohradských), JUDr. Jar. Přimda (V. K. Slavie).

Zajímavé a dosti příznačné je, že několik *starých pracovníků Svazu změnilo svou delegaci*. Sdělení o jednomyslné volbě předsedy Dr. Scheinera bylo provázeno dlouhotrvajícím potleskem.

Schůze skončena srdečným doslovem předsedovým o 13. hodině.

Ivan Komárek.

LYŽAŘSKÝ ČAJ, konaný v pátek 9. listopadu ve velkém sále „Lucerny“, měl velký úspěch společenský jako vždy. Buffety byly šlechetnými dárci hojně obdařeny, návštěva byla četná, takže jistě čistý výtěžek, věnovaný našemu dorostu, bude značný. Tentokrát velmi levné ceny v buffetech, učinily jistě každému přístupný jejich bohatý výklad lahůdek. Tanec zahájen po příchodu primátora Dra Baxy, který byl uvítán předsedou Dr. Scheinerem a místopředsedou Suchomelem a členem poradatelského výboru Komárkem. Paní primátorové podána p. Suchomelem kytice. Společnost setrvala v družné zábavě do pozdních hodin nočních. Hudba

Koliandrova letos zvláště se osvědčila a přispěla velmi k animovanosti večera. Cifru čistého výnosu uveřejníme po vyúčtování v příštím čísle. Všem obětavým dárcům a obětavým dámám v čele s pí Scheinerovou a Zachovou vzdáváme vřelý dík.

J. K.

LYŽAŘSKÉ SLEVY ŽELEZNIČNÍ V SEZONĚ 1928/1929. Ministerstvo železnic obnovilo výnosem č. j. 49.116/28 ze dne 7. listopadu 1928 pro zimní lyžařskou sezonu od 1. listopadu 1928 do 30. dubna 1929 mimo tarifní výhodu zpátečních zlevněných jízdenek v témž rozsahu a za týchž podmínek jako v sezoně 1927/28.

Těchto zlevněných jízdenek mohou použití členové organizovaní ve Svazu lyžařů RČS., kteří prokáží se výdejné jízdenek a revisnímu personálu spolkovou průkazkou, opatřenou lyžařskou kontrolní známkou na zimní sezonu 1928/29 za Kč 5.— pro členstvo starší 18 let, za Kč 3.— pro mládež do skončeného 18 roku.

Vzhledem k tomu, že vyskytly se různé závady, upozorňujeme na následující:

Spolkové průkazky nesmí být starší tří let. Kontrolní známka na této legitimaci musí být přetištěna spolkovým razítkem. V legitimaci musí být potvrzeno zaplacení členských příspěvků za běžný rok. Cestující, kteří budou přistiženi, že nemají uvedené náležitosti na legitimaci v pořádku, doplatí rozdíl mezi normálním a sníženým jízdným.

Použije-li cestující rychlíku, musí si přikoupiti rychlíkový příplatek.

Lyžařské jízdenky musí být místem, které je vydává, orazítkovány tak, aby bylo patrné datum jejich zakoupení.

## CENY VÍTĚZŮM spolkové odznaky

**I. B. PICHL,**  
Praha VII., Pod Letnou 10  
Praha I., Celetná ulice 33  
Obrázkové prospekty zdarma!



### SPOLEHLIVOU VÝZBROJ

dodá vám pouze

lyžař odborník

obraťte se na fu

**A. PRŮCHA, PRAHA I.,**  
NÁRODNÍ 25, TELEFON 33017.

NAŠE ZÁSADA: PRO SPORT POUZE TO NEJLEPŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.



Členové necht' věnují tomu zvláštní pozornost při zakoupení jízdenky, chtějí-li se vyvarovati nepřijemností, neboť vadné jízdenky nebudou uznávány a bude vybírán doplatek. V případě, že jste takový doplatek na cestě na hory zaplatili, uschovejte potvrzení, neboť bude-li přistižen cestující s neorazítkovanou jízdenkou až na zpáteční cestě a nebude se moci vykázatí doplatkem na původní cestě k ní vybraným, vybere průvodčí vlaku normální jízdné za obě cesty a pisné.

Vadné průkazky jakož i průkazky jakýmkoli způsobem porušené (roztrhané, následkem poškození nečitelné) a jízdenky neorazítkované staničním razítkem *nebudou* revidovány orgány *uznávány*. Případné reklamace z posléz uvedených důvodů, jakož i na základě dodatečného doplnění legitimace, nemají vyhlídek na příznivé vyřízení.

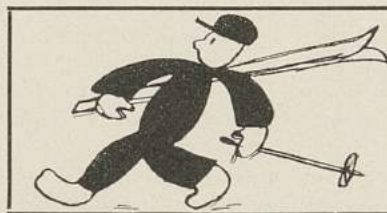
Dále upozornilo nás ministerstvo železnic, že o nedělích a svátcích pokud pojedou sportovní rychlík Praha—Krkonoše a zpět, neplatí z dopravních důvodů snížené jízdenky, byť i cestující měl příplatkový lístek na rychlík u normálních rychlíků, č. 87/27 (Trutnov—Chlumec—Praha) a č. 48, (Liberec—Turnov—Praha). Relaceční jízdenky nebudou v těchto vlacích uznávány a cestující doplatí rozdíl mezi normálním sníženým jízdným za projetou trať. Omezení toto, které jistě naše pražské členstvo nepříznivě postihuje a bude ještě podrobeno novému jednání s ministerstvem železnic, týká se toliko relací Krkonoše—Praha Wils. nebo Denis. n. Pro ostatní relace, jakož i ve všední dny omezení toto neplatí. Pokud se týká zvláštních sportovních rychlíků Praha—Krkonoše a zpět, zůstávají dosavadní ustanovení (sleva 50%) nezměněny.

Podrobný seznam relací s udáním cen přineseme v čísle příštím. Pokud jde o příští způsob zavádění nových relací,

rozhodlo ministerstvo železnic, že vzhledem k tomu, že bylo žádáno založení zpátečních zlevněných jízdenek v relacích, které zůstaly pak nepoužity, neb nedostatečně využity, musí býti v zájmu jednotného postupu a z důvodů účelnosti veškeré žádosti o povolení nových relací podávány prostřednictvím Svazu lyžařů RČS., a to i tehdy, kdy žádají o to sportovní sdružení ve Svazu lyžařů RČS. neorganizované. Na žádosti přímo ředitelstvím st. drah bez dobrozdání Svazu lyžařů RČS. předkládané, nebude vzat zřetel. Rovněž jízdní řády sportovních rychlíků se slevou 50% jízdného přineseme v čísle příštím.

Dr. Gregor, dopravní referent.

XVI. SCHŮZE TECHNICKÉHO ODBORU SVAZU LYŽAŘŮ konala se dne 31. října 1928 za předsednictví arch. Jarolímka. Uvedený po zahájení schůze konstatoval, že Svaz Lyžařů byl opomenut při udílení sportovních jubilejních medailií ministerstvem zdravotnictví. Dále též oznamuje, že můstek pro skok na lyžích na Štrbském Plese, byl již podle plánů dohotoven. — Pro mistrovské závody lyžařské, jež konati se budou v únoru 1929, určen a byla za pořadatele Slovenská župa S. I. — Můstek v Novém Světě dostavěn bude příštího roku. — Mezinárodní tajemník re-



**NA ORLICKÉ HORY  
A KRKONOŠE**

lyžařskou výstroj kupují ve  
ve sportovním domě

**JENDA LEDERER,**

**Pardubice,**

U nádraží. Ceník zdarma.

# LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY = RUKAVICE = GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

## BERNER JOSEF

PRAHA II.,  
ŠTĚPÁNSKÁ 34.

\*

PRAHA I.,  
CELETNÁ 14.

feruje, že na společné schůzce se zástupci HDW, prodloužena byla smlouva na další rok. — HDW hlásí, že uspořádá v této zimní sezoně mezinárodní závody na oslavu 10letého jubilea. — Do Zakopaného vyslána bude společná výprava Svazu Lyžařů a HDW. — Došlo pozvání na lyžařské závody v Pontresině a od švýcarského Svazu. Bude obesláno.

**XI. RŮZNÉ Z TECHNICKÉHO ODBORU.** Kurs pro *cvičitele závodníků* konán bude v době od 29. prosince 1928 do 6. ledna 1929 na Štrbském Plese.

*Kursy pro závodníky* III. tř. a *dorost* konány budou v letošní sezoně na několika místech, jedná se hlavně o kursy ve skoku na lyžích.

*Povinnost cvičitelů.* Klubům připomínáme znění cvičitelského řádu, podle něhož jsou instruktoři povinni vésti výcvik nováčků v klubech; pakliže tuto povinnost cvičitel ve svém klubu neplní, oznámí to klub Technickému odboru Svazu, který má právo odejmouti těmto cvičitelskou legitimaci a odznak.

**TATRY-ROTONDO.** V prvním čísle „Zimního Sportu“, —žel, že právě v prvním — přihodil se v článku o Korsice nemilý omyl záměnou cliché, sobě velmi podobných, která měla sobě býti vzájemně pandantem. Zaměněno cliché s Monte Rotondo za známý pohled Tatranský. Čtenáři snad nám prominou — pakliž článek o Korsice jinak zajímal.

## Různé zprávy.

**ČASOPIS Z NAŠICH HOR A LÁZNÍ** přináší v čísle 21. pod názvem: Chata na Rysech, zprávu, že odbor KČST Poprad usnesl se začít s přípravami pro stavbu chaty na Rysech a končí poznámkou, že doufá, že i Svaz Lyžařů přivítá tento námět s povděkem a dá obnos již pro stavbu chaty připravený k dispozici a účastní se tak této vděčné akce.

Ježto mohlo by se státi, že někdo z našich lyžařů náhodou by četl tuto tiskovinu a zajímalo by ho o jaký obnos jde, jenž má Svaz Lyžařů pro stavbu chaty na Rysech připravený k dispozici, uvádíme toto:

Valná hromada pracovního sboru sportovního a turistického v Praze, konaná v Obecním domě dne 15. června 1920,

usnesla se na rozejití se sboru a jmění spolku předáno bylo Svazu Lyžařů *s výhradou, že použito ho bude buď na stavbu, zakoupení neb nájem, nebo podporu chaty RČS.*

Nejednalo se tedy *nikdy* o určitou chatu, nanejmeně snad o chatu na Rysech. Také v zápise o výborové schůzi Svazu Lyžařů, konané dne 22. září 1920 je uvedeno: Pan red. Chytil oznamuje, že pracovní sbor sportovní a turistický likviduje a jmění ca. 40.000 Kč věnuje Svazu Lyžařů s podmínkou, by použito jich bylo k výstavbě nové lyžařské chaty neb alespoň zlepšení některé dosavadní. — Také ani zde nebylo zmínky o nějaké určité chatě. — Odmítáme proto jednou pro vždy, aby na Svaz Lyžařů byl činěn nátlak, jak má s uvedeným jměním naložiti od osoby, jež činí si již řadu

Speciální závod

**BOHUSLAV KOZÁK**

zhotoví Vám nejlépe

**LYŽAŘSKÉ OBLEKY**

dle míry odborně zpracované

**NOVÉ MODELY**

impr. látky všech druhů a barev na skladě

**PRAHA II. - Na Zbořenci 24**

*Známý závodník*

**KAREL KOLDOVSKÝ**

**VYSOKÉ N. JIZ.**

*speciální výrobce lyží*

*dodá Vám nejlepší*

*lyže všech druhů.*

**LYŽAŘI**

**NEJEZDĚTE**

NA TŮRU DŘÍVE,

DOKUD NEMÁTE ASPOŇ

JEDNU TUBU

**SAVOSKINU**

Návod k upotřebení:

Vytlačí se asi 2 cm krému na znečištěnou dlaň a dobře se rozetře, pak sněhem neb vodou omyje. — Též znečištění kolomazí, dehtem, tuky a vosky se Savoskinem dobře vyčistí. Velice praktické a levné.

Jediný výrobce

**J. PILNÁČEK,**

**HRADEC KRÁLOVÉ.**



let právo rozhodovati o tomto obnose. Jméni toto, jak shora uvedeno, dal Svazu Lyžařů celý jmenovaný sbor, skládající se z 18 osob, jichž většina ještě dnes je ve správním výboru Svazu Lyžařů a nikoliv bývalý předseda. — Ostatně ohledně vázaného jméni bylo již valnou hromadou Svazu Lyžařů rozhodnuto, jak možno dočisti se ve zpráve o této. Tedy je po starosti.

**TERMÍNY ZIMNÍCH PODNIKŮ V CIZINĚ:** 12.—13. ledna lyžařské mistrovství Solnohradu a Korutan v Solnohradu; 13.—20. ledna švýcarské zimní hry v Davosu. 14.—15. ledna závody rychlobruslařské o mistrovství Evropy v Amsterdamu; 26.—27. ledna mistrovské závody lyžařské v Bavorsku v Berchtesgadenu; 27. ledna německé mistrovství saňkářské na umělé dráze v Krumhüblu; 1.—3. února německé lyžařské mistrovství v Klingentálu; 1.—3. února mistrovství Evropy v kanadském hokeji v Budapešti; 7.—10. lyžařské závody o mistrovství střední Evropy v Zakopaném; 9.—10. února mistrovství světa v rychlobruslařství v Oslo, 20.—21. února krasobruslařské závody pro pány o mistrovství Evropy v Davosu; 20.—24. února mistrovství HDW ve Vysokých Tatrách; 23.—24. února mistrovství světa v krasobruslařství pro dámy v Budapešti, 4.—5. března mistrovství v krasobruslení pro pány v Londýně. *Dr. O. Br.*

**VALNÁ HROMADA H. D. W.** Valná hromada H. D. W. konána byla 4. listopadu t. r. ve Vrchlabí za účastenství 100 zástupců. *Výstup turnerů sice zeslabil početně H. D. W., jenž místo 18.000 má 14.000 členů, ale vnesl do něho jednomyslnost. Slavnostní ráz jednání byl zvýšen současnou oslavou 30letého výročí Vrchlabského Ski klubu. Přes vystoupení turnerů konstatována a vykázána zvýšená činnost. Závodní stoupla letos o 25%. Zvláště pracováno horlivě v dorostenecké věci, čítá se dorostenců na 10.000, z nichž 2500 jest v přímé seznámenané péči H. D. W. (Něco podobného, co loni započal zaváděti Svaz. Pozn. red.) Tato péče bude ještě letos zvýšena. Organizacím, které nevykáží rádnou péči o dorost, nebudou povolovány závodní termíny. Byl i založen fond mládeže, jemuž budou přidělovány výtěžky sbírek z 1. ledna, který bude vyhrazen závodům mládeže. Pan Vatter referoval o úspěších boreů HDW při olympijských zimních hrách a o úspěšné činnosti v mezinárod. organisacích.(!?)*

**VALNÁ HROMADA ŠVÝCARSKÉHO SVAZU — NOVÝ PŘEDSEDA SVAZU.** Švýcarský S. S. V. zvolil na své valné schůzi konané dne 7./X. 1928 v Glarus místo do-

savadního předsedy, zvaného „Zentralpräsident“ Dannegera, Johna Michela ze Ženevskeho Ski klubu. Stalo se tak dle starého zvyku, aby vždy po dvou letech střídaly se národnosti země ve vedení Svazu. Michel zvolen jednohlasně. Na valné hromadě byla nálada proti pořádání 50 km závodů, jako závodů kladoucích velké požadavky na zdraví závodníků. Po řeči Olympionika Bussmanna, který spolu s akademiky hájil pořádání vytrvaleckých závodů, upuštěno prozatím od dalšího zkoumání této otázky. Svaz má 11.000 členů. V minulém roce rozdal 600 párů lyží dorostu. Velké Svazové závody konati se budou od 1. do 3. března v Arose. 50 km závod není na programu (bude proveden 19. února ve Sv. Mořici), za to však je v programu Slalom a závod ve sjezdu, není však kombinován s mistrovstvím. Za účelem docílení jednotnosti ve výcviku bude pořádán v Andermattu kurs pro instruktory. Švýcarsko účastní se závodů v Zakopaném. Usnesena resoluce proti mamutím můstkům ve smyslu názoru letošního mezinárodního kongresu ve Sv. Mořici a zakázáno budovati nové můstky neb přestavovati staré tak, aby docílovaly skoky přes 60 m. Plány všech nových můstků a přestaveb musí býti předloženy technickému odboru Svazu ke schválení.

*J. K.*



**GLOTZ PLETÁRNA** přesídlil

**PRAHA I.**

**MELANTRICHOVA 12.**  
roh Kožní blíže Staroměstského nám.  
Známý největší sklad svetrů, puloverů, kostýmů, vest, punčoch, ponožek, rukavic, šál, trik atd.  
Kupujte přímo u výrobce!  
Členům „Svazu“ 10% sračky a zásilky k výběru.

Na Vaší obuv jen



nebo **Eno** tuk.

**LYŽE** a veškeré potřeby pro zimní sporty v levných cenách a velkém výběru.

**SANĚ**

Sportovní závod

**Emanuel Fiedler**  
Pražský  
Václavské nám. 55



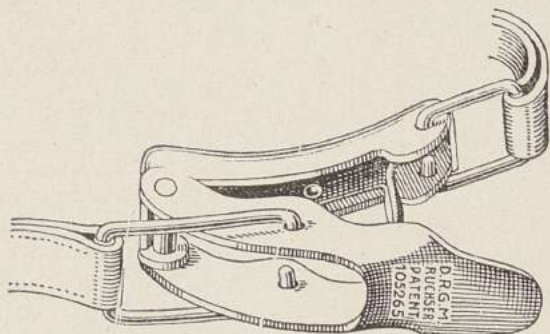
# LETOŠNÍ OSVĚDČENÉ NOVINKY!

JEŽ ZAVÁDÍ FA

## V. J. Rott v Praze

**Konečně dokonalá patková přeska pro řemenová vázání!**

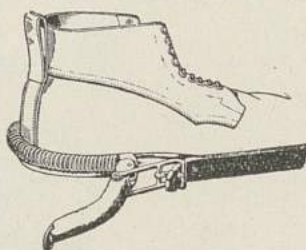
Čís. 232 Z Původní švýcarská Ruckerova tangentiální přeska ocelová, černě mořená 1 kus Kč 7.50.



### Opětně zdokonalené lyžařské hole

s ovální rukojetí, křížovým řemenem zápěstním, neporušitelně strojem oplétané, s rákosovým talířkem, dlouhá mosazná tulej, finská drápková ocelová špička.

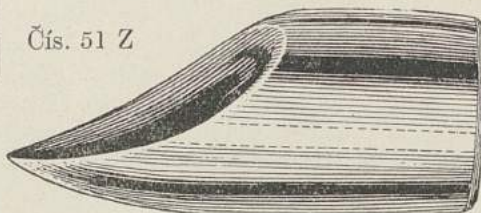
Čís 49 Z Lyžařské hole „Rott-Special“, provedení bez konkurence 1 pár Kč 130.—.



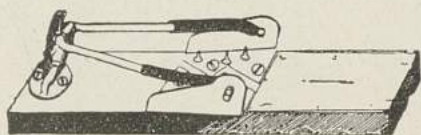
**Pro skokany** na můstku i v terrainu nepostradatelné!

Čís. 241 Z Bildsteinova perová přeska pro skokany 1 pár Kč 55.—.

Čís. 51 Z **Rathův drápkový bodec** (patent ohlášen); pohybem hole při kroku dopředu vytlačí se bodec hole vlastní formou ze sněhu. 1 pár včetně montáže na kteroukoliv hůl Kč 26.—.



Čís. 51 Z



Čís. 241a Z

**Nové norské vázání pro závodníky „Bror-With“** 1 pár Kč 95.—.

Pro veškerá řemenová vázání užíváme nyní po zkušenostech posledních let pouze: **PŮVODNÍ ANGLICKÉ DICKOVY BALATOVÉ POPRUHY**, jež vydrží mnohokrát více, než sebe lepší kůže, netvrdnou, nevytahují se, jsou lehčí, nerozmácejí se a skvěle se osvědčily.

## Největší sklad norských lyží nejlepších značek!

Zastoupení a sklad veškerých osvědčených vosků na lyže!  
Pro sezonu 1928—1929 připravena je prvotřídní výbroj pro 2—3000 lyžařů.

**SPORT — V. J. ROTT — PRAHA**  
Malé nám. 142-I. Telefon 271-56\*

Každému účtují se stejné ceny. Oddělení řídí a každému radou i skutkem je nápomocen

Žádejte nový ceník 1928-1929!

EMERICH RATH.

## Užití lyžařských holí při švihách.

(Pokračování z č. 1.)

Měl bych vlastně podle vžitě lyžařské terminologie říci příčné skoky a přeskoky, ač příčný skok jest vlastně přeskok ke svahu (analogie švihů ke svahu), kdežto názvu přeskoky užíváme tam, kde se jedná o pokračování jízdy změnou směru výskokem s obratem (analogie švihu od svahu).

Jest u obou ta ohromná výhoda, že i ten nejzarytější lyžař „stilista“ jest přesvědčen o nutnosti používání pomoci holí a přece, o hrůzo! jsou to v podstatě švihy, jichž oblouk jest konán nad sněhem.

Vlastní provádění příčného skoku bylo již mnohokrát popsáno, omezím se proto čistě na techniku holí. Nejprve držení holí. Valná většina lyžařů ještě nyní před zahájením přeskoků přechytuje hlavici dole do dlaně. Jest pravda, docílí se takovým způsobem větší výše výskoku a tím větší elegance přeskoků, ale v praktickém použití jednak nikdy nevytrhávám přeskoky tak vysoko pro šetření energií a zvýšení jistoty přeskoků, ale hlavně pro ztrátu drahocenného času při přechytávání hole. Tento čas v terenních jízdách mnohdy by nám scházel při vynoření nepředvídaných překážek, žádajících okamžitý přeskok.

Někteří lyžaři dělají přeskoky tím způsobem, že jedou půl hodiny s napraženou holí před sebou, než se uráčí nebo odhodlají uskočiti, ba k upoutání co největší pozornosti kombinují toto napražení s rovněž tak dlouhým dřepem. Jest to zlozvyk, bezúčelný a nehezky. Práce holí a těla má jistou rytmiku. Hůl začnu nadhazovati ještě za normální jízdy. V okamžiku, kdy nadhození dochází do nejpřednějšího bodu, začínám se silným dřepem. V dosažení největšího dřepu zabodnu hůl (*serie obr. č. 3*) a ihned provedu mohutný odraz nohama se současným vzpíráním se ruky na holi.

Ovšem, přeskoky podle tohoto receptu s mohutným odrazem a vytrháváním do dálky i výšky, provádím pouze na louce, v praxi v terenu jen docela výjimečně (*obr. č. 4*), (na př. když jest na blízkou některá z královen našeho srdce, nebo alespoň očí) vždyť jinak čím delší a vyšší přeskok, tím menší jest jeho jistota provedení, neboť odlétneme od místa zabodnutí hole, vytrhnuvše ji ze sněhu, takže v nejkritičtější moment pro stabilitu, t. j. při dopadu, nemůžeme ji použít k opření. Za to můžeme ale použít druhé hole v tom případě, že přepadáváme zevnitř.

V terenu proto vyskakují a odskakují jen na tolik, aby výše výskoku dostačila právě k obratu lyží ve vzduchu bez zachycení sněhu — na příkrých stránkách pak odskakují do hloubky. V žádném případě nevzpírám se na holi, nýbrž použiji ji jako opory k zajištění rovnováhy při dopadu. Délka takových přeskoků jest malá, elegance nepřilíš větší — mohou však jeti jimi stametrové rozdíly při sjezdech.

Zbývá mi nyní pouze přání, aby moje slova našla praktické odezvy u našeho lyžařstva — pak srázy našich hor i velehor budou brzy popsány stopami, z jichž čar vyčte zasvěcenec krásné poznání o tak žádoucích pokrocích našeho terenního lyžářství.



Obr. 4.



Serie 3.

M. ZÁLOHA :

## Skaláci.

Ještě nedávno měly české hory Krakonoše, Tatry své víly a zloduchy, Triglav Zlatoroga a v Dolomitech měl král skřítků Laurin svůj hrad a zahradu Rosengarten. Tvrdá čela a ostré jehlany, obří pilíře, které tvořily ponuré pozadí těžkého a drsného života v horách, byly obestřeny mythy a děsem záhuby a smrti. Zvolna však pátravost lidská vnikala i tam, za pasteveci přišli lovci, viděli odtamtud celý svůj svět u nohou, poznali tu nebezpečí a rozrušili legendy. Pak přišli za nimi ti, kdo hlásali lásku k horám, jejich krásám, ale i nebezpečím a povstal alpism. A dnes každé to tvrdé čelo, strmý obelisk chladného kamene a podivných tvarů, nad nimiž v zamýšlení utkví oko, — má svou historii, historii zápasů a vítězství, obětí a utrpení, víry a vyznání.

Alpism je úkaz kulturní a pozhnání pro jednotlivce, který se mu věnoval, do něho vnikl — a jest programem Klubu alpistů československých, který snaží se vysokou morální jeho cenu uplatňovati a rozdělovati v národě našem.

Dvojí cesta vede ku stejnému cíli poznání: po věčném ledu a po tvrdé skále. Obojí vede chodce ku krásám, dojmům a požitkům nikde jinak dostižným; vývoj každého alpisty, třeba i začal na skále, vede však naposled na věčný sníh a led, do těch krajů, kde bílý sníh, černá skála a blankyt oblohy tvoří z těchto tří prostých barev nezapomenutelné obrazy nezměrné krásy. Leč na bílá čela věčných obrů horských vedou v tichu hor dlouhé hodiny pozorného kroku a volného výstupu, které tak duši vyrovnávají a zbavují ji malicherností všedního života; takové cesty klidu a rozvahy neodpovídají však



Cvičení alpistů na Černolických skalách u Všenor: Pan Honzů, cvičitel Svazu lyžařů v „šustrech“.



Slaiování . . . . .

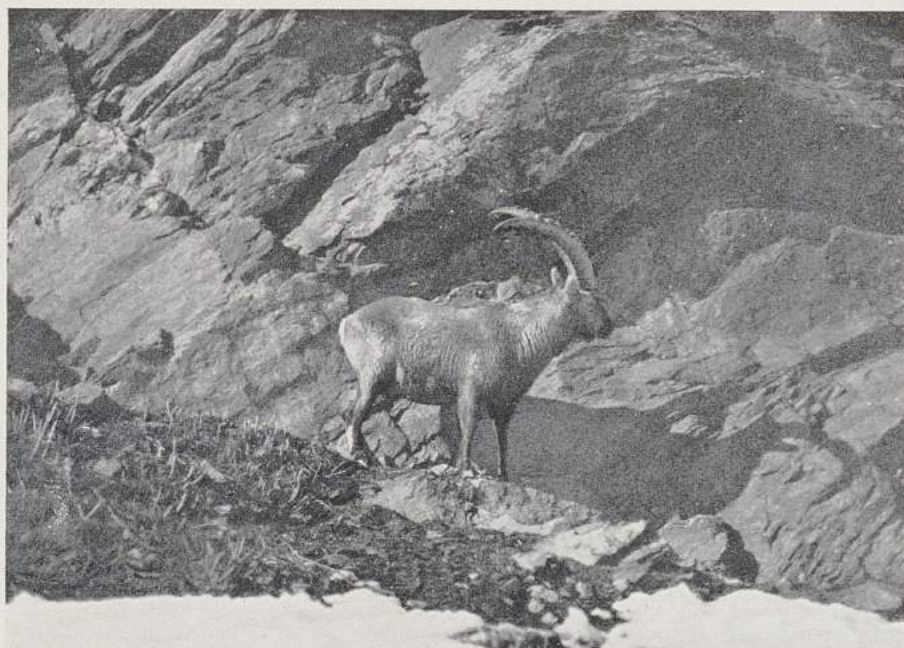
bouřnému mládí, které plno energie chce zápasiti, chce vyzkoušeti svou sílu hned a na všem, co mu v cestu přijde. Proto se mládí nejraději dává do zápasu se skálou, tím děsivým a neúprosným útvarem, aby se s ním spřátelilo, poznalo jeho slabiny a nad ním vítězilo. Slézati skalní jehlany s boky zoufale hladkými a sráznými, slézati gigantické stěny, kde čím výše, tím více obtíže rostou a propast pod nohama se stále hloubí, vystupovati nekonečnými žleby ledu černého a tvrdého jako železo, drápati se po zdánlivých stezičkách, převyšých do prázdna, kráčet po římsách užších než ruka nad propastmi s nedohledným dnem a soukati se namáhavými záseky piklu po strmých ledovcích, konati jedním slovem to, co jest dovoleno jen vyvoleným, — a jest ideálem předního voje alpistů, alpistického mládí.

Při založení našeho Klubu alpistů ihned se uplatnil názor, že musíme se obrátiti ku ohebnému a pružnému mládí, má-li alpism u nás nalézt pevný základ a trvalý rozvoj. Ale kdo je to naše mládí? Je to malý úředník, malý živnostník a student, kteří nemají vždy prostředků, aby jeli daleko a najali si drahé vůdce, by se od nich učili v knize přírody. A že vlast naše nemá věčného ledu, snažili jsme se my staří, abychom mládí Klubu dali aspoň školu, která by jim byla vodítkem do pustoty skal, kde příroda kreslí svou děsivou krásu rysy nejtvrďšími.

Klub alpistů spoluzakládali Arna Juránek, Bertík Lang a bratři Pečírkové, vyškolení Piazem, Jorim a Desilvestrim, nejproslulejšími vůdci Dolomit. Z lásky ku alpismu a ku novému Klubu podjali se tyto úkolu obětavého a obtížného, založiti u nás školu skalní, své výborné zkušenosti sdělovati nastávajícím, nadšeným alpistům, učili je na domácích skalách slézati jejich křímky a dobývati cestou těžkou jejich výšin. Tři leta trvalo toto snažení, ale výsledek byl ten, že adepti tito mohli sami jíti dále, že sbírali své vlastní zkušenosti a že dnes

má Klub kádr cvičitelů, kteří pevnou rukou, klidnou rozvahou a bystrým okem povedou každého, kdo chtěl by poznati tuto novou výchovu těla i ducha i tam, kam by jen s ostychem a nedůvěrou v sebe sama pohlížel. Jsou to Frenzl, Hofrichter, Janeba a Dr. Koníček. A kolem nich se již zase seskupilo nové mládí plno důvěry ku svým těmto cvičitelům, aby posílilo vzrůst a rozmach alpismu v národě našem. A až se tito naši skaláci rozejdou do světa, po nebetyčných srážech a ostrých hřebenech velehor, budou si při každém uzlu, kterým se

budou spínati se svým druhem na nebezpečné cestě, při každém záchytu, při každém stupu vzpomínati na Čertovy Skály, na Zlatého Koně a na své alpistické dětství, kdy jako hodní žáci dávali pozor na každé slovo svého cvičitele. Byli vychováni v duchu ideového alpismu, který učí skromnosti, sebekázní a sebedůvěře a jistě výchovu tu odevzdají těm, kteří přijdou. A to jest důležité v životě sdružení, aby mělo své pevné a určité tradice, které tvoří kmen, jenž ale zase mohutní dalšími větvemi.



Vzácná fauna  
v Zermatu:  
Kozorožec.

Foto Janeba.

### Vložky humoru.



ψ.

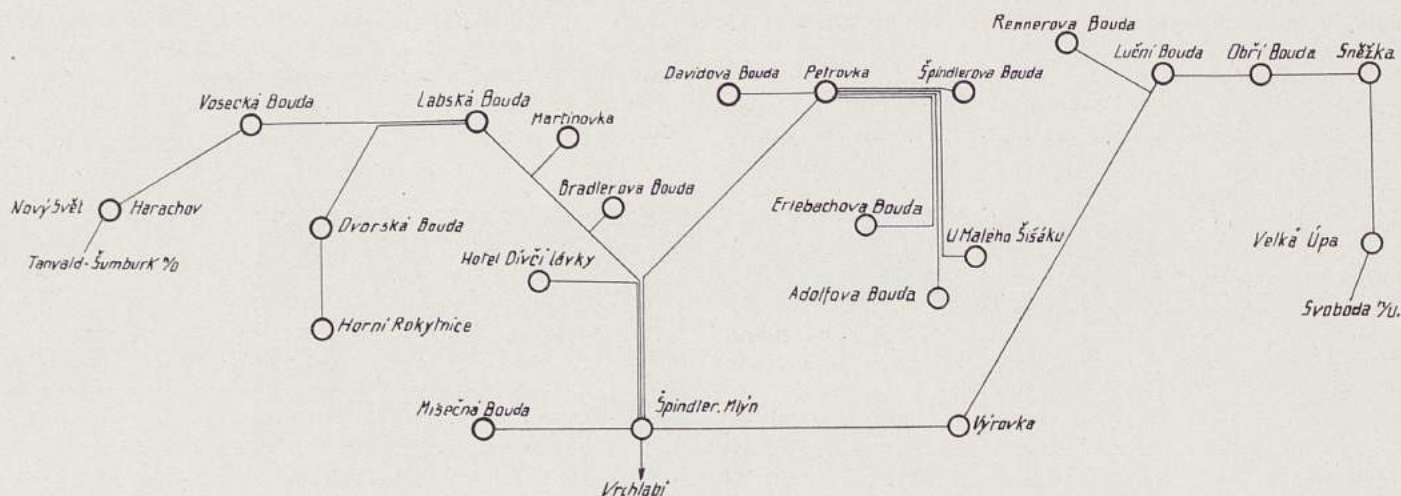
Nahoru jsem se vyškrabal, ale kdyby mě teď takhle svezla ta lanovka dolů!



ψ.

To se to pěkně napiše, že při křišťánce na levo se má předtyžit levá noha, ale jak to udělat, když je mám obě levé . . .

## Nová telefonní síť na Krkonoších.



Již v minulém ročníku měl jsem příležitost napsati zde několik řádek o projektu nové telefonní sítě, kterou chystalo ministerstvo pošt a telegrafů pro Krkonoše. Dnes je tedy tento projekt uskutečněn a síť je v provozu. Věc zaslouží si obzvláštní pozornosti, neboť znamená vlastně novou etapu ve vývoji krkonošských poměrů lyžařských a turistických po stránce komunikační. Spojení všech částí Krkonoš je dnes velmi lehké a rychlé. Vzpomeňme však, jak tomu bylo před desíti lety.

Stát převzal jako dědictví po starém moenářství pouze dvě telefonní stanice na hřebenu Krkonoš. Byla to Petrovka a Sněžka. První spojena byla přes Špindlerův Mlýn na Vrchlabí, druhá přes V. Úpu na Svobodu n.Ú. Chtěl-li někdo mluvit z jednoho z uvedených míst na druhé, musilo jíti spojení přes Trutnov. Že takové přepojování nebylo snadné, rychlé, ani laciné, je na snadě. Československá poštovní správa nejprve tato stará vedení rekonstruovala. Byla si dobře vědoma, že toto telefonní vybavení Krkonoš je nedostatečné a snažila se, jakmile měla k tomu technické předpoklady, telefonní síť krkonošskou rozšířiti. Nejprve došlo na ústředny v hotelových a turistických střediscích.

Z bud na hlavním hřebenu ležících obdržely následujících letech stanice Bradlerova, Martinovka a Labská bouda ze Špindlerova Mlýna, Vosecká bouda z Nového Světa, Dvorská bouda z Horní Rokytnice, Davidova, Špindlerova a Adolfova bouda z Petrovky. Na východním hřebenu pak Liščí bouda a Bouda na Černé Pásece přes vedlejší ústředny ze Svobody n.Ú. — Na čas stačilo toto spojení; bylo totiž proti starým poměrům značným pokrokem, neboť bylo možno mluvit s nejvýznamnějšími body Krkonoš. Sněhové zpravodajství v důsledku toho získalo na reálnosti a rychlosti a návštěva Krkonoš značně stoupala.

Nelze upříti, že t. zv. němé značky Svazu lyžařů, jež uvítány byly sympaticky lyžařstvem obojí národnosti, přispěly k rozšíření návštěvy Krkonoš měrou ještě značnější a v důsledku toho objevilo se dosavadní telefonní spojení Krkonoš poměrně slabým a neodpovídajícím rostoucí frekvenci. Vedení byla přetížena, hovory v důsledku toho uskutečňovány zvolna a tak zřejmě vzrů-

stala potřeba dalších zlepšení telef. sítě. Otázka stávala se den ode dne intenzivnější. Věc byla v ministerstvu pošt a telegrafů dobře známa a studována bedlivě po stránce provozní, finanční i technické. Důkazem dobrého pochopení poměrů a potřeb Krkonošských bylo řešení skutečně velkorysé, k němuž bylo pak přistoupeno. Projekt proveden ve dvou etapách. Nejprve rekonstruována, resp. zdvojena některá vedení a vybudováno přímé spojení s Prahou (jež dosud se dělo různým přepojováním) z Tannvaldu-Šumberka, Jilemnice, Vrchlabí a Trutnova. Na tyto ústředny byla připojena řada menších krkonošských ústředn (N. Svět-Harachov, Rokytnice n./Jiz., Horní Rokytnice, Vítkovice, Poniklá, Špindlerův Mlýn, Krausovy boudy, Petrovka, Janské Lázně, Svoboda n.Ú., Maršov I., Maršov III., Vel. Úpa, Dolní Malá Úpa, Pec atd.) a veřejných hovorů. Za této situace byly Krkonoše spojeny, populárně řečeno, výběžkovitě. Z těchto ústředn vybudovány byly totiž stanice k některým boudám na různých hřebenech. Vzájemné spojení jich se však musilo dít přes vnitrozemí. —

V druhé etapě přistoupeno k podélnému spojení Krkonoš vybudováním přímých spojek mezi obvody jednotlivých ústředn a zřízením nových stanic ve význačných boudách v hlavním pásmu Krkonoš. Postavena spojka z Dvorské boudy na Labskou a z Vosecké boudy na Labskou. Tím spojeny přímo obvody rokytnický a novosvětský (resp. tannvaldský) s obvodem Špindlerova Mlýna, resp. Petrovky, jejíž okruh rozmnožen o Eriebachovu boudu a Boudu „U Malého Šišáku“. Ze Špindlerova Mlýna vybudováno vedení na Měsíčky, do boudy „U Divčí lávky“, dále pak linie: Havlova bouda na Výrovce, Rennerova bouda, Luční bouda, Obří bouda a přímo spojena Sněžka, čímž dosaženo spojení s obvodem V. Úpy, resp. Svobody n.Ú. Dnes tedy lze přímo mluvit se všemi stanicemi mezi Tannvaldem-Šumberkem a Svobodou n.Ú., ať nalézají se na hlavním hřebenu, či na hřebenech postranních. Je to výhoda ohromná a její cenu ukáže nejbližší zima v plném světle.

Nová telefonní síť Krkonošská znamená skutečně nejen rychlé a snadné spojení Prahy a celého vnitrozemí s Krkonošemi, ale hlavně rychlé dorozumění mezi všemi

význačnými boudami na hlavním i postranních hřebenech Krkonošských. Jakou roli bude hrát ve dnech velkých závodních podniků (kdy musil býti dříve budován zvláštní polní telefon), ale i ve dnech sněhových bouří, mrazů, mlhy a jiné nepřízně počasí, po stránce zpravodajské, bezpečnostní, záchranné, ubytovací atd. o tom se všichni přesvědčíme co nejdříve.

Ministerstvo pošt neustane však v tomto bodu své práce. Již nyní uvažuje se opět o dalším rozšíření této sítě, hlavně na hřebenu západním (na straně Jilemnice, Benecka, Žalého atd.). I na východním hřebenu dojde na jaře k dalším zlepšením (Keilova b., Richtrovy b., Pec atd.)

Lyžaři i turisté setkali se u ministerstva pošt a telegrafů s plným porozuměním pro svoje potřeby. Pověst Krkonoš, tak bohatých na přírodní krásy pozvedne se znovu, neboť rychlé dorozumění a nová úprava sněhového zpravodajství bude mítí nesporný vliv na zvýšení návštěvy, která si vyžádá zvětšení bud, a stavbu nových bud a hotelů. Zvýšený ruch lyžařský, turistický a cizinecký přinese do hor peníze, za něž získají se nové vymoženosti. Vím na př., že po prvé lanovce, jež se tak úspěšně uvedla, následovati budou další. Krkonoše jsou na nejlepší cestě státi se horstvem evropské pověsti.

V minulém čísle Zimního Sportu konstatováno bylo, kdo má i osobní zásluhy na vybudování nové telef. sítě krkonošské. Tuto zprávu dlužno doplniti tím, že i valná hromada Svazu lyžařů vyslovila svůj dík ministerstvu pošt a všem, kdož se o věc zasloužili.

Zbývá jen říci, aby i sportovci si díla vážili. Že je budou používat, o tom není sporu. Zvláštní malý příruční seznam telefonních stanic krkonošských, jež bude v nejbližších dnech vydán, usnadní vyhledávání čísel stanic a spojení. — Budaři a hoteliéři musí věc sami podporovati. Některým je svěřeno důležité přepojování

spojek. Práce tato vyžaduje přirozeně i nákladu. Ale uvážíme-li, jakou výhodou je pro hoteliery nové, tak bohaté rozvětvené spojení telefonní, je na snadě, že přátelskou, nebo i obchodní dohodou mohou tuto věc ku prospěchu všech kolektivně upravit. Nezapírám nikterak, že jde o Labskou boudu, jež se stala důležitým telefonním uzlem. Osoba p. Hlouška však nám zaručuje, že tento uzel bude jistě dobře obsluhován.

Ještě několik slov k lyžařské veřejnosti! Pošt. správa použila při nových stavbách telefonních na Krkonoších moderního způsobu nízkého vedení, jež co do udržování, snadné přístupnosti orgánům telefonním, chránění proti nepřízni vichřic atd. má mnoho výhod. Někde se však nemohla vyhnouti vedení vysokému. A tu tedy jsou místa, kde v zimě vedení ztráceti se bude do sněhu. Buďte tedy všichni opatrní v těchto místech a uvažte, že byste nejen sobě mohli způsobiti zranění ztřeštěnou jízdou, ale působiti mnoho škod správě, i těm, kdo telefonou používají. Spravování závad takových v tuhé zimě není maličkostí. Šetřte vedení v zimě i v letě. Oznamte bez lítosti četnictvu každého, jež přistihnete při ničení vedení, ať již z úmyslu, nebo z nedbalosti. Domyslete se, k jakým následkům může dojiti, je-li zničeno vedení ve chvíli, kdy je právě zapotřebí. Veškera námaha a všechny ty ohromné peníze vynaloženy byly by marně. Hlídejte telefonní vedení, vždyť je Vaší vymožeností! A vzpomeňte si, jak byli svého času rádně potrestáni ti, kdo přestřihávali vojenské telefonní vedení při kongresové padesátikilometrovce.

Šetřte sami krkonošského vedení telefonního a netrpte nešetrné zacházení, nebo ničení tohoto národního majetku, neboť na zkušenosti s Krkonošským telefonem, čeká již Šumava, Bezkydy, Tatry a mnoho jiných našich hor, kde je ho také naléhavě třeba a kam obrátí se nyní zřetel ministerstva pošt.

HERMÍNA FALOUTOVÁ:

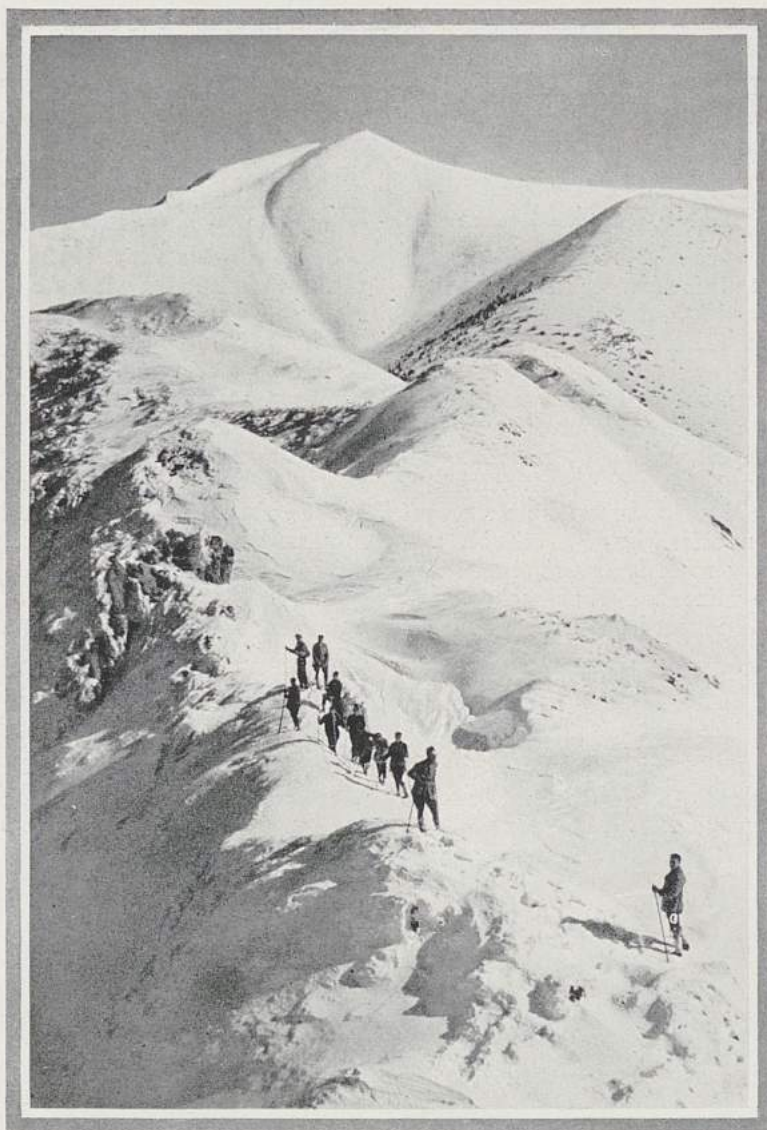
## *V zemi tisíce jezer.*

*Finské sportovní zajímavosti.*

Suomi! Víte co je to Suomi? Toť úřední název Finska, krásné země, kde nepřehledné smaragdové roviny se střídají s jezery, jedním krásnějším než druhým, kde bujné březové háje zdají se býti bez konce. Vše má svěží zelenou barvu. Jezera jsou čistá, jasná, hluboká, s vodou ledově chladnou. A nad tím vším klene se nebe světlounce modré jako oči severanů.

Sever byl vždy mým ideálem. Ale skutečnost předčila mé sny. Finská příroda vyniká souladem barev a svěžostí, o které se nám ve střední Evropě ani nezdá. Srdcem Finska je ohromné jezero Laatokka, s obvodem asi 900 km. Vlívá se do něho 70 řek. Přijela jsem do Finska ze severu, po vodě do Viborgu. Parník projel 70ti zdýmadly, neboť půda země k jihu klesá. Země je řídko obydlena. Nemilujete-li lidí, žijte uprostřed země a neuvídíte po měsíce živé duše. Je to ideální země pro milovníky přírody a — sportu. Některé sporty jsou zde hodně opomíjeny, jako tenis a kopaná. Tyto zde pouze živoří. Největší zájem obyvatelstva větších a největších

měst, soustředí na se baseball. Pro tuto americkou, těžkou hru je zde ohromné nadšení. Hraji-li v Helsingforsu dobrá mužstva, je hřiště vždy natřísknuto. Vodní sporty mají ve Finsku ideální podmínky, zvláště na mořském pobřeží je velmi rušno, plachtění se provozuje i v zimě. Plování a vodní hry mají dobu, po které mohou býti provozovány velmi omezenou, pro příliš krátké léto. Za to zimní plovárny s baseny jsou k dispozici ve všech větších městech. Korunou všech sportů je atletika. Je nejvíce provozována a nejoblíbenější. Nevím u nás o žádném sportu, který by byl tak populární jako je zde lehká atletika. Podmínky úspěšného provozování atletiky jsou zde dány. Všechna větší města mají stadiony. V Helsingforsu, jako v jiných městech Finska, postavila městská obec stadion, se všemi praktickými zařízeními. Stadion je značné rozlohy. Půdorys jeho tvoří ohromné soustředné kruhy. V obvodovém pásu jsou krásné klubovny, které město za levný peníz pronajímá klubům. Stadion má



*Malá Fatra.  
Malý Kriváň.*

*Foto Glogar.*

podobu amfiteatru s vysokými tribunami a s místy k sezení, pod nimi s místy k stání. Uprostřed ohromného kruhu závodní dráhy jsou místa k speciálním výkonům sportovním. Hřiště pro vrh koulí, diskem, oštěpem a kladivem. Místo pro skok vysoký, daleký atd. Pod tribunami jdou průchody ke klubovnám, které jsou v pravidelných mezerách kol do kola stadionu. V helsingforském stadionu je usídleno 15 velkých klubů. Trenují a cvičí společně za dozoru spolehlivých trenerů. Primadony cvičí pohromadě, stále měříce v těžké konkurenci své síly. Prý je to tak i v zimě na lyžích. Všechny kluby jsou skvěle kamarádsky vedeny, klubových třenic a bojů zde neznají, neboť severané jsou rození gentlemani. V tom je asi nikdy nedohoníme. Žasla jsem nad pořádkem, který zde panuje. Cvičí se pohromadě. S nejdůležitějšími tvářemi měří se délky skoků a počítají časy výkonů. Po závodě se závodníci sejdou, roklují o něm a radí se. Vůči sobě chovají se bezvadně. Na hřištích panuje pořádek, klid a ticho — privilegium severu. Jelikož je zde poněkud chladněji než v Čechách, trenuje se mimo v obvyklých trenýrkách, v dlouhých pletených a vlněných kalhotách, normální šířky, u kotníků na gumičku shrnutých. Také pletené svetry

s otevřeným límcem jsou zde obvyklé. Kalhoty i svetr bývají jedné barvy, dle klubové příslušnosti, ku př. zelené, modré, tmavé, i světlé. Oblíbeny jsou také kalhoty úplně bílé, pak tvoří pestrý svetr doplněk. Každý klub má své výrazné barvy. Při treninku vypadá to vesele, pestře. V helsingforském stadionu, v létě, prohání se již od časného jitra asi 200 atletů. Pak návštěva ochabne. Strašný nával nastává k večeru asi o 5. hodině. Cvičí se do setmění. Po cvičení jde každý do koupelen. V létě pod studenou, v zimě pod horkou sprchu. V zimě po horké páře se jdou vyválet do sněhu a pak teprve pod sprchu. Z vlastního pozorování jsem viděla, jak jsou Finové vytrvalí. Když se do určitého sportu zakousne, více ho neopustí. Běžci trenují až do úpadu. Buď si užene nějaký zápal plíc, nebo docílí nového rekordu. Jiný hází tak dlouho diskem, až si vyhodí ruku z ramene, nebo docílí vrcholný výkon.

První a nejdůležitější podmínkou finských atletů je životospáva. Tato je dodržována podivuhodně. Mládež útlého věku se otužuje, by tělo bylo odolné. Většina Finů je všestranná. Provozuje všechny disciplíny sportu, ale hlavně běh. Sportovci zde vůbec nekouří — cigarety jsou zde úžasně špatné, tedy nic neztratí —





*Malá Fatra: Odpočinek na vrcholu Malého Kriváně.*

také nepijí alkoholu. V zemi je prohibice, ale v ulicích města opilý člověk je dosti častým zjevem. Hlavně šoferi jsou zde oddáni této neřesti, důsledkem které přichází se častá automobilová neštěstí. Nejen sportovci, ale i většina obyvatelstva finského stravuje se takto: k snídani se pije mléko nebo hodně bílá káva, nebo čaj s mlékem, k tomu se jí černý chléb s máslem a medem. Nezbytný doplněk tvoří kaše z ovesných vloček. V poledne se jí tak zvaná přesnídávka: ryby, zeleniny a zvláštní finský moučník, pozůstávající z dvojitého koláče, plněného mrkví nebo zelím. Těsto je vespod i navrch. Odpoledne se nic nejí ani nepije, jen zřídkka čaj nebo mléko. Večer je hlavní oběd: zeleninová polévka, maso, ryby, kaše a ovoce. K tomu se pije voda, mléko a čaj. A to i v restauracích. Následek prohibice se jeví blahodárně, nočních místností a barů není. Tajní hýřilové chodí ku známým, nebo na cizozemské konsu-

láty, na které se prohibice nevztahuje. V půlnoci je všude klid a ticho. Nutno dodat, že hlavní finské město Helsingfors je velké jako Praha, má universitu, techniku, námořní akademii. Automobilový ruch je větší než v Praze. Do Finska jsem přijela v době olympiády amsterodamské. Celý národ prožíval radostné dny velkého nadšení a hrdosti nad zdatností svých atletů.

Nurmi byl uctíván skoro božsky. Na všech nárožích hlásaly velké otisky telegramů vítězné zprávy v obou zemských řečech, finské a švédské. Zájem o olympiádu a o výsledky domácích a cizích boreců, byl ohromný. Veškerý tisk přinášel denně dlouhé sportovní úvahy o olympiádě. Mile mne překvapilo, že Čechy jim nejsou španělskou vesnicí. Finské sportovní kruhy si zvláště cení našich pokroků v závodním lyžaření. Netřeba dodávat, že mne tato pochvala od kritiků tak povolaných, velmi potěšila.

### *Vločky humoru.*

Rotmistr před šikem nováčků: „Hoši, kdo z vás je lyžař, předstoupit“. Několik nováčků předstoupí v naději, že snad přijdou do lyžařského kursu neb na závody, když tu pan rotmistr zavelí: „Tak vy co jezdíte na těch dřevěch, marš dolů na dvůr a budete řezat dříví pro kuchyni“.

*Dr. O. Br.*

Na Martinovku přijel po lyžích profesor. Zapsal se také do Svazové knihy, ale omylem zanesl vedle svého jména datum o den pozdější. Když večer vrátil se z túry a knihu znova prohlížel, našel pod svým jménem poznámku. Tenhle pán zde byl už zejtra.

*Dr. O. Br.*



70. 1928.

*Příprava pro zimu na nebi a na zemi.*

*Kreslil ing. F. Příbyl.*



PŘIPRAVTE SE  
DOBŘE A VČAS

*Za nedlouho již pojede první sportovní vlak. Opět bílé hory se svými radostmi: lyže, sánky; telemarky, kristiánky, „sešupy“, i „výmazý“. Zima dává krásný sport, ale vyžaduje dobrou výzbroj.*

Připravili jsme Vám vše, co v zimě potřebujete: lyže, lyžařské boty, saně, šály, rukavice atd. Známe hory a zimní sport. Víme, že potřebujete praktickou, hezkou a přece ne drahou výzbroj. — Proto Vám můžeme dobře poradit a uspokojit. — Přesvědčíte se. Ti, kteří nás znají, Vám potvrdí, že si zasloužíme důvěry.

**BRATŘÍ ŠULCOVÉ**

PRAHA I. - KAPROVÁ Č. 13.

OTEVŘENÍ LANOVÉ DRÁHY NA ČERNÝ VRCH, prvé to lanové visuté dráhy v republice, o nž jsme v prvé čísle „Zimního Sportu“ přinesli odborný článek z pera inž. Václava Nevrlého, konalo se 31. října t. r. a byl k němu z Prahy vypraven ministerstvem železnic zvláštní vlak.

Kolem poledne shromáždili se zvaní hosté (úředníci resortních ministerstev, zástupci turistických korporací atd.) a okolní obyvatelé u dolejší stanice a po proslovu stavitele dráhy p. Wiesnera, odevzdal p. ministr Najman visutou dráhu veřejnému provozu. Prostorné vozíky, které viděli naši čtenáři vyobrazené v prvé čísle Zimního Sportu, vyvezly ministra a hosty hustou mlhou 3103 m daleko při výškovém rozdílu 645 m za 13 minut až k horní stanici lanovky u Sokolské boudy. Ve výši asi 900 m vyjel vozík z moře mlh do jasného slunečního svitu a hřebeny Krkonoš s nádherným panoramatem Sněžky v rudězeleném ozáření poskytovaly nad mořem mraků okouzlující pohled. Nahoře zapsali se účastníci do pamětní knihy, dole v Janských lázních byl pak pro ně připraven banket o 74 přiborech v hotelu Petratschek. Pro mentalitu pánů obyvatelů Janských lázní, kteří ze zřízení lanovky budou mít prospěch největší, je příznačné, že nikdo z obecního zastupitelstva se nedostavil, by ministra a hosty uvítal, ač stát súčasťiv se 51% kapitálově na celém podniku, dal vlastně krajině pěkný present. K slavnosti přišlo sice pár jansko-lázeňských pupkatých tatíků v cylindrech, ti se však hned po řeči delegáta liberecké obchodní komory, který jediný ministra oslovil, vytratil, jako když do vrabců střelí. Po panu starostovi ani vidu, ani slechu! Něco takového kdyby se bylo stalo při příjezdu ministra někam opačně za Rakouska, byl by si asi místní p. okresní hejtman na ty obecní tatíky povšítil. . . Nechceme však býti policajty, česká

turistická veřejnost ví jak se má zachovati na revanche za toto německé sprostáctví. Svaz lyžařů zastupovali fin. rada Komárek a minist. komisař JUDr. Brauner, K. Č. S. T. konserv. Jeníček a ředitel Kliment, vojsko generál Havel a generál. inž. Nosek. Redakce denních listů byly hojně zastoupeny. Zástupci Svazu lyžařů zároveň s p. tajemníkem Matouškem, bývalým mezinárodním sekretářem Svazu lyžařů, učinili zástupcům minist. železnic několik cenných námětů, jež budou mít pro urychlenou dopravu lyžařů a lyží, hlavně od sportovních rychlíků, velký význam. J. K.

PERLY Z VALNÉ HROMADY SVAZOVÉ. Valná hromada Svazu Lyžařů, až na jeden případ, kdy se jednalo o zredukování počtu delegátů v poměru k zaplaceným příspěvkům, byla letos tak klidná, že nedošlo k žádným ústním duelům a tím řeči také byly umírněné a klidné. Přece však zastkvěly se tam některé řečnické perličky, jichž neuveřejnění bylo by škodou. Pan pokladník Jirků ve své zprávě o výtečném hospodářství časopisu Zimní Sport skončil svoji řeč tím, že jest to vysvětlitelno tím, že administrátorem je pan Jílek, národohospodář rázu Rašínova. Jílek sám již při



Prvotřídní lyžařské výbroje  
**SPORTING CLUB**  
Prahall., Dílžděná 4. - Tel. 224-8-1.  
Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.

## Do lyžařského tlumoku

vejde se ještě

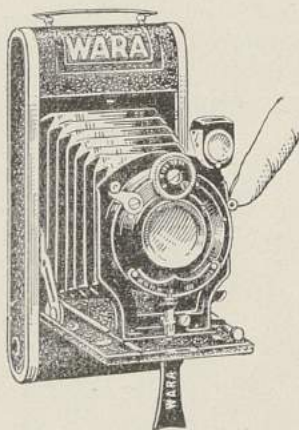
# fotografický přístroj,

který v nejlepší výběru má na skladě odborný závod

## Foto Martinec,

šicál. Dinohrady, Palachého tř. 22 (Anglichá).  
Telefon 52123.

Vaše snímky vyvolám, vykopíruiji, případně zvětším.



Znáte tuto novinku? Přístroj na svítkové filmy  
6×9, s namontovaným samospouštěčem?

Přijďte a poradíme Vám!

výborové schůzi před valnou hromadou podotkl, když mluvil o nové formě našeho časopisu: *doufám, že jsou mezi námi obchodníci a chytrí lidé.* Mám s určitostí za to, že jeho domněnka je pravdivá. A na konec pak dal Dr. Zukriegel absolutorium celému výboru tím, že poukázal na to, *jak celé vedení bylo dobře vedeno.*  
*Dr. O. Br.*

**PŘI VYUČTOVÁNÍ X. OLYMPIJSKÝCH HER** olympijským výborem figurují také položky značných obnosů generálnímu sekretáři, ubytovateli, pokladníku, reprezentační výdaje a j. Pokládáme proto za nutné znovu opakovati našemu veškerému lyžařstvu, že zástupci Svazu Lyžařů, kteří závodní mužstvo do Sv. Mořice doprovázeli a tam s ním přes 3 týdny pobýli, veškeré s tím spojené výlohy hradili si sami, bez jakýchkoliv nároků na náhradu ze státních subvencí, jež měly býti vyhrazeny jen a pouze pro závodníky.  
*Dr. O. Br.*

**MISTR SVĚTA V KRASOBRUSLENÍ SONJA HENNIE**, známá norská závodnice, bude letošní zimy startovati na bruslařských závodech na Štrbském Plese. Jednání s ní bylo již zahájeno a pravděpodobně tuto nejlepší krasobruslařku uvidíme u nás. Již po závodech ve Sv. Mořici měla Sonja Hennie úmysl přijeti na Štrbské Pleso a také bratrům Slívům, s nimiž stojí ve velmi přátelském poměru, to slíbila, avšak později se omluvila. Ježto v únoru konají se krasobruslařské závody o mistrovství Evropy v Budapešti, jistě asi předtím Hennie na Štrbské Pleso přijede. A je též pravděpodobné, že i vítěz olympijský Grafström k nám zavítá, neboť i on jest dobrým přítelem bratrů Slívů a svůj příjezd

jim slíbil. Můžeme se tedy těšiti, že tyto nejlepší krasobruslaře světa na Štrbském Plese uvidíme. Doufáme, že kluziště, které již na Štrbském Plese se staví a sice mezi hotelem Marina a Jiskra bude včas hotové, abychom se i po této stránce před vzácnými hosty mohli reprezentovati.  
*Dr. O. Br.*

**AMERIČTÍ RYCHLOBRUSLAŘI DO EVROPY.** Na rychlobruslařských světových mistrovstvích, které konati se budou ve dnech 9. a 10. února 1929 v Oslo, budou též startovati nejlepší američtí rychlobruslaři a sice Američan Joffe a kanadský mnohonásobný mistr Gorman.

**UMĚLÁ KLUZIŠTĚ** jsou chloubou Vídně a Mnichova. Zatím my marně čekáme, až nějaký dobrodinec bruslařům a hokejistům umělé kluziště postaví. Ve Vídni bylo již 3. listopadu započato s bruslařskou sezonou na kluzišti 10 tisíc čtv. metrů velikém, jež jest doposud největším v Evropě. V Mnichově pak otevřeno bylo počátkem listopadu nové kluziště, ježto berlínský sportovní palác je nyní výhradně určen pro cyklistiku.  
*Dr. O. Br.*

**ŠTEFÁNIKOVA ÚTULNA NA ĎUMBIRU** (2045 m), nejvyšším vrcholu nízkých Tater postavena byla Středoslovenskou župou čs. turistů a dne 9. září slavnostně otevřena. Chata stojí pod sedlem Bystré mezi vrcholem Ďumbiru a Kraličkou na jižním svahu ve výši 1700 m. Je z kamene, podobna Téryho chatě. Nahoře jsou tři noclehárny se 40 lůžky, dole jídelna, kuchyně a hospodářské místnosti. Bude otevřena v létě i v zimě. S návštěvou Demánové bude stoupati návštěva Ďumbiru a této chaty, která leží velmi výhodně.  
*J. K.*

**RICHARD HULATA**

**PRAHA-VINOHRADY**

TOVÁRNA NA KONSERVY A UZENÁŘSKÉ ZBOŽÍ

ZÁSOBÍ VÁS NA VÝPRAVU DO HOR VÝBORNOU KONSERVOU I UZENINOU.



**Nejlepší lyžařské boty**  
**O. Ticháček, Praha II.,**

**Jungmannova 16. - Tel. 295-8-4.**

Obslužím každého odborně, jelikož jsem přes 20 let lyžařem.

Objednávky dle míry. — Vlastní výroba.

**Bruslařské boty a speciální závodní boty pro Bergendahl.**



**LYŽE**

UZNANĚ PRVOTŘÍD. VÝROBKV Z NEJVĚTŠÍCH TOV. K DOSTÁNÍ V NÁKUPNĚ  
**J. F. ZMATLÍK**  
PRAHA VII., LETOHRADSKÁ 44. = TEL. čís. 205-6=3.  
TOVÁRNÍ CENY. = PEČLIVÁ OBSLUHA.

**LEVNÉ LYŽAŘSKÉ STŘEDISKO V KAMENICI N. LIPOU** (Českomoravská Vysočina), organizuje tamní Sportovní kroužek. Při dostatečném počtu zájemců poskytne levné ubytování, průvodce-trenéra atd. Kamenice nad Lipou není lyžařským střediskem ze řemesla, ale venkovským městem s nádherným okolím a dobrým lyžařským terénem, kde je cizinec rád viděn. Sdělte své jméno a adresu Sportovnímu Kroužku v Kamenici nad Lipou (členu Svazu lyžařů RČS.).

**NOVÉ AUTOMOBILOVÉ SPOJENÍ V KRKONOŠÍCH.** Ve snaze vyjítí zimním sportovcům v Krkonoších vstříc, bude od 1. listopadu 1928 na nové poštovní automobilní trati Hostinné—Černý Důl zaveden vždy v sobotu nový autobusový kurs od sportovního vlaku 316 Praha, Den. nádr., odj. 14.30. Hostinné příj. 19.33. Hostinné odj. autobusem 19.37, Černý Důl příj. 20.32. Má význam pro lyžaře z okolí Hradce Králové, Dvora Králové. Pro Prahu též.

**PRVNÍ VALNÁ HROMADA SVAZU LYŽAŘŮ V KRÁL. ČESKÉM** po převratu, konala se dne 8. prosince 1918 v Obecním domě v Praze. — Jistě naše čtenáře bude krátký výtazek ze zápisu o této valné hromadě, u příležitosti 10 letého trvání Svazu Lyžařů republiky českoslov. zajímati.

Přítomno bylo 62 delegátů a hostů a 9 italských legionářů důstojníků a vojáků ze Slovenska. Valnou hromadu zahájil p. Jaroš Schwarz uvítáním všech přítomných a pak valná hromada vzdala povstáním čest všem lyžařům, kteří v hrozně světové válce zahynuli. Jednalo se pak o spolupráci Slovenska v lyžařství a kpt. Varsik slibuje za sebe i Slováky všemožnou podporu ve všech podnicích, které hodlá Svaz na Slovensku realizovati. K tomu dává učitel Mach návrh,

aby po způsobu jednot sokolských i mezi lyžařskými spolky zavedlo se brání slabších moravských, slezských a slovenských kroužků pod ochranu větších klubů a spolků českých. — Po referátech jednotlivých funkcionářů, oznamuje p. pokladník Soukup, že jmění Svazu obnáší 548 Kč 14 h. Potom přikročeno k volbám a volby na návrh p. Schrabala vyjimečně provedeny aklamací. Zvoleni: předseda J. Schwarz, I. místopředseda Z. Morávek, II. místopř. J. Pilnáček, gen. tajemník J. Ressler-Ořovský, jednatel Dr. J. Synáček, pokladník J. Soukup. Dalšími výbory zvoleni: Fischer, Brauner, Jílek, Weymann, Šrámek, Scheiner, Jarolímek, Buchar, Muttich, Zahradka, Dvorský, Mach, Hlaváč, Junek, Vaněček, Kott, Voříšek, Vydra, Ressler-Ořovský ml. Za revisory: Pipek, Strakatý, Skrbek. Při volných návrzích přijat návrh p. Pilnáčka na změnu jména Svazu Lyžařů v Král. Českém a po delší debatě usneseno nové jméno: Svaz Lyžařů republiky československé. *Dr. O. Br.*

**ZPRÁVA REDAKCE.** Zprávy župní, klubové a slovenskou hlídku nebylo možno do tohoto čísla pojeti pro nedostatek místa. Zprávy tyto budou uveřejněny v č. 3, jež vyjde v době nejkratší.



Ve velkém  
i v malém.

**KRÁLOVÉDVORSKÉ VÝROBKY:**

Lyže - Sáňky - Vázání „Huitfeldt“, Balata a jiné - Bodec - Přesky přepínače a veškeré potřeby pro zimní sport.

**F. BIER A SYN, DVŮR KRÁLOVÉ nad Labem.**

## Štěstím v neštěstí

je, máte-li při *odřeninách, trhlenách, puchýřích, pořezání, a t. p.* po ruce ideální náplastový obvaz

## Kosmoplast

ježž za mírné ceny obdržíte v každé lékárně a drogerii. *Kosmoplast* je čistý neobjemný, krvácení zamezující kapesní obvaz a obdržíte jej také v úhlédných plochých plechových krabičkách. Zamítnete padělký!

**Sportovní obvaz!**

# LYŽAŘI!!

**CELÉ OBLEKY** Kč 400.— 450.— 500.— 550.—

**PÁNSKÉ**

**I DÁMSKÉ**

**JEDNOTLIVÉ**

**KALHOTY** Kč 95.— 160.— 180.— 220.—

Modré i hnědé. — Zaručeně nepromokavé!!  
Přiďte a přesvědčte se o dobrých kvalitách  
našich výrobků! — Sportovcům sleva!

*Nejmodernější oděvní závod*

# Wytinaal

**PRAHA II., Václavské n. 49. AVION.**

## Zprávy osobní.

**POVÝŠENÍ.** Poručík vet. Otakar Německý, jeden z našich nejlepších závodníků byl povýšen na nadporučíka. Srdečně blahopřejeme!

**OSOBNÍ.** Náš výborný ilustrátor a karikaturista Franta Příbýl složil v těchto dnech závěrečné zkoušky na vysoké obchodní škole s vyznamenáním a dosáhl tak akademického titulu inženýra r. c. Srdečně blahopřejeme k úspěchu a těšíme se a jistě s námi i naši čtenáři, že nyní častěji nám inženýr Franta něco namaluje. *Dr. O. Br.*

**ZE ZNÁMÝCH ZÁVODNÍKŮ LYŽAŘŮ** narukovali jako nováčkové letos tito: Fr. Bartoň, Č. S. K., Vysoké n. Jiz., k dělostř. pl. 51; Karel Čihař, S. K. Plzeň, k hraničár. prap. 5; Josef Buchar, Č. K. spol. Ski, Jilemnice, k pěšimu pl. 30; Jiří Kraus, Buch. lyž. klub, Nový Svět, k dělostřeleckému odd. 255 a olympionik Vilém Mühwald, H. D. V., k dělostřeleckému pl. 11.

**DESETILETÉHO NEPŘETRŽITÉHO ČLENSTVÍ** v správním výboru Svazu Lyžařů dosáhli tito zasloužili pracovníci: Dr. O. Brauner, arch. K. Jarolímeck, J. Jílek, V. J. B. Pilnáček a Dr. J. Scheiner. Že uvedení mají důvěru celého našeho lyžařstva, důkazem jest výsledek poslední valné hromady Svazu Lyžařů, neboť všichni uvedení zvoleni byli na nejdůležitější místa v předsednictvu. —

*Deset pak let v technickém odboru S. L., který nejprve se nazýval sportovní odbor, později technický sbor, jsou nepřetržitě činní arch. K. Jarolímeck a Dr. O. Brauner.*

## SPORT-BAZAR PRAHA I., CELETNÁ 22. (PRŮCHOD)

*K lyžaření potřebujete:*  
**LYŽE-HOLE-BOTY  
OBLEKY-BAŤOCHY  
PONOŽKY-RUKAVICE  
VOSKY-ATD.**



*To vše u nás  
koupíte  
za levné,  
ovšem  
pevné  
ceny.*

Továrna: Derby.



**TUK NA  
SPORTOVNÍ  
OBUV**

## LYŽAŘSKOU A BRUSLAŘSKOU OBUV

nejvýhodněji koupíte u speciálního výrobce

**EMILA HUMLA, PRAHA-KARLÍN, ROKYCANOVA ULICE ČÍSLO 25. — TELEFON ČÍSLO 263-2-7.**

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.



VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STŘÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU  
A MEMORIAL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON 440-6-2.



TELEFON 440-6-2.

## Ia RUČNĚ ŠITÁ LYŽAŘSKÁ OBUV

JANKOVSKÝ-SPORT  
KOUŘÍM

2× šitá KRAVINOVÁ  
pánská 170 Kč, dámská 160 Kč.

3× šitá Ia NANSON  
pánská 225 Kč, dámská 215 Kč.

ZARUČENĚ NEPROMOKAVÁ.



Lyže a lyžařská  
výzbroj u nás  
koupená Vás  
plně uspokojí.

Sportovní závod  
„SKAUTING“  
majetek Svazu skautů,  
PRAHA II.,  
Petřské nábřeží. Zadní  
budova.

## OZDRAVOVNA KEŽMARSKÉ ŽLEBY

pouze pro zdravé a rekonvalescenty. Krásný a levný  
pobyť ve Vysokých Tatrách. Stanice a pošta Tatr.  
Lomnice. Dotazy na majitele Mr. Jos. Zeleného.

### Nádražní restaurace, česká i bavorská na pohraničním nádraží v Železném Rudě,

doporučují se P. T. lyžařům a zimním návštěvníkům Šumavy. Známá dobrá česká kuchyně v každé denní i noční době. „Plzeňský prazdroj“ v české a ml-  
chovské tmavé „Paulánské“ v bav. restauraci. Výborná rýnská vína. V obou restauracích 12 nově zřízených pokojů. Ceny mírné. Vzorná obsluha. [Telefon —  
Železná Ruda číslo 51. O ctěnou přízeň prosí **Josef Böhm, restaurátér.**

## RIEGROVA CHATA NA KOZÁKOVĚ

s nejkrásnější vyhlídkou do Českého ráje a na Krkonoše, doporučuje se  
P. T. lyžařům a ctitelům zimního sportu.

Výtečná kuchyně — plzeňský prazdroj — čistě a útulně zařízené  
pokoje.

Vybrané druhy tu i cizozemských vín. — Originální místo zimních  
sportů. — Koncerty.

**JOSEF ZIEGLOSER, restaurátér.**

## NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKOU OBUV

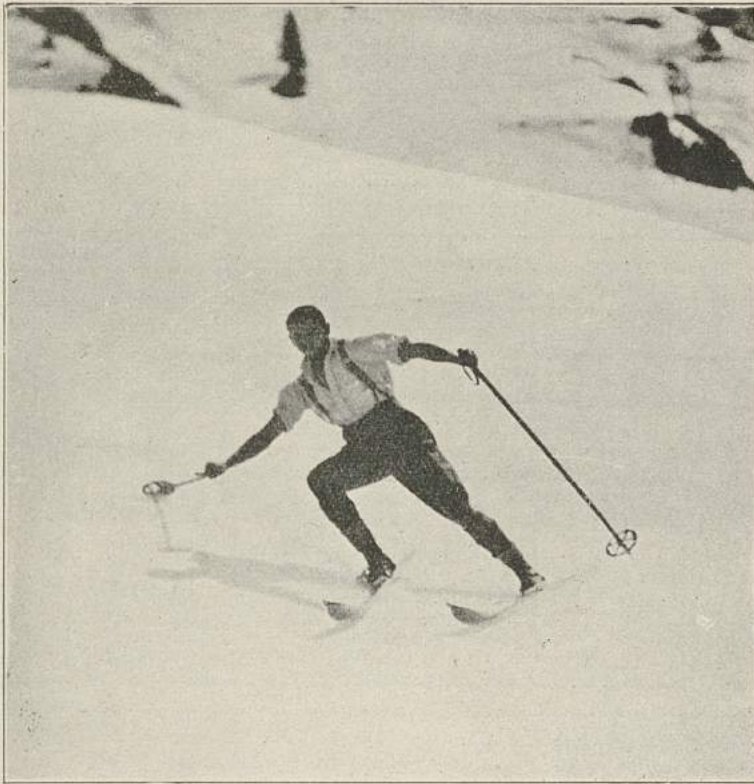
ručně pracovanou koupíte jen u výrobce. — Též dle míry.

# J. PAPEŽ, PRAHA I., Kaprová 10

TELEFON 317-3-8

TELEFON 317-3-8





KDO MÁ PRAVDU?

*Zach*

PRAHA II., ŽITNÁ 40/Zs., telefon 33873,

může se odvolati na každou oficiální instituci ať sokolskou či sportovní, zeptejte se na něho,  
kde Vám libo.

ten, který do zaplaceného in-  
serátu napíše, že je  
nejlepší, nejlevnější a užívá  
všech superlativů  
a v žádném případě to ne-  
může prokázat, anebo  
ten, který prostě oznámí, že je  
odborníkem, že může po-  
sloužiti

VŠEM SPORTOVČŮM  
vším, co tito potřebují a že  
každý kus, který jeho zá-  
vod opustí, odpovídá plně  
proti hodnotě.

Zachův odborný závod so-  
kolskými a sportovními po-  
třebami

EXISTUJE JIŽ 20 LET.  
Jeho podnik nevzmohl se tak  
zv. konjunkturou, ale napro-  
stou solidností a poctivostí  
v obchodě, čímž si získal pověst  
prvotřídního závodu.

## KAM NA HORY:

### HOTEL KUBÁT NA BENECKU

12 zařízených topitelných pokojů, koupelna, společná nocelehárna, výborná kuchyně. — Vlastní povoz na požádání. Příležitost z Vrchlabí i z Jilemnice.

Krásný terén pro lyžaře.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Stanice Svazu lyžařů RČS. a K. Čs. T.

### „ALFONSKA“

Štěpanická Lhota pod Žalým v Krkonoších 689 m n. m. pod Zlatou Vyhliškou. - Otopné pokoje. Výborný terén pro lyžaře a lyžařské kursy. — Výborná kuchyně — plzeňský prazdroj. Adresa dopisů: J. Alfons Kubát, Jilemnice, telefon číslo 62.

### »DVORSKÁ BOUDA«

pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terén. ELLA PŮHONNÁ, majitel.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m. TELEFON 21c. ŠPINDLERŮV MLÝN.

### HOTEL „SPORT“

JABLONEC n./JIZ.

Otopné pokoje, koupelna. Chvalně známá kuchyně. Stanice Svazu lyžařů RČS. - Nádherný terén pro lyžaře. - Telefon č. 2.

### CUKRÁRNA A KAVÁRNA

Františka Richtra ve Vrchlabí, filiálka ve Špindlerově Mlýně vedle pošty doporučuje se nejlépe všem sportovcům.

### HOTEL KRAKONOŠ

nájemce CIHELKA.

NOVÝ SVĚT, stanice dráhy GRÜNTAL 6 km. Nejpohodlnější východisko do Krkonoš, podél Mumlavy na Voseckou za 2 1/2 hod. Top. pokoje, výborná kuchyně. Terén pro lyžaře i sáňkaře. Telefon 3.

### HOTEL »BREMEN« VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovod. topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

### HOTEL APPELT

VRCHLABÍ

doporučuje se nejlépe všem lyžařům a turistům.

### „HOTEL SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát.

## JANSKÉ LÁZNĚ - KRKONOŠE HOTEL DE L'EUROPE

»ERNA«

a depandance

»BELLEVUE«

v pokojích teplá a studená voda - ústřední topení - lázně - restaurant - společenské místnosti - kavárna

Odpolední čaje

Telefon č. 5 a, b

Večerní tanec

A. Petratschek, majitel

### HOTEL KRAUS

BEDŘICHOV, p. p. ŠPINDLERŮV MLÝN.

Nově zřízený — ústřední topení — lázně. Dobré a levné stravování.

Štemberkova bouda „PANORAMA“ na Dříví v Deštné, Orlické hory.

Nejlepší terén pro lyžaře. Výborná levná kuchyně a nápoje. Rádně vytopené místnosti a pokoje. 50 lůžek v boudě, 50 lůžek v soukromí. Stanice dráhy Solnice, Dobruška, Nové Město n. Metují. — Elektrické osvětlení.

TELEFON Č. 4.

JOSEF SEDLÁČEK, restaurater.

## KOLÍNSKÁ BOUDA

na Bobí louce v Krkonoších 1115 m n. m.  
25 minut od konečné stanice Lanové dráhy z Janských lázní na Černou horu. — 24 prvotř. pokojů, ústřední topení, elektr. světlo, vanové lázně, výborná kuchyně, plzeňský prazdroj.

1363 m.

## HAVLOVA BOUDA v Krkonoších

1363 m.

Denně koncert a tanec.

Ima česko-francouzská kuchyně — ústřední topení — 48 pokojů — 200 lůžek v noclehárnách.  
Ant. Odvárka, hotelier.

Nejvýhodnější spojení ze Svobody-Janské lázně do Pece.

## JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE »KULMA«

JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSIÓN

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou  
doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vodou všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna. Nově rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Prazdroj.  
Mírné ceny.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Telefon číslo 28.

## HOTEL ZLATÁ HVĚZDA JANSKÉ LÁZNĚ

První český hotel, ideální poloha blízko lanové dráhy a lázní, příjemné topené pokoje, česká kuchyně, vzorná obsluha, mírné ceny

ADOLF MAZUR, MAJITEL,

Telefon číslo 2.

Telefon číslo 2.

## VISUTÁ LANOVKA JANSKÉ LÁZNĚ — ČERNÁ HORA

za 13 minut z Janských Lázní dopraví  
z výšky 655 m - do výše 1300 m.

Připojení  
na každý vlak ve Svobodě n. Ú.  
Při příměšené návštěvě (na objednávku)  
každých 20 minut.

POHODLNÁ JÍZDA -  
Z VOZU ÚCHVATNÝ POHLED NA  
CELE KRKONOŠE.



## HOTEL BELLEVUE NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny  
„u Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda  
zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.

## BERGHOTEL PECE

chvalně známé středisko lyžařů i turistů  
v ideální krajině.

Nájemce J. FLÖGEL.

## LISČÍ BOUDA 1233 m

46 POKOJŮ. - ELEKTR. SVĚTLO. - ÚSTR. TOPENÍ. - V POKOJÍCH  
TEPLÁ A STUDENÁ VODA. - OBLÍBENÉ LETNÍ SÍDLO A LYŽAŘSKÝ  
DOMOV. - DENNĚ POŠTA. - Spojení Z ČERNÉHO DOLU. - OD KO-  
NEČNÉ STANICE LANOVÉ DRÁHY 1¼ HOD. - TELEFON PECE č. 3.

J. FISCHER, MAJITEL.

## PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI 1018 m n. m. STŘEDISKO LETNÍ I ZIMNÍ TURISTIKY.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektr. osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Telefon a stanice dráhy:

Frenštát pod Rad. - Pustevně.

\*

Všecké dotazy vyřizuje

Jaroslav KREJČÍ, hotelier.

**SPORTOVNÍ DŮM A. BERGER,  
JANSKÉ LÁZNĚ**

solidní nákupní pramen — odborná obsluha  
**LYŽAŘSKÁ ŠKOLA ZA VEDENÍ MISTRA-  
LYŽÁŘE A. BERGERA.**

«OSTBYE-SKISMØRNINGER»



**Osvědčený norský VOSK OESTBY**

OESTBY KLISTER na mokrý sníh, OESTBY SKARE na zmrzlý sníh a jako podklad,  
OESTBY MIX na suchý sníh, OESTBY MEDIUM na navlhlý sníh.

Vyznamenan zlatou medailí Bergen 1928.

**Petr Gulbransen - Oslo - Storgaten 25.**

ZASTOUPENÍ A HLAVNÍ SKLAD PRO ČSR. - SPORT V. J. ROTT - PRAHA I. - 142.

**FOTO**

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,  
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

**VY NEZNÁTE JEŠTĚ CÍSAŘOVY LYŽE?  
A JEHO SPECIELNÍ MAZÁNÍ?**

— Vyrábí veškerou výzbroj lyžařskou i s příslušenstvím. —  
**Josef Císař, výrobce lyží a saní, Lomnice n. Pop.**

**VÁZÁNÍ NA LYŽE „HUITFELD“** nátepičky kožené vatované. Vázání z pravé chromové masť-  
činné kůže za konkurenční ceny 36 Kč za pár ve velkém nabízí: **Petr Skalický**, velkovýroba vázání klyžím. **Kunwald**  
v Čechách. Vyžádejte si nabídky.

**LYŽE**

HOLE A SÁŇKY LEVNĚ VYRÁBÍ  
**KAREL KOLOC,**  
Město ŽĎÁR, Morava.  
SPORTOVNÍM KLUBŮM SLEVA!

**ODZNAKY - PLAKETY**

**KAREL SVOBODA, PRAHA I.,**

UHELNÝ TRH I.

TELEFON 262-9-0.

**BALATA VÁZÁNÍ DICK**

Původní anglické balatové lepeny výrobek fy.  
**R. & J. DICK LTD. GREENHEAP WORKS GLASGOW**

Dodá ve velkém generální zástupce pro Č. S. R.  
**JOSEF DUSCHNER, PRAHA HAŠTALSKÁ Č. 4.**  
Telefon 26792.



**ROTTROVY**

**LYŽE,**

**ROTTRŮV VOSK**

*prvotřídní jakošť*

**QUIDO ROTTER,**

*továrna na lyže*

**PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.**

JIŽ 100 LET BLAHODÁRNĚ PŮSOBÍ

**PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠTOVNA**

(Soudružný ústav Česká vzáj. životní pojišťovna).

VEŠKERÁ POJIŠTOVACÍ ODVĚTVÍ

ŘEDITELSTVÍ: PRAHA, SPÁLENÁ UL.

Svazem lyžařů RČS. uzavřeno bylo s naší  
pojišťovnou pojištění členstva proti úrazu  
při provozování sportu lyžařského. Pří-  
hlášky na toto pojištění buďtež řízeny  
na adresu pojišť. referenta p. J. Brožka,  
Pardubice, Sladkovského 995.

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA



Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

PROSINEC 1928.

ČÍSLO 3.

## Zprávy Svazu Lyžařů.

USTAVUJÍCÍ SCHŮZE SPRÁVNÍHO VÝBORU S. L. konala se dne 21. listopadu 1928 v Obecním domě v Praze. Přítomno bylo 26 členů. Schůzi předsedal Dr. Scheiner, který prohlásil, že jedno volné místo náhradníka, jež zůstalo neobsazeno valnou hromadou, rezervuje se pro delegáta Moravy, na němž dohodnou se moravské župy lyžařské. — Podána pak byla zpráva o schůzi v ministerstvu obchodu, kdež projednáván byl jednotný postup kompetentních činitelů při budoucím přidělování subvencí na stavby turistických

chat. — Předseda T. O. arch. Jarolímek referuje, že lyžařské názvosloví bylo v dohodě s Čs. O. S. upraveno a v nejbližší době bude předloženo T. O. ke schválení. Ustavena pak byla stavební komise, jež zabývá se bude projektem stavby závodní chaty na Štrbském Plese, takto: arch. Jarolímek, Jílek, inž. Koutský, Dr. Hubáček, inž. Macháček, inž. Vavrovský. — Technický pak odbor sestaven byl z členů správního výboru takto: Dr. Scheiner, Dr. Brauner, Jílek, Dr. Finger, Komárek, Dr. Kalibera, inž. Macháček, Jirků, Dr. Moser,



1929

*Šťastné a veselé svátky  
jakož i Nový rok*

*přeje:*

OBCHODNÍ DŮM OBUVI

**K R Á S A**

1928

inž. Heger. — Ke konci své zprávy děkuje arch. Jarolímek za gratulaci Svazu lyžařů k jubileu jeho 25leté sportovní činnosti a za dar mu při této příležitosti věnovaný. — Za člena přijat byl L. O. T. J. Sokol Vyšehrad.

Funkce jednotlivým členům správního výboru přiděleny takto:

Matrikář: inž. Macháček, dopravní referent: Dr. Gregor; účetní: inž. Černohorský; dopravní odbor: Dr. Moser, inž. Heger, Vlček; předseda alpistického a turistického odboru: Dr. Pečírka; pojišťovací referent: Brožek; zábavní a finanční odbor: Suchomel, Jirků, Žížala, inž. Macháček, Dr. Eger, Dr. Šule; delegáti do Olymp. výboru: Dr. Moser, Dr. Scheiner; vydavatelstvo časopisu Zimní Sport: Komárek, Dr. Brauner, Dr. Kalibera, Jílek, redaktori časopisu Zimní Sport Komárek, Dr. Brauner, Komárek současně jmenován chefredaktorem a zodpovědným redaktorem, administrátorem časopisu Zimní Sport: Jílek; delegáti do spol. výboru s HDW.: Dr. Scheiner, Dr. Moser, Jílek, arch. Jarolímek, náhradníci: Dr. Brauner, inž. Pilnáček, inž. Heger, Komárek, Dorostenecký odbor: Předseda Komárek, členové: Fikejs, Vilímovský, Slavík, Kolář, Tureček, Vlček, inž. Vavrovský, Hlaváč, Wecker, Krátký, Fencel, Holub. Komise k jednání s Čsl. O. Sokolskou: Dr. Scheiner, Jirků, Jílek, inž. Macháček.

Zpráva mezinárodního tajemníka Dr. Mosera: HDW. oznamuje, že požádal F. J. S. o zrušení distance svého závodníka E. Mehrganse, ježto tento byl amnestován. — Ski Klub Davos zve na závody ve skoku — Jednáno pak o medailích min. zdravotnictví a zaujetí stanoviska Svazu lyžařů k Olympijskému výboru v této záležitosti. — Dopravní referent oznamuje, že bylo jednáno o zrušení ustanovení min. že-

leznic pro tuto sezonu, jimž bylo rozhodnuto, že pokud pojede v neděli neb ve svátek sportovní rychlík Praha-Krkonosé a zpět, neplatí relační jízdenky na normální rychlík č. 87/27 na trati Trutnov-Chlumeč-Praha. Min. železnic trvá na svém ustanovení. — Dále jednáno o slevu na visuté dráze Janské Lázně-Černý Vrch pro lyžaře organizované ve Svazu lyžařů. Prozatím není možné jakoukoliv slevu povolit, později však bude na žádost vzat zřetel.

TECHNICKÝ ODBOR SVAZU LYŽAŘŮ, který je sportovním a závodním centrem tohoto Svazu a soustřeďuje skupinu nejlepších technických odborníků lyžařských, konal svoji ustavující schůzi nové sezony ve středu 5. prosince t. r. Valnou hromadou postaven mu opět v čelo dlouholetý, zkušený a vynikající pracovník arch. Karel Jarolímek. Ze správního výboru zvolených deset řádných členů-odborníků T. O. (Dr. Brauner, Dr. Finger, Ing. Heger, Jílek, Jirků, Dr. Kalibera, Komárek, Inž. Macháček, Dr. Moser, Dr. Scheiner) zvolilo za místopředsedu jednomyslně J. Komárka a koptovalo další odborníky: mistra Cinu-Jelínka, štkpt. Frgala, Inž. J. Čiháka a Dr. Egera. Členy T. O. jsou automaticky všichni župní náčelníci. — Každý člen T. O. musí býti svazovým soudcem. Kdo z nově koptovaných jím není, musí v nejbližším termínu příslušné zkoušky složit. — Rozděleny referáty: Inž. Macháček (závody), N. Lang (závodníci), Komárek (cvičitelé a řády) arch. Jarolímek (můstky), Dr. Kalibera (tisk), štkpt. Frgal (styk s vojskem), Inž. Macháček a Jirků (ceny), Dr. Brauner, Dr. Finger, Dr. Moser (protesty a stížnosti), Brauner (soudci). — Vzaty na vědomost některé zprávy, výklad o zahraniční závodní situaci, vyzvání župní náčelníci ke hlášení termínů svých závodů, povolena řada

UPOZORNĚNÍ VŠEM LYŽAŘŮM A NOVÁČKŮM. K celému nákladu 2. čísla „Zimního sportu“ přiložen byl ceník *Sport. domu Džbánek v Praze II., Spálená 30.* Oddělení vede dlouholetý odborník-lyžař p. O. Dóbalík z Vysokého n./Jiz. v Krkonoších. Firma prodává zboží pouze skutečně prvotřídní a můžeme ji směle každému vřele doporučit, ježto najde tam jak odbornou obsluhu a radu tak i velký výběr a levné ceny. Montáže a opravy lyží, holí atd. provádí ve vlastních dílnách přísně odborně a rychle.

## PRVOTŘÍDNÍ LYŽE F. Y. BARTOŇ

# SANĚ - BRUSLE - BOTY - OBLEKY VEŠKEROU VÝZBROJ DODÁVÁ

OBCHODNÍ DŮM

# DŽBÁNEK

PRAHA II., SPÁLENÁ ČÍSLO 30.

KOUPÍTE LI U NÁS, KOUPÍTE U ODBORNÍKA A DOBŘE!

OPRAVY - MONTÁŽE.

VLASTNÍ DÍLNY.

klubovních a veřejných závodů, učiněny dispozice pro kurs závodních cvičitelů v Tatrách. *Definitivně schválen po referátu rady Komárka Cvičitelův řád Svazu lyžařů RČS.* Usneseno, že se zásadně připouští veřejné závody hlídkové v župách a klubech. Budou vydány nálepky ve prospěch stavby závodní chaty v Tatrách. Prodebatována ještě řada technických detailních opatření.

#### CVIČITELSKÝ ŘÁD SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

nově v roce 1928 T. O. S. L. RČS. přepracovaný.

Konečná redakce předložena cvičitelským referentem místopředs. T. O. S. L. RČS. Ivanem Komárkem Technické-

vyslati jednoho ze svých členů lyžařsky nejschopnějšího k této zkoušce. Kluby mají hledět k tomu, aby náčelník klubu byl úředně zkušným cvičitelem.

#### § 5.

Zkouška sestává z povšechné zkoušky ve výcviku a zkoušky teoretické.

#### § 6.

Zkouška pořádaná T. O. S. L. RČS. měž tento pořad: V předvečer kursu: Zahájení, soupis účastníků (presenční listina), popis průběhu zkoušky, lékařská přednáška,

*Boty  
dělají  
lyžaře*

**N**ení vše zlato, co se leskne. Každá lyžařská bota není dobrá. — Připravili jsme Vám letos obuv, že ani v mokřem sněhu do ní nemůže vniknouti vlhkost. Přílně k noze, netlačí a je lehká. Při tom je o mnoho levnější, než jste byl doposud zvyklý za ní platit. Přijďte si ji prohlédnouti. Přesvědčíte se.

PRAHA-NÁRODNÍ TR. **HUMANIC**



mu odboru S. L. RČS. ku schválení [a] tímto dne 5. prosince 1928 schválena.

#### § 1.

Výcvik nováčků v klubech, sdružených ve Svazu lyžařů RČS. děje se výhradně zkušnými cvičiteli.

#### § 2.

Za tím účelem zřízen jest při T. O. S. L. RČS. stálý, vždy po dvou letech Technickým odborem volený, tříčlenný sbor komisařů cvičitelských zkoušek, který určuje zkoušející z řad zkušných cvičitelů dle pořadí jejich kvalifikace při zkouškách a navrhuje T. O. dobu a program zkoušek v jednotlivých župách.

#### § 3.

Dle tohoto návrhu vypisuje a pořádá dle potřeby T. O. S. L. RČS. jednu cvičitelskou zkoušku v saisoně v jednotlivých župách a jmenuje tři zkoušející pro tu kterou župu a předsedu (resp. vedoucího) zkoušejícího sboru z těchto tří zkoušejících.

#### § 4.

Kluby, pokud nemají počet cvičitelů dle § 9, jsou povinny

organizace bodování zkoušek dle systému T. O. L. RČS. určeného a dispozice pro příští den.

Vlastní den zkoušek: Zkouška ve výcviku a zkoušky teoretické. Společná porada všech tří zkoušejících o závěrku bodování.

#### § 7.

Pro každou cvičitelskou zkoušku jmenuje T. O. S. L. RČS. nejméně tři členy cvičitelského sboru jako zkoušející. (§ 2, § 3.). Tito posuzují v kursu kvalifikaci kandidátů pro funkci cvičitele v § 6 uvedeným bodováním.

#### § 8.

Způsobilost kandidáta ve smyslu § 6 zmíněného bodování posuzuje se dle toho, jak ovládá správnou jízdu na lyžích dle jeho fyzické a vyučovací schopnosti. Kandidát musí býti nejméně 20 let starý. Vyučovací schopnost kandidátova se zjistí při celkové zkoušce zvláštní ústní otázkou.

#### § 9.

Kluby jsou povinny:

Umožnit členstvu nejbližší a nejvýhodnější osobní styk

se cvičitelem. Svěření výcvik nováčků výhradně takto zkoušeným cvičitelům. Uveřejnění vhodným způsobem na počátku zimy dny a místo, kde jejich cvičitelé výcvik členstva provedou. Oficiální výpravy klubů budtež vedeny výhradně klubovními cvičiteli, kteří rozhodnou o způsobilosti člena k horským výletům (turám).

Na každých 100 členů má mít každý klub nejméně jednoho zkoušeného cvičitele. T. O. S. L. RČS. učiní opatření v případě, že by kluby tento poměr nezachovávaly, event. přidělem cvičitelů z jiných klubů.

#### § 10.

Schopného kandidáta jmenuje dle bodování zkoušejícími předloženého T. O. S. L. RČS. — úředně zkoušených cvičitelem S. L. RČS., vydá mu jmenovací dekret a členskou legitimaci, kterážto jej opravňuje k nošení cvičitelského odznaku. Zálohu za odznak pro cvičitele skládá jeho mateřský klub. Zkoušení cvičitelé Svazu Lyžařů RČS. tvoří cvičitelský sbor S. L. RČS., pokud se týče cvičitelský sbor té které župy S. L. RČS.

#### § 11.

Cvicitelé mají oproti klubům právo na úhradu hotových výloh, spojených s vedením kursů, neb výprav.

#### § 12.

Cvicitelé mají povinnost býti na pokyn klubu, po př. náčelníka, vůdci klubovních kursů pro nováčky a členstvo a vůdci turistických výprav. (§ 9).

Mají dále povinnost obeznámiti členstvo se správným ústrojem na lyže, montáží, vázáním, správkami defektů, podání mu radu o první pomoci při úrazech, poskytnouti *vždy v každém případě každému* první pomoc při skutečných úrazech na lyžích, podat členstvu výklad lyžařských map a geografických pomůcek vůbec.

#### § 13.

V případě, že by cvičitel svých povinností vůči klubu a

jeho členstvu ve smyslu ustanovení, výše uvedených, nevykonával, neb svým chováním zadal své sportovní cti, může mu z usnesení Svazu lyžařů RČS. na event. žádost klubu býti jeho legitimace odňata. S odnětím legitimace ztrácí i právo nositi cvičitelský odznak.

Při převzetí cvičitelské legitimace zavazuje se každý cvičitel mlčky ku povinnosti, odznak Svazu lyžařů RČS. vrátiti v případě, že by mu byl odňat. Složenou zálohu vrátí v daném případě S. L. RČS. klubu.

V klubech, kde je větší počet cvičitelů, zřizuje se analogicky § 10 cvičitelský sbor, jehož je každý cvičitel povinen býti členem. Předsedou je náčelník klubu pokud je zkoušeným cvičitelem, jinak nejstarší cvičitel dle doby, v níž zkoušku složil.

#### § 14.

Župy, resp. jejich náčelníci jsou povinni nejméně jednou do roka svolati sbor cvičitelů, pokusiti se o prohloubení jejich výcviku a jednotné vyučovací metody, vyšetřiti výsledek jejich práce v klubech, vyslechnouti jejich přání a stížnosti a učiniti případná opatření.

#### § 15.

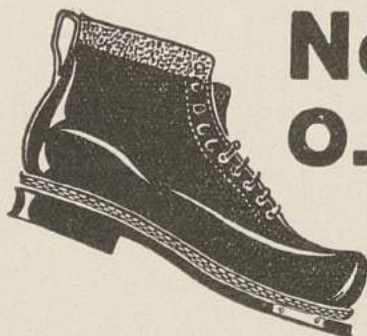
Při vyučování jízdě na lyžích za plat mimo klub a mimo S. L. RČS. jest nošení svazového cvičitelského odznaku zakázáno pod následky § 13 tohoto řádu.

## CENY VÍTĚZŮM spolkové odznaky

**I. B. PICHL,**  
Praha VII., Pod Letnou 10  
Praha I., Celetná ulice 33  
Obrázkové prospekty zdarma!



**NA ORLICKÉ HORY  
A KRKONOŠE**  
lyžařskou výstroj kupují ve  
ve sportovním domě  
**JENDA LEDERER,**  
Pardubice,  
U nádraží. Ceník zdarma.



## Nejlepší lyžařské boty O. Ticháček, Praha II.,

Jungmannova 16. - Tel. 295-8-4.

Obslužím každého odborně, jelikož jsem přes  
20 let lyžařem.

Objednávky dle míry. — Vlastní výroba.

**Bruslařské boty a speciální závodní boty pro Bergendahl.**





TECHNICKÝ ODBOR SVAZU LYŽAŘŮ RČS. konal za předsednictví Jarolímkova svoji druhou schůzi 12. pros. t. r. Referát soudců přidělen Dru Braunerovi. — Dorostenecký kurs ve skoku položen do Valteřic na pololetní školní prázdniny v únoru. Dozor povede místopř. T. O. Komárek. *Zupám se znovu ukládá a to pod ztrátou závodních termínů uspořádání župních vylučovacích závodů dorosteneckých z nichž vítězové bude zařazeni do Velikonočního kursu.* — S. Č. O. S. dopracováno odborné lyžařské názvosloví. — Stanoveny podrobnosti kursu závodních cvičitelů v Tatrách, jmenování účastníci, přítomen bude i norský instruktor Ruud. — Stanoveny personálie Vánočních kursů ve skoku v župách. V župě Krkonošské (Jilemnice) vedou Hnyk a Tryzna, dozor má jilemnický náčelník. V župě Jizerské (Vysoké) vede Koldovský, dozor Ďoubalík. V župě pražské (Valteřice)

uspořádá kurs LZK, nebo Slavia podle dohody a rovněž se o obsazení dohodnou. V župě bezkydské (Pústevny) vede Bim, dozor mají inž. Heger a Wecker.

V západočeské župě vede a dozor má Lang. V župě brněnské (Nové Město) vede inž. Mrkvička. V župě slovenské (Štrba) vede Vondrák, dozor má Jarolímek a Tylš. V župě jihočeské vede Krňoul, dozor má Schrabal. — Jednáno o obeslání zahraničních závodů. Do Pontresiny (jubileum můstku Bernina) pošlou se 2 závodníci (13. ledna), do Davosu 4 závodníci (15.—16. ledna). — Obnoveny poplatky za povolení závodů. — Usneseno, aby udržován byl bližší styk s HDW. — Slavia žádá o přidělení hlídkového závodu. Povoleno. — Usneseno, aby závod překážkový o Dieskauův štít byl uspořádán vždy spolu s Kongresovým pohárem.

## Různé zprávy.

ZÁVODY HLÍDKOVÉ pořádané budou počínaje letošní zimou v Norsku i při civilních závodech, v důsledku vítězství vojenské norské hlídky při II. Zimní Olympiádě ve Sv. Mořici. Při závodech budou jednotlivé kluby stavěti hlídky ze svých nejlepších závodníků. Ovšem velké kluby mohou k závodům hlídkovým stavěti i více hlídek. Hlídka bude se skládati z velitele a tří členů, z nichž každý ponese břemeno asi 7 kg těžké. Délka trati pro tento závod bude 25 až 30 km.

*Dr. O. Br.*

MISTROVSTVÍ EVROPY V KANADSKÉM HOCKEYI konati se bude podle propocic ode dne 28. ledna do 3. února. Od 28. ledna do 1. února budou konány denně tři zápasy, 2. a 3. pak bude semifinale a finale mistrovství. Pevné přihlášky podaly dosud: Československo, Belgie, Anglie, Ra-

kousko, Švýcarsko a Maďarsko. Počítá se ještě s přihláškou Německa, Švédska, Polska a Rumunska. A také s Francií a Itálií se vyjednává.

*Dr. O. Br.*

HOLMENKOLLSKÉ ZÁVODY konati se budou v r. 1929 tak, že závod 50 km připadne na 27. února, 18 km 2. března a závod ve skoku na den 3. března.

STATISTIKA věcí Svazových jest sice privilegium našeho odborníka inž. Macháčka, ale jistě nám nezazlí, že našemu čtenářstvu přineseme dnes statistiku povolání a bydliště našeho správního výboru Svazu Lyžařů, počítaje v to i 3členný dozorčí výbor. Celkový počet osob jest 42. Tedy doktorů práv máme tam 12, v samém předsednictvu jsou 4. Inženýrů jest celkem 8 a doktorů medicíny 2. Pokud se pak

# VELOX-VOSKY UČINÍ KAŽDÝ SNÍH BEZVADNĚ SJÍZDNÝM A KAŽDÝ VÝSTUP SNADNÝM.

Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska

## F O M A A N T I S O L A R



### SPOLEHLIVOU VÝZBROJ

dodá vám pouze

### lyžař odborník

obraťte se na fu

### A. PRUCHA, PRAHA I., NÁRODNÍ 25, TELEFON 33017.

NAŠE ZÁSADA: PRO SPORT POUZE TO NEJLEPŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.



týče bydliště, nejvíce je jich z Prahy 25, 12 z ostatních Čech, pak 3 ze Slovenska a z Moravy pouze 2. Dr. O. Br.

SVĚT je nyní ve znamení příprav a vzájemných pozvání na různé závody a mistrovství. Naše mistrovství počne vlastně 12. února, kdy pojedou zvláštní vlak ze Zakopaného přes Suchou Horu do Štrby. S účastí Poláků lze počítati s jistotou, zdá se, že i říší Němci se tentokrátě účastní. Vůbec první polovice února je přeplněna důležitými událostmi: od 31. ledna do 3. února mistrovství německého svazu v Klingenthalu v Sasku, tam Svaz náš bude hlásiti čtyři až pět závodníků, a to na 18 km běh, štafetu čtyřčlennou na 40 km a na skok. Pak následuje Zakopané od 4.—10. února a již 14. února je 50 km běh v Tatrách.

Tato velká serie závodů ztěžuje naše účastenství na závodech lednových, z nichž nejvíce by nás zajímaly závody skokanské v polovici ledna konané v Davos a Pontresině ve Švýcarsku; účastenství borců z RČS na těchto konkurencích se ještě uvažuje. Naproti tomu je téměř vyloučeno startovati na závodech Cortinských ve dnech 15.—17. února, poněvadž kolidují s našim mistrovstvím. Severané se asi opět odhodlají tuto zimu k návštěvě kontinentu: účast Švédů v Zakopaném je jistá, účast Norů pravděpodobná, ač se zdá, že u těchto určitou roli budou hráti značné náklady spojené se zájezdem do Sv. Mořice, jež vyčerpaly značně pokladnu norského svazu.

V posledních dnech se objevila řada cizích publikací zimních. Pozornosti zasluhují zejména lyžařská kniha švýcarského svazu a anglická publikace o olympijských hrách.

V první, mimo celou řadu instruktivních článků turistických, zajímavé jest hlavně stanovisko švýcarských lyžařů k běžeckým závodům. Poměrný jich neúspěch při olympijských závodech přičítají na vrub tomu, že při závodech běžeckých prý hraje vlastní umění lyžařské podřízenou úlohu a žádají propagaci závodů sjezdových, ať vlastního sjezdu či slalomu, na úkor závodů běžeckých.

Při nejmenším hodlají se domáhati jich zrovnoprávnění na foru mezinárodním a sami zabývají se myšlenkou dáti do združeného závodu místo 18 km, sjezdový závod. Důsledkem toho je, že objevují se v knize velmi zevrubné pojednání o slalomu. Jinak nás zajímá článek o výpravě vojenských lyžařů do Tater a hodnocení jich krás a terénu i při srovnání s krásami Švýcar.

Anglické pojednání o hrách olympijských je velmi výstižné: nás zajímá nejvíce jak úplně uznávají naši ve-

doucí posici v kontinentálním lyžařství: *Purkert speciálně označován je jako „světový“ skokan.* Obrazy a diagramy, jež knihu doprovázejí, ji činí cennou a vděčnou pro každého čtenáře. Lze ji obdržeti prostřednictvím Svazu za Kč 40.—.

Současně je vypisána subskripce na ilustrovaný oficiální popis zimní Olympiady, jež bude vydán z příkazu C. J. O. švýcarským komitét. Subskripční cena 6.50 šv. fr. Dr. Moser.

ZPRÁVY Z CIZINY. Ve Švýcarsku ve všech větších zimních střediscích konají se pečlivé přípravy pro zimní sezonu. O lyžařském programu Sv. Mořice referovali jsme již v č. 1. Zimního Sportu. — V Davosu otevřena byla právě největší přirozená závodní dráha pro bruslaře a u příležitosti prvních zimních švýcarských her, jež konati se budou od 13. do 20. ledna, konati se tam budou závody krasobruslařské o mistrovství Evropy. Při těchto zimních hrách bude též závod distanční na 18 km dne 15. ledna a 16. ledna mezinárodní závod ve skoku, jehož účastníci se též závodníci českoslovenští. — V Pontresině na známém Bernina-můstku pořádán bude 13. ledna jubilejní závod ve skoku. — V Mürren konati se bude 8. až 10. února V. mezinárodní universitní

Na Vaší obuv jen



nebo Eno tuk.



**GLOTZ PLETÁRNA** přesídli!

**PRAHA I.**

**MELANTRICHOVA 12.**  
roh Kožní blíže Staroměstského nám.  
Známý největší sklad svetrů, puloverů, kostymů, vest, punčoch, ponožek, rukavic, šál, trik atd.  
Kupujte přímo u výrobce!  
Členům „Svazu“ 10% sračky a zásilky k výběru.

**LYŽE** a veškeré potřeby pro zimní sporty  
**SANĚ** v levných cenách a velkém výběru.

Sportovní závod  
**Emanuel Fiedler**  
Pražská  
Václavské nám. 55



lyžařské závody řízením Švýcarského akademického Ski-klubu. — 1. až 3. března v Arose konati se budou 23. velké lyžařské závody o mistrovství Švýcarska a při této příležitosti mají býti pořádány též první mezinárodní vojenské lyžařské závody, jichž by se účastnila též hlídka naší armády. — V Zakopaném, jak již jsme ve zprávě T. O. referovali budou pořádány mezinárodní lyžařské závody od 5. do 10. února. Současně s těmito závody budou konány mezinárodní závody vojenské, a to ve dnech 8. a 9. února. I těchto závodů čl. hlídka se účastní. — Ve Francii konati se budou 18. mezinárodní závody lyžařské spojené s Coupe de France mezi 13. a 17. únorem 1929 v Superbagnères Luchor. Též při těchto závodech mají se konati vojenské závody mezinárodní, jichž rovněž by se naši vojenští závodníci účastnili. Čeká tedy naše hochy letos bitva na třech frontách a doufáme, že nezdar z Olympiády ve sv. Mořici ve všech závodech zahladí.

Dr. O. Br.

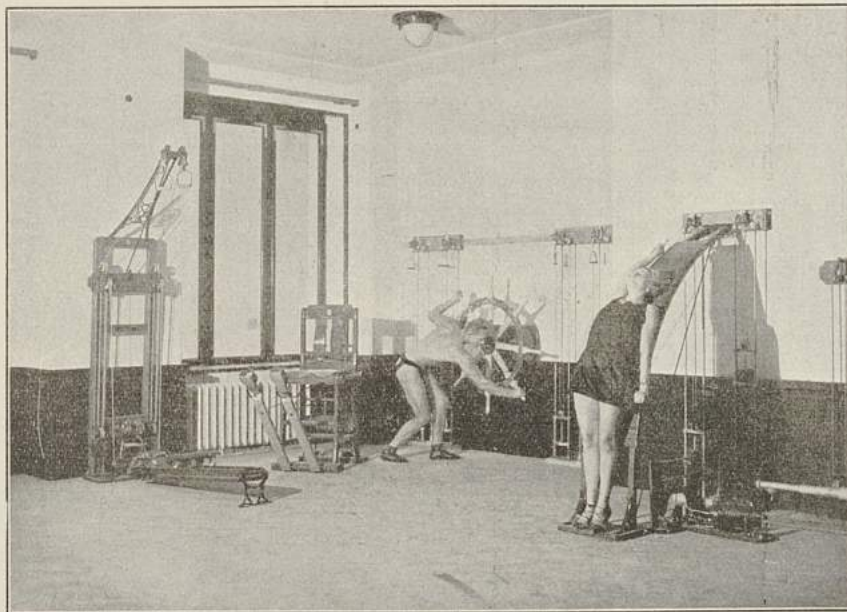
MAMUTÍ MŮSTKY pro skok na lyžích budovati, t. j. takové, jež dovolují docíliti skoky delší 60 m, bylo zakázáno na mezinárodním kongresu F. I. S. ve Sv. Mořici. Ale to nikterak nevádí Norům, kteří přestavěli přes léto t. zv. Suki-můstek, který patří Ski Klubu Bärum a očekávají na něm výkony delší 70 metrů. Můstek představoval se za osobního dohledu vynikajícího závodníka Harald Oekrma, který též startoval u nás při kongresových závodech v Novém Světě. — Můstek uvedený doposud nedovoloval skoky přes 70 m ve stoje a proto byl přestavěn. Můstek skutečně bude lze zváti „mamutí“, ježto bude míti sklon doskočiště při 40 metrech délky 42 stupňů a při 65 metrech délky dokonce 46 stupňů.

Dr. O. Br.

LYŽAŘSKÝ KATECHISMUS. Vyšlo nákladem Pražské župy S. L., tiskem F. Krupičky, Praha II., v Tünich 13. Cena 7.50 Kč. Str. 108 s jednou lyžařskou mapou Krkonoš opatřenou němými Muttichovými značkami. Lyžařský katechismus, jehož redakční rada skládala se z činovníků Pražské župy: inž. Jaurise, V. Jirků, Lamače, inž. Legnera, Pařika a Žízaly, jest knížkou, jakou jsme dosud neměli. Uvedení pánové mohou býti na tuto příručku, která je potřebná každému lyžaři, nikoliv snad pouze organisovanému v Pražské župě, pyšni. Katechismus obsahuje mimo poučných článků, také takové statě, jež dosud nikde uveřejněny nebyly a může sloužiti k poučení i starým, zkušeným lyžařům. Od poučení o všech místech v naší republice, kde jezdit možno na lyžích, od poučení odborníků o závodech, jich pořádání, mazání lyží, zacházení s lyžařskými potřebami, první pomoci při úrazech až k poslední stránce příručky, musíme loyálně konstatovati, že Lyžařský katechismus jest nepostradatelnou poučnou knížkou pro všechny lyžaře a jistě nebude nikoho, kdo by si ji nekoupil, již vzhledem k skutečně levné a každému přístupné ceně. A oproti různým, dosud vyšším ročenkám má Lyžařský katechismus tu výhodu, že jest zajímavým a poučným pro všechny lyžaře.

Dr. O. Br.

SIGMUND RUUD, známý norský mladičský mistr skokan a olympionik přibyl tyto dny do Prahy a bude trainerem-amatérem Lyžař. závod. klubu. Dostal povolení od Norského svazu startovati v československých barvách. Zaměstnán je u firmy Rottovy. L. Z. K. dalo ochotně Ruuda k dispozici pro trainingové zájmy Svazu lyžařů.



Systém ústavu jest důmyslně sestaven. Chce podati všechna tělesná cvičení nejen účelně ale i zajímavě a co je hlavním, chce probuditi radost ze života a zajistiti tak v době co nejkratší nejlepší výsledek. — Tělocvičné sály Marathonu, jsou kapitolou pro sebe. Ústav má tři tělocvičny a to pro muže, ženy a děti. Ve všech možno současně denně cvičiti. Tělocvična mužů rozměry předčí největší podobné ve střední Evropě. Originelní náradí a přístroje budou překvapením pro návštěvníky. Tělocvična žen nalézá se v prvním poschodí. I zde pamatováno jest na vše, co moderní ústav má ženě poskytnouti. Prostorné šatny zajišťují každému možnost nerušeně převléknouti se do cvičebního úboru. Velké místnosti sprechové jak v odd. dámském, tak mužském, budou jistě vyhledávány jak pro své zařízení, tak vzhledem k vynikajícím odborníkům masérům.

Ústav jest určen mimo jiné i pro kruhy lyžařské. Zde bude možno soustavným cvičením připravit se na zimní lyžařskou sezonu, zde pod vedením odborníků seznámení budou členové s počátky umění lyžařského. Ústav otevřen bude již 1. ledna. Přihlášky přijímají se denně. Vyžádejte si zdarma prospekt a přijďte se přesvědčiti do ústavu samotného.

## Marathon

Největší tělovýchovný ústav v Č. S. R.

V Černé ul. nedaleko Myslíků vyrostl palác, budící svými rozměry a vnitřním uspořádáním všeobecnou pozornost. Bílé svítící nadpis na průčelí budovy nám praví, že budova jest věnována tělesné výchově. Účelem ústavu jest poskytnouti příležitost členům získati, udržeti a upevniti zdraví. Nahraditi nedostatky tělesné způsobilosti získané denním zaměstnáním a dáti možnost konati tělesná cvičení všem, kdož z jakýchkoliv příčin nenavštěvují tělocvičnu a sportovních středisk. Jest to účel sympatický a jedině správný. Zásadou moderní gymnastiky musí býti nejen upevňovati zdraví, otužovati tělo, ale hlavně nahraditi tak časté v dnešní době nedostatky tělesné, vesměs skoro získané denním zaměstnáním.

Obzvláštní péče a pozornost bude věnována dětem. Jsou pro ně přichystány nejmodernější nápravné přístroje, houpačky, výběr herního náradí a co hlavní: zkušeni cvičitelé a lékařský dohled.

## Slovenská hlídka.

SKI KLUB BRATISLAVA konal dňa 3. novembra t. r. svoje III. valné zhromaždenie za prítomnosti 51 účastníkov. Prednesené zprávy jednotlivých funkcionárov boli bez námietky schválené. Podľa nich klub má vyše 300 členov, z toho 40 dorastu. V minulej sezóne usporiadal klub okrem suchého kurzu a praktických cvičení na snehu propagačné závody na Kamzíkovom vrchu, zúčastnil sa lyžiarskych závodov v Korytnici, Banskej Bystrici, Kremnici a na Veľkú noc na Štrbskom Plese. Z týchto závodov odniesli s ťborci Ski Klubu Bratislava v celku 6 prvých, 8 druhých a 5 tretích cien. Okrem toho usporiadal klub zájazdy členov do Malých Karpátov, i do vzdialenejších miest a stredísk lyžiarskeho športu ako do Tatier, Fatry, Bezkyd a Alp.

Do výboru novoutvorenej Slovenskej župy lyžiarskej so sídlom v Novom Smokovci boli za klub zvolení: Dr. Gustáv Hubáček za podpredsedu, Karol Tylš za náčelníka a za členov Otakar Turnovský Ján Kašesťan.

Hotové imanie klubu i pri značných výdajoch na spomenuté závody činí 3.000 Kčs.

Do nového výboru zvolení boli jednohlasne: za predsedu plukovník Karol Husárek, za I. podpredsedu Ján Křesťan, za II. podpredsedu Dr. Hubáček, za náčelníka K. Tylš, za jednatela O. Turnovský, za pokladníka Jaroslav Petru, za zapisovateľku sl. Helena Mudrochová. Za novopristúpivší hokejový odbor zvolený bol redaktor Frant. Marek delegátom do výboru.

Prostredníctvom p. predsedu, plukovníka Husárka, vojenská správa rekonstruuje technickou rotou mostok na Kamzíkovom vrchu podľa návrhu arch. Jarolímka.

Z programu pre budúcu sezónu uvádzame: prespolný beh na Kamzíkovom vrchu, suchý kurz, praktické cvičenie začiatčovníkov i pokročilých a závodníkov, usporiadanie klubových závodov v behu a skoku na lyžiach v januári v Bratislave, národný hokejový turnaj novoročný na Štrbskom Plese, účasť na župných závodoch, na závodoch o majstrovstvo republiky v Tatrách ako i účasť na závodoch iných lyžiarskych klubov na Slovensku a konečne zakľúčenie zimnej sezóny veľkonočnými závodmi na Štrbskom Plese.

NOVÝ ČLEN SVÁZU LYŽIAROV RČS. Pracovný výbor Svázu lyžiarov prijal na schôdzi dňa 11. novembra t. r. za svojho činného člena a prideliť slovenskej župe Šánkarský a lyžiarsky krúžok KČST v Žiline.

ZA CVIČITEĽA SVÁZU LYŽIAROV RČS na Štrbskom Plese prijatý bol Slovák Ján Ružinský, znamenitý lyžiarsky závodník a tréner z Banskej Bystrice, ktorý dosiaľ závodil za Karpathenverein. Teraz je členom Šport. Klubu „Vysoké Tatry“. Dodatočne bude se musiti podrobiť zkouške dle cvičit. řádu. (Pozn. red.)

ZO ŠPORT. KLUBU „VYSOKÉ TATRY“. Pán Gejza Bányász, majiteľ bazáru v Starom a Novom Smokovci venoval spolku klubový pohár ako putovnú cenú lyžiarskych závodov. Pohár, o krotom po zhotovení prinesieme podrobnejšiu zprávu a ktorého cena presahuje 1000 Kčs, prispeje znamenitým spôsobom k posilneniu lyžiarskeho ruchu v Tatrách, ktorý tejto zimy ukazuje sa veľmi sľubným. — Klub si založil závodný a úrazový fond na podporovanie chudobných a zranených závodníkov. — Klub prihlásil sa do Svázu Brusliarov RČS a usporiada jeho krasobrusliarske závody na Štrbskom Plese. —

PROJEKT JUBILEJNEJ ÚTULNE POD RYSMI. 31. októbra bola na Rysoch komisia tatranských lyžiarskych a turistických pracovníkov, vyhľadať vhodné miesto pre turistickú útulnu. Táto útulna, pomenovaná jubilejnou, bude vo výške 2350 m, bude to teda najvyššia útulna v našej republike. Útulna má byť podobných rozmerov ako na Ďumbieri a tak dosiahne nákladu 450.000 Kčs. Popradský odbor KČST, ako Tatrám najbližší, vyzval všetky turistické odbory a kluby Svázu lyžiarov o poskytnutie pôžičky. Sám venoval na tento cieľ celé svoje imanie 12 tisíc Kčs a pripravuje prednáškovú akciu. — Budúceho roku má sa upraviť cesta na Rysy, v ďalšom roku dopraví sa stavebný materiál na miesto a započne sa po prípade i so stavbou. Vynesenie materiálu má sa diať podľa možnosti vlastnými silami, t. j. turistov, lyžiarov, skautov a všetkých, ktorí idú hore. Predbežne usnesené bolo stavať útulnu z dreva, ktoré by sa dolu

JAKOST  
ÚČELNOST  
ELEGANCE jsou vlastnostmi

LYŽAŘSKÝCH  
OBLEKŮ

šitých dle míry v odborném závodu firmy

J. EISELT, PRAHA I.

NARODNÍ TRÍDA 37,

PLATÝZ

TELEFON 286-61



HOTEL BELLEVUE

NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny

„u Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda  
zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.

spracovalo a dalo najľahšie hore dopraviť. Popradský odbor KČST počíta s hmotnou i mravnou pomocou tak jednotlivcov ako i spolkov a rád prijme rady a návrhy v každom smere.

**NOVOROČNÝ HOCKEYOVÝ TURNAJ.** Hockeyový odbor Ski Klubu Bratislava spolu so Šport. Klubom „Vysoké Tatry“ pripravujú pod protektorátom Slovenskej župy S. L. RČS československý národný turnaj v kanadskom hockeyi na Štrbskom Plese na Nový rok. Tento turnaj má veľkú dôležitosť, lebo znamená rozšírenie zimnej sezóny v Tatrách. Keďže usporiadatelia chcú ho urobiť tradičným, bude súčasne i aktom slávnostného zahájenia tatranskej zimnej sezóny. Z tohoto dôvodu je potrebné, aby nielen naše hockeyové kluby, ale i príslušné úrady prejavili porozumenie, a usporiadanie turnaju všetkými možnými prostriedkami uľahčili. Očakáva sa už teraz, že turnaju zúčastní sa na šesť mužstiev.

**BRUSLIARSKY A HOCKEYOVÝ ODBOR SKI KLUBU BRATISLAVA,** ktorého predsedom je známy krasobrusliar Dr. Sedlák, tajomníkom šport. redaktor Frant. Marek, usporiada tejto zimy v Bratislave exhibíciu krasobrusliarsku, ktorú predvedú svetochýrni krasobrusliari viedenskí. Bratislava bude mať možnosť

obdivovať sa umeniu dvojice Scholz-Kaiser, ktorá na Olympiáde vo Sv. Moríci umiestnila sa na druhom mieste. Okrem toho uvidí Bratislava jedinečný pár desaťročných, ktorí svojím veľkým a roztočilým umením fascinujú. V kanadskom hockeyi usporiada odbor exhibíciu druhého mužstva viedenského Eislaufvereinu proti niektorému inému viedenskému mužstvu. Každá nedeľa v priaznivej zime prinesie zápas s viedenskými mužstvami, ktorých je asi 20. — Kurzy pre dospelých krasobrusliarov i adeptov povedie Dr. Sedlák.

**LYŽIARSKY ZÁVOD NA 50 KM VO VYSOKÝCH TATRÁCH.** Z príležitosti medzinár. závodov Svazu Lyžiarov RČS o majstrovstvo republiky bude i závod na 50 km, prvý svojho druhu v Tatrách. Trať podľa návrhu predsedu slovenskej župy, ktorú Sváz poveril usporiadaním závodov bude mať štart na Štrbskom Plese a cieľ v Tatranskej Lomnici. Výhoda trati je, že dôležité body sú spojené štátnym telefonom, okrem ktorého vedie ešte i telefon Tatradráhy. Vysoké Tatry budú po celej dialke javiť om dosiaľ nevidaným a divákom umožní sa pohľad na závody s viacerou miest, čo bude znamenitou propagáciou nielen lyžiarskeho športu, ale i samotných Tatier.

## Zprávy župní a klubové.

**IX. VALNÁ HROMADA PRAŽSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ,** konala se 29. listopadu ve Vinohradském Nár. Domě. Zastoupeno bylo tam 13 klubů 25 delegátů, což ovšem na celkový počet 72 klubů a odborů v župě sdružených je málo. Valnou hromadu zahájil přesně podle programu o 8. hod. večer předseda Jirků, a po uvítání delegátů, zvláště uvítal zástupkyně L. Z. K. pí Scheinerovou a sl. Staňkovou. Po proslovu předsedy ujal se slova tajemník Lamač, který poukázal na nedostatek příjmů župy, jejímž jediným ziskem je 1 Kč, kterou dostává od Svazu za každého člena, oproti jiným župám, které mají výtěžek z prodeje relací. Dále zmiňuje se o práci předcházející vydání Lyžařského Katechismu, který právě vyšel a jímž jistě župa může se pochlubit. Zmiňuje se pak o stavu župy, který má dnes 72 klubů

a v těchto je organizováno 3123 členů, 645 akademiků a 424 dorostenců, tedy celkem 4201 členů. Dalším referátem byl referát pokladníka Horáka, který po přednesení utěšené zprávy pokladní prohlásil, že z důvodů zdravotních nucen jest vzdát se další činnosti v župě, kde pracoval celých 8 let. Zpráva přijata s potleskem a předseda za výborné hospodářství v župě srdečně mu poděkoval a pronesl naději, že Horák, až stav jeho zdravotní selepší, opět vrátí se k činnosti do župy. Potom přednesl svoji zprávu náčelník inž. Jauris, jehož dlouhá zpráva byla vzornou a do detailu vypilovanou. Mohu říci, že ani na valných hromadách svazových, není často slyšeti takovou zprávu, která ukazuje, co znamená nezištná a obětavá láska k věci. Zasloužené byla také zpráva odměněna potleskem.

# LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY = RUKAVICE = GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

# BERNER JOSEF

PRAHA II.,  
ŠTĚPÁNSKÁ 34.

\*

PRAHA I.,  
CELETNÁ 14.

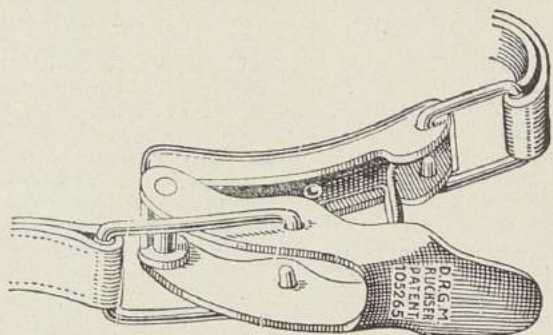
# LETOŠNÍ OSVĚDČENÉ NOVINKY!

JEŽ ZAVÁDÍ FA

## V. J. Rott v Praze

**Konečně dokonalá patková přeska pro řemenová vázání!**

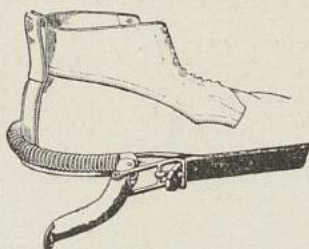
Čís. 232 Z Původní švýcarská Ruckerova tangentiální přeska ocelová, černě mořená 1 kus Kč 7.50.



### Opětně zdokonalené lyžařské hole

s ovální rukojetí, křížovým řemenem zápěstním, neporušitelně strojem oplétané, s rákosovým talířkem, dlouhá mosazná tulej, finská drápková ocelová špička.

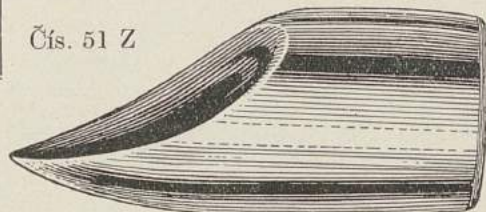
Čís. 49 Z Lyžařské hole „Rott-Special“, provedení bez konkurence 1 pár Kč 130.—.



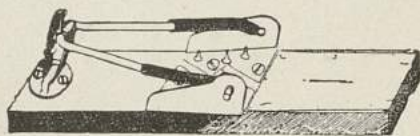
**Pro skokany** na můstku i v terrainu nepostradatelné!

Čís. 241 Z Bildsteinova perová přeska pro skokany 1 pár Kč 55.—.

Čís. 51 Z



Čís. 51 Z **Rathův drápkový bodec** (patent ohlášen); pohybem hole při kroku dopředu vytlačí se bodec hole vlastní formou ze sněhu. 1 pár včetně montáže na kteroukoliv hůl Kč 26.—.



Čís. 241a Z

**Nové norské vázání pro závodníky „Bror-With“** 1 pár Kč 95.—.

Pro veškerá řemenová vázání užíváme nyní po zkušenostech posledních let pouze: **PŮVODNÍ ANGLICKÉ DICKOVY BALATOVÉ POPRUHY**, jež vydrží mnohokrát více, než sebe lepší kůže, netvrdnou, nevytahují se, jsou lehčí, nerozmácejí se a skvěle se osvědčily.

**Největší sklad norských lyží nejlepších značek!**

Zastoupení a sklad veškerých osvědčených vosků na lyže!  
Pro sezonu 1928 - 1929 připravena je prvotřídní výzbroj pro 2—3000 lyžařů.

**SPORT — V. J. ROTT — PRAHA**  
Malé nám. 142-I. Telefon 271-56\*

Každému účtují se stejné ceny. Oddělení řídí a každému radou i skutkem je nápomocen

Žádejte nový ceník 1928-1929!

EMERICH RATH.



Pohled od chaty na Můstku na Ostrý; vpravo vyhlíží massív Čerchova.

Foto: Dr. Čipera, Plzeň.

IVAN KOMÁREK:

## Lyže.

Předem nutno říci, že lyže, které by v každém směru všechny požadavky uspokojily, neexistují. Lyže, které na každém sněhu stejně dobře a stejnou rychlostí běží, stářím vždy větší rychlosti nabývají a do vrchu při tom zpět nekloužou, pro volný terén právě tak se hodí, jako pro úvozy, rohačkové dráhy a les i pro svihy a skok, při tom lehké, a které při nošení by nás na ramenou nepříjemně netlačily — lidský duch ještě nevynalezl. Vzdor tomu jsou přece takové, které odpovídají alespoň většině těchto požadavků. Mezi těmi musíme si tudíž nalézt ty právě, které naší individualitě, našemu způsobu jízdy a kraji, v němž jich používáme nejvíce odpovídají.

První starostí je dřevo, které poměrně nemá být příliš těžké (jak tomu zpravidla bývá u širších hickor), má být absolutně suché, podajné, odolné, pružné, které i po různém ohýbání a napínání neztratí raženou mu formu, které nepije vodu, má hustá „léta“ a hladký povrch. Tyto vlastnosti mají vlastně jenom dva druhy dřeva: americká hickora a evropský jasan. Lepší je hickora a pro závodní lyže lze jenom této použít, při trainingu, k túrám můžeme i použít dobrého jasanu.

Váha hickoryového dřeva hraje důležitou roli při skočných lyžích, a jeho hladkost, která se dá leštěním (zejména jemným skelným papírem) zvýšiti, dociluje velkou rychlost rozjezdu a tím i sílu odrazu, kterou není možno na jasanovém dřevě docílit. Daleké skoky 40—60 metrové (vlastně všeobecně 30 metrové) lze pouze jen na hickorách prováděti, pro jejich spolehlivost v pevnosti dřeva. Jasanové skočné lyže jsou vlastně jen pro začátečníky a pro dorost a i malé cvičné můstky.

Zejména na mírných dlouhých svazích poznáme nejlépe rozdíl mezi jízdou na hickore a na jasanu, kde i při stejné technice a fyzické síle vždy hickora daleko jasan předjíždí. Je to zejména při třítaktovém kroku, kde na jasanu, díváme-li se na jízdu hickory, máme přímo dojem, že cosi neznámého nás ke sněhu připoutává.

Jasan není tak massivní jako hickora, není ovšem tak těžký, avšak při jízdě teréní, kde máme s měnivým sněhem co dělati, jasan podléhá teplotě, dělají se na něm smrazky, drhne, pije vlhký sníh a těžko se suší. Většina našich lyžařů domnívá se, že jasan právě tak jako hickora je tím lepší, čím hustší je jeho vazivo (léta). Pravý opak, je pravdou. Hledejme u jasanu vždy široké kruhy let, které naši horalé nazývají „blánovým dřevem“, *ne jasan z hor*, který má mnoho hustých v létě rychle se kupících vaziv, nýbrž jasan z lučinatých rovin, nebo *lesní jasan* u něhož spodní část stromu „zelený jasan“ je pro výrobu jasanových lyží nejlepší. Léta dobrého jasanu pozůstávají z bílých vnitřních pruhů, lemovaných tmavšími užšími pruhy, jasné dřevo je mnohem lepší, než tmavé hnědočervené, které je poréšší a mnohem měkčí. Naši Němci zvou tento jasan „Anesche“ neb také „schwere Esche“, neboť bílý jasan, je také těžší. Léta vysokohorského jasanu rostlého v půdě mnohem hubenější zřídka dosahují „blánové“ šířky.

Při výrobě lyží nemá být použito jasanu ani příliš mladého ani starého. Mladé dřevo rádo ztrácí formu, staré je měkké, poréšší a spuchřelé a snadno se láme. Strom nutno porazit v pozdním podzimu neb na začátku zimy, neboť za tání z jara řezané dřevo je příliš mokré. Čerstvě poražený strom má být ihned na fošny



*Za bílého rána vyjíždí lyžař na turu . . . . .*

*Foto: štápt. Hubka.*

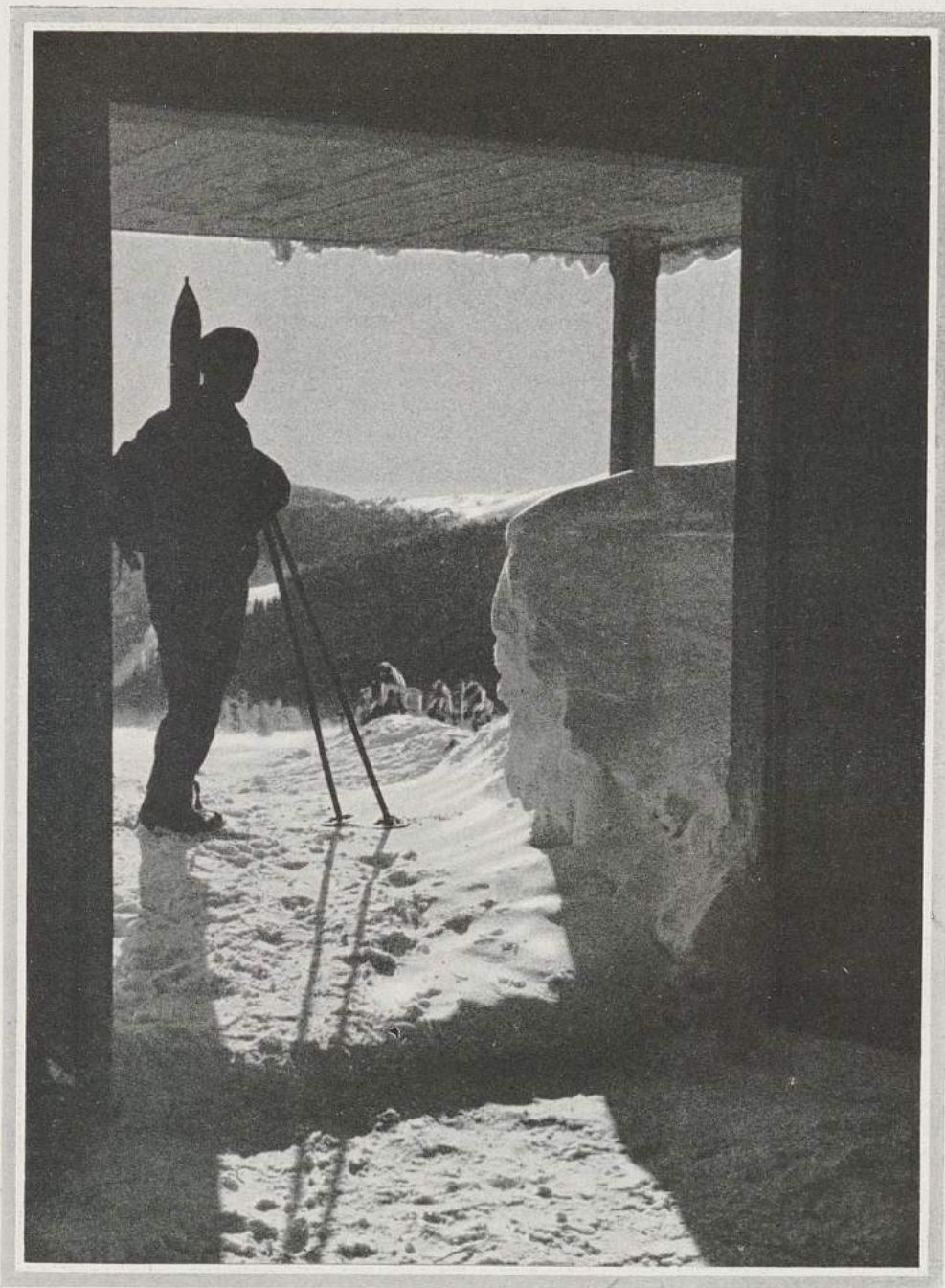
rozřezán a uložen na krytém místě, kde je se všech stran přístup vzduchu. Před sluncem a mokrem nutno dřevo zabezpečiti. Celé kmeny špatně schnou a pukají. Uměle nemá se dřevo na lyže sušiti (viz praxi některých našich výrobců), neboť přetopený vzduch dělá dřevo nemístně křehkým. Před úpravou na lyži má dřevo nejméně rok ležeti. Čerstvé dřevo se bortí a lyže z něho vyrobená bývá brzy, jak říkáme „hozená“ a nelze ji nikdy více přivést do pravé polohy. Dřevo nesmí mít uzlíků, ani suků, neboť okolo uzlíků shledáváme se často s příčným dřevem. Ze stejné sušeného dřeva vybírejme vždy jen těžší. Rychle sušené dřevo poznáme podle malých zaschlých nitek tak zvaných „pavoučků“, které produ-

vačí rádi, jako každý brak, před greenhorny kupci, zejména v městech, lakováním zastírají.

K výrobě lyží používá se také jiných dřev než hickory a jasanu. Tato jiná dřeva *nehodí se však* k účelům závodním. Tvrdá dřeva, jako dub, buk, akát, jsou vždy lepší než měkké dřeva, která se snadno vydřou, lehce se lámou a třepí.

Pokud se týče tvrdosti, je akát na prvním místě, má však tu vadu, že dřevo má mnoho uzlíků, snadno se „hodí“ a ztrácí formu. Javor a jilm je lehký, dobře se osvědčuje, lehce se ohýbá, dobře jede. Brzy však ztrácí hladkost. Buk nevyhovuje, pije vlhkost a rád se bortí. Seveřané, zejména Finové s oblibou používají horské





*Po návratu z tury při slunce západu posledním pohledem loučí se s prospektem projeté krajiny.*

*Foto: št. Kpt. Hubka.*

břízy, která je lehká a elastická, vsává však snadno vlhkost a snadno se třepí — je křehká. Totéž platí o habru, používaném do nedávna i v našem lyžařském průmyslu. Smrk a jedle nehodí se k výrobě lyží vůbec.

V posledních letech setkali jsme se na trhu s tak zvanými „furnýrovanými“ lyžemi, t. j. lyžemi ze dvou druhů dřeva složenými. Sledován je tím účel spojení na př. tvrdost hickory s lehkostí jedlového dřeva. Tyto lyže byly vskutku velmi lehké, měly neobyčejně hladkou jízdou plochu a při vytrvaleckých závodech na dlouhých tratích dobře se osvědčily. Jejich chybou ovšem je, že lep, kterým byly spojeny, celou zimu nevydržel (zejména v prudkých mrazech) a jednotlivé části lyže pak

šly od sebe. Lyže toho druhu, čím dále tím méně se vyrábějí, zejména ve střední Evropě.

Dřevo lyže lze různým způsobem z kmenu vyříznouti. Dobře řezané dřevo je jen takové, jehož leta běží souběžně s hranami lyže, resp. s délkovým průřezem lyže. A sice dvojím způsobem: Běží-li leta spolu paralelně, avšak kolmo na délku lyže, dostáváme tak zvané *jádrové* dřevo, *nejlepší dřevo vůbec*. Běží-li leta horizontální plochou paralelně k délkovému průřezu lyže, dostáváme *blánové dřevo*. Toto dřevo výtečně jede, zejména je-li málo „blánových“ kreseb, lehce se ohýbá a je velmi elastické, naproti tomu se snadno hrany takové blanové lyže, zejména v tvrdém našem sněhu, obrušují.

Všechny ostatní kombinace řezu nejsou dobré. Polovinou šikmo běžící léta nevyhovují, tedy zejména při blánovém dřevu přicházejí širší místa kruhu let ven k hraně lyže a tato rychle se na hranách třepí a kulatí.

Při *příčném* dřevu ubíhají léta od délkové osy lyže do prava a do leva a lyže tak zhotovená je velmi slabá a při delším použití vůbec nejede. Může nastati úplně odprýsknutí částí špice neb konce. A je-li příčné dřevo pod patou, prolomí se taková lyže v sněhové „kolébce“ velmi snadno, zejména po přidupnutí.

*Příčné dřevo je největší brak vůbec.*

Mnoho výrobců — většinou z neznalosti, někdy při velkých dodávkách z pohodlí neb jiné neseriosnosti — ohýbá dřevo lyže, *ne v páře*, nýbrž vyřezává nutná prohnutí *přímo ze dřeva*. U tak zpracovaného dřeva, běží léta buď před vázáním neb za vázáním bezpodmínečně *proti směru jízdy*.

Dřevo lyže má se nejdříve v *rovném ještě* stavu co nejdokonaleji spracovati a pak teprve ohýbatí. Úplně opracované dřevo napaří se k měkkosti, pak vloží se do připravené formy, kde tak dlouho zůstane napjato, až docela uschne, resp. *vyschne*.

Při spracování hledíme k tomu, by hoblování dalo se vždy jedním směrem od jednoho konce dřeva ke druhému. Při tom shledáme na kterém konci dřevo snadněji rytí hoblíku se poddává a vyřizujeme pak špici na opačném konci. Ježto dnes rozšířilo se většinou na hřbetu lyže přimontované vázání, dlabě se již málo otvorů pro prostrčení spodního vázání a prohlížíme-li na př. nyní vánoční výklady odborných obchodů, vidíme, že prodávané lyže začínají se levnými cenami pozvolna z obchodů vyřazovati. Vyrábíme-li vzdor tomu nějaký takový exemplář, vydlabeme příslušný otvor teprve po tom, když dřevo jako úplně opracované a vyschlé vyšlo z procedury paření.

Když vyndáme po napaření z formy takový dobře

ohýbaný exemplář a shledáme, že je úplně suchý, leštíme jízdní plochu jemně skelným papírem, pak lyži nalakujeme, po případě na hřbetové straně rytím vyzdobíme. I výrobce dobře lyži konservuje, když ji na jízdní ploše lhněným olejem napustí. *Jízdní plochu nesmíme nikdy lakovati.*

Ohýbání lyží slouží dvojímu účelu. Zahnutá špice slouží k tomu, by lyže přenesla se lehce přes nerovnosti terénu. Vypnutí lyže pod patou slouží k tomu, by lyže postupem používání, tělesnou váhou jezdce se neprohnila, ne tedy, jak většina lyžařů myslí, k elasticnosti lyže. Dobrá lyže na váhu těla a výšku postavy správně vybraná běží — *na celé své ploše*. *Příliš vypnutá lyže brzdí svým koncem*. Vypnutí špice má býti 14—16 cm vysoké a má tvořiti plavnou, rovnoměrnou křivku. Příliš vysoké špice nehezky se vyjmají a hrnou sníh a brání v rychlosti a zejména v hlubokém sněhu působí těžké pády. Vysoké špice snadno se lámou pro násilnost svého vypnutí. Vyklenutí pod patou má tvořiti rovněž nenásilnou, až ke konci běžící ladnou křivku a nemá, položíme-li lyži na tvrdý podklad, řekněme stůl, více než 2—3 cm obnáseti.

*Jaká má být barva lyží?* Nejpřirozenější je lakovaná přírodní barva dřeva, která nezakrývá léta a tím chyby lyže. Tmavá barva je dnes moderní (hnědá, červenohnědá a černá), někdy i tmavozelená. Působení té barvy je její malebnost na sněhu má však tu nevýhodu, že při prudkém slunci přitahuje jeho intenzitu, čímž sníh na hřbetu lyže snadno se nalepí a váhu lyže zvětšuje. Tmavá barva osvědčuje se zejména u lyží skočných, neboť skokan má markantnější optický přehled držení lyží ve vzduchu, což i pro soudee přichází v úvahu. Při vybírání tmavě barvených lyží v obchodech, doporučuje se velká opatrnost, neboť tmavá barva zakrývá špatnou kvalitu dřeva, jeho léta, uzlíky a *hlavně kazy*.

Pokračování v některém z příštích čísel.



Hele — sníl.

Kreslil inž. F. Příbyl.



Tatry: Furkotská dolina u Furkotského štítu v zimě. Srázy Ostré a Krátké. Wahlenbergovo pleso.

Foto: Dr. Procházka, Hradec Král.

Dr. O. BRAUNER.

## Pět lyžařů a všichni potrefeni.

*Vzpomínka.*

Bylo to na sv. Mikuláše r. 1913, tedy před 15. léty, když nás pět kamarádů vydalo se na túru do Krkonoš. Byli to: Dr. Dvorský, Dr. Čermák, Dr. Obešlo, Scheiner a já. Z Vrchlabí, kam dojeli jsme nočním rychlíkem (ten prosím opravdu tehdy jezdil!) vydali jsme se saňmo do do Špindlu a ihned stoupali jsme za tmy na Petrovku. Tam přijeli jsme k 5té hodině ráno a jako obvykle nedostali jsme se až za půl hodiny do boudy. Boucháním na dveře, křikem a pod. zbudili jsme většinu noclehářů, kteří nám z oken proslovovali svoji vděčnost v obojích zemských jazycích, jen však podomka jsme nezbudili. Konečně ale i to se nám podařilo a po strašném odpočinku ve vymrzlých postelích, do nichž jsme vlezli oblečení, kolem 8. hodiny ráno dali jsme se na další cestu směrem k Labské boudě.

V osudech našich tehdy bylo psáno, že každý z nás pěti musí si nějakou památku z túry přinést. A že Osud byl neúprosný, ihned dále uvedu. —

První na řadu přišel Dr. Obešlo. Sjížděli jsme právě dolů k Labské boudě po stráni od Sněžných jam. Stráň tehdy byla holá, jen tyčky vyznačovaly správný směr. Dr. Obešlo pustil to dolů závratnou rychlostí a tu náhle s úžasem jsme viděli, že nabodl se na jednu tyčku, jako když napíchně se „vočko“ na párátko. Tyčka byla zmrzlá a zledovatělá, nesnesla tedy tento nápor a v půlce praskla. Dr. Obešlo pořádně byl pomačkán na bříšku,

ale zato část zlomené tyče přivezl si v kalhotech až dolů do Labské. —

Druzí potrefeni byli pak Čermák a Scheiner. — Ráno po probdělé noci, v níž holdovalo se silně karbanu o čestnou cenu Dr. Dvorského, stříbrné hodinky, jež chodily jen pod výškou 1000 m n. hl. m. a nad touto výškou „nepokojem“ ani nehnuly, oni uvedení vstali a sešli se pak v malé jídelničce, kde bylo silně zatopeno. Čermák roztáhl si svůj hřebíčkový kabát na židli a tuto i s kabátem přitáhl k rozpáleným kamnům, aby mu vyschl. Scheiner však nevšiml si krásného kabátu a počal si s klidem na židli natáčet ovinovačky. Zaneprázdněn touto nevinnou zábavou, nepostřehl ani, že přišupuje stále židli i s kabátem blíže kamnům. Ale tento žertík byl brzy postřehnut, když kouř a silný zápach spálené látky místnost okamžikem takřka zatemnil. Výsledek pak byl, že Čermák jezdil po Krkonoších s dírou na zádech svého hřebíčkového kabátce a Scheinera to stálo nepatrný obnos umělořemeslníka za vysazení zad kabátu.

A teď byla řada na moji osobě. Z Labské boudy přes Mísečky vydali jsme se dále všem lyžařům známou cestou na Benecko. Když jsme vylezli na Mechovinec, zastavili jsme se a jeden člen naší výpravy fotografoval. Mně však to trvalo trochu dlouho a proto rozjel jsem se hezky prudce průsečkem, který vyústuje na „Václaváku“. Zapomněl jsem však, že na tomto průsečku je

oblíbený schod, který při normální výši sněhu bývá takřka neznatelný. Ale tentokrát, ježto bylo dosud málo sněhu, schod byl řádný; ale již bylo pozdě, když jsem ho shlédl. Odrazil jsem se proto hodně o hůlky, doufaje, že to v rychlosti přelétnu. Ten schod jsem také skutečně skvěle přelétl, ale dole pod schodem byly strašné díry, jež byly způsobeny lyžaři před námi jedoucími. A to bylo špatné. Zabodl jsem se oběma špičkami lyží do oné díry a s velkou vehemencí zavrtal jsem se do rozrochaného sněhu hlavou. Šupa byla to znamenitá, ale ještě hezčí (možno-li ovšem zde mluvit o kráse) byla ta druhá, kterou jsem obdržel přes hlavu od svého baťochu řádně nacpaného a těžkého.

První moji myšlenkou bylo, ne snad, zda jsem si ničeho neudělal, to chraň bůh, ale abych byl honem pryč a nikdo z mých kamarádů mne neviděl. Těšil jsem se totiž, že někdo z nich také to bude chtít přelétnouti jako já. Podotýkám, že tuto strašlivou krvežíznivost neměl jsem sám od sebe v sobě, nýbrž, že jsem to odkoukal od jiných a že tento způsob, čekati zda tam, co jsem já vzlít, vzlétne také druhý, datuje se současně od doby zavedení lyží v Čechách. —

Tak jsem rychle vylétl vzhůru a ani jsem nevěnoval pozornosti sněhu, který byl trochu začervenalý, tak jako když na něm rozmočí se červená papírová značka a pelášil jsem dále. Bohužel v naději své byl jsem úplně sklamán. Scheiner, když přijel k nešťastnému schodu, zastavil se a po důkladné prohlídce, po boku sešlapal to dolů. Jak jsem s ním v tom okamžiku opovrhoval. A ještě nebyl u mne a již křičí: Človče ty máš odřený ksicht, jako pes! Sáhl jsem si na čelo a běda; až na toho psa, bylo to pravda. Nos odřený, čelo jako skalpované a tak Osud mne, jako čtvrtého, takto poznamenal.

Nejhůře, jako poslední, odnesl to Dr. Dvorský. Když přijížděli jsme již na Rovinku, otočil se náhle po někom do zadu a takřka na místě upadl na bok. Těžce však nějak potom vstával a stěžoval si na bolest na straně, ježto prý upadl na něco tvrdého. Nešlo nám to na rozum, co by tam na zasněženém průseku mohlo býti, až po bližší prohlídce našli jsme tam kolík, který patrně tam byl zapomenut, když trasovali novou cestičku na Šerín.

A když jsme se zase v Praze s Dr. Dvorským sešli, tak nám důvěrně prozradil, že pádem na ten kolík, zlámal si pouze dvě žebra.

J. K O M Á R E K :

## Výročí 25letí sportovní činnosti předsedy techn. odboru Karla Jarolímka.

17. listopadu t. r. oslavil S. K. Dvůr Králové spolu se Svazem lyžařů za účasti celé řady zástupců tělovýchovných organizací kraje, intimní slavnost pořádanou v idyllickém zákoutí Lázní pod Zvičinou u Dvora Králové *významné 25leté výročí* bohaté sportovní a organizační činnosti našeho populárního předsedy technického odboru Svazu lyžařů *Karla Jarolímka*. Jeho dílo na poli československého sportu nelze ani doceniti, tím více, poněvadž náš drahý „čarokrása“ není jenom naším lyžařským koryfeem, nýbrž je pravým all'round sportmanem a je zajímavé, že při skoro vesměs závodně provozovaných sportech tělocviku, fotbalu, atletice, krasobruslení, rychlobruslení, hokeji, cyklistice, lyžařství, tenisu, automobilismu, v nichž od svého útlého mládí s úspěchem za úspěchem startoval, nejvíce ve zralém věku přilnul ke královskému našemu bílému umění a stal se průkopníkem moderního směru lyžařství u nás, zakladatelem a otcem našeho lyžařského závodnictví. Svaz lyžařů nemá dnes zkušenějšího, obětavějšího a pohotovějšího technického pracovníka, který při tom svou skromností, čestností a svým vřelým kamarádstvím, je přímo vzorem helénských mužných cností u nás.

Jeho museum sportovních cen, které jsme měli příležitost v krásném a umělecky vkusném jeho bytě viděti, je snad československým unikátem vůbec. Obsahuje — slyšte! — 75 odznaků prvních, 55 druhých, 50 třetích, 20 čtvrtých, 5 pátých a 30 čestných cen a 5 pohárů. Jak jsem již výše podotkl — ze všech skoro sportů vůbec...

*První ceny* dobyl již v útlém mládí v roce 1903 při studentských tělocvičných závodech gymnasia ve Dvoře

Král. nad. L. a *poslední ceny* v roce 1928 v září. Je to putovní pohár přeboru v tenisu královédvorského okresu.

V době od r. 1903 do r. 1928 dobyl: 2 všestudentské přebory lehkotletické, 4 mistrovství zemí koruny české, 1 Moravy a Slezska, 1 mistrovství severovýchodních Čech, 5 putovních cen, 1 putovní štít Diskauův 12 klubovních přeborů a v roce 1920 *prvního mistrovství republiky československé v jízdě na lyžích*. Významné body nesčíslných startů Jarolímkových tu i v cizozemsku a jeho organizační sportovní činnosti jsou tyto:

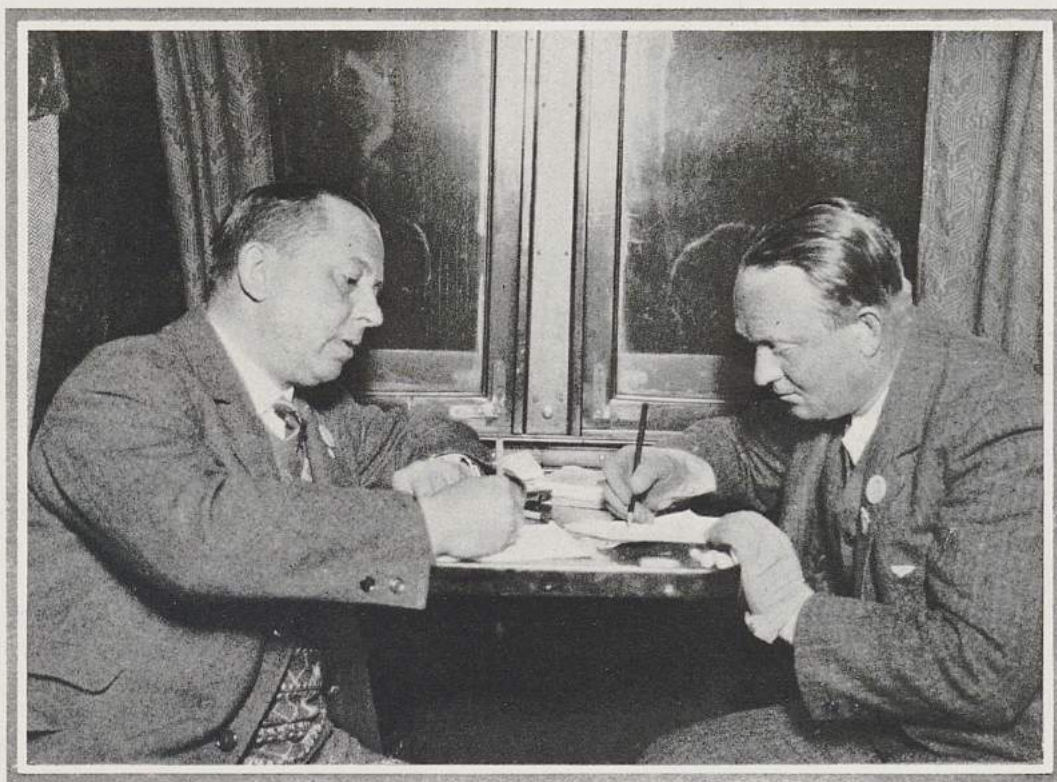
V roce 1903—1905 věnuje se studentskému fotbalu a zakládá kroužek fotbalistů ve Dvoře Král. n. L. V roce 1906 založen na Jarolímkův popud a několika jiných jednotlivců z Klubů cyklistů sport. klub Horýmír, v němž klubu byl náčelníkem a kapitánem mužstva fotbalového.

1907 byl v Pardubicích členem S. K. Pardubice, tamtéž zvolen do výboru klubu a hrál fotbal za tamnější I. mužstvo a mimo to i v Králově Dvoře v mateřském klubu. V zimě startoval v Praze, jako člen S. K. Slavia na rychlobruslařských závodech na Střeleckém ostrově ještě s nebožtíky Potůčky a sice pod pseudonimem „Jarka“.

1908 hraje v Praze fotbal za S. K. Slavii v juniorech, přechází na lehkou atletiku přes protest trenera Madena.

V září 1908 v Kolíně utvořil rekord na  $\frac{1}{2}$  angl. míle 2,4 $\frac{1}{2}$  min., pak startoval v mezinárodním atlet. mužstvu S. K. Slavié v Berlíně proti „Kometu“, v Pešti, Prešpurku, v Brně atd.

V r. 1908 dobyl všestudent. přebory na  $\frac{1}{2}$  a 1 angl. míle.



Předseda T. O. Jarolímek se svým náměstkem Komárkem přepočítávají při cestě ze Sv. Mořice ve vlaku výsledky Olympijských her.

Foto: Jilek.

V lednu 1908 dobyl I. přebor u Č. O. Sokolské v rychlobruslení na 500 m v Řevnicích.

Na podzim 1908 založil opět ve Dvoře Králové odbor „Českého Spolku pro Zimní sporty“ a byl jeho náčelníkem, propagoval krasobruslení, hokej a počal zkoušet lyžárení.

V lednu 1909, pořádaný v Král. Dvoře krasobruslařské závody o Mistrovství Čech za tehdy silné konkurence (mistr. dobyl Dr. Rychlík), v juniorech umísťuje se Jarolímek jako druhý (v párech se sl. Holubovou, nyní pí. Hlaváčkovou) dobývá též II. cenu.

Hraje závodně hokej za Č. S. pro Z. S. a zavádí tento v Král. Dvoře.

V únoru 1909 poprvé závodí na prvních lyžařských závodech Českého spolku pro zimní sporty na Pláních a dobývá několik cen.

Zde začíná jeho závodní lyžařská kariéra.

Z jara 1909 běží též za S. K. Slavii populární Běchovice a zakládá tenisový klub ve Dvoře Král. n. L.

Na meziletových závodech Č. O. Sokolské dobývá přeboru na 500 m.

V únoru 1910 startuje Jarolímek na mezinárodních lyž. závodech na Špičáku, kde dobývá několika cen a poprvé poráží mistra Hanče v závodě na 5.000, o 14 dnů později na závodech Českého spolku pro zimní sporty na Pláních poráží opět Hanče v závodě na 12 km.

V létě 1910, startuje za S. K. Slavii v Praze a dobývá mnoho prvních cen v běhu na 1/2 angl. míle v Praze i v cizině.

V zimě 1910—1911 startuje za Český spolek pro zimní sporty ve všech větších závodech. Z významnějších ví-

tězství dobývá I. ceny v 50 km, II. české Olympiady, přebor Českého spolku pro zimní sporty.

V létě 1912 odchází do Plzně, kde ve Sport. Klubu Plzeň a v Plzni vůbec křísí k životu lehkou atletiku a startuje na závodech za S. K. Plzeň. Je náčelníkem S. K. Plzeň a dobývá přeboru plzeňské Sokolské župy v běhu na 500 m.

V zimě 1912—1913 dobývá Mistr. zemí koruny české vítězstvím nad Norem Hansenem, mistrem Hančem atd.

Dobývá na Moravě putovní ceny cizineckého Svazu opět vítězstvím nad Norem Smith Kielandem a konečně dobývá tehdy pyšnou trofej Diskauův štít v překážkovém závodě krásným opět vítězstvím nad Hančem. Jede též památný 50 km závod, při němž zahynul Hanč. Této zimy dopracoval se i jinými vítězstvími na nejlepšího lyžaře tehdejší doby a je zvolen náčelníkem západočeské lyž. župy.

V létě 1913, startuje za S. K. Plzeň a počíná s cyklistikou.

V zimě 1913—1914 startuje na lyžích za Český spolek pro zimní sporty, umísťuje se ve všech hlavních závodech — dobývá mistr. Moravy a Slezska, které bylo významné tím, že sestávalo z pěti závodů: 10 km, 100 m, překážkového závodu, ve sjezdu, krasojízdy a skoku.

Tutéž sezonu je vyslán na světové závody norské Holmenkollen — zde byl počátek naší správné lyž. techniky závodní, umísťuje se mezi 80 závodníky na 28 místě.

Po válce v zimě 1918—1919 je Jarolímek přidělen jako instruktor prvnímu lyž. kursu čs. armády ve Vysokém n. J.

V létě 1919 hraje fotbal a dobývá v atletice ještě

i přeboru S. K. Dvora Králové. Závodí na kole a mezi několika cenami dobývá I. ceny v závodech na 75 km v Pardubicích.

V zimě 1919—1920 dobývá trofeje prvního mistrovství čsl. v lyž. v závodě sdruženém v Tatrách.

V zimě 1920—1921 závodí opět na Holmenkollen.

V zimě 1921—1922 závodí v Zakopaném.

1922—1923 startuje ve Švýcarsku v Grindelwaldě; a dobývá III. ceny pak s naším Bimem — „Cup de France“ v Pyrenejích.

V roce 1924 je kapitánem čsl. mužstva na Olympiádě v Chamonix.

V roce 1925 je spolu s tehdejšími předsedou T. O. Dr. Scheinerem duší organizace a naší technické pohotovosti při lyžařském mistrovství Evropy v Jánských Lázních, kde zejména při obtížném značení 50 km trati téměř zachraňuje situaci.

V roce 1926 pracuje horlivě s Dr. Scheinerem na zdokonalení našeho sportu závodního, je všude, na všech významných sportovních našich podnikcích a všude se svými bohatými zkušenostmi přikládá ruce k dílu.

V roce 1926 na podzim je valnou hromadou Svazu lyžařů v Brně zvolen předsedou technického odboru Svazu. Pracuje neúnavně zejména v můstkových věcech, by v roce 1927 vedl ucelený náš závodní team spolu se závodníky H. D. W. k úspěšnému hájení našich barev při Evropském mistrovství v Cortině d'Ampezzo.

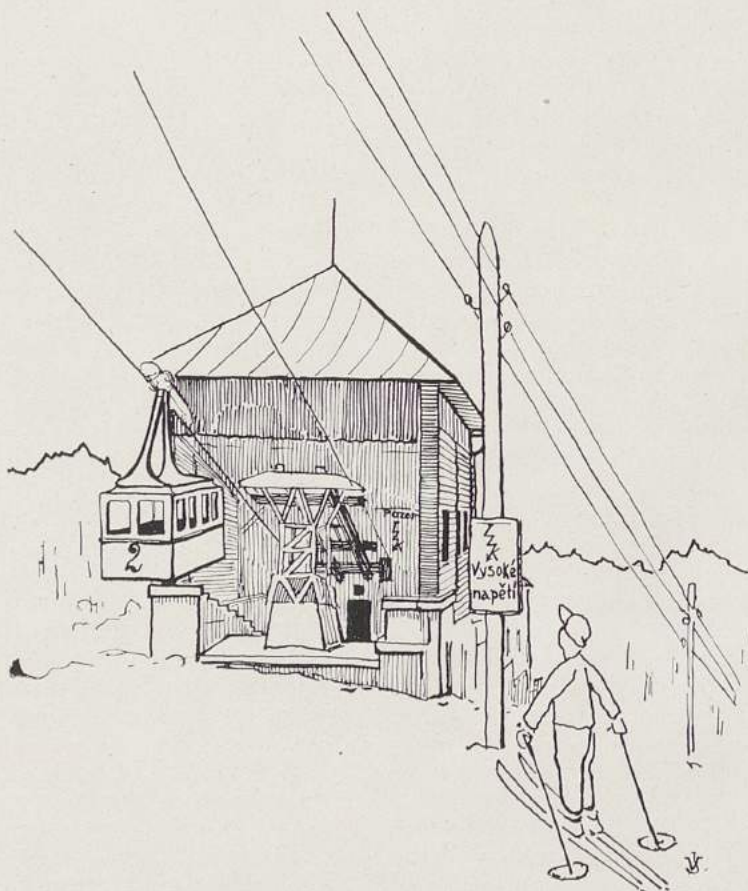
V roce 1928 vede naše Olympioniky do Sv. Mořice

po pečlivě do všech detailů vypracované přípravě. Výsledky jsou jistě v dobré paměti nás všech.

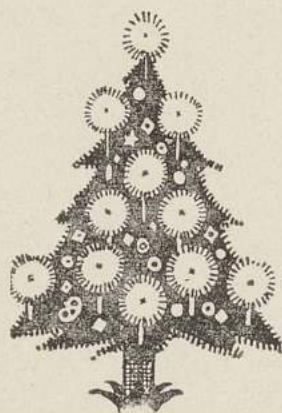
Organisačně zastával Jarolímek celkem tyto funkce: Jednatel a kapitán S. K. Horymír, Dvůr Králové n. L., člen výboru S. K. Pardubice, náčelník Č. Spolku pro zimní sporty, náčelník S. K. Plzeň, náčelník lyžařské západočeské župy, člen výboru Svazu hokejového, člen výboru Svazu bruslařů, předseda fotbalového, zimního, cyklistického, tenisového a atletického odboru S. K. Dvůr Králové n. L., I. místopředseda S. K. Dvůr Králové n., L. člen výboru Svazu lyžařů R. Č. S., předseda T. O. Svazu lyžařů R. Č. S. Je soudcem fotbalovým východočeské župy, soudcem Svazu lyžařů R. Č. S., komisařem pro cvičitelské zkoušky Svazu Lyžařů, úředním měřičem čsl. Athletické Unie.

Hlava se nám točí ze spousty dat té ohromné all-round sportovní, závodní a organizační činnosti Karla Jarolímků. A to uvádíme pro nedostatek místa, ježto nechceme články trhat, jen *nejvýznamnější* body jeho startů a činnosti, která budiž našim sportovcům příkladem a v dějinách československého sportu dokumentem. A při tom byl vždy Karel Jarolímek vzorným pracovníkem ve svém povolání, je starostlivým manželem a otcem a dnes i pěstounem syna svého předčasně zahynuvšího druhá Bohumila Hanče...

Karle Jarolímku přijmi k výročí Tvé 25 leté činnosti vřelý obdiv a dík celé naší obce lyžařské, která Tě tolik miluje, buď dále naším vůdcem a rádcem, zůstaň povždy našim kamarádem. Mnohaja, mnohaja ljeta!!



Sigmund Ruud poprvé v Jánských Lázních: „Sakra tahle lanovka patří taky L. Z. K.?!“



## *Hodně veselé a štědré!*

*Vánoce na horách! – V zasněžených chatách uprostřed nerušeného klidu bílého moře. Daleko od přeplněných ulic a činžovních domů. V zasněžených horských boudách jsou Vánoce vždy veselé a sebelepší dárek v nich působí radost.*

*Překvapte lyžaře pod vánočním stromkem doplněním jeho výzbroje, která jej bude provázeti na všech zimních výletech. Vyberte mu některé věci z původní norské výzbroje, které jsou nejen krásné, ale i praktické a do sněhu nejtvrdivější.*

*Připravili jsme Vám mnoho věcí, kterými lyžaři způsobíte radost. Původní norské lyže, závodní i turistické, pevnější a pohodlnější hole, pravé norské palečnice, speciální lyžařské rukavice, nejnovější norské lyžařské blůzy, dámské i pánské, které jsou hezké a pro lyžaře nejpraktičtější, původní lyžařské vosky, norské nože pro lyžaře, lyžařské čapky, šály, které vydrží po léta a přece jsou stále hezké, a t. d.*

*Předložíme Vám velký výběr těchto původních norských předmětů, kterými nejlépe potěšíte lyžaře. Poradíme Vám rádi, neboť nám záleží na spokojenosti Vaší i těch, které obdarujete.*

**BRATRÍ ŠULCOVÉ**  
PRAHA I. - KAPROVÁ 13.

P. revisor Turek prohlásil pak, že vedení župy po stránce finanční bylo bezvadné a navrhl, aby bylo dáno odstoupjícímu výboru absolutorium. Na to provedeny volby a zvoleni aklaamaei tito činnovníci: Předseda: J. Jirkú, místopředseda F. Žižala, tajemník J. Lamač, náčel. inž. A. Jauris, pokladník O. Scheinerová, do výboru: inž. V. Legner, F. Pařík, O. Turek, náhr. F. Staňková, K. Vilímovský, K. Chyský, L. Martinú, dozorčí rada: J. Pachta, J. Horák, inž. Króhn. Mezi volnými návrhy přijat byl návrh, aby při župě zřízena byla technická komise 5členná s právem kooptačným. Další návrh p. Martinú zástupce BZK., aby župa zavedla přípravné kursy pro budoucí cvičitelé, kteří byli by cvičeni prakticky a theoreticky, aby před zkušební komisi byli dobře připraveni, byl odkázán příštímu výboru. Pak valná hromada skončena doslovem předsedy Jirkú, který konstatoval, že jednání trvalo 1 hod. 19. minut.

Dr. O. Br.

**ČESKÝ SPOLEK PRO ZIMNÍ SPORTY V PRAZE.** Valná hromada konala se 26. října 1928 ve spolkové místnosti u Bumbříčků. Zahájena byla vzájemnými pozdravnými projevy zástupce lyž. klubu odboč. Svazu důstojníků p. pplk. ing. V. Veselého a odpovědí předsedy spolku. V obou projevech zdůrazněny úzké pojtko a víc než přátelské vztahy, které oba spolky řadu let spojují a byla vyslovena obapohná pevná důvěra, a že toto přátelství je na všechny časy. Ve zprávách funkcionářů odrážela se slavnostní nálada, s kterou spolek vcházel do svého nového dvacetiletí. To bylo oslaveno řadou podniků na prvním místě vydáním slavnostního almanachu, pořádáním veřejných závodů 6. ledna 1928 na Pláních pod Ještědem a založením hraničářské jízdy na paměť zakladatele spolku Beneše. *K tomuto závodu, jež bude pořádán každoročně, mají přístup členové všech klubů z menšimových severních Čech a s nimi i členové lyžařského klubu čsl. důstojníků a členové Č. S. p. Z. S.* Jako věcně putovní cenu věnoval spolek k tomuto závodu krásný pohár. Prvním vítězem byl Bartoň (Vysoké nad Jiz.). Jako společenské podniky pořádán byl na Pláních pod Ještě. zdrařilý maškarní ples a v Praze závěrečný taneční večer spojený s rozdělením cen vítězům z veřejných závodů klubu a s udělením zlatých odznaků klubových všem čestným členům. Přeborníkem klubu pro rok 1928 stal se Josef Paul. Členové klubu účastnili se řady závodů, o výcvik členstva pečoval technický odbor spolku sestávající z 5 členů, kteří složili cvičitelskou zkoušku Svazu lyžařů RČS. Velkým usnadněním jejich funkcí a zároveň hybnou osou celého spolku je spolková chata na Pláních pod Ještědem, opatřená 75 postelemi, radiovou stanicí, telefonem, prostornou společenskou síní, temnou komorou fotografickou a v posledním roce i hostinskou koncesí i trafikou. Chata tato a s ní výborný terrain ještědského pásma skýtající veškeré potřebné útvary pro úplné začátečníky i pro vyspělé lyžaře a vlastní cvičný skokanský můstek, poskytují spolku jednak ideální poměry pro technický výcvik členstva i závodníků, usnadňujícího i materiálně a na druhé straně vše to je za příčinou vyvinutého společenského rázu spolku, jehož členové tak alespoň z velké většiny tvoří velkou společnost dobrých přátel. Vlakové spojení je velmi výhodné, letos je ještě zdokonaleno osobním vlakem odjíždějícím z Wils. nádraží v 16.30 a přístup z vlaku k chatě (3—4.5 km) jest snadný i úplným nelyžářům.

Spolek jest si vědom svého důležitého postavení v kraji národnostně smíšeném a úsilovnou propagandou dříve opomíjeného Ještědu daří se mu vzrůst zimní i letní turistiky a daří se mu i sportovní povznese ní kraje patrné ve stoupajícím počtu závodů pořádaných během zimy na Ještědu. Národnostní význam tohoto podnikání zdůraznil na slav-

nostní valné hromadě svou přítomností i řečí předseda Nár. Jednoty severočeské sen. p. Hrubý.

Po doplňovacích volbách na valné hromadě a po ustavující schůzi nového výboru zvoleni byli tito pánové: *předseda:* O. Bohutínský, *místopředseda:* Ing. J. Černožorský, *I. jednatel:* Dr. K. Procházka, *II. jednatel:* Fr. David, *I. náčelník:* Jos. Janeba, *II. náčelník a matrikář:* Ing. C. Jos. Černožorský, *pokladník:* prof. Dr. Ing. V. Jareš, *účetní:* Ing. V. Legner, *zapisovatel:* Jar. Paul, *členové výboru:* Jan Kamenický, podpluk. V. Veselý, *náhradníci:* Ing. A. Brodský, Mudr. J. Hlávka, Fr. Ritter, Fr. Tydlitát. *Revisori účtů:* vl. r. G. Lindacker, Jos. Šimek, *Dozorčí rada:* J. Král, Ot. Krajčec, min. r. Al. Ryšánek. *Delegáti do svazu lyžařů:* Ing. J. Černožorský, Ing. J. Jílek, J. Kamenický, J. Komárek, Dr. J. Zukriegel. *Delegáti do pražské župy:* Ing. V. Legner, MUDr. K. Procházka.

Ve volných návrzích odhlasováno bylo věnovati 100 Kč pensijnímu fondu čsl. žurnalistů a vejíti v případné vyjednávání s klubem čsl. turistů o zpřístupnění spolkové chaty na Pláních jejich členům v letě.

**ČESKÝ SPOLEK PRO ZIMNÍ SPORTY V PRAZE.** Pravidelné členské schůze konají se každý pátek v 8 hodin ve spolkové místnosti u Bumbříčků (I. patro). Pouze tam lze obdržeti legitimace, členské nálepky, poukázky na noclehy, informace o sněhových poměrech atd. Žádáme členstvo, aby si tyto věci obstaralo včas, protože funkcionářům není možno věci spolkové vyřizovati ve svých úřadech, bytech nebo telefonicky. (Platí zejména pro poslední týden před Novým rokem.) Upozorňujeme, že 20. XI. provedeme hromadné úrazové pojištění pro letošní saisonu, do kterého bude zahrnut jen ten, kdo do té doby zaplatí členské příspěvky i pojistné. U těch, kdo zaplatí později,

## SPORT-BAZAR PRAHA I., CELETNÁ 22. (PRŮCHOD)

*K lyžaření potřebujete:*  
**LYŽE-HOLE-BOTY  
OBLEKY-BAŤOCHY  
PONOŽKY-RUKAVICE  
VOSKY-ATD.**



*To vše u nás  
koupíte  
za levné,  
však  
pevné  
ceny.*

Továrna: Derby.

**TUK NA  
SPORTOVNÍ  
OBUV**

**JUCHTIN**

## LYŽAŘSKOU A BRUSLAŘSKOU OBUV

nejvýhodněji koupíte u speciálního výrobce

EMILA HUMLA, PRAHA-KARLÍN, ROKYCANOVA ULICE ČÍSLO 25. — TELEFON ČÍSLO 263-2-7.



# LYŽAŘSKÝ DIPLOM



VĚNUJTE VÍTĚZŮM ZÁVODŮ

VYDALA FIRMA V. NEUBERT A SYNOVÉ, PRAHA-SMÍCHOV

VELIKOST 50 x 72 cm, CENA Kč 6.—

může se provedení pojištění zdržeti i o několik týdnů, protože nelze pojišťovat každého jednotlivě, a ani spolek, ani pojišťovna neručí za úrazy, které by se v této době staly. Pojišťovací záležitosti vede pro tento rok jednatel p. David, nocehy v chatě zadává Dr. Procházka. Záznamy na nocehy o vánočních se přijímají od 1. XII. Jinak lze obdržeti poukázku na ně jen v pátečních schůzích. Kdo by jel dřív, ať to hlásí písemně neb telefonicky Dru. Procházce (42662), protože by jinak mohlo být jeho lůžko zadáno právoplatně v Praze jinému členu. Výborová schůze koná se pouze každý první pátek v měsíci. Lyžařské kursy pro začátečníky budou o vánocích a od Nového roku do 6. I. na Pláních pod J.

ČESKÝ SKI KLUB V PLZNI konal svoji XXIII. řádnou valnou hromadu dne 25. října t. r. v Měšt. besedě za hojně účasti členstva. Tato valná hromada byla tím významnější, že zúčastnili se jí i mnozí nejstarší naši členové, kteří stáli u kolébky lyžařského sportu na českém západě a kteří jsou živoucím důkazem toho, že Český Ski Klub v Plzni jest jediným a bezprostředním pokračovatelem onoho kroužku, který založili první plzeňští lyžaři.

Po uvítacím proslovu předsedy pana Dra A. Čipery, přečetl zapsatel p. R. Lang zápis minulé valné hromady, načež jednatel p. Ing. Čepelák ve výstižné řeči podal přehled spolkové činnosti v uplynulé sezoně. Minulý správní rok vyznačoval se u našeho klubu, právě tak jako u všech ostatních, poměrným klidem. Nedostatek sněhu byl toho v první řadě příčinou. Nicméně však byl náš spolkový život velmi čilý. V první řadě nutno uvést několik velmi cenných přednášek, které došly u naší lyžařské veřejnosti vřelého přijetí. Pro nejbližší dobu připravujeme několik dalších přednášek, neméně zajímavých. — Stav členstva zůstal proti loňskému roku nezměněný. Vůči ostatním spolkům pěstujeme zimní sporty choval se náš klub co nejkorektněji.

O sportovní činnosti našeho klubu podal pečlivě připravený referát náčelník p. Norbert Lang. Klub pokračoval ve starých našich tradicích, staraje se v první řadě o řádnou přípravu dorostu, kterým vždy věnuje a bude i nadále věnovati co největší péči. Místek pro skok na lyžích byl přes léto uveden do náležitého stavu. V měsíci březnu příštího roku uspořádá klub pro své členstvo výpravu do Alp, jež bude spojena se cvičným kursem za vedení tamních odborníků.

Pro referátech pp. Ing. Šafaříka, A. Hory, Mr. Ph. Hauby a Arny Juránka, předložil pokladník klubu p. Mr. Ph. Pekarský vzorné vy-

pracovanou účetní uzávěrku, vykazující příznivý výsledek. Vzhledem k tomu oznámil pak předseda p. Dr. Čipera, že otázka výstavby nové chaty na Jezerní Hoře dospěla tak daleko, že do konce tohoto roku budou plány a rozpočty hotovy a že bude možno na jaře příštího roku se stavbou započítí, takže do příští zimy bude dosavadní provisorium nahrazeno účelnou a prostornou chatou. Bude to nový důkaz, že Český Ski Klub v Plzni nedobývá popularity jen prázdnými slovy, nýbrž činy, které jsou ku prospěchu všech plzeňských lyžařů. Jest tudíž také středisko všech lyžařů, kterým záleží na zdárném rozvoji tohoto sportu na českém západě, hlavně v Českém Ski Klubu v Plzni.

Po udělení absolutoria následovala pak volba nového předsednictva a byli zvoleni : předsedou Dr. A. Čipera, místopředsedou Ing. P. Šafařík, jednatelem Ing. M. Čepelák, náčelníkem Norbert Lang, druhým náčelníkem Roman Lang, pokladníkem Mr. Ph. O Pekarský, dalšími členy výboru V. Hora, Mr. Ph. Hauba, A. Juránek, B. Pech, Ing. O. Smrčka, Ing. F. Hudec, K. Rozum, Dr. F. Liebl, Dr. O. Hecht, sl. Millerová, náhradníci V. Rapp, Zizius, O. Schwenda a K. Vilím.

Z LETNÍ ČINNOSTI LYŽAŘSKÉHO ODBORU S. K. OLYMPIE V PLZNI. Jak pracuje tento nejmladší plzeňský lyžařský klub v zimním období, jest všeobecně známo, neboť není snad na Šumavě lyžařských závodů, jichž by se mladší členové nezúčastnili jako dobří závodníci a starší lyžaři-turisté, jako funkcionáři. Tím získali a získávají si „Olympiáči“ vážnosti mezi ostatními silnými západočeskými lyž. kluby. Pracuje-li se v zimě intensivně, pracuje se právě tak i v létě. Po ukončení zimní sezony byl 6. týdenní odpočinek a opět byli závodníci svoláni na vlastní klubové hřiště a počalo se pozvolna



Prvotřídní lyžařské výstroje  
**SPORTING CLUB**

Praha II., Dlážďená 4. - Tel. 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.

## Do lyžařského flumoku

vejde se ještě

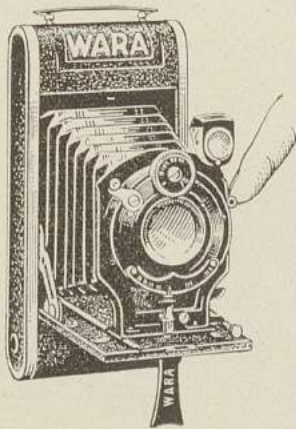
# fotografický přístroj,

který v nejlepším výběru má na skladě odborný závod

## Foto Martinec,

Král. Dvohrady, Palachého tř. 22 (Anglická).  
Telefon 52123.

Vaše snímky vyvolám, vykopíruji, případně zvětším.



Znáte tuto novinku? Přístroj na svítkové filmy  
6×9, s namontovaným samospouštěčem?

Přijďte a poradíme Vám!



Matka s dcerou jako závodnice při Svazovém přespolním běhu ve Všenorech. (Pí Poláková z Plzně s dceruškou.) Foto Max Polák

vzhledem k novým adeptům lyžařského závodění, s přípravou na budoucí zimní sezonu. Trenér klubu, populární sportovec — člen A. C. Sparty — mistr Dobiáš, uplatňoval své dlouholeté sportovní zkušenosti v pěstování lehké atletiky, hlavně běhu, a sportovní masáže. Tato cvičení konala se pravidelně dvakrát týdně.

Letošního roku uspořádala zapč. župa S. L. 25. srpna silniční běh pro závodníky na 8 km a pro dorost na 4 km na trati Doubravka-Nová Huť a Zábělá—Nová Huť. V těchto závodech dobili závodníci S. K. Olympie většinu cen a sice ve třídě dorostu 2. Volf, ve III. tř. 1. Lelek, 2. Ptáčník, 3. Krásný, ve II. tř. 3. Hampejs a ve třídě starších pánů 1. Dobiáš.

V září počalo se opět pravidelně trainovat na hřišti a kromě toho konaly se nedělní výlety spojené s horolezeckým výcvikem vedeným odborníky pp. Langem a A. Juránkem. Počátkem října byli vybráni borci pro svazový běh ve Všenorech a započat s nimi zvláštní training. Poněvadž se počítalo s konkurencí lyžařských a atletických „ka-

nonů“ pražských, neočekávalo se od Olympiáků zvláštního umístění. Přes to však závodníci překvapili! Ve třídě dorostu dobyl první místo Voves se značným náskokem a Volf se umístil jako 4. Ve III. tř. doběhl jako 4. Lelek a jako 7. Ptáčník. Ve II. tř. obsadil Liška 15. místo, a ve třídě starších Dobiáš 3. V kateg. dam umístily se jako 4. a 5. J. Poláková a M. Poláková. — Již neděli na to, t. j. 28. října, vyslal lyž. odb. S. K. Olympie největší počet závodníků na silniční běh záp. župy S. L. na trati Štáhlavy—Plzenec—Štáhlavy. I zde získali borci S. K. Olympie celou řadu vítězství. Tak ve tř. starších dobyl první cenu Dobiáš, ve III. tř. 2. a 3. Lelek a Ptáčník, ve tř. dorostu 2. a 3. Voves a Bláha a ve třídě dam 3. Poláková J. To je asi zhruba bilance letní činnosti lyž. odboru která byla ukončena zároveň s ukončením správního roku dne 26. října t. r. IV. řádnou valnou hromadou tohoto klubu. Odstupujícímu výboru uděleno za vykonanou práci v uplynulém období jednolátně absolutorium a volbou nového výboru byli zvoleni:

Předseda: M. Polák, místopředseda: J. Světlík, jednatel: Lelek Fr. Plzeň, Krejčího č. 18., pokladník: Josef Jirka, náčelník: Frant. Jirka místonáčelník: Jan Dobiáš, zapisovatel: Jan Havlík, archivář: Fr. Paneš, člen výboru: Fr. Voráček a člen ústředí S. K. Olympie, náhradníci: V. Šmíd a M. Poláková, revisoři: J. Šašek a V. Fišer.



Lyže a lyžařská výzbroj u nás koupená Vás plně uspokojí.

Sportovní závod „SKAUTING“ majetek Svazu skautů, PRAHA II., Petřská nábřeží. Zadní budova.

## Stěstím v neštěstí

je, máte-li při odřeninách, trhlenách, puchýřích, pořezání, a t. p. po ruce ideální náplastový obvaz

## Kosmoplast

ježž za mírné ceny obdržíte v každé lékárně a drogerii. Kosmoplast je čistý neobjemný, krvácení zamezující kapesní obvaz a obdržíte jej také v úhlédných plochých plechových krabičkách. Zamítněte padělký!

## Sportovní obvaz!

# LYŽAŘI!!

CELÉ OBLEKY Kč 400— 450— 500— 550—

PÁNSKÉ

I DÁMSKÉ

JEDNOTLIVÉ

KALHOTY Kč 95— 160— 180— 220—

Modré i hnědé. — Zaručeně nepromokavé!!  
Přijďte a přesvědčte se o dobrých kvalitách našich výrobků! — Sportovcům sleva!

Nejmodernější oděvní závod

# Wyhmal

PRAHA II., Václavské n. 49. AVION.

**RICHARD HULATA**

**PRAHA-VINOHRADY**

TOVÁRNA NA KONSERVY A UZENÁŘSKÉ ZBOŽÍ

ZÁSOBÍ VÁS NA VÝPRAVU DO HOR VÝBORNOU KONSERVOU I UZENINOU.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.



VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STŘÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU A MEMORIAL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

**LYŽE**

UZNANĚ PRVOTŘÍD. VÝROBKY Z NEJVĚTŠÍCH TOV. K DOSTÁNÍ V NÁKUPNĚ J. F. ZMATLÍK  
PRAHA VII., LETOHRADSKÁ 44. = TEL. čís. 205<sup>6</sup>=3.  
TOVÁRNÍ CENY. = PEČLIVÁ OBSLUHA.

Speciální závod

**BOHUSLAV KOZÁK**

zhotoví Vám nejlépe

**LYŽAŘSKÉ OBLEKY**

dle míry odborně zpracované

**NOVÉ MODELY**

impr. látky všech druhů a barev na skladě

**PRAHA II. - Na Zbořenci 24**

*Známý závodník*

**KAREL KOLDOVSKÝ**

**VYSOKÉ N. JIZ.**

*speciální výrobce lyží*

*dodá Vám nejlepší*

*lyže všech druhů.*

**LYŽAŘI**

**NEJEZDĚTE**

NA TŮRU DŘÍVE,

DOKUD NEMÁTE ASPOŇ

JEDNU TUBU

**SAVOSKINU**

Návod k upotřebení:

Vytlačí se asi 2 cm krému na znečištěnou dlaň a dobře se rozetře, pak sněhem neb vodou omyje. — Též znečištění kolomazí, dehtem, tuky a vosky se Savoskinem dobře vyčistí. Velice praktické a levné.

Jediný výrobce

**J. PILNÁČEK,**

**HRADEC KRÁLOVÉ.**

# NANSENIN SWERDRUPIT

SKLAD VE VELKÉM U FIRMY

JEST NEJLEPŠÍM NORDICKÝM TUKEM KU MAZÁNÍ LYŽAŘSKÝCH BOT A ŘEMENÍ. NEKAZÍ KŮŽI JAKO MAZADLA MINERÁLNÍ.

(ČÍSLO 0.) TVRDŠÍ JEST URČEN PRO SUCHÉ LYŽE, KTERÉ SE JÍM PŘÍMO NATÍRAJÍ. JEST OVŠEM MOŽNO NANÁŠETI JEJ I POMOCÍ NOŽE I DLÁTA JAKOŽ I JEJ NAŽEHLOVATI. DALŠÍ JAKOSTI I. II. (MĚKČÍ A TVRDŠÍ) JEST MOŽNO PŘÍMO NATÍRATI NA TUŘE. SWERDRUPITEM NATŘENÉ LYŽE NEKLOUŽOU ZPĚT A ZNEMOŽŇUJÍ NALEPOVÁNÍ SNĚHU. NEZBYTNÉ PRO TURISTY A ZEJMÉNA PRO ZÁVODNÍKY.

**MILDE & RÖSSLER, PRAHA II.,  
ŠTĚPÁNSKÁ ULICE ČÍSLO 18.**

DROBNÝ PRODEJ VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH SE SPORTOVNÍMI POTŘEBAMI

## DOKONALÝ LYŽAŘ POZNÁ SE PODLE DOKONALÉ VÝZBROJE,

KTEROU KUPÍTE JEDINĚ  
VE SPECIALNÍM ZÁVODĚ

**AMERICAN SPORTING STORE, PRAHA II.,**

ŠTĚPÁNSKÁ UL. 6. (VEDLE  
KOSTELA) TELEFON 42445.

Navštivte nás a my Vám předvedem zcela bez závazku ke koupě: Americké dálkové svítilny „Eveready“ svítí na 100 až 1000 metrů. Původní kanadské čistě vlněné košile. Původní kanadské svetry se šálovým límcem. Patentní torny kombin. s chlebníkem, který možno odpojití a samotný použití.

**LYŽE, HOLE, VÁZÁNÍ, OBLEKY, CHLEBNÍKY, LYŽAŘSKÉ BLÚZY S PATENTNÍ UZÁVĚRKOU A T. D.**

## VŠE PRO ZIMNÍ SPORT!

Sportovní závod **E. H. SCHWAAB, PRAHA I.**  
Železná ul. 16. - Telefon 326-6-4. - Nejlevnější ceny.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,  
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.



Ve velkém  
i v malém.

### KRÁLOVĚDVORSKÉ VÝROBKY:

Lyže - Sáňky - Vázání „Huitfeldt“, Balata  
a jiné - Bodce - Přesky přepínací a veškeré  
potřeby pro zimní sport.

**F. BIER A SYN, DVŮR KRÁLOVÉ  
nad Labem.**



### Stadlerův Mars-olej

jest na prouto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce, neměl by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět!

JEDINÝ  
VÝROBCE

**J. STADLER  
A SPOL.  
PRAHA**



### Stadlerův Mars-vosk na lyže

vyroben jest z nejměkčích surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nabraší v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

# VISUTÁ LANOVKA JANSKÉ LÁZNĚ ČERNÁ HORA

za 13 minut z Janských Lázní dopraví  
z výšky 655 m - do výše 1300 m.

Připojení

na každý vlak ve Svobodě n. Ú.

Při přiměřené návštěvě (na objednávku)  
každých 20 minut.

**POHODLNÁ JÍZDA -  
Z VOZU ÚCHVATNÝ POHLED NA  
CELÉ KRKONOŠE.**

**ZARUČENĚ** nejlepšími prostředky pro napouštění a ochranu lyží všech druhů jsou:

**„Cirine“ lyžařské vosky a  
„Cirine“ surový dehet ze smrkového dřeva.**

Po dlouhá léta se nejlépe osvědčují. — Chcete-li, aby Vaše sportovní obuv nepropouštěla vodu, pak  
používejte jenom

**„Gutra“ tukové mazadlo, nebo — olej s gumou se značkou tuleně.**

Obuv se Vám nikdy nepromáčí a budete mít nohy stále v suchu.

Žádejte však všude a vždy jen „Cirine“ a „Gutra“.

Jediní výrobci: **Cirine-závody Josef Lorenz a spol.**

Hlavní sklad: Praha XIX., (Bubeneč) Uralská 770. Továrny: Kamenice v Sa. - Cheb v Č. - Solnohrad v R.



**O vánocích 1928  
všichni do hor!**

**M. ZACH,**

výroba lyží a prodej potřeb pro zimní sporty

**PRAHA II., ŽITNÁ 40.**

**Vyžádejte si podrobný ceník nebo zavolejte telefon čís. 33873!!**

**NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKOU OBUV**

ručně pracovanou koupíte jen u výrobce. — Též dle míry.

**J. PAPEŽ, PRAHA I., Kaprová 10**

TELEFON 317-3-8

TELEFON 317-3-8

## KAM NA HORY:

### HOTEL KUBÁT NA BENECKU

12 zařízených topitelných pokojů, koupelna, společná noclehárna, výborná kuchyně. — Vlastní povoz na požádání. Příležitost z Vrchlabí i z Jilemnice.

Krásný terén pro lyžaře.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Stanice Svazu lyžařů RČS. a K. Čs. T.

### „ALFONSKA“

Štěpanická Lhota pod Žalým v Krkonoších 689 m n. m. pod Zlatou Vyhlídkou. - Otopné pokoje. Výborný terrain pro lyžaře a lyžařské kursy. — Výborná kuchyně — plzeňský prazdroj. Adresa dopisů: J. Alfons Kubát, Jilemnice, telefon číslo 62.

### »DVORSKÁ BOUDA«

pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. ELLA PŮHONNÁ, majitel.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m. TELEFON 21c. ŠPINDLERŮV MLÝN.

### HOTEL „SPORT“

JABLONEC n./JIZ.

Otopné pokoje, koupelna. Chvalně známá kuchyně. Stanice Svazu lyžařů RČS. - Nádherný terrain pro lyžaře. - Telefon č. 2.

### CUKRÁRNA A KAVÁRNA

Františka Richtra ve Vrchlabí,

filiálka ve Špindlerově Mlýně

vedle pošty

doporučuje se nejlépe všem sportovcům.

### HOTEL KRKONOŠ

nájemce CIHELKA.

NOVÝ SVĚT, stanice dráhy GRÜNTAL 6 km. Nejpohodlnější výhledisko do Krkonoš, podél Mumlavy na Voseckou za 2 1/2 hod. Top. pokoje, výborná kuchyně. Terén pro lyžaře i sánkaře. Telefon 3.

### HOTEL »BREMEN« VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovod. topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

### HOTEL APPELT

VRCHLABÍ

doporučuje se nejlépe všem lyžařům a turistům.

### HOTEL „SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát.

Navštivte **RESTAURACI K. ČS. T. VE VRCHLABÍ** protinádraží.

Stanice lyžařů.

**VÁVLAV KOČI, RESTAURATÉR. Telefon č. 220.**

Sněhové zprávy ochotně sděluji.

P. T. lyžařům nabízí své služby ryze české drožkářství a autodoprava.

**B. Hlubuček, Vrchlabí.**

Telefon číslo 175.

Telefon číslo 175.

**ZLATÁ VYHLÍDKA-BENECKO** pošta Jilemnice. Přístupna za půl druhé hod. z Vrchlabí neb z Jilemnice. Ideální terrain pro lyžaře - sánkovací dráha. Výborná kuchyně a hojnost vytopených pokojů. Stálé lyžařské kursy. Nájemce FRANTIŠEK R.A.A.B.

### HOTEL KRAUS

BEDŘICHOV, p. p. ŠPINDLERŮV MLÝN.

Nově zřízený — ústřední topení — lázně. Dobré a levné stravování.

Štemberkova bouda „PANORAMA“ na Dříšivě v Deštné, Orlické hory.

Nejlepší terén pro lyžaře. Výborná levná kuchyně a nápoje. Řádně vytopené místnosti a pokoje. 50 lůžek v boudě, 50 lůžek v soukromí. Stanice dráhy Solnice, Dobruška, Nové Město n. Metují. — Elektrické osvětlení.

TELEFON Č. 4.

JOSEF SEDLÁČEK, restauratér.

**Nádražní restaurace, česká i bavorská na pohraničním nádraží v Železném Rudě,**

doporučují se P. T. lyžařům a zimním návštěvníkům Šumavy. Známá dobrá česká kuchyně v každé denní i noční době. „Plzeňský prazdroj“ v české a mnichovské tmavé „Paulánské“ v bav. restauraci. Výborná rýnská vína. V obou restauracích 12 nově zřízených pokojů. Ceny mírné. Vzáorná obsluha. Telefon — Železná Ruda číslo 51. O etěnou přízeň prosí **Josef Böhm, restauratér.**

## KOLÍNSKÁ BOUDA

na Bobí louce v Krkonoších 1115 m n. m.

25 minut od konečné stanice Lanové dráhy z Janských lázní na Černou horu. — 24 prvotř. pokojů, ústřední topení, elektr. světlo, vanové lázně, výborná kuchyně, plzeňský prazdroj.

1363 m.

## HAVLOVA BOUDA v Krkonoších

1363 m.

Denně koncert a tanec.

Ima česko-francouzská kuchyně — ústřední topení — 48 pokojů — 200 lůžek v noclehárnách.

Ant. Odvárka, hotelier.

Nejvýhodnější spojení ze Svobody-Janské lázně do Pece.

## JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE »KULMA«

JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSION

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vodou všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna, Nově rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Prazdroj. Mírné ceny.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Telefon číslo 28.

## HOTEL ZLATÁ HVĚZDA JANSKÉ LÁZNĚ

První český hotel, ideální poloha blízko lanové dráhy a lázní, příjemné topené pokoje, česká kuchyně, vzorná obsluha, mírné ceny

ADOLF MAZUR, MAJITEL,

Telefon číslo 2.

Telefon číslo 2.

## JANSKÉ LÁZNĚ - KRKONOŠE HOTEL DE L'EUROPE

»ERNA«

a depandance

»BELLEVUE«

v pokojích teplá a studená voda - ústřední topení - lázně - restaurant - společenské místnosti - kavárna

Odpolední čaje

Telefon č. 5 a, b

Večerní tanec

A. Petratschek, majitel

## BERGHOTEL PECE

chvalně známé středisko lyžařů i turistů  
v ideální krajině.

Nájemce J. FLÖGÉL.

## LISČÍ BOUDA 1233 m

46 POKOJŮ. - ELEKTR. SVĚTLO. - ÚSTR. TOPENÍ. - V POKOJÍCH  
TEPLÁ A STUDENÁ VODA. - OBLÍBENÉ LETNÍ SÍDLO A LYŽAŘSKÝ  
DOMOV. - DENNĚ POŠTA. - Spojení z ČERNÉHO DOLU. - OD KO-  
NEČNÉ STANICE LANOVÉ DRÁHY 1¼ HOD. - TELEFON PECE č. 3.

J. FISCHER, MAJITEL.

## PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI 1018 m <sup>n.</sup> STŘEDISKO LETNÍ <sup>m.</sup> I ZIMNÍ TURISTIKY.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektr. osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Telefon a stanice dráhy:

Frenštát pod Rad. - Pustevně.

\*

Veškeré dotazy vyřizuje

Jaroslav KREJČÍ, hotelier.

## RIEGROVA CHATA NA KOZÁKOVĚ

s nejkrásnější vyhlídkou do Českého ráje a na Krkonoše, doporučuje se P. T. lyžařům a ctitelům zimního sportu.

Výtečná kuchyně — plzeňský prazdroj — čistě a útulně zařízené pokoje.

Vybrané druhy tu i cizozemských vín. — Originální místo zimních sportů. — Koncerty.

**JOSEF ZIEGLOSER, restaurátér.**



**SPORTOVNÍ DŮM A. BERGER,  
JANSKÉ LÁZNĚ**

solidní nákupní pramen — odborná obsluha  
**LYŽAŘSKÁ ŠKOLA ZA VEDENÍ MISTRA-  
LYŽAŘE A. BERGERA.**

«OSTBYE-SKISMØRNINGER»



**Osvědčený norský VOSK OESTBY**

OESTBY KLISTER na mokrý sníh, OESTBY SKARE na zmrzlý sníh a jako podklad,  
OESTBY MIX na suchý sníh, OESTBY MEDIUM na navlhlý sníh.

Vyznamenan zlatou medailí Bergen 1928.

**Petr Gulbransen - Oslo - Storgaten 25.**  
ZASTOUPENÍ A HLAVNÍ SKLAD PRO ČSR. - SPORT V. J. ROTT - PRAHA I. - 142.

**FOTO**

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

ZÁVOD ZALOŽEN R. 1898.

2 zlaté medaile.

10 výstavních diplomů.

2 stříbrné medaile.

Praktické.

**Lyžařské rukavice**

Praktické.

(bez prstů s palcem)

z Ima. silného gumovaného trikotu, po loket dlouhé, nahoře gumou stažené, ku převlečení přes rukáv a přes pletené či látkové rukavice, které od promočení jsou tímto zcela chráněné. Pár dámské či pánské Kč 25.—.

Vyrábí jediné:

Speciální výroba lyžařských a včelařských gum. rukavic



**Erhard Bursík v Písku, Čechy.**

MÍRA: Objem přes 4 kotníky ruky i s používanou rukavicí, volně kolem.

**LYŽE**

HOLE A SÁNKY LEVNĚ VYRÁBÍ

**KAREL KOLOC,**

Město ŽĎÁR, Morava.

SPORTOVNÍM KLUBŮM SLEVA!

**ODZNAKY - PLAKETY**

**KAREL SVOBODA, PRAHA I.,**

UHELNÝ TRH I.

TELEFON 262-9-0.

**BALATA VÁZÁNÍ DICK**

Původní anglické balatové femeny výrobek fy.

**R. & J. DICK LTD. GREENHEAT WORKS GLASGOW**

Dodá ve velkém generální zástupce pro Č. S. R.

**JOSLF DUSCHNER, PRAHA HAŠTALSKÁ Č. 4.**

Telefon 26792.

*ROTTROVY*

*LYŽE,*

*ROTTRŮV VOSK*

*prvotřídní jakost*

*QUIDO ROTTER,*

*továrna na lyže*

*PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.*

JIŽ 100 LET BLAHODÁRNĚ PŮSOBÍ

**PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠTOVNA**

(Soudružný ústav Česká vzáj. životní pojišťovna).

VEŠKERÁ POJIŠTOVACÍ ODVĚTVÍ

ŘEDITELSTVÍ: PRAHA, SPÁLENÁ UL.

Svazem lyžařů RČS. uzavřeno bylo s naší pojišťovnou pojištění členstva proti úrazu při provozování sportu lyžařského. Přihlášky na toto pojištění buďtež řízeny na adresu pojišť. referenta p. J. Brožka, Pardubice, Sladkovského 995.

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé



LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

LEDEN 1929.

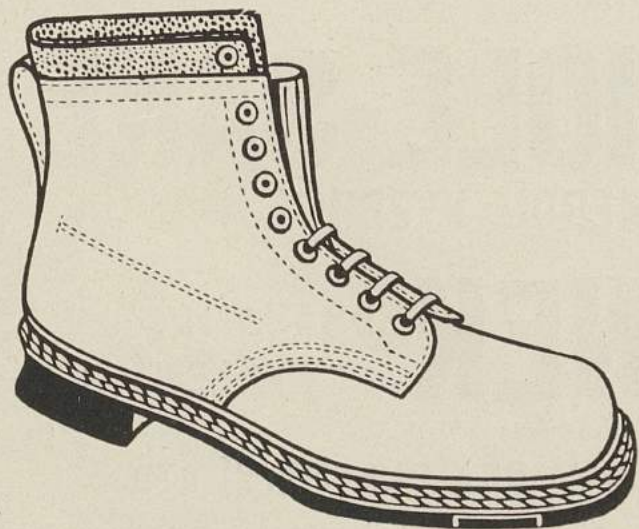
ČÍSLO 4.

## Zprávy Svazu Lyžařů.

TECHNICKÝ ODBOR SVAZU LYŽAŘŮ RČS. konal svoji třetí schůzi v úterý 18. prosince 1928 za předsednictví Jarolímkova a za četné účasti. Po schválení zápisů a projednání některých detailů zdůrazněno, aby vylučovací závody dorostenecké byly ve všech župách provedeny do konce února. — Jednáno o nově zavedených hlídkových závodech, které jako novinka budou letos pořádány jednak jako župní ve všech župách, jednak jako jeden ústřední hlídkový závod svazový, který letos svěřen pražské župě, kde jej provede

S. K. Slavia. Věc bude provedena tak, že župní hlídkový závod pražské župy prohlášen bude současně za svazový. O svazovém závodu hlídkovém rozhoduje každého roku T. O., obzvláště pokud se týká jeho přidělení k pořádání. — Učiněny podrobné dispozice pro Vánoční kurs závodnických cvičitelů a kurs ve skoku na Štrbském Plesu. — Projednáno mistrovství RČS. Svaz pozve všechny lyžařské národy. — Projednána řady zahraničních závodů a jejich obeslání. — Sestavena termínová listina závodů Svazu lyžařů RČS.,

# JIŽ 30 LET SE OSVĚDČUJE



## K R Á S A

OBCH. DŮM OBUVÍ PRAHA „LUCERNA“

žup a klubů. Župní přebory konají se vesměs 13. ledna 1929. V otázce soudcovské bude navázáno užší spojení s ČOS. — Synáčekův Memoriál uspořádán bude v Jablonci n./Jiz. Cvičitelé zkoušky žup pražské, západočeské a jihočeské konají se 23. února 1929 na Špičáku. — Závodník Josef Tryzna (S. K. Slavia) přerazuje se do I. třídy závodní v běhu i ve skoku. — Při té příležitosti prohlášena řada závodů za postupové pro přeražení závodníků.

TERMÍNOVÁ LISTINA SVAZU LYŽAŘŮ RČS. PRO SEZ. 1928—19.

28. XII. 1928—6. I. 1929. Závodnický výcvik na Štrbském Plese.  
 31. XII. 1928. Veřejný závod ve Slalomu. — L. Z. K. na Lenzenberku.  
 I. I. 1929. Veřejný závod Svazu lyžařů RČS. ve skoku na Št. Plese.  
 6. I. Veřejné závody Jizerské župy na Kopanině.  
 13. I. Přebory všech žup Svazu lyžařů RČS. Povinné pro všechny župy Svazu lyžařů RČS. Pražská ve Valtěřicích — Západočeská na Špičáku — Jihočeská na Želnavě — Jizerská ve Vysokém n. Jiz. — Krkonošská v Náchodě — Brněnská v Novém Městě n. Moravě — Olomoucká v Jeseníkách — Bezkydská na Radhošti — Slovenská v Banské Bystrici. Přebor Slovanského Sokolstva v Zakopaném. Závody ve skoku v Pontresině ve Švýcarsku.  
 15. a 16. I. Mezinár. závody v běhu a skoku v Davosu ve Švýcařích.

19. a 20. I. Veřejné závody Brněnské župy v Novém Městě n. Mor. Veřejný překážkový závod S. K. Vysoké Tatry na Hrebienoku. Veřejný závod ve skoku a Přebor dorostu Krkonošské župy na Zvičíně. Přebor dorostu Jizerské župy v Lomnici nad Pop.  
 24. až 27. I. Mistrovství Rumunska v Brašově. Akademická mistrovství v Novém Městě na Mor.  
 27. I. Memorial Dr. Synáčka v Jablonci nad Jizerou.  
 1. až 3. II. Mistrovství Německa v Klingenthalu.  
 2. až 3. II. Přebor Čs. Obce Sokolské v Novém Městě na Mor. Veřejné závody Západočeské župy na Špičáku. Veřejný překážkový závod L. K. Ostrava na Radhošti. Přebor dorostu olomoucké župy v Domašově. Veřejné závody Krkonošské župy v Jilemnici (nebo 24. II.).  
 2. až 5. II. Svazový dorostenecký kurs ve skoku ve Valtěřicích.  
 5. až 10. II. Středoevropské závody v Zakopaném v Polsku.  
 10. II. Veřejné závody Olomoucké župy v Koutech pod Pradědem. Přebor dorostu Pražské župy na Moldavě. Přebor dorostu Jihočeské župy na Želnavě. Veřejný závod ve skoku v Jablonci n. Jiz. Mezinárodní závod ve skoku v Krinici v Polsku.  
 12. II.

VÁM VŠEM kteří užili jste, krás lyžařského sportu a kteří vracíte se s poškozeným vázáním, přeraženými lyžemi neb holemi i Vám, kteří teprve pojedete, doporučujeme vřele k nákupu firmu Sport. dům Džbáněk v Praze Spálená 30. Firma prodává zboží jen skutečně prvotřídní a najdete tam jak odbornou radu a obsluhu tak i veliký výběr a levné ceny. Opravy a montáže provádí se ve vlastních dílnách, přísně odborně a rychle. Oddělení vede dlouholetý odborník-lyžař p. O. Džbalík z Vysokého n./Jiz. v Krkonoších. Po sezoně uschovejte svoje lyže v sanatoriu firmy a vyzvednete si před příští sezonou lyže opravené, napuštěné a vypnuté.

PŘES

400 LYŽAŘŮ

vyzbrojilo se pro letošní sezonu v našem sportovním oddělení a jsou spokojeni.

Prvotřídní

**LYŽE-BOTY-HOLE-SANĚ**

OBLEKY - BRUSLE - VEŠKEROU VÝZBROJ.

SPORTOVNÍ DŮM **DŽBÁNEK** PRAHA II., SPÁLENÁ 30.

*Koupíte-li u nás, koupíte u odborníka a dobře.*

TENNIS-SKAUTING-ATLETIKA-KOPANÁ-BOX-PLAVECTVÍ ATD.

14. až 17. II. *Mistrovství RČS*, na Štrbském Plese.  
 19. až 24. II. *Armádní závody* ve Špindlerově Mlýně.  
 23. až 24. II. Veřejné závody Bezkydské župy na Radhošti. Veřejné závody Krk. župy v Jilemnici (nebo 2.—3. II.)  
 24. II. Cvičitelké zkoušky Pražské, Západočeské a Jihočeské župy na Špičáku.  
 3. III. Pohár kongresového můstku a překážkový závod o Diskauův štít v Novém Světě.  
 9. III. Přebor dorostu Bezkydské župy na Radhošti.  
 9. III. Svazový hlídkový závod (S. K. Slavia) na Benecku.  
 17. III. Štafetový závod Bezkydské župy na Radhošti.  
 24. III. Štafetový závod Pražské župy (místo určeno bude později).  
 Štafetový závod Olomoucké župy na Červeném Kopeci.  
 31. III. Veřejný závod ve skoku o Tatranský pohár na Št. Plese.  
 1. IV. Veřejný závod Slovenské župy na Štrbském Plese.

Cvičitelké zkoušky Krkonošské a Jizerské župy konají se 10. II. v Jablonci n. Jizerou. Soudcovské kursy Krkonošské župy konají se dne 20. I., 13. I. a 3. neb 24. II. vždy v místech, kde konají se závody župy. Termíny klubových závodů zařazeny budou do termínové listiny později. Tato termínová listina schválena byla na schůzi Technického odboru Svazu lyžařů RČS. konané dne 18. prosince 1928.

PODLE SDĚLENÍ ŘED. ST. DRAH V PRAZE je dovoleno vzít do vozů neb oddílů 3. třídy rohačky a lyže jen tehdy, jsou-li takové vozy vyhrazeny jen zimním sportovcům. Ještě tudíž dovoleno brát rohačky a lyže toliko do vozů 3. třídy a to u zvláštních sportovních vlaků do libovolného vozu, u pravidelných normálních vlaků jen do vozů neb oddílů průvodcím předem stanovených. Kde takových předem stanovených oddílů není, nutno požádati průvodčího o určení místa.

Jinak nutno rohačky (saňky) pro jednu nebo dvě osoby a lyže podati k přepravě jako cestovní zavazadlo na zavazadlový lístek. Zavazadelné vypočíte se za každý pár lyží nebo za každé rohačky (saňky) zvlášť podle výpočetní tabulky pro cestovní zavazadla. Je-li několik lyží nebo saněk podáno k přepravě svázaných ve svazky na jeden zavazadlový lístek, počítá se kolkový poplatek jen jednou.

Bezplatná přeprava neb přeprava lyží a rohaček za jednotný poplatek v zavazadlových vozech jest zrušena.

O přepravě lyží a saní platí v cizině tyto předpisy:

#### V Rakousku:

Cestující smí vzít do vozu: lyže — nejvýše 2 páry pro jednoho cestujícího — do všech tříd, saně (rohačky) — pouze jedny pro každého cestujícího a pouze do 3. třídy, je-li zaručeno, že nebudou obtěžování spolucestující a je-li vyloučeno znečištění sedadel. Správa drah může některé vlaky z těchto výhod vyloučiti. jako zavazadlo smí cestující podati: lyže svázané, nejvýše dva páry pro každého cestujícího, saně pro 1 nebo 2 osoby, pouze jedny pro každého cestujícího. Saně (rohačky) o 3 a více místech smí každý cestující podati jeden kus jako zavazadlo, je-li umístění ve voze pro zavazadla a rychlé zacházení s nimi možné vzhledem k jejich druhu, obalu, objemu a váze. Cestující je povinen pomoci na vyzvání při nakládání, pře- nebo vykládání.

#### V Německu:

Lyže a saně (rohačky) nesmí cestující vzít do osobních vozů rychlíku aneb do 2. třídy zrychlených a osobních vlaků. Do 3. třídy zrychlených a osobních vlaků smí cestující tyto předměty vzít s sebou, je-li zaručeno, že nebudou obtěžováni spolucestující a že nebudou pošpiněna sedadla. Správa drah může některé vlaky z této výhody vyloučiti. Váha předmětů, jež cestující vezme s sebou do vozu, nesmí převyšovat 25 kg.

Pro tyto předměty podané jako zavazadla, platí tytéž předpisy jako v Rakousku, s odchylkou že počet lyží není omezen a saně nebo rohaček smí každý cestující podati dva kusy. Dovozné a ostatní předpisy platí jako pro obyčejná zavazadla.

#### V Polsku:

A) Lyže a saně možno vzít do osobních vozů jako ruční zavazadla, nejsou-li tím obtěžováni spolucestující a neznečistí-li se sedadla. B) Pro vlastní potřebu může cestující podati

zavazadla: saně (rohačky) pro 1 nebo 2 osoby, lyže a bruslařské plachetky.

C) Dovozné je stejné jako pro zavazadla a počítá se, jako v Rakousku, podle těchto vah (nežádali cestující výslovně zvážení):

1 pár lyží — 5 kg

1 saně (rohačky) pro 1 nebo 2 osoby — 10 kg

Ustanovení pod B) je totožné s ustanovením Mezinárodní Úmluvy o přepravě cestujících a zavazadel po železnicích.

Dr. G.

*Naše Jihlavská továrna na obuv Humanic považuje za důležité vyrobiti obuv nejen krásnou, ale hlavně vkusnou a pohodlnou, která neustráčí po několika dnech nůvodní nezářivý vzhled. Proto kupujte naše tovární obuv jen u ověřených a spolehlivých kůží a věnujte vašemu pečlivému a důkladnému zpracování. - I při největších těžkostech prodáváme naši obuv za níže uvedenou cenu. - Přesvědčte se. - Ukážeme Vám vzor, který se Vám a každému jistě bude líbit.*

## Našim odběratelům!

K celému nákladu dnešního čísla přikládáme složní listky pošt. úřadu šekového a prosíme naše P. T. odběratele o laskavé poukázání předplatného v obnose Kč 35.—.

OPISY ZÁVODNÍCH VÝSLEDKŮ. Župy i kluby jsou povinny zaslati opisy výsledků svých závodů do týdne po závodech (veřejných, župních i klubových) řádně soudci ověřené Svazu lyžařů.

SVAZ LYŽAŘŮ RČS. upozorňuje kluby aby propono-

vané lyžařské závody, jakož i výsledky ze závodů ohlašovali mimo povinného hlášení Svazu lyžařů RČS., též Československé tiskové kanceláři Praha II., Štěpánská 3. (redaktor Frant. Maršák) (telefon 365-0-0, 271-8-0, 271-8-6), která obstará jejich dodání všem denním listům a použije jich podle možnosti též pro rozhlas.

## Různé zprávy.

29. LISTOPADU konala se společná schůze delegátů Klubu českosl. turistů, Svazu lyžařů, Dělnické turist. jednoty, České obce sokolské, pohorské jednoty „Radhošť“ a Svazu hotelierů za účasti zástupců příslušných stát. úřadů v místnostech Klubu čsl. turistů v Praze, Jirchářích. Předsedající konserv. Jeníček (Kl. čsl. turistů) přednesl obsáhlé exposé, které mělo vylíčiti stanovisko Klubu čsl. turistů k nedávnému stanovisku porad svolaných do ministerstva obchodu, resp. k úřednímu stanovisku reprezentantů zmíněného ministerstva známému z tisku (včetně dementi) v otázce programu staveb turistických chat a subvencí. Porada vyzněla tónem naprosté snášenlivosti zmíněných korporací a touhou po úpravě vzájemně styčných bodů resp. konkurujících zájmů cestou dohody mezi sebou. Zástupci Svazu lyžařů (Macháček, Komárek) projevili známé naše stanovisko: zimní turistika se všemi státními výhodami budiž koncentrována ve Svazu lyžařů (bez lyžařsky sportovního základu a erudice nelze provozovati zimní turistiku), letní turistika nechť zůstane doménou Klubu čsl. turistů. Ve věci bude jednáno dále.

J. K.

TA NAŠE DRAHÁ DROBOTINA! K hezké kresbě „Příprava pro zimu na nebi a zemi“, přítele ing. Fr. Příbyla ve 2. čísle našeho časopisu uveřejněné, došla do redakce, milá básnička jednoho z našich malých čtenářů, kterou pro zajímavost a poněvadž je vskutku pěkná rádi uveřejňujeme:

Na zemi lyžařskou přednášku konají,  
na nebi peřiny na zimu chystají. . .  
Jeden škube husu, druhí derou peří,  
třetí sypky šije; pomalu se šerí.  
Co na zemi lidé teorie zvidaj',  
svatý Petr v knihách má už každý výdaj.  
— Pak na povel svého obranděla  
andílků pluk z peří vloček nadělá.

K. Šumbera.

Škoda, že nezaslal adresu, dostal by honorář náš malý milý čtenářček!

NOVÝ MŮSTEK pro skok na lyžích postaven byl letos v létě v Davosu. Na tomto novém můstku, který dovoluje

# LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY - RUKAVICE - GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

# BERNER JOSEF

PRAHA II.,  
ŠTĚPÁNSKÁ 34.

\*

PRAHA I.,  
CELETNÁ 14.

skoky až 75 m, budou konány závody ve skoku 16. ledna, jichž se účastní též naši skokani. Dřívější můstek dovoloval skoky pouze do 50 m a proto musel býti nahrazen novým. Na tomto starém můstku byl r. 1906 dosáhnout skok 48 m od norského mistra Knudsen, výkon to na tehdejší dobu jedinečný.

Dr. O. Br.

SVŮJ K SVÉMU A VŽDY DLE PRAVDY! Na jedné z přednášek mluvených v Praze za posledních dnů, hodil přednášející, který kdysi hodil vtipem po Svazových „dědčích“, vtipem po zkoušených cvičitelích Svazu, nazvav je posměšně „úředně oprávněnými jezdiči“. Kdysi napsal přednášející po jistém mistrovství v cizině, že Z. S. píše tak, jako by ty úspěchy závodníků vlastně dělal Svaz. Divné je, že p. přednášející na jedné straně rád Svaz zesměšňuje a na druhé běře jeho protektorát ke své přednášce. —

Co chtěl Svaz zavedením cvičitelských zkoušek a jmenováním cvičitelů docílit? Zvýšit úroveň jezdeckou — tedy to samé co chce jistě přednášející a není fair házet slinou a posměškem po dobře myšleném programu a práci a po těch, kteří organisovaní jdou podle programu své organizace. Ti Svazoví „dědkové“, když byli v letech přednášejícího, byli také dobrými jezdci úměrně ke své době — a je vskutku *mizivě procento těch*, alespoň čelných funkcionářů Svazu, kteří nepokročili jezdecky s dobou a kteří by se „hrobů“ p. přednášejícího báli. Jsme také toho názoru, aby funkcionář Svazu byl *předně lyžař a není-li a chce-li mermomocí fungovat*, ať jde třeba do — Baráčnické besedy. Jedno je jisto, že Ti „dědkové“ milují jistě ty hory a náš sport zrovna tak jako p. přednášející a pracují s ním pro stejný ideál. On poesii, oni organizační práci. A proto vzpomínám Hamletových slov o srdci.

J. K.

KRÁSNE FAUX PAS povedlo se sportovní redakci Českého slova, které „převzalo“ několik zpráv z 1. čísla našeho časopisu. Dovídáme se v Českém slově, „že Karel Jílek rozhodl se vzít k sobě syna po Boh. Hančovi *do rodiny*“. My, kteří známe Jílkovo garconství a hlavně „jak se drží doma“, zasmějeme se srdečně!

ČS. BRANNÁ MOC zúčastní se v r. 1929 vojenských lyžařských závodů spojeneckých a spřátelených armád. K trainingu a vylučovacímu závodu povolává MNO do výcvičného lyžařského střediska ve Špindlerově Mlýně:

1. npor. vet. Německého Otakara, jezd. pl. 5,
2. voj. Ackermanna Josefa, děl. pl. 202,
3. voj. Bittnera Bedřicha, hor. prap. 11,

4. voj. Johna Bedřicha, hran. prap. 2,
5. voj. Mõhwalda Viléma, děl. pl. 11,
6. voj. Erbena Bedřicha, děl. pl. 11,
7. voj. Bartoně Antonína, děl. pl. 54,
8. voj. Hollmanna Viléma, děl. pl. 110,
9. voj. Zimma Heřmana, děl. pl. 110,
10. voj. Havlíčka Ladislava, děl. pl. 304,
11. voj. Čihaře Karla, hran. prap. 5.

Po vylučovacích závodech koncem ledna, budou jmenování až na vybranou hlídku v sestavě 1 důst. a 4 vojínů, odeslání velitelstvím lyžař. výcvičného střediska ve Špindlerově Mlýně ke svým útvarům.

Dr. O. Br.

BOHUSLAVA MARKLOVÁ odchází z lyžařského odboru Vysokoškolského Sportu Praha na základě ustanovení jeho členské definice, která připouští členství absolventů vys. škol jen do tří roků po absolutoriu, kterážto lhůta u Marklové právě vypršela. Za svého studia byla Marklová nejlepší závodnicí mezi našimi studentkami. Při akademických lyžařských závodech zvítězila od svého prvního startu vždy s převahou v závodě žen, a vyhrála tento závod třikrát po sobě, výkon, který ztěží bude opakován některou z jejích nástupkyň. Z její závodnické kariéry je nutno se zmíniti ještě o štafetách Pražské župy v březnu 1926 na Hrnčířské boudě, kde Marklová byla nejlepším členem vítězné ženské štafety Vysokoškolského Sportu. Podle tehdejší oficiální zprávy v „Zimním Sportu“ byl (na trati 14 km) „Marklové naměřen neuvěřitelně dobrý čas 1:18:09!“ Rovněž její vítězství při jubilejních závodech Č. S. Z. S. na Ještědu 6. ledna 1928, dosažené za tak nepříznivých podmínek, jest dosud v dobré paměti. — Lyžařský odbor V. S. rozloučil se s kol. Marklovou velmi srdečně a správní výbor ji věnoval v upomínku čestný dar.

J. F.

NOVÁ CHATA V JIZERSKÝCH HORÁCH byla postavena na t. zv. Malinové hoře. Plány zhotovil Ing. Arnošt Müller z Liberce. Z nové chaty je překrásná vyhlídka přes údolí Nisy k massivu Ještědu, s druhé strany na celé pohoří Jizerských hor, až k horám Lužickým a hluboko do Pruského Slezska. Pohodlný výstup k chatě trvá z Liberce 1½ hodiny. Němci zovou boudu Weberbergbaude am Himbeerberg.

J. K.

OLYMPIJSKÝ PROGRAM BUDE OMEZEN? Příští kongres mezinárodního Olympijského výboru, který se bude konati na jaře v Alexandrii, bude v prvé řadě jednati o omezení olympijského programu. Z olympijských her má býti

## NOVÁ LYŽAŘSKÁ MAPA KRKONOŠ

Svazem lyžařů RČS. vydána byla v těchto dnech nová úplná mapa zimních lyžařských cest na Krkonoších, na níž **zakresleny jsou všechny lyžařské cesty**, jakož i všechny doplňky a opravy zimního značení. **Velkou novinkou**, dosud nikde neuvedenou jest **zakreslení celé telefonní sítě** na Krkonoších do této mapy, kde vyznačeny jsou **všechny telefonní stanice**, dále pak cesty, **kudy vedou telefonní sloupy**, což jistě velice přispěje k orientaci lyžařů. Mimo tohoto jsou na mapě vyznačeny **všechny konečné stanice železnic, lanové dráhy, můstky pro skok na lyžích, nebezpečná místa a pod.**

Mapa vydána byla na velice pevném plátěném papíře. Cena Kč 6.—. — K dostání v drobném prodeji v Jizdenkové prodejně Svazu lyžařů RČS. v Cizineckém Svazu, Praha I., u Pražské brány. — Objednávky vyřizuje Svaz lyžařů RČS. Praha II., Žitná ul. 14.

vyřazení *football* (už se vlastně stalo v Amsterdamu) a *hockey*, jež si uspořádají odděleně své světové mistrovství a stejně zimní sporty budou od olympijského programu *prý odděleny*. Dále se jedná o vyřazení soutěží hippických, plachtění, jízdy na kole a vzpírání břemen. Olympijské hry mají tedy obsahovat: lehkou atletiku, box, šerm, zápasy řecko-římské, plavectví, veslařství, moderní pětiboj, gymnastiku a soutěže umělecké — stavitelství, literaturu, hudbu, malířství, sochařství. Naproti tomu bude předložen jiný návrh, který

bude žádati vyřazení všech druhů sportů, v nichž může soudce měnit podle své libovůle pořadí, resp. oceňovat výkon. V tom případě omezily by se Olympijské hry jedině na lehkou atletiku, plavectví, veslařství a soutěže tmělecké. J. K.

„VYZKOUŠENÁ RADA PRO LYŽAŘE.“ Tento spisek obdržíte zdarma a bez jakéhokoliv závazku od firmy: Čirina-závody J. Lorenc & spol., hlavní sklad: Praha XIX., (Bubeneč) Uralská ul. 770.

EMERICH RATH :

## Zlepšení lyžařských holí.

V odborném časopise, jako „Zimní Sport“, jest zbytečno se rozepisovati o různých nedostatecích. doposud používaných lyžař. holí (obr. č. 1.), lépe jest ukázati novou cestu, jak opravdu prvotřídní lyž. hole mají býti zhotoveny.

Od dobré hole se žádá, by byla především spolehlivě pevná, což při dnešní technice přeskoku je velmi důležité, by byla lehká, elastická a ležela dobře v ruce. Tyto vlastnosti žádá lyžař *turista*; pro *závodníka* znamenají dobré hole velký podíl na úspěchu. Jako materiál pro lyž. hole přijde v úvahu líska, bambus a tonkin. Líska jako nejlevnější materiál podrží pro lyž. turistu vždy své místo. By se ale zamezilo u lehkých bambusových a tonkinových holí prasknutí, neb štípnutí dřeva, jest nutno tyto hole mezi jednotlivými klouby pojistiti. Doposud si lyžař pomohl bandaží isolačního pásku neb leukoplastem a omotáním motouzem. Nově byla vymyšlena ochrana kovovými a celluloidovými pásky. Každé omotání

bez náležitého tlaku nemá daleko tu cenu, jako omotání docilené stejnoměrným strojem s přesně regulovaným napnutím motouzu.

Takovýto speciální stroj je již konstruován.

„Tannerovem“ omotává hole, stálým tlakem 30 kg na 1 cm docela stejnoměrně, takže na celý povrch vynutí 1 kloubu přijde 1600 kg tlaku, čímž se hůl mezi jednotlivými klouby sevře a je vyloučeno, by v omotané části praskla. I při násilných pokusech praskla hůl jen mimo omotání. Jako *podklad* pro omotání ovine se hůl mezi kolénky v šířce as 6 cm Leukoplastem. Omotané hole se zvláště sestaveným lakem vícekrát natřou, čímž dostane omotání skálopevný povrch, který vzdoruje vlhku a poškození motouzu. Nyní přihlídněme k doposud velmi zanedbané části holí, t. j. k *bodcům*. Kolik zlosti již způsobilo zlomení holí u špiček lyžařům. Mnoho druhů různých špiček je již v oběhu a vždy se v pod-

## Do lyžařského flumoku

vejde se ještě

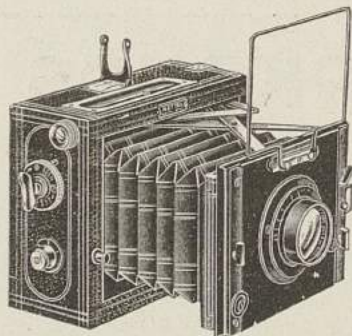
# fotografický přístroj,

který v nejlepším výběru má na skladě odborný závod

## Foto Martinec,

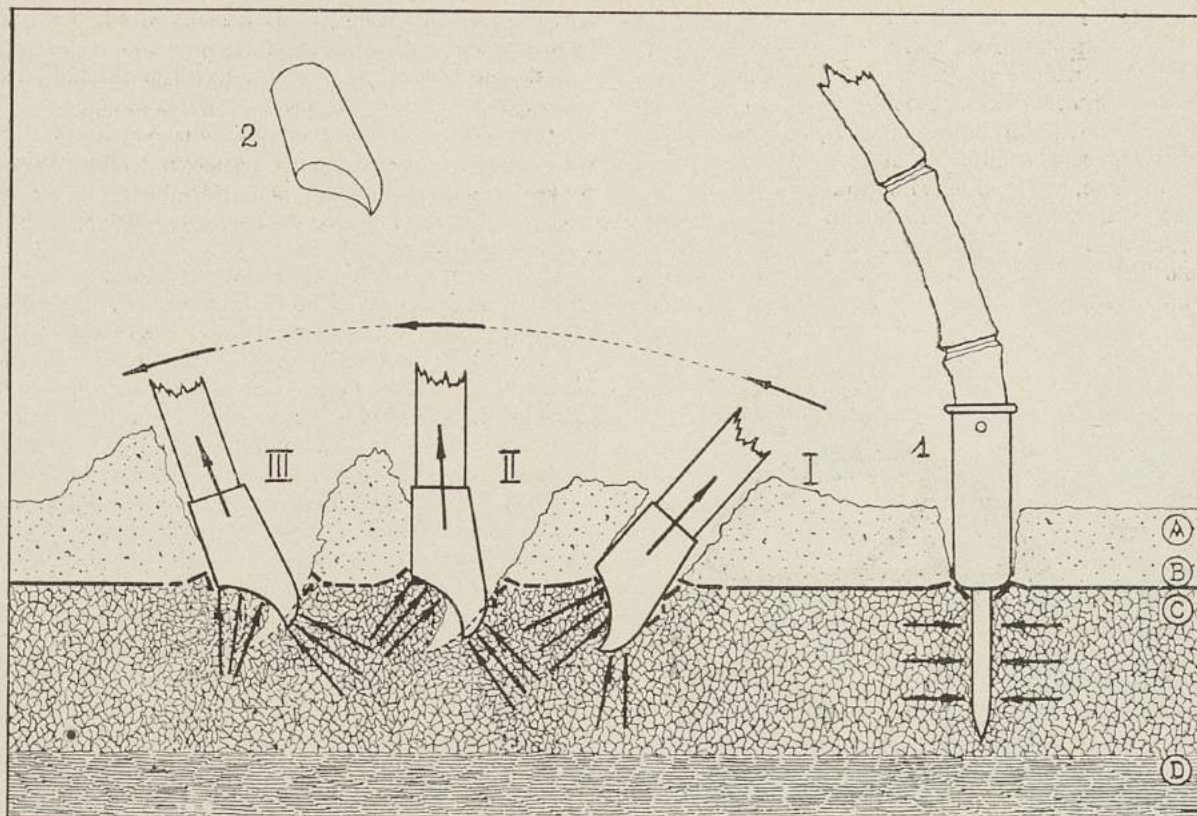
Král. Dvohradý, Palachého tř. 22 (Anglická).  
Telefon 52123.

Vaše snímky vyvolám, vykopíruiji, případně zvětším.



**Znáte tuto novinku? Přístroj na svitkové filmy 6×9, s namontovaným samospouštěčem?**

*Přijďte a poradíme Vám!*



A. prachový sníh, B. ulehlý sníh, C. zmrzlý sníh, D. led. 1. obyč. bodec 2. Ratar bodec.

statě zůstalo při principu ostrého hrotu a to rovného neb ohnutého. Ohnutí špičky se stane automaticky při upotřebení hole a Norové i Finové si proto špičky holí hned předem ohnou. kleštěmi, což dělají již mnoho let.

Je-li spojena špička pevně s kovovou tulejí na holi, zvyšuje ještě možnost zlámání holí, neb na krajích tuleje je nejmenší odpor. Vrtá-li se ještě hůl pro připevnění kroužku, vnikáním sněhového vlhka hůl se zlomí hnilobou a spuchřením ještě dřívě. Po dlouhých pokusech se mi podařilo spolu-

prací s inž. Tarnerovem konstruovati docela *nový tvar hrotu* pro lyž. hole, který znamená opravdové podstatné zlepšení lyž. holí. Tyto nové „Ratar“ patentní hroty mají tvar zobáku dravého ptáka (viz obr. č. 2.), bez chyb dosavadních různých špiček.

Chci teoreticky analysovatí výhody nového „Ratar“-bodec který po praktickém vyzkoušení odborníky byl jako bezvadný uznán. Ratar-bodec je vyroben z duraluminia se zapuštěným krátkým ocelovým hrotem, který i při nejtvrdějším

**Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska**

**F O M A A N T I S O L A R**

**SPOLEHLIVOU VÝZBROJ**

dodá vám pouze

**lyžař odborník**

obraťte se na fu

**A. PRŮCHA, PRAHA I.,  
NÁRODNÍ 25, TELEFON 33017.**

NAŠE ZÁSADA: PRO SPORT POUZE TO NEJLEPŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.

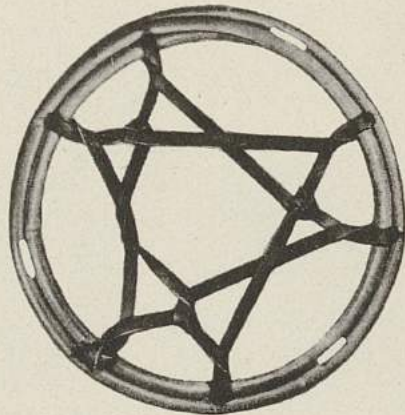




ledu zabere a málo se upotřebí. „Ratar“-bodec váží pouhých 30 gramů. Jelikož špička hrotu končí v první třetině průměru celého bodce, zabere již špička při nejménějším zasáhnutí hole do sněhu neb ledu. Plochou částí tuleje Ratar-bodce obdrží hůl v místě ohybu odpor a špička svým zvláštním tvarem vytlačí se ze sněhu. Je lhostejno, zabodne-li se hůl rovně neb šikmo, vždy se lehce odpoutá ze sněhu. Nehybné zaražení i do mokrého vpěchovaného sněhu je nemožné. Dutý Ratar-bodec má vnitřní vyšší tulej 2.5 cm, do které se konec hole přesně narazí. Konec holí musí býti ovšem dobře dřevem vyklínován asi ve výši 8 cm. Patentním způ-



Obr. 3.



Obr. 4.

sobem zapuštěný ocelový 5 mm široký plíšek skrz konec holí, znemožní sklouznutí naražené tuleje s hole.

Část hole až ke sněhovému kroužku je nalakována speciálním lakem, který chrání hůl před ostrým sněhem.

Další zásadní novinkou jest patentovaný „Ratar“-sněhový talíř, (viz obr. 4.) který se připevní svojí jednoduchostí překvapujícím způsobem, bez vrtání holí — na kolínku hole. Ještě nikdo nepřišel na myšlenku využít přirozený kužel kolínka holí ku připevnění kroužku.

Můj spolupracovník inž. Tarnorov rozluštil připevnění způsobem následujícím: sněhový kroužek jest upevněn dvěma klínky kroužky, které se navléknou přes 3 krátké řemínky (viz obr. 3.) a znemožňují by talířek tlakem i protitlakem spadl s hole. Hliníkové kroužky jsou vyzkoušeny na tlak 580 kg, a 360 kg což jest vícenásobně jistota proti prasknutí. Kroužek samotný jest též novinka, neb veškeré řemení se upevňuje ve vnitř kruhu, takže přes vnější kroužku žádné řemení nepříjde, čímž zabrání se odření řemínků při upotřebení. Každá část kroužku jest jednotlivě lehce a rychle vyměnitelnou. Vytáhnutí řemínku a posunutí o 1 dířku dá se rychle regulovat. Trojdílná úprava řemínku má tu výhodu, že talířek stejnoměrně pěruje. Místo řemínku pro sněhový talíř používán též angl. balotový popruh 17 mm široký, který se vůbec nevytáhne, čímž podrží talířek své stálé napnutí.

Nový „Ratar“-talíř znamená maximum účelnosti a minimum výrobní nesnáze. K dokonalosti holí patří ještě ovální rukojeť, která odpovídá anatomii ruky. Kůží obšita ovální rukojeť *na dolejšku*, drží se dobře a příjemně. Široký vyměnitelný řemen pro zápěstí ukončuje novou „Ratar“-hůl. Každá Ratar-hůl má své běžné číslo patentu a tím je pro majitele lehce k stotožnění a lze výměnu rychle konstatovati.

# VYSOKÉ TATRY

*Prvotriedne zimné  
liečivé kúpele a sanatoria.  
S vývodom poslužia jednotlivé  
riaditeľ'stvá kúpelov.*

**Zimná sezóna. Zimný šport.**

Starý Smokovec	Dr. Szontágh Palace Sanatorium Nový Smokovec	Dr. Guhr Sanatorium Tatranská Polianka
Tatranské Matliary Sanatorium a kúpele	Nové Štrb- ské Pleso Hotel Mory	Tatranský Domov
		Sporthotel Hrebienok

## VISUTÁ LANOVKA JANSKÉ LÁZNĚ — ČERNÁ HORA

za 13 minut z Janských Lázní dopraví  
z výšky 655 m - do výše 1300 m.

Připojení  
na každý vlak ve Svobodě n. Ú.  
Při přiměřené návštěvě (na objednávku)  
každých 20 minut.

POHODLNÁ JÍZDA -  
Z VOZU ÚCHVATNÝ POHLED NA  
CELÉ KRKONOŠE.

Tato nová úprava důležité části lyžařské výstroje je dobře promyšlena nejen teoreticky, ale hlavně prakticky vyzkoušena v době Olympiády ve Sv. Mořici.

Bude to pro Československo dobré doporučení, půjde-li

od nás opravdu dobrá věc do světa lyžařského. Hromadnou výrobou se dá docílit, že se „Ratar“-bodec i sněhový talíř „Ratar“ budou moci připevňovati též na levné obyč. hole, takže budou cenou přístupné všem lyžařům.

## Zprávy župní a klubové.

Z PRAŽSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ RČS. Termíny závodů: 13. ledna 1929, Přebor župní ve Valteřicích, 10. února Přebor dorostu na Moldavě, 23. února, Cvičitelé zkoušky na Špičáku, 9. března, Hlídkový závod Svazový (veřejný). (Uspořádáním pověřila P. Ž. S. K. Slavia) na Benecku, 24. března, Štafetové závody.

Závodník J. Tryzna (Slavia) přeřazen do třídy I. ve skoku i v běhu. Znovu doporučujeme župou vydaný Lyžařský Katechismus, který možno koupiti v Cizineckém svazu a sport. závodech za Kč 7.50.

V nejbližší době uspořádá župa soudcovský kurs, jehož termín bude v denním tisku oznámen.

—Js.

ZÁPADOČESKÁ ŽUPA SVAZU LYŽAŘŮ RČS. V PLZNI, konala v úterý 6. listopadu 1928 valnou hromadu za předsednictví dlouholetého předsedy p. MUDr. Antonína Čipery, který vhodným proslavem tuto zahájil, ocenil práci župních funkcionářů a vzpomněl úspěchů českoslov. lyžařů na Olympijských závodech ve Švýcarech. Zvláště ocenil zásluhy vedoucího těchto závodníků našeho župního náčelníka p. Norberta Langa. Po přečtení protokolu, který schválen, podali župní funkcionáři jednatel Fr. Jirka, náčelník N. Lang a pokladník J. Modr svoje podrobné zprávy, které vesměs schváleny a odstoupivšímu výboru uděleno jednomyslné absolutorium.

Volby provedeny byly aklamací a všemi zástupci klubů zvoleni navrzení funkcionáři, kteří již po několik let sdárně řídí zpravu župy k povznesení lyžařského sportu na českém západě.

Předsedou zvolen opět MUDr. A. Čipera, místopředsedou MUDr. O. Pivoňka, jednatel Frant. Jirka, náčelníkem Norbert Lang, pokladníkem J. Modr, zapisovatelem B. Pech, členy výboru: Ing.

Kyněl, M. Polák. Náhradníky: Ing. F. Kvasnička, R. Lang, V. Andrlík a S. Žák. Jako cvičitel župních členů kooptován do výboru Jenda Dobiáš. Revisory účtů M. Bartovský a S. Synek.

Podle zprávy náčelníka pořádati bude župa 13. ledna župní závody o přebor a 20. ledna konati se budou závody sokolské župy Plzeňské a Šumavské. Konání závodů není dovoleno ve dnech 14.—17. února, kdy konají se závody svazové, na což veškeré kluby se upozorňují. Zároveň byl přijat návrh jednatele Fr. Jirky, že není dovoleno závodníkům účastnit se jakýchkoliv závodů župou neschválených a závodníci, kteří přestoupí tento zákaz budou potrestáni. Upozorňují se proto kluby, aby včas žádaly za schválení termínu klubových závodů, aby nekolidovaly závodům jiným. Zástupce Sněhařů upozornil, že členové Svazu lyžařů kteří navštíví pensionát Vokurka na „Výhledech“ pod Čerchovem používají 50% slevu na nocehy. Prodejem relaxních jídenek pověřeny pro letošní sezonu cestovní kanceláře „Čedok“ a „Kolumbia“. Železniční známky a Svazové nálepky obdrží členové pouze u svých klubů. Panem předsedou vysloven byl dík redakci Českého Deníku za ochotné uveřejňování župních zpráv, kterýžto časopis ze všech plzeňských časopisů jediný vyšel župě vstříci. Zároveň byl dík vysloven S. K. Olympii za laskavé propůjčení hřiště ku evičením lehkotletickým. Všechny kluby v župě sdružené upozorňujeme, že veškeré informace budou uveřejňovány ve sportovní rubrice Českého Deníku a proto necht' věnují zprávy ze župy pozornost. Po věčné debatě ukončil předseda valnou hromadu o 23. hod. přáním zdaru činnosti župy.

Ja.

T. J. SOKOL VE STUDENCI — LYŽ. ODBOR, děkuje touto

## CENY VÍTĚZŮM spolkové odznaky

**I. B. PICHL,**  
Praha VII., Pod Letnou 10  
Praha I., Celetná ulice 33  
Obrázkové prospekty zdarma!

Známý závodník

**KAREL KOLDOVSKÝ**  
**VYSOKÉ N. JIZ.**  
speciální výrobce lyží

dodá Vám nejlepší  
lyže všech druhů.



**GLOTZ PLETÁRNA** přesídil  
**PRAHA I.**  
**MELANTRICHOVA 12.**  
roh Kožní blíže Staroměstského nám.  
Známý největší sklad svetrů, puloverů, kostýmů, vest, punčoch, ponožek, rukavic, šál, trik atd.  
Kupujte přímo u výrobce!  
Členům „Svazu“ 10% sračky a zásilky k výběru.

cestou S. K. Slavia, lyž. odb. v Praze za dar Kč 700— z výnosu přednášky p. V. Horčíčky na stavbu můstku a výcvik závodníků.

VALNÁ HROMADA S. K. PLZEŇ, ODBORU PRO ZIMNÍ SPORTY, konala se dne 26. října 1928 za účasti 35 členů a četných hostů. Po zahájení jednání pronesl předseda MUDr. Otomar Pivoňka vřelou vzpomínku na zemřelého předsedu ústředního výboru a čestného člena odboru JUC. Ludka Steinschneidera, jemuž přítomní projevíli úctu povstáním. V dalším jednání byly po přečtení a schválení minulého protokolu s potleskem vzaty na vědomí a schváleny pečlivě vypracované zprávy funkcionářů, jež byly tetězem radostného konstatování příznivých výsledků činnosti odboru v uplynulé sezoně. Jsou to dvojce lyžařské závody, které odbor uspořádal, čímž prokázal svoji pohotovost a zdatnost. Jsou to závody trainingové, jichž zúčastnili se hojně i závodníci jiných klubů, a závody veřejné, konané v březnu letošního roku, při nichž startovalo 55 závodníků, počet to na místní poměry rekordní, mezi nimiž byla většina závodníků mimoplzeňských, hlavně z klubů pražských, budějovických i krkonošských, posléze i Němci z Plzně a Rezna.

Dále je to *přebor Západočeské župy Svazu lyžařů RČS*, který ve všech druzích závodů stal se opětně kořistí závodníka našeho odboru. Hrdého titulu přeborníka v závodě sdruženém, ve skoku prostém i prostém běhu a tím i všech 3 putovních pohárů župních dobyl člen odboru Karel Čihař, který mimo to ve veřejných vytrvaleckých závodech domažlických „Sněhařů“ na 35 km nejlepším výkonem dne dobyl titulu „Přeborníka Chodska“ a získal putovní pohár K. Duffka.

Pozoruhodné a neméně uspokojivé jsou i výsledky ostatních našich závodníků, kterých docílili v různých sportovních podnikcích, ať již letních nebo zimních, jež v následujícím uvádíme:

V župním trainingovém běhu na hřišti S. K. Plzeň dne 23. X. 1927 se umístili: II. tř. 1. Čihař (nejl. čas dne), III. tř. 2. Zizius, dorost: 1. Otta, 2. Šrail, 3. Kepler. V *přespolním svazovém běhu v Malých Svatoňovicích* dne 30./X. 1927: II. tř. 5. Čihař, III. tř.: 11. Zizius. V *rozřaďovacích závodech pro Olympiádu ve Valteřicích* dne 26./XII. 1927: Dist. závod na 28 km II. tř.: 5. Čihař. — *Mezinárodní zimní sport. závody ve Starém Smokovci (Tatry): Běh 18 km:* II. tř.: 3. Zizius. *Závody o mistrovství RČS* dne 12.—15./I. 1928: Závod na 44 km: II. tř.: 1. Čihař, závod na 18 km: 4. Čihař, závod sdružený II. tř.: 6. Čihař. — *Veřejné lyžařské závody domažl. „Sněhařů“ na Výchledech*

*dne 29./I. 1928:* Vytrvalecký závod na 35 km: 1. Čihař (nejlepší čas dne, dobývá „Přebor Chodska“ a put. pohár), závod distanční na 12 km: 1. Zizius VI., závod čl. vojska v hlídkové výzbroji na 35 km: 1. Kostinec Ant., 2. Kostinec Jan. — *II. lyžařské závody Čsl. Obce Sokolské v Plavech* od 2.—5./II. 1928: Jízda mužů na 50 km: 3. Čihař. Závod 3-členných hlídek na 17 km: 3. župa plzeňská (Kostinec Ant., Kosar a Čihař). — Běh na 18 km: 2. Čihař. — *Závody o přebor Západočeské župy Svazu lyžařů 26./II a 4./III. 1928:* Skok prostý: II. tř.: 1. Čihař, III. tř.: 2. Zizius, dorost: 3. Šrail. — Závod v běhu prostém: 1. Čihař (nejl. čas dne) dorost 8 km: 2. Kús Zdeněk, 3. Šrail, závod záků: 1. Kús Lad. 2. Čechura J. — Závod sdružený: II. tř. 1. Čihař, (přeborník župy), dorost: 1. Šrail. — *Veřejné distanční závody S. K. Plzeň na Špičáku dne 18./III. 1928:* I. a II. tř. 18 km: 3. Čihař, 9. Kostinec Ant. III. tř.: 1. Zizius Vladimír. Dorost 8 km: 5. Šrail, 8. Kús Zd. — *Letní běh Západočeské župy Doubravka-Nová Huť dne 26./VIII. 1928:* 1. Kostinec Jan (nejl. čas dne). — *Přespolní běh Svazu lyžařů RČS. ve Všenorech* dne 21./X. 1928: (80 startujících.) III. tř.: 2. Hampejs, II. tř.: 10. Kostinec Jan, dorost: 7. Kepler.

Pro svoji dobrou výkonnost byli členové Karel Čihař a Vlad. Zizius povoláni do přípravného výcviku olympijského v Tatrách od 20./XII. 1927.—10./I. 1928. Dorostenecký Šrail byl Svazem lyžařů povolán do dorosteneckého závodnického kursu na Lahrově boudě v Krkonoších, kdež v trainingových závodech v soutěži s krkonošáky umístil se čestně jako pátý. Závodník Eman Šonský byl Svazem lyžařů RČS. jmenován lázeňským instruktorem v Tatrách.

Odbor má celkem 22 závodníků, kteří soustavně byli podrobováni závodnímu výcviku pod vedením závodníků Ph. C. Vladimíra Ziziusa a Karla Čihaře.

Ze zprávy pokladníka vzato s uspokojením na vědomí, že jmění odboru činí Kč 6.036.—, z čehož Kč 3.129.40 připadá na pokladniční hotovost.

Po udělení absolutoria odstoupjícímu výboru *byly provedeny nové volby* a pro sezonu 1928/9 zvoleni: *Předsedou:* MUDr. O. Pivoňka, *místopředsedy* G. Vykročil sen. a Linert Frant., *jednatel*em Jindřich Modr, *účetním* Oldřich Wieser, *náčelníky* Arnošt Profes a Václav Vlach, *pokladníkem* František Zeman. — *Do výboru zvoleni:* Brand St., MUDr. Formánek, štk. Knetl, J. Kopp, Ing. Kvasnička, MUDr. Němec, pí A. Pivoňková, E. Raška, G. Vykročil jun. a Ph. C. Vladimír Zizius. — *Revisory zvoleni:* Lodr Ladislav a Fügner Ant. — *Do tech.*

OBCHODNÍ DŮM

KAREL LÜFTNER

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁM. 7

TELEFON Č. 218224

LYŽE, HOLE, SÁNĚ, BRUSLE  
VOSKY, SPORTOVNÍ OBUV  
VÁZÁNÍ, STOLNÍ TENNIS  
„PING-PONG“, RAKETY, MÍČE  
„TEMA“ A „SLEPENGEN“

Žádejte zdarma náš obrázkový ceník zimních sportů!

## Nové směry v závodním lyžaření.

Poslední dobou stále, ač nesměle, jest nadhazována otázka, zda závodní lyžařství prováděné dosavadním způsobem jest s lyžařského stanoviska správné či nikoli. Chejí se v tomto článku zabývatí poněkud podrobněji touto otázkou, eliminuje stránku zdravotní, rozdělení závodníků na třídy a závod ve skoku na lyžích.

Všechny závody distanční, ať je to závod na 17,50 km, jsou doposud vybírány podle stěžejní zásady:  $\frac{1}{3}$  stoupání,  $\frac{1}{3}$  roviny,  $\frac{1}{3}$  sjezdu. Trať pravidelně nemá větších zatáček, které by nutily ke švihům; ke změně směru dostačí bruslařský odkrok. Závodník běží  $\frac{1}{3}$  trati po rovině, více po rukou nežli po lyžích, neboť rukám, respektive lyžařským holím připadá až 50% vykonané práce. Dále běží  $\frac{1}{3}$  trati do kopce, což koná se mnohdy až z 80% na rukou, aby zbývající  $\frac{1}{3}$  trati sjellyžařsky méně hodnotným způsobem, to jest většinou přímou jízdou s příslušným počtem výmazů a mnohdy výhradně na holích. Největší však ironii našich distančních závodů spatřuji v tom, že výsledek závodů závisí čistě od toho, jak jednotliví závodníci lépe nebo špatněji uhodnou mazání lyží příslušného dne.

Než vraťme se k našim třetinkám a srovnáme časy potřebné k proběhnutí těchto. Za základ vezmeme čas závodu na 17 km, třeba 1 hod. 20 min. Z tohoto času připadalo při závodě přibližně 10 min. na sjezdy, 23 min. na rovinu a celých 47 min. na stoupání. A nyní si zodpovězme otázku: co jest to vlastně lyžaření? Podle převážné většiny názorů jest to výhradně sjezd — to ostatní jest pouze nevyhnutelné zlo. Tomuto zlu věnuje se při nynějším uspořádání závodů distančních  $\frac{2}{3}$  trati a 88% času závodního.

Bude mi sice namítnuto, že technika stoupání i technika rovinná patří k lyžaření — než je to jen omývání mouřenína — ty dvě věci nepatří nevyhnutelně k lyžaření a může je dokonale znáti i velmi špatný lyžař, ze stanoviska sjezdového lyžařství dokonce i nelyžař. Mám proto obavy, bohužel potvrzené častými vyjíždkami se závodníky, že usilovný training a závodění na dosavadních tratích jeví se neblaze na výši technického umění u závodníků.

Na štěstí tento velice zarmucující fakt uvědomují si již někteří z vedoucích činitelů lyžařských a ve správném

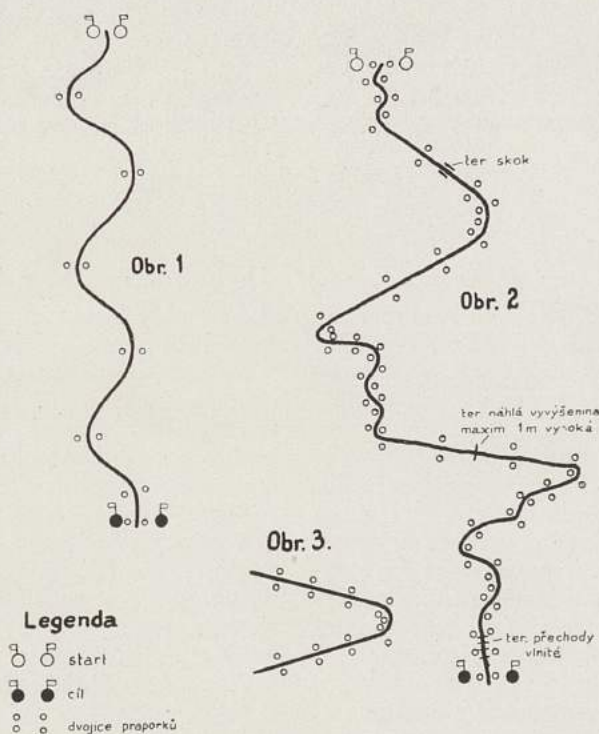
rozpoznání, že závody mají býti nejúčinnějším podporovatelem, propagátorem a prohlubovatelem lyžařství, pokoušejí se doplniti dosavadní závody dvěma novými, skutečně v pravém smyslu lyžařskými: závodem v opraveném slalomu a vzkříšeným závodem ve sjezdu.

Co jest to slalomový závod? Původní slalom spočíval v tom, že lyžař sjížděl stejnoměrnou vlnovkou o zatáčkách velkých poloměrů na svahu mírného sklonu (obr. 1.) Nynější závod slalomový jest závodem technické dokonalosti lyžařské a spočívá v tom, že závodník musí projeti úzkou, přesně vytýčenou uličkou dvojice praporek,

která jej nutí zatáčet pod různými úhly od zatáček o velkém poloměru až do zatáček vlásenkových na určitých místech, ponechávajíc mu na vůli řešení švihy, přeskoky atd., což vše děje se na svahu o nejrůznějších sklonech, z nichž však převládají sklony nad 30 stupňů. Uličky praporek nutí jej též k velkým „šusům“, přejíždění těžce sjízdňných míst, vůbec má býti dráha trasována tak, aby závodník byl nucen ukázati celé své technické umění. Dokonce vyskytují se návrhy, aby v dráze byly umělé i přírodní překážky (plot, příkop, terenní skok) a úseky trati v nichž pády se trestají přičtením trestných bodů. Akceptoval bych přírodní překážky jako jsou: terenní delší skok, přejezd terenními vlnami, přejezd náhlou terenní vyvýšeninou maximálně metr vysokou atd., tedy jen to s čím se

lyžař často v praxi setkává. Závodník nesmí však brzdití holema a nesmí porazití žádný z praporek.

Tyto ovšem musí býti vynechány na vnější stranu zatáčky (viz obr. 2.), aby závodník měl místo a možnost švihy. Za každý poražený praporek, při čemž za poražený platí též onen, který závodník zůstane při sjezdu mezi lyžemi, přičte se závodníkovi pět trestných vteřin k celkovému času, který jest rozhodující pro stanovení pořadí závodníků. Někdy počítá se na body podle vzorce: počet bodů =  $\frac{a}{2b}$  při čemž  $a$  jest nejlepší čas,  $b$  jest čas počítaného závodníka. K tomuto počtu bodů se připočítávají body trestné. Start děje se jednotlivě a tak, že na trati jest vždy pouze jeden závodník. Vynechání projezdu některou dvojicí praporek, po případě vynechání překážky trestá se diskvalifikací. Trať





Údolí Mlýnice se svahu Soliska ve Vysokých Tatrách.

Foto: Dr. Procházka, Hradec Král.

závodu nedoporučuje se voliti kratší 1 a  $1\frac{1}{2}$  km, neboť čím kratší trať, tím nemilejší jest vliv náhodného pádu na čas. Nejlépe vyhovuje trať mezi 2 a 3 km. Pořádání závodů jest ovšem dosti obtížné, neboť i tak z uvedeného vysvítá, jak obtížny jsou vytyčovací práce, dále práce soudcovské a pořadatelské. Na každých 50 kroků musí býti traťový soudec, kontrolující projíždění dvojicemi praporků a zaznamenávající počet praporků poražených. Další podmínkou jest, že slalom má býti konán ve dvou dílech. Jedna část na sněhu tvrdém a druhá část na sněhu měkkém. Nejmenší součet časů dává vítěze. Tato komplikace není nutná a není opravněná. Nepředpisujeme přírodě a jedme v takovém sněhu, jaký právě jest na místě pro závod nejuvhodnějším.

To by byly celkové zásady tohoto závodu, ale praxe žádá si již jejich zostření, neboť „mazanost závodnická“ našla si již ulehčení v netrestaných pádech, kterými začala „vyjížděti“ ostré zatáčky, místo aby je švihala riskantními švihy. Bude nutno v budoucnosti trestati též každý pád přičtením pěti trestných vteřin.

Druhý závod skutečně lyžařský jest znovuvzkříšený závod ve sjezdu. Vyznačeny při něm jsou místa startu a cíle, pak nejkratší spojení těchto míst jest vyznačeno červenými praporky a konečně modře označeny jsou hranice pásma, ze kterého závodník nesmí vybočiti.

Závodníci jsou odstartováni společně a dráhu projedou podle vlastního řešení. Neudílí se trestné body, ale praxe volá po jich zavedení, neboť závodníci ulehčují si sjezd obtížných míst způsobem při všech závodech velmi používaným, že totiž taková místa jedou zúmyslně po všem jiném, jen ne po lyžích. Takové sesunování odporuje duchu závodu, při kterém se má ukázati sjezdové umění a ne sjezdové ulehčování.

Dráha nemá býti — podle své těžkosti a sklonových poměrů — delší jak 4 km, a nesmí se užívati holí k brzdní, nebo spojených holí na jedné straně při švihách.

Z uvedeného jasně vyplývá, že oba závody vyzvedají to, co tak schází závodům distančním: techniku kvintessentního lyžářství, jevíce se u slalomu v projevení technické zdatnosti a u závodu ve sjezdu v aplikaci této zdatnosti v terenu. Bylo by proto více než samozřejmostí, když již není jiného východiska, aby nynější závody distanční byly sdružovány se závodem ve slalomu a ve sjezdu místo se skokem, než tu bych se dotkl lyžařské ceny skoku a o tom jest lépe pomlčeti.

Jsou mylné názory, že tyto závody jsou, pokud se tyče námahy, snadné. Závody tyto kladou neobyčejné požadavky na nervy lyžaře a též neobyčejné nároky fyzické, nejen na nohy, nýbrž i na celé tělo (při neustálém švihání). Srdce samo jest velice namáháno, ale pouze krátkou dobu, takže uklidnění nastane bezprostředně po skončení závodů.

Nejradošněji byly by jistě tyto závody přijaty publikem a pak klubovými, župními a svazovými pokladníky. Z dřívějších závodů distančních neměly široké vrstvy diváctva nic, neboť při startu jednotlivém nebylo zajímavostí, při cíli vítěz nebyl do vyčíslení výsledků znám a z trati bylo lze pozorovati jedno neb nejvýše dvě místa.

Při slalomu vidí divák celou trať, vidí závodníky v plné jízdě a při jich největší technické výkonnosti lyžařské, což vše platí o závodech ve sjezdu, kde po hromadném startu odehrává se boj závodníků divákům před očima a první projíždějící cílem jest též vítěz závodu. Tam ovšem, kde u startu shromáždí se na 100 závodců a není dostatek volných ploch a v nich těžších míst k dočlenění roztažení pole závodníků, tam musí se startovati ve skupinách. Vítězí jezdec s nejkratším časem, nebo ještě lépe vítěz z vítězů skupinových rozjezdů.

Než zpět ke skutečnosti a pryč s mým optimismem! Vítězství těchto směrů v závodním lyžářství jest ještě příliš daleké. Budou se mu úsilovně brániti vedoucí ná-



*Kriváň se Sedílka ve Vysokých Tatrách. (Postavíme-li obrázek kolmo, uvidíme krásný profil Indiána.)*

*Foto: Dr. Procházka.*

rodové atleticko-mazacího závodění lyžařského, kterými jsou národové severští a kterým by snad ohrozili primát národové Alp a snad hodně i my v předpokladu, že by se zavedlo v dohledné době technicky moderní lyžařství v Krkonoších a hlavně v Tatrách. Záleží zde mnoho na

vedoucích činitelích našeho lyžaření, aby nemeškalo s přípravou závodníků pro toto nové odvětví závodů, neboť dříve či později přijde doba, kdy většina svazů si uvědomí co jest lyžaření a co vyplývá z něj pro lyžaření závodní.

EDGAR ST. HAUNER:

## „Zimní byt.“

V zásadním nazírání na lyžařský sport, je stále ještě cosi nezdravého. Snad to není ani tak pojmání tohoto překrásného sportu teoreticky, jako spíše praxe, která mu mnoho ubírá na kráse a dokonce působí i ochablost mezi jeho ctiteli.

Mluvit o jeho přednostech je zcela zbytečno, chci jen několik slov nadhoditi o jeho dokonalém pochopení, vychutnání (ač to slovo nenávidím), o jeho správném (i v tom lidovém smyslu) provozování.

Na severu, kde jsou zimy delší a trvalejší, i v horách u nás, není lyžaření účelem, nýbrž jen prostředkem. Nechej tím říci prostředkem dopravním — nikoliv — prostředkem zábavním, prostředkem k zotavení, proběhnutí i ukázání obratnosti. Rozdíl je jemný a nutno jej částečně vycítiti. Je to prostředek, jak ztráviti deset, čtrnáct dní zimní dovolené, stejně jako tenis, rybaření, turistika, football, kanoistika a t. d. jsou jen prostředky k využití prázdnin letních. Nebo aspoň mají býti!

Zimní byt má býti analogií bytu letního. Kulturní, průmyslový, obchodní, školní život má vyžadovati za rok dvojí přerušeni — letní i zimní. Stejně dlouhé, stejně účelné a stejně cenné. A to je samo účelem, účelem

zušlechtiti a pozdvihnouti ducha a posíliti, vypěstiti tělo — a k tomu sport je jen prostředkem, prostředkem jako knihy, cestování, hudba, divadlo.

Navštívíte-li v deseti dnech Berlín, Hamburg, Lubeck, Drážďany a Lipsko a budete-li chtít využití celého dne a města poznati seč jen možno, nevyjdete sice od rána do noci z museí, parků, promenád, obrazáren, kostelů, zámků, divadel a dojem celkový bude snad velmi rozmanitý a pestrý, ale jistě i chudý, zmatený. Nezbude vám času na vlastní myšlenku, unavíte ducha a utaháte tělo se stejnou jistotou, jako když jedete na týden do Janských lázní nebo do Špindlerova Mlýna a chcete za každou cenu využití každý den tím, že konáte dlouhé túry, navštívíte všechny boudy v okolí, projedete každou loukou a skočíte si se všech můstků — nebo je aspoň užijete — neskáčete-li.

Pracujete-li v městě — a těch je většina — jste unavenější když se vrátíte, než když jste vyjeli.

Je nutno užívat si rozvahou anebo, ježto slovo rozvahy je cizí českému cítění, pohodlně. Zbavit se předsudku: Když jsem tu, tak to musím využití. Opakovaná rozkoš otupí smysly a přestává býti požitkem.



Vernagtský ledovec, uprostřed Wildspitze (3774 m), Ötztálské Alpy.

Foto: inž. E. Votrubec, Turnov.

Je nutno vniknouti trochu duševně do poesie zimy.

Hory jsou krásné v zimě! My — lyžaři — myslíme skoro, že krásnější než v létě — ale umění se prý nemá srovnávat a tedy umělecký výtvar zimy je stejně krásný, jako jara, léta nebo překrásného barvami hýřícího podzimu. Nestačí cítiti, nutno si uvědomovati epitheta — to znamená čas, pozorování a srovnávání. Nesmíme choditi nevšímavě kolem krásy. Je přece naším nejvyšším zákonem. Chceme-li užitečně a příjemně ztráviti „letní“ či „zimní“ byt, musíme využití krásy, všude, kde se naskytuje — je to hřívna, kterou bůh vložil do přírody a kterou jsme povinni rozmnožiti, která je stejně pro nás, jako pro sebe samu. Ta je účelem i prostředkem, ta je stejně ve sněhové vložce jako v krvavém západu slunce, ta je stejně v činnosti i v chladné strnulosti.

Na lyžích lze přiblížiti se této krásě. Na lyžích vniknete tam, kde nikdy nebyla „noha lidská“.

Mějte to na mysli. Neuzavírejte své srdce před spoustou krás, jež zima poskytuje. Je-li možno jezděte na bruslích, hrejte lední hockey, pěstujte jiný zimní sport; mnoho krásy se skrývá v tom, děláte-li tyto sporty střídavě s lyžařením a uprostřed hor. Neváhejte zastavit, vystoupit znovu a znovu sjížděti, kde jste byli potěšeni. Není ztrátou dne posaditi se před „boudu“ a dívati se, stojí-li to ovšem za to. Není nelyžařské, pro slabší lyžaře zejména, sjetí si na saních krásné partie horských cest, kam nemůžete na lyžích. Nikdy nebudte unaveni na lyžích (s výjimkou nezávodíte-li náhodou a i v tom je

mnoho krásy). Lyžařský sport je jednotvárný, ale jen tomu, kdo nedovede nalézt drobnosti, jež z něho dělají krále sportů... Je třeba jezdit ve skupinkách, dělati „hady“, „řady“, kresliti do „panenského“ sněhu S, hleděti na prach „stříkající“ od nohou vašich druhů uhánějících před vámi, pozorovati černé siluety těch, kteří jedou za vámi.

Často větší radost je z krásného obratu provedeného vašimi druhy.

Nezapomeňte bráti si na hory knihy. Pozorujte padání sněhu, stejně jako západ slunce. Vycházejte za měsíčních nocí. Nezůstávejte za dlouhých večerů v boudě u stereotypních karet a občasných tance, jeďte navštívit své známé v sousední boudě, jste-li v „zimních lázních“ jděte na koncert, do hotelů, do divadla, biografu.

Lyžařství nesmí býti alfou a omegou, nesmí vyčerpávati vaše tělo a otupovati ducha, nesmí býti účelem, ale jen prostředkem, nesmíte zakrněti v jednostranné „fandy“.

Nebojte se, že nevyužijete dostatečně těch „pár“ dní zimních prázdnin. Naučíte se více, neboť budete silnější a zalíbí se vám lyže více, než kdybyste denně 8 hodin byli na nohou, neboť vaše dojmy budou hlubší a trvalejší. Získáte tím vy i lyžařský sport, který byt sebe více měl ctitelů a zbožňovatelů, trpí stále jakýmsi nepochopením jistých, byt jinak sportovních vrstev.

Hledejte především krásu v lyžařském sportu — to ostatní bude vám přidáno!



Bílý Arlberg.

Foto: J. Weidenhofer.

J. K O M Á R E K :

## Lyže.

(Pokračování.)

Místo pro umístění vázání resp. *svorek* má býti tak vypočteno, by lyže držená v místě svorek dvěma prsty vždy balancovala tíhou kupředu (v úhlu as 45°). Špatně vyvážená lyže chybně při jízdě točí a při skoku „visí“ takové lyže vždy.

Lyže kupujme vždy v prvotřídním odborném obchodě. Máme jich u nás, na př. v Praze, dnes již celou řadu a jsou oddělení obchodů pro speciální lyžařskou výzbroj u několika firem vedena dobrými odborníky. Máme také již několik solidních a odborně školených výrobců lyží. Kdo lyžím rozumí a má možnost vybrati si přímo u výrobce, jistě dobře učiní. Je přirozeno, že začátečník při nákupu lyží bere si s sebou nějakého zkušeného odborníka z kruhů svých přátel, nejlépe Svazem lyžařů RČS. zkušeného *cvičitele* z klubu, do kterého vstoupil.

Při vybírání nepřehánějme, neboť roztrpčujeme tím prodávajícího. Lyže, jejichž léta běží přesně paralelně s její délkovou osou a které jsou naprosto bezvadné, jistě velmi zřídka najdeme. Dřevo prozkoumejme se všech stran. Prohlédněme si nejdříve konec lyže, zde nejlépe poznáme jakost dřeva a vrstvení let. Příliš lehké lyže, jejichž špice příliš péruje, zásadně odkládejme; do kopce šlo by se nám na takových lyžích výborně, ale při prvním komplikovaném pádu zle bychom se zklamali. Dřevo má být vpředu skoro právě tak silné, jako na konci. Lyže toho druhu jsou o něco těžší a méně pružné, avšak bezpečí před lomem je skoro naprosté.

Přihlížejme k tomu, jak jsou špice ohnuty, zda jsou ohnuty *povlovně* a ne příliš náhle a zda v tomto místě není dřevě jsou zbytky lůžek vydrolené smoly, odmítněte vždy. Při náhle ohnutých špicích je to důkazem, že dřevo nebylo dosti dlouho stejnoměrně pařeno a ohnutí bylo pak provedeno násilně. Při černě a tmavě natřených lyžích budme zvlášť důkladní. Móda tmavě barvených lyží velmi prospěla nesvědomitým prodávacům. Zejména zkoumejme dřevo na špicích a v místě, kde se upevňuje vázání. Jak bylo již řečeno, varujme se dřeva s uzlíky a spuchřelými partiemi. Spuchřelé partie poznáme na nebarveném dřevě podle tmavších, načervenalých a nahnědlých míst, při barevném dřevě podle matnosti a zrnitosti nanešené barvy. Neběží-li uzlík neb suk přes celý příčný řez lyže a není-li v místech pod patou neb ve špicích, není závada tak veliká. Velkou chybou je, neběží-li drážka lyže přesně středem, neb běží-li, zejména na konci lyže, křivě. Přímost drážky prohlédněme nejlépe, díváme-li se od konce s jedním přivřeným okem (jako při míření) po délce lyže. *Nevolme k nákupu lyží dobu těsně před začátkem sezony*, na př. před vánocemi, kde v odborných obchodech je ruch a nervosita a zboží bývá smíchané a přebrané.

Ideální formou lyže je dodnes t. zv. telemarská forma. Nordičtí národové znají typ lyže *široký* pod vázáním a ke špicím a dozadu se *súžující*. V našem terénu se lyže



tohoto druhu neosvědčily, též neosvědčily se lyže všude stejně široké, t. zv. lyže Lilienfeldské. Telemarská lyže je pod patou (pod vázáním) nejužší a ke špicím a vzad širší. Poměr je na př. 9 : 7 : 8; je-li lyže pod vázáním 7 cm široká, má špice širší 9 cm a konec 8 cm. Tento poměr zůstává pak jak při lyžích závodních (t. zv. „běžkách“), tak i při lyžích pro skok.

Co se týče závodních lyží (běžek) je vskutku těžko rozhovříti se o správné směrnicí. Víme, jak závodníci v posledních chvílích před závodem, ba před startem o tom uvažují, který ze svých párů mají si pro závod vybrati. A kolik je těch šťastlivců, kteří mají několik párů? Většina závodníků má jeden pár, pro každý terén, pro training i pro závod, ba někdy i pro turistiku. Jaký druh lyže jest si vybrati, záleží v prvé řadě na skutečné jezdecké dovednosti závodníka, na terénu, v němž obvyčejně závodí a konečně na délce tratí, na nichž závodí.

V Norsku a Švédsku a zejména Finsku, kde je buď zcela rovinný neb mírně kopčitý terén, kde střídají se povlnné výstupy s dlouhými rovnými náhorními planinami a mírnými sjezdy, není výběr závodních lyží tak těžký. Trati závodů jsou obvyčejně 18 až 50 km dlouhé a mají vyjetou stopu. Hodí se tedy dlouhé, úzké lyže.

Povstal tu typ severských běžek telemarské formy, který tak rychle se „rozmožil“ u nás. Norské závodní lyže pro běh jsou pod vázáním as 5 až 5·5 cm široké a 220 cm až 230 cm dlouhé. Úzké lyže jsou vhodné zejména pro tvrdý sníh a pro vyjetou stopu: nehodí se pro hluboký sníh, v němž se boří nehledíc k okolnostem, že kraje bot se svorkami na straně daleko vyčuhují a *brzdí*. Proto nosí Norové, jak jsem již kdysi psal, *zcela lehké* úzké boty, které u nás nemůžeme potřebovati.

Při závodech v Alpách a jejich výběžcích a i u nás, kde závodní „práce“ rovnoměrně dělí se na stoupání, roviny a někdy dost obtížné sjezdy, myslím že jsou nejlepší lyže střední telemarské formy, t. j. pod vázáním nejméně 6 cm, vpředu 8 cm a vzadu 7 cm široké a 210 cm až 220 cm dlouhé.

Používání *užších* a *delších* lyží není vskutku ničím *odůvodněno*. V úvahu vezmeme zkušenost z letošních Olympijských zimních her ve Sv. Mořici, kde všichni Severané, tedy i *Finové*, jak jsem ostatně též ve svém referátě v tomto listě na to upozornil, objevili se v závodě s lyžemi tohoto druhu. Závodníci jako Gröttums-

braaten a Raivio kteří jsou zvláště vysoké postavy, neměli delších lyží.

Poslední dobou, jak v zasvěcených kruzích známo, počíná se uvažovati o speciálních závodech ve sjezdu a o tak zv. „slalomu“. Je to vlastně nejkrásnější a nejideálnější závod se stanoviska absolutní krásy lyžařství. Zde uplatní se um jezdecke, neboť vytrvalecké závody — přihlédneme-li blíže — jsou vlastně atletickými závody na lyžích.

Pro čistý závod ve sjezdu a slalom jsou nejlepší *těžší* lyže, pod vázáním 7·2 cm, vpředu 9·5 cm a vzadu 8·4 cm široké. Poskytují stabilitu. Příliš dlouhé lyže — i když jsou v poměru dosti široké, nehodí se pro těžší sjezdy, jejich příliš velká rychlost ztěžuje obraty a činí je nejistými. Zejména pro jezdce s malou technickou pohotovostí nedoporučují se příliš úzké a dlouhé lyže. Možno teprve při postupující technické dokonalosti od kratších k delším přeseđlati. Viděl jsem při svých zájezdech do Dolomit a Alp naše lyžaře, kteří s úzkými lyžemi, tloukli se v tamním terénu až 1000 m vysokém i při *turistice*. Nelze to než odsouditi. Byla to přímo horečná móda před několika lety u nás s těmi příliš úzkými a dlouhými lyžemi, která leckomu při jeho ambicích závodních a i dobré technice jistě se nevyplatila.

Skočná lyže je těžký, přímo monstrosní typ lyže. 50 až 60 m dlouhé skoky vyžadují těžkých, nadmíru pevných lyží. Před lety vážily takové skočné lyže z hikory 4·5—5 kg, dnes setkáváme s vahou 6—7 kg. (Američané, Tullin Thams 8—10 kg.)

Forma správných skočných lyží je rovněž telemarská. Bývají pod vázáním 8—8·5 cm, vpředu 10—11 cm, na konci 9—9·5 cm. široké. Setkáváme se však i se širšími. Tíha nevzniká ani tak šířkou, jako silou lyže. Ku trainingovým skokům 28—32 m (pro dorost a podobně) můžeme dobře použiti silných lyží jasanových. Blíží-li se však délka skoku 40 m, jsou jasanové lyže nedosti bezpečné, zejména při tvrdém sněhu (dopadu). Na můstek, na kterém lze skočiti přes 30 m, máme vždy použiti hikoryových lyží.

Že lyže pro skok mají pro jistotu vedení vydlabané dvě až tři drážky, je s dostatek známo. S drážkami odstupňované délky (rozdíl 5—6 cm, kratší ku hraně lyže) snáze vytočíme po doskoku ve výběhu závěrečný švih.



Obrázek Monte Rotondo, zaměněný omylem v č. 1. za júný z Tater.



Skalí na Monte d'Oro na Korsice. Foto: Tábořský.

## První lyžařský kurs československého vojska.

(K 10 letému výročí.)

V prvních měsících po převratu, kdy my mladší dosud většinou vykonávali jsme službu vojenskou a kdy naše vojsko bylo teprve v jakémsi přerodu, uvažovali jsme s přítelem ndpor. Scheinerem, zda bychom se již v roce 1919 nemohli pokusiti o sestavení lyžařského kursu pro naše vojsko. Věděli jsme oba, že nápad náš bude mnohem lehčí než provedení samo, poněvadž poměry většinou byly dosud neurované a také v lednu uvedeného roku bylo na horách málo sněhu. Věděli jsme však též oba, že naše mladá republika může každé chvíle čekati nějakou návštěvu od našich milých přátel, jimiž jsme kolodkola obklopeni a že by tedy bylo dobře, kdybychom měli alespoň hrstku dobře vycvičených důstojníků a mužů v lyžařství, kteří by v nutnosti mohli alespoň částečně službu na horách naší republiky obklopujících vykonávat.

Konečně koncem ledna padlo rozhodnutí. Ježto dostali jsme od našich přátel z Krkonoš zprávy, že napadlo dostatek sněhu, navrhl přítel Scheiner dru J. Vaníčkovi, odbornému přednostovi ministerstva národní obrany, aby lyžařský kurs pro vojsko byl uskutečněn. A nyní to šlo již plnou parou! Dr. Vaníček vydal rozkaz na pořádání 20denního lyžařského kursu ve Vysokém nad Jiz.; já určen jsem byl velitelem kursu, určeno, že dne 7. února kurs počne a že do 5. února mají býti všichni účastníci shromážděni v Praze. Narychlo ustanovil jsem své instruktory pro kurs, pokud mi bylo známo, že dosud jsou na vojně neb že vojáky byli. Byli to: poručík Jodas, známý skokan vysocký a dříve tamtéž učitel, poručík Fröhlich, cvičitel lyžařského odboru Sokola Pražského, dále desátník Ďoubalík, vysocký nadšený pořadatel tamějších lyžařských závodů, rovněž učitel z Vysokého, jednorozční dobrovolník četař Jarolímek, nyní architekt ve Dvoře Králové a předseda techn. odboru Svazu lyžařů, několikanásobný mistr lyžař, pak četař Feistauer a svobodník Šír, známý výběrní krkonošští závodníci a konečně arch. Vejrych, tehdy nejlepší náš lyžař-krasojedec, jediný občanský instruktor. Tedy instruktoři, jakými málokterý lyžařský kurs může se pochlubiti.

Nejhorší pak překážkou byl nedostatek lyžařské výzbroje, ale i to jsme šťastně překonali, zakoupivše lyže u firmy Rott v Praze. Konečně jsme odjeli do Vysokého n. Jiz. Celkem bylo nás asi 130 osob. Šťastně jsme se dostali do Semil, kde nás očekávali Jodas a Ďoubalík se saněmi. Vykládání a ukládání zavazadel šlo po vojensku rychle, a čeho nebylo potřebí, naloženo bylo na saně, ježto čekal na nás pochod ve sněhu 3 a půl hodiny. Každý z účastníků však musel si nésti svoji lyžařskou výzbroj.

Byla to věru pěkná a řídká podívaná, když jsme za krásného teplého sluníčka dopoledne kráčeli Semily vzhůru. Všechno občanstvo bylo ihned na ulicích a projevovalo jednak úžas nad tím pohybujícím se lesem lyží

a jednak i radost nad našimi vojáky, z nichž polovina byla z vojska domácího a druhá polovina legionáři italsí a francouzští. Průvod náš brzy počal se roztahovati podle sil jednotlivců a podle nákladu, jaký kdo nesl. Když jsme však vystoupili nad město, brzy pocítili jsme vládu královny Zimy. Počal nám foukati silný severák do obličeje a již nás neopustil až do Vysokého. Cesta byla opravdu strašná, ježto vítr hnal sněh do očí, takže nebylo chvílemi ani na cestu viděti. Avšak hoši šlapali statečně, ač museli většinou nésti lyže na ramenou, ježto málokterý byl lyžařem.

Konečně strašná cesta byla u konce a uvítání jsouce tamějším Sokolem, vtáhli jsme do Vysokého. Celkem došli všichni v dobrém stavu, jen dva neb tři odnesli to omrzlýma ušima, což však bylo pro ně bez následků, ježto byli ihned ošetřeni lékařem.

Důstojníci byli ubytováni v turistické chatě a vojáci ve velkém sále radnice, částečně v okresní nemocnici a pak po různu u obyvatelstva. Každý rád nabídl vojákům ubytování, a hlavně legionářům. Tak začátek kursu byl sice krutý, ale hlavní věc, že dopadl dobře a že všichni kursisté hned první den ukázali, že leccaké námahy se nebojí.

Druhý den pak počal již lyžařský kurs. Vypracovali jsme plán postupu při výcviku, účastníci byli rozděleni na čtyři a za vedení instruktorů počal výcvik. Cvičilo se od 8 hodin ráno do 11 a od 1 do 5 hodin odpoledne. Ráno byl vždy výcvik jednotlivců a odpoledne společná vyjízdka, kde jednotlivé složky výcviku prakticky byly probírány.

Všichni účastníci oddali se s láskou výcviku a byli to hlavně důstojníci, kteří se ve výkonech předstihovali a jimž Jarolímek dával notné lekce.

Hned v prvých dnech po příjezdu vyšel odněkud nápad, aby se uspořádal taneční věneček za účelem seznámení se s dívkami vysockými. Avšak bylo málo pro to nadšenců, ježto většina kursistů tvrdila, že se natančí dost za celý den na lyžích a že si jdou raději lehnouti. Ovšem každý počátek je těžký. Brzy vesměs naučili se dobře jezdit a tak i opovrhování tancem zmizelo. První věneček ve Vysokém skvěle se vydařil a hned všechny vesnice v okolí počaly se předstihovati v pořádání tanečních zábav. Vojáci, hlavně legionáři, byli na roztrhání. A není se co diviti. Celou válku se netančilo, takže bylo nutno púst dohoniti a pak zatančiti si s legionáři, to bylo něco.

Ke konci druhého týdnu výcviku uspořádal jsem lyžařské závody našeho kursu. Počasí, jež bylo od našeho příjezdu stále pěkně, počalo se sice právě toho dne kaziti, avšak přes to závody dopadly dobře. Závod byl veden v 10 km okruhu těžkým terénem a zúčastnilo se ho 42 závodníků. Z důstojníků byl první „muzikant“ kursu poručík Brzák a z vojinů legionář Randáček.

(Pokračování.)



Kozorožci v Javorině.

Foto: inž. Vösyka.

KOZOROŽEC. K obrázku této vzácné fauny v předminulém čísle podotýkáme, že asi málo našich čtenářů ví, že kozorožec žije též u nás, a to v západní části Bielských Tater v pásmu mezi Tatranskou kotlinou a Javorinou. Zde žil kozorožec od nepamětných dob; byl vyhuben, avšak milovník vzácné fauny, velkostatkář Hohenlohe, nasadil zde z ciziny přivezené páry kozorožců, které se zde dokonale aklimatisovaly. Jde o kozorožce Sinajského, vlastně Habešského. Náš profesor Domin zabýval se pozorováním jich života a

zjistil zvláštní jejich náladovost. Někdy jsou plaší vůči člověku, někdy vydrží úplně jeho bezprostřední blízkost. U nás žil kozorožec *na sklonku doby ledové* v blízkém okolí Prahy, jak dosvědčují nálezy Radotínské a Davelské. V Alpách žije v několika stádech v horním údolí Pádu, na pozemcích statku krále italského v území mezi Mont Blankem a Monte Rosou. Kozorožci jsou též nasazení v oboře Hellbrunské u Salzburku. Rasově je kozorožec příbuzný koze boárské a korsického muflonu. J. K.

## Vločky humoru.

### LICHOTIVÉ UZNÁNÍ.

Kdysi jela větší parta lyžařů K. L. V. na Körbruv „Waldhaus“. Z nádraží roketnického jelo se pohodlně až k „Modré Hvězdě“ saněmi a kdo nechtěl odtamtud vystupovati nahoru po lyžích, mohl lyže i baťoch svěřiti Josefovi (podomkovi z Waldhausu), který skoro pravidelně v sobotu očekával návštěvníky Waldhausu pod kopcem u Raketnice s „nákladními“ saněmi, do kterých byl zapřažen statný vůl, chlouba to majitele Waldhausu.

Ten den byl notný fukýř, proto skoro všichni rádi naložili lyže i baťochy na saně a již se vesele vystupovalo k Waldhausu. Jen ředitel Žížala a továrník Roubalík opozdili se poněkud tím, že pomáhali Josefovi při nakládání a upevnování zavazadel na saně a když pak viděli, že celou partu již nedohoní, vydali se na cestu společně s Josefem a jeho spřežením. — To však oběma ochotným lyžařům přišlo draho. Cesta za silného fukýře byla velmi obtížnou, saně se na za-

váté cestě hrůzně kymácely, takže každou chvíli spadly tam lyže, tam baťoch, pak pro změnu celé saně se převrhly a ochotní pánové vždy přiložili ruku k dílu a Josefovi a jeho němému druhu vypomohli. Za takových „mimořádných událostí“ dospěla netrpělivě očekávaná „nákladní výprava“ asi se 2. hodinným zpožděním do boudy. Ze všech se pot jen řinul. Josef stíraje rukávem pot s čela, mohutně oddechne a těší naše dva přátelé: „Jasasná, to byla túra, co? Depa dnes nahoru! No, nebejt vás, páni, tak sem to dneska s *jedním volem* jistě nevytáhl!“ Načež ředitel Žížala mu se smíchem odpověděl: „Tak vám teda, Josef, pěkně děkujem!“

Ing. Hgr.

Se sportovním redaktorem z Prager Tagblattu Šimečkem, známým z Mořice i mezi našimi lyžaři, zahrál si následovně lyžařský šotek: Uvítal Ruuda článkem Ruud in Prag. Poněvadž, jako většina nás, píše m n i u n stejně, vytiskli mu — Rund um Prag. J. K.

*nické komise:* Modr, Dr. Pivoňka, Profes. Vlach a Zizius. — *Delegáty pro valnou hromadu župy:* Ing. Kvasnička, Linert, Modr a Dr. Pivoňka. *Vedoucím závodnického teamu* ustanoven odborník v oboru tělovýchovy, závodník Ph. C. Vlad. Zizius.

Příspěvek dorostu (do 18 roků) činí Kč 6.— (Svaz Kč 2.—, odbor Kč 4.—). Nový dorostenec platí mimo to zápisné Kč 3.— a Kč 1.— za legitimaci.

**ZIMNÍ ODBOR S. K. NÁCHOD.** Valná hromada zimního odboru S. K. Náchod konala se 6. listopadu 1928 za účasti 40 členů v hotelu Beránek. Byla zahájena předsedou odboru K. Čefelínem. Po přečtení zápisu z minulého valného shromáždění předneseny zprávy funkcionářů. — Jednatel odboru F. Schur sděluje, že činnost odboru byla značně brzděna špatnými sněhovými poměry. Dne 8. prosince 1927 měli jsme první tréninkový závod okolo Jiráskovy chaty na Dobrošově a od té doby nebylo téměř sněhu způsobilého k pořádání nějakého většího závodu. Týká se to hlavně závodu ve skoku, kdy závody byly již plakátovány a pro náhlý déšť znemožněny. Činnost vyvrcholila postavením závodního můstku v lese Montaci, 15 minut od středu města vzdáleného. Místo nalezeno za pomoci náčelníka J. Bína a správou města povolena byla ochotně potřebná úprava, totiž vykáčení průseku pro nájezd, — překlenutí cesty a úprava doskoku. Můstek je ideálně položen a za příznivých sněhových poměrů lze tu skákat až přes 30 metrů. (Bím skočil 34 m.) Celková úprava stála odbor 5.000.— Kč, což ovšem pro chudý horský odbor je vydání velmi značné. Ze závodů jinde pořádaných účastnili jsme se Synáčkova memorialu v Malých Svatoňovicích 9 závodníky, z nichž Hrudík získává II. cenu. Ve veřejném závodě ve skoku dne 26. II. tamtéž pořádaném získává Bím první ceny, kromě putovní ceny věnované p. fedit. Vlčkem. Při závodech Krkonošské župy na Zvičíně zastoupen byl odbor 5ti závodníky, z nichž Bím dobyl I. ceny ve skoku, I. ceny ve sdruženém závodě, III. cenu na 18 km a ceny za nejkrásnější skok. Vedle závodů byly pořádané četné zájezdy do Krkonoš a s dorostem do Orlických hor. O vánocích vedl Bím kurs na Radhošti pro Ski klub Moravskou Ostravu, v polovině ledna účastnil se tam svazových závodů a umístil se ve skoku na druhém a ve sdruženém na 4. místě. Za Svaz lyžařů dobývá místa prvního. Svazem lyžařů vyslán byl Bím na zimní Olympiadu do Sv. Mořice,

kde hájil čsl. barvy ve skoku prostém. Při závodech o pohár kongresového můstku umístil se v celkové soutěži jako třetí, ze Svazu lyžařů jako první. O velikonočních zájezdech pak Bím na Štrbu, kde se umístuje v závodě o pohár ministerstva zdravotnictví a tělesné výchovy jako čtvrtý. — Sport bruslařský — ačkoliv bylo k dispozici ideální kluziště na tenisových kurtech — nezakořenil, a bude potřeba intensivnější propagace. Za omluveného pokladníka J. Faltýna přednáší zprávu poklad. F. Schur. Největší zatěžující položkou pokladny je stavba můstku, pro niž není dostatečné úhrady. Na to přikročeno k volbě nového výboru. Za předsedu zvolen J. U. C. Prokop Polák, pokladníkem J. Michalička, jednatelem MUDr. Radová-Lišková, zapisovatelem H. Bernardová, náčelníkem J. Bím, předsedou techn. komise J. Pytlík, správcem kluziště J. Faltýn, správcem můstku a nářadí Dr. J. Liška, členem techn. komise B. Šebestl, referentem záb. odboru F. Vlček.

**LYŽAŘSKÝ ODBOR S. K. TURNOV,** konal dne 29. října valnou hromadu v hotelu „Modrá Hvězda“. Klub vyvíjel v minulou sezóně obsáhlou činnost. Pořádány společné zájezdy na Kopaninu, Pláně, Kozákov, Jizerské hory, Krkonoše, uspořádány kurzy pro začátečníky i pokročilé na Kopanině. Naši závodníci zahájili sezonu svazovým přespolním během v Malých Svatoňovicích a sluší vyzvednouti cenné vítězství Porcala, který byl v III. tř. první a dobré umístění ostatních. Dále obeslány závody na Pláních, Konapině, Zvičíně, ve Vysokém atd., kde dobyli si naši závodníci vždy dobrého umístění. Klub uspořádal též přebor Jizerské župy na Kopanině, který trpěl bohužel špatným počasím. Nové vedení klubu ustanoveno bylo volbami takto: předsedou: Jan Havránek, I. místopřed. Jos. Michal, II. místopřed. Václav Müller, pokladníkem Pavel Kraus, jednatelem Václ. Náhlovský, zapisovatelem Slávek Hník, náčelníkem Slávek Nesvadba, delegáti do Svazu lyžařů: Dr. Václ. Šolc, Václ. Šťastný. Členové výboru: Lad. Durych, Ing. E. Votrubec, Fr. Pofohal, Frant. Fator, Frant. Bouma, Frant. Plátek, Jos. Fořt, a H. Jelínek.

**Z LYŽAŘSKÉHO KLUBU OSTRAVA.** Přípravy k sezóně. Klub zahájil přípravy k blížící se sezóně jednak každodenními lehkotletickými cvičeními (běh, gymnastika, hry) v lesnatém terénu na

JAKOST  
ÚČELNOST

ELEGANCE jsou vlastnostmi

LYŽAŘSKÝCH  
OBLEKŮ

šitých dle míry v odborném závodě firmy

J. EISELT, PRAHA I.

NARODNÍ TRÍDA 37,  
PLATÝZ

TELEFON 286-61



HOTEL BELLEVUE  
NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny  
„u Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda  
zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.

Bobrovníkách, jednak účasti na přípravném běhu bezkydské župy a zdařilým provedením I. veřejného horského běhu na radhoštěmském hřebenu minulou neděli. *Přednášky:* Serie letošních přednášek bude zahájena přednáškou i v Ostravě známého a oblíbeného lyžařského a turistického pracovníka inž. *Pračky z Prahy.* — V. *Hořčička*, který v minulém roce vzbudil v místních lyžařských kruzích pozornost svou originální přednáškou a kursem, jež zajištěn pro měsíc leden. — Vmésíci listopadu uspořádána byla třívečerní *teoretická příprava pro začátečníky i pokročilé* za vedení svazových instruktorů klubu.

NA VALNÉ SCHŮZI LYŽAŘSKÉHO ODBORU SOKOLA PRAŽSKÉHO, konané dne 19. října v budově jednoty, zvolen byl tento nový výbor a síce:

Předsedou: br. Matyáš Ladislav, I. místopředsedou: br. Růžička Ludvík, II. místopředsedou: br. Dudla Václav, jednatelem: br. Kozák Ferdinand, zást. jednatele: s. Eckertová Nina, pokladníkem: br. Sklenář Karel, zapisov.: br. Kolář Jaroslav, správce invent.: br. Novák Jan zástup. spr. invent.: br. Šabata Ladislav, I. rev. účtů: br. Zurýnek Jan, II. rev. účtů: s. Šindelářová Jit.

Technickým vedoucím Lyž. odboru určen cvič. sbory u mužů: br. Pilát Emil (zástupce určen br. Kozák Rudolf), u žen: s. Barbieri Onta, (Dr. Tilleová Zdena), u dorostenců: br. Kořínek Antonín, (Havlena Jan), u dorostenek: s. Paulová Jarka (Eckertová Nina)

Z letošní činnosti lyž. odboru. Po úspěchu našich borců v Měchenicích, oblesal Lyž. odbor další lyžařský přespolní běh, pořádaný svazem Lyžařů ČSR. ve Všenorech, u Prahy, a síce šesti závodníků, kteří se v celkovém počtu 93 závodících čestně umístili. Technické výsledky: ve tř. star. umístil se na druhém místě br. Jindra Kosina v čase 35.04 min. a získal plaketu. Ve druhé třídě umístil se br. Jan Kalas ve znamenité konkurenci na místě pátém, v čase 30.35 min. (nejl. čas J. Německý 28.01 min.), dále se umístili br. Opočenský Víta (čas 35.05, poř. 16), Šmíd Jan (poř. 17) a Kmínek Jos. (poř. 24.) Ve III. tř. umístil se br. Jankovský Boh. v č. 39.04, min. (poř. 14).

První přespolní běh lyž. odboru v Jinonicích. dne 11. listopadu. Povzbuzen úspěchy našich běžců na závodech Svazu Lyžařů, odhodlal se náš odbor k provedení samostatného podniku, čímž sledoval v první řadě myšlenku, umožnit i širšímu členstvu našeho odboru (žen i dorostu) účast na přespolním běhu, které by snad vybraná konkurence svazových závodníků příliš deprimovala a které by mohlo tím způsobem změřiti své síly v bratrské soutěži domácí. Že tyto přespolní běhy (zejména s předchozími běhy cvičnými) mají pro tělesnou zdatnost lyžaře, jmenovitě závodníka neobyčejný význam, jest více než jisto.

Start i cíl prvního přespolního běhu Lyžařského odboru dál se před Sokolovnou v Jinonicích, kde laskavostí bratrské domácí jednoty zís-

kali jsme vhodné šatny i místnosti pro občerstvení závodících.

Trať mužů (ca 6 km) vedla jihozáp. částí obce Butovic a po značném stoupání pokračovala náhorní rovinou kol kostelíka u Sv. Prokopa, kde v ostrých serpentínách klesla do Prokopského údolí. Za dalším mlýnem odbočila ostrým výstupem, t. zv. Punčochou směrem ku Klukovičům, sledujíc stále hluboké údolí potoka prokopského a po velkém oblouku vracela se závodní trať střídavým terrainem opět k sokolovně jinonické. Trať byla naznačena praporecí a závěsnými značkami za ved. brí. Dudly, Miky a s. Palliardové, jen obsazení kontrol mělo býti četnější, čímž by se bylo zabránilo částečnému zaběhnutí několika dorostenců. Trať žen byla vedena společně s tratí mužů, ovšem příslušným, (zkrácením a měřila necelé 3 km.

Technické výsledky:

Dorostenci (3 km) — 1. Blábolil Frant., Praha VII., v čase 11.13 min. 2. Čermák Karel, Praha, v čase 11.27 min., 3. Pišek Jaroslav, Karlín, v čase 11.33 min.,

Ženy (3 km) — 1. Všečeková Hilda, Praha, v čase 13.47 min., 2. Barbieri Onta, Praha, v čase 14.29 min., 3. Pěrvátílová Luisa, Praha, v čase 14.40 min., Kozáková Olga (mimo) L.Z. K. v čase 12.34 min.

Muži (6 km) — III. tř. (18—20 l.) 1. Nachtigal Hvězdoslav, Praha, v čase 28.30 min., 2. Eckert Oliver, Praha, v čase 28.46 min., 3. Jankovský Bohumil, v čase 28.47 min., 4. Šabata Ladislav, Praha, v čase 29.48 min.

II. tř. (20—30 l.) (pouze Sokol Praž.) 1. Pěrvátíil Rudolf, Praha, v čase 30.00 min., 2. Černý Bedřich, Praha, v čase 30.30 min., 3. Dědina Karel, Praha, v čase 31.29 min., 4. Sklenář Karel, Praha, v čase 32.18 min., 5. Černý Jaroslav, Praha, v čase 32.28 min.


II. tř. (závodníci Sokola Praž. a veškerí hosté): 1. Kalas Jan (nejl. čas dne), Praha, v čase 26.16 min., 2. Krča Lev, Praha, v čase 26.43 m. 3. Jedlička Miroslav, Vinohrady, v čase 28.42 min., 4. Opočenský Víta, Praha, v čase 29.04 min., 5. Šmíd Jan, Praha, v čase 29.17 min. 6. Martinek Arnošt, Praha, v čase 29.35 min., 7. Krásný Václ., Praha-N. Město, v čase 29.41 min., 8. Hora Josef, Praha VII., v čase 29.48 min.

Třída starších: (od 32 let) 1. Kosina Jindra (r. n. 1892) Praha, v čase 30.14 min., 3. Čejchan Josef (1896), Karlín, v čase 31.03 min., 3. Kořínek Antonín (1893) Praha, v čase 33.50 min.

II. Lyžařské závody našeho odboru se budou konati jako loňského roku v Jablonci n./Jiz. Rudolf Kozák.

LYŽAŘSKÝ ODBOR V. K. BLESK chystá pro únor výpravu do Cortiny d'Ampezzo. Kdo by měl o výpravu zájem hlas se do 15. ledna 1929 správci odboru Komárkovi.

PŘESPOLNÍ BĚH „SNĚHAŘŮ“ DOMAŽLICE. V neděli dne 21. října 1928 pořádali „Sněhaři“ přespolní běh pro lyžaře. Hlavní zřetel brán byl k dorostu, také ceny pro ně byly většinou lyže a radost-



**KRÁLOVÉDVORSKÉ V ÝROBKÝ:**  
Lyže - Sáňky - Vázání „Huitfeld“, Balata a jiné - Bodce - Přesky přepínací a veškeré potřeby pro zimní sport.  
**F. BIER A SYN, DVŮR KRÁLOVÉ nad Labem.**

Ve velkém i v malém.



**TUK NA SPORTOVNÍ OBUV**  
**JUCHTIN**

Továrna: Derby.

## SPORT-BAZAR

PRAHA I., CELETNÁ 22. (Průchod).

*K lyžaření potřebujete:*

**LYŽE - HOLE - BOTY  
OBLEKY - BAŤOCHY  
PONOŽKY - RUKAVICE  
VOSKY - ATD.**

*To vše u nás koupíte za levné, však pevné ceny.*

## LYŽAŘSKOU A BRUSLAŘSKOU OBUV

nejvýhodněji koupíte u speciálního výrobce

**EMILA HUMLA, PRAHA-KARLÍN, ROKYCANOVA ULICE ČÍSLO 25. — TELEFON ČÍSLO 263-2-7.**

on se bylo podívat na hochy, kteří lyže vyhráli a řekli si „letos začnem jezdit“. Byli to hoši většinou úplně nemajetní, takže ceny, i této stránky splnily svůj účel. Rozdány byly 3 páry lyží a jedny přilky. Průběh závodů byl velmi rychlý, takže obecenstvo, závodům přihlížející, bylo úplně spokojeno. Neméně spokojeni byli „Sněhaři“ Svatošem, odchovanecm dorosteneckého kursu na Lahrově boudě, který prvně běžel závod a dokonce v nejlepší době dne. Trať 3 km. Start o 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub> 11 h.

*Výsledky:*

**Žáci 14—16 let:** 1. Cibulka, D. T. J. Domažlice, v čase 8·58<sup>3</sup>/<sub>5</sub>, 2. Nový, D. T. J. Domažlice, v čase 8·59<sup>1</sup>/<sub>5</sub>, 3. Hendrych, D. T. J. Domažlice, v čase 8·59<sup>4</sup>/<sub>5</sub>, 4. Fryml Jan „Sněhaři“, v čase 9·01<sup>1</sup>/<sub>5</sub>, 5. Schröpper, D. T. J. Domažlice, v čase 9·08<sup>1</sup>/<sub>5</sub>, 6. Beneš, „Sněhaři“, v čase 9·10<sup>3</sup>/<sub>5</sub>. Nikdo se záků se nevzdal.

**Dorost:** 1. Němec Slovan Plzeň, v čase 8·29<sup>3</sup>/<sub>5</sub> min., 2. Bříza, D. T. J. Domažlice, v čase 8·39<sup>1</sup>/<sub>5</sub> min., 3. Záruba, D. T. J. Domažlice, v čase 9·02<sup>1</sup>/<sub>5</sub> min., 4. Zuvač, „Sněhaři“, v čase 9·03<sup>2</sup>/<sub>5</sub> min.

Po doběhnutí vypuštěny byly kategorie starší 18 let na trať téměř 8 km.

**Kategorie členů Svazu Lyžařů RČS:** 1. Svatoš Jan „Sněhaři“, v čase 24·50<sup>3</sup>/<sub>5</sub> min., 2. Pražák B., „Sněhaři“, v čase 25·17<sup>2</sup>/<sub>5</sub> min., 3. Kostinec A., S. K. Plzeň, v čase 26·07—min., 4. Holý J., „Sněhaři“, v čase 26·16<sup>4</sup>/<sub>5</sub> min., 5. Klouček Jar., „S. K. Slavia Praha“, v čase 27·06—min 6. Vomdraš, „Sněhaři“, v čase 27·50—min., 7. Zelniček, „Ski klub Mor. Ostrava“, v čase 28·15<sup>1</sup>/<sub>5</sub> min.

**Kategorie příchozích 8 km:** 1. Gavalvič, důst. škola Domažlice, v čase 25·43<sup>1</sup>/<sub>5</sub> min., 2. Svoboda, „Slovan Plzeň“, v čase 25·43<sup>3</sup>/<sub>5</sub> min., 3. Lövinger, důst. škola Domažlice, v čase 26·30<sup>3</sup>/<sub>5</sub> min., 4. Mauer M., D. T. J. Domažlice, v čase 27·44—min., 5. Knopf J., D. T. J. Domažlice, v čase 27·52—min., 6. Hroch, důst. škola Domažlice, v čase 28·15—m.

**Kategorie vojska v hlídkové výzbroji 8 km:** 1. Des. Pazler, hran. prap. 6., v čase 36·08<sup>1</sup>/<sub>5</sub> min., 2. voj. Toupal, hran. prap. 6., v čase 37·50<sup>2</sup>/<sub>5</sub> min. 3. voj. Aschenberger, hran. prap. 6., v čase 42·15—min.

Na námahu, kterou museli vojín přemáhati (pušku, granáty, náboje) skvostné easy!

Závody tyto vykonaly mnoho po stránce propagační. Sta diváků přihlíželo boji hochů a pilně jim aplaudovalo.

Jest si jen přát, aby i v zimě ukázali „Sněhaři“ své nové závodníky na veřejnosti.

LYŽAŘSKÝ ODBOR SSŽ. PLZEŇ konal svoji výroční schůzi, na níž četné shromážděné členstvo se zájmem a nadšením vyslechlo předsednickou zprávu kol. Aug. Soukupa jun., v níž krásnými slovy vystihl celou činnost odboru za uplynulé období jak po stránce úspěchů sportovních, tak i vnitřně administrativních. Konstatoval naprosté pochopení všeho členstva pro společnou práci a naznačil nové směrnice. Jeho zpráva, jakož i ostatní zprávy všech funkcionářů byly příčinou naprostého souladu mezi přítomnými, takže udělené absolutorium odstupujícímu výboru bylo jednohlasně přijato. Pro nové období zvolil si odbor násl. funkcionáře: v předsednictvu kol. A. Nedvědová a kom. ob. kol. Lad. Lomička; v náčelnictvu poznovu kol. K. Vaneš a B. Němcová vedle K. Theuerla. Sekretářkou kol. M. Čapková (adresa Sladkovského 70.), pokladní kol. M. Kaboňová, zdravotní referent kol. MUDr. Jos. Grotte a župním delegátem kol. Aug. Soukup jun. Usneseno opět povinné závedení úrazového pojištění. Příspěvek do odboru činí 5 Kč za sezonu vedle povinných poplatků svazových a župních, nutných k dočlenění 33<sup>3</sup>/<sub>10</sub> slevy jízdného na drahách. Členské schůze bude odbor konati každý čtvrtek od 7 hod. več. v Soukupově restauraci v Dominikánské ul. Odbor zve do svého středu veškeré přátele zimních sportů a dává příle-

žitost k uplatnění se ve spolkovém a sportovním životě jak dámám, tak i pánům.

SKI-KLUB SLANÝ konal valnou hromadu dne 26. listopadu 1928. Do výboru byli zvoleni: předsedou Karel Výborný, místopředsedou Karel Chyský, jednatelem Dr. Emil Štírký, pokladníkem Jarolm Dragoun, do výboru: Miloš Vanča, Miloš Bub, Jirí Plavec, náhradníky: Josef Jeřábek, Marie Malypetrová, revisory účtů František Videman a František Pokorný.

LYŽAŘSKÝ ODBOR KLUBU OLD-SKAUTŮ uspořádal 18. listopadu svůj první přespolní běh v okolí Hranic a Teplíc n./B. za účasti 35 startujících. Cílovou páskou na Žerotínově náměstí proběhlo 33 závodníků. Běželo se v II. a III. tř. a v kategorii dorostu. Počasí bylo chladné, běhu velmi příznivé. Osmikilometrová trať pro II. tř. vedla z Žerotínova náměstí kolem sadů Čsl. legií vrchem Křivým na Zbrašov, odtud strmě kolem teplického sanatoria k řece Bečvě, a od lázni Teplice n./B. opět prudkým vzestupem k hranické propasti. Od propasti vedla trať lesní cestou s mírně klasající tendencí zpět do Hranic. Stoupání do Křivého i do vrchu k propasti bylo značně prudké. — Šestikilometrová trať byla zkrácena o stoupání k propasti, a vedla z Teplice n./B. lipovou alejí přímo k cíli.

Velmi mile překvapila účast Vildy, lyžařského závodníka z L. K. Brno. — L. K. Ostrava vyslal svůj vytrvalecký team (Motal, Cochlar a Pavlas) Škoda, že vojenská akademie — ač pozvána — nevyslala své závodníky. V kategoriích hostů účastnil se hranický Sokol, hranický reálné gymnasium. Největší účast byla z pořádajícího Klubu Old-Skautů v Hranicích. — Techn. odbor Bezkydské župy Svazu Lyžařů RČS. zastupoval Miloš Zapletal, který zastával při závodě úřad rozhodčího. Před závodem vykonána lékařská prohlídka Dr. Šteklm (vyšetření, měření krevního tlaku a vážení), což po běhu opakováno. — V kategorii lyžařů II. tř. (8 km) zvítězil Motal L. K. Ostrava v čase 29.18, Ryška lyžaři Old-Skautů Hranice 31.15, Vilda L. K. Brno 32.08, Pavlas L. K. Ostrava 33.46. — Ve III. třídě (6 km) zvítězil Cochlar L. K. Ostrava 27.12, Damek lyžaři O. Sk. Hranice 28.32, Hruňalyž. O. Sk., Hranice 28.36. — Dorost (4 km) Řihák 18.20, Indruch 19.21, Schlesinger 19.36, všichni lyžaři Old-Skautů Hranice.

V kategoriích hostů na 8 km 1. Jakubka Old-Sk. Hranice 31.51, 2. Indrák Sokol Hranice, 34.08, 3. Rýpar, Sokol Hranice, 35.40. — Na 6 km 1. Novák Old. Sk. Hranice 27.07, 2. Matýsek p. pl. č. 34 Hranice 28.52, 3. Zavadovský Old-Sk. Hranice 28.57. — Dorost (4 km) :1. Pavelka, r. gymn. Hranice, 17.31, 2. Pitucha, II. odd. Skautů Hranice 18.23, 3. Haviger, I. odd. Skautů Hranice, 18.35. —

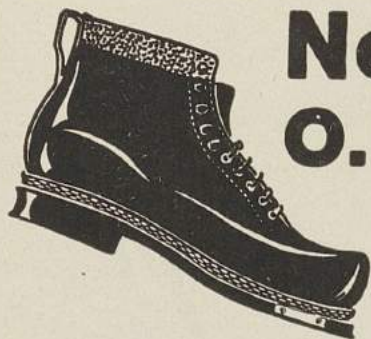
15. VALNÁ HROMADA ČESKÝCH SKI KLUBŮ V ČESKÝCH BUĎEJOVICÍCH konána dne 17. listopadu o 8. hod. večerní v restauraci u Volbrechtů. Valnou hromadu zahájil předseda Dr. Jng.



Prvotřídní lyžařské výzbroje  
**SPORTING CLUB**

Praha II., Dlážďená 4. - Tel. 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.



**Nejlepší lyžařské boty**  
**O. Ticháček, Praha II.,**

**Jungmannova 16. - Tel. 295-8-4.**

Obsloužím každého odborně, jelikož jsem přes  
20 let lyžařem.

Objednávky dle míry. — Vlastní výroba.

**Bruslařské boty a speciální závodní boty pro Bergendahl.**



Zátka. Ve své zahajovací řeči vzpomíná 10letého výročí republiky, jejího presidenta a zároveň těch, kteří se speciálně o klub během posledních deseti let zasloužili a těm za vykonanou práci děkuje. V hrubých rysech naznačuje práci odstoupivšího výboru za minulý rok, dotýká se otázky stavby můstku a upozorňuje, že ještě pro letošní rok bude se museti členstvo spokojiti s malým evičným můstkem postaveným roku loňského u hájovny Springerovy.

**Zpráva jednatele:** Ve své obsažné zprávě zmiňuje se o jednání s ředitelstvem státních drah v Plzni o zavedení zrychlených sportovních vlaků, příp. motorových vozů, taktéž vyřízení otázky bezplatné dopravy lyží na předních plošinách s Jihočeskými elektrárnami je dosud ve stavu jednání. — Nesplněným dosud ideálem jest stavba chaty. — Uvádí, že jednání s Klubem Čsl. Turistů je na dobré cestě. Pozemek pro chatu je již zakoupen mezi Trojmezím a Trístoličnickem. — Otázka vlastní chaty Ski Klubu jeví se zatím neuskutečnitelnou. — Upozorňuje, že letošního roku bude chata u Plešného jezera obhospodařována po celý týden. Otázka můstku přes dobrou vůli výboru klubu naráží na obtíž, vzdálenost ubikací a jich nedostatek a konečně i terénní překážky nutí zatím k tomu, že aspoň pro dobu přítomnou se spokojiti s malým evičným můstkem. — Klub byl pozván na všechny závody lyžařských klubů, sám pak uspořádal 2. závody, přednášku štkpt. Kučery, Zimní krásy Jeseníka a Bezkyd a má zásluhu o předvedení lyžařského filmu. — Stav členů klubu čítá 314 osob. — Zpráva na to, bez debaty schválena. —

**Zpráva náčelníka:** Pro závodníky konán byl v únoru kurs vedený p. Krňoulem, který se nemínul svého účele. — 12./2. konány župní závody na trati 17 km dlouhé. — Z přihlášených 22 závodníků startovalo 18. Výsledek závodů: 1. Hansa R., 2. Wichta V., 3. Fencel L., všichni ČSKČB. V kategorii starších: 1. Dr. Zátka, 2. Starý J., oba rovněž z našeho klubu. — Závody dorostu a dam pro sněhovou bouři odřeknuty. — 26./2. konány závody klubové o přebor klubu, v nichž umístil se 1. Hansa Rud., 2. Nováček, 3. Kačírek, v nováčkovských 1. Borovka Vit., 2. Heřman Boh., 3. Ant. Wichta. — 18. března na závodech S. K. Plzeň na Špičáku, umístil se za náš klub Hansa R. na 6. místě a sl. Myšáková na 3. místě při dobré konkurenci. — Svažového lyžařského kursu pro dorost na Krkonoších zúčastnil se za Jihoč. župu člen našeho klubu O. Šubr.

**Volby nového výboru** konaly se aklamací a zvoleni jednohlasně: Předsedou Dr. Ing. Zátka Mir., místopředsedou Beránek Frant., členové výboru: Coufal Zdeněk, Fencel Ladislav, Frojda Václav, Hansa Rudolf, Kačírek Karel, Konvička Antonín, Matzner Karel, Ing. Pillmann Frant., Rochata Karel, Schrabal Ot., Starý Josef, Tichý Frant., Vydra Ferd., štkpt. Lex Veselý. — Náhradníci: Šembera Frant., Man Alois, revisoři účtů: Dr. Král Ludvík, pí A. Nováková. — Všichni jmenovaní volbu přijímají.

**Volné návrhy:** Delegát Svazu p. Schrabal podává obsírný referát z Valné hromady Svazu lyžařů. Předseda děkuje mu za svědomitou práci, kterou jako delegát klubu koná.

Přednáška p. Hoříčky „Lyžařskou technikou k srdeci hor“, konána bude některou sobotu, jakmile bude sníh a druhý den by společně s p. Krňoulem předvedli ukázky lyžařského umění. — Přednáška sama konala by se v Besedě.

Přednáška p. Norberta Langa „O Olympiádě“, konala by se taktéž v sobotu a druhý den jel bg p. Lang na Šumavu.

**Hlídkový řád** připravený výborem klubu, po přečtení jednohlasně schválen.

V zakončení konstatuje předseda, že odmítá přemlouvání našich členů lyžařským odborem Sokola, kteří poukazují na malý členský příspěvek u jejich odboru.

**ČESKÝ KRKONOŠSKÝ SPOLEK SKI V JILEMNICI** konal dne 4. prosince 1928 třicátou pátou řádnou výroční valnou hromadu. Byly předneseny zprávy všech činovníků — uvádíme z nich toliko výňatky. Jednatel Otakar Holub zahajuje svoji zprávu vzpomínkou na začátky spolku v roce 1892, kdy počalo se lyžařiti v okolí Jilemnice, v roce 1894 a to 2. a 3. března byl podniknut první delší výlet na lyžích do Krkonoš, který vedl zasloužilý náš p. předseda Buchar s p. Kocourkem, tehdy lesním na Janově hoře. Vystoupili přes Krkonoš, na Labskou, shlédli Sněžné jámy a přes Vysoké Kolo vedle zavátých Mužských a Dívčích Kamenů dorazili do Petrovky, kde se shledali se 60 pruskými vojiny-lyžaři s majorem Gussoviem v čele. Počet nadšených lyžařů vzrůstal a dne 5. dubna 1895 byly již schváleny stanovy Českého krkonošského spolku SKI v Jilemnici. Dne 16. února 1896 pořádal již spolek první veřejné závody na Žalém, v nichž zvláště byla zajímavá 12 km jízda vytrvalá o mistrovství Krkonoš, jehož dobytí zvítěnil Hynek Bedrník, druhé ceny dobyt pak zesn. F. K. Hron. Ve vyličení vlastní činnosti spolkové vzpomíná především jednatel pěknými slovy zesnulých členů v sezóně 1927/28 a to p. les. rady inž. Reicha, Mistra F. K. Hrona, Jana Buchara ml. a Josefa Honeu a oceňuje jejich činnost. Povstáním uctěna jejich památka. Dále hovoří o všech pořádaných podnikcích v uplynulém roce a ke konci své zprávy pozdravuje oba přední závodníky Faistauera a Fišeru, děkuje jim za všechna dobytá vítězství a přeje jim všeho zduaru do další činnosti. Svoji zprávu končí přáním, aby zasloužilý p. předseda Buchar, který v roce 1929 dovrší 70 rok svého plodného života, ještě dlouhá léta vodil nás do drahých Krkonoš, ještě dlouhá léta byl příkladným propagátorem veškeré české turistiky a ještě dlouhá léta byl zdrav a spokojen mezi námi.

První náčelník spolku Karel Soukup podrobně a přesně probírá činnost spolku po stránce technické se všemi docílenými výsledky ve všech závodech a kursech.

Dlouholetý člen a první závodník spolku Jos. Alf. Kubát podává bohužel neutěšenou zprávu pokladní, která končí neuhrazeným schodkem Kč 1.200.—. Spolek jest odkázán toliko na nepatrné členské příspěvky a jeho činnost jest velká, vyžadující nákladu 10.000 Kč. Po zprávě revisorů účtů uděleno pokladníku a odstoupivšímu výboru absolutorium.

Ze zprávy redaktora spolkových zpráv Jindř. Ambrože vysvitá, že neunavně v denním tisku informuje turisty i lyžaře o Krkonoších a snaží se přiliv turistů do Krkonoš v létě i v zimě zvětšiti. Ke své zprávě přičleňuje velmi podrobná a zajímavá pozorování meteorologická v létě i v zimě v Jilemnici i na horách.

Dlouholetý místopředseda a správce inventáře Prokop Hrubý starostlivě o všechnen pečuje inventář a tak vyznívá i jeho zpráva.

Volby výboru byly provedeny aklamací a byli zvoleni vesměs osvědčení pracovníci. Po prohlášení zasloužilého předsedy p. Jana Buchara, který vzhledem k těžkým předlostem, jež se v jeho rodině v poslední době staly, volbu předsedy by nepřijal, byl zvolen předsedou Otakar Holub, bývalý dlouholetý jednatel spolku a místopředsedou Prokop Hrubý. V ustavující schůzi, která se konala 6. prosince t. r. zvolen 1. jednatelem Karel Beneš, 2. jednatelem Josef Bedrník, 1. náčelníkem Karel Soukup, 2. náčelníkem Fr. Moravec, pokladníkem J. Alf. Kubát, zapisovatelem Vlad. Kubánek, redaktorem Jindř. Ambrože, matrikářem Jos. Metelka, členem výboru a zástupcem klubu do S. L. zůstává zasloužilý p. fed. Jan Buchar, dalším členem výboru je V. Mečtř.

V rozhovoru o činnosti spolku v roce 1928/29 bylo stanoveno, že spolek podnikne meziklubový závod s L. Z. K. ve Valtěřicích, uspořádá župní závod „Bedrníkův memoriál“, o který již Krkonošskou

**ZARUČENĚ** nejlepšími prostředky pro napouštění a ochranu lyží všech druhů jsou:

**„Cirine“ lyžařské vosky a „Cirine“ surový dehet ze smrkového dřeva.**

Po dlouhá léta se nejlépe osvědčují. — Chcete-li, aby Vaše sportovní obuv nepropouštěla vodu, pak používejte jenom

**„Gutra“ tukové mazadlo, nebo — olej s gumou se značkou tuleně.**

Obuv se Vám nikdy nepromáčí a budete mít nohy stále v suchu.

Žádejte však všude a vždy jen „Cirine“ a „Gutra“.

**Jediní výrobci: Cirine-závody Josef Lorenz a spol.**

Hlavní sklad: Praha XIX., (Bubeneč) Uralská 770. Továrny: Kamenice v Ša. - Cheb v Č. - Solnohrad v R.



župu požádal, bude organisovati účinné dorost v oblasti spolku a vyhledávatí nové závodníky mezi ním, každou neděli bude pořádáti výlety do hor, které bude oznamovati v denním tisku a v rozhlasu, přičiní se, aby v městském krkonošském museu bylo zřízeno lyžařské oddělení a v roce 1929 přistoupí k velké přestavbě lyžařského můstku na Chmelnici.  
*Otakar Holub.*

**ODBOR KLUBU ČESKOSLOVENSKÝCH TURISTŮ V OPAVĚ** oznamuje ubytování lyžařské v *Jeseníkách*. V *Dolní Lípové* u Frývaldova jest letos k dispozici lázeňská vila HELLA (40 postelí a společná noclehárna s 8 postelemi). Poplatek za 1 nocleh činí Kč 8.— bez otopu, v noclehárně Kč 6.—, kbelík uhlí Kč 4.—. Při větších výpravách poskytuje majitel slevu podle ujednání. V *Gráfenberku* v lázeňském domě DOMOV stojí nocleh 10—12 Kč, otop 4 Kč, oběd, 8—10 Kč, večeře 5—6 Kč. Objednávky na odbor KČST. ve Frývaldově. Na *Červenohorském sedle* jest k dispozici

v útulně KČST. 10 postelí po Kč 50. Adresa: M. Mattnerová, nájemce hotelu, Červenohorské sedlo, pp. H. Domášov u Frývaldova. Ve *Starém Městě pod Králickým Sněžníkem* bude otevřena nová chata KČST. (objednávky přímo). V *Malé Morávce pod Pradědem* lze doporučiti ubytování i stravování v hostinci Na fojství (maj. Rudolf Nitsch), nocleh stojí Kč 10.—, při výpravách nejméně 6 osob Kč 7.—. Při delším pobytu celodenní pense 28.— Kč (nocleh i strava). V *Hanušovicích* v nádražní budově jest zařízení 14 pokojů a společná noclehárna o 12 postelích. Nocleh za č 8.—, obědy Kč 8.—, večeře Kč 6—8. Adresa: Boh. Machýček, nádražní restaurátér. Používejte výhod, které sjednal KČST., a navštěvujte hodně tyto hory, které mohou lyžaře v každém směru plně uspokojiti.

## Slovenská hlídka.

O TATRANSKÉ ZIMĚ. Letošní neobvykle bohatý zimní program sportovní v Tatrách zejména významné závody lyžařské, přivádějí nás k několika důležitým otázkám: Jsou Vys. Tatry vhodným terénem závodním? Jaké speciální vlastnosti má tatranský terén? Jsou Vys. Tatry tak vybaveny po stránce ubytovací a p., aby dalo se počítati s dalším rozvojem zimních sportů? A tu si můžeme směle odpověděti, že Tatry nezadají v ničem nejoblíbenějším střediskům zimních sportů v cizozemsku a že záleží jen na nás, abychom zde mezinárodní středisko vytvořili.

Než, proberme si v předu uvedené otázky po řadě.

Závodní terén par exelence vyžadoval by sice o něco více rovinných tratí, než je v Tatrách k dispozici, ale jiné výtky tatranskému velehorskému terénu nelze činiti. Tatranské tratě jsou těžší a namáhavější snad, než v Krkonoších a Bezkydech, zato zajímavější a lákavější pro závodníky odvážné a zkušené. Vyžadují zajisté prvotřídní výkonnosti a už tím získávají prvenství pro trainingové a vylučovací závody před obesláním zahraničních konkurencí.

V Tatrách lze vyhledati nesčetné trať závodu překážko-

## Štěstím v neštěstí

je, máte-li při *odřeninách, trhlínách, puchýřích, pořezání, a t. p.* po ruce ideální náplastový obvaz

## Kosmoplast

ježž za mírné ceny obdržíte v každé lékárně a drogerii. *Kosmoplast* je čistý neobjemný, krvácení zamezující kapesní obvaz a obdržíte jej také v úhlédných plochých plechových krabičkách. Zamítněte padělky!

## Sportovní obvaz!

# LYŽAŘI!!

**CELÉ OBLEKY** Kč 400.— 450.— 500.— 550.—

**PÁNSKÉ**

**I DÁMSKÉ**

**JEDNOTLIVÉ**

**KALHOTY** Kč 95.— 160.— 180.— 220.—

Modré i hnědé. — Zaručeně nepromokavé!!  
Přijďte a přesvědčte se o dobrých kvalitách našich výrobků! — Sportovcům sleva!

*Nejmodernější oděvní závod*

# Wyhmal

PRAHA II., Václavské n. 49. AVION.



vých a též vhodná místa pro skok; tu však narážíme na spec. vlastnost podobných závodů: závody ve skoku a překážkové vyžadují diváků neb obráceně, závody tyto konají se pro diváky, a musí tedy se jim přizpůsobiti alespoň tím, že pořádají se v blízkosti hotelů. Přicházejí tedy v úvahu jen dvě místa se stálými sněhovými poměry, t. j. Štrbské Pleso a Hrebienok, nehledě k centru německého sportu v Tatr. Poliance.

Další výhodou Tater jest okolnost, že sníh zde vydrží až do května, dokonce v posledních dvou měsících jsou nejideálnější poměry povětrnostní. Lze tedy v Tatrách využití pozdějších termínů a opakovati event. týž rok závody anulované. Ostatní zimní sporty, zejména bruslařské a sánkařské všech odstínů, zakotví zcela jistě v Tatrách, až pro ně budou splněny základní podmínky, t. j. až zřídí se dokonalé kluziště na Štrb. Plese a bobsleighová dráha v Mlýnici i Tatr. Lomnici. Tím okamžikem získají ovšem obě jmenované státní lázně tolik na přitažlivost, že se jakákoliv investice bude rentovati.

Mají Tatry odlišné vlastnosti, kterými by předčily terény jiné? Zajisté! Vzpomeňme jen krásné velehorské přírody a bílé zářících štítů; sotva která cizí horstva v poloze tak přístupné mohou tolik zimnímu hostu poskytnouti. Lyžařské výstupy do tatranských dolin a do sedel patří k nejkrásnějším výkonům. Proč nepořádati kursy vysokohorského lyžařství, které se proponují pro Alpy, v Tatrách? Jedině snad narážíme tu na nedostatek vhodných, skutečně lyžařských bud a chat, které by nám právě ve vyšších polohách konaly výborné služby. Zřízením jich zmohutněl by podstatně příliv lyžařů-turistů a ruch cizinecký.

O blahodárném vlivu tatranského klimatu, zejména

o účincích horského slunce, netřeba se ani šřití; je již tolika učenci a badatelé zdůrazněni a tolik se jich z našich lyžařských řad na vlastní kůži přesvědčilo o jeho síle. Přijďte jen do Tater v únoru, březnu, dubnu, bude-li místa! Tatry už svojí polohou geografickou předurčeny jsou za mezinárodní forum závodů pro oblast střední a východní Evropy. Inklinuj sem nejen naši nejbližší sousedé Poláci, ale při dobré organizaci též národy další. Naše spolupráce s Poláky se zajisté zdárně rozvíjí a záleží jen na naší dovednosti, abychom na jižní straně Tater vytvořili nejen svoje Zakopané, ale i svůj St. Moric, Pontressinu a Davos.

Přírodní krása Tater a jejich výborné vlastnosti klimatické nás ovšem přímo zavazují k tomu, abychom jich využili k všeobecnému prospěchu hospodářskému, k povznesení národního zdraví. Tu ovšem nelze úzkoprse počítati, záplatovati a na nepravém místě šřití. Máme ještě mnoho doháněti, aby Tatry v cizině získaly tolik známosti a dobré pověsti, kolik zaslouží. Slyšíme, že cizinecký ruch se v Tatrách zvětšuje. Nutno však konstatovati, že zvětšuje-li se, děje se to bez naší zásluhy. S úpravami a investicemi nelze pokulhávat za vzrůstem tohoto ruchu, nýbrž máme mu předbíhat, resp. ho vyvolávat. Toho bohužel v Tatrách dosud nevidíme. Kde jsou kluziště, sánkovačí dráhy, vysokohorské chaty, starost o zdravé turisty a sportovce? Máme jich, resp. zdokonalili jsme něco za deset let od převratu? Spíše opak je pravdou. Nestačí budovat hotely, poněvadž hosté nechťi být vázáni pouze na hoteliera a restaurátéra, pro jejichž milé oči do hor nešli. Návštěvníci hor a zejména lyžaři, žádají vzduch, slunce, pohodlné, ale i laciné bydlení, mnoho sportu a zdraví. Dejme jim to!

To ovšem značí cílevědomé sestavení investič. programu

## NANSENIN SWERDRUPIT

SKLAD VE VELKÉM U FIRM Y

JEST NEJLEPŠÍM NORDICKÝM TUKEM KU MAZÁNÍ LYŽAŘSKÝCH BOT A ŘEMENÍ. NEKAZÍ KŮŽI JAKO MAZADLA MINERÁLNÍ.

(ČÍSLO 0.) TVRĐŠÍ JEST URČEN PRO SUCHÉ LYŽE, KTERÉ SE JÍM PŘÍMO NATÍRAJÍ. JEST OVŠEM MOŽNO NANÁŠETI JEJ I POMOCÍ NOŽE I DLÁTA JAKOŽ I JEJ NAŽEHLOVATI. DALŠÍ JAKOSTI I, II. (MĚKČÍ A TVRĐŠÍ) JEST MOŽNO PŘÍMO NATÍRATI NA TUŘE. SWERDRUPITEM NATŘENÉ LYŽE NEKLOUŽOU ZPĚT A ZNEMOŽŇUJÍ NALEPOVÁNÍ SNĚHU. NEZBYTNÉ PRO TURISTY A ZEJMÉNA PRO ZÁVODNÍKY.

**MILDE & RÖSSLER, PRAHA II.,**  
ŠTĚPÁNSKÁ ULICE ČÍSLO 18

DROBNÝ PRODEJ VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH SE SPORTOVNÍMI POTŘEBAMI

# LYŽE SANĚ

a veškeré potřeby  
pro zimní sporty  
v levných cenách  
a velkém výběru.

*Sportovní závod*  
**Emanuel Fiedler**  
Praha  
Václavské nám. 55



## VŠE PRO ZIMNÍ SPORT!

Sportovní závod E. H. SCHWAAB, PRAHA I.  
Železná ul. 16. - Telefon 326-6-4. - Nejlevnější ceny.

ODBORNÝ ZÁVOD S NAČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,**  
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

a velkorysě jeho uskutečnění. Naše nejskromnější požadavky pak jsou: Řádné závodní sáňkařské dráhy, vzorná kluziště, síť horských chat vybavených telefonem a vším

pro záchrannou službu. Bude-li tento minimální program uskutečněn, můžeme se těšiti na čilý ruch v Tatrách.

—Sylk—

## Různosti.

**ŽELEZNIČNÍ DOPRAVA.** Omezení platnosti rel. jízdenek u vl. 87-27,48 stanovené výnosem ze dne 7. listopadu 1928 č. 49116/28 netýká se na zakročení Svazu lyžařů RČS. relace Liberec—Praha, takže omezení platnosti relačních jízdenek u rvl. č. 48 netýká se trati Liberec—exkl. Turnov.

**DOPRAVA VRACEJÍCÍCH SE LYŽAŘŮ SPORTOVNÍMI RYCHLÍKY Z KRKONOŠ.** K připojení na zvláštní sportovní rychlík 226, odjíždějící ze Svobody n. Úp.—Janských Lázní v 17. h. 22 min., pojedou zvláštní vlaky z Vrchlabí do Kunčice n. Lab. a Rokytnice n. Jiz. do Martinic.

Vrchlabí odj. 18 hod. 20 min. — Kunčice n. Lab. příj. 18 hod. 32 min., Rokytnice n. Jiz. odj. 18 hod. 06 min. — Martinice příj. 18 hod. 53 min.

Připojení v Železném Brodě od Polubného zůstává nezměněno. Polubný odj. 18 hod. 53 min., Žel. Brod příj. 20 hod. 08 min.

Také rychlík 214 pojedje již přímo ze Svobody n. Úp.—Janských Lázní v 18 h. 15 min. Z Trutnova zůstává odjezd nezměněn v 19 h. 02 min.

Ve dny, kdy pojedou z Krkonoš do Prahy *oba sportovní rychlíky*, t. j. podle dosavadního programu 3. února a 1. dubna, případně ještě ve dny větší frekvence, budou dirigovány zpáteční rychlíky takto: rychlík 226 vyjede z Kunčice n. Lab. (odj. 18 h. 48 min.) a převezme frekvenci z Vrchlabí, Rokytnice n. Jiz. a Polubného, rychlík 214 vyjede ze Svobody n. Úp.—Janských Lázní (odj. 18 h. 15 min.) s frekvencí této nástupní stanice a převezme případné zbytky frekvence dalších nástupních stanic.

**OKRAŠLOVACÍ SPOLEK V NOVÉ PACE** vydal mapu turistických a značkových cest v severovýchodních

Čechách (IV. vydání) od plk. zeměpisného ústavu M. Semíka. Mapa tato zabírá kromě Krkonoš (jimž věnována zvláštní péče), města Trutnov, Josefov, Hořice, Ml. Boleslav, Č. Dub, Liberec a zpracována je na základě nových změn. Má správná úřední názvosloví, jež stanovila meziministerská komise. Na deskách mapy uvedeny jsou povšechné údaje 34. obcí. Měřítko mapy je 1:150, Cena mapy 8 Kč. Bude jistě hledanou pomůckou lyžařům i turistům a proto ji doporučujeme.

**NOVÁ LYŽAŘSKÁ MAPA KRKONOŠ.** Čtenáři našeho listu upozorňujeme na inserát v tomto čísle uveřejněný. Přehlednou tuto mapu v níž je obsažena orientace lyžaře v každém směru, na základě nejpodrobnějších zkušeností, měl by mít každý lyžař a hlavně každý cvičitel, nehledě k okolnosti, že jejím zakoupením a rozšiřováním podporuje jak morálně, tak i finančně svoji ústřední organizaci.

V HARACHOVĚ-NOVÉM SVĚTĚ V KRKONOŠÍCH otevřen byl o Vánočních svátcích nově zřízený hotel *Herčík*. Kdo navštíví tento, již *třetí*, český podnik v onom krásném zákoutí Krkonošském bude velmi mile překvapen. Obě prostorné hostinské místnosti, které pojmu 300 osob, jsou zařízeny s veškerou novodobou elegancí a vyhoví i nejprísnejším požadavkům. K ubytování je 16 krásně vybavených pokojů, vkusných a pohodlných. Hotel má ústřední topení, elektrické osvětlení, teplou a studenou vodu, koupelny, autogarage, telefon č. 13 Harachov, Nový Svět. Majitelem je pan Jan Herčík bývalý nájemce Osecké boudy. Doporučujeme našim lyžařům, aby hojnou návštěvou podporovali tohoto našeho reálného živnostníka.

J. K.

Na  
Vaší  
obuv  
jen



nebo *Eno* tuk.

TELEFON 440-6-2.



LYŽE A VÝZBROJ

V. PROCHÁZKA  
za mostem Legií  
PRAHA-III, CHOTKOVA 15.

TELEFON 440-6-2.



Lyže a lyžařská  
výzbroj u nás  
koupená Vás  
plně uspokojí.

Sportovní závod  
„SKAUTING“  
majetek Svazu skautů,  
PRAHA II.,  
Petrské nábřeží. Zadní  
budova.

## KAM NA HORY:

### HOTEL KUBÁT NA BENECKU

12 zařízených topitelných pokojů, koupelna, společná nocehárna, výborná kuchyně. — Vlastní povoz na požádání. Příležitost z Vrchlabí i z Jilemnice.

Krásný terén pro lyžaře.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Stanice Svazu lyžařů RČS. a K. Čs. T.

### „ALFONSKA“

Štěpanická Lhota pod Žalým v Krkonoších 689 m n. m. pod Zlatou Vyhlídkou. - Otopné pokoje. Výborný terrain pro lyžaře a lyžařské kursy. — Výborná kuchyně — plzeňský prazdroj. Adresa dopisů: J. Alfons Kubát, Jilemnice, telefon číslo 62.

### »DVORSKÁ BOUDA«

pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. ELLA PŮHONNÁ, majitel.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m. TELEFON 21c. ŠPINDLERŮV MLÝN.

### HOTEL „SPORT“

JABLONEC n./JIZ.

Otopné pokoje, koupelna. Chvalně známá kuchyně. Stanice Svazu lyžařů RČS. - Nádherný terrain pro lyžaře. - Telefon č. 2.

### CUKRÁRNA A KAVÁRNA

Františka Richtra ve Vrchlabí,

filiálka ve Špindlerově Mlýně

vedle pošty

doporučuje se nejlépe všem sportovcům.

### HOTEL KRAKONOŠ

nájemce CIHELKA.

NOVÝ SVĚT, stanice dráhy GRÜNTAL 6 km. Nejpohodlnější východisko do Krkonoš, podél Mumlavy na Voseckou za 2 1/2 hod. Top. pokoje, výborná kuchyně. Terén pro lyžaře i sánkaře. Telefon 3.

### HOTEL »BREMEN« VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovod. topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

### HOTEL APPELT

VRCHLABÍ

doporučuje se nejlépe všem lyžařům a turistům.

### HOTEL „SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začátek.

Navštivte **RESTAURACI K. ČS. T. VE VRCHLABÍ** protinádraží.

Stanice lyžařů.

**VÁVLAV KOČÍ, RESTAURATÉR. Telefon č. 220.**

Sněhové zprávy ochotně sdělují.



**NA ORLICKÉ HORY A KRKONOŠE**

lyžařskou výstroj kupují ve ve sportovním domě

**JENDA LEDERER,**

**Pardubice,**

U nádraží. Ceník zdarma.

**ZLATÁ VYHLÍDKA-BENECKO** pošta Jilemnice. Přístupna za půl druhé hod. z Vrchlabí nebo z Jilemnice. Ideální terrain pro lyžaře - sánkovačí dráha. Výborná kuchyně a hojnost vytopených pokojů. Stálé lyžařské kursy. N á j e m e e F R A N T I Š E K R A A B.

### HOTEL KRAUS

BEDŘICHOV, p. p. ŠPINDLERŮV MLÝN.

Nově zřízený — ústřední topení — lázně. Dobré a levné stravování.

**Štemberkova bouda „PANORAMA“** na Dříví v Deštné, úrické hory.

Nejlepší terén pro lyžaře. Výborná levná kuchyně a nápoje. Řádně vytopené místnosti a pokoje. 50 lůžek v boudě, 50 lůžek v soukromí. Stanice dráhy Solnice, Dobruška, Nové Město n. Metují. — Elektrické osvětlení.

TELEFON Č. 4.

**JOSEF SEDLÁČEK, restauratér.**

**Nádražní restaurace, české i bavorské na pohraničním nádraží v Železném Rudé,**

doporučují se P. T. lyžařům a zimním návštěvníkům Šumavy. Známa dobrá česká kuchyně v každé denní i noční době. „Plzeňský prazdroj“ v české a mnichovské tmavé „Paulánské“ v bav. restauraci. Výborná rýnská vína. V obou restauracích 12 nově zřízených pokojů. Ceny mírné. Vzorá obsluha. Telefon — Železná Ruda číslo 51. O etěnou přízeň prosí **Josef Böhm, restauratér.**

## KOLÍNSKÁ BOUDA

na Bobí louce v Krkonoších 1115 m n. m.

25 minut od konečné stanice Lanové dráhy z Janských lázní na Černou horu. — 24 prvotř. pokojů, ústřední topení, elektr. světlo, vanové lázně, výborná kuchyně, plzeňský prazdroj.

1363 m.

## HAVLOVA BOUDA v Krkonoších

1363 m.

Denní koncert a tanec.

Ima česko-francouzská kuchyně — ústřední topení — 48 pokojů — 200 lůžek v noclehárnách.

Ant. Odvárka, hotelier.

Nejvýhodnější spojení ze Svobody-Janské lázně do Pece.

## JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE »KULMA«

JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSION

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou

doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vodou všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna, Nově rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Prazdroj.

Mírné ceny.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Telefon číslo 28.

## HOTEL ZLATÁ HVĚZDA JANSKÉ LÁZNĚ

První český hotel, ideální poloha blízko lanové dráhy a lázní, příjemné topené pokoje, česká kuchyně, vzorná obsluha, mírné ceny

ADOLF MAZUR, MAJITEL,

Telefon číslo 2.

Telefon číslo 2.

## JANSKÉ LÁZNĚ - KRKONOŠE HOTEL DE L'EUROPE

»ERNA«

a depandance

»BELLEVUE«

v pokojích teplá a studená voda - ústřední topení - lázně - restaurant - společenské místnosti - kavárna

Odpolední čaje

Telefon č. 5 a, b

Večerní tanec

A. Petratschek, majitel

## BERGHOTEL PECE

chvalně známé středisko lyžařů i turistů  
v ideální krajině.

Nájemce J. FLÖGEL.

## LISČÍ BOUDA 1233 m

46 POKOJŮ. - ELEKTR. SVĚTLO. - ÚSTR. TOPENÍ. - V POKOJÍCH  
TEPLÁ A STUDENÁ VODA. - OBLÍBENÉ LETNÍ SÍDLO A LYŽAŘSKÝ  
DOMOV. - DENNĚ POŠTA. - Spojení Z ČERNÉHO DOLU. - OD KO-  
NEČNÉ STANICE LANOVÉ DRÁHY 1 1/4 HOD. - TELEFON PECE č. 3.

J. FISCHER, MAJITEL.

## PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI 1018 m n. STŘEDISKO LETNÍ m. I ZIMNÍ TURISTIKY.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektr. osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Telefon a stanice dráhy:

Frenštát pod Rad. - Pustevně.

\*

Veškeré dotazy vyřizuje

Jaroslav KREJČÍ, hotelier.

## RIEGROVA CHATA NA KOZÁKOVĚ

s nejkrásnější vyhlídkou do Českého ráje a na Krkonoše, doporučuje se P. T. lyžařům a ctitelům zimního sportu.

Výtečná kuchyně — plzeňský prazdroj — čistě a útulně zařízené pokoje.

Vybrané druhy tu i cizozemských vín. — Originální místo zimních sportů. — Koncerty.

JOSEF ZIEGLOSER, restauratér.

**SPORTOVNÍ DŮM A. BERGER,  
JANSKÉ LÁZNĚ**

solidní nákupní pramen — odborná obsluha  
**LYŽAŘSKÁ ŠKOLA ZA VEDENÍ MISTRA-  
LYŽAŘE A. BERGERA.**

«OSTBYE-SKISMØRNINGER»



**Osvědčený norský VOSK OESTBY**

OESTBY KLISTER na mokrý sníh, OESTBY SKARE na zmrzlý sníh a jako podklad,  
OESTBY MIX na suchý sníh, OESTBY MEDIUM na navlhlý sníh.

Vyznamenan zlatou medailí Bergen 1928.

**Petr Gulbransen - Oslo - Storgaten 25.**

ZASTOUPENÍ A HLAVNÍ SKLAD PRO ČSR. - SPORT V. J. ROTT - PRAHA I. - 142.

**FOTO**

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

**RICHARD HULATA**

TOVÁRNA NA KONSERVY A UZENÁŘSKÉ  
ZBOŽÍ

**PRAHA-VINOHRADY**

ZÁSOBÍ VÁS NA VÝPRAVU DO HOR VÝ-  
BORNOU KONSERVOU I UZENINOU.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

*Fr. Javírek*

PRAHA II. ŽITNÁ UL. Č. 17



*Jos. Drabec*

ROH KARLOVÁ NÁMĚSTÍ

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STŘÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU

A MEMORIAL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

**ODZNAKY - PLAKETY**

**KAREL SVOBODA, PRAHA I.,**

UHELNÝ TRH I.

TELEFON 262-9-0.

*ROTTROVY*

*LYŽE,*

*ROTTRŮV VOSK*

**BALATA VÁZÁNÍ DICK**

Původní anglické balatové řemeny výrobek fy.  
**R. & J. DICK LTD. GREENHEAP WORKS GLASGOW**

Dodá ve velkém generální zástupce pro Č. S. R.  
**JOSEF DUSCHNER, PRAHA HAŠTALSKÁ Č. 4.**  
Telefon 26792.

*prvotřídní jakost*

*QUIDO ROTTER,*

*továrna na lyže*

*PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.*

JIŽ 100 LET BLAHODÁRNĚ PŮSOBÍ

**PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠTOVNA**

(Soudružný ústav Česká vzáj. životní pojišťovna).

VEŠKERÁ POJIŠTOVACÍ ODVĚTVÍ

ŘEDITELSTVÍ: PRAHA, SPÁLENÁ UL.

Svazem lyžařů RČS. uzavřeno bylo s naší  
pojišťovnou pojištění členstva proti úrazu  
při provozování sportu lyžařského. Pří-  
hlášky na toto pojištění buďtež řízeny  
na adresu pojišť. referenta p. J. Brožka,  
Pardubice, Sladkovského 995.

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA



Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35,- na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4,-. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

LEDEN 1929.

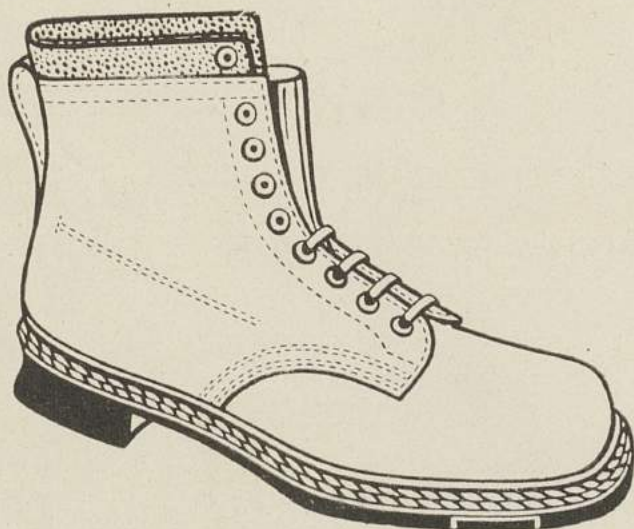
ČÍSLO 5.

## Zprávy Svazu Lyžařů.

TECHNICKÝ ODBOR SVAZU LYŽAŘŮ RČS. konal svoji čtvrtou schůzi dne 9. ledna 1929 za předsednictví Jarolímkova. Po vyřízení některých formalit, detailů a denní pošty usneseno, že norský instruktor Lyžařského závodního klubu Sigmund Ruud smí na domácích závodech veřejných startovati za L. Z. K., na závodech mezinárodních však smí startovati jen v barvách Norska a to vždy v I. třídě, v běhu i skoku. — Jed-

náno o soudeovském obsazení řady závodů. — Usneseno zásadně, že startér u nás nemusí býti (s výjimkou větších mezinárodních závodů) zkoušeným soudcem. — Schválena řada závodů. — Jarolímek podal podrobnou zprávu o kursu závodníků a závodních cvičitelů na Štrbském Plese, který se setkal se všestranným úspěchem. — Jmenováno několik nových cvičitelů a soudců. — Jednáno podrobně o některých detailech zájezdu do Pon-

# JIŽ 30 LET SE OSVĚDČUJE



## K R Á S A

OBCH. DŮM OBUVÍ PRAHA „LUCERNA“

tresiny a Davosu a učiněny některé dispoice. Usneseno, aby při této příležitosti se běžci této výpravy účastnili i italských závodů v Bolzanu, jsou to J. Německý a Vl. Novák. — Vzata na vědomost mezinárodní zpráva Dra Mosera, z níž jasně vyplývá, jak mezinárodní termínová listina je v druhé polovině ledna a po celý únor téměř nabita. Přes to schváleny dispoice ohledně účasti na řadě zahraničních závodních podniků. —

**NORSKÝ SVAZ LYŽAŘSKÝ NAŠEMU.** U příležitosti národního smutku za vědce a polárního badatele *Roalda Amundsena* zaslal náš Svaz Norskému Svazu telegrafický projev. Norský Svaz odpověděl: Dojati Vaším telegrafickým projevem účasti u příležitosti našeho národního smutku za *Roalda Amundsena* vzdáváme Vám nejsrdečnější díky. R. N. Oestgaard, předseda Svazu". *J. K.*

**NÁVŠTĚVA JEŠTĚDU A OKOLÍ.** Na intervenci Svazu lyžařů sdělilo min. železnic, že omezení platnosti relačních jízdenek u rychlíků u Prahy do Liberce týká se pouze relací Krkonoše-Praha a nikoliv relace Liberec-Praha, takže omezení platnosti relačních jízdenek u rychl. č. 48 (odjezd z Liberce 19.02) netýká se trati Liberec-Turnov. Proto mohou ho užívat lyžaři navštěvující Ještěd a okolí. Ředitelství státních drah v Hradci Králové povolilo, aby osobní vlak č. 1109 z Prahy-Wilsonovo nádr. do Liberce odjezd z Prahy v 16.35 stavěl každou sobotu a den před svátkem v zastávce Pilinkové a sice až do konce března 1929, ale jen podmičně, budou-li u vlaku pro zastávku skutečně cestující. *J. K.*

V TATRÁCH jak již oznámeno konal se vánoční kurs

pro-instruktory závodníků. Kurs vedl předseda T. O. Karel Jarolímek se členem T. O. Dr. Fingrem. Kursu zúčastnili se následující závodníci: Josef Německý, Tryzna, Hnyk, Stehlík, Fišera, Lukeš, Vrána, Beneš, Kulka, Beranovský, Bim, Novák, Vondrák, Martin ml., Čivrný, Zima, Šimůnek, Slavík, Kandus, Kott, Jirouš, Hanuš, Hauner, Zizius, Plasgura, Zapletal, Zahálka. V rámci výcviku byly na Nový rok uspořádány veřejné lyžařské závody ve skoku, kterými byla zahájena oficiálně závodní sezona. Závody konaly se na Jarolímkově můstku v Mlýnické dolině. Výsledky: 1. Sigmund Ruud (L. Z. K. Praha) 39 $\frac{1}{2}$  m; 2. Josef Bim (S. K. Náchod) 37 m; 3. Šimůnek (S. K. Slavie) 36 m; 4. Beneš (Č. K. S. Ski Jilemnice). Překvapující jest umístění Šimůnka i Beneše, kteří byli loni ještě dorostenci. Šimůnkovy výsledky při vylučovacím dorosteneckém závodě Pražské župy v Moldavě jsou známy. Absolvoval též s nevšedním úspěchem dorostenecký kurs na Lahrově boudě konaný o Velikonocích 1928. *J. K.*

**SPOLEČNÁ SCHŮZKA ZÁSTUPCŮ SVAZU LYŽAŘŮ** se zástupci H. D. W. konala se o vánočních dnech v Trutnově. Měla přátelský ráz a dobré výsledky v dohodnutí k sportovní spolupráci. Podrobnosti přineseme z pera mezinárodního tajemníka v příštím čísle. *J. K.*

**ZPRÁVA Z DOROSTENECKÉHO ODBORU SVAZU LYŽAŘŮ.** Většina vynikajících dorostenců, kteří loni byli v bezprostřední péči Svazu na základě výsledků vylučovacích závodů žup, je v letošní sezoně ve III. tř. závodníků. Výsledky této péče Svazu o dorost bylo viděti již na počátku letošní závodní sezony, při závodech v Tatrách, na Kopanině

JAKOST

ÚČELNOST

ELEGANCE jsou vlastnostmi

LYŽAŘSKÝCH  
OBLEKŮ

šitých dle míry v odborném závodě firmy

J. EISELT, PRAHA I.

NÁRODNÍ TRÍDA 37,

PLATÝZ

TELEFON 286-61



HOTEL BELLEVUE

NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny  
„u Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda  
zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.

a na Ještědu, kde zejména dorostenci z loňského Svazového výcviku Vrána, Lukeš, Šule, Josef Paul a Škoda daleko nad ostatní vynikli. Vrána (dnes III. tř.) vyslán byl, jako krajně schopný, předsedou T. O. do Švýcar do Pontresiny, kde bude mít možnost již v mládí mezinárodně se „ostřílet“.

*Župy opět se upozorňují na uspořádání vylučovacích závodů dorosteneckých, a to s provedením do konce února 1929. Hlášení výsledků závodů Svazu jest povinné do 9. března 1929. Nejschopnější z vylučovacích závodů budou opět zařazeni do velikonočního závodnického kursu.*

Závodnický kurs dorostu přeložen do Jablonce n. J. a započne 28. I. 1929 o 9. hodině ranní. Závodníci dostaví se do Jablonce již do 26. I. 1929, by mohli se účastniti Synáčkova memorialu. Kurs vede E. S. Hauner, předvádí Vrána a Sigmund Rund. Do kursu povoláni byli dorostenci, kteří byli nesúčasnili se závod. kursu v Tatrách, uznáni o velikonočním kursu 1928 na boudě Lahrově pro skok za nejschopnější: Svatoš, (Sněhaři) Hanuš, (L. Z. K.), Putterlik (Vysokošk. sport), Hnyk (Zl. Olešnice), Škoda (Č. Sp. pro

zimní sporty), Šrail (S. K. Plzeň), Homolka (Č. S. K. Plzeň) výjimečně vzhledem k zvlášť. talentu, Šimůnek (Slavia), Gregor (Nové Město n. M.).

Dorostenecký odbor věnuje všem župám jako ceny pro vyluč. závody dorostu po 1 páru lyží běžek a po 1 páru lyží skočných. Dne 10. února 1929 bude se konati veřejný společný závod s dorostem H. D. W. ve Valtěřicích. Provede L. Z. K. Praha.

Schůze dorosteneckého odboru koná se 26. ledna v Jablonci n. J.

*REDAKCE UPOZORŇUJE, že podle usnesení vydavatelstva, schváleného pracovním sborem Svazu lyžařů RČS., uveřejňuje o podnikcích a závodech klubů a žup jen ty zprávy, které jí byly přímo zaslány (neotiskuje tudíž zprávy toho druhu z listů jiných). Ve zprávách o činnosti klubů o schůzích a valných hromadách, pokud byly redakci dodány, neuveřejňuje redakce taková místa, která by mohla býti základem nějaké polemiky, byť jakékoliv.*

## Vojenská hlídka.

UZNÁNÍ VYSPĚLOSTI NAŠEHO LYŽAŘSTVÍ V CIZINĚ. Ministerstvo národní obrany povolilo šesti anglickým důstojníkům účast na lyžařském kursu, jenž se konati bude počínaje 2. února ve vojenském lyžařském středisku na Hřebienoku ve Vysokých Tatrách. Kursu účastní se tito důstojníci: 1. Major Brevent, Lieut. Col. A. I. T. Farfan, D. S. O., O. B. E. Royal Artillery. 2. Major R. E. Hindson, Royal Welch Fusiliers. 3. Major C. H. Woodhouse MC The Dorsetshire Regt. 4. Captain E. A. Spencer, Royal Artillery. 5. Captain W. S. A. Hales-Pakenham-Mahor, Royal Engineers. 6. Lieut. J. B. P. Augrin, Royal Engineers. — Opět jeden důkaz, jak vyspělost našeho vojenského lyžařství jest za hranicemi ceněna.

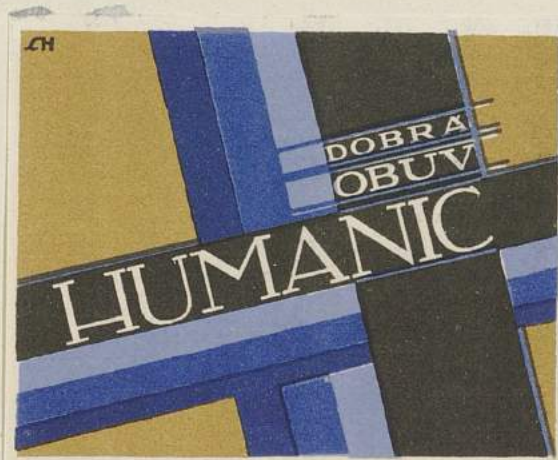
*Dr. O. Br.*

MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY pošle na došlé pozvání cizích států svoji závodní hlídku ku dvěma mezinárodním vojenským závodům lyžařským. K prvním závodům, jež konati se budou 8. a 9. února v Zakopaném v Polsku vyšle hlídku, jež podle proposit bude se skládati

z 1 důstojníka a 4 vojinů, z nichž jeden jest náhradníkem. Výbroj této hlídky skládati se bude pro důstojníka z pistole, kompasu, triedru, pouzdra na mapu a píšťalky, mužstvo pak má předepsanou pušku bez bodáku, 10 ostrých nábojů, tlumok s rezervními součástkami o váze nejméně 7·25 kg. Trať pro tento závod hlídkový bude 28—32 km a stoupání nesmí přesahovati 1000 m. — Při závodě bude se v druhé části trati střílet jednou, a to na stanoviště s 13 figurami. Vypočítávání výsledku děje se podle našeho vojenského závodního řádu, jež Poláci od nás přejali. Druhý mezinárodní závod vojenský, jehož se čl. hlídka zúčastní,

konati se bude v Superbagnères Luchon v Pyrenejích ve Francii ve dnech 14. až 17. února. Sestava hlídky pro tyto závody předepsána jest takto: 1 důstojník, 1 poddůstojník, 2 vojínů a 1 náhradník vojinů. Pořad závodů jest tento: 1. Závod ve stylu a zastavování, 2. Závod čtyřlenných hlídek na 25 km se střelbou, 3. Závod ve slalomu, 4. Závod prostý na 18 km a 5. Závod ve skoku.

Závodě ve stylu a zastavování a rovněž ve



*Našim odběratelům!*

*K nákladu minulého čísla přiloženy byly složní lístky pošt. úřadu šekového a prosíme naše P. T. odběratele o laskavé poukázání předplatného v obnose Kč 35—.*



skoku súčastní se všichni naši závodníci, rovněž i vůdce výpravy škt. Frgal, jeden z nejlepších techniků-lyžařů. — Závod hlídkový se střelbou koná se podle zastaralé francouzské tradice, že hlídka střelí během závodu jednou po 6ti nábojích pro muže do jednoho terče. Klasifikuje se čas a střelba tak, že za každý zásah odečítá se od celkového času 1 minuta. Novinkou závodu tohoto jest, že pro zvýšení přesnosti v ústroji a vojenském držení hlídky může soudcovský sbor odečísti od celkového času 1—3 minuty. Tato bonifikace může býti udělena nejvýše dvakrát po 3 minutách, které udělí soudcovský sbor za dobré držení a hlášení se hlídky při odjezdu a při příjezdu. — Závod na 18 km jest závodem prostým i sdruženým. Otevřen jest však pro poddůstojníky a vojíny. Jede se ve stejnokroji bez výstroje. — Závod pak ve skoku na lyžích otevřen je rovněž pouze pro poddůstojníky a vojíny, kteří skáčí minimálně 15 m. Vyhoví-li, mohou skákati na velkém můstku. — V Superbagneres Luchon byli již naši hoši v roce 1923 a zvítězili na celé čáře. Prejeme jim, aby tehdejší vítězství jen opakovali! *Dr. O. Br.*

**LYŽAŘSKÉ ZÁVODY ČS. BRANNÉ MOCI.** Ministerstvo národní obrany uspořádá ve dnech 18.—23. února 1929 lyžařské závody čs. branné moci v Špindlerově Mlýně v Krkonoších. — Rozsah závodů: a) závod na 18 km, b) závod čtyřčlenných štafet na 24—30 km, c) závod tříčlenných hlídek na 30 km, spojený se závodem ve střelbě, d) závod překážkový na 7 km, e) závod ve skoku na lyžích. — Závod čs. branné moci ad a), d) e) se dělí, dosáhne-li počet závodících v každém druhu počtu 6, na závod gažistů a mužstva. Tyto skupiny nebudou v závodě sdruženém, který bude obsahovati závody uvedené ad a), b), d), které

budou klasifikovány sdruženě. — Závodí se podle Závodního řádu čs. branné moci Š-I-4b, s těmito výjimkami: vojenský výstroj pro závody ad a), b), d), výzb. puška, sumky, bodák, tlumok, pro závody ad c) puška, sumky s 30 ostrými náboji, bodák, tlumok s obsahem vážícím pro důstojníka 2 kg, pro muže 6 kg. Předepsaných 30 nábojů se nepočítá do zatížení tlumoku, naproti tomu bude započítána váha předepsaných záložních součástí na správkou lyží. Tlumoky budou váženy před startem a po projetí závodníků cílem. Štafetový závod na jednom a též okruhu jedou všichni 4 členové hlídky. Čas se počítá jednak celé hlídce dohromady, jednak každému jednotlivci zvlášť do sdruženého závodu o mistrovství čs. branné moci. — Prvním třem z každé skupiny se dostane po kovové plaketě a čestné ceně. První hlídka v závodě ad c) dobude svému tělesu hlídkové putovní ceny. Vítěz sdruženého závodu dobývá svému tělesu putovní ceny mistrovství. Každá pěší divise, horská brigáda a vojenská akademie v Hranicích vyšle po jedné tříčlenné hlídce s jedním náhradníkem. Velitelem musí býti důstojník, členem hlídky nejvýše jeden rotmistr, ostatní členové poddůstojníci neb vojíni. Výjimkou je hlídka vojenské akademie v Hranicích, jejímž velitelem nemusí býti důstojník. Použití vlastních lyží je dovoleno při všech závodech, lyže však nesmějí býti užší 7 cm a delší než 210 cm. Vázání může býti libovolné.

Pořad závodů jest tento:

1. V pondělí, dne 18. února, závod na 18 km. Start o 10. hod. dopol. před Grand Hotelem a cíl tamtéž.
2. V úterý, dne 19. února, závod překážkový na 7 km. Start o 14'30 hod. před Grand Hotelem a cíl tamtéž.

## CENY VÍTĚZŮM spolkové odznaky

**I. B. PICHL,**  
Praha VII., Pod Letnou 10  
Praha I., Celetná ulice 33  
Obrázkové prospekty zdarma!

Známý závodník

**KAREL KOLDOVSKÝ**  
**VYSOKÉ N. JIZ.**

speciální výrobce lyží

dodá Vám nejlepší  
lyže všech druhů.



**GLOTZ**  
**PLETÁRNA** přesídil

**PRAHA I.**

**MELANTRICHOVA 12.**  
roh Kožní blíže Staroměstského nám.  
Známý největší sklad svetrů, puloverů,  
kostymů, vest, punčoch, ponožek, rukavic,  
šál, trik atd.

Kupujte přímo u výrobce!

Členům „Svazu“ 10% srážky a zásilky k výběru.

3. Ve čtvrtek, dne 21. února, závod ve skoku na lyžích. Závod koná se o 15. hod. na můstku místního klubu.

4. V pátek, dne 22. února, závod hlídek na 30 km, spojený se závodem ve střelbě na třech polních střelnicích: u můstku pro skok, u Údolní přehrady a v Labském dolu. Start o 9. hod. před Grand hotelem, cíl tamtéž.

5. V sobotu, dne 23. února, závod štafet na 20 km. Start o 9. hodině před Grand hotelem a cíl tamtéž. — Rozdělení cen v 14. hodin v hotelu Slavie.

Závodní výbor:

1. Vojenský velitel závodů: div. generál L. Krejčí, velitel 4. pěší divise.

2. Předseda závodního výboru: plk. gšt. Dr. A. Basl, přednosta 5. odd. hlav. štábu MNO.

3. Předseda soudcovského sboru: vrchní ředitel B. Havel, 5. odd. hlav. štábu MNO.

4. Vrchní pořadatel závodů: škpt. M. Frgal, 5. odd. hlav. štábu MNO.

5. Zástupce pořadatele závodů: škpt. v záloze Dr. O. Brauner, VI./3. odd. MNO.

6. Velitelé střelnic: mjr. J. Sucharda, hran. prap. 4. a mjr. R. Brachtl, 5. odd. hl. štábu MNO.

7. Ubytovací pořadatel: mjr. L. Němec, velitel lyžařského výcvičného střediska.

Dr. O. Br.

## Závody.

VEŘEJNÉ ZÁVODY JIZERSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ konaly se dne 8. ledna na Kopanině. Letošního roku závody zdařily se znamenitě, ježto mimo velmi dobré konkurence a velmi dobrého kádru mladistvých skokanů i počasí závodům přálo. Sníh byl dobrý, nebylo ho však mnoho. K závodům sešlo se množství diváků, kteří hlavně obdivovali se startujícími 45 skokanům. Letos zvětšená chata na Kopanině pojmulu dobře všechny diváky i závodníky a obětavé dámy turnovské znamenitým svým buffetem staraly se jak o diváky, tak i o závodníky a pořadatelstvo. — Organizace závodu jest již *tradičně* bezvadná. Vrchním rozhodčím závodů byl předseda župy Dr. Šolc. Soudeovali: Dr. O. Brauner a J. Doubalík, náčelník župy. Trať závodu

byla pro I., II., a st. třídu 12 km a pro třídu třetí 8 km.

Výsledky závodu distančního, jehož se účastnilo 46 závodníků, byly tyto:

I. tř.: 1. Inž. Bártů (Č. S. K. Praha) 1:01:18 hod., 2. Tryzna (S. K. Slavia) 1:02:37; 3. J. Martin (L. Z. K.) 1:09:00; 4. Petříček (T. J. Sokol Zlatá Olešnice) 1:18:32.

II. tř.: 1. Zub (Slavia) 1:03:40 hod.; 2. Bartoň (Č. S. K. Vysoké n. J.) 1:03:56; 3. Danzer (L. O. Vysokoškol. Sp.) 1:05:18; 4. Ot. Duňka (Vysoké) 1:06:39; 5. Dolenský (Zl. Olešnice) 1:07:25; 6. Čumpelík (Č. S. K. Praha) 1:07:40.

III. tř.: 1. R. Šulc (Zl. Olešnice) 49:34 min.; 2. Cífka (K. L. V.); 3. Čermák (Vysoké) 50:41; 4. Kocián (Slavia)

## Štěstím v neštěstí

je, máte-li při *odřeninách,*  
*trhlínách, puchýřích,*  
*pořezání, a t. p.* po ruce  
ideální náplastový obvaz

## Kosmoplast

ježž za mírné ceny obdržíte  
v každé lékárně a drogerii.  
*Kosmoplast* je čistý neobjem-  
ný, krvácení zamezující kapesní  
obvaz a obdržíte jej také v  
úhledných plochých plechových  
krabičkách. Zamítněte padělký!

## Sportovní obvaz!

# LYŽAŘI!!

**CELÉ OBLEKY** Kč 400— 450— 500— 550—

**PÁNSKÉ**

**I DÁMSKÉ**

**JEDNOTLIVÉ**

**KALHOTY** Kč 95— 160— 180— 220—

Modré i hnědé. — Zaručeně nepromokavé!!  
Přijďte a přesvědčte se o dobrých kvalitách  
našich výrobků! — Sportovcům sleva!

*Nejmodernější oděvní závod*

# Wyhmal

PRAHA II., Václavské n. 49. AVION.

50-41; 5. Hromádka (K. L. V.) 50-59; 6. J. Šule (Olešnice) 51-10; 7. Balatka (Zl. Olešnice) 51-43.

St. třída: 1. Skrbek (Slavia) 1-21-36; 2. Zelinka (L. Z. K.).

Závod ve skoku na lyžích soustředil u startu 45 závodníků, z nichž někteří jsou známá jména, ale více jich bylo mladých neznámých — a to je potěšitelné. U většiny z nich bylo viděti, že jsou velmi talentovaní. Mezi závodníky byli: Koldovský, oba bratři Duňkové, Pech, Bartoň, Petříček, Tryzna, Hnyk, Prokopec, takže podívaná na závod byla pěkná. Nejdelší skok 27 m a stylově nejpěknější docílil Kovařík (S. K. Slavia). Výsledky:

I. tř. 1. Duňka Ot. (Vysoké), 2. Petříček (Olešnice), 3. Tryzna (Slavia), 4. Prokopec (Turnov), který měl ve své třídě nejdelší skok 22 m.

II. tř.: 1. Bartoň (Vysoké), 2. Lukeš (Dvůr Král), 3. Kofroň.

III. tř.: 1. Frant. Čermák (Vysoké), 2. R. Šule (Olešnice), 3. K. Hnyk (Vysoké).

V závodě združeném byl v tř. I.: 1. Tryzna, 2. Petříček; v tř. II.: 1. Bartoň, 2. Ot. Duňka, 3. Danzer. Dr. O. Br.

PŘEBOR PRAŽSKÉ ŽUPY S. L. RČS. VE ŠPINDLE-ROVĚ MLÝNĚ. Mrzlo až praštelo, když jsme vyjžděli v pátek 11. ledna z Prahy. Trosky ze srážky v Lysé n. L. nebyly dosud uklizeny a po delším zpoždění vydal se s námi vlak na cestu do Krkonoš přes Kolín. Večer chrupal a zpíval nám ve Špindlerově Mlýně sněh pod botami při 22° Cel. mrazu. Ráno v sobotu jsme se probudili při pouhých —5°. Poněvadž bylo nutno vyříditi řadu nutných věcí, na něž jsme byli jen tři, župní náčelník inž. Jauris, p. Pařík a já, dostali jsme se na trať, abychom ji vyznačkovali, až o půl 11. hod. A vedli jsme ji přes

Dívčí lávky, známou cestou k Medvědí boudě, kterou jsme však brzo opustili ještě pod Eichlerovou boudou, abychom kolem údolí Medvědího potoka vystoupili až na hořejší část školní cesty. Až k tomuto bodu byla ihned od staru trať neustálým výstupem, s počátku na břehu Labe takřka neznatelným, později mírným, ku konci v lese prudkým. Jakmile dostoupila tohoto bodu (ze 700 m na 1050 m) nastal ihned bez delšího přechodu prudký sjezd, zato však jen krátký, načež školní cesta poskytla krásné uklidnění. Za Zinneckerovým hostincem pod Davidovkami následoval sjezd po dosti prudké saňkovačí dráze až na silnici, jdoucí na Špindlerovu boudu. Použili jsme asi 1 km této silnice zpět za trať, což znamenalo pro závodníky opět uklidnění po prudkém a nepříjemném, tvrdém sjezdu. U myslivny na Leierových loukách následoval opět sjezd, tentokrát po volné pláni, aby brzo přešel opět do lesa a skončil až na břehu Bílého Labe. Opět následovala rovinka pro klidný běh údolím Bílého Labe vzhůru, která se brzo změnila v mírný výstup, až přešla za boudu u Bílého Labe v tvrdý výstup na t. zv. Sněhařskou cestu (Schneeschwabweg), která pak opět přinesla zprvu mírný, později prudký sjezd k cíli u Grandhotelu. Trať byla obtížnou, toho jsme si byli vědomi a také proto byla na př. na Leierových boudách třikrát přestavována, zato však vyznačena bezvadně a obsazena dobře kontrolami, jež poskytl z řad svých vojáků velitel výcvikového střediska lyžařského p. major Němec. Start se pro dokončení technických prací na trati poněkud zpozdil. Obecenstva se však sešlo hojně. O dostatečnou zábavu se starali Ferenc Futurista s Járou Kohoutem. Start konal se v půlminutových intervalech. Za značného zájmu přebíhá most přes Labe Stehlík, za přímé zvědavosti pak Sig. Ruud, norský trainer L. Z. K., za potlesku vítěz



# FOTO PŘÍSTROJE

## TRIEDRY

KOUPÍTE NEJLÉPE

V ODBORNÉM ZÁVODĚ

# FOTO MARTINEC

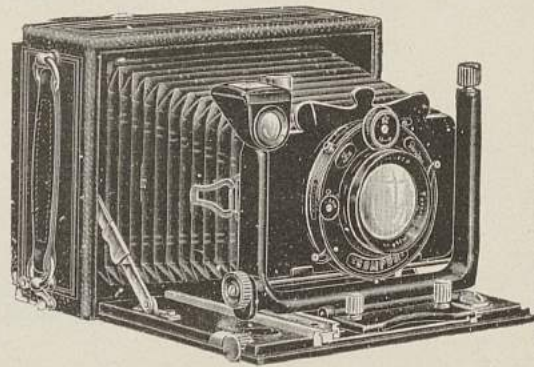
Praha XII., (Vinohrady)

Anglická tř. 22.

ŽÁDEJTE

NOVĚ VYDANÝ CENÍK 1929 ZDARMA.

VYVOLÁVÁM, KOPÍRUJI, ZVĚTŠUJI.



O. Německý a „starší“ borei Dr. Scheiner, Krňoul, Patzák, Rath. Vítězství O. Německého dalo se očekávat, přes to však Nor je Nor a mezi druhými „hvězdami“, jako je Bártů, Tryzna, Jirouš, Jebavý, nedalo se také přísahat. Než jsme v Grandu přešli s pí. Havelkovou, jejíž manžel měl neustále závodní trháni, malou partičku „alagéro“, už tu byli první hoši, od větru ošlehaní, sněhem pokrytí. Nahoře vál ostrý vítr a sněžilo. Na naše dotazy o trati ji Ruud prohlásil za ne těžkou a ne lehkou. To je nejlepší vysvědčení pro její autory. Tryzna ji prohlásil za obtížnou, ale jel by ji znovu zas. Rudlovi neprošláplo pořadatelstvo dosti stopu. V tom ledu ovšem, který v neděli na Krkonoších ležel, by musilo mít pořadatelstvo pro stopu „Sentinel“. Dr. Scheiner chtěl trať vést dokonce obráceně. Německý se vyhnul odpovědi, ale z jeho času je zřejmo, že mu „seděla“ nad jiné dobře. Rathovi se i při své obtížnosti líbila, inž. Bártů byl spokojen. Kazda ji dokonce chválil, Kott se konkrétně nevyjádřil, ale nehaněl, Haunerovi neseděly sánkovací dráhy a postrádal u cíle čaj. Brabec si nenařikal na nic, Krňoul při svém vítězství nad Patzákem zapomněl i na mrznoucí uši, ba ani Patzák, který gentlemany snesl svoji porážku, nesváděl ji na trať. Nehod nebylo vůbec, tři hoši se vzdali, z nich Kolařík pro vyčerpání, jeden dojel s naprosto roztřískanou holí. Závod byl těžkým, mužným bojem a přinesl tyto výsledky:

I. tř. 1. O. Německý, Slavia, 1,23,31; 2. S. Ruud, LZK, 1,31,02; 3. Inž. Bártů, ČSK. Praha, 1,33,10; 4. Tryzna, Slavia, 1,33,31; 5. Martin, LZK, 1,37,09; 6. Hák, LZK, 1,49,20,.

II. tř. 1. Stehlík, Slavia, 1,31,10; 2. Jirouš, LZK, 1,31,56; 3. B. Německý, Slavia, 1,33,16; 4. Kocián, Slavia, 1,34,37; 5. Jebavý, LZK, 1,35,19; 6. Zub, Slavia, 1,36,34; 7. Danzer, L. K. V. S., 1,38,43; 8. Brabec, LZK, 1,45,05; 9. Pokorný, K. L. V., 1,42,26; 10. Hauner, LZK, 1,42,52;

Starší, A. 1. Krňoul, Slavia, 1,41,33; 2. Patzák, Slavia, 1, 43,16; 3. Kosina, Sokol Pražský, 1,44,23; 4. Zelinka, LZK, 1,46,55; 5. Skrbek, Slavia, 1,49,57; 6. Adámek, Slavia, 1,58,02; 7. Dr. Scheiner, LZK, 1,58,30; 8. Binovec, ČSK Praha, 2,06,09;

Starší, B. 1. Rath, LZK, 1,52,42; 2. Inž. Dušek, Slavia, 2,22,08.

Skok se nekonal, jednak silný vítr nedovolil prohlásit závod za regulérní, jednak tvrdý sníh činil závod ve skoku nebezpečným, jednak vykonal svůj vliv pražský sníh, takže spořiví Pražáci na hory nejeli a sportovní rychlík nebyl vypraven. Na provedení skoku nebylo ani času, aby se mohli účastníci vůbec dostat do noci do Prahy. Přebor zůstal nedobojován.

Dr. Kal.

## Různé zprávy.

V PETROVĚ BOUDĚ na Krkonoších vypukl ve sklepním prostoru, kde jsou kotle, o Vánocích požár, který na

štěstí neprorazil kamenný strop a záhy byl uhašen. Bouda nikterak neutpěla a provoz v ní je normální. J. K.

# LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY = RUKAVICE = GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

## BERNER JOSEF

PRAHA II,  
ŠTĚPÁNSKÁ 34.

\*

PRAHA I,  
CELETNÁ 14.

Z NORSKÉHO LYŽAŘSKÉHO SVAZU. Tento oběžník, zasláný presidiem norského lyžařského svazu, norským klubům, byl nám laskavostí našeho vzácného přítele R. N. Oestgaard zaslán: zaujímá stanovisko k velemůstkům:

— Nově zřízené obrovské můstky obdržely zvláštní název velemůstky, nebo doslovně norský „Kjempebakker“, nebo „70ti metrové můstky“. Norský svaz lyžařů věnoval postavení jich velikou péči a opatrnost. Při vývoji skoku na lyžích jeví se v posledních letech snaha, docilovati stále delší skoky. Při tom nutno dbáti určité meze. Nutno se tázati, zda tato nejvyšší hranice délky skoku nebyla již překročena. Protože nemáme dosti zkušenosti při užívání těchto velemůstků, nutno počkati se stavbou nových podobných můstků. Podle dosavadních zkušeností mladí skokani se bojí skoků s obrovských můstků, bere se jim chuť a odrazují se. Norský Svaz Lyžařů, veden jsa snahou, by počet mladých závodníků ve skoku se zvětšil, odhodlal se, doporučovati stavbu můstku s maximálním výkonem 50 metrů. Tohoto výkonu do 50 m cení si u mladých závodníků právě tak, jako u jiných 70 m. Norský Svaz Lyžařský usnesl se nestavěti 70timetrové velemůstky, dokud nezíská zkušenosti technického rázu. Výkony na stávajících velemůstcích bude pozorně sledovati a nové zkušenosti z nich čerpati. Svaz usnesl se naříditi na všech větších můstcích následující svědomitou úpravu můstků: jakmile napadne první sníh, nutno tento svědomitě sešlapati, zvláště v části dopadové. Při každém čerstvém sněžení nutno opět dráhu můstku dobře sešlapati, a to tak, aby lyže skokana do dopadu se nezasekla, což má vždy těžký pád v zápětí. Vůbec nutno věnovati úpravě můstku co největší péči, zvláště před závodem. Často se stane, že můstek těsně před závodem není dokonale upraven. Závodní komitét v tomto pří-

padě má závod kategoricky zakázati, by risiko skoků bylo omezeno.

SPRÁVA OBECNÉ ŠKOLY V BENECKU (Krkonosě) kvituje s díkem, že po smrti mistra Hrona nezůstala opuštěna. Na školní děti bylo takto pamatováno:

Český Skiklub na „Zlaté Vyhliďce“ daroval 425 Kč, mistr Čína Jelínek 100 Kč, Hnízdo „Kosů“ pražských u Bumbříčků 500 Kč, Klub velocipedistů v Praze 200 Kč, paní A. Neprašová v Praze 100 Kč, paní Vojtová v Praze balík prádla, Občanská záložna v Jilemnici 100 Kč, Turistická župa v Jilemnici 100 Kč. Vladimír Hraba, učitel.

VYŠETŘOVÁNÍ PROTI NORSKÝM BRUSLAŘŮM. Vyšetřování pro profesionálství bylo v Norsku zavedeno proti známým bruslařům Roaldu Larsenovi a Oskaru Olse-  
novi. Afera táhne se již od roku 1925. Tehdá startovali Larsen i Olsen při evropském mistrovství ve Sv. Mořici a požadovali od lázeňské správy částku 500 zl. fr. na cestu domů. Vrácení této částky, které kdysi Skoitelklub v Oslo přislíbil, do dnešního dne se nestalo. J. K.

Vánoce na Krkonosích vydařily se zejména ve dnech 19. až 25. prosince neobyčejně. Počasí bylo nádherné, slunné, sníh prachový. Lyžařská návštěva tu i z cizozemská ohromná. Těžce jsme opět nesli, vzdor tomu, že po tolik let na věc upozorňujeme, že naši lyžaři stále ještě se pozdravují nesmyslným slůvkem „Skol“, které nic neznamená a pro toho kdo zná význam norského slova „skaal“ činí směšnými ty kdož ho užívají. Velký Manitou měl by přece jen seslati nějaký trest na hlavu onoho Neznámého Povrchního, který tuhle nezapomněl k nám přinesl. J. K.

OBCHODNÍ DŮM

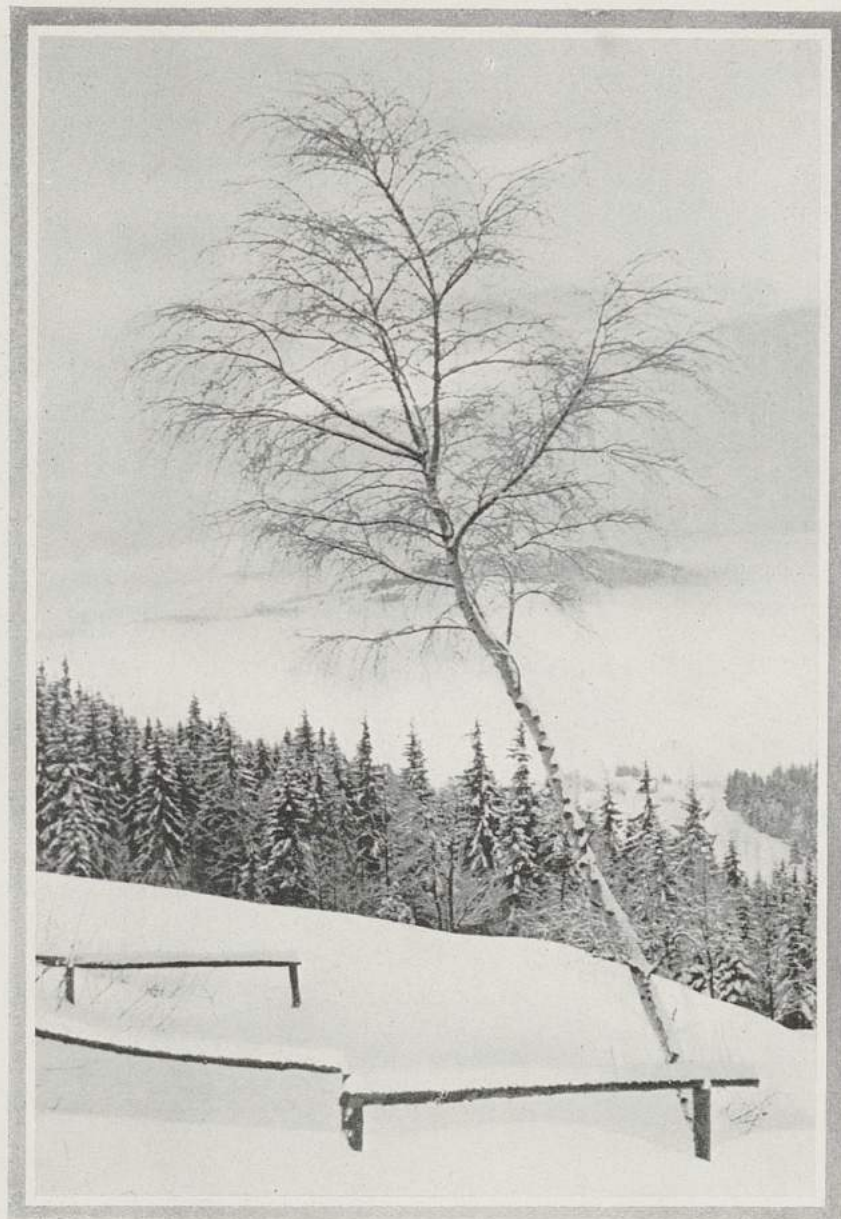
KAREL LÜFTNER

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁM. 7

TELEFON Č. 2182/4

Žádejte zdarma náš obraz-  
kový ceník zimních sportů!

LYŽE, HOLE, SÁNĚ, BRUSLE  
VOSKY, SPORTOVNÍ OBUV  
VÁZÁNÍ, STOLNÍ TENNIS  
„PING-PONG“, RAKETY, MÍČE  
„TEMA“ A „SLEPENGEN“



V okolí Roketnice v Krkonoších.

Foto: Glogar.

FR. SKŘIVÁNEK :

## *Smrčina.*

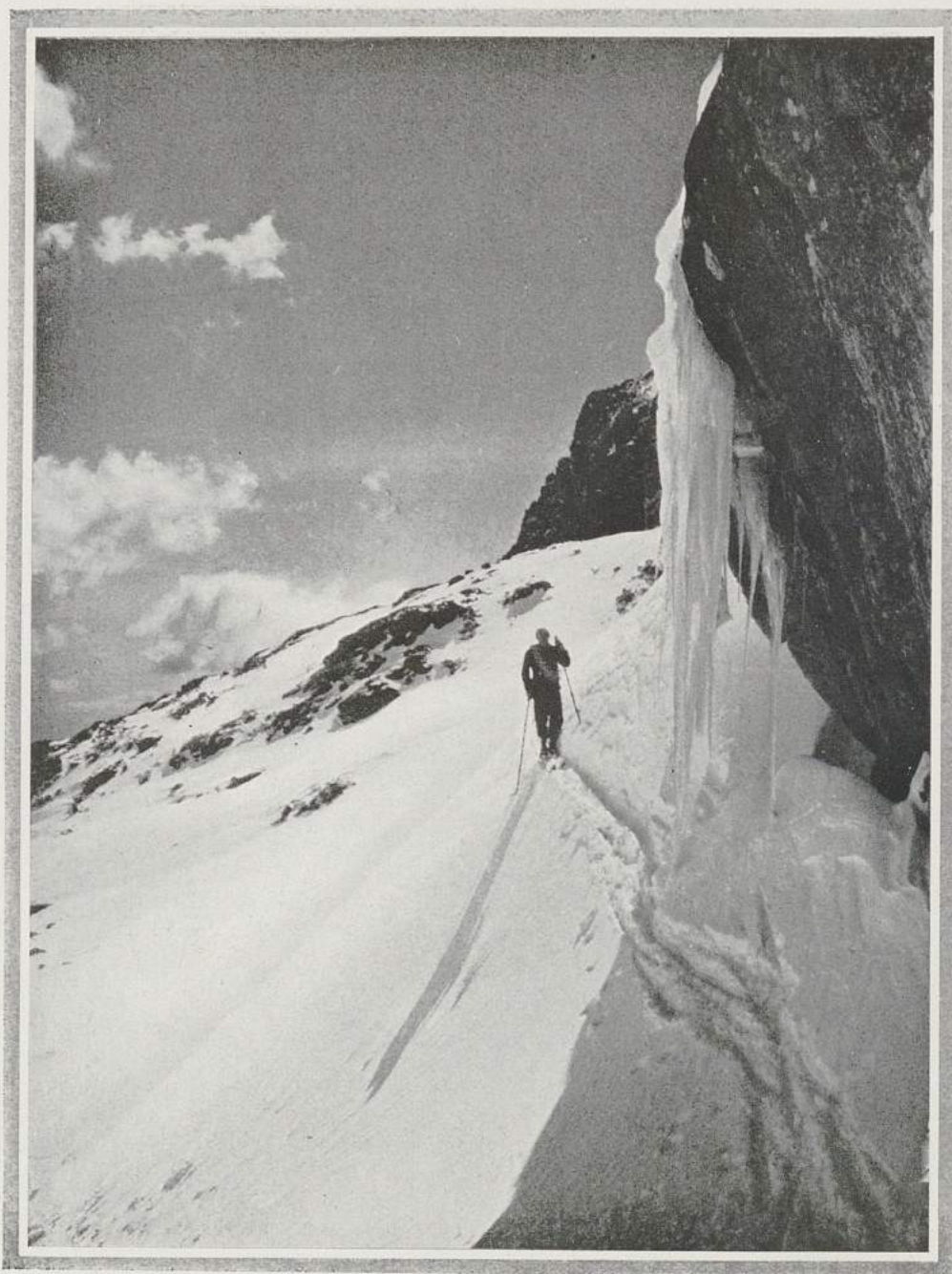
(Dolní Šumavou.)

Šumava, lyžařská Šumava. Není to jen Železná Ruda se Špičákem, Pancířem, Ostrým, Javorem — řekl bych Plzeňská Šumava, je to také její dolní polovina č.-budějovická Šumava.

Počítáme-li Dolní Šumavu od Roklanu a Luzného při pramenech Vltavy až k jejímu ohbí u Vyššího Brodu, tu středem této jižní poloviny jest tiché jezero Plešné, ukryté pod svahem hřebenu, jenž počíná Třístoličnickem a končí Plešným s jedné strany a zvlněným hřebenem, jenž vřeholí Smrčinou, jak zapadlým, tak malebným koutem jižní vltavské Šumavy.

Smrčina, Hochfichtl (1337 m) jest nejvděčnější partií jihočeských lyžařů. Letní turista šumavský začíná nebo končí turu u Plešného a jeho jezera, nebo snad ještě od jihu u Vítkova kamene z Vyššího Brodu — ač právě spojka mezi těma dvěma body jest z nejkrásnějších partií šumavských.

Příčinou malé návštěvy lyžařů z krajů mimo jižní Čechy jest nešťastné vlakové spojení želnavské dráhy; při vzdálenosti 50 km z Č. Budějovic do Želnavy zatáčkami o 20 km prodloužené, trvá jízda 3 $\frac{1}{2}$  hod., než dosáhneme východiska tury na Smrčinu, stanic H. Plané nebo Žel-



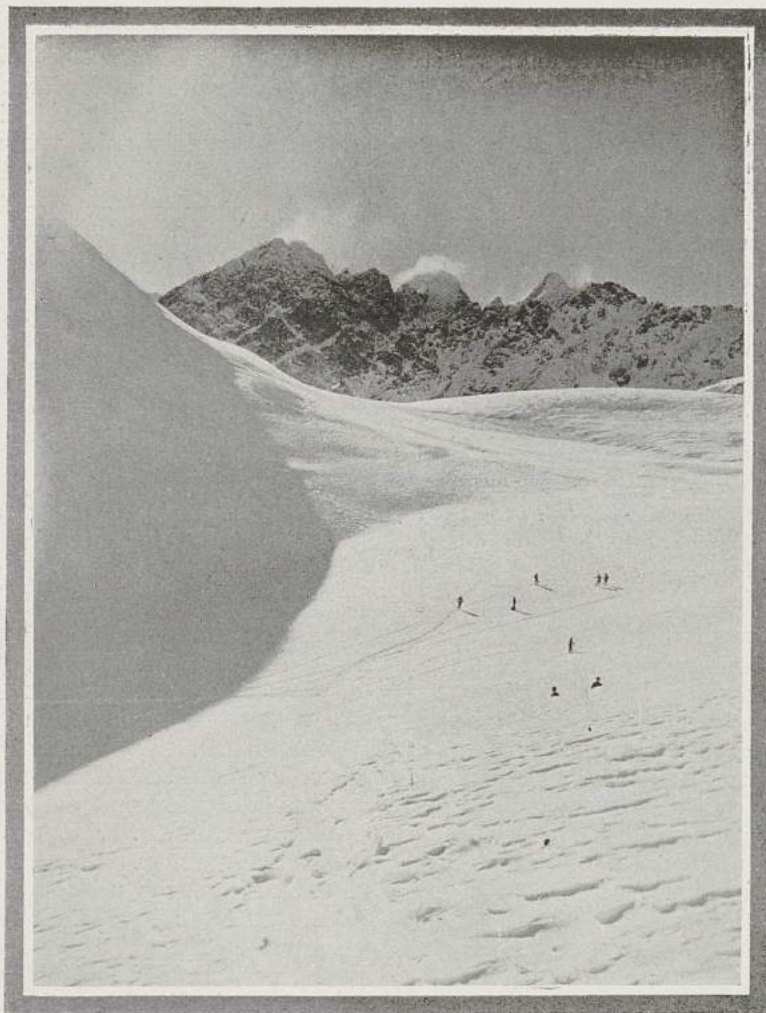
*U Zeleného Plesa ve Vysokých Tatrách.*

*Foto: Bányász.*

navy. V ubytování turistů letních a zimních dohání Dolní Šumava ostatní kraje republiky — v Želnavě bude rozšířen hotel Muhr, v místě možno bydleti privátně, chata u jezera Plešného má přes zimní sezonu v nájmu Český ski klub v Č. Budějovicích, jenž má tam trvale svého hospodáře, na hřebenu u Trojmezí projektují kluby turistů a lyžařů společnou chatu, bavorská chata na Trojmezí jest v sezoně stále obsazena, stejně jako rakouský turistický hotel v Holzschlagu, těsně při hranicích pod vrcholem Smrčiny, při potoku Klafferbachu, hotel postavený před dvěma roky klášterem Schlägl v Rakousích, kdež naši lyžaři jako hosté bývají mile vítáni. V Holzschlagu stýkají se v družném kamarádství čeští i němečtí lyžaři z Čech i z Rakouska.

Východiskem cesty na Smrčinu jest stanice H. Planá na pravém břehu Vltavy. Přes železný most možno navštívit městečko H. Planou se šumavským museem, pěkně usazené na svahu kopce pod útulným hájem, v němž stojí v zadumání socha Adalberta Stiftera, německého básníka Šumavy, jak snivě pohlíží do údolí s lesknoucí se Vltavou a na temná svahy hřebenu Smrčiny. „A v tom pohledu na ten kraj jest nevýslovně krásy a touhy,“ tak nějak zní citát z „Hochwaldu“ vytesaný při postavě pomníku.

Na H. Planou a hřeben Spitzwaldu za ní hledíme s výšin od Vorderstiftu (Lhoty Bližší), s tichou myslivnou, podél níž vede cesta na Smrčinu přes Hüttenhof či Hutský Dvůr. Jižněji obloukem vede pohodlnější



Na sedle Kopa ve Vysokých Tatrách.

Foto: F. Grosz.

cesta na Glöckelberg. Obě místa leží už na svahu Smrčiny a spolu se sklárnami v Josefsthale na Schwarzenberském plavebním kanálu, který počíná u Nového Údolí, odkud voda vltavská řekou Mýlou spojuje se za hranicemi s vodou dunajskou.

Přes městečko Glöckelberg v úvalu pod Smrčinou běží celní silnice, kdež při hranicích v pěkné novostavbě československý celní úřad s oddělením finanční strážže střeží přechod z Rakouska a hájí státní zájmy finanční.

Kratší cesta z nádraží v H. Plané vede ke Smrčíně přes Hüttenhof, vesničku malebně pod lesem rozházenou; řada chalup vyběhla ze vsi do polí a každá z nich má proti vánici a sněhovým bouřím jako ochrannou zeď řádku vysokých smrků, pod jejichž černým štítem jsou chalupy k zemi přikrčeny. O samotě mezi poli klape malé vodní kolo.

Lesní cesta mezi Ochsenbergem a Gupfelbergem, oba přes 1100 m, uzavřena jest jako soukromá nízka závorou. Přejedeme nazpět zrakem obzor s temným zvlněným hřebenů dolní Šumavy — stráně Plešného, Spitzwald, Knížecí Stolec, Liščí Louka s Lysým, k západu jako jezero leskne se Olšínský rybník u Hodňova.

Lesním úvalem stoupáme po levém břehu potoka, jímž se bystře žene voda s vrcholu, skáče a hučí po bal-

vanech mezi ledovými kříšťaly a kaskádami. Podél můstku cesty vedoucí na Novou Pec, přes Saitzovu cestu k vyhořelé chatě lovecké, po značkách bílo-zelených stoupáme lesem ku hraničnímu průseku a přes zapadané hraniční kameny na rovinu vrcholu Smrčiny.

Stejně s námi od H. Plané dospívá vrcholu společnost od Želnavy, cestou nyní obvyklejší. Z nádraží přes louky k hájovně Springerově (dříve Stadlerově), stanice Ski klubu, známou rohačkou, přes Ziering bukovými lesy, přes horní cvičné louky na vrchol. Drsné jižní větry, jímž je vrchol vystaven, zulámaly a zohýbaly vrcholky smrčín na hřebenu, jež nyní sněhem zavěšené a vrstvitě obalené jinovatkou, tvoří krásné kulisy velebného divadla, jež skýtá Smrčina.

Jest to výhled na Alpy — celé dlouhé pásmo od vídeňského Sněžníku, přes Tennengebirge, Hagengebirge, Mrtvé Pohoří, skupinu Dachsteinu až k V. Göllu, Watzmannu a Wenedigru.

Podívaná, jež pokaždé má jiný ráz — ať mlhy naplní a zvlní dolinu dunajskou, ať jasné slunce svítí na vesničky rakouské rozseté mezi poli sněhovými, ať ranní svítání, či soumrak večera, vždy krásná jest Smrčina svými rozhledy. Na zapadaných balvanech vrcholku, pod triangulační rozhlednou skupina lyžařů dívá se na jih na Alpy, dívá se na západ na černé zvlnění



hraničních hřebenů česko-bavorských. Až klub postaví nahore ochrannou chatu, bude pobyt na vrcholku zvláště za mrazivé fukeře ještě příjemnější. . .

Sjezdy se Smrčiny jsou pěkné do Čech i do Rakous — na Holzschlag, zde strmější, bukovými lesy serpentinuje se sestup až na dolní louky rakouské. Z Holzschlagu, jenž leží v malebné kotlině nad prudkým Klafferbachem možno přes rakouské území na Zwieselské paseky a na hraniční hřeben, mezi Trojmezím a Plešným nejkrásnějšími sjezdy Dolní Šumavy buď s Trojmezí do Nového Údolí, nebo Píchovou cestou k jezeru Plešnému

a odtud rohačkou v lesích podél kanálu do Nové Peci a přes louky do Želnavy.

Z černých lesů hraničních, teď bíle obalených vyjeli lyžaři; dlouhá dřeva hladí bílé lány luk při zpáteční cestě k želnavské stanici, vzadu vlní se mohutný hřeben Smrčiny a strmá stěna jezera Plešného, z protějších hřebenů nad Liščí Loukou zmizela poslední záře zapadajícího slunce, v šeru svítí sníh, na obloze zatřepetají se první hvězdy — duší vane svatě ticho, klid a mír po krásném dni na horách a ve sněhu. . .

A bílá Smrčina láká znovu a znovu.

Dr. O. BRAUNER:

## *První lyžařský kurs československého vojska.*

(K 10 letému výročí.)

(Pokračování.)

Od závodů počásí se obrátilo, počalo pršet a sníh vůči hledě mizel. Vyjížděky podle původního plánu konány sice denně, avšak lyžaři vraceli se často promoklí a jízda na mokřím sněhu byla též nepříjemná. Rozhodl jsem se tedy, ježto žádné naděje na zlepšení nebylo, že ukončím kurs, a to třídní turou na hřebeny Krkonoš. Se Scheinerem, jenž do Vysokého přijel, smluvil jsem plán a rozdělil kursisty na dvě části. Jednu, silnější, vedl npor. Scheiner s třemi instruktory a druhou, slabší, já s ostatními instruktory. Přípravám věnována velká péče. Obstarány zásoby, záložní vázání a záložní lyže rozděleny na jednotlivé muže, kteří pak v nošení se střídali.

Dne 21. ráno o 6. hod. vyjel oddíl Scheinerův a o hodinu později oddíl můj. Každý oddíl skládal se asi ze 40 lyžařů. Za cíl prvního dne určeny byly Labská a Martinova bouda pro slabší, Špindlerova a Adolfova bouda pro silnější oddíl. Sníh ráno byl zmrzlý a tak se jelo ve stopách, jež nám zanechal oddíl první. Jeli jsme dolů do Jablonce, pak přes Končiny pod Vlčím Hřebenem do Dvoraček, kdež jsme zastihli druhý oddíl, který jel po Vlčím Hřebenu a tím cestu si prodloužil. Na Korkháč vylezli jsme po poledni za husté mlhy a když jsme se octli na Labské Louce, nebylo viděti od tyče k tyči. Zde teprve všichni viděli, co znamená v mlze držeti se tyčí označujících lyžařskou cestu a zde také viděli všichni rozdíl cvičení na cvičištích od praktického použití lyží v terénu. Oddíl, který rozdělen byl na 4 čety a každá četa vedena instruktorem, postupoval pomalu k Labské boudě, ježto okolí Labského dolu jest v mlze nebezpečné a zvláště pro nováčky, kteří po prvé viděli, jak skutečně zima v horách vypadá.

U Labské boudy jsme se rozdělili a já s druhou polovinou jel jsem dále na nocleh do Martinovky. Ráno o 8. hodině dojel náš poloviční oddíl z Labské a společně jsme se dali na cestu přes Mužské a Dívčí Kameny a dále jsme měli jeti podle plánu přes Petrovku a Špindlerovku do Špindlerova Mlýna. Tam bylo proponováno vojenské cvičení v tom smyslu, že můj oddíl má brániti Špindlerův Mlýn před nepřítelem, jež tvořil oddíl Scheinerův. Tento oddíl pak měl jeti za Špindlerovy a Adolfovy boudy, kde nocoval, přes boudu Prince Jindřicha, Luční

boudu do Obří boudy a pak zpět mimo Rennerovu boudu po Roseggerově cestě do Špindlerova Mlýna, který má obsaditi. — Na hřebenech Krkonošů přijeli jsme do silného vichru, který vál do Německa a tu několik italských legionářů, kteří neuposlechli mé rady, aby své ozdobné klobouky s péry si s sebou nebrali na turu, přišlo o svou okrasu. V okamžiku klobouk byl pryč a marné bylo po něm pátrání. Toho dne odneslo to asi 10 klobouků italských z obou oddílů a nalezli-li je nějaký Němec v létě, jistě si lámal hlavu, jak tam přišly a zda snad nebylo Německo ohroženo vpádem čs. ital. legií. Vojíní pak chránili se tím, že péra zastrčili do karabin a šálou přivázali si klobouky kolem krku. Pak ovšem na ně byl pohled báječný.

Sjezd k Petrovce za mlhy byl komický. Každou chvíli objevila se nějaká postava z mlhy a šileně řítila se po svahu, aby si v krátké době utvořila svým vlastním tělem prozatímní hrobeček. Hoši však nějakými pády nedali se odstrašiti a když jsme odpočívali v Petrovce, prohlásili, že se jim to teď začíná líbiti. Sjezd k Špindlerovce dopadl dobře a nyní čekala na nás nejhorsí část cesty, totiž sjezd po vytloučené rohačkové dráze do Špindlerova Mlýna. Nařídil jsem mezery mezi jednotlivci nejméně 50 m a sjezd začal.

Trvalo to hezky dlouho, nežli jsme překonali všechny ty ošemetné houpačky rohačkové dráhy, všechny ty prudké zatáčky, kde jako by schválně vždy stál zbytečně strom, který často někoho zlákal k sobě, takže takový zbloudilec rozkročen objímal peň stromu a za žádnou cenu nemohl se z jeho přitažlivosti vymaniti. Konečně všichni jsme byli šťastně dole a ze samého pozorování cesty jsme ani nepostřehli, že se dalo do deště.

Do Špindlerova Mlýna přišli jsme ovšem pěšky za pořádného lijáku a ubytovatelé, kteří již na nás čekali, zavedli mužstvo do ubikací v tamějších hotelech a důstojníci byli ubytováni v hotelu „Koruna“. Hned jsme se dali do sušení oděvů a pak svolal jsem válečnou poradu, jak bychom uhájili Špindlerův Mlýn před vpádem nepřítele. Výsledek porady byl, že se od dalšího cvičení upustí ze dvou příčin, a sice, že venku dešť stále byl hustější a dále, že jsem byl zachvácen náhle silnou nevolností, takže musel jsem ulehnutí a podrobiti se kru-



*Lavina ve Velké Studenovodské Dolině ve Vysokých Tátrách.*

*Foto: Bányász.*

tému léčení „tinkturou amarou“, naším kursovním lékařem drem Merhautem. Rozhodnutí toto přijato bylo s všeobecným uspokojením.

Asi o 3. hod. odpoledne se všech stran byli jsme obklopeni nepřitelem, jemuž jsme se ovšem klidně vzdali. Vyprávěli hoši, že cestu měli dosti ošklivou, ježto museli stále bojovati se silným vichrem, ale dojeli všichni dobře. V brzku však donesla se mi zpráva, že několik vojáků „našlo“ srnce ve sněhu zapadlého a že ho dorazili, aby se netrápil. Ježto pak prý bylo škoda srnce tam nechati, vzal ho instruktor Šír na záda a směle sjel s ním po Roseggerově cestě dolů. Vojáci dali si srnce upéci a tak svůj oběd hodně zlepšili srnčí pečením. Avšak netrvalo dlouho a přišel pan lesmistr, který mi svým vousem připomínal živě Krakonoše, a žádal, abych mu srnce, jehož prý vojáci zastřelili, zaplatil. Snažil jsem se ho vyvésti z jeho omylu a konečně dal jsem mu stvrzenku na jednoho srnce, napsanou na bytovou poukázku, jaké jsme odevzdávali budařům jako potvrzení přechodního ubytování. Tím byla záležitost vyřízena a co s tou poukázkou dělal, není mi do dneška jasné.

Večer uspořádali jsme srdečný večírek v hotelu a

myslím, že místnosti hotelu dosud nikdy neslyšely tolik českého zpěvu, jako ten večer a možná, že již ani neuslyší.

Druhý den počasí se zlepšilo alespoň o tolik, že již přestalo pršet. Nyní oba oddíly sloučený v celek a vydali jsme se na konečnou cestu přes Krausovy boudy, Huť, Hradsko do Vysokého. Sníh byl lepší než oba předcházející dny a tak cesta vesele ubíhala. Když jsme přicházeli do Vysokého, přišli nám vstříc dvě dívky a pozvaly celý náš kurs na svačinu, kterou nám paní a dívky vysocké na uvítanou připravily. S radostí byla všemi nabídka přijata a když hostitelky viděly, jak všem znamenitě jejich výrobky chutnají, byly velmi spokojeny. Ze svačina skončila tancem, je jasné.

Následujícího dne věnován přípravám ke skončení kursu, učiněny poslední návštěvy na rozloučenou a dne 27. února opustili jsme hostinné Vysoké n. Jiz., kdež byl dán základ našemu vojenskému lyžařství.

Končím tuto vzpomínku na první náš lyžařský kurs čsl. vojska a doufám, že všichni účastníci tohoto kursu, kteří náhodou tuto vzpomínku si přečtou, rádi na hezké dny ztrávené v únoru 1919 ve Vysokém na Jiz., si vzpomenou.

## Zimní sport na Vsackých Bezkydách.

Loňského roku měl OKČST Vsetín v tomto listě příležitost, podat všeobecný nástin o zimních sportech na Vsacku. V článku bylo upozorněno jak na hřeben Vsackých Bezkyd a pásmo Javorníků, tak i na jiné zimní dráhy, které přicházejí v úvahu pro lyžaření. Dnes možno, bohudík, již celou lyžařskou veřejnost poprvé pozvat na Vsacké Bezkydy, kde KČsT vybudoval novou útulnu „Chatu na Vsackém Cábě“. Stavbou tohoto opěrného bodu otvírá se pro lyžaře nový kout zimních rozkoší v moravsko-slezských Bezkydách, který zasluhuje největší pozornosti.

Na Vsacký Cáb dorazíme ze Vsetína v nejkratší době: deset minut autem k Michalovu údolí a malou hodinku pohodlné chůze. Již údolí Jasenice a Žamboška nadehnou milovníka bílé přírody. Za jízdy pozorujeme v bílém plášti výběžky Vsackých Bezkyd: Snož, Rybníčky a Kolkový, vpravo a vlevo zasněžené louky a pole s různými pro valašský idiom charakteristickými usedlostmi. U hájenky na rozcestí do Michalova údolí vystoupíme z povozu a jdeme ¼ hodinky pěšky k úpatí Cábu. Cestou potěšíme se novými dojmy bílé říše, kterou stvořilo jíní a čerstvý sníh. Zde strom, jehož větve sníh obalil pláštěm z bílého stříbra, tam zase koberec sněhu na stráních a cestách; vedle chodníčku jemný šumot a bublání vody na horách prýstíciho potůčku, jenž se skrývá občas pod jemnou vrstvou krystalového ledu. Pak půl hodiny lesem k loukám na Vsackém Cábě.

Na loukách, ležících bezprostředně u nejvyššího bodu Vsackého Cábu je první předtucha nekonečného moře sněhu. Zde připínáme lyže. Probíráme se posledními na jednotlivých místech stojícími stromy, obalenými jako chumáči bavlny. Několik kroků a... rozechvěni stojíme před nádherným panoramatem, jsouce opojení zázrakem zimních rozhledů v horách. Směrem jižním vidíme hřeben Javorníků s Gigulou, Stolečným vrchem a Kyčerou Čerňanskou, za nimi skalnaté skupiny na Slovensku a Bílé Karpaty, vpravo Kobylíně u Vršatce a Komonec u Luhačovic; obrátíš-li svůj zrak na západ, poznáváš Hostýnské vrchy s Čerňavou a Kelečským Javorníkem, vlevo Buchlov-

ské hory a Chříby u Kroměříže. Od mohyly na Vsackém Cábě jsme překvapeni jedinečným rozhledem v okruhu 360° od Javorníků na hranici moravsko-slovenské přes Vyzovicko, Hostýnsko, Radhošské Bezkydy až po Smrk s nesčíslnými předhořími a horami, obalenými zimním šatem panenské barvy.

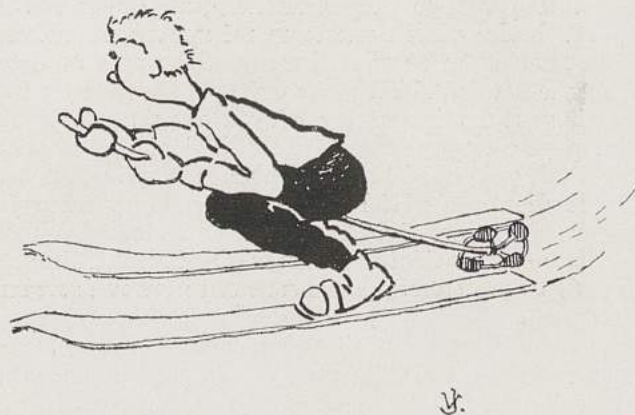
Majestátný hřeben Jeseníků! Projíždíme poslední etapu jižního svahu Cábu — jest v zájmu dorostu upozorniti, že i na severní stráni (zel. zn. k Dušné) jest dobrý terén pro lyžaře-začátečníky — k útulně, kde se nám naskytá nový pěkný pohled na zasněžené severní svahy od Lušuvky přes Bezkyd k Vsacké Tanečnici s Mísnou, vrchy to patřícími k Vsackým Bezkydám, kde nalezáme dráhu, po které touží vytrvalý milovník lyží.

Nastupujeme jízdu po červ. zn. rovným hřbetem k Ptáčnici, kde odbočíme po téže barvě vpravo k Lušuvce. Jedeme krásnou alejí, o jejíž úpravu se postaral OKČsT Vsetín, takže lyžař lehce během 20 minut sjede na sedlo mezi oba jmenované vrchy, kde stála historická fortášská jedle, pod kterou hlídali portáši-lajtnanti pašeráky ze Slovenska směrem severním. Odtud jsme ihned na svahu Lušuvky, prvním to a hlavním bodu ideální dráhy. Překvapeni pohlízíme na příkré svahy tohoto vrchu, sedla a stráně k Bezkydu a Šlehorce, v pozadí k Vsacké Tanečnici: toť vskutku lyžařské eldorado. Za mírného sjezdu potěšíš se pak krásnými rozhledy: zasněžené pásmo Javorníku; scenerie Radhošských Bezkyd v bělosti zimního království se mění co chvíle; za jízdy k Šlehorce a k Vsacké Tanečnici upoutají nás opět hluboké vyhlídky až k sanatoriu v Teplicích u Hranic, směrem severním vrchy Stolárská a Palkovské hůrky v okolí Frenštátu. U Vsacké Tanečnice nový nádherný rozhled: nekonečné moře hor, zastřených v bílém rouchu zimní doby; siluety Smrku a Lysé hory rostou na obzoru; a v dále: hřeben Slezských Bezkyd se Slavíčem. A co se týká další jízdy hřebenem přes Solán a Vysokou k Masarykově chatě na Bezkydu: přesvědčte se! I zde Vás očekávají neznámé lyžařské rozkoše! Navštivte Vsacké Bezkydy!

### Vločky humoru.



Kdyby mi byl někdo řekl, že budu jednou zapřaženou do pluhu, jako to boží hovádko, tak bych se byl pral...



Začínám vážně přemýšlet jedu-li do Špindlu a nebo na Sabath.



*Tannenstein-bouda (Hromovka) u Špindlerova Mlýna. Fotopřístrojem „Leica“: J. Hubka.*

# Typy.

Napsal i nakreslil inž. Fr. Příbyl.

Netroufám si říci, že lyžaři mají nějaký standardní typ oděvu, přece však jsou mnohé věci, jimiž stávají se jich nositelé nápadnými. Uznávám pravidlo — proti gustu žádný dišputát — a nemíním svými obrázky snad na pranýř přibíjeti nějaké zvláštnosti, které upoutaly mé oko — necítím se tak povoláním, aby směl kritizovati — kreslí-li však v módních rubrikách denních listů vymyšlené stříhy úborů lyžařských, možných i nemožných, vkusných i nevkusných, dávám já přednost skutečnosti. Proto vybral jsem si za objekty některé postavy, které jsem letos o Vánocích a po nich viděl. Prvního spatřil, jsem ve vlaku před Janskými Lázněmi (obr. č. 1.). V létě nosili najmě trampové, takové „kloboučky“ proti slunci. Nosili *bílé* kloboučky, tehle byl modrý, protože by se bílý patrně na sněhu ztrácel. Bylo to na



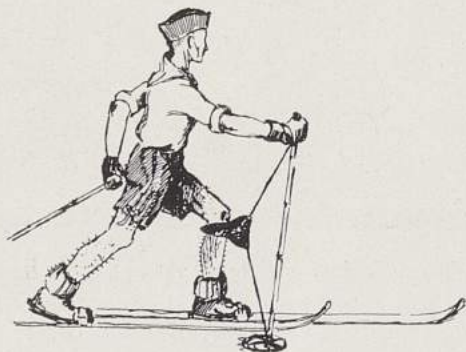
Obr. č. 1.



Obr. č. 2.

Boží Hod a tehdy opravdu svítalo pěkně slunko, na Štěpána však mizerně foukalo — a tu myslím, že „klobouček“ odpočíval v boudě. Na gumičku asi nebyl.

Poctivý, důkladný klobouk měl také ctitele. Zahlédl jsem jeho majitele už v Praze na nádraží, pak mi zmizel. Pamatuji se však, že někde za Kunčicemi (bylo to v noci) kdosi v našem vagoně objevil zapomenutý klobouk. Byl pěkný, lovecký a úplně nový, asi od Ježíška a od Čekana.



Obr. č. 3.

A musel rozhodně náležeti lyžaři, protože s námi žádný lovec nejel (obr. č. 2).

Třetí typ je historií pro sebe. Na Štěpána jel Pecemí na Úpě, neměl punčoch, na hlavě podivný, černě lemovaný „hoblík“ a na holi vlnjku. Snad to byl nějaký „Globetrotter“, anebo to byla tak zv. „windfahne“, jaké se užívá na yachtách na stěžních... (Obr. č. 3.)

Má-li kdo zálibu v amerických manýrách a věcech, líbí-li se mu Kanada, je dobře býti důsledným jako byl — muž z obrázku číslo 4.



Obr. č. 4.

Zvykem Němců-turistů je v každém místě, které navštíví koupiti si plechový štítek s vytlačeným obrázkem onoho místa a přibíti jej na hůl. Počet štítků pak říká veřejnosti mnoho krásných věcí o majiteli. Podobně tomu asi je při lyžařských odznacích; takovým majitelům nutno prokazovati nejvyšší pocty a uznání; není ovšem nikdy zaručeno, že si ony odznaky nevymění, třeba všechny na jednom místě. Ty štítky na holích také bývají ke koupi na jedné boudě třeba z celých Krkonoš. Jako pohlednice. Zjevy onoho druhu připomínají nám flašinetáře ze starých časů, ověšených medaliemi již od Solferina (obr. č. 5.). Ten zakuklenec (obrázek č.



Obr. č. 5.



Obr. č. 6.

6.), není potápěčem — snad leda sněhovým. Je to jeden z „opatrných“ našich sousedů z říše při své pouti po hřebenech. Hřebeny jsou známy svým vrčavým počasím, proto nelze věřit ani sluníčku, které ve chvíli kdy jsme se potkali, svítalo. Dotyčný byl asi majitelem auta, soudě podle kožené kukly. Takové zakuklení by mohlo však také vzbuditi mnohá podezření u bezpečnostních orgánů.

MEZINÁRODNÍ MĚŘENÍ SIL ZAČÍNÁ. První starty našich provázeny jsou smíšenými pocity vedoucích: z části porážky, z části vítězství. V Zakopaném, kde při závodech svazu slovanského sokolstva naši *Svazoví závodníci reprezentovali Č. O. S.*, docíleno výsledků velmi pěkných v běhu, slušných ve skoku. Ovšem zde setkali jsme se pouze s konkurencí polskou, byť i velmi dobrou. První zprávy ze Švýcar zní naproti tomu nepříznivě: v Pontresině ve skocích se naši neumístili. Je to přirozené, poněvadž jediný náš závodník, schopný mezinárodní soutěže skokanů na velkých můstcích, Bim, je vyřazen z boje. Ostatní nemají dosti ostríhlenosti a snad i jistě řekl bych bojovnosti a vehemence, takže ve skoku musíme počítati se žní teprve v budoucnosti: naše třetí třída má celou řadu skokanů velmi slibných. Je jenom potřeba, aby měli příležitost skákat i denně na můstcích pro skoky 30—40 m a aby občas se účastnili konkurenčí na můstcích, jež by dovolovaly i skoky mezi 50—55 m. Prvé můstky již máme: Jilemnice, Jablonec, Valtěrice, a jiné; bohužel nemůžeme se zmociti aspoň na jeden velký můstek. Dokud nebudou naši závodníci zvyklí na velké délky skoků, t. j. 50—60 m, dotud budou v cizině poráženi. Doufáme, že také vzor skutečně světového skokana, jehož získal jeden pražský klub letos za cvičitele pro závodníky své i Svazu, Ruuda, přinese časem své ovoce.

V běžích jsme podstatně lepší a v souvislosti s tím máme také dobré šance i v závodech kombinovaných. Ovšem výběr našich reprezentantů je velmi obtížný. Hlášení musí se dít na počátku sezony, kdy forma běžců často nesmírně kolísá a stane se, že závodník, který doma běžel skvěle, bezprostředně na to v cizině zcela zklame.

Doufáme však, že naši běžci již v příštích dnech udělají nám radost vítězstvími v běžích v Davos ve Švýcarech a

v Colalbu u Bolzana v Itálii. Jsou tam opravdu dva z těch nejlepších a doufám tudíž ve vítězství.

Hned po návratu této výpravy, vedené Dr. Braunerem, odjede druhá, vedená Ivanem Komárkem, na utkání „malodohodové“ do Brašova v Rumunsku ve dnech 24.—27. I. Mužstvo není dosud pevně stanoveno, bude však asi vybráno tak, aby k slovu přišli i noví nadějní závodníci. Rozhodnutí leží asi mezi těmito závodníky: Stehlík, Ruzsinski, Beranovský, Jebavý, Jirouš, Martin ml., Lukeš, Zizius, Kott, Čivrný, Kadavý. Vysláno bude asi 5—6 osob.

Boj o mnohem těžší nás očekává v Klingenthalu ve dnech 1—3 února. Tam startujeme pouze v běžích, ale pravděpodobně proti velmi silné konkurenci. Z našich přichází v úvahu Německý J., Novák, Fišera, Kulka, Stehlík, Jirouš, a to jak pro 18 km, tak pro 4člennou štafetu, kde bychom mohli míti úspěch při vyrovnanosti našich boreců.

Z Klingenthalu pojedeme již přímo, společně s mužstvem HDW do Zakopaného, pro něž závodníci dosud ani přibližně nejsou jisti. Zakopané bylo polským svazem opravdu velkolepě připraveno: kdo vezme do ruky obsažnou brožuru (možno obdržeti ve Svazu), může se informovati všestranně o tomto krásném tatranském zákoutí.

Hned ze Zakopaného odjždíme k nám do Tater, kde následují po sobě mistrovství republiky (14.—17./II.) na Štrbě a mistrovství HDW (24./II.) v Poljance, na nichž se střetnou přibližně tíž borci: 50 km se běží ovšem pouze na Štrbě, kdež asi budou také cizí hosté.

Naše účast na mistrovství Švýcar v Arose je dosud pochybná. Závodníci budou stejně již tak přetíženi, že to vzbuzuje starosti.

Zato se účastníme poháru Francie v Luchon-Superbagnères: meškají tam totiž naši vojáci a velitel jich hlídky

## VŽDY SPOKOJEN JE

LYŽAŘ, BRUSLAŘ

i ten který SÁŇKUJE,

když své potřeby JEN

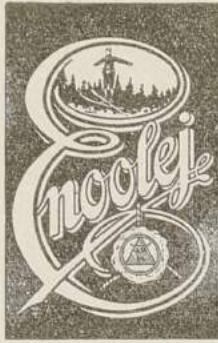
u firmy

**Fach**  
PRAHA II, ŽITNÁ 40  
TELEFON 33873

STÁLE KUPUJE.

ŽÁDEJTE JESTĚ DNES CENÍK VŠECH POTŘEB PRO ZIMNÍ SPOR TY!

Na  
Vaší  
obuv  
jen



nebo



tu k.

Ot. Německý, který bohužel ostatních shora jmenovaných závodů asi se nebude moci účastnit; poběží všechny soutěže „Coupe de France“!

Lichotivá pozvání další, zejména na závody bobsleighů v Sinaii v Rumunsku a mistrovství v malých bobech v Davos nemohl Svaz pro přílišné finanční zatížení přijmouti.

Celkový program je tedy pestrý: uvidíme po jeho absolvování, jaká bude žeň.

Dr. Moser.

MINISTERSTVO ŽELEZNIC nám oznamuje, že potřebuje pro svoje propagační pu-

blikace, které vydává za účelem zvýšení cizineckého ruchu do ČSR. prvotřídní negativy krajin, památností, pozoruhodností a zimních sportů ze Šumavy, Rudohoří, Českého Švýcarska, Jizerských hor, Krkonoš, Adrspachských a Teplických skal, Orlických hor, Bezkyd, Jeseníků a Valašska a zaplatí za negativy: rozměru 13×18 podle jakosti Kč 40— až Kč 60—  
„ 10×15 „ „ Kč 30— „ Kč 50—  
„ 9×12 „ „ Kč 20— „ Kč 40—

Ministerstvo železnic žádá zájemce, aby zaslali nepodlepené snímky, provedené na lesklém papíře, označené titulem motivu a adresou autora ministerstvu železnic dep. III./3, Praha II., Dlážděná č. 5.

V dopise jest výslovně podotknuto, že autor přenechává zakoupené negativy ministerstvu železnic s autorským právem pro jakýkoliv způsob rozmnožovací a účel. Z předložených snímků si vybere ministerstvo železnic ony, kterých může k svým účelům použít a na to požádá o zaslání příslušných negativů. Současně vrátí nepoužité snímky. Lhůta dodací 20. února 1929.

Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska

**F O M A A N T I S O L A R**

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,**  
**PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNĚ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

# VYSOKÉ TATRY

*Prvotriedne zimné  
liečivé kúpele a sanatoria.  
S vývodom poslážia jednotlivé  
riaditeľstvá kúpeľov.*

**Zimná sezóna. Zimný šport.**

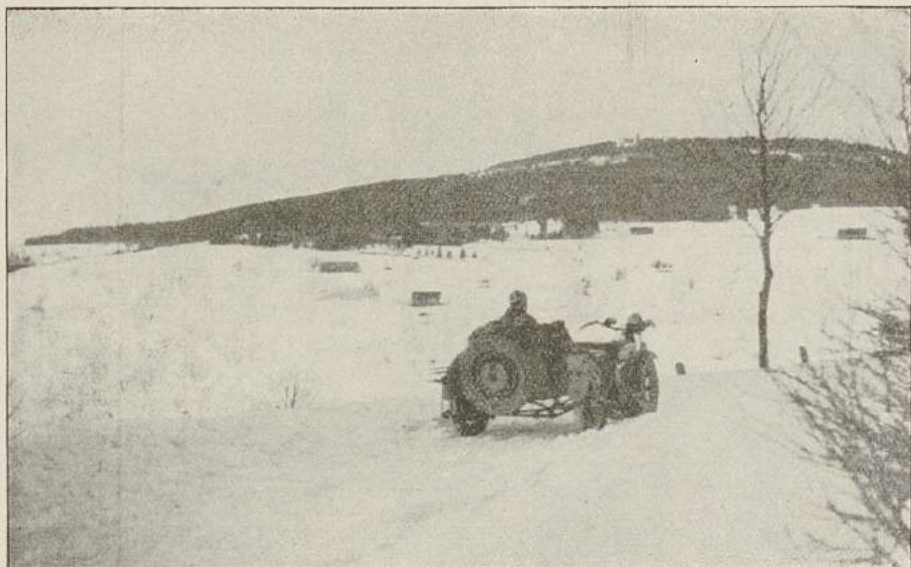
Starý Smokovec	Dr. Szontágh Palace Sanatorium Nový Smokovec	Dr. Guhr Sanatorium Tatranská Polianka
Tatranské Matliary Sanatorium a kúpele	Nové Štrb- ské Pleso Hotel Mory	Tatranský Domov
		Sporthotel Hrebienok

## VISUTÁ LANOVKA JANSKÉ LÁZNĚ — ČERNÁ HORA

za 13 minut z Janských Lázní dopraví  
z výšky 655 m - do výše 1300 m

Připojení  
na každý vlak ve Svobodě n. Ú.  
Při přiměřené návštěvě (na objednávku)  
každých 20 minut.

POHODLNÁ JÍZDA -  
Z VOZU ÚCHVATNÝ POHLED NA  
CELÉ KRKONOŠE.



*Libí se*  
*vám na*  
*horách?*

***H**ory jsou krásné! – Své nebezpečí ukazují jen těm, kteří jsou špatně vyzbrojeni. – Hory jsou pro nás v zimě zdrojem radosti, krásného sportu i rozptýlení. – Ale naše hory jsou krásné i na jaře a v létě. – Uvažujte o tom ještě nyní, dokud jsme odkázáni na pohodlí a chvalně známou přesnost sportovních rychlíků. – Nebylo by příjemnější mítí spolehlivý motocykl BSA. Letošní modely jsou elegantní, pohodlné a bezpečné. BSA doveze vás kamkoliv za méně peněz, rychleji a pohodlněji.*

**— B.S.A jest spolehlivý a přesný! —**

**BRATŘÍ ŠULCOVÉ**  
PRAHA I., KAPROVÁ UL. 13  
PRAHA VII., SKRETOVA UL. 27

**B.S.A**





## SPOLEHLIVOU VÝZBROJ

dodá vám pouze

### lyžař odborník

obraťte se na fu

**A. PRUCHA, PRAHA I.,  
NARODNÍ 25, TELEFON 33017.**

NAŠE ZÁSADA: PRO SPORT POUZE TO NEJLEPŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.



Ve velkém  
i v malém.

### KRÁLOVÉDVORSKÉ VÝROBKY:

Lyže - Sáníky - Vázání „Huitfeldt“, Balata  
a jiné - Bodce - Přesky přepínací a veškeré  
potřeby pro zimní sport.

**F. BIER A SYN, DVŮR KRÁLOVÉ  
nad Labem.**

Továrna: Derby.



TUK NA  
SPORTOVNÍ  
OBUV

## SPORT-BAZAR

PRAHA I., CELETNÁ 22. (Průchod).

*K lyžaření potřebujete:*

LYŽE - HOLE - BOTY  
OBLEKY - BAŤOCHY  
PONOŽKY - RUKAVICE  
VOSKY - ATD.

*To vše u nás koupíte za levné; však pevné ceny.*

## LYŽAŘSKOU A BRUSLAŘSKOU OBUV

nejvýhodněji koupíte u speciálního výrobce

**EMILA HUMLA, PRAHA-KARLÍN, ROKYCANOVA ULICE ČÍSLO 25. — TELEFON ČÍSLO 263-2-7.**

## NANSENIN SWERDRUPIT

SKLAD VE VELKÉM U FIRMY

JEST NEJLEPŠÍM NORDICKÝM TUKEM KU MAZÁNÍ LYŽAŘSKÝCH  
BOT A ŘEMENÍ. NEKAZÍ KŮŽI JAKO MAZADLA MINERÁLNÍ.

(ČÍSLO 0.) TVRĐŠÍ JEST URČEN PRO SUCHÉ LYŽE, KTERÉ SE JÍM PŘÍMO  
NATÍRAJÍ. JEST OVŠEM MOŽNO NANÁŠETI JEJ I POMOCÍ NOŽE I DLÁTA  
JAKOŽ I JEJ NAŽEHLOVATI. DALŠÍ JAKOSTI I, II, (MĚKČÍ A TVRĐŠÍ)  
JEST MOŽNO PŘÍMO NATÍRATI NA TUŘE. SWERDRUPITEM NATŘENÉ  
LYŽE NEKLOUŽOU ZPĚT A ZNEMOŽŇUJÍ NALEPOVÁNÍ SNĚHU. NEZBYT-  
NÉ PRO TURISTY A ZEJMÉNA PRO ZÁVODNÍKY.

**MILDE & RÖSSLER, PRAHA II.,  
ŠTĚPÁNSKÁ ULICE ČÍSLO 18.**

DROBNÝ PRODEJ VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH SE SPORTOVNÍMI POTŘEBAMI

## LYŽE SANĚ

a veškeré potřeby  
pro zimní sporty  
v levných cenách  
a velkém výběru.





JEDINÝ  
VÝROBCE  
**J. STADLER  
A SPOL.  
PRAHA**



### Stadlerův Mars-olej

jest na prosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dřevěné a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dřevníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

### Stadlerův Mars-vosk na lyže

vyroben jest z nejjemnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.



...ta pravá!



### NA ORLICKÉ HORY A KRKONOŠE

lyžařskou výstroj kupují ve  
ve sportovním domě

**JENDA LEDERER,**

**Pardubice,**  
U nádraží. Ceník zdarma.



Prvotřídní lyžařské výzbroje  
**SPORTING CLUB**

Prah II., Dlážděná 4. - Tel. 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.



# Nejlepší lyžařské boty O. Ticháček, Praha II.,

Jungmannova 16. - Tel. 295-8-4.

Obsloužím každého odborně, jelikož jsem přes  
20 let lyžařem.

Objednávky dle míry. — Vlastní výroba.



**Bruslařské boty a speciální závodní boty pro Bergendahl.**

**ZARUČENĚ** nejlepšími prostředky pro napouštění a ochranu lyží všech druhů jsou:

**„Cirine“ lyžařské vosky a**

**„Cirine“ surový dehet ze smrkového dřeva.**

Po dlouhá léta se nejlépe osvědčují. — Chcete-li, aby Vaše sportovní obuv nepropouštěla vodu, pak používejte jenom

**„Gutra“ tukové mazadlo, nebo — olej s gumou se značkou tuleně.**

Obuv se Vám nikdy nepromáčí a budete mít nohy stále v suchu.

Žádejte však všude a vždy jen „Cirine“ a „Gutra“.

Jediní výrobci: **Cirine-závody Josef Lorenz a spol.**

Hlavní sklad: Praha XIX., (Bubeneč) Uralská 770. Továrny: Kamenice v Sa. - Cheb v Č. - Solnohrad v R.



## KAM NA HORY:

### HOTEL KUBÁT NA BENECKU

12 zařízených topitelných pokojů, koupelna, společná nocelehárna, výborná kuchyně. — Vlastní povoz na požádání. Příležitost z Vrchlabí i z Jilemnice.

Krásný terén pro lyžaře.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Stanice Svazu lyžařů RČS. a K. Čs. T.

### „ALFONSKA“

Štěpanická Lhota pod Žalým v Krkonoších 689 m n. m. pod Zlatou Vyhlídkou. - Otopné pokoje. Výborný terrain pro lyžaře a lyžařské kursy. — Výborná kuchyně — plzeňský prazdroj. Adresa dopisů: J. Alfons Kubát, Jilemnice, telefon číslo 62.

### ► DVORSKÁ BOUDA ◀

pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. ELLA PŮHONNÁ, majitel.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m.  
TELEFON 21c. ŠPINDLERŮV MLÝN.

### HOTEL „SPORT“

JABLONEC n./JIZ.

Otopné pokoje, koupelna. Chvalně známá kuchyně. Stanice Svazu lyžařů RČS. - Nádherný terrain pro lyžaře. - Telefon č. 2.

### CUKRÁRNA A KAVÁRNA

Františka Rychtra ve Vrchlabí,

filiálka ve Špindlerově Mlýně

vedle pošty

doporučuje se nejlépe všem sportovcům.

### HOTEL KRAKONOŠ

nájemce CIHELKA.

NOVÝ SVĚT, stanice dráhy GRÜNTAL 6 km. Nejpohodlnější východisko do Krkonoš, podél Mumlavy na Voseckou za 2/3 hod. Top. pokoje, výborná kuchyně. Terén pro lyžaře i sáňkaře. Telefon 3.

### HOTEL „SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát.

### HOTEL APPELT VRCHLABÍ

DOPORUČUJE SE NEJLÉPE VŠEM LYŽAŘŮM A TURISTŮM.

ZLATÁ VYHLÍDKA-BENECKO pošta Jilemnice. Přístupna za půl druhé hod. z Vrchlabí neb z Jilemnice. Ideální terrain pro lyžaře - sáňkovačí dráha. Výborná kuchyně a hojnost vytopených pokojů. Stálé lyžařské kursy. Nájemce FRANTIŠEK RAAB.

### HOTEL KRAUS

BEDŘICHOV, p. p. ŠPINDLERŮV MLÝN.

Nové zřízení — ústřední topení — lázně. Dobré a levné stravování.

### Štemberkova bouda „PANORAMA“ na Dříši v Deštné, Orlické hory.

Nejlepší terén pro lyžaře. Výborná levná kuchyně a nápoje. Řádně vytopené místnosti a pokoje. 50 lůžek v boudě, 50 lůžek v soukromí. Stanice dráhy Solnice, Dobruška, Nové Město n. Metují. — Elektrické osvětlení.

TELEFON Č. 4.

JOSEF SEDLÁČEK, restaurater.

### Nádražní restaurace, česká i bavorská na pohraničním nádraží v Železném Rudě,

doporučují se P. T. lyžařům a zimním návštěvníkům Šumavy. Známa dobrá česká kuchyně v každé denní i noční době. „Plzeňský prazdroj“ v české a mnichovské tmavé „Paulánské“ v bav. restauraci. Výborná rýnská vína. V obou restauracích 12 nově zřízených pokojů. Ceny mírné. Vzorná obsluha. Telefon — Železná Ruda číslo 51.

O ctěnou přízeň prosí Josef Böhm, restauratér.

## NOVÁ LYŽAŘSKÁ MAPA KRKONOŠ

Svazem lyžařů RČS. vydána byla v těchto dnech nová úplná mapa zimních lyžařských cest na Krkonoších, na níž zakresleny jsou všechny lyžařské cesty, jakož i všechny doplňky a opravy zimního značení. Velkou novinkou, dosud nikde neuvedenou jest zakreslení celé telefonní sítě na Krkonoších do této mapy, kde vyznačeny jsou všechny telefonní stanice, dále pak cesty, kudy vedou telefonní sloupy, což jistě velice přispěje k orientaci lyžařů. Mimo tohoto jsou na mapě vyznačeny všechny konečné stanice železnic, lanové dráhy, můstky pro skok na lyžích, nebezpečná místa a pod.

Mapa vydána byla na velice pevném plátěném papíře. Cena Kč 6.—. — K dostání v drobném prodeji v Jizdenkové prodejné Svazu lyžařů RČS. v Cizineckém Svazu, Praha I., u Prašné brány. — Objednávky vyřizuje Svaz lyžařů RČS. Praha II., Žitná ul. 14.

## KOLÍNSKÁ BOUDA

na Bobí louce v Krkonoších 1115 m n. m.  
25 minut od konečné stanice Lanové dráhy z Janských lázní na Černou horu. — 24 prvotř. pokojů, ústřední topení, elektr. světlo, vanové lázně, výborná kuchyně, plzeňský prazdroj.

1363 m.

## HAVLOVA BOUDA v Krkonoších

1363 m.

Denně koncert a tanec.

Itala česko-francouzská kuchyně — ústřední topení — 48 pokojů — 200 lůžek v nocelehárnách.

Ant. Odvárka, hotelier.

Nejvýhodnější spojení ze Svobody-Janské lázně do Pece.

## JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE »KULMA«

JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSION

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou  
doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vodou všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna, Nově rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Prazdroj. Mírné ceny.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Telefon číslo 28.

## HOTEL ZLATÁ HVĚZDA JANSKÉ LÁZNĚ

První český hotel, ideální poloha blízko lanové dráhy a lázní, příjemné topené pokoje, česká kuchyně, vzorná obsluha, mírné ceny

ADOLF MAZUR, MAJITEL,

Telefon číslo 2.

Telefon číslo 2.

## JANSKÉ LÁZNĚ - KRKONOŠE HOTEL DE L'EUROPE

»ERNA«

a depandance

»BELLEVUE«

v pokojích teplá a studená voda - ústřední topení - lázně - restaurant - společenské místnosti - kavárna

Odpolední čaje

Telefon č. 5 a, b

Večerní tanec

A. Petratschek, majitel

## BERGHOTEL PECE

chvalně známé středisko lyžařů i turistů  
v ideální krajině.

Nájemce J. FLÖGEL.

## LIŠČÍ BOUDA 1233 m

46 POKOJŮ. - ELEKTR. SVĚTLO. - ÚSTR. TOPENÍ. - V POKOJÍCH  
TEPLÁ A STUDENÁ VODA. - OBLÍBENÉ LETNÍ SÍDLO A LYŽAŘSKÝ  
DOMOV. - DENNĚ POŠTA. - Spojení Z ČERNÉHO DOLU. - OD KO-  
NEČNÉ STANICE LANOVÉ DRÁHY 1 1/4 HOD. - TELEFON PECE č. 8.

J. FISCHER, MAJITEL.

## PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI 1018 m n. STŘEDISKO LETNÍ m. I ZIMNÍ TURISTIKY.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné nocelehárny s elektr. osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Telefon a stanice dráhy:

Frenštát pod Rad. - Pustevně.

\*

Veškeré dotazy vyřizuje

Jaroslav KREJČÍ, hotelier.

## RIEGROVA CHATA NA KOZÁKOVĚ

s nejkrásnější vyhlídkou do Českého ráje a na Krkonoše, doporučuje se P. T. lyžařům a etitelům zimního sportu.

Výtečná kuchyně — plzeňský prazdroj — čistě a útulně zařízené pokoje.

Vybrané druhy tu i cizozemských vín. — Originální místo zimních sportů. — Koncerty.

**JOSEF ZIEGLOSER, restaurátér.**

**SPORTOVNÍ DŮM A. BERGER,  
JANSKÉ LÁZNĚ**

solidní nákupní pramen — odborná obsluha  
**LYŽAŘSKÁ ŠKOLA ZA VEDENÍ MISTRA-  
LYŽAŘE A. BERGERA.**

«ØSTBYE-SKISMØRNINGER»



**Osvědčený norský VOSK OESTBY**

OESTBY KLISTER na mokrý sních, OESTBY SKARE na zmrzlý sních a jako podklad,  
OESTBY MIX na suchý sních, OESTBY MEDIUM na navlhly sních.

Vyznamenan zlatou medaili Bergen 1928.

**Petr Gulbransen - Oslo - Storgaten 25.**

ZASTOUPENÍ A HLAVNÍ SKLAD PRO ČSR. - SPORT V. J. ROTT - PRAHA I. - 142.

**FOTO**

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

**RICHARD HULATA**

TOVÁRNA NA KONSERVY A UZENÁŘSKÉ  
ZBOŽÍ

**PRAHA-VINOHRADY**

ZÁSOBÍ VÁS NA VÝPRAVU DO HOR VÝ-  
BORNOU KONSERVOU I UZENINOU.

SPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.



VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STŘÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU  
A MEMORIAL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

**ODZNAKY - PLAKETY**

**KAREL SVOBODA, PRAHA I.,**

UHELNÝ TRH 1.

TELEFON 262-9-0.

**BALATA VÁZÁNÍ DICK**

Původní anglické balatové řemeny výrobek fy.  
**R. & J. DICK LTD. GREENHEAP WORKS GLASGOW**

Dodá ve velkém generální zástupce pro Č. S. R.  
**JOSEF DUSCHNER, PRAHA HAŠTALSKÁ Č. 4.**  
Telefon 26792.

*ROTTROVY*

*LYŽE,*

*ROTTRŮV VOSK*

*prvotřídní jakost*

*QUIDO ROTTER,*

*továrna na lyže*

*PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.*

JIŽ 100 LET BLAHODÁRNĚ PŮSOBÍ

**PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠTOVNA**

(Soudružný ústav Česká vzáj. životní pojišťovna).

VEŠKERÁ POJIŠTOVACÍ ODVĚTVÍ

ŘEDITELSTVÍ: PRAHA, SPÁLENÁ UL.

Svazem lyžařů RČS. uzavřeno bylo s naší pojišťovnou pojištění členstva proti úrazu při provozování sportu lyžařského. Přihlášky na toto pojištění buďtež řízeny na adresu pojišť. referenta p. J. Brožka, Pardubice, Sladkovského 995.

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé



LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktori, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

ÚNOR 1929.

ČÍSLO 6.

## Zprávy Svazu Lyžařů.

V. SCHŮZE TECHNICKÉHO ODBORU, konaná dne 22. ledna, za předsednictví arch. Jarolímka. Předseda uvítal přítomného zástupce min. zdravotnictví p. Dr. Sládka, s nímž projednány byly otázky týkající se ubytování a stravování delegátů a závodníků u příležitosti mistrovských závodů na Štrbském Plese. — Pak projednána byla záležitost O. Německého, který prohlásil, že nebude startovati za Svaz Lyžařů dokud nebude likvidována věc týkající se loňských

závodů ve Sv. Mořici. Ježto Německý startoval při závodech ve St. Smokovci za zemské vojenské velitelství Košice, tedy za druhou korporaci bez souhlasu Svazu Lyžařů, byla na návrh Dr. Mosera zastavena O. Německému činnost do příští schůze T. O., do níž Německý bude povolán k osobnímu vysvětlení celé záležitosti. — Mezinárodní tajemník oznamuje, že Americká lyžařská Federace zve Svaz Lyžařů na Zimní Olympiádu v r. 1932. Karpathoverein zve na závody v Krem-

JIŽ **30** LET SE OSVĚDČUJE



**K R Á S A**

OBCH. DŮM OBUVÍ PRAHA „LUCERNA“

nici 25.—27.—ledna. — Pak sestaveny definitivní mužstva, jak pro mistrovství Německa v Klingenthalu, tak pro závody v Zakopaném. Jako oficiální zástupci do Zakopaného ohlášení byli: jako reprezentant Svazu Lyžařů i HDW. Dr. Scheiner, dále mezinárodní tajemník Dr. Moser a jako technický vedoucí závodníků arch. Jarolímek. Referentem časopisu Zimní Sport určen Dr. Kalibera. — Jednáno pak o mistrovských závodech na Štrbském Plese a určen soudcovský sbor pro závody o Synáčkův Memorial.

*SVAZ LYŽAŘŮ vyzývá veškeré své členstvo, aby bezpodmínečně zachovávalo předpisy platné pro železniční dopravu. Zvláště upozorňuje se na nešvary při nastupování a vystupování z vlaků, kdy nesvědomití lyžaři ohrožují zdraví ostatních spolucestujících, dále poukazuje Svaz na to, že lyže před nastoupením do všech vlaků, tedy i sportovních, mají být řádně očištěny od sněhu i zmrazků. Pokřikování na nádražní zřízení při zpoždění vlaků jest sportovců nedůstojné. Svaz Lyžařů nebude bráti zodpovědnost za lyžaře, kteří nedovedou se chovati a vyzve železniční orgány, aby takové osoby byly zjišťovány a řádně potrestány, ježto zjištěno bylo, že většinou ve sportovních vlacích podobných excesů dopouštějí se lyžaři, kteří nejsou organizováni ve Svazu Lyžařů.*

ŠKPT. M. FRGAL A NPOR. O. NĚMECKÝ účastní se u příležitosti mezinárodních vojenských závodů lyžařských v Supperbagnères-Luchon, též závodů, jež pořádá současně francouzská lyžařská federace. Npor. Německý bude startovati v „Coupe de France“, kombinovaném závodu, skláda-

jícím se ze závodu 18 km a skoku a špkt. Frgal bude startovati ve slalonu.

MEMORIAL Dra SYNÁČKA V JABLONCI N./J. V neděli 27. ledna pořádán byl v Jablonci n./Jiz. populární závod lyžařské mládeže, nesoucí jméno zesnulého předsedy Svazu lyžařů a dotovaný krásnou putovní cenou. Závod tento stal se oblíbenou a důležitou soutěží našich nejmladších, kolbištěm „příštích hvězd“. Nový můstek v Jablonci prokázal, že bude mít asi velkou budoucnost. Je to zejména dlouhý nájezd, s nímž dá se ještě mnoho technicky operovati. Hlavní výsledky byly tyto:

*Kombinovaný závod o Memorial (běh i skok):* 1. Lukeš (Jilemnice), 2. Vancl (Studenec), 3. Šule (Zlatá Olešnice), 4. Šimůnek (Slavia), 5. Čermák (Jilemnice), 6. Škoda (ČSZS, Praha), 7. Šír (Slavia), 8. Černý (LZK, Praha), 9. Šír (LZK, Praha) atd.

*V běhu ve třídě od 16—18 let:* 1. Vancl (Studenec), 2. Šimůnek (Slavia), 3. Valenta (Jilemnice), 4. Jebavý (LZK, Praha), 5. Kovář (LZK, Praha), 6. Řehoř (LZK, Praha), 7. Lukeš (Jilemnice), 8. Šír, 9. Podolský (oba LZK, Praha) atd.

*V běhu ve třídě 12—16 let:* 1. Tauchman (Jilemnice), 2. Hykyš (Jablonec), 3. Řehoř (LZK, Praha), 4. Bělohoubek, 5. Petržilka (oba Olešnice), 6. Kovář a 7. Vejnar (oba LZK, Praha) atd.

*Běh dívek:* 1. Knapová (LZK, Praha).

*Skok dorostu:* 1. Lukeš (Jilemnice), 2. Václavík (Lomnice), 3. Šule (Jablonec) atd.



Továrna: Derby.



TUK NA  
SPORTOVNÍ  
OBUV

**GLOTZ**  
**PLETÁRNA** přesídlil

**PRAHA I.**

**MELANTRICHOVA 12.**  
roh Kožní blíže Staroměstského nám.  
Známý největší sklad svetrů, puloverů,  
kostymů, vest, punčoch, ponožek, rukavic,  
šál, trik atd.  
Kupujte přímo u výrobce!  
Členům „Svazu“ 10% sračky a zásilky k výběru.

*Skok žáků:* 1. Bělohoubek (Olešnice), 2. Pluhař, 3. Kovář (oba LZK. Praha), 4. Švanda (ČSZS. Praha), atd.

Z REDAKCE. Opětně upozorňujeme, že rukopisy a fotografie k reprodukci zasláné se nevracejí.

**STARTOVÁNÍ VE TŘÍDÁCH.** Svaz lyžařů RČS. upozorňuje kluby a závodníky ve Svazu sdružené na rozhodnutí, podle něhož nesmí závodníci mladší 20 let startovat v závodech delších než 10 km, a to ani v závodech klubových.

*Norbert Lang:*

### NĚMECKÁ LYŽAŘSKÁ MISTROVSTVÍ 1929.

Klingenthal—Zvonící údolí, uvítalo nás řinčením řetězů zašněrovaných pneumatik právě tak, jako Sv. Mořic nebo Zakopané vítá cizince zvukem rolniček. Na nádraží nalézala se ubytovací kancelář, která nám vydala připravené závodní tiskopisy, propoalice, čísla, odznaky, ba i dárky domácího průmyslu — harmoniky. Zároveň vykázała nám byty v ulici Markneukirchenstraße a stravování v sympatickém hostinci „u Zlaté kotvy“. Naše výprava sestávala ze 4 běžců a 2 skokanů, totiž z Fišery, Martina, Stehlíka, Ziziuse, Vondráka a Vrány. Technickým vedením výpravy pověřen pisatel tohoto článku, kterému pomáhal Plzeňák pan M. Polák. — S počátku jsme byli rozezljeni, že nebydlíme společně. Ale konečně smířili jsme se se svým osudem, když jsme zvěděli, že závodníci jiných svazů jsou na tom ještě hůře. Závodníci H. D. W., počtem 11 hlav, bydlili tak rozptýleně, že jich vedoucí pan Rotter měl velkou práci s jich sháněním. Rakušany a Jugoslávce postihl stejný osud. První starostí naší bylo ohlásiti se v závodní kanceláři a žádati informace pro příští den. Na tuto kancelář budeme vždy trpce vzpomínati, neboť byla vzdálena od naší ulice asi 4 km. Ztratili jsme mnoho času i peněz cestami do ní. Zástupce Berliner Tagblattu, se kterým jsme se stýkali, ironicky prohodil, že závodní kancelář mohla býti právě také v Lipsku. Do Klingenthalu přijeli jsme ve čtvrtek 31. ledna odpo. Téhož dne zahájena německá svazová mistrovství závodem vojenských hlídek. Hlídky sestávaly ze 4 mužů. Trať měřila 25 km a vedla střídavým terénem — ponejvíce úzkými průseky, které zabraňovaly rozhledu. Závod jet ve dvou skupinách. První skupinu tvořily hlídky horských pluků a druhou hlídky nížinných pluků. Hlídkový start byl na vrcholu Aschbergu, před nedokončenou chatou, cíl

v Brunndöbře; závod konán za překrásného, ale příliš mrazivého počasí. Oficiální ráz závodu zvýšen přítomností šéfa vojenské správy generála Heye a generála Blomberga, který byl doprovázen značným počtem vyšších důstojníků. Výsledky tohoto závodu byly následující:

#### Skupina horských pluků:

- |   |                |
|---|----------------|
| 1. Zákopnický prapor č. 7. (Mnichov)              | hod. 2,18'17'' |
| 2. I. hlídka mysliveckého pluku č. 19. (Kempton)  | hod. 2,21'22'' |
| 3. II. hlídka mysliveckého pluku č. 19. (Kempton) | hod. 2,21'32'' |

#### Skupina nížinných pluků:

- |                                       |   |
|---------------------------------------|---|
| 1. Myslivecký pluk č. 12. (Magdeburg) | hod. 2,39'13''                              |
| 2. Vozotajské od. č. 5. (Wittenberge) | hod. 2,40'44''                              |
| 3. Myslivecký pl. č. 7. (Oppeln)      | hod. 2,41'52 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> '' |

Pátek, den 18 km běhu, začal opětně krutým mrazem. Start byl na vrcholku Aschbergu ve výši 910 m. Mrazivý vítr pronikal šatem diváků, kteří ve značném počtu přihlíželi odstartování 120 závodníků. Trať byla ve výborném stavu. Výškový rozdíl obnášel 250 m. První 2 km byly těžkým sjezdem, pak následovala plochá trať, 2 km dlouhá. Od 4. do 8. km bylo mírné stoupání, pak přišel příkrý výstup, po kterém následovaly sjezdy až do 15. km. Poslední část trati se skláněla po lehkých pláních k cíli, který byl ve výši 660 m. U startu chyběli Švýcaři Klotz a Zogg, Rakušan Baumgartl a jiní. Trať osazena 5 telefonními hlídkami, které hlásili soudcům u cíle pohyb závodníků. Cíl nalézal se na pláních nad osadou Brunndöbrou. Sta zvědavců shromáždilo se u cíle. Znamý německý závodník Wahl projel jako první cílem. Brzy za ním Walter Glass, Pellkofer a Českoslovák Donth, který startoval v třídě starších. Z těchto čtyř měl Donth nejlepší čas, totiž: 1,18'43''. Nejlepší čas v první třídě měl Bauer, Bayr. Zell. Hned za ním je bavorský mistr Gustav Müller. Jako sedmý umístil se náš vytrvalec Fišera, v čase 1,22'48''. — 34tý byl Zizius, čas: 1,27'25'', 44tý Martin, čas: 1,29'09'', 62tý byl Stehlík, silně chřipkou oslabený, časem 1,32'11''.

V třídě starších B zaujal Emerich Rath místo sedmé výkonem, 1,56'02''. První naše zasáhnutí skončilo pro nás dosti čestně, uvážíme-li naši malou početnost. V sobotu, 2. února postavili jsme následující pětidílnou štafetu: Vrána, Stehlík, Zizius, Martin a Fišera. Závod začínal opětně vysokým startem na Aschbergu. Soutěž byla dobře obeslána.



### Naše odběratele

prosíme o laskavé poukázání předplatného v obnose Kč 35.—. Složenka přiložena byla k 4. číslu.



Odstartováno 12 civilních a 18 vojenských štafet. Náhradní běžec Vrána sjel a proběhl svůj 8 km úsek za 39 min. 17 vt. Druhý úsek běžel Stehlík, jehož kondice se zlepšila, dosti dobře. Nešťastnou náhodou ztratil štafetový šátek. Na hranici třetího úseku bezvýsledným hledáním po kapsách uplynuly 2—3 minuty. Zizius, vida marnost hledání, odjel bez štafety k netrpělivě čekajícímu Martinu. Všichni naši hoši, ale zvláště Fišera, běželi velmi dobře a byli by se dobře umístili, nebýti neopatrnosti Stehlíkovy. Obsadili jsme místo 8mé, ač jsme mohli býti v tomto závodě na místě 4. ppř. 3tím.

*Technické výsledky štafetového běhu.*

Vítězové se stejným časem:

- |                         |   |           |           |
|-------------------------|---|-----------|-----------|
| 1. Bavorský svaz lyžařů | } | 2,54'46'' |           |
| a 1. H. D. W.           |   |           |           |
| 2. Saský svaz lyžařů    |   |           | 2,59'09'' |
| 3. Hareský svaz lyžařů  |   |           | 3,00'28'' |
| 8. Svaz lyžařů R. Č. S. |   | 3,03'58'' |           |

Do cíle dojelo 11 štafet.

*Výsledky vojenských štafet:*

Horské pluky:

- |  |           |
|--|-----------|
| 1. Myslivecký pluk č. 19 (Kempten)<br>nejlepší čas dne | 2,53'27'' |
| 2. Zákopnický pluk č. 7. (Mnichov)                     | 2,53'57'' |
| 3. Dělostřelecký pluk č. 7. (Landberg)                 | 2,58'07'' |

Nížinné pluky:

- |                                      |           |
|--------------------------------------|-----------|
| 1. Myslivecký pluk č. 3. (Magdeburg) | 3,17'10'' |
| 2. Myslivecký pluk č. 12. (Zerbst)   | 3,17'20'' |
| 3. Myslivecký pluk č. 7. (Neisse)    | 3,22'12'' |

V neděli, 3. února, byl závěrečný den závodu — mistrovská soutěž ve skoku, kteráž konala se na můstku za Aschber-

gem za velké účasti publika. Je možno, že diváků bylo 10.000, snad i více. Tamní můstek je střední velikosti. Dovoluje skoky asi do 50 m. Závod konán za 15<sup>o</sup> mrazu, který se stával stále citelnějším, neboť mrazivého větru přibývalo. Na nájezdové věži bylo jistě 20<sup>o</sup> mrazu. Přemrzlý sníh špatně jel, takže skokani nedocílovali v nájezdu potřebné rychlosti a skákali krátce. Boj o mistrovský titul odehrál se, právě tak, jako před 2 lety, mezi Gustavem Müllerem a Walterem Glassem. V závodě sdruženém získal název německého mistra Gustav Müller známkou 660,725. Druhým byl Walter Glass 660,200. Třetím Purkert H. D. W. 642,700. Ve skoku prostém zvítězil Purkert známkou 336,700. Délky jeho skoků byly: 38<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, 40<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, 39 m. Druhým byl Walter Glass, známka 336,200, skoky 40, 39, 40. Třetí Kratzer, známka 322,100, skoky 35<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, 36<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, 40. Čtvrtý Müller, 320,600, skoky, 37, 36, 36. Pátý Recknagel 312,400 skoky 34, 34, 39, Šestý Hein H. D. W. 305,100, skoky 33, 32<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, 36. Jedenáctý Vondrák Svaz lyžařů 289,700, skoky 32<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, 31<sup>1</sup>/<sub>3</sub>, 35<sup>1</sup>/<sub>3</sub>. Druhý náš skokan Vrána měl pěkné, ale kratší skoky kolem 30 m.

**PŘESTUPOVÁNÍ ZÁVODNÍKŮ.** Podle usnesení schůze správního výboru Svazu lyžařů RČS. ze dne 30. I. smí se dítí přestupování závodníků všech tříd z jednoho klubu do druhého pouze s výslovným svolením Technického odboru Svazu lyžařů RČS., jemuž nutno každý přestup ohlásiti. Přestup nutno doložiti mimo to povolením klubu, z něhož závodník vystupuje.

**HLÁŠENÍ ZÁVODŮ.** Všechny závody pořádané kluby Svazu lyžařů RČS. musí býti Svazu vždy hlášeny a musí býti vyžádáno od Technického odboru jejich povolení. Týká se i závodů klubových.

## DOBRÁ VÝZBROJ — DOBRÝ SPORT

Účelně a odborně  
vyzbrojíte se ku lyžaření u firmy  
**SPORT-SVOBODA**  
Praha II., Štěpánská ul. 40  
Telefon číslo 283-83

Dlouholetá zkušenost, aktivní lyžařská činnost, la doporučení!

DOROSTENECKÝ KURS VE SKOKU konal se jak již bylo oznámeno v Jablonci n./J. a sice počínaje 28. lednem a konče 31. lednem. Z povolaných dorostenců účastnilo se kursu pro nepředvídané soukromé překážky a nemožnost jen část s náhradníky. Jednalo se, jak bylo již sděleno o doplňovací kurs k loňskému velikonočnímu dorosteneckému kursu z Lahrovy boudy, takže většina povolaných (*loni* dorostenci) přešla již do III. třídy závodníků. Účastnili se Škoda, Šrail, Šír, Svatoš a náhradníci Hromádka, a Cířka. Kurs vedl E. S. Hauner, spolu se závodníkem Vránou a Sig. Ruudem, jako předváděči. Skákalo se denně dopoledne i odpoledne a to ponejvíce na malém můstku v Jablonci na Skalce. Na velkém můstku skákati bylo velmi obtížno pro neupravenost přechodu nahore a dole. Zejména přechod dole prohlásil Ruud později za přímo nebezpečný, takže nedoporučoval na něm Vránovi skákati, aby se nezranil před závody v Klingenthalu, Zakopaném a Štrbě. Protože prohlásil Ruud můstky v Jablonci n./J. za nezpůsobilé pro *naučení*, přeložen

byl kurs de Valteřic, jichž můstek považoval Ruud k těmto účelům za vhodnější. Skáče se na Valteřickém můstku 30—37 m, tedy o málo méně než na velkém novém můstku ve Štrbě a nováček může se snadno na tento můstek odvážit, ač zase činí docela dojem velikého závodního můstku a ne malého sněhového jako můstek v Jablonci na Skalce. Také úspěchy docílené pod dohledem a dle vzoru Ruudova na Valteřickém můstku předěly všecko očekávání. Ke kursu připojili se ještě — hoši z Valteřic Hanuš, A. Šír, Havlíček, z nichž zvláště Hanuš vynikl pěknými a jistými skoky přes 30 m. Škoda zdokonalil se velmi v předklonu a Cířka poprvé zde se vlastně něco naučil. Skákal jistě s velikým předklonem 28 m. Ruud si jej velmi chválil. Skočné lyže dorostenců většinou nevyhovovaly a musily býti vyměněny. Další dorostenecký kurs, bude se konati o Velikonocích a budou do něj povoláni nejlepší dorostenci z vylučovacích závodů žup.

E. S. H., J. K.

## Slovenská hlídka.

ŠPORTOVNÝ KLUB „VYSOKÉ TATRY“. Myšlienku založenia klubu priniesol do Tatier arch. Jarolímek, lebo Sváz lyžiarov RČS. potreboval oporu pri usporiadaní závodov vo Vysokých Tatrách. Tejto myšlienky ujal sa s vervou František Staněk, býv. kontrolor Šrobárovoho ústavu v Dolnom Smokovci, znamenitý lyžiar a organizátor, ktorý spolu so škt. Dusilom, primárom dr. Kubíkom a účetným Sla-

víkom založili dňa 5. decembra 1926 Športovný klub „Vysoké Tatry“. Prvými členmi výboru boli: MUDr. Ján Kubík — predseda, MUDr. K. Svěrák — podpredseda, Frant. Staněk — tajemník, Frant. Riedl — pokladník, štkp. Václav Dusil — predseda techn. odboru, Miloslav Slavík — zapisovateľ. Členmi výboru okrem toho boli: JUDr. K. Miffek, MUDr. Ján Pullmann, Ing. Fr. Rejchrt a Frant. Berkovský.

## Štěstím v neštěstí

je, máte-li při *odřeninách, trhlínách, puchýřích, pořezání, a t. p.* po ruce ideální náplastový obvaz

## Kosmoplast

jejž za mírné ceny obdržíte v každé lékárně a drogerii. *Kosmoplast* je čistý neobjemný, krvácení zamezující kapesní obvaz a obdržíte jej také v úhledných plochých plechových krabičkách. Zamítněte padělký!

## Sportovní obvaz!



## HOTEL BELLEVUE

NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny „u Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.

— Staněk a Dusil idú hned do práce: Staněk získava členov a Dusil vedie lyžiarske kurzy, ktoré členstvo v hojnom počte navštevuje, tak že onedlho má klub značný počet dobrých lyžiarov.

Z príležitosti sväzového tréningu na Olympiádu usporiadal Š. K. V. T. závod slovenských klubov na 18 km na Štrbskom Plese, kde v II. triede zvíťazil jeho člen, Pavel Špendel.

V druhej zimnej sezone, v najväčšej práci opustil Tatry Staněk — duša klubu. Na jeho miesto nastupuje Slavík a miesto tohoto do výboru vstupuje dr. Izák. Dňa 11. decembra 1927 svoláva Š. K. V. T. na Štrbské Pleso delegátov Ski klubu Bratislava, Klubu tatranských lyžiarov Košice a OKČST. v Banskej Bystrici, aby založili Slovenskú župu Sväzu lyžiarov RČS., ktorej vedúci funkcionári regrutujú sa z jeho členov.

Klub dostáva patronanciu nového lyžiarskeho mostku v Mlynici. Obosiela medziklubové závody v Korytnici: Pavel Špendel vyhráva I. cenu v skoku a II. cenu v behu. Na pozdejších závodoch Karpathenvereinu v Korytnici dorastenec Janko Špendel vyhráva I. cenu v skoku a II. v behu. Na prvé závody o prebor župy vysiela klub už viac závodníkov a umiestuje sa na prvých miestach.

O Vianociach tohoročných pomáhal klub usporiadať športové podniky na Štrbskom Plese, pri čom založený bol i jeho hockeyový odbor, aby Tatry mali vlastné mužstvo i v hokeji.

**NOVÝ ČLEN SLOVENSKEJ ŽUPY.** Do Sväzu lyžiarov RČS. prihlásil sa lyžiarsky kružok OKČST. v Dolnom Kubíne, takže počet lyžiarskych spolkov, organizovaných v slovenskej župe (nepočítajúc lyžiarske odbory Sokola, ktoré sa úradne ešte neprihlásily) dosahuje už čísla 8.

**LYŽE PODTATRANSKÝM SLOVENSKÝM DEDINÁM.** Slovenská župa vzala si do programu propagáciu lyžiarstva v podtatranských dedinách slovenských, ktoré sú doteraz od Tatier úplne odrezané. Zo svojich skrovných prostriedkov nakúpila dosiaľ 6 párov lyží, ktoré rozdala šuhajom z Gerlachova, kde učiteľ Varga vyučuje snaživý dorast. Okrem Gerlachova javí mládež záujem o lyžiarstvo

i v Stôle, Batizovciach, Mengušovciach, Štrbe, hlavne však v Ždiari, kde je už mnoho mladých lyžiarov-samoukov. Bude úkolom župy a hlavne Šport. klubu „Vysoké Tatry“, podchytiť vzrastajúci záujem o šport, na Slovensku po dedinách dosiaľ dosť málo známy a vychovať zdatných závodníkov ako sú na pr. bratia Špendelovci zo Štrby.

**NOVOROČNÝ HOCKEYOVÝ TURNAJ V TATRÁCH.** Proponovaný národný hockeyový turnaj na Štrbskom Plese nemohol sa konať, lebo 31-ho decembra a 1. januára usporiadal tam Sväz brusliarov svoje exhibície. Miesto toho usporiadal hockeyový odbor Ski klubu Bratislava turnaj slovenských mužstiev, pod protektorátom Slovenskej župy lyžiarskej. Turnaj, ktorý sa konal na Štrbskom Plese 30-ho XII. 1928 a v Tatranskej Lomnici 31-ho XII. 1928 a 1-ho I. 1929, vydaril sa znamenite. Pri výbornom stave ľadu vybojovaly mužstva Čs. S. K. Košice, B. Slávia Bystrica, Ski klub Bratislava, ku ktorým sa pridružil i S. K. Prostějov, dva zápasy proti každému z ostatných mužstiev. Úroveň hry všetkých mužstiev od zápasu k zápasu stúpala, tak že podaný šport bol veľmi dobrý. Turnaj vyhralo najlepšie mužstvo S. K. Prostějov a neoficiálny primát medzi slov. mužstvami získal Ski Klub Bratislava, ktorého hockeyový odbor bol založený teprv tejto zimy.

**MEDZINÁRODNÉ LYŽIARSKÉ ZÁVODY VO VYSOKÝCH TATRÁCH.** Technický odbor Sväzu lyžiarov RČS a Slovenská župa Sväzu I. RČS usporiadajú dňa 14—17 februára 1929 medzinárodné závody o majstrovstvo republiky v behu a skoku na lyžiach. Program: 14-ho februára závod na 50 km. Start o 1/29 hod. na Štrbskom Plese. 16. februára závody na 18 km pre I—II. triedu a starších, na 10 km pre triedu III. a na 5 km pre dámy a dorast. Start o 1/29 hod. na Štrbskom Plese. 17-ho februára o 11. hod. závody v skoku na lyžiach na Jarolímkovom mostku v Mlynici (15. min. od Štrbského Plesa). Prihlášky závodníkov prostredníctvom Sväzu lyžiarov RČS (Praha-II., Žitná ul. 14), alebo priamo Slovenskej župe Sväzu lyžiarov RČS, Nový Smokovec, Vysoké Tatry. Prihlášky na ubytovanie: Správa štátnych kúpeľov Štrbské Pleso, Vysoké Tatry.

*Lyžari navštívajte pouze hotely a boudy, jež inserují ve Vašem časopise „Zimní Sport!“*

**CENY VÍTEZŮM  
spolkové odznaky**



**I. B. PICHL,**  
Praha VII., Pod Letnou 10  
Praha I., Celetná ulice 33  
Obrázkové prospekty zdarma!

*Známý závodník*

**KAREL KOLDOVSKÝ**  
**VYSOKÉ N. JIZ.**

*speciální výrobce lyží*

*dodá Vám nejlepší*

*lyže všech druhů.*

HLAS NOVÍN O CHYŠTANOM MAJSTROVSTVE V TATRÁCH. V Slovenskom Denníku bol uverejnený článok „Prečo práve Tatry?“, ktorý vyšiel pôvodne v Práve Lidu. V ňom sa píše medzi iným: „V nastávajúcom zimnom období nebude to len zaslúžená láska ku krásnemu športu a veľkolepej prírode, ktorá privedie Lyžiarov do Tatier, ale budú to najväčšie naše lyžiarske závody „Majstrovstvo republiky“, proponované na 14—17 februára 1929. Prípravy k zaisteniu dobrého a hladkého priebehu tohoto najväčšieho lyžiarskeho podniku, po prvý raz za trvania republiky, na Slovensku sú už v plnom prúde a nepochybujeme, že po valnom shromaždení pristúpi T. O. Sväzu k organizácii poriadateľskej služby, ktorá tak ako v zemiach historických, musí byť vzorne vybudovaná, aby i v tomto smere dobre sme sa reprezentovali pred prísne kritizujúcim inonárodným a medzinárodným obecnstvom. *Zvlášť apelujeme na členstvo Sväzu, nech svoje tohorodné zájazdy do hôr pripravuje na dobu trvania majstrovstva, aby tak významná celonárodná súťaž nebola vybojovaná temer s vylúčením československej verejnosti, ako to bývalo, žiaľbohu, v rokoch predchádzajúcich.*

Bohatá účasť všetkých tých milých hostí bude krásnym prejavom československej vzájomnosti a morálnou posilou hrstky nadšených priekopníkov lyžiarstva na Slovensku.

ZÁVODY O PŘEBOR SLOVENSKEJ ŽUPY SVÄZU LYŽIAROV RČS, ktoré sa konaly dňa 13. januára v Banskej Bystrici, vydarili sa nad očakávanie skvele, a podaly dôkaz nielen o vzrastajúcom záujme širokého obecnstva o krásny a zdravý šport lyžiarsky, o výkony závodníkov, ale ukázaly i netušený rozmach slovenského lyžiarstva, ktoré má v Banskej Bystrici zrovna ideálne podmienky. Potešiteľný je menovite príliv dorastu v lyžiarskych odboroch YMCA, Klubu čl. turistov a Sokola, ktoré všetky organizované sú vo Sväze a z ktorých prvé dva svojou príkladnou spoluprácou umožnili bezvadné usporiadanie závodov. Závody priniesli nielen veľký morálny úspech, ale i finančný, takže bolo možno založiť fond na usporiadanie lyžiarskych závodov v Banskej Bystrici budúceho roku.

Preborníkom župy na rok 1929 stal sa Ján Matys zo Ski klubu Bratislava, ktorý zvíťazil počtom bodov 16.334.

## Závody.

ZÁVODY O PŘEBOR ZÁPADOČESKÉ ŽUPY S. L. R. Č. S. NA ŠPIČÁKU. Rozmach lyžařského sportu na českém západě zračí se nejlépe v letošních výsledcích župních závodů. 13. ledna 1929 na Špičáku konaných. Účast 62 závodníků možno považovati za rekord. Počet tento nikdy dříve na podnicích podobného druhu dosažen nebyl. župní závody bývaly popelkou, o kterou nikdo nestál. Provedení letošních přeborů svěřila župa L. o. S. K. Olympie v Plzni, jehož pohlaváři M. Polák a F. Jirka svojí obětavostí a výbornou disciplínou klubovou dosáhli zaslouženého úspěchu.

Počasi, tato nezbytná složka úspěšného závodu, bylo skvělé. Sníh prachový, za mírného slunečna. Dobře volené lehké tratě byly hustě značeny a správně osazeny kontrolami. Výsledky přeborů jsou překvapujícími. Starý přeborník K. Čihař, ztrácí svojí posici úplně. Na jeho místo nastupují nová jména. Nejkrásnější přebor — ve skoku — získává Josef Wudy. Oba ostatní přebory závodu sdruženého i tratěvého nabyli Jiří Homolka. Oba zmínění jsou členy Českého Ski Klubu v Plzni.

Nejdelší skoky dne měli Wudy a Edy Homolka, po 22 $\frac{1}{2}$  m. Tito, spolu s Jiřím Homolkou zaskvěli se výborným stylem, který je horským závodníkům vlastní.

Podrobné výsledky jsou tyto:

### Závody traťové:

I. a II. třída, běh prostý na 12 km: 1. Jiří Homolka, Ski klub, 1,02.16. 2. V. Šmíd, S. K. Olympie, 1,03.30. 3. K. Čihař, S. K. Plzeň, 1,03.58. 4. N. Lang, Český Ski klub, 1,04.28. 5. K. Regál, Sněhaři, 1,04.59. 6. Ouharka, S. K. Olympie, 1,05.07. 7. Jar. Syrový, S. K. Olympie, 1,05.34. 8. Fr. Lelek, S. K. Olympie, 1,05.42. 9. Jan Kostinec, S. K. Plzeň, 1,06.47. 10. A. Hana, Sněhaři, 1,06.56.

III. třída, běh prostý na 10 km: 1. Jan Svatoš, Sněhaři, 0,55.09. 2. Jar. Voves, S. K. Olympie, 0,57.53. 3. Jar. Klouček, Sněhaři, 1,00.03. 4. Zd. Vejšický, Český Ski klub, 1,00.18. 5. Josef Holý, Sněhaři, 1,00.39. 6. R. Šrail, S. K. Plzeň, 1,01.14. 7. Jar. Kaucký, S. K. Plzeň, 1,01.40. 8. Josef Regál, Sněhaři, 1,07.53. 9. Bělohavý, S. K. Olympie, 1,14.37.

Dorost, běh na 6 km: 1. Edy Homolka, Český Ski klub, 0,38.32. 2. Václav Zuvač, Sněhaři, 0,39.34. 3. Jos. Kobes, Sněhaři, 0,41.09. 4. Jan Schober, Český Ski klub, 0,41.47. 5. Zdeněk Kús, S. K. Plzeň, 0,41.49. 6. Rudolf Lobner, Český Ski klub, 0,42.14. 7. Jan Pavlíček, Český Ski klub,



## SPOLEHLIVOU VYZBROJ

dodá vám pouze

### lyžař odborník

obratte se na fu

## A. PRUCHA, PRAHA I., NÁRODNÍ 25, TELEFON 33017.

NAŠE ZÁSADA: PRO SPORT POUZE TO NEJLEPŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.



0,43. 55. 8. V. Matěk, S. K. Plzeň, 0,44.50. 9. Lad. Kroft, Český Ski Klub, 0,45.59. 10. Lad. Kůs, S. K. Plzeň, 0,46.57.

*Běh dam na 6 km:* 1. M. Svatošová, Sněhaři, 0,51.08. 2. Zd. Brumlíková, Český Ski Klub, 0,57,00. 3. M. Raušerová, S. K. Olympie, 0,58.46. 4. Hejpetrová, S. K. Olympie, 1,03.09. 5. Toulová, S. K. Plzeň, 1,04.01. 6. H. Vejšická, Český Ski Klub, 1,08.48.

#### *Závod sdružený.*

*I. a II. třída:* 1. Jiří Homolka, Český Ski Klub, 18.50 bodů. 2. Norbert Lang, Český Ski Klub, 17.6875 bodů. 3. Frant. Krásný, S. K. Olympie, 17.156 bodů. 4. Roman Lang, Český Ski Klub, 15.79 bodů. 5. Karel Čihař, S. K. Plzeň, 15.7525 bodů. 6. Karel Liška, S. K. Olympie, 11.355 bodů.

*III. třída:* 1. Jar. Voves, S. K. Olympie, 16.9475 bodů. 2. Zd. Vejšický, Český Ski Klub, 16.8125 bodů. 3. J. Klouček, Sněhaři, 11.03125 bodů.

*Dorost:* 1. Edy Homolka, Český Ski Klub, 17.9375 bodů. 2. Beran, S. K. Olympie, 16.825 bodů. 3. R. Lobner, Český Ski Klub, 13.758 bodů. 4. J. Schober, Český Ski Klub, 11.45 bodů. 5. Lad. Kroft, Český Ski Klub, 10.60 bodů.

#### *Skok prostý.*

*I. a II. třída:* 1. František Krásný, S. K. Olympie, 16.854 bodů. 2. Karel Čihař, S. K. Plzeň, 16.1425 bodů. 3. Jiří Homolka, Český Ski Klub, 15.750 bodů. 4. A. Klepetko, Sokol Plzeň I., 15.6875 bodů. 5. Norbert Lang, Český Ski Klub, 10.104 bodů. 6. Roman Lang, Český Ski Klub, 8.4625 bodů. 7. Karel Liška, S. K. Olympie, 8.30 bodů.

*III. třída:* 1. Josef Wudy, Český Ski Klub, 16.9775 bodů. 2. Jar. Voves, S. K. Olympie, 14. 200 bodů. 3. Zd. Vejšický, Český Ski Klub, 9.7275 bodů. 4. J. Klouček, Sněhaři, 1.33 bodů.

*Dorost:* 1. Edy Homolka, Český Ski Klub, 16.60 bodů. 2. Jan Schober, Český Ski Klub, 14.33 bodů. 3. Lad. Kroft, Český Ski Klub, 13.45 bodů. 4. R. Lobner, Český Ski Klub, 12.— bodů.

**PŘEBOR JIZERSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ** konal se ve Vysokém n./Jiz. dne 13. ledna 1929. Počasí bylo dopoledne příznivé, ale odpoledne strhla se tak prudká sněhová vichřice, že úplně znemožnila závod ve skoku. Dopoledne v závodě na 12 km ve II. třídě byl I. Ant. Bartoň, Vysoké n./Jiz. nyní děl. pluk. č. 51. 1,03'37'', 2. O. Duňka Vysoké n./Jiz., 1,05'45'', 3. J. Šule, Zl. Olešnice, 1,07'19. Třetí třída jela trať 8 km. I. R. Šule, Zl. Olešnice 50'56'', II. V. Náhlovský, Turnov 56'22'', III. B. Neřuka, Vysoké n./Jiz. 57'11''.

*Jízda dam na 5 km:* I. M. Bartoňová, Vysoké n./Jiz. 34'42'', II. R. Pluhařová, Vysoké n. Jiz. 35'57'', III. A. Mařatková, Vysoké n./Jiz. 36'26''. Závod ve skoku konán příští neděli ve Vysokém n./Jiz. při závodech sokolské župy krkonošské.

I. třída I. K. Koldovský, Vys. n./Jiz. 18'37 bodů 27  
*nejdelší skok.*

2. O. Duňka, Vysoké n./Jiz. 17'50 bodů

3. D. Duňka, Vysoké n./Jiz. 17'00 bodů

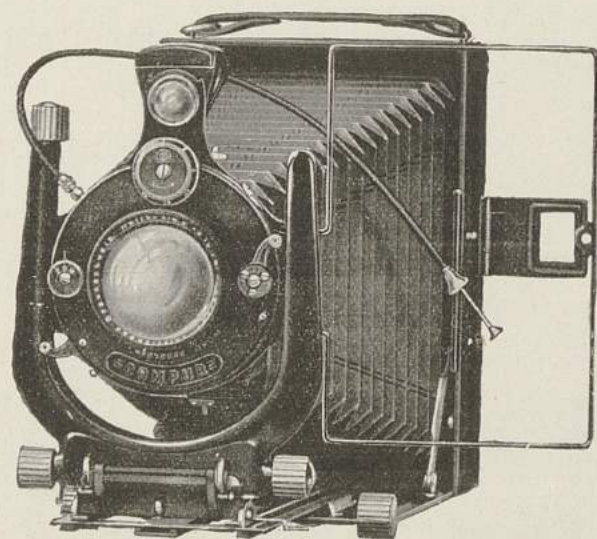
III. třída I. Čermák F., Vysoké n./Jiz. 17'625 bodů

2. Hnyk K., Vysoké n./Jiz. 17'25 bodů

3. Opočenský, Vysoké n./Jiz. 16'12 bodů.

Přeborníkem župy jizerské je tedy *Otakar Duňka, Vysoké n./Jiz.*

## ŽÁDEJTE ZDARMA



## NOVÝ CENÍK

### 1929

z odborného závodu

fotopřístroji a potřeb

## B. MARTINEC

### KRÁL. VINOHRADY

ANGLICKÁ TŘÍDA 22 n

Telefon číslo 52123



*Partie z Transylvanských Alp v Rumunsku.*

*Foto Pop (Brasov).*

IVAN KOMÁREK :

## *Naši v Rumunsku.*

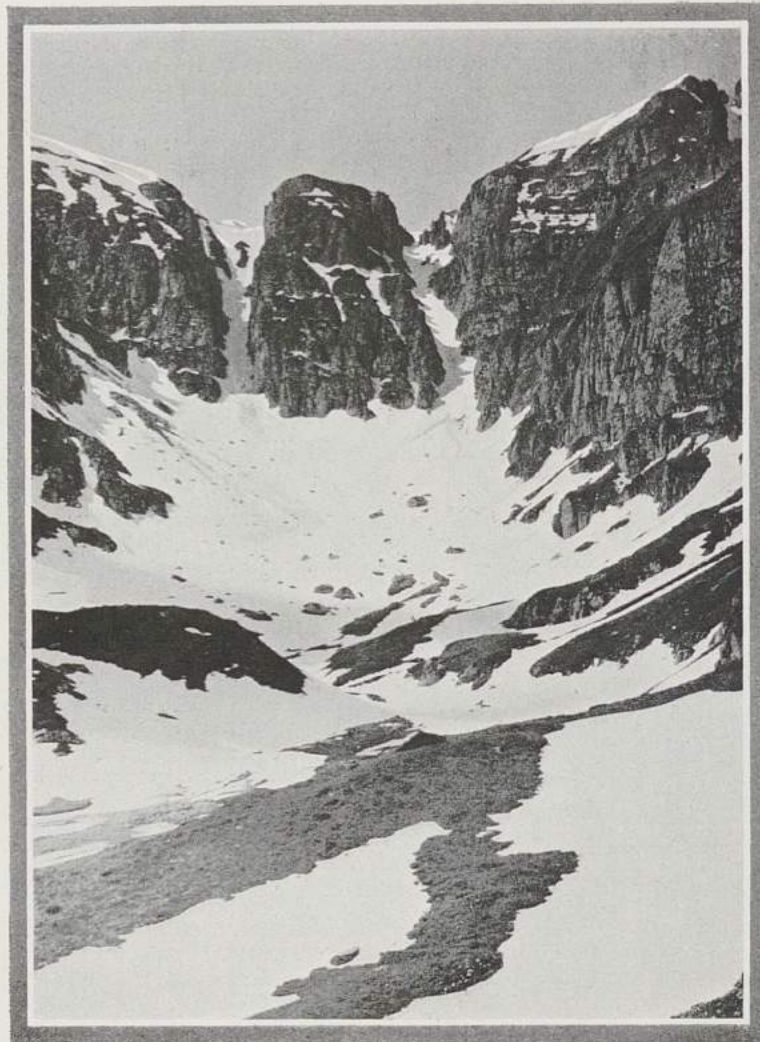
Obeslati mistrovství Rumunska ve dnech 24.—27. ledna t. r. v Brašově v Transylvanii, které bylo vzhledem k rozeslaným pozváním vlastně utkáním Jugoslavie, Polska, Československa a Rumunska a tedy vlastně „malodohodovým“, bylo naší milou povinností vzhledem k dlouholetým srdečným stykům předsedy zimní sekce Rumunské všesportovní federace Dra Rosettiho-Solescu a k jeho věrnosti, s nímž stál vždy ve spolku se zástupci slovanských a románských národů proti germanofilským proudům ve F. I. S. E. Je vskutku málo tak osobně roztomilých osobností mezi vedoucími sportovními činiteli mezinárodními, jako je osobnost p. Rosettiho-Solescu, který mimo osobní kouzlo své osoby přináší vám typ výtečného moderního jezdce a výtečného technického organisátora ze starší generace čtyřicátníků, jaký u nás dost zřídka se vyskytuje. Mistrovství bylo technicky dobře organisováno, společenský charm, s nímž tak ojedinele pečlivě a srdečně hostům vstříc se vycházelo, byl vskutku neocenitelný a nezapomenutelný. Nutno si uvědomiti, že lyžařství je v Rumunsku sportem daleko mladším nežli u nás a téměř nerozšířeným a nepřihlížíme-li k zásluhám Kronstädter Skivereinu, který je v Transylvanské oblasti vlastně jeho otcem, bylo tvůrčí gesto Rumunů ve věci vskutku pozoruhodné ba příkladné. Hodně prospěla pomoc vojska resp. důstojnictva a aegida Jeho královské

Výsosti prince regenta Nicolaie, který je nadšeným lyžařem a sdružuje okolo sebe malý kroužek 15ti stejně dressovaných vybraných lyžařů, jako svou čestnou lyžařskou suitu. Byl to zejména královský pobočník plukovník Jacobici, který ruku v ruce s Rosettim byl duší organisace. S ním pracovali zejména jako velitelé tratí důstojníci vojenské tělovýchovné školy, umístěné v zimě na Predealu u Brašova, p. plukovník Grigoriu, setník Teaca a jako generální závodní sekretář setník Diman-cescu.

Arrangement skoku, který se konal na Pojaně nad Brašovem, leželo v rukou Brašovských, pp. Brauera, Lexena a Bömschese členů „Kronstädter Skivereinu“.

Pohostinství bylo tak pozorné, že každé cizí výpravě vyjel na hranice vstříc někdo z důstojníků, který byl po celou dobu pobytu jakýmsi „managerem“ výpravy resp. staral se o nás do nejmenších detailů, způsobem nepopsatelně pozorným a obětavým. Naše výprava měla zvláštní štěstí. Jejím ochráncem byl elegantní setník Dimitriu, který kdysi v Jánských lázních za Rumunsko startoval. Jeho péče o nás, jeho pozornost a srdečnost, zůstane nám nezapomenutelnou. Poláci měli „přídělného“ neméně pečlivého „polyglotta“ setníka Suci.

S výběrem našeho mužstva pro tuto výpravu byla do poslední chvíle starost nemalá. „Bojovali“ jsme současně



Transylvanské Alpy v Rumunsku: Bucegi 2511 m (Omul, Carniu).

Foto Pop (Braşov).

s našimi „kanony“, jak z tisku víte na několika frontách, v Pontresině, Davosu, ve Švýcarech, Colalbu u Bolzana v Itálii a v Klingentalu v Německu. Určil tedy Jarolímek do Rumunska *druhou* třídu a po poradě s Dr. Scheinrem a Mosrem vybral jsem Stehlíka, Rusziňského, Čivrného, Brabce (pro slalom) a (maje šťastnou ruku) — Jiřího Beranovského.

Team měl smůlu; Stehlík byl v poslední chvíli zachvácen silnou chřipkou, Rusziňský měl na kyčli odražené maso. Stehlík měl po příjezdu v Brašově 39·5<sup>0</sup> horečky.

Brašov je rumunský Norimberk, leží v klínu vysokých hor, které k večeru nádherně růžovějí nad starými branami a věžemi opevnění z doby Matyáše Korvína.

Je to živé město, osídlené z valné části Sedmihradskými Sasy. Ubytování bylo vzorné.

Poláci přijeli vesměs se závodníky I. třídy a delegáty známým nám milým kapitánem Loteckou a prof. Clemenciewiczem, Jugoslávci dostavili se s garniturou svých starých mezinárodně „ostrílených“ borců I. třídy Jansou Joskem a Jansou Jancem vedených Dr. Stanem Kmetem. 30 km závod konal se na pasu Predealu, vzdáleném 1 h. vlakem z Brašova. Predeal („předěl“) je vlastně rokle pramenů řeky Temeše ve výši asi 1000 m nad mořem,

kteřou obklopují massivy velikánů Transylvanských Karpat Pietra Mare (1804 m n. m.), Christian Mare (Schuller) 1848 m n. m. a Negoii 2564 m. Z dále viděti bílé hroty Bucegi (2511 m n. m.). Je to letní klimatické místo s několika hotely, v zimě ovšem, neboť holdování zimním sportům zde ještě neproniklo, i o lyžařském mistrovství — zavřenými. Přezimuje zde a lyžaři vojenská škola pro tělesnou výchovu, které velí podpl. Grigoriu a setník Teaca a její místnosti, zejména společenská místnost zvaná „Batallion“, byly nám organizačním a aprovisačním útlukem. Přítomnost prince regenta se suitou, hojná návštěva vysokých osobností rumunské a zahraniční společnosti, generality a spousty obecnstva z blízkého Brašova a okolních míst nerozhoupala hoteliery k otevření jejich podniků. Nerozhoupala však také přednostu Brašovské stanice, který nechal vagonů pro pořadatelstvo meetingu a cizí delegace státi v 35<sup>0</sup> mrazu vymrzlé na nádraží, ač měl okolo nejméně tři vytopené lokomotivy a bylo hračkou pustiti do vagonů trochu páry. Vlak za nějž jsme měli býti připnuti, přijel místo o půl 8. hod. s dvouhodinovým zpožděním. Je mi dodnes záhadou, proč, když normální doba odjezdu uplynula, nás „vyndali“ z čekárny do vymrzlých vagonů... Vagony



Dr. Rossetti Solescu, předseda Zimní sekce Rumunské všesportovní federace.



Bräuer (Kronstädter Skiverein) rumunský soudce pro skok a aranžér skoku.

nebylo možno ani do Predealu vytopit, zkusili jsme hrozně. Marný byl charleston se zpěvem, Poláky aranžovaný. Naše závodníky, t. j. Ruzsyňského a Beranovského (Stehlíka, který ležel v horečce, jsem musel nechat v Brašově), poslal jsem již den před tím večer s obětavým kapitánem Dimitriu do Predealu na noc, aby ráno nemusili časně vstávat a měli dost času přizpůsobiti si výzbroj a mazání.

Při příjezdu vlaku na Predeal oslepilo nás nádherné slunce. Vojenská kapela bersaglierů vyhrávala, když dlouhým špalírem obecenstva vedl nás předseda Rosetti představit princem regentu. Štítý Christian a Piatra Mare a hroty Bucegi svítily nad námi v slunci. . .

Vymrzlým a vyhladovělým dostalo se občerstvení v místnostech Batallionu a brzy volali závodníky k opožděnému startu.

Každému při startu z 15 startujících zahrála hudba tuš národní hymny. Startér Loteczka, Polsko, soudci u cíle Loteczka, Polsko, Gunes, Rumunsko, Ivan Komárek, Československo. Po odstartování vyvedl nás kapitán Teaca sluncem ozářenými prudkými svahy nejnádhernějším „prašanem“ nahoru nad Predeal k shlédnutí horského panoramatu Transylvanie a profilu trati jasně viditelného. Vyhlídka a dojem této bývalé Sedmihradské horské bašty byl úchvatný a sjezd dolů, spojený na konečném srázu s několika „výmazý“ reprezentácie, jedinečný. Vzhledem k tomu, že jsem před tím předsedovi Rosettimu a ostatním vylíčil náš pojem „Svazových dědků“, zasmáli jsme se náramně. Již nás ale volali k cíli. Obecenstvo „viselo“ v pravém slova smyslu na střeších a živých plotech, telegrafních tyčích a stromech, čemuž při jeho trochu italském temperamentu nelze se diviti. Jsou to takoví hodní, pohostinní, dobrosrdeční lidé. . .

Rovnáme s Loteczku stopky a za chvíli již slyšíme z blízké skály polnici trubače a slyšíme volání megafonu. Současně hudba notuje československou hymnu. . .

Vjíždí mírným sjezdem prudce rozjetý Beranovský. Dlouhá doba čekání. Již mi gratulují. . . Současně přichází Jobova zpráva, že Ruszyňský se vzdal. Beranovského veselého a svěžího odvádějí do Batallionu. Slyšíme znovu polnici, zvláštní tušení svírá mi duši a vskutku vjíždí Jihoslovan Josko Jansa, časově Beranovským neohrožen, do cíle. Za ním za ohromného jásetu obecenstva Rumun Filică Pascu, vysoký svalnatý horal cikánského typu.

Výsledky (vedle jména země uvedena třída závodníků)

1. Josko Jansa (Jugoslavie, I.) 2·12'11''
2. Beranovský Jiří (Československo, II) 2·16'26'',
3. Zytkowicz (Polsko, I) 2·18'21'',
4. Pascu Filică (Rumunsko, sen. A) 2·19'38'',
5. Jansa Janco (Jugoslavie, II) 2·24'11'',
6. Kawa Franciszek (Polsko I) 2·25'53'',
7. Pascu Constantin (Rumunsko I) 2·38'21'',
8. Zojer Hermann (Rumunsko, I) 2·39'52'',
9. Kmet Stane (Jugoslavie, Sen. A) 2·42'20'',  
pak Rumuni Zacharia, Dressnandt.

Jak můj bratra Brabec, stojící na hlavní kontrole závodu vypravovali, jel Josko Jansa s ohromným elánem, z něhož bylo viděti úžasnou vůli zvítěziti za každou cenu. Trať byla místy velmi obtížná, překážková zejména v místech okolo vlčích jam, kde Zytkowicz ošklivě na oko si natloukl. Byla bezvadně značena, spojená telefonem a dobře kontrolována. Beranovský dobývá hladce primátu ve II. třídě, v celkové klasifikaci umísťuje se jako druhý a poráží I. třídu Polska.

Jak všeobecně bylo tvrzeno, jeho styl zdaleka předčil konkurenci. Večer vrátili jsme se již v teple a se vším pohodlím do Brašova, poněvadž příslušné železniční orgány dostaly prostřednictvím plukovníka Jacobiciho náležitý „nos“. V útulném odděleném večeřadle hotelu Koruna vyzdobeném vlajkami startujících národů, poseděli jsme pak při lyžařské latině a myslivecké latině, líčící sedmihradské hony medvědí. . . Veselé historky vypravované p. Bömschesem vyvolávaly salvy smíchu.

Druhý den v pátek 25. I. časně ráno vystoupili jsme se závodníky a celým našim „trainem“ na horskou chatu Pojánu, vlastně Poljanu (lučinu) nad Brašovem. Zde měl se konati 15 km závod a skok. Horská chata, ležící ve výši as 1000 m, rozsáhlá, skvěle upravená, spoustou noclehů opatřená, výbornou a levnou restaurací vybavená, patří „Kronstädter Skiverein“u, který mimo to je ještě vlastníkem chaty na Christian Mare (Schulleru) ve výši 1848 m n. m. Takových *spolkových* chat u nás nemáme. Poljana je typická náhorní planina vlastní massivu Transylvánskému, nad ní zdvihají se nad čarou nádherných lesů štítý našim Tatranským podobné. Na chatu přijeli jsme v poledne, odpoledne šli hoši cvičit skok. Počasí bohužel se zhoršilo, po 35° mrazu, slunci a bezvětří přišla v noci na sobotu ohromná vichřice a v sobotu





Predeal: Start k 30 km závodu o mistrovství Rumunska.  
Závodník č. 1. F. Kawa (Polsko), závodník č. 2. Rusziňský (Československo), X předseda Rosetti-Solescu.

26. I. ráno oteplení, které vyvrcholilo právě v *hodinu 15 km závodu*, kdy znovu po slabém ranním mrazíku přišlo prudké zdejší slunce.

Stehlík, ač stále ještě chřipkou zesláblý přeci jen šel ke startu. Naši hoši všichni promazali a při polední změně počasí, která vyžadovala nejlépe klister vzdali se všichni závodu, až na houževnatého Beranovského. U startu znali již Rumuni náš pozdrav a volali našim hochům vstříc naše „nazdar“ a Jugoslávům „živio“. Celkem startovalo 30 boreců. Závod stal se opět kořistí Jihoslavana Josko Jansy. Těsně za ním umístili se Poláci.

Výsledky (uvádím pouze hlavní výsledky, římská čísla za národností značí třídu závodníka):

- I. Jansa Josko (Jugoslavie, I) 1:35'43'',
- II. Witkowski St. (Polsko, I) 1:38'44'',
- III. Zytkowicz Wl. (Polsko, I) 1:38'50'',
- IV. Kawa Franciszek (Polsko, I) 1:40'46'',
- V. F. Lexen Friedrich (Rumunsko, I) 1:42'06'' (inteligentní nadějný rumunský borec),
- VI. Beranovský Jiří (Československo, II) 1:42'44'',
- VII. Pascu Konstantin (Rumunsko, I) 1:43'06'',
- VIII. Lankocz Josef (Polsko, I) 1:44'39'',
- IX. Jansa Janco (Jugoslavie, I) 1:45'55'' atd.

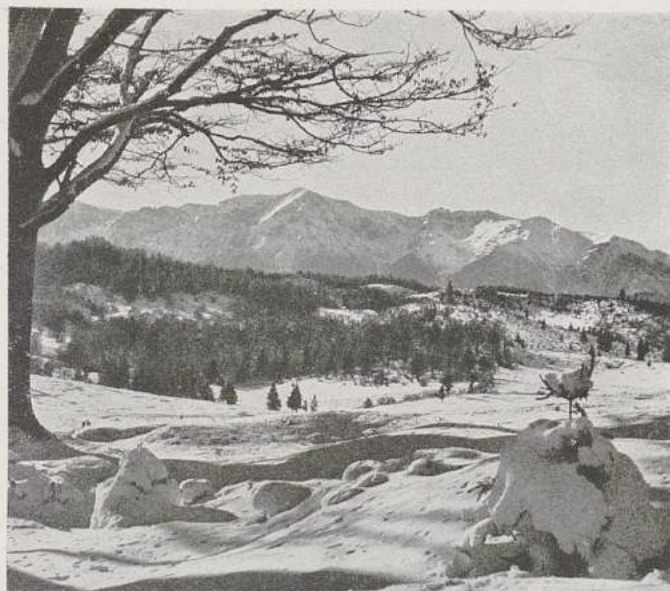
Beranovský je opět prvním ve třídě II.

Příští den v neděli 27. I. konal se na Poljaně ráno závod *ve sjezdu (slalom)* na trati dlouhé asi 2 km, který den před tím po 15 km závodu sám předseda Rosetti spolu s oběma delegáty šel. a polským delegátem Clemenciewiczem vytyčil. Bylo slunečné teplé počasí, sníh k polednímu mokrý, málo to jelo. K cíli dostavil se opět prince regent Nicola, který po celý závod setrval. Startovalo 30 závodníků. Náš Brabec měl vysoké číslo 29 a byl proti předchozím handikopován, ježto brzy dopoledne to ještě na tvrdém sněhu jakž takž jelo. Usnesl se tedy soudcovský sbor, by v druhé rozjízdce jelo se opačně, velká čísla

napřed, malá vzadu. Mělo to ovšem opět nevýhodu, že po vyčerpávajícím výstupu nahoru ke startu ti, kteří právě k cíli přijeli, musili hned opět jeti. Cíl se startem byl spojen telefonem, důležité kontroly obsadili zástupci startujících národů. Část slalomu byla vedena, jak má správně být, v udupaném sněhu, část v měkkém sněhu. Trať vytyčena přes tři prudké vlny hlubokým úzkým úvalem na planinku, po níž přes vysoký schod byl sjezd do cíle, do něžž bylo nutno zatočiti. Kladla veliké požadavky na techniku jezdce nebyla však nebezpečnou, což je myslím správné. Brabec byl v první rozjízdce druhý, ve druhé třetí, v celkové klasifikaci třetí. Jel závod dobře, výbornou technikou bez trestných bodů a pádů. Druhou rozjízdkou snad trochu zbytečně opatrně. Celou řadu startujících vyloučil soudcovský sbor (Loteczka, Gunes, Dimancescu, Komárek) pro krátké lyže ze soutěže. Vůdčí směrnicí byl reglement Ski-klubu Velké Británie.

V celkové klasifikaci obou rozjízdek po odečtení trestných bodů umístuje se jako I. Polsko (Lankocz I), jako II. Rumunsko (Calista I), III. Československo (Brabec II).

Závod *ve skoku* konal se též den dopoledne na můstku blízko chaty na Poljaně, za ohromné účasti obecnstva, Jeho král. Výsosti prince regenta, jeho suity, generality a řady oficiálních osobností. Můstek je postaven dle plánů ing. Straumanna, známého konstruktéra Olympického můstku ve Sv. Mořici. Je to horizontální můstek, skokan jde trochu příliš do výše, než je úměrně vhodné k možnosti nejdelšího doskoku před přechodem do výběhu. Můstek nevelký, *ale ne lehký*. Jak naši hoši již předem vyzkoušeli, nedělá bezpečně přes 30 m; to, co Poláci a naši ukázali, *bylo něco, co v Rumunsku ještě neviděli*, jejich kultura je po této stránce v začátcích a nemají vzorů. Též nikdy předtím přesně skoky na můstku neměřili. Závod byl soubojem mezi našimi hochy a Poláky, resp. soubojem mezi Čivrným, Zytkowiczem, Beranov-



Typická náhorní planina v Transylvanských Alpách v Rumunsku.  
Foto Netoliczka, Brasov.

ským a Lankoczem, opět soubojem mezi naší II. a polskou I. třídou, v němž jsme skvěle obstáli.

Nejdelšího skoku dne dobyt 29 m skokem náš skromný, pečlivý a svědomitý, mladý, nadějný skokan Čivrný.

Výsledky (celkové) ve skoku prostém:

1. Čivrný (Československo) 303·8 bodů,
2. Zytkowicz (Polsko) 289·3 bodů,
3. Beranovský (Československo) 280·9 bodů,
4. Lankocz (Polsko) 278·7 bodů,
5. Stehlík (Československo) 257·7 bodů,
6. Lexen (Rumunsko) 230·1 bodů.

Ve třídě *prvé* je tento pořad:

I. Zytkowicz, II. Lankocz, III. Lexen, IV. Witkowski, V. Jansa Josko.

Ve třídě *druhé*: I. Čivrný, II. Beranovský, III. Stehlík, IV. Coja (Rumunsko).

Čivrný dobývá *putovní ceny (poháru) města Brašova za nejlepší skok dne*. Soudci Braüer (Rumunsko), Loteczka (Polsko), Ivan Komárek (Československo).

Výsledky *kombinovaného závodu* byly tyto:

- V celkové kombinaci I. Zytkowitz (Polsko) 626·80,  
II. Beranovský (Čs.) 593·65,  
III. Lankocz (Polsko) 580·20.

Ve třídách: *V první třídě*: 1. Zytkowicz (Polsko), 2. Lankosz (Polsko), 3. Jansa (Jugoslavie), 4. Witkowski (Polsko), 5. Lexen (Rumunsko).

*Ve druhé třídě*: 1. Beranovský 593·65, 2. Dressnandt (Rumunsko) 418·55.

Závody ukončeny péčí obce Brašova *raulem* v Brašovském důstojnickém kasině, bohatě vyzdobeném. U přítomnosti Jeho král. Výsosti prince regenta, oděného v námořnické board uniformě a starosty města, promluvil za Rumunskou sportovní federaci Dr. Rossetti-Solescu, za srdečné přijetí poděkovali jménem hostů prof. Clemenciewicz za Polsko, Ivan Komárek za Československo (ocenil i krásy Brašova a výborné uspořádání meetingu), a Dr. Phil. Stane Kmet za Jugoslavii. Jeho královská Výsost princ regent rozdál pak vítězům ceny a předal Čivrnému, za potlesku pohár města Brašova za nejdelší skok. Následovala pak animovaná zábava, kterou zahájila Jeho královská Výsost princ regent tancem rumunského kola, načež sdruživší se závodníci po slovanském mravu všechny vyznačné osobnosti meetingu „pozdvihli“. Den na to loučili jsme se smutně po krásných dnech zájezdu na hranici v Curticii hřimavým „zdar“ našich hochů s věrným nám kapitánem Dimitrii našim drahým průvodcem a s jeho půvabnou pohostinou vlastí.

## Vločky humoru.

Když byl mistr Ruud na Špičáku, samozřejmě, že lyžařští fanouškové bombardovali ho dotazy o denním chlebu lyžařském tj. o mazání. Prostředníka dotazujícím dělal přítel Bertík, který Dr. Š. poradil, aby na čerstvě napadlý sníh mazal máslem, jak Ruud prý doporučil. Chudák Dr. Š. tedy namazal celou porci másla a celou cestu na Jezerní Stěnu

užíval takových výrazů, jaké jistě nikdy před tím. Sníh totiž zrovna na lyže se balil. Po návratu pak se dozvěděl, že Ruud neradil mazati máslem, nýbrž pudrem a že Bertík místo Puder, rozuměl Butter. A na usmírenou řekl pak Bertík potrefenému: To víš, někdo to vyzkoušetí musí!

Dr. O. Br.



*M. Lappalainen z Finska, vítěz závodu 18 km v Davosu.*

Dr. O. BRAUNER:

## *Do Pontresiny a do Davosu na závody.*

Již na podzim obdržel Svaz Lyžařů srdečné pozvání k závodům do Pontresiny od Ski Klubu Bernina Pontresina, který konal dne 13. ledna jubilejní závod na známé Bernina-Schanze na oslavu svého 25letého trvání a od Ski Klubu Davos, který u příležitosti prvních švýcarských zimních her, uspořádal závod distanční na 18 km dne 15. ledna a dne 16. ledna oficiální otevření nově zbudované Bolgen-Schanze, závodem ve skoku.

Technický odbor usnesl se zásadně tyto oboje pozvání přijmouti a vyslati do Pontresiny dva závodníky s jedním náhradníkem na skok, a do Davosu pak tytéž skokany a na závod distanční též dva běžce. Ježto určený osvědčený závodník Bim, svým těžkým poraněním těsně před odjezdem do Švýcar byl z účasti vyloučen, určení byli pro Pontresinu Karel Vondrák ze Skiklubu Hradec Králové, který již loňského roku se osvědčil při Zimní Olympiádě ve Sv. Mořici jako závodník spolehlivý, a mladý Rudolf Vrána z Jablonce n. Jiz., loňský vítěz největší dorostenecké trofeje Synáčkova Memoriálu. Pro závody distanční v Davosu jmenováni byli Josef Německý, člen lyžařského odboru S. K. Slavia Praha a Vláďa Novák, člen Vysokoškolského Sport. Klubu, oba v cizině se již vyznamenavší a ostřílení závodníci. A konečně jako vůdce výpravy, případně jako člen soudcovského

sboru při uvedených závodech, byl jsem určen já. Rád jsem se té funkce podjal, ježto Davos dosud jsem neznal a Pontresinu jen z výletu loňského roku ze Sv. Mořice. A dále mne zajímaly oba můstky jak v Pontresině i v Davosu, ježto mají pověst můstků sice dovolujících skoky až 70 m, ale můstků poměrně lehkých a bezpečných. A jak později uvedu, pověst můstky předcházející byla pravdivá.

Dne 10. ledna sešli jsme se na Wilsonově nádraží, abychom společně jeli rychlíkem o půl 7. večer přes Cheb, Hof, Mnichov, Lindavu, St. Margarethen do Landquartu, kde se od nás měli oddělit Novák s Německým na Davos a my tři měli jsme pokračovati přes Chur do Samaden a konečně do Pontresiny. V den našeho odjezdu panovala v Praze krutá zima, takže měli jsme dosti obavy o naši cestu. Ale podle jízdního řádu cesta měla trvat pouze 23 hodiny s trojím přesedáním v Chebu, Hofu a v Mnichově, nehledě ovšem na přesedání ve Švýcarsku na elektrické dráze a toho jsme se tak nebáli. Ale již po příjezdu na Smíchov jsme konstatovali, že jízda na československých drahách je plna záhad a nevypočitatelných kombinací. Na Smíchově velitel rychlíkové lokomotivy „Mikádo“ naboural při připínání ostatní vozy a toto nedorozumění stálo nás spoždění pouze tři



Naši skokani Vondrák a Vrána s vůdcem výpravy Dr. Braunerem v Pontresině.

Foto A. Brandejsová Praha.

čtvrti hodiny. V Plzni zase selhaly brzdy a tak se spožděním pouze půl 2. hodiny bleskurychle dostali jsme se do Chebu, kde ovšem měli jsme „veškeré spojení žádné“. Se slzami v očích děkovali jsme veliteli „Mikáda“, že nás tak pěkně svezl, což nás bude státi ztrátu půl dne. A ten nám odpověděl, že si na to musíme zvyknouti a ostatně, že to není to nejhorší co nás může stihnouti. A tu jsme si všichni vzpomněli, že den před naším odjezdem byla srážka vlaků v Lysé a ještě někde jinde a tak v duchu jsme s ním souhlasili. Mezitím, co hoši se krmili na příjemnou noc, museli jsme totiž v Chebu zůstat od půl 1. do půl 5. ráno, sháněl jsem další spojení a zjistil, že místo, abychom se dostali na místo v pátek večer, že se tam dostaneme až v sobotu dopoledne. Hlavně pro naše skokany, kteří chtěli ještě hodně trénovati, chyba veliká! Ale co naplat. Unavení, v krutém mrazu, jeli jsme pak dále osobním vlakem do Wiesau, kdež nás vyklopili rozespálé do ranní mlhy a ani malé přespolní běhy nás nezahřály. Konečně přijel rychlík, jímž o 10. dopoledne dostali jsme se do Mnichova. Další spojení bylo až v 1 hod. odpo. Procházka po městě nikoho nenadehla, ježto silný mraz s mlhou srážel kouř do ulic a hoši, když nemohli dýchat, raději se vrátili na nádraží. A byli jsme rádi, když pak jsme jeli dále na Lindavu. Zajímavý byl pohled na Bodamské jezero, které nebylo vzdor silným mrazům zamrzlé ani u břehu. Jen v zátočině, již tvoří část ostrova, na němž leží město a násep železniční, byl silný led a spousta bruslařů tam bruslilo. V Lindavě jsme se zase vzali lyže do vozu, ježto na rakouských drahách je to dovoleno. Z Chebu až do Lindavy museli jsme podati lyže jako zavazadlo. V St. Margarethen čekali jsme zase asi půl hodiny a ježto na švýcarských drahách lyže nesmí se bráti do vozu, avšak dovoleno je dáti do hytláku bez poplatku, museli jsme se zorganizovati na část, která si vezme na starost lyže a ostatní pak musí obstarati kufrů a bačochy. Zprvu dalo nám to hodně starostí, ježto vlaky dlouho ve stanicích nečekají, ale později jsme si lehee na

to zvykli. Nejhorší starost měl se zavazadlem Vláda Novák, jehož kufr vypadal jako skládací postel a byl tak těžký, že dva s ním měli dost práce. Co tam měl, to jsem se nedozvěděl. V pátek v 8 hod. večer rozloučili jsme se v Landquartu s Německým a Novákem a jeli jsme do Churu, kdež nuceni jsme byli nocovati a ráno o 7. zase už jsme jeli dále do Pontresiny. Změnu příjezdu oznámil jsem na obě místa telegraficky, aby na nás zbytečně nečekali. Za nádherného slunečního dne dojeli jsme o 11. hod. do Pontresiny, kde nás již očekával pan Walty, přednosta lázní Pontresiny a předseda technické komise švýcarského lyžařského Svazu.

Pan Gustav Walty učinil na mne velmi dobrý dojem a později jsem poznal, že je duší celé organizace závodu na Bernina-Schanzi, že všechny cizí závodníky a delegáty sám osobně vítá na nádraží a že to všechno činí s vrozenou noblesou, přívětivostí a klidem. Ihned nás v saních odvezl do hotelu a sice závodníky do Palace Hotelu a mne do hotelu Pontresinu, kdež byl též ubytován již delegát německého lyžařského svazu Guy Schmidt a v den závodu bydlel tam též velmi roztomilý předseda švýcarského svazu lyžařského p. I. F. Michel. Nebylo mi milé, že bydlím jinde než moji svěřenci, ale ježto hotely hostění jednotlivých delegací měly již předem rozdělené, nebylo již vyhnutí.

Hned odpoledne šli hoši vyzkoušet si můstek, který ve své mohutnosti byl pro Vrána novinkou. Každý skočil si třikráte, všechny skoky přes 40 m a šli jsme zase domů. Hoši můstek si velmi pochvalovali a tak jsem se těšil, že snad alespoň se slušně umístí při závodu. V tom mne ujistil i trenink druhý den dopoledne, kdy hoši si odpocínuli a skákali velmi pěkně. Zajímavé bylo, že při treninku vždy skákal Vrána delší skoky než Vondrák. — Závod určen byl na druhou hodinu odpoledne, ježto v tu dobu svítí do údolí, v němž můstek je zbudován, slunce a zima je pro diváky snesitelnější. Již od 1. hodiny po poledni valily se proudy diváků od zvláštních vlaků



Pohled od Lenzenberku na Sněžku.

Foto Glogar.

k můstku, jedny saně za druhými svážely diváky a když závod počal, počet diváků odhadován byl asi na 3000 osob. Byl to pěkný výdělek pro jubilejní klub, když sedadla na tribuny stály 10 fr. šv. a lístky k stání byly po 3 fr. š. Všechna sedadla byla vyprodána, ježto bylo velmi teplo. Na soudcovské tribuně zaujali místa: vrchní rozhodčí předseda Svazu Michel, dále jako soudci Schmidt, zástupce německého svazu, Walty a Harald Smith, Nor, který již léta mešká ve Švýcarsku. Já k soudcování pozván jsem nebyl, zato na propozicích jak v Pontresině, tak i v Davosu byl uváděn Vahlross, zástupce finského Svazu, který však nikde nesoudcoval, ježto sám přiznal, že tomu nerozumí. A když již zmiňuji se o propozicích, pak nesmím zapomenouti, jak z našeho Vondráka udělali šlechtice. Měl startovací čís. 9 a uveden byl: J. von Drack (Tschechoslovakai). Byli jsme všichni na to takřka velice pyšní.

Průběh závodu byl velmi rozčilující a hlavně třetí běh ukázal, že hazardování někdy se nevyplácí. Organizace byla dosti slušná, ale příliš se při tom křičí. V tom směru jsme hodně před Švýcarsy, stejné totiž to bylo v Davosu,

ale za to o takových můstcích, jako je Bernina a Bolgen, dosud se nám ani nezdálo. Naši závodníci měli trochu trému mezi těmi „kanóny“ a tak Vondrák měl první skok 41 velmi pěkný, ale když byl zvýšen rozjezd o 20 m po první a o 10 m po druhé, skočil sice velmi pěkně 56 a 56 $\frac{1}{2}$ , avšak pro nezvyklost tak dlouhého skoku nemohl se na nohách udržeti a po dvakrát dotkl se rukama sněhu, což samozřejmě bylo mu počítáno za pád. Vrána měl velmi pěkný první skok 41 $\frac{1}{2}$ , při druhém však propásl odraz, dopadl křivě na doskoviště a skutálel se dolů. Nestalo se mu nic, za to špička jedné lyže praskla, avšak neulomila se. — Pokud ostatních závodníků se týče, většiny chytla se rekordní horečka, což potom odnesl Němec Boeck, který utrpěl těžký výron na noze a známý skokan Dagfin Carlsen z Vídně, který též uveden jest na rekordní tabuli můstku Bernina, který při skoku 69 $\frac{1}{2}$  m vzal příliš velký předklon již z můstku a dopadl tak nešťastně, že zlomil si 4 žebra a potřhal svalstvo v zádech. Švýcar Badrutt, který skočil 71 m a Němec Recknagel, při skoku 72 m, měli také těžké pády, ale na štěstí bez následků.

(Pokračování.)

VEŘEJNÝ ZÁVOD VE SKOKU NA LYŽÍCH pořádal dne 27. ledna na Špičáku Český Ski Klub v Plzni. Klub nelitoval nákladu a pozval mimo světového skokana S. Ruuda, člena LZK. Praha, též několik našich osvědčených závodníků a mimo toho účastnili se též závodníci bavorští, takže i o „cizí“ konkurenci bylo postaráno. — Závody zdařily se znamenitě a jistě nepřeháním, řeknu-li, že takového skokana, jako je Ruud, Špičák neviděl a myslím, že ani neuvidí. Škoda, že bylo poměrně málo diváků, kteří by obdivovali velké Ruudovo umění. Vzdor velké reklamě dostavilo se málo diváků k můstku, ježto většina užívala pěkného sněhu v okolí svých měst. — Obava, že množství sněhu, které během soboty napadalo, bude na závodů výkonům, ukázala se planou, neboť příčiněním inž. Šafaříka a Bertý Langa, můstek byl výtečně připraven, takže nejen Ruud překonal dosavadní rekord můstku 34 m všemi skoky, nýbrž i Hnykovi podařilo se délku tuto překonat o 4 m. Kdo neviděl Ruuda skákat na Špičáku, může skutečně litovat. Je zajímavé, že Ruud činí ohromný dojem ne snad svojí odvahou, předklonem a pod., naopak svojí lehkostí a snadností letu i úplně samozřejmou bezpečností a jistotou při dopadu.

Závody byly dobře organisovány a spád byl rychlý. Pořadající klub zhostil se svého úkolu ve všech směrech znamenitě. Vrečním rozhodčím závodů byl Dr. J. Moser, jako soudci inž. Šafařík, Dr. O. Brauner a jeden člen HDW.

Výsledky: I. třída: 1. Ruud, LZK. Praha (37,39,43 m) mimo konkurenci 45 m, 2. Hnyk, S. K. Slavia (29, 32, 32) mimo 38, 3. N. Lang, ČSK. Plzeň (25, 25, 25 m), 4. R. Krňoul, S. K. Slavia (25, 30, 28).

II. třída: 1. Kott, ČSK. Praha (26, 27, 29), 2. Plank, Bavorsko (25, 25, 26), 3. Neubig, Bavorsko (25, 25, 26), 4. Bernreiter, Bavorsko (22, 25, 25), 5. Kolařík, S. K. Slavia (29, 31, 34).

III. třída: 1. Wudy, ČSK. Plzeň (27, 27, 30), 2. Voves, S. K. Olympia Plzeň (23, 26, 25).

Dorost: 1. Homolka, 2. Schober, 3. Lobner, všichni ČSK. Plzeň.

Dr. O. Br.

MEZINÁRODNÍ LYŽAŘSKÉ ZÁVODY v Collalbo u Bolzana v Itálii byly pořádány dne 20. ledna. Svaz Lyžařů poslal k nim dva závodníky a sice Vlášku Nováka a J. Německého, kteří odjeli tam po skončených závodech v Davosu. Trať závodu měřila 17 km a závod konal se za krásného počasí na velmi dobrém prachovém sněhu. Závodů účastnilo se 48 závodníků z Československa, Finska, Itálie, Švýcarska a Německa. Pořadí bylo toto: 1. Mattila (Finsko), 1:10:04 hod., 2. Novák (ČSR.) 1:04:20 hod., 3. Demetr

(Itálie) 1:15:21, 4. Salarenso (Itálie) 1:15:49, 5. J. Německý (ČSR.) 1:16:17, 6. Colli (Itálie).

XII. VEŘEJNÉ LYŽAŘSKÉ ZÁVODY V NOVÉM MĚSTĚ NA MOR. pořádané brněnskou župou S. L. 19. a 20. ledna 1929 vydařily se dobře přes to, že sobotní závod na 18 km značně utrpěl sněhovou vánicí, která připravila obhájece přeboru Josefa Kulku o zasloužené vítězství. V celku startovalo 55 závodníků ze 6 klubů v župě sdružených. Organizace závodů byla jako obyčejně vzorná, sněhové poměry výborné. Návštěva četná, hlavně u skoku, kde přihlíželo na 1000 diváků přes to, že sportovní vlak z Brna, s nímž hojně lyžařů a závodníků počítalo byl v poslední chvíli odřeknut proto, že v samotné brněnské stanici se prodalo málo jízdenek bez ohledu na to, že v ostatních brněnských stanicích, Zábřovicích, Králově Poli atd. nastupuje vždy hojně cestujících. — V závodě sdruženém zvítězil velkou převahou Jiří Beranovský, S. K. Nové Město na Mor., 19:50 body, 2. Vilda Kožnárek, L. K. Brno, 17:938 bodu, 3. Kučera Josef, Nové Město, 17:063 bodu. V závodě ve skoku prostěm v II. tř. 1. Jiří Beranovský, 18.988 bodu, 2. Kučera Josef, 17.438 bodu, 3. Vlad. Filip, L. K. Brno, 17.188 bodu. — V III. tř. 1. Josef Gregor, S. K. Nové Město, 18.938 bodu, 2. Oldř. Pokorný, L. K. Brno, 16.068, 3. Jan Špinar Nové Město, 14.438 bodu. V dorostu 1. Jos. Zajíček, 16.313, 2. Kadlec Karel, 16.250, 3. Mirosl. Havlíček, vesměs S. K. Nové Město, 15.688 bodu. — V celku skákalo 19 závodníků. — V závodě na 18 km I. mimo soutěž Boh. Slonek, S. K. Nové Město za 1,37:22'', v soutěži 1. Kožnárek Vilda, L. K. Brno, za 1,38:21'', 2. Beranovský Jiří, za 1,38:35'', 3. Josef Kulka, oba Nové Město, za 1,39:13''. — V závodě na 10 km 1. Oldř. Pokorný, za 44:35'', 2. Kožnárek Zdeněk, S. K. Nové Město, za 47:38'', 3. Smetana Jaroslav, S. K. Nové Město, 47:39''. — V závodě dam na 10 km vítězí velkou převahou Bož. Německá, S. K. Nové Město, za 52:38'', 2. Haasová Anna, Vysokoškol. Skiklub Brno, za 57:59'', 3. Dostálová Anna, z téhož klubu, za 1,01:16''.

#### I. VEŘEJNÉ ZÁVODY SPORT. KLUBU „VYSOKÉ TATRY“

Závody konaly se u „Sporthübelu“ na Hřebieneku ve Vysokých Tatrách dne 20. ledna 1929 a možno říci, že uspokojily úplně.

Sníh byl výborný, počasí nádherné. Putovní cenu v závodě překážkovém na 7 km vyhrál Polák Frant. Bujak za Karpathenverein. V závodech na 5 a 10 km obsaditi všechna

Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska

# F O M A A N T I S O L A R

## LYŽE SANĚ

a veškeré potřeby  
pro zimní sporty  
v levných cenách  
a velkém výběru.

Sportovní závod  
Emanuel Fiedler  
Praha  
Václavské nám. 55



prvá i druhá místa závodníci S. K. Vys. Tatry pěknými časy. Sport. Klub. Vys. Tatry bude mít z tohoto dorostu jednou závodníky první třídy.

Závodníkům sešlo se dosti a diváků bylo přes 500. Dlužno zdůraznit, že závodům přispěla nejvíce pomoc vojska, které se zúčastnilo závodů v počtu 35 mužů. Trati vzorně vyznačoval major Dusil.

#### Výsledky jednotlivých závodů:

7 km překážky: I. Frant. Bujak, Karpathenverein 45 m 32. II. Imrich Pavlas, L. K. Ostrava 47 m 59. III. Géza Bányásy Karpathenverein 56 m 33.

10 km distanční: Třída III. I. Baláž Jan S. K. Vys. Tatry 46 m 41 s. II. Scholta Lad., S. K. Vys. Tatry 46 m 50 s. III. Kuchta Lad., Karpathenverein 54 m 19 s.

Třída starší. I. Kubánek Jan, S. K. Jilemnice 50 m 31 vt. II. Fr. Ulman S. K. V. T. 1 h 1 m 47 vt. III. Čuda Frant., S. K. V. T. 1 h 6 m 13 vt.

#### 5 km distanční:

Dámy: I. Richtrová Marie, L. K. Ostrava 28 m 35 s. II. Roubínková Božena, S. K. V. T. 39 m 46 s. III. Kůžová Anna S. K. Plzeň 40 m 15 s.

Dorost: I. Šoltys Frant., Sport. Klub Vys. Tatry v čase 24 m 30 vt. II. Špendel Jan, S. K. Vys. Tatry 25 m 07 vt. III. Glatz Rudolf, S. K. Vys. Tatry 27 m 20 vt. *Misl.*

**LYŽAŘSKÉ ZÁVODY V NOVÉ HUTI U PLZNĚ.** Český Ski Klub v Plzni uskutečnil novou původní myšlenku — uspořádal 10. února t. r. své klubové závody v největší blízkosti Plzně, totiž v Nové Huti, jejíž okolí skýtá ideální lyžařský terén. Trati voleny přesně podle závodního řádu. Jen žakovské trati zkráceny na 2 a 3 km. Četné přihlášky v žakovských soutěžích svědčí o neobyčejném zájmu, kterému se těší u plzeňských hochů lyžařský sport. Klubové závody konány za značné účasti publika a 49 závodníků. Závod konán ve znamenitém prachovém sněhu, takže docílené časy jsou velmi dobré. Přítomnost nejlepších župních závodníků dodala závodů zvláštního lesku a důležitosti. Župní reprezentanti, kterými nesporně jsou Zizius, Čihař, Sýkora, Karel Svoboda a Jiří Homolka, představili se četnému publiku skvělým stylem a řízným tempem. Přebor klubu na trati 12 km získal Jan Sýkora. Loňský přeborník Jiří Homolka, byl chřipkou oslaben, jel předem prohraný

závod a dokončil jej jen nezměrnou silou své horalské vůle. Nejlepší čas dne docílil Zizius ve třídě hostů. Výhodně na sebe upozornil svým čistým stylem Karel Svoboda. Soutěž dam obeslána byla silně. Celkem běželo 7 dam s malými časovými rozdíly. Závodů zúčastnilo se přesně 49 závodníků. Z toho žáků a žákyň 17, dorostu 11, dam 7. III. tř. 1., II. tř. 13. 27 závodníků bylo členy pořadajícího klubu a 22 hosty.

#### Technické výsledky:

I. třída 12 km, členstvo: 1. Jan Sýkora 0,54'15". 2. Karel Svoboda 1,02'17". 3. Jiří Homolka 1,07'58".

II. třída 12 km, hosté: 1. Vl. Zizius, S. K. Plzeň 0,50'54<sup>3</sup>/<sub>4</sub>". 2. K. Čihař, S. K. Plzeň 0,51'54". 3. Blažek Old., Skaut Plzeň 1,12'02".

III. tř. 10 km, hosté: 1. Šrail, S. K. Plzeň 0,42'.

Dámy klubu, 8 km: 1. H. Falontová 0,42'15". 2. Brumlíková 0,44'55". 3. A. Veverková 0,45'13".

Dámy hosté, 8 km: 1. Havránková, S. S. Ž. Plzeň, 0,43'42". 2. Němcová, S. S. Ž. Plzeň, 0,44,25". 3. Čapková, S. S. Ž. Plzeň, 0,44'53".

Členský dorost, 8 km: 1. Edy Homolka, 0,39'00". 2. Lad. Kroft 0,43'12". 3. Čada 0,52'07<sup>1</sup>/<sub>2</sub>".

Dorost hostí, 8 km: 1. Matěk S. K. Plzeň 0,41'02". 2. Kús Zd., S. K. Plzeň 0,41'30<sup>1</sup>/<sub>2</sub>". 3. Kús Lad., S. K. Plzeň 0,44'55".

Žákyně hosté, 3 km sjezd: 1. Pokorná, S. K. Olympie 0,06'10". 2. Wintrová, S. K. Olympie 0,06'12".

Žáci klubu, 3 km sjezd: 1. Zedníček 0,05'50". 2. M. Hauba 0,06'21". 3. Jan Brunner 0,06'52".

Žáci hosté, 3 km sjezd: 1. Winter, S. K. Olympie 0,05'41". 2. Pokorný, S. K. Olympie 0,06'01". 3. Kačandrl (příchozí) 0,06'03".

Žáci, 2 km sjezd: 1. Jiří Hermann (příchozí) 0,07'27". 2. Krisman Sokol Plzeň I. 0,08'30". 3. Miloš Brunner, Skiklub 0,08'32".

Žákyně klubu, 2 km sjezd: 1. Lieblová 0,08'35". 2. Poláková 0,08'42".

**PŘEBOR DOROSTU PRAŽSKÉ ŽUPY LYŽAŘŮ NA MOLDAVĚ.** Druhý ročník této přehlídky nejmladších ze župy vydal se velmi dobře, ač krutý mráz učinil závod opravdovou zkouškou. Technickému vybavení závodu nelze ničeho vytknouti a L. K. Louny, kterému uspořádání svěřeno, přičinil se v čele s předsedou Mandíkem o hladký průběh.

**1363 m.**

**HAVLOVA BOUDA v Krkonoších**

**1363 m.**

Denně koncert a tanec.

Ima česko-francouzská kuchyně — ústřední topení — 48 pokojů — 200 lůžek v nočníchárkách.

Ant. Odvárka, hotelier.

Nejvýhodnější spojení ze Svobody-Janské lázně do Pece.

## RIEGROVA CHATA NA KOZÁKOVĚ

s nejkrásnější vyhlídkou do Českého ráje a na Krkonoše, doporučuje se P. T. lyžařům a ctitelům zimního sportu.

Výtečná kuchyně — plzeňský prazdroj — čistě a útulně zařízené pokoje.

Vybrané druhy tu i cizozemských vín. — Originální místo zimních sportů. — Koncerty.

**JOSEF ZIEGLOSER, restaurátér.**

Použito nového značení červenými plechovými tabulkami, které se velmi osvědčilo. Trať plně odpovídala významu závodu — byla spíše těžší a dala technickým jezdcům možnost vyniknouti.

Přípravy hladce vykonány za obvykle pečlivého vedení žup. náčelníka Ing. Jaurise. —

Moldava trpí bohužel dvěma citelnými nedostatky. Můstek nedovoluje skoků delších 22 m má-li být skok jistým, a to jest na naši úroveň nedostatečné. Ubytování přes veškerou obětavost pořadatelů a ubytovatele Lamače není vhodné. — Při závodě fungovali vrch. rozhodčí J. Komárek, soudce dr. Brauner. —

Z individuálně nejlepších výborů nutno uvést Hromádku K. L. V. z III. třídy, který dočtil na trati 9 km nejlepšího času 52'21". Dále vynikli v dorostu Škoda, Zimní sporty, který v nepřítomnosti Šimůnkové po druhé dobývá přeboru. Bylo viděti mnoho slibných talentů v běhu i ve skoku. I Lounští zaslouží za všecku tu lásku k věci uznání. Nejdelšího skoku dočtil Lešinger — 25 m s pádem, ovšem již téměř do přechodu.

Škodovi postačil ku vítězství jediný skok krátký bez pádu.

V ženách revanchovala se letos skvěle V. Jelínková za loňskou porážku Hochmanové. Jinak dámy, kterých jelo 7, vzdorovaly hrdinně 30stupňovému mrazu.

Startovalo 58 závodníků a vzdalo se 11.

*Běh prostý pro dorost:* 1. Škoda — Č. S. p. Z. S. — 53'25". 2. Šír — S. K. Slavia — 55'13". 3. Novotný — S. K. Slavia 56'05". 4. Váchal — L. K. Louny — 57'30". 5. Havlíček — S. K. Slavia 58'58". 6. Šíre — L. K. Louny — 59'13". 7. Svoboda — S. K. Slavia — 1,03'23". 8. Jakouš — L. K. Louny — 1,04'46". 9. Písek — Sokol Karlín. 10. Koudelka — L. K. Louny. 11. Havel — L. K. V. 12. Šourek — L. K. Louny 13. Klíma Jindř. — L. K. Louny. 14. Jan Šabata — Sokol Praha. 15. Safín — K. L. V. 16. Hrach — L. K. Louny. 17. Macek — Sokol Karlín. 18. Čermák — Sokol Praha. 19. Lukeš — L. K. Louny. 20. John — Sokol Praha. 21. Juna. 22. Domecký, 23. Černý, 24. Vildomec. 25. Blecha, všichni L. K. Louny. Startovalo 29, vzdali 4.

*Skok prostý pro dorost:* 1. Škoda — Č. S. p. Z. S. 2. Havlíček — S. K. Slavia. 3. Šír. — S. K. Slavia. 4. Šabata — Sokol Praha. 5. John — Sokol Praha. 6. Novotný — S. K. Slavia. 7. Šíre — S. K. Louny.

*Závod sdružený (přebor) pro dorost (běh na 9 km a skok):* 1. Škoda — Č. S. p. Z. S. 2. Havlíček — S. K. Slavia. 3. Šír — S. K. Slavia. 4. Novotný — S. K. Slavia. 5. Šíre — L. K. Louny. 6. Šabata — Sokol Praha. 7. John — Sokol Praha.

*Běh prostý na 9 km pro III. tř.:* 1. Hromádka — K. L. Vi-

nohrady — 51'21" (nejlepší čas dne). 2. Cífka — K. L. Vinohrady — 53'07". 3. Vaníček — K. L. Vinohrady — 54'55". 4. Puterlík — Vysokoškol. — 55'32". 5. J. Keberle — L. K. Louny — 56'03". 6. Vonka — S. K. Slavia. 7. Mocker — L. K. Louny. 8. Novák — Č. S. p. Z. S. 9. Jelínek — S. K. Slavia. 10. Lešinger — S. K. Slavia. 11. Holan — K. L. Vinohrady. 12. J. Brabenec — Č. S. p. Z. S. 13. Bittner — Slavia. 14. L. Šabata — Sokol Praha. 15. Münz. — Slavia. 16. Albrecht — L. Z. K. Praha.

*Skok prostý pro III. tř.:* 1. Vonka — S. K. Slavia. 2. Hromádka — K. L. V. 3. Cífka — K. L. V. 4. a 5. Jelínek a Lešinger — oba S. K. Slavia. 6. Münz — S. K. Slavia.

*Běh pro ženy na 9 km:* 1. Jelínková — S. K. Slavia — 1,08'40" (29. v celkovém umístění z 57 závodících). 2. Hochmanova — Č. Ski klub, 1,11'03". 3. L. Zemanová — L. Z. K. Praha, 1,15'13". 4. Nezavdalová — Č. S. p. Z. S. 5. Škodová — L. Z. K. Praha. Dvě závodnice se vzdaly. Přeborníkem pro rok 1929 je Škodová — Č. S. p. Z. S.

III. VEŘEJNÉ ZÁVODY LYŽAŘSKÉHO KROUŽKU OKČsT V TÁBOŘE. Když před 6. léty stavěl kroužek svůj můstek pro skok, počítal s tím, že hned prvního roku bude na něm konati závody. Marně však se těšil. Nebylo sněhu, nebylo tedy závodů. Tolik roků bylo kroužku čekati potřebné množství sněhu. Konečně letos se dočkali a v neděli dne 3. února mohl opět po kolika letech uspořádati závody v běhu a poprvé v Táboře také ve skoku. Závodů mimo členy pořádatelů kroužku účastnili se členové klubu lyžařů v Táboře, Slavia z Prahy, spolku pro zimní sporty v Praze a Českého Ski klubu v Č. Budějovicích. Mráz byl toho dne v Táboře největší, tak veliký, že závodníci po závodu vraceli se s obličejí potaženými ledem jako maskou. Tím chvályhodnější jest jejich vytrvalost. Start opozdil se tařka o hodinu následkem zpoždění vlaků. Nejprve odstartováno 5 členů dorostu na trať 6 km dlouhou. Jako první dojel J. Jedlička v čase 49 min. 45 vteřin, za ním následoval J. Šimák a St. Podrázský, vesměs z Klubu lyžařů v Táboře. Mezitím přijely vlaky se závodníky mimotáborskými a bylo možno odstartovati 16 závodníků na trať 12 km. Z těch se umístili: ve třetí třídě: V. Macner Č. Ski Klub v Čes. Budějovicích v čase 1,6'03", jemu následovali: Fr. Zima Kroužek lyžařů v Táboře jako druhý a J. Bittner Slavia Praha jako třetí. V kategorii členů II. třídy došli: K. Miňovský Slavia 1,00'35", F. Kolář z Klubu lyžařů v Táboře 1,02'45", třetí Fr. Štefl ČSZS 1,04'34", J. Blažek Kroužek lyžařů 1,07'15", Červený, Klub lyžařů v Táboře, B. Bouška ČSZS, Slavík Slavia a J. Kvíd, Kroužek lyžařů. V kategorii starších pánů: L. Melena,

**NANSENIN  
SWERDRUPIT**

SKLAD VE VELKÉM U FIRMY

JEST NEJLEPŠÍM NORDICKÝM TUKEM KU MAZÁNÍ LYŽAŘSKÝCH BOT A ŘEMENÍ. NEKAZÍ KŮŽI JAKO MAZADLA MINERÁLNÍ.

(ČÍSLO 0.) TVRŠÍ JEST URČEN PRO SUCHÉ LYŽE, KTERÉ SE JÍM PŘÍMO NATÍRAJÍ. JEST OVŠEM MOŽNO NANÁŠETI JEJ I POMOCÍ NOŽE I DLÁTA JAKOŽ I JEJ NAŽEHLOVATI. DALŠÍ JAKOSTI I, II., (MĚKČÍ A TVRŠÍ) JEST MOŽNO PŘÍMO NATÍRATI NA TUŘE. SWERDRUPITEM NATŘENÉ LYŽE NEKLOUŽOU ZPĚT A ZNEMOŽŇUJÍ NALEPOVÁNÍ SNĚHU. NEZBYTNÉ PRO TURISTY A ZEJMÉNA PRO ZÁVODNÍKY.

**MILDE & RÖSSLER, PRAHA II.,  
ŠTĚPÁNSKÁ ULICE ČÍSLO 18.**

DROBNÝ PRODEJ VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH SE SPORTOVNÍMI POTŘEBAMI



Klub I., K. Němeček, kroužek I. Závod žactva byl obelán 3 členy. Prvým byl B. Stárek Klub I., za 26'25" (3 km). Největší pozornosti obecnstva u startu čteně shromážděného těšil se však druhý vítěz tohoto závodu, 10letý J. Melena. Stržil také zaslouženou pochvalu. Odpoledne o 14.30 hod. došlo k závodu ve skoku prostém. Na cestíčkách v městských sadech na sluníčku přihlíželo tomuto v Táboře neobvyklému divadlu mnoho obecnstva, které za zdařilé výkony neskrblilo potleskem. Nejlepší a také nejelegantnější skoky předvedl Horáček ze Slavia. Jen ta okolnost, že po jednom velmi zdařilém a dalekém skoku upadl (po 10 m) jej připravila o prvé místo. Jemu co do délky a elegance podobné skoky předváděl Zima z Kroužku I. Trpěl však nehoráznou trémou a proto všechny skoky skončily pádem. Výsledky závodu toho: Miňovský Slavia 36.41 bodů, skoky 16.50, 18.20 a 20.50, Horáček Slavia 35.50 bodů, skoky 20.50, 22, 22.50, Štefl ČSŽS Praha 33 bodů 16, 14, 50 a 18, J. Blažek, kroužek I. 32.43 bodů, 15.50, 16.50 a 17 m. J. Kvíd, kroužek I. 29 bodů, 14, 16.50 a 16 m. Ve 3. tř.: Minc Slavia 30.08 bodů, 17, 17 a 16.50 m. Fr. Zima, kroužek I. skoky: 21.20 a 20.50 m. Za Svaz lyžařů R. Č. S. dostavil se p. Shrabal, předseda Jihočeské župy lyžařské v Č. Budějovicích, který převzal úkol soudee.

**I. VEŘEJNÝ SVAZOVÝ ZÁVOD HLÍDEK NA ZVLČINĚ** (provádí a přihlášky přijímá S. K. Slavia Praha) ing. Jauris, Karlín, Prokopova 5. do 4. března 1929). Závod vypisuje se na trati cca 25 km pro tříčlenná mužstva pro třídu I., II., St. A. a B. Závodníci třídy I. a II. startují v jedné společné třídě a může býti z nich sestavena hlídka bez ohledu na tř. I. či II. Rovněž tak i závodníci tř. St. A. a B. startují ve společné třídě.

Závod otevřen jest všem příslušníkům Svazů sdružených v Mezinárodní Lyžařské Federaci a vojenským útvarům, které startují v kategorii vojska. Velitel hlídky s členy hlídky vyzvedne si v den závodu o 8 hod. ranní závodní čísla jakož i dá si převážiti a zaplombovati pro všechny členy hlídky zatížení v závodní kanceláři a složí současně svazové legitimace. Po projetí hlídky cílem bude opět zátěž všech tří členů hlídky činovníky, k tomu určenými, převážena. Výzbroj: každý závodník musí míti sebou při závodě tlumok, do kterého si sám opatří zatížení libovolného druhu ve váze 5 kg včetně tlumoku. Způsob nesení zátěže jest opět

libovolný. Hlídka, jejíž některý člen nebude míti zatížení ve váze 5 kg, nebo dojde s porušenou plombou, event. s menší zátěží než 5 kg, bude diskvalifikována. Pravidla závodu: Každá hlídka skládá se ze tří osob, velitele a 2 členů. Hlídka musí vyjeti od startu jako celek, jako celek musí projeti vyznačenou dráhou a rovněž tak projeti cílem. Při projetí cílem se počítá čas posledního člena hlídky. Členové v hlídku zařazení mohou si při závodě jakýmkoliv způsobem pomáhati; nemůže-li pro jakoukoliv příčinu některý člen dále závoditi, nesmějí ho ostatní opustiti, nýbrž jej musí doprovoditi k nejbližší kontrolní stanici, kdež ohlásí, že se hlídka vzdala. Velitel hlídky smí reklamovati volnou dráhu, jede-li celá jeho hlídka na dotyk lyží bezprostředně za ním.

**PŘILYŽAŘSKÝCH ZÁVODECH** konaných 12. a 13. ledna v B. Bystrici a uspořádaných Slovenskou župou Svazu lyžařů společně s 10. pěší divísi za dobrých sněhových poměrů, bylo dosaženo při čteně účasti dobrých výsledků. Závodů se účastnilo ve všech kategoriích 96 civilních a 59 vojenských závodníků. Závodů započaly 12. ledna, vojenskými hlídkami během na 30 km, se střelbou do terče a I. cenu obdržela hlídka p. pluku 26 v B. Bystrici se 36 body při čase 5:14'30.

V neděli při distančním závodě zvítězili:

a) v žactvu na 3 km: I. Pláštík, S. K. Bratislava 12.29, II. Matoris gymnasium B. Bystrice 12.34,

b) v dorostu na 6 km: I. Špendl S. K. V. T. 37.56, II. Sobota YMCA B. Bystrice 38.52,

c) při dámách na 6 km: I. Lustigová S. K. Bratislava 44.38, II. Hynková S. K. Bratislava 44.44, III. Veselová, K. Č. S. T. B. Bystrice 48.17,

d) v III. třídě na 10 km: I. Daňo, YMCA B. Bystrice 1:9.15, II. Mojžíš, K. V. B. Bystrice 1:14.38,

e) v I. třídě na 18 km: I. Buják, K. V. Kežmark 1:35.08, II. Vágnér, K. V. Bratislava 1:42.23,

f) v II. tř. na 18 km: I. Novák, K. V. B. Bystrice 1:39.46, II. Ružimský, S. K. V. T. 1:44.25,

g) starší páni na 18 km: I. Chejnovský, K. T. L. Košice 2:0.18, II. Dědic, S. K. Bratislava 2:25.41,

h) vojsko na 18 km: I. voj. Kynčl ppl. 25. 1:43.29, II. Feix, děl. pl. 110, 1:49.57, III. Ullamnn, děl. pl. 110, 1:51.35.

Ve skoku v I. tř. Šonský, S. K. V. T. 15.209 bodů, v II. tř. Novák, K. V. B. Bystrice 13.667 bodů, v III. tř. Dohnálek, K. Č. S. T. Kremnica 16.167 bodů, z vojska voj. Keim děl. pl. 110 15.480 bodů, voj. Bartl ž. pl. 3. 15.209 bodů.

Závod o přebor župy: I. Matys, S. K. Bratislava 16.334 bodů, II. Grehgor, YMCA B. Bystrice 12.938 bodů a III. Jarušek, S. K. Bratislava 10 bodů.

**VÝSLEDKY I. LYŽAŘSKÉHO ZÁVODU SOKOLSKÉ OBLASTI KRUŠNÝCH HOR 20. I. 1929 V MOLDAVĚ.** Lyžařský klub

**KOLÍNSKÁ BOUDA**

na Bobí louce v Krkonoších 1115 m n. m.

25 minut od konečné stanice Lanové dráhy z Janských lázní na Černou horu. — 24 prvotř. pokojů, ústřední topení, elektr. světlo, vanové lázně, výborná kuchyně, plzeňský prazdroj.

## JANSKÉ LÁZNĚ - KRKONOŠE HOTEL DE L'EUROPE

»ERNA«

a depandance

»BELLEVUE«

v pokojích teplá a studená voda - ústřední topení - lázně - restaurant - společenské místnosti - kavárna

Odpolední čaje

Telefon č. 5 a, b

Večerní tanec

A. Petratschek, majitel

Louny vyslal 20 závodníků, z nichž startovalo 13 v konkurenci (členové sokolských jednot), a 7 mimo konkurenci. Jména členů L. K. L. jsou zvláště vyznačeny:

Skok: 1. Tajč J., Trnovany, Župa Krušn., 14 m, 2. Vlček M., Košťany, Župa Krušn., 13.5 m.

Dorost, sjezd 200 m: Startujících 11, za L. K. L. 5. 1. Trnka A., N. Verneřice, Župa Krušn., 31'11", 2. Šírc F., Lenešice, L. K. L., 34", 3. Jakouš V., Lenešice, L. K. L., 35", 4. Blecha O., Lenešice, L. K. L., 37'1/5, 5. Klíma J., Lenešice, L. K. L., 39'3/5, 6. Lukeš A., Trmice Krušn., 45", 7. Domecký O., Lenešice, L. K. L., 48".

Dorost, běh 8 km: Startujících 26, za L. K. L. 11. 1. Koudelka Kv., Cítoliby, L. K. L., 33'6" (nejlepší čas dne na této trati), 2. Trnka A., N. Verneřice, Župa Krušn., 33'47", 3. Lemberk V., Louny, L. K. L., 34'10", 4. Klíma J., Lenešice, L. K. L., 35'4", 5. Šírc F., Lenešice, L. K. L., 35'44", 6. Jakouš V., Lenešice, L. K. L., 36'5", 7. Stránský J., Verneřice, Župa Krušn., 37'12", 8. Halla V., Louny, L. K. L., 37'17", 9. Král K., Most, L. K. L., 38'20".

Dotto mimo konkurenci: 1. Štrajbl J., Louny, L. K. L., 37'45", 2. Hrach O., Louny, L. K. L., 40'30", 3. Vildomec A., Louny, L. K. L., 42'12".

Dorost (do 16 let) běh 4 km: Startujících 14, za L. K. L. 5 (v konkurenci 1). 1. Nováček V., Louny, Župa Sladkovského, 24'13", 2. Mach

J., Duchcov, Župa Krušn., 24'15", 3. Štěpnička J., Louny, Župa Sladk., 25'15", 4. Štěch R., Louny, Župa Sladk., 25'42".

Dotto mimo konkurenci: 1. Kalach Zd., Louny, L. K. L., 24'00" (nejlepší čas dne na této trati), 2. Blecha O., Lenešice, L. K. L., 24'02", 3. Chládek V., Louny, L. K. L., 24'12", 4. Černý J., Louny, L. K. L., 32'40".

Muži 12 km (jednotlivci): 16 startujících, 4 za L. K. L. 1. Kolář J., Louny, L. K. L., 1,21'00" (nejlepší čas dne na této trati), 2. Kebrle J., Louny, L. K. L., 1,23'35", 3. Volf V., Louny, Župa Sladk., 1,25'30", 4. Volráb L., Louny, Župa Sladk., 1,26'55", 5. David J., Duchcov, L. K. L., 1,28'35", atd.

Dotto mimo konkurenci: 1. Rotbauer J., Teplice, Župa Krušn., 1,42'50", 2. Kodet V., Teplice, Župa Krušn., 1,46'52", 3. Pelc F., Teplice, Župa Krušn., 1,56'55".

Muži běh 3 člen. hlídek 12 km: 1. Louny, Župa Sladk., 1,28'45", 2. Teplice, Župa Krušn., 1,36'50", 3. Louny, L. K. L., 1,38'55", 4. Most, Župa Krušn., 1,43'10".

Dotto mimo konkurenci: 1. Teplice, Župa Krušn., 1,56'55".

Technické výsledky: startujících 86, z toho členů L. K. L. 20.

L. K. L. získal 4 první místa (z 8 možných), 4 druhá, 5 třetích a všechny traťové rekordy dne.

## Různé zprávy.

ÚČAST ČS. BRANNÉ MOCI NA MEZINÁR. VOJ. LYŽAŘSKÝCH ZÁVODECH V R. 1929. Naše armáda udržuje čilé lyžařské styky s armádami spřátelených států. Proto velice ochotně vyhověla pozvání k účasti na mezinárodních závodech armády polské v Zakopaném a armády francouzské v Supperbagneres-Luchon.

Úroveň lyžařství armádního v těchto zemích neobyčejně stoupla a proto přikročeno s velkou svědomitostí k výběru závodníků pro tyto závody. Ministerstvo národní obrany soustředilo proto začátkem měsíce ledna 8 nejlepších vojenských závodníků k výcvičnému lyžařskému středisku do Špindlerova Mlýna a tam podrobilo je úsilovnému výcviku lyžařsko-střeleckému.

Dva rozřadovací závody na 33 km, se zatížením závodníků vojenským výstrojem a tlumokem o váze 8 kg, daly se závody střeleckými, tyto výsledky:

### I. závod rozřadovací 21. I. 29:

	čas	zásahů	bodů
1. voj. Bartoň A., děl. pl. 54	4,00'35"	4	4
2. voj. Möhwald W., děl. pl. 11	4,08'10"	4	6
3. voj. John B., hran. pr. 2	4,10'35"	3	7
4. voj. Ackermann J., hor. pr. 11	4,19'03"	5	7
5. voj. Čihař R., hran. pr. 5	4,27'20"	3	9

### II. Závod rozřadovací: 26. I. 29. čas zásahů bodů

1. voj. Bartoň A.,	4,30'00"	1	6
2. voj. Čihař R.,	4,40'30"	3	6
3. voj. John B.,	4,41'30"	3	7
4. voj. Ackermann J.	4,44'00"	9	6
5. voj. Möhwald W.	4,57'30"	3	9
6. voj. Havlíček L.,	5,12'10"	9	8

Výsledky obou závodů daly pořadí čtyř závodníků připadajících pro zájezd do ciziny:

1. voj. Bartoň A., bodů 10, 2. voj. Ackermann J., bodů 13, 3. voj. John B., bodů 14, 4. voj. Möhwald W., bodů 15.

Poslední má stejný počet bodů jako voj. Čihař, jest však v obou závodech lepší o 2 min 10 vt. a 1 zásah.

Jako vůdce hlídky určen npor. Otakar Německý. Vůdcem výpravy je škpt. Miloš Frgal.

ZPRÁVY ZE ŠVÝCARSKA. Dne 27. ledna konaly se závody v Eisidelu, kde v závodě na 12 km utkali se naši známí závodníci Busmann, Zeier a Kunz, kteří loňského roku reprezentovali švýcarskou armádu na mezinárodních vojenských závodech lyžařských na Štrbském Plese. Umístnili se Busmann jako první v čase 43'51", druhý byl Zeier 44'55" a třetí Kunz, který byl jako nadporučík velitelem švýcarské hlídky při Zimní Olympiádě ve Sv. Mořici, v čase 45'56".

**ZARUČENĚ** nejlepšími prostředky pro napouštění a ochranu lyží všech druhů jsou:

**„Cirine“ lyžařské vosky a  
„Cirine“ surový dehet ze smrkového dřeva.**

Po dlouhá léta se nejlépe osvědčují. — Chcete-li, aby Vaše sportovní obuv nepropouštěla vodu, pak používejte jenom

**„Gutra“ tukové mazadlo, nebo — olej s gumou se značkou tuleně.**

Obuv se Vám nikdy nepromáčí a budete mít nohy stále v suchu.

Žádejte však všude a vždy jen „Cirine“ a „Gutra“.

Jediní výrobci: **Cirine-závody Josef Lorenz a spol.**

Hlavní sklad: Praha XIX., (Bubeneč) Uralská 770. Továrny: Kamenice v Sa. - Cheb v Č. - Solnohrad v R.



— Téhož dne konaly se závody v Kanderstegu, kde mezi 96 závodníky dobyt vítězství v závodě ca 10 km Adolf Rubi. Známy Lauener byl čtvrtým a Trojani, který se stal slavným loňského roku skokem 72 m s můstku Bernine v Pontresině, byl osmým. Ve skoku při téchže závodech byl prvním nejlepší letošní švýcarský skokan Kaufmann, skoky 40, 44, 44, druhý byl Lauener (40, 41, 45), čtvrtý Trojani (36, 41, 42). Uvádíme tyto závodníky, ježto jsou zástupci v reprezentačním mužstvu vyslaném do Zakopaného. Velkému úspěchu a počtu 138 startujících těšil se závod ve sjezdu konaný 27. ledna v Davosu. Trať měřila ca 10 km a byla velmi těžká. Ve třídě učitelů jízdy a vůdců zvítězil v nejlepší čas dne 17'59", nová hvězda lyžařská z Arosy David Zogg, jehož známe jako vítěze jubilejního závodu ve skoku v Pontresině. Zajímavé je, že Zogg porazil skvěle ostatní jezdce, kteří většinou jsou specialisté slalomů a sjezdů. Skvělého času získala v kategorii dam sl. Busl (Klosters) 25'50".

Dne 30. ledna konal se ve Vengen závod ve skoku o Jungfrau-pohár. Závod stal se soubojem mezi Kaufmannem a Lauenerem, který rozhodl pro sebe Kaufmann skoky 50, 55, 56 m proti Lauenerovi 50, 52, 54 m. Třetím byl Rubi skoky 40, 50, 53 m.

29. ledna pak konaly se závody ve skoku v Engelbergu, kde zvítězil známý našim závodníkům ze Sv. Mořice Badruttt, který jest číšníkem v Palace Hotelu ve Sv. Mořici, skoky 48, 59 a 64 m. Z Badrutta od loňského roku vyklubal se výborný a velmi odvážný skokan, který sice má technické slabiny, avšak dosahuje velmi často největších délek skoků.

Dagfinn Carlsen, který, jak známo, utrpěl vážný úraz při závodech 13. ledna v Pontresině, pomalu již se pozdravuje a doufá, že příští rok bude zase závodit. O své nehodě se zmiňuje, že hodlal dosáhnouti rekordu můstku skokem 75 m. Aby mohl této délky dosáhnouti ve stoje, vzal si již z můstku pokud možno největší předklon. Předklon však byl tak velký, že odpor vzduchu, který skokana vždy sráží při letu zpět, zde nepůsobil již ze spoda, nýbrž shora a tak Carlse na přímo srazil k zemi. Věc z hlediska aerodynamiky jistě velmi zajímavá.

Dr. O. Br.

**VD'AČNÝ LYŽIARSKY KÚTIK V MALEJ FATRE.** Nad mieru vďačný, hoci málo známy a ešte menej navštevovaný lyžiarsky kútik skýta chrbát a úbočia Malej Fatry. Kto chce užiť naozaj zimnej prírody nefalšovanej, jedinečnej

krásy, okriat túrami v panenskej prírode, pozbaviť sa docela mestského rmutu a dýmu, nech si dopraje niečo dní v Malej Fatre. Ovšem, jednu nevýhodu — pre mnohých lyžiarov však výhodu — treba vytknúť hneď na začiatku: niet hotelov, prepychove zariadených. Avšak komu postačí útulná chaťa turistická s dobrým sporákom, kde si môže každý sám upraviť podľa svojich zásob a svojho kuchárskeho umenia „hody“ od najjednoduchších až do najsložitějších — kuchynské zariadenie má k tomu v dostatočnej zásobe v chate pod Magurou Klačianskou — tomu sa nezasteskne ani po hoteli, ani po domove. Aj v Révayovej útulni pod Malým Krivánom sa môže prenocovať a jedlo upraviť. Ale za to poskytuje Malá Fatra požitky, ktoré sa dajú srovnat len s krásami Tatier. Len že nie sú tak namáhavé a nebezpečné, a potom majú tú ohromnú výhodu, že sú tak lacné, ako si len môže skromný lyžiar žiadať.

Prístup na Malú Fatru je hneď ze stanice Strečna, po pravom brehu Váhu cez vápenné pece a Starý zámok (práve naproti hradu Strečnu) cez Plešal (998) a Suchý (1468) do chaty pod Magurou (1380). Cesta je dobre značkováná. V chate prenocovať a druhý deň ďalej cez Fatranský Kriván (1669) na Malý Kriván (1711), pod ktorým je Révayova útulňa. Možno ešte ďalej cez Hleb, Hromové, Steny, Malý Stoh a Stoh na Medzihole (1185). Veľký Rozsutec (1606) a Malý Rozsutec (1226) sú to túry skoro horolezecké, bez dobrej znalosti terénu nie je možno samotnému lyžiarovi sa tam púšťať. Tiež z Vrútok cez osadu Klačany vedie veľmi dobre značkováná cesta do Klačianskej útulne pod Magurou a ztadiaľ sa dajú podnikat vychádzky na vŕšky strany.

Úbočia hrebeňa Malej Fatry skýtajú partie aj terény pre vyspelých lyžiarov, aj pre menej vyspelých, pred obidvoma menovanými chatami sú dobré miesta na cvičenie. Len úplným začiatovníkom nie je možné Malú Fatru odporúčať.

Malá Fatra zaslúži pre nádherné partie lyžiarske väčšej pozornosti nášho lyžiarstva. Kto môže, nech sa presvedčí sám!

Kľúče od Klačianskej útulne sa môžu obdržať u firmy pána Eugéna Cagána, Vrútky, Hlavná ulica č. 546.

**CIZÍ ZÁVODY.** *Bavorské mistrovství*, které se konalo v Berchtesgadenu 26. a 27. ledna dobyt Müller Gustav. — *Thüringské mistrovství*, konané v touž dobu v Oberndorfu, dobyt Erich Recknagel. — *Mistrovství rakouské* získal v lázních Ausse Karel Steiner z Inšpurku.



**NA ORLICKÉ HORY  
A KRKONOŠE**  
lyžařskou výstroj kupují ve  
ve sportovním domě  
**JENDA LEDERER,**  
Pardubice,  
U nádraží. Ceník zdarma.

**ODZNAKY - PLAKETY**  
**KAREL SVOBODA, PRAHA I.,**  
UHELNÝ TRH I. TELEFON 262-9-0.

**FOTO** přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO.** — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

**PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI 1018 m n. STŘEDISKO LETNÍ m. I ZIMNÍ TURISTIKY.**

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektr. osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Telefon a stanice dráhy: **Frenštát pod Rad. - Pustevně.** \* **Veškeré dotazy vyřizuje Jaroslav KREJČÍ, hotelier.**

**TROCHU RETROSPEKTIVY!** Lyžařské závody Českého Ski klubu Praha v Mnichovicích konaly se právě před 15 lety, kdy v okolí Prahy příznivé poměry sněhové umožnily uvedenému klubu uspořádat závody o mistrovství král. hlavního města Prahy. Jistě naše čtenáře, z nichž většina na tyto závody se již nepamatuje, bude zajímat reminiscence na ně, uvedená podle zprávy Věstníku Svazu Lyžařů v král. Českém, roč. II. č. 8. Závody konaly se dne 25. ledna 1914 v Mnichovicích, když objevena pro závody tyto trať velmi působivá a zajímavá. Závody lyžařské, které jsou pro Pražany podivnou velmi vzácnou, ježto v takové blízkosti mohou býti velmi zřídka pořádané (první pořádané byly před sedmi roky v Chuchli), ukázaly svoji přitažlivost, neboť návštěva pražského obecnstva byla vskutku znamenitá. Zvláštní vlaky do Mnichovic byly úplně obsazeny a závodisté i okolní svahy poskytovaly obraz rušného života. Závody poskytly zinním sportovcům, jichž řady rostou a mohutní s úžasnou rychlostí, dvojího požitku: zajímavou podivnou na závody samy a přiležitost k provozování tohoto krásného, zdravého sportu. Závody měly plný úspěch, o což nemalou zásluhu mělo pořadatelstvo s pány Braunerem, inž. Fischerem, Scheinerem a arch. Vejrychem v čele, kteří obětavě ujali se svých funkcí a zajistili závodům hladký průběh a hbitý spád. Při závodech soudeovali Brauner a redaktoři Kalva a Heinz. Závod o mistrovství Prahy, který jako trojboj sestával ze závodu distančního, závodu překážkového na 3 km a skoku, stal se kořistí p. Scheinera, jenž vyhrál závod distanční, v závodu překážkovém a ve skoku umístil se jako druhý. Šín, který s Bedrníkem a Fingrem tvořil „cí-zou“ konkurenci, vyhrál závod překážkový a byl druhým v závodě distančním. v krasojízdě byl jistým vítězem architekt Vejrych. Velmi příjemně překvapil mladý závodník p. Jiří Rechziegel, který vyhrál závod ve skoku, když všeobecně byl obdivován jeho elegantní styl, v krasojízdě obsadil místo druhé za arch. Vejrychem, v 100 m závodě byl čtvrtým, v juniorech pátým a tvořil s p. J. Havelkou dvojici neúnavných závodníků, kteří startovali ve čtyřech číslech programu. — Podrobné výsledky byly tyto: Závod na 15 km: startovalo 10 závodníků, z nichž všichni dojeli cíle. Výsledek, 1. J. Scheiner (Č. S. K. Praha), 1:00:39 hod.; 2. Šín (Nové Město na Moravě), 1:01:16. 3. Havelka (Č. S. K. Praha), 1:04:55 4. Arch. Vejrych (Č. S. K. Praha), 1:06:04. 5. Franel (Č. S. K. Praha),

1:08:19 hod. 6. Bedrník (Č. S. K. Ski, Jilemnice), 1:19:04. Dále dojeli Al. Franel, Dr. Just, Kubes a Volenec.

Závod dam na 2000 m: 1. pí. Reinwartová, 13:04 m, 2. sl. Jindra Malá 13:30, 3. Broftová 13:52, 4. sl. Jiřina Malá 15:00. (Vesmés Č. S. K. Praha.)

Závod v běhu na 100 m: 1. Finger (Č. K. S. Jilemnice) 21:5 vt., 2. O. Brauner (Č. S. K. Praha), 3. Havelka, dále Rechziegel, Bedrník, Franel, Volenec.

Závod s překážkami na 3000 m: startovalo 5 závodníků. 1. Šín (Nové Město) 18:16 min., 2. Scheiner 19:11<sup>2</sup>/<sub>5</sub>, 3. Ořovský ml. (Č. S. K. Praha) 20:06<sup>1</sup>/<sub>5</sub>, 4. Franel 20:55. 5. Bedrník.

Závod juniorů na 2000 m. Startovalo 14 závodníků ve skupinách po 3, v intervalech 30 vteřin. 1. Finger (Jilemnice) 18:27, 2. Havelka (Praha) 19:17, 3. Dr. Reinwart (Praha) 19:46, 4. Ořovský ml. (Praha) 19:54<sup>1</sup>/<sub>5</sub>, 5. Rechziegel (Praha) 21:18, 6. Fröhlich (Lyž. odb. Sokola Pražského) 21:50 7. Fuchs (Praha) 21:51.

Krasojízda. Startovalo 9 závodníků. 1. arch. Vejrych 37:33 bodů. 2. Rechziegel 31:6 3. Šín 28:6 4. Inž. Krajník 27:6 5. Havelka 26:35 b.

Skok. Startovalo 8 závodníků. 1. Rechziegel 17:95 bodů, 2. Scheiner 17:86 b., 3. Dr. Reinwart 17:37 b., 4. Šín 16:16 b., 5. Franel 11:95 b. Nejdelší skok byl 8 m.

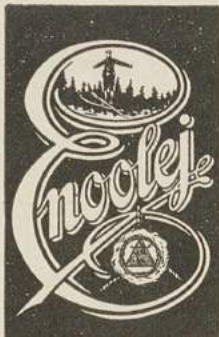
Celková klasifikace trojboje o mistrovství král. hlav. města Prahy byla tato: 1. Scheiner 57:36 bodů, 2. Šín 55:66 b., 3. Franel 47:20 b., 4. Bedrník 36:83 bodů.

K referátu poznamenávám, že jistě našim poválečným lyžařům bude se zdáti dosti podivným složení uvedených závodů, z nichž některé závody jako běh na 100 m a krasojízda byly ihned po válce vyloučeny z pořadí závodů. Ohledně malých skoků na lyžích uvádím jen to, že můstek byl jen improvizován ze sněhu a skákalo se na zcela obyčejných turistických lyžích, na nichž ovšem se také závodilo při distančních závodech. Že se tehdy nevědělo u nás o mazání lyží, nemusím snad podotýkat. Znalý se jen prostředky, jež zabráňovaly lepení sněhu na lyže. Ku konci podotýkám, že dnes mi již není známo, proč v závodě na 2000 m měly všechny dámy lepší časy než mužští junioři. Jedině bych myslil, že ta jejich dráha nebyla 2000 m, nýbrž 1 km.

Dr. O. B.

## Zprávy klubové.

Na  
Vaši  
obuv  
jen



nebo **Eno** tuk.

VELEHORSKOU LYŽAŘSKOU VÝPRAVU POŘÁDÁ KLUB ALPINISTŮ ČESKO-SLOVENSKÝCH DO VORARLBERKU mezi 1.-15. březnem t. r. Výpravu vede náčelník cvičitelů klubovních Norbert Lang a jako alpský vůdce má vedení známý mistr alpské techniky Emil Solleder. Odjezd z Prahy 2. března v 11 h. 15. m rychlíkem z Wilsonova nádr., z Plzně o půl 14. hod. přes Brod n. L., Mnichov do Landecku, odkud se vystoupí do Serfansu jako hlavní stanici. Tam se zůstane asi týden za účelem trainingu a osvojení alpských metod, načež se v následujícím týdnu v denních pochodech přeje velehorská skupina Silvretta. Výpravy se mohou účastnit i jen vytrvalci, protože

se bude téměř denně jednat o vícehodinové výstupy. Počet účastníků omezen. Přihlášky možné jen do konce ledna a jsou závazné, protože se musí v Serfansu napřed vše objednat a v té době je Arlbersko silně obsazeno. Výzbroj: pevné, široké lyže 2—20 m podle velikosti, rozhodně tulení pásy (psy) asi 3—4 prsty široké (nejlepe lepené); hole kratší a silnější než u nás běžné, vosky pro suchý a vlhký sníh (Oestby-mix, Klister), tlumok dosti veliký, ale ne zbytečnými přečpaný, protože se nosí s sebou. Ústní informace: předseda klubu Dr. J. Pečírka, Praha III., Štefánikovo nám. 602, v úterý, ve čtvrtek a v sobotu, od 3—5 hod., písemně Norbert Lang, Plzeň, Poděbradova 19. (Úředně z K. A. Č.)



Prvotřídní lyžařské výzbroje  
**SPORTING CLUB**

Prahall., Dlážďená 4. - Tel. 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,  
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

JIŽ 100 LET BLAHODÁRNĚ PŮSOBÍ

**PRVNÍ ČESKÁ VZÁJEMNÁ POJIŠTOVNA**

(Soudružný ústav Česká vzáj. životní pojišťovna).

VEŠKERÁ POJIŠTOVACÍ ODVĚTVÍ

ŘEDITELSTVÍ: PRAHA, SPÁLENÁ UL.

Svazem lyžařů RČS. uzavřeno bylo s naší pojišťovnou pojištění členstva proti úrazu při provozování sportu lyžařského. Přihlášky na toto pojištění buďtež kizeny na adresu pojišť. referenta p. J. Brožka, Pardubice, Sladkovského 995.

## KAM NA HORY:

### HOTEL KUBÁT NA BENECKU

12 zařízených topitelných pokojů, koupelna, společná noclehárna, výborná kuchyně. — Vlastní povoz na požádání. Příležitost z Vrchlabí i z Jilemnice.

Krásný terén pro lyžaře.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

### Navštivte RESTAURACI K. ČS. T. VE VRCHLABÍ protinádrazí.

Stanice lyžařů.

VÁCLAV KOČI, RESTAURÁTOR. Telefon č. 220.

Sněhové zprávy ochotně sdělují.

### ► DVORSKÁ BOUDA ◀ pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terén. ELLA PŮHONNÁ, majitel.

### DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m. TELEFON 21c. ŠPINDLERŮV MLÝN.

### BERGHOTEL PECE

chvalně známé středisko lyžařů i turistů v ideální krajině.

Nájemce J. FLÖGEL.

### CUKRÁRNA A KAVÁRNA

Františka Richtra ve Vrchlabí,

filiálka ve Špindlerově Mlýně

vedle pošty

doporučuje se nejlépe všem sportovcům.

### HOTEL KRKONOŠ NOVÝ SVĚT, stanice dráhy GRÜNTAL 6 km. Nejpohodlnější východisko do Krkonoš, podél Mumlavy na Voseckou za 2½ hod. Top. pokoje, výborná kuchyně. Terén pro lyžaře i sánkaře. Telefon 3. nájemce CIHELKA.

### HOTEL „SLAVIE“ ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát.

### HOTEL APPELT VRCHLABÍ DOPORUČUJE SE NEJLÉPE VŠEM LYŽAŘŮM A TURISTŮM.

### ZLATÁ VYHLÍDKA-BENECKO pošta Jilemnice. Přístupna za půl druhé hod. z Vrchlabí neb z Jilemnice. Ideální terén pro lyžaře - sánkovač dráha. Výborná kuchyně a hojnost vytopených pokojů. Stálé lyžařské kursy. Nájemce FRANTIŠEK RAAB.

### HOTEL KRAUS

BEDŘICHOV, p. p. ŠPINDLERŮV MLÝN.

Nově zřízený — ústřední topení — lázně. Dobré a levné stravování.

### Štemberkova bouda „PANORAMA“ na Dřiši v Deštné, Orlické hory.

Nejlepší terén pro lyžaře. Výborná levná kuchyně a nápoje. Řádně vytopené místnosti a pokoje. 50 lůžek v boudě, 50 lůžek v soukromí. Stanice dráhy Solnice, Dobruška, Nové Město n. Metují. — Elektrické osvětlení.

TELEFON Č. 4.

JOSEF SEDLÁČEK, restaurátor.

### Nádražní restaurace, česká i bavorská na pohraničním nádraží v Železné Rudě,

doporučují se P. T. lyžařům a zimním návštěvníkům Šumavy. Známa dobrá česká kuchyně v každé denní i noční době. „Plzeňský prazdroj“ v české a mnichovské tmavé „Paulánské“ v bav. restauraci. Výborná rýnská vína. V obou restauracích 12 nově zřízených pokojů. Ceny mírné. Vzorová obsluha. Telefon — Železná Ruda číslo 51. O ctěnou přízeň prosí Josef Böhm, restaurátor.

## NOVÁ LYŽAŘSKÁ MAPA KRKONOŠ

Svazem lyžařů RČS. vydána byla v těchto dnech nová úplná mapa zimních lyžařských cest na Krkonoších, na níž zakresleny jsou všechny lyžařské cesty, jakož i všechny doplňky a opravy zimního značení. Velkou novinkou, dosud nikde neuvedenou jest zakreslení celé telefonní sítě na Krkonoších do této mapy, kde vyznačeny jsou všechny telefonní stanice, dále pak cesty, kudy vedou telefonní sloupy, což jistě velice přispěje k orientaci lyžařů. Mimo tohoto jsou na mapě vyznačeny všechny konečné stanice železnic, lanové dráhy, můstky pro skok na lyžích, nebezpečná místa a pod.

Mapa vydána byla na velice pevném plátěném papíře. Cena Kč 6.—. — K dostání v drobném prodeji v Jizdenkové prodejně Svazu lyžařů RČS. v Cizineckém Svazu, Praha I., u Prašné brány. — Objednávky vyřizuje Svaz lyžařů RČS. Praha II., Žitná ul. 14.

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

BŘEZEN 1929.

ČÍSLO 7.

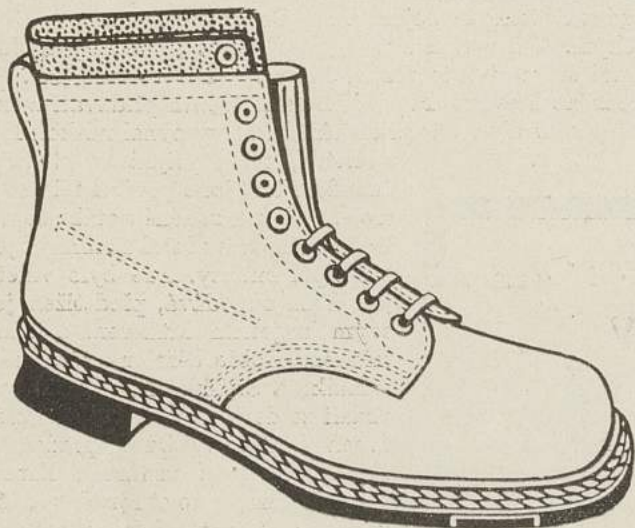
## Zprávy Svazu Lyžařů.

### Mezinárodní závody Svazu lyžařů ČSR o mistrovství ČSR pro rok 1929 na Štrbském plese

byly tentokrát po letech zase jednou opravdu mezinárodní. Bylo to vhodně volené Štrbské pleso, které přivedlo nám sem cizí konkurenci z Evropského mistrovství v Zakopaném.

bohužel, ne všechnu, a jest litovati, že zejména Severané a Švýcaři nepřijeli. Za to dostavili se v hojném počtu Poláci, říšští Němci, pak i Rumuni, Jugoslávci a Maďaři. Konkurence

JIŽ **30** LET SE OSVĚDČUJE



**K R Á S A**

OBCH. DŮM OBUVÍ PRAHA „LUCERNA“

v každém směru velmi zajímavá, ježto zejména teamy Polské a Německé měly muže zvučných jmen. Co zklamalo, byla návštěva obecnstva, zejména při skoku. Mnoho lze sice omluviti železniční kalamitou, zejména odříznutím Bratislavy od světa, ale i kdyby tohoto železničního spojení bylo, myslím, že stále bude tam scházeti vzdor vši té propagaci Slovenské župy Svazu lyžařů, Svazu samotného atd., která tentokrát byla jistě dobrá, *to hlavní*, co jest „sal i pimienta“ velkých lyžařských meetingů — divácký „národ“, který známe z velkých podniků Svazu v takovém Novém Světě, Janských Lázních a i tom Novém Městě na Moravě.

A to svede konec konců pro příště takové pořadatelstvo od ideálních ambicí k úvahám kassovním....

Četli jsme v novinách často frázi — nevíme kdo ji razil — že Štrbské pleso s okolím stane se a má všechny podmínky pro to, býti Československým — Svatým Mořicem. To myslím, že je trochu omyl. I při vši mezinárodní reklamě — která by se snad i povedla, nesmí se při ní ovšem zapomínati na *plakátovou* reklamu v cizině — nemá po výše uvedené stránce na př. Štrbské pleso, lyžařsky nejlepší z Tatranských státních podniků, podmínek takového Sv. Mořice. Jsou zde, pravda, hotely zařízené prvotřídně — to byl také jednohlasný úsudek cizích delegací — schází však přímá bezprostřednost *městského* resp. prostředí okolí, jakým je na př. v Mořici takový „St. Moritz-Dorf“, se všemi kavárnami, divadly, biografy, sáňkovými drahami a různými atrakcemi a blízka velká lázeňsko-klimatická sportovní místa jakými je Davos, Pontresina, Arosa. Okolí Štrbského plesa jsou „hotelové okrsky“, kde prá vř jako na Štrbském plese mohou hoteloví hosté, užítí klidu, dobrého bydlení, klimatického osvěžení, prostých krás, atd. snad v prvotřídním měřítku po každé stránce, ale není zde podmínek, které pořadatelstvu velkých sportovních meetingů přináší to hlavní — divácký „národ“ a tím i kassu. A i kdyby i takový „národ“ z takové Žiliny, Košic, Bratislavy atd. se „nahrnul“ — neměl by kde být přes noc a kde jíst. — Ovšem výhodnými vlaky dalo by se dělat mnoho.

Organisace závodu klapala, tratě byly bezvadně značeny, můstek po nové úpravě dle Ruuda „dělal“ větší délky než dříve a i arrangement skoku bylo plynulé. Start a cíl běžeckých závodů byl před hotelem Krivaň, tratě rozbíhaly se křížovale a sbíhaly se do cíle amfiteatrálně na jezeře, na němž linie červených praporek vypadaly neobyčejně malebně. Počasí trochu zlobilo, sníh se měnil snad hodinu k hodině, ale když vysvitlo občas slunko a odkrylo krásný pohled na kruh Tatranských štítů nad tichou zasněženou plání jezera a nádherný pohled dolů do roviny věčně vzdáleným majestátem dalších hor, řekli jsme si všichni — jak je zde krásně. Cizí delegáti, mezi nimi i lidé tak zcestovalí jako je bývalý diplomat Rumun Dr. Th. Rosetti Solescu a Jugoslávský delegát Dr. Kmet byli unešeni....

50 km závod konal se ve čtvrtek 14. února se svrchu popsaným startem a cílem na jezeře. Od startu vedla trať spodní cestou na Tří Studničky (1100 m), ze třech Studniček vrchní cestou a po náhorní planince výstupem opět na Štrbské pleso, odtud k zástavce elektr. dráhy Popradské pleso, pak Mengušovskou dolinou na Popradské pleso (1513) a vzhůru směrem k plesu Hincovu (1550). Následoval sjezd k můstku pod Drigantem, výstup na Drigant, sjezd znovu na Štrbské pleso, smýč-

ka do Mlýnické doliny na cotu 1600 a sjezd do cíle s krátkým vběhem po jezeře.

Příroda dodala závodům patričního lesku a stalo se to, nač nikdo ještě hodinu před startem ani netroufal si mysliti. Celou středu silně sněžilo, zvláště pak na čtvrtek v noci, kdy napadlo na 20 cm nového krásného sněhu. A ještě, když již všichni závodníci byli odstartováni chumelilo, takže čekalo se, že ve vyšších nechráněných polohách bude zcela jistě fukář. Nedlouho po odjezdu posledního závodníka přestal sníh padat, vítr roztrhl mraky a celé panorama Tater zaskvělo se v plném jasu slunečním. Jest pochopitelno, že tento náhlý obrat počasí měl i velice značný vliv na mazání lyží a že mnohému závodníkovi učinilo počasí značný škrt přes správně do chumelenice namazané lyže.

K závodu z přihlášených 30 závodníků dostavilo se pouze 19 na čemž velký podíl mají panující mrazy a jejich důsledek opožďování vlaků na Slovensku, následkem čehož mnoho a mnoho závodníků od cesty na Št. Pleso upustilo, neb vlaky přijíždějí do Popradu s pravidelným spožděním více jak 5 hodin. Startovalo se v 1 minutových intervalech. Prvý od startu vyjíždí Slonek, S. K. Nové Město, Stehlík má číslo 7., Schuster Německo 8., Bártů 10., Donth 11., Kulka 12., Czech Polsko 17., Fišera 20., Německý 24., Ettrich 26., Müller Německo 27., Feistauer 28., a poslední odjíždí Německý mistr Wahl s číslem 30. Tedy konkurence málo početná, ale za to jistě plně hodnotná, reprezentující tu nejlepší střeoevropskou třídu. Se značným napětím očekáváno bylo telefonické hlášení z první kontroly na Třech Studničkách, kamž závodníci dojeli v pořadí, které již u třetí kontroly doznalo značných změn. První dosáhl této kontroly na 12 km Němec Wahl v krásném čase 40'50". Za ním dojel Ettrich v čase 41'30". O půl minuty později projel touto kontrolou Czech, Fišera, Německý, Müller. Další minutu ku projetí potřeboval Schuster a Donth, který zřejmě dle svého zvyku šetřil své síly na konečné fáze závodu. Na této kontrole dosáhli velice dobrého času i Stehlík, Kulka a Hauner, z nichž posledně jmenovaný příliš mnoho se sebe na začátek vydal, takže u druhé kontroly na 25 km na Štrbském Plese se vzdal, značně vyčerpaný. U druhé kontroly na Štrbském Plese opětně nejlepší čas měl Wahl. Německý Jos. dostal se časem 1,34'40" (horším o 1'30" Wahla na druhé místo,) Müller na třetí časem 1,35'10", Donth byl zde již na místě 4 v čase 1,37'40" společně s Fišerou. Ettrich z 2. místa dostal se na 5., Feistauer na 6., a Czech na 7. místo. Pořadí dalších zůstalo celkem nezměněno. Bylo viděti již že závod stane se bojem mezi Donthem, Wahlem a Německým. Než v třetím úseku na Popradské Pleso (32) km vsunul se mezi tuto trojici Fišera, běžící velice lehce. Ze Štrbského Plesa na Popradské začal Donth přidávat a než dosáhl kontroly na Popradském Plese vyrovnal náskok Ně-

meckého, takže přijeli ve stejném čase 2,33'00" jako první na této kontrole. I Fišera značně dotáhl se na Německého neb zůstal za ním již jen o 2 a půl minuty. Zde bylo viděti, jak Wahl odpadá, předstížen jsa svým krajanem Müllerem o jednu minutu. Dobře běžel na této části i Kulka a Stehlík. Asi ve 30 km vzdali se další dva závodníci Polák Czech a Gregor. Od Popradského Plesa vedla trať vzhůru k Hincovému Plesům, a to byl jistě nejtěžší kousek celé tratě. Ještě nahoře na

HUMANIC  
OBUV  
PEČLIVĚ  
PRACOVANÁ

Drigantu před sjezdem na Štrbské Pleso a před poslední smyčkou do Mlýnické Doliny nebylo jisto, kdo bude vítězem závodu. Donth jel v přímo nádherné kondici, rovněž tak i Fišera. Německý zachvácen byl pícháním a nevolnostmi, takže chtěl se závodu vzdáti, přes to, že časově byl stále ještě s Donthem v čele závodu. Do cíle vjel *první Donth jako vítěz závodu*. Druhý vjíždí Slonek s číslem 2. a hned za ním pak Fišera. S rozdílem pouhých 10 vteřin projíždí cílem Německý. Závod byl dobojován. Němec Wahl, v prvých dvou úsecích všeobecně typovaný za vítěze musel se spokojiti 8 místem za Feistauerem.

Jak jeli závodníci: Donth byl jak jsme již uvedli ve zvláště dobré formě, po projetí cílem liboval si velice značně těžkou tratí a litoval jen, že nebyli přítomni Severanové, neb zcela jistě byl by se na první místa mezi ně vklínil. Fišera rovněž statečně se držel, zvláště v druhé polovině tratě, kdy Německý byl mu stále v patách. Německý zbytečným zdržováním na kontrolách připravil se snad o druhé místo, neb až na Drigant jel skvěle a nebyti nevolnosti byl by rozdíl časový mezi ním a Donthem nepatrný. Dobře jel závod Ettrich. Schuster mající číslo 8. našel v Donthovi, který ho s číslem 11. dohonil dobrého tahouna. Takticky jel závod Feistauer, bylo viděti, že jel závod s pravou závodnickou rutinou. Kulka se značně zlepšil oproti posledním výkonům. Stehlík jel závod naprosto bez vypočítavosti a ztratil vůbec bojovné srdce. Při trochu taktice mohl se umístiti značně lépe. Slonek měl nevýhodu, že značnou část závodu jel jako první. Bártů stal se obětí mazání. Rudl jel dosti dobře. Ziziusovi jako nováčkovi II. třídy značně je mladému ještě trať na 50 km příliš těžká a měl by ještě alespoň rok počkati. Emerich Rath jel pravým stylem starého pána, klidně a bez velkého štvání.

Sníh po celé trati byl prachový, jen místy, kam opíralo se slunce byl trochu lepivý. Skoro u všech závodníků seřazena byla kombinace mazání následovně: vespod zapálené Bratlie — kornsne nebo Oestby-Skare na to Mix a Medium, a trochu Bratlie — for tór nysne. Nescházelo ani „Tento“ a Stulax.

*Celkový výsledek je tento:* třída I. a II. společná:

1. Fišera Frant.	RČS.	Č. K. S. S. Jilemnice	3,44'13''
2. Německý Josef,	RČS.	S. K. Slavia, Praha	3,44'23''
3. Ettrich Albert,	RČS.	H. D. W.	3,51'14''
4. Schuster Helmuth,	Německo		3,52'07''
5. Müller Gustav,	Německo		3,52'21''
6. Feistauer Josef,	RČS.	Č. K. S. S. Jilemnice	3,57'28''
7. Wahl Otto,	Německo		3,58'38''
8. Kulka Josef,	RČS.	S. K. N. Město n. M.	3,59'43''
9. Slonek Bohumil,	RČS.	S. K. N. Město n. M.	4,01'22''
10. Stehlík Leoš,	RČS.	S. K. Slavia, Praha	4,04'24''
11. Rudl Karel,	RČS.	L. Z. K. Praha	4,26'31''
12. Ing. Bártů Mir.	RČS.	Č. Ski klub, Praha	4,27'31''
13. Zizius Vladimír,	RČS.	Sport. klub, Plzeň	4,53'47''

*Třída starší:*

1. Donth Franz,	RČS.	H. D. W.	3,42'33''
		<i>nejlepší čas dne.</i>	
2. Rath Emerich,	RČS.	L. Z. K. Praha	5,39'30''

Startovalo celkem 19 závodníků. Čtyři se vzdali.

V pátek byl den odpočinku a výletů s cizími delegacemi. Tracována trať na 18 km. do Mlýnické a Forkotské Doliny.



*Sigmund Ruud (L. Z. K. Praha)  
mistr Č. S. R. v jízdě na lyžích pro rok 1929.*

V sobotu 16. února dopoledne konal se mezinárodní závod na 18 km. Trať vedla od startu na jezeře přes zubačku k hotelu Mory, od hotelu sjezdem po staré cestě a výstupem lesem zpět na Štrbské pleso; odtud do Mlýnické doliny (část tratě 50 km závodu) a ke Třem Studničkám. Následoval výstup do údolí Turkoty a sjezd Krivaňskou cestou do cíle.

Počasí mělo ráz naprosté oblevy. V nižších polohách sníh se balil, závodníci se dřeli, sjezdy i při dobrém mazání ne-jely. Startovalo ze 74 hlášených 61 závodníků. Mnozí promazali. Vzdalo se celkem 18 borců mezi nimi i Josef Německý, který zlomil lyži. Závod byl v prvé třetině soubojem mezi Němci Krebsem, Wahlem, Müllerem a Aschauerem a našim Donthem, kteří byli až skoro do poloviny tratě s malými variacemi na stejné výši. Obvyklý ohromný finiš Donthů v, ovládl nakonec pole nejlepším časem závodu. Za ním vysoukal se letos výborný Ettrich, který na začátku druhé poloviny tratě vedl již před Němci Krebsem a Aschauerem, by ve Furkotě předjel i Wahla.

K cíli dostavil se *protektor závodu*, známý příznivec sportů v přírodě p. ministr obchodu ing. Novák, který byl mezitím dopoledne po příjezdu zpozděného pražského vlaku na nádraží uvítán jednatelem Svazu Jílkem a jednatelem Slovenské župy Dr. Isákem. U cíle uvítal p. ministra předseda Svazu lyžařů Dr. Scheiner.

Pan ministr dal si ihned vyložiti zatímní průběh závodu a po celou jeho dobu se zájmem u cíle setrval.

Celkové výsledky závodu byly tyto:

*Třída I.*

1. Ettrich Albert,	RČS.	H. D. W.	1,41'05''
2. Aschauer Josef,		Německo	1,41'37''
3. Krebs Ernst,		Německo	1,41'39''



4. Müller Gustav,	Německo	1,41'56''
5. Schuster Helmuth,	Německo	1,42'25''
6. Czech Bronislav,	Polsko	1,42'50''
7. Slonek Bohumil,	RČS. S. K. N. Město n. M.	1,45'05''
8. Czech Vladyslav,	Polsko	1,47'47''
9. Feistauer Josef,	RČS. Ski Jilemnice	1,49'37''
10. Fišera Frant.,	RČS. Ski, Jilemnice	1,49'41''
11. Wahl Otto,	Německo	1,50'29''
12. Ruud Sigmund,	RČS. L. Z. K. Praha	1,50'43''
13. Gasienica Vlad.,	Polsko	1,51'25''
14. Szostak Antoni,	Polsko	1,53'11''
15. Bujak Franz,	RČS. H. D. W.	1,55'13''
16. Zojer Hermann,	Rumunsko	2,00'46''
17. Lexen Fridrich,	Rumunsko	2,17'14''

#### Třída II.

1. Zizius Vladimír,	RČS. S. K. Plzeň	1,49'15''
2. Stehlík Leoš,	RČS. S. K. Slavia, Praha	1,53'09''
3. Plasgura Josef,	RČS. P. J. Radhošť, Ostr.	1,55'05''
4. Ružinský Ján,	RČS. S. K. V. T. Smokov,	1,55'59''
5. Kott Hynek,	RČS. Č. Ski klub, Praha	1,59'38''
6. Purcarea Nikolae,	Rumunsko	2,00'23''
7. Německý Bořivoj,	RČS. S. K. Slavia, Praha	2,02'27''
8. Filip Vladimír,	RČS. Lyž. klub, Brno	2,03'23''
9. Banyas Géza,	RČS. H. D. W.	2,07'38''
10. Hauner Edgar,	RČS. L. Z. K. Praha	2,10'52''
11. Novotný Lad.,	RČS. L. Z. K. Praha	2,14'55''
12. Gregor Vladimír,	RČS. Y. M. C. A. B. Bystr.	2,15'37''
13. Vondrák Karel,	RČS. Č. Ski klub, Hrad. Kr.	2,16'30''
14. Pech Vítězslav,	RČS. Č. Ski klub, Vysoké	2,18'45''
15. Dvořák Josef,	RČS. K. Čs. T. Žilina	2,24'05''
16. Svozil Adolf,	RČS. Vys. Ski klub, Brno	2,25'23''
17. Nacher Leopold,	RČS. L. K. V. S. Praha	2,46'36''

#### Třída starších:

1. Donth Franz,	RČS. H. D. W.	1,39'52''
<i>nejlepší čas dne.</i>		
2. Schiele Karel,	Polsko	2,03'52''
3. Dr. Kmet Stanko	Jugoslavia	2,06'53''
4. Krňoul Rudolf,	RČS. S. K. Slavia, Praha	2,06'58''
5. Rath Emerich,	RČS. L. Z. K., Praha	2,20'49''
6. Kosina Jindřich,	RČS. Sokol, Pražský	2,22'32''
7. Dr. Vrtíš Josef,	RČS. L. Z. K. Praha	2,41'04''
8. Ing. Bukovčan V.	RČS. K. Čs. T. Bystrica	2,57'38''

#### Mimo soutěž:

Simonsen Bengt,	Norsko	2,19'08''
-----------------	--------	-----------

Odpoledne 16. února o 1/23. hodině konal se závod III. 1/2. třídy a mezinárodní závod žen.

Trat' závodu (8 km) pro ženy vedla od startu na jezeře přes zubačku k hotelu Mory na malé Štrbské jezero u Moryho, odtud lesem na Štrbské pleso, ze Štrbského plesa do Mlynické doliny a z Mlynice okolo t. zv. Popelky zpět do cíle. Trat' III. tř. (10 km) byla pod hotelem Mory smyčkou o 2 1/2 km prodloužena.

Závod III. třídy stal se kořistí Mirosl. Martina, který jel s ohromnou převahou, syčí a v dobrém stylu, krásný závod. Třetí třída okazala zde, jako později i ve skoku nadějnou budoucnost.

Mezinárodní závod žen, byl jedním z nejnáročnějších závodů celého meetingu. Byl to souboj soupeřek ze Zakopaného Polské hvězdy Staszel Polankowny s Bělou Friedländerovou-Havlovou. Vyčerpávající závod pro obě, snad rovnocenné soupeřky. Zde u Staszel-horácká síla, u pí. Běly technika, oekonomie sil, taktika.

Souboj tento těžko je popisovati. Byla to hra na ostří nože, boj o píď času a dráhy. Jak rozčiloval nás, kteří jen v úseku jezerním od soudeovského stolu jsme jej pozorovali, jak fysicky a duševně musil vyčerpávati obě závodnice. Výkon lze nejlépe posouditi s časového rozpětí mezi vítěznou Bělou, která vzala odvetu za Zakopané nad Staszel o 41 vteřin! a mezi časem ostatních jistě dobrých závodnic, který níže uvádíme. Byla to náplast' za rány, které jsme v konkurenci na Štrbě utrpěli. Běla Friedländerová zachránila náš prapor na Štrbě! Sláva Vám Bělo Friedländerová!

#### Celkové výsledky:

#### Závod žen (8 km):

1. Havlová-Friedländerová Běla,	L. Z. K., Praha	50'14''
2. Polakowna Staszel,	Polsko	50'55''
3. Hensch Klara,	H. D. W.	1,01'20''
3. Barbieri Onta,	L. Z. K. Praha	1,01'20''
5. Hr. Szapáry Gabriela,	Maďarsko	1,02'09''
6. Lustigová Truda,	Ski klub, Bratislava	1,02'47''
7. Doležalová Sylva,	Vys. Ski klub, Brno	1,03'42''
8. Šmerhovská Olga,	L. Z. K. Praha	1,04'10''
9. Filipová Vlasta,	Vys. Ski klub, Brno	1,04'44''
10. Knappová Josefa,	L. Z. K. Praha	1,08'40''
11. Hr. Szapáry Mariana,	Maďarsko	1,11'39''

Hlášeny 19, startovaly 14, vzdaly se 3 mezi nimi výborná Polka p. Zitkiewiczová pro špatné mazání.

#### Závod III. třídy (10 km):

1. Martin Miroslav,	L. Z. K., Praha	46'45''
2. Hanuš Kamil,	L. Z. K. Praha	50'35''
3. Cífká Jan,	Klub lyžařů, Vinohrady	51'34''
4. Kadavý Bohumil,	L. Z. K. Praha	53'49''
5. Hr. Szapáry Lad.,	Maďarsko	54'44''
6. Hilčer František,	L. Z. K. Praha	55'04''
7. Vaníček Karel,	Klub lyžařů Vinohrady	55'44''
8. Spendel Ján,	S. K. V. T., Smokovec	57'54''
9. Baláš Jan,	S. K. V. T., Smokovec	58'53''
10. Pokorný Oldřich,	Lyžařský klub, Brno	59'35''
11. Kaufmann Alfred,	Vys. Ski klub, Brno	1,01'43''
12. Čapek Zdeněk,	Vys. Ski klub, Brno	1,05'33''
13. Skorkovský Jaromír,	Vys. Ski klub, Brno	1,06'28''
14. Fomandl Jaroslav,	Vys. Ski klub, Brno	1,08'24''
15. Mandrysz Viktor,	Lyžařský klub, Ostrava	1,09'58''
16. Blažek Jan,	H. D. W.	1,10'15''
17. Scholz Ján,	S. K. V. T. Smokovec	1,16'36''

#### Mimo soutěž:

12. Podolský Josef,	L. Z. K. Praha	1,03'47''
---------------------	----------------	-----------

Startovalo 22, došlo 18, vzdali se 4 závodníci.

Závod ve skoku konal se v neděli 17. března, o 11. hodině na Jarolínkově můstku v Mlynici. Na můstku se celý týden před závody pod dozorem Jarolínkovým a za pomoci Ruuda

pracovalo a ke sklonku závodního týdne byly den co den pokusné skoky, při čemž Ruud stále můstek zdokonaloval. Povětrnostní poměry nebyly závodů příznivé, vítr se točil doléhal v nárazech a hnal hustou mlhu proti můstku, takže v některých chvílích viděli soudeové málo, obecnostvo skoro nic a závodníci neviděli ani na hranu můstku. Organizace měla rychlý spád. Ježto mezi dva povinné skoky do závodu združeného a dva do skoku prostého vsunuty byly dva skoky v soutěži III. třídy, odstartováno bylo celkem 57 skokanů 6 skoky za necelé dvě hodiny. S organizací skoku zejména byl spokojen přítomný protektor závodu a zástupce vlády naší republiky ministr obchodu p. ing. Novák, který po celou dobu závodu na čestné tribuně setrval.

Dobré skoky pohybovaly se v délce 41—36 m. a byly to zejména krásné skoky Glasera (H. D. W.), Müllera (Německo), Zukiera (Polsko), Rozmuse (Polsko), a Vondráka (Svaz lyž.). Krásným stylem a odvahou překvapil Pech (II. tř.). Celý zájem obecnosti byl však soustředěn na Sigm. Ruuda. Týž také nezklamal a utvořil rekord můstku, skokem 46 m. Jeho resance, jeho styl a lehkost provedení přímo fascinovaly. Není pochybnost, že při další úpravě při postupu dle směrnice nyníjší bude můstek „dělat“ ještě více. Přes 52 m jistě; kéž bych byl dobrým prorokem! Potřebovali bychom tolik dobrého, vsutku velkého můstku, nejen pro soutěže, ale hlavně pro výchovu našich boreů. Bude nutno ovšem celý projekt rozšířit, neboť nájezd, můstek i doskočiště je poměrně úzké.

Mistrovství ve skoku prostém pro rok 1929 získává Sigmund Ruud (L. Z. K. Praha).

Skoky třetí třídy byly nesmírně zajímavé pro toho, kdo sleduje vývoj naší „naděje“ — našeho dorostu. To co ukázali Vrána, Čivrný, Kadavý a i Cífka (kteřý vlastně teprve letos o dorosteneckém kursu v Jablonci a Valteřicích vážně skákati počal) nás plně upokojilo ve starostech o naší závodnickou (skokanskou) budoucnost. Zářivý vzor Ruuda měl přeci jen ohromný vliv — mládí nejraději napodobí. Je však ještě potřebí mnoho, mnoho pilné práce milí hoši!

Celkové výsledky jsou tyto:

#### Třída I.

		Délka skoků v m.	
1. Sigmund Ruud,	L. Z. K. Praha	44	46
2. Glaser Wolfgang,	H. D. W.	38	41
3. Müller Gustav,	Německo	40	41
4. Cukier František,	Polsko	37	39
5. Rozmus Alex.,	Polsko	38	36
6. Vondrák Karel,	Č. Ski klub, Hradec Král.	36	38
7. Czech Bronislav,	Polsko	34·5	36
8. Tryzna Josef,	S. K. Slavia Pr.	32	35·5
9. Aschauer Josef,	Německo	31	30
10. Schuster Helmuth,	Německo	32	31·5
11. Ettrich Albert,	H. D. W.	35·5	32·5 pád

#### Třída II.

1. Pech Vítězslav,	Č. Ski klub, Vysoké 41	41·5
2. Ország Karol,	L. K. V. S., Praha	37 40
3. Wurzel Pavel,	L. K. V. S., Praha	28·5 36·5
4. Novák Paul,	H. D. W.	29·5 — 29·5
5. Lukeš Bohumil,	S. K. Dvůr Král.	26·5 26
6. Nacher Leopold,	L. K. V. S., Praha	24 25·5
7. Danzer Vladislav,	L. K. V. S., Praha	24 25·5

8. Beinhauer Karel,	Vys. Ski klub, Brno	22 23
9. Kožnárek Vilda,	L. K., Brno	21 21·5
10. Kolářik Bedřich,	S. K. Slav., Praha	35 36·5 pád
11. Franc Ladislav,	L. K. V. S., Praha	36·5 40 pád
12. Německý Bořivoj,	S. K. Slavia, Praha	35·5 32 pád
13. Bujak Franz,	H. D. W.	32 pád 32 pád
14. Beranovský Jos.,	S. K. Nové Město	37 pád 34·5 pád

#### Třída starší:

1. Krňoul Rudolf,	S. K. Slav., Praha	29 28·5
2. Rath Emerich,	L. Z. K., Praha	27·5 26·5

#### Třída III.

1. Vrána Rudolf,	Č. Ski klub, Jabl.	36 35
2. Čivrný Alois,	L. Z. K., Praha	33 35
3. Kadavý Bohumil,	L. Z. K., Praha	30 32
4. Cífka Jan,	Klub lyž. vinohrad.	32 31
5. Hanuš Kamil,	L. Z. K., Praha	30 33
6. Blažek Ján,	H. D. W.	24·5 31
7. Pokorný Oldřich	L. K., Brno	24·5 27
8. Hilčer J.,	L. Z. K., Praha	27 26
9. Hr. Szapáry Vlad.,	Maďarsko	25 27
10. Formandl Jan,	Vys. Ski klub, Brno	24 21
11. Daňo Josef,	Y. M. C. A., Báb. Bystrica	24 pád 33·5
12. Manrdrys Viktor,	L. K., Ostrava	21 pád 19
13. Spendel Ján,	S. K. V. T. Smokovec	24 pád 30 pád

Po pročitání závodu sdruženého dostáváme tyto výsledky: *Titul mistra RČS. pro rok 1929 získává Sigmund Ruud, L. Z. K., Praha.*

#### Třída I.

		Bodů:
1. Ruud Sigmund,	Lyž. záv. klub, Praha	428·50
2. Ettrich Albert,	H. D. W.	418·90
3. Schuster Helmuth,	Německo	389·40
4. Czech Bronislav,	Polsko	380·70
5. Aschauer Josef,	Německo	366·30
6. Czech Vladyslav,	Polsko	364·80
7. Müller Gustav,	Německo	364·40
8. Gasieniceza Vlad.,	Polsko	345·00
9. Wahl Otto,	Německo	255·50
10. Lexen Friedrich,	Rumunsko	247·10

#### Třída II.

1. Bujak Franz,	H. D. W.	349·40
2. Kott Hynek,	Č. Ski klub, Praha	234·20
3. Německý Bořivoj,	S. K. Slavia, Praha	323·40
4. Pech Vítězslav,	Č. Ski klub, Vysoké n. J.	283·40
5. Filip Josef,	Lyžařský Klub, Brno	281·60
6. Stehlík Leoš,	S. K. Slavia, Praha	280·10
7. Vondrák Karel,	Č. Ski klub, Hradec Kr.	247·30

#### Třída starší:

1. Krňoul Rudolf,	S. K. Slavia, Praha	227·50
2. Rath Emerich,	L. Z. K., Praha	220·40

Meeting ukončen odpoledne o 5. hodině rozdělením cen v moderní, krásně architektonicky vyřešené hale grandho-

telu Hwiedzoslav. Předseda Dr. Scheiner vzdal uctivé díky p. ministru ing. Novákovi, za jeho protektorát a vzácnou návštěvu závodů a ježto p. ministr přijel jako zástupce vlády prosil, by vřelé díky Svazu tlumočil i na místech příslušných. Pan ministr v odpovědi rozhovořil se v delší hluboce založené řeči o významu sportu vůbec a lyžařského zvláště o jeho vlivu na duševní i fyzické schopnosti mladé generaci a jeho ideálně sblíživí moci po stránce mezinárodní. Krásná, vzácná řeč p. ministra, *jaká málo kdy u nás a jistě i v cizině zástupcem státu k sportovcům byla pronesena*, byla přijata s hlubokým zájmem. Předseda Dr. Scheiner ve vřelém dalším proslovu, poděkoval p. ministrovi za jeho vzácná slova a pozdravil pak cizí hosty. Bratry Poláky a Jugoslávce plyně v jejich mateřštině.

Cizím delegacím pak zvláště ještě za jich účast ve francouzském a německém svém proslovu poděkoval mezinárodní tajemník Svazu p. Dr. Moser.

Jménem cizích delegací neméně vřele promluvili za Polsko p. Oppenheim, za Rumunsko starý, vzácný náš přítel Dr. Th. Rosetti Solescu a za Jugoslavii náš dávný bratrský kamarád Dr. Stanko Kmet. Za H. D. W. ujal se pak slova p. Vater z Liberce. Lituji že pro nedostatek místa, není nám možno tento pozoruhodný projev uveřejnit doslovně. Vzpomenul společných přátelských zápolení H. D. W. se Svazem lyžařů ve sportu doma a společných zápolení — bok po boku („Schulter an Schulter“) v cizině. Projevil přání, aby toto sportovní cenné přátelství, toto porozumění a snášenlivost bylo vzorem a příspěvkem pro příští dokonalý poměr mezi oběma národy v naší zemi a příspěvkem pro ideu příštího dokonalého bratrského lidství. Jeho řeč odměněna byla dlouhotrvajícím, neutuchajícím potleskem.

Za ministerstvo zdravotnictví promluvil p. vrch. insp. Očenašek. Nádherné ceny darované ministerstvem obchodu, ministerstvem obrany, ministerstvem školství, p. *ministrem obchodu* a naším pečlivým přírýmým hospodářem p. Oškou Svazem lyžařů, spolu s plaketami byly rozdány vítězům.

Ivan Komárek.

TECHNICKÝ ODBOR SVAZU LYŽAŘŮ RČS. konal svoji 7. schůzi 27. února t. r. v Praze. Předseda Jarolímek podal soubornou zprávu o činnosti T. O., o závodech a podnikcích domácích i našich zájezdech zahraničních. Obzvláště podrobně zabýval se mezinárodními závody FIS v Zakopaném a mistrovstvím ČSR. na Štrbském Plese. Probrány zprávy jednotlivých referentů. Štkpt. M. Frgal podal radostný referát o skvělém úspěchu naší hlídky vojenské jako celku i jednotlivých jejích členů na závodech v Luchon-Superbagnères v Pyrenejích ve Francii, kde byla dobytá řada prvních míst i championát Francie. (Otakar Německý). Místopředseda T. O. Ivan Komárek podal rovněž příznivý referát o účasti naší na mistrovstvích Rumunska v Brašově a zdůraznil zejména nadějnou budoucnost závodníků naší druhé třídy Jiřího Beranovského a Čivrného, kteří porazili zde první třídu Polska a Jugoslavie a Rumunska. Norbert Lang podal pak zprávu o zájezdu do Klingenthalu na mistrovství Německa. Vyřizena obsáhlá běžná korespondence. Závod o pohár kongresového můstku byl pro přeplnění závodních termínů a z technických důvodů prozatím odložen na neurčito. Závod svazových hlídek koná se 10. března 1929 na Zvičíně. Podány referáty o řadě závodů klubovních, župních, veřejných atd. a jednáno o protestu Lyžařského závodního klubu ve věci protestu klasifikace Zik. Ruuda při župním přeboru župy Pražské. Schváleny výsledky cvičitelských zkoušek župy Západočeské. Cvičiteli jmeno-

váni: Alexandr Čadek, Karel Svoboda, Hermína Faloutová, L. Nejedlý, Stanislav Synek, Löffelmann, Milka Čadková, Stanislav Žák, L. Sirový. Norbert Lang referuje o Soledrově lyžařském kursu, který odjíždí do Sv. Antonína na Arlbergu 9. března.

I. K.

ÚLEVY V POHRANIČNÍM STYKU. Zemský úřad v Praze sdělil k podání Svazu lyžařů ve věci úlev v pohr. styku, že o úlevách v pohraničním styku s Německem platí ustanovení vyhlášky ministra vnitra ze dne 27. dubna 1928, č. 66 Sb. z. a n. uveřejněné v Zem. zákoníku pro Čechy z roku 1928 č. 15, pokud se týče vyhlášky zemského presidenta ze dne 17. června 1928, č. 230.297 z. z. č. 16 z roku 1928. V daném případě pak přicházejí v úvahu ustanovení článků 11—15 cit. min. vyhlášky, upravující styk výletní.

Článek 11. stanoví:

„Osoby, které se zdržují v pohraničním okrese jednoho státu za zotavením nebo léčením a které nepotřebují ke vstupu na území druhého státu visa, jsou účastny úlev pro výletní styk dle následujících ustanovení.“ K tomu podotýká zemský úřad především, že k tomu, aby mohl býti někdo účasten úlev pro výletní styk, není potřeba bydliště nebo určité dlouhého pobytu v pohraničním okrese. Stačí k tomu sebe kratší pobyt za zotavením nebo léčením v pohraničním okrese. Visová povinnost ve styku s Německem byla zrušena.

Článek 12. stanoví:

„Úlev výletního styku jsou účastny osoby, které se vykáží průkazem, do něhož jest zapsána poznámka dle odstavce 2. (výletní doložka) nebo, které se vykáží zvláštním osvědčením (výletní osvědčení).

Výletní doložka a výletní osvědčení vyhotovují se na úředních formulářích osobám, které sice nemají pasu, za to však úřední průkaz, opatřený podobenkou (na př. občanské legitimace, železniční legitimace a jiné).

O tom, zda je připuštěna pouze výletní doložka nebo pouze výletní osvědčení a zda a za jakých předpokladů v nezávadných případech netřeba podobenky na výletním osvědčení, dohodnou se vyšší správní úřady obou států.“

Čsl. úřady a orgány budou zatím jako dosud vydávati a také vydávají jako výletní průkazy toliko *výletní osvědčení*. Osoby, mající výletní osvědčení, musí při překročení hranic a za pobytu v cizím státě míti při sobě vedle výletního osvědčení úřední průkaz s podobenkou, na základě něhož bylo výletní osvědčení vydáno. Místo toho může býti ovšem nyní opatřeno také podobenkou samo výletní osvědčení.

Článek 13. stanoví:

„Udíletí výletní doložku a vydávati výletní osvědčení jsou nadále oprávněny úřady, které byly dosud pověřeny vydávati příslušná osvědčení.“

K vydávání výletních osvědčení jsou zmocněny na pomezí pruském pohraniční politické úřady I. instance a pohraniční četnické stanice, na pomezí saském pohraniční politické úřady I. instance, pohraniční kontrolní stanice a pohraniční četnické stanice. Na pomezí bavorském, kde nebyl výletní styk dosud jednotně upraven, doporučuje se, aby se turisté obraceli vždy na příslušné okresní úřady resp. pohraniční kontrolní orgány o informace. I zde ovšem nutno jako výletního průkazu užívati výletního osvědčení.

Za vydání výletního osvědčení vybírá se poplatek 1 Kč za tiskopis a dávka za úřední úkony podle položky 51 sazby B vlád. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 254 Sb. z. a n. v částce 5 Kč, tedy celkem 6 Kč za jedno osvědčení.

Výletní osvědčení pro rodiny a hromadná výletní osvědčení vydávati nelze.“

J. K.



*Pohled na Giewont od Zakopaného.*

*Foto M. Schabenbeck, Zakopané.*

Dr. JOSEF KALIBERA.

## *Mezinárodní závody FIS a mistrovství Polska v Zakopaném.*

Dlouho před těmito velkými závody mluvilo a psalo se o nich v celé Evropě. Poláci věnovali velikou péči rozsáhlé propagandě, která se neminula cíle. Na jejich pozvání sjeli se do Zakopaného reprezentanti všech lyžařských národů evropských. Užívala-li tudíž mezinárodní žurnalistika výrazů „o mistrovství Evropy“, nečinila tak zcela bezdůvodně. Poláci sice nedosáhli formálně na FIS tak velké koncese, jako my pro Janské Lázně 1925, které jsme mohli aspoň nazvat (když už ne v bodech klasifikovati) „mistrovstvím Střední Evropy“, nýbrž musili se spokojiti prostým názvem „Mezinárodní závody FIS“, ale ve skutečnosti dosáhli sportovně daleko více, soustředivše opravdu celou prvotřídní konkurenci evropskou ve všech závodech. Byli tam Norové, Finové, Švédové, Němci, Čechoslováci, Poláci, Lotyšci, Angličané, Francouzi, Švýcaři, Rakušané, Maďaři, Rumuni, Jihoslované a Italové. Program podniků zakopanských zabral celý týden od 4. do 10. února 1929. Zevní rámec závodů byl velmi slavnostní. Město bylo skvěle dekorováno prapory, chvojím, slavobranami i světly. Největší péče věnována byla vedle nádraží a jeho blízkého okolí hlavně centru města v ulici Krupówki, které bylo poseto guirlandami. Právě před hotelem „Morskie oko“, kde sídlelo technické pořadatelstvo „Kierownictwo“ závodů a kde bylo po celý týden nejdříve, veselé vlála nad středem ulice československá vlajka. Organizace celého podniku nejen po stránce technické, ale i ubytovací, stravovací, společenské, mezinárodní, tiskové, informační atd. byla do detailu propracována. Ze všeho bylo zřejmo, jaké asi velké sumy peněz byly na tento

velkolepý podnik vynaloženy. Hlavní výkonnou silou bylo vojsko. Všechny kanceláře byly plny důstojníků, všechny služby vykonávali a všechna zařízení obsluhovali poddůstojníci a vojáci. I četnictvo bylo v ohromném počtu v permanenci. Jak ovšem v Polsku jinak nelze, zaskřípala někdy klečka tohoto ohromného stroje. My, kteří jsme si připadali tam přece jen „západními“, nechtěli jsme často ani věřiti, že při jakési zevní pomalosti a lhostejnosti, jež číselně přímo ze všech výkonů zevní správy, počínaje železnicí a konče značkováním závodních tratí, měly všechny podniky ráz zevně tak rychlý a možno snad říci i přesný. Bylo to ovšem v prvé řadě zásluhou ohromných mass pracovních sil vojenských i civilních a výsledkem jistě plných pokladen, jež byly k dispozici. Pak ovšem jde vše. — V posledních dnech před zahájením závodů počalo se Zakopané plnit domácími i zahraničními závodníky a hosty, ruch byl stále intenzivnější, což bylo možno pozorovati již i z množících se chyb organizace, až konečně rozbršelo se slunné jitro, kdy byl dán signál k boji.

### *Padesát kilometrů.*

Slavnostně vyzdobené místo startu a cíle na kopečku „Wilezniku“ zcela blízko centra města, černá se lidmi. Dvě řady tribun jsou hustě obsazeny oficiósy i soukromníky a obecenstvo stojí za bariérami i před nimi v délce několika stovek metrů. Závodníci nejrůznějších národností stojí v pestré směsici mezi tribunami. Čeká se jen na — našeho Jarolímka. Už je tu, stopky do rukou a velký boj se počal. Nora Petra Belguma



President Polské republiky Ig. Mościcki přihlíží závodu na 18 km.

Foto Dr. Kalibera.

čeká zde údel vyběhnouti první. Nikdo mu jej nezávidí. Němec Wahl jistě z toho důvodu nestartoval, vytáhl totiž jedničku. Slavná jména Finů, Švédů, Norů, Švýcarů a všech ostatních národů jdou od úst k ústům. Vyžádali jsme si mapu trati a sotva opustil poslední závodník, náš Fišera, start, vydáváme se na trať. Její konec, přicházející opět na tomto místě do Zakopaného, nemůžeme naléztí. Dovídáme se, že to jde tam a tam, jdeme podle mapy a stále nic. Potkáváme mládence s kupou praporků, který jde zřejmě značit, ptáme se, ale on „přeprašám pány“, nic neví. Je to takové divné. Jedeme po silnici, kudy podle mapy trať zřejmě jde — nic. Konečně najdeme skupinu vojáků, montujících telefon; ani oni „proše pány“, nevědí nic jistého, mají rozkaz postavit tu telefon, to je všechno! Pokračujeme v krásné stopě „po čichu“ a potkáváme asi na 40 km několik mládenců, horlivě píchajících praporky. Ale je to typické: ptáme se, jaké je to nahoře, odkud přijeli — nevědí. — Míjíme skupiny domácích lyžařů a po zlámání prvé lyže (Hauner) zakotvili jsme na „puntu kontrolním“ č. 4., kde jsme vesele vykonávali kontrolu — sami. Teprve později přijelo v saních děvče jako květ, za ní pak celá řada ctitelů v saních, motocyklech a autech. Této krásné kontrolorce Emerich Rath vesele diktoval průběh závodu, stopoval a počítal časy. Pak zabalila jeho elaborát a dala prásknouti do koní, odvázející bezvadný kontrolní list, jako vzácnou kořist. Od této chvíle zjednalo si toto děvčátko, které přes svých dvacet let pro samou „nudu“ sotva jevílo chuti k psaní, jisté pověst „primovní spolehlivé funkcionářky“. Snad dá Bůh a junácké nám štěstí, že se, bledá varšavská kráska, shledáme zas jednou na nějaké důležité kontrole — pak to zas všechno poběží jako na drátkách a vy se vrátíte ke svému „prézesovi kierownictwa“ s výsledky časů, čistými jak sklo.

Konečně jsme tedy byli na trati, která, vycházejíc ze Zakopaného (840 m), „vystoupila“ vlnovitě v prvních

pěti kilometrech o celých devadesát metrů, aby pak v dalších sedmi km „klesla“ asi o 150 m, opět vystoupila o dvě stě (proběhnuvši dříve údolí Czarného Dunajce) po jakémsi hřebenu vrátila se na chatu Gubalówku na druhé straně Zakopaného a v druhé polovici, takřka po rovině pak klesla do Poroninu, odkud opět „stoupala“ údolím Cichawoda v délce 13 km o 250 m na výšinu Zapowski las, kde jsme stáli, odkud střídavým terrainem klesla opět do roviny Zakopaného. Těchto 50 km „po rovině“ přirozeně konvenovalo nad jiné Finům, kteří vrhli se také do závodu s ohromným elánem. Trať měla mimo start a zároveň cíl celkem šest „stací telefonických“, jeden „pukt odžywcy silnic zaopatrzony“ (velkou stravovací stanicí na km 28), jeden „pukt odžywcy slabo zaopatrzony“ na km 36 $\frac{1}{2}$ , jeden „posterunek kontrolny“ a čtyři „punkty kontrolne“. I mimo tyto posice bylo na nebezpečnějších místech trati (lávky a pod.) vojsko. Po celé dráze byly skupiny domácích lyžařů „povzbuzujících“ svoje borce hlavně soustavně organisovaným vedením, při čemž se neostýchali vésti své závodníky i kolem kontrol, aniž by se kdo nad tím pozastavil. — Dráha rozdělena byla na šest etap. V první etapě nasadil ohromné tempo náš Donth. Projel těchto sedm kilometrů za 31 min. 50 vt., o dvě minuty lépe než Švéd Jonsson a Fin Saarinen. Vítěz Knutilla jede zde teprve jako pátý podle času. Liikanen třináctý, první Nor Stenen jako dvanáctý, Švýcar Bussmann jako devátý, náš Fišera jako osmnáctý a Německý jako devatenáctý. — V druhé etapě vyčerpaný Donth odpadá až na místo šestnácté. Ku předu posunuje se jako časově prvý Švéd Ole Hanson, druhým je Nor Skagnaes, třetím Švéd Jonsson, čtvrtým Švéd Bergström, pátým Fin Saarinen, teprve šestým Knutilla. Stenen je již patnáctým, Německý jde vpřed o jedno místo, Fišera odpadá na místo dvacáté druhé, Bussmann je desátý. — Ve třetí etapě vede již Saarinen, následován Švédem Jonssonem, třetí je Knutilla,



Bronislaw Czech (Polsko) v závodě sjezdovém.  
Foto Schabenbeck, Zakopané.

čtvrtý Bergström, pátý Hanson, šestý Skagnaes, Donth je již opět osmý, Německý se zlepšuje neustále, jde na místo čtrnácté, Fišera rovněž nasadil a je šestnáctým, před nimi jako devátý Bussman. — V etapě čtvrté (po dosažení nejvyššího bodu trati) vede stále Fin Saarinen, za ním opět Švédí Jonsson a Bergström ve stejném čase (jedou nyní v neustálém závěsu), Fin Knutilla odpadl na místo čtvrté, o něž se dělí stejným časem se Švédem Hanssonem, šestý je Nor Skagnaes. Donth se zlepšil o jedno místo, je devátý, Německý zůstává na svém čtrnáctém, Fišera odpadl o jedno místo, je sedmnáctým, také Bussmann se zhoršil o dvě místa a jede jako jedenáctý. — V etapě páté (po absolvování hlavní stravovací stanice v Poronině) ujímá se definitivně vedení vítěz Fin Knutilla, následován po třech minutách svým druhem Saari-nenem a po čtyřech minutách Švédem Hanssonem. Čtvrtým je Švéd Jonsson, pátým Švéd Bergström, šestým Fin Liikanen, sedmým Nor Skagnaes, osmým je již Donth, devátým Nor Stenen, desátým Švýcar Bussmann, jedenáctým Nor Haakonsen, dvanáctým Německý ve stejném čase s Polákem Motykou, konečně čtrnáctý Fišera, který jede nyní velmi dobře. — V poslední etapě končí závod vítězně Knutilla ve výtečném

čase 3,50,01, sledován Finem Saarinenem, 3,53,23, třetím je Ole Hansson 3,53,30, čtvrtým Fin Liikanen 3,56,15, pátým Švéd Jonsson 3,58,07, šestým Švéd Bergström 3,59,05 (jenž končí serii těch, kdo jeli trat' pod 4 hodiny), sedmým Nor Skagnaes 4,02,43, osmý Čechoslovák Donth 4,04,39, devátý Nor Stenen 4,11,51, desátý Čechoslovák Německý 4,19,05, jedenáctý Švýcar Bussmann 4,20,29 dvanáctý náš Fišera, 4,20,33, třináctý Polák Motyka 4,25,10, čtrnáctý Polák Krzeptowski 4,26,40, patnáctý náš Slonek 4,27,54, atd. Nor Haakonsen je až sedmnáctý, Maďar Czekey dva-cátý třetí, Jihoslovan Godec dvacátý sedmý — poslední.

Výsledek závodu byl pro nás velmi čestný. Česko-slovenští závodníci Donth a Německý jsou za Finy, Švédy a Nory prvními ze Střední Evropy a Fišera jen o pouhé čtyři vteřiny za Švýcarem Bussmannem. Po nich ještě Nor Haakonsen, všichni Poláci, Maďarsko, SHS atd.

Rozradostnění nad tímto výsledkem jsme odpoledne přítomni losování závodu ve sjezdu. Bylo nutno změ-nit původní dispoice, neboť štkpt. Frgal, zanepráz-dněn jsa starostmi o hlídku, z níž Möhwald počíná churavěti, nemůže startovati. Jarolímek staví tudíž mužstvo: Brabec, Hauner, Podolský a Rudl. Ještě před večerem vydávají se všichni závodníci na Halu Gasienicowu, kam docházejí dosti utmácení až v noci.

### Sjezdový závod.

Zdůrazňuji, že šlo o sjezd a nikoli o slalom. Počasí bylo velmi příznivo. Nádherné slunce zalilo moře ta-tranských vrcholů a štítů, když závodníci vystoupili ke startu pod Kasprovu Czubu, vysoko nad Halou Gasienicovou, na místo zvané Suchá Przeleczka. Závod rozdělen byl na dva díly. Cíl prvního byl na Hale Gasienicově, kde byla zbudována tribuna pro presidenta republiky polské Ig. Moścického, druhý díl měl jíti pů-vodně z Halý Gasienicovy dolů, ale pro nemožné sně-



William Bracken (Anglie).  
(Ilustrowany Kurjer Codzienny)



Závodníci: Glaser (H. D. W.), Recknagel (Německo), Purkert (H. D. W.), Hein (H. D. W.)  
před tribunami v Zakopaném. Foto Löwit, Bielsko.

hové poměry byl přeložen na Kopu Magóry a cíl byl na boudě Hala Olszycka Górna. Výškový rozdíl prvního dílu 450 m, druhého dílu 350 m. Zatím, co konány poslední přípravy, představen byl p. prezidentovi náš Jarolímek, bez něhož se pak v Zakopaném neodbyl žádný závod. Poláci bez jeho přítomnosti zásadně nechtěli nic podnikat. — Rath v mrazu sice, ale skvělém slunci pojížděl polosvlečen, což budilo sice sensaci u diváků a fotografů, takže byl terčem aparátů, ale s čímž nebyli spokojeni někteří moralistní funkcionáři. — Ke startu dostavili se Angličané s ohromně širokými lyžemi, adjustovanými zvláštními „sjezdovými“ vynálezy, na-proti tomu Švýcaři s úzkými závodními běžkami, naši na lyžích závodních a polozávodních, Poláci na závodních a turistických, byla to pestrá směsice praxe a theorie, kde byly všechny základní poučky o sjezdu stavěny na hlavu v plné váze slova. Ba možno říci, že na hlavu stavěli se i závodníci sami při závodu, který byl spíš výkonem odvážným, než sportovním. Lámalo se vše, co se dalo, lyží a holí počínaje a rukou a nohou konče. Sníh byl nepříjemně střídavý, prachový, zmrzlý, površek nesoucí i bořící se. Závodníci různě řešili tyto překážky švihy a skoky všeho druhu, také pády dobrovolnými i nedobrovolnými, v čemž byli obzvláště Angličané mistry nad mistry. Favority byli Polák Bronislav Czech a Angličan William Bracken. Czech vyhrál první díl, Bracken druhý díl, při součtu časů však byl Czech o tři vteřiny lepší. První díl jel se podle čísel, druhý díl však již podle toho, jak závodníci projeli prvním cílem. Mezi oběma závody byl příjemnou vložkou oběd. Postrádali jsme však soudce, který by kontroloval délku lyží. I cíl druhého dílu byl velmi špatně položen na prudkém svahu před samým lesem, takže se 90% závodníků „položilo“ ještě před cílovou branou, aby zmírnili rychlost, neboť jinak dostali by se ihned za cílem „do styku“ s lesem. — Sensací u startu i u cíle byly dvě odvážné Angličanky: miss Goreen Elliot a miss Durell Sale-Barkner. Obě dvě byly lepší než náš Brabec,

který jako první Čechoslovák umístil se na šestnáctém místě, jelikož však dámy do konkurence nebyly připuštěny, startovaly mimo a podle času byly by 13 a 14. Závod stal se kořistí Czechovou, který měl přes svoje ohromné umění značnou výhodu ve znalosti terrainu — je ze Zakopaného. Kdyby toho nebylo, byl by jistě Bracken vítězem, protože třívteřinový rozdíl na terrainu nazpaměť známém je příliš málo proti člověku, který stráně ty sjíždí poprvé v životě. Bracken zůstal tedy druhým. Třetím byl Lauener, čtvrtým Kaufmann a pátým Troiani, všichni Švýcaři. Šestým byl opět Angličan Nixon, sympatický, odvážný mladý muž, který po tomto sjezdu dostal kuráž i na můstek. Poznal pravděpodobně, že už nic horšího, než tento sjezd, není pro žádného lyžaře přichystáno. Že pak Nixon i můstek jen „jezdil“ a neskákal je zase jiná kapitola. — Z našich Podolský a Rudl zlámali lyže a Hauner přijel až devatenáctý v čase značně víc než dvojnásobně horším vítěze (jenž jel za 6,52'), takže jsme dopadli po skvělé paděsatce až příliš bledě.

Hledali jsme tudíž

#### *odškodnění v dámském závodě.*

Trat' jeho se tajila jako všechny zdejší trati. Naši vůdcové se dověděli, že start je na chatě Gubalówce, přímo nad Zakopaným na takovém zrádném vrchu, který se zdá malý a příjemný a zatím je šeredně vysoký a obtížný. Byli jsme tedy obhlížeti terrain s výsledky málo potěšitelnými. Sníh nestál za nic, ba byl skoro horší než na sjezdu. Na tuto jižní strán' totiž vesele pražilo slunce a k sněhovým překážkám přistoupilo i tu a tam kamení.

Ráno musely naše dámy se svými kolegyněmi z HDW pěšky vystoupiti nahoru, kde je přijala jediná funkcionářka (jež byla i statérkou). Nevím, je-li moudré ustanovovati dámu na tak důležitou funkci, jako je startérská, při velkém mezinárodním závodě. Tentokrát to dopadlo dobře, protože hodinky i listinu kontrolovali jí náš Dr. Eger a pan Kunz z HDW. Start se zdržel —



Staszek Polankówna (Polsko) a Běla Friedländerová-Havlová (Českoslov.)  
dvě soupeřky v závodě žen v Zakopaném.

proč nebylo nám známo. Mrzlo strašlivě a čekání u cíle bylo utrpením, obsluhovatí aparát dokonce pravým mučednictvím. Telefon dobře hlásil i okamžik, kdy dámy odjíždějí. Třídrem bylo možno valnou část trati sledovati. Služba informační u cíle byla opět, jako i při 50 km, skvělá. Závod šel značně sjezdem, výškový rozdíl mezi startem a cílem 300 m, na trati byly však i značné roviny a tu a tam nějaký kopeček. Možno však o něm říci, že to nebyl závod dam, ale závod dam za vodiči. Mimo naše dívky bylo vedeno vše. Nepokryté to konstatuji, právě jako to učinilo přede mnou mnoho i mezinárodně významných funkcionářů u cíle. Říkali jsme si, jací jsme to u nás *sportovci*.

Vzpomněli jsme si, jak byl před časem rozvířen povrch našeho klidného lyžařského života strašlivou distancí Emericha Ratha na celé dva roky za neprokázané vedení Běly Friedländerové na Klínovci — té Běly Friedländerové, mladé dívky, která může již letitému Emerichovi říci: Tak o kolik to chcete—? Za tuto theoretickou vinu a řekněme si upřímně, omyl, byl u nás starý internacionál trestán, my si podovolíme jen slabě obsadit trať, abychom měli pro naše závodníky vlastní potravu, vosky a jiné potřeby, ovšem i povzbuzení, což jsme také při dámském závodě učinili, ale viděli jsme, že jsme byli sami takovými idealisty. Všichni ostatní, najmě Poláci, měli po celé trati zorganizováno soustavné vedení v pravidelných štafetách. Závodnice byly přímo předávány od jedné skupiny ke druhé. Polankówna je dobrá jezdkyně, ba můžeme říci — jezdec, protože je po této stránce víc mužem, než ženou, tím méně potřebovala vedení tak velkolepého — anebo je skutečně potřebovala a pak i výkon naší Běly vzroste o 100%, protože vedena nebyla ani na jediném metru trati, neznala terrain, kde byla po prvé v životě, kdežto Polankówna zbrázdila tyto stráně již nesčetněkrát, Běla neznala ani metr trati, kdežto Polankówně byla dobře

známa a z toho důvodu se tak úzkostlivě tajila cizím závodnicím. Běla ztratila lyži, jež se jí vyzula, nebylo to sice příčinou porážky, ale znamenalo to čas velmi drahocenný, tím spíše, že Běla jela 13. a Polankówna 15. a je vždy lépe v závodě doháněti, než utíkat. Bylo radost podívat se na Polankównu, doprovázenou jako nějaké Veličenstvo kavalkádou jezdců, vpředu, vzadu, na stranách a viděti naši Bělu, jedoucí ve „splendid isolation“. Hudba vesele uvítala všechny „paní“, do cíle přijíždějící a viděli jsme tu dokonce vzácný zjev, že „jednička“ přijela do cíle skutečně první.

Polankówna přijíždí dříve než Běla, která jde brzo za ní, ale v čase o 2 min. 55 vteřin horším. Bylo se co obávatí Švýcarky Josy de Latour ze Sv. Mořice, tu však stihlo skutečné neštěstí. Zlámala na jednom z četných sjezdů lyži. A tu objevuje se „náhodou“ její přítel Bussmann právě v okamžiku, kdy je ho nejvíce potřebí, svléká svoji lyži i s botou, kterou k vázání „Broorwith“ je třeba a dává své kolegyni. Bussmann okázal se zde vodičem hrdinným. Dojel domů o jedné lyži a s nohou pouze v punčoše, protože malou botu své přítelkyně nemohl obouti. Pomyslíme-li na ohavný mráz 20°, oceníme správně jeho čin při úvaze, že den na to čekala jej obtížná 18kilometrovka a že vydával svoji nohu v nebezpečí omrznutí tak lehce. — Žádná jiná závodnice již nemohla Bělu ohroziti. Obě dívky, totiž Polankówna a Běla Friedländerová, staly se ihned po svém bezprostředním příjezdu obětí fotografů, kde musely se stavěti do nejrůznějších posic, jež fantazie profesionálních i amatérských majitelů objektivů vynalezla. — Polský tisk nezachoval se však k Běle podle její zásluhy. Mlčel o ní přímo markantně, jako by cítil, jak na vlásku viselo vítězství jejich bohyně Bronislavy Staszek Polankówny, již všude nazývali mistryní Evropy a která, nemíti svých výhod, byla by určitě postoupila svůj titul Běle, což se dokázalo na Štrbě. — Třetí byla opět Polka





*Kristian Johannsson (Norsko), ve skoku na Krokwi v Zakopaném.*

*Foto H. Schabenbeck, Zakopané.*

Zietkiewiczova, následovaly další Polky, teprve 9. je Heda Niemitz z HDW. Naše Richtrová zřejmě nestačila na tuto konkurenci. Je to sice velmi milá, ale na závodnici příliš flegmatická dívka, třebaže technicky zdatná. Schází jí však ten „svatý“ plamen závodivosti, který má v plné míře Běla. — Kozáková je slaboučká dívka, tělesně i nervově příliš málo vybavená na „muže“ druhu Polankówny. — Je opravdu záhadou, proč nebyla místo této křehké dívenky vyslána do Zakopaného Gut'a Hochmannová, loňská přebornice pražské župy, děvče technicky, fyzicky, nervově i co do vůle a závodivosti dokonalé? Nebo některá z jilemnických dívek? Mám za to, že klubovní zájmy měly by jít stranou při výběru reprezentačního mužstva a jisto je, že naše mužstvo zakopanské nebylo prvotřídní a mohlo být lepší.

Přes to úspěch Běly Friedlándrové je nejlepším místem, jež bylo pro Československo v Zakopaném, dobyto a patří jí za to sportovní dík nás všech.

A pak jsme vodili naši Bělu po Zakopaném, pocíťující rozhodně více pýchy z jejího úspěchu, než ona sama, když jsme kamkoliv vkročili a lidé si říkali, to že je ta Češka.....

### *Osmnáctikilometrový závod*

byl bojem, který stál za podíváním. Den sice netvořil mu nijak skvělý rámeček, protože se trousil sníh až skoro do poledne, zato vše ostatní bylo prvotřídní — i zima. President Moścický vstupuje za zvuků hymny se suitou vysokých důstojníků na svoji tribunu. Startér dává znamení, přistoupí chlapec, přemázne lyže modrou barvou, aby nemohly být vyměněny a již sympatický kapitán Loteczka zmáčkne stopky. Náš velký přítel, kap. N. R. Oestgaard, pobočník norského krále a místopředseda FIS stojí v tlumu svých chlapců a rozmlouvá se Simon-

senem, který je norským trenerem Poláků. Oba jsou hledaným terčem aparátů. — Skvělá jména jsou od úst k ústům. 99 závodníků z celé Evropy jde do boje. Z nich je plná čtvrtina Čechoslováků — 25! Závod jede se i jako mistrovství Polska. Plnou hodinu trvá start. Zima je značná. Soudečové vyfasovali ohromné burnusy a odstartovavše celé pole, zatancovali si v cílové linii — kolo. Informační služba jest opět dobrá. Na obrazu trati vidíme podle posunovaných čísel opět celý průběh závodu, ovšem jen v zorném poli etapních stanic. Megafony pracují bezvadně. Cílové místo je tentokrát čistě vyklizeno. Netrvá dlouho a je hlášen první závodník na obzoru — je to známý Nor Ole Stenen. Vjíždí za burácejícího potlesku. Za ním se již řada netrhne. Trať je před cílem hustě obsazena v délce několika set metrů hlavně polským obecnstvem, které nadšeně povzbuzuje své borce. Vodiči polských závodníků běží s nimi takřka do cíle, kde je musí četníci odhánět. Vesele běží náš přítel Ruud. Nic si nepřipouští tíhu závodu, ví, že si ztrátu času „naskáče“ v bodech za svůj ohromný styl. Finové zahodili osvědčené norské poučky a běželi po způsobu starých Laponců, žádný odraz, žádné třítaktové tempo, jen běh, úžasný, skutečný běh. A vyhráli opět. Však také trať byla jako dělaná pro Finy. Celkem rovina, s malými výstupy a sjezdy. Vzpomínáme, jak asi běželo by se našemu Vládovi Novákovi, nic lepšího nemohl by si nikdy v životě pro sebe přát. Nikdy již nebude mít tak ohromně lehkou mezinárodní trať — celkový rozdíl mezi nejnižším a nejvyšším bodem trati byl 230 m. A to se trať přímo vyhýbala rapidnějším změnám teraínu. Závodníci vystoupili na nejvyšší vrchol trati, aniž to pocítili. Běh byl opět soubojem Severanů. Finové běželi jako s větrem o závod. Vytrvalec Knutilla startoval za naším Vránou a předběhl jej takřka před našima očima. Běh Finů bylo něco ohromného, ve střední Evropě něco nevidaného, proti všem pravidlům a tradicím — ale skvěle



Staszal Polankówna (Polsko).  
(Ilustrowany Kurjer Codzienny.)



Miss Goreen Elliot (Anglie).  
(Ilustrowany Kurjer Codzienny.)

vítězného. — Švédové dali se do nich ze všech sil. Běželi zvláštním stylem, jenž byl kombinací královského stylu norského a divošského běhu Finů, neboť vskutku scházeli jen ústroj na př. takovému Liikanenovi, abychom měli dokonalý dojem divokého Laponce, letícího na svých dlouhých „fjeldski“ jezernatou pouští za sobem. — Norové běželi svým starým způsobem a doplatili opět na tento běh. Přes to bylo něco vznešeného v jejich boji. O jejich úrovni svědčí na př. to, že Vinjarengen předjel našeho Kulku, za nímž startoval, ještě rychleji než Knutilla Vránu. Seveřany dohromady okvalifikoval Rath, že jezdí jako „naolejované blesky“, což bylo termínem, jenž byl ražen v čs. vagoně pro „rychlojezdce obzvláštní pověsti“ — spolu s novým lyžařským „pozdravem“ — „hejha“, jímž jsme se utěšovali v těchto těžkých chvílích: hejha, kamarádi, budeme dnes zhubeni, to bylo jedině, co se dalo říci po drtivém nástupu Seveřanů do tohoto závodu.

Finové obsadili první místa i v běhu prostém i v běhu sdruženém. V prostém běhu za Saarinenem (1:20:03)! a Knutillou umístili se dva Švédové Bergström a Hansson. Teprve pátý je prý Nor Haakonsen současně se Švédem Jonssonem. Čest Čechoslováků zachránil opět Donth, jako devátý, nechav se bohužel předstihnouti Němcem Krebsem. Skvěle jel náš Fišera, absolvovav jeden ze svých nejlepších výkonů vůbec. Umístil-li se při své skutečně skvělé jízdě teprve na jedenáctém místě, možno si dobře představit úroveň desíti prvních. Dvanáctý byl Feistauer, který mile překvapil. Před naše Německého a Slonka vsunul se jako třináctý prvý Polák Motyka. Naši umístili se opět za Seveřany, avšak nikoli bezprostředně. Němec Krebs a Švýcar Bussmann porušili řadu. V běhu sdruženém je Ettrich až desátým. Hain až devatenáctým. Skutečný Čech je až 29 — Hnyk. Přes to porazili naši řadu vynikajících lidí. Počínaje Donthem porazili jsme *osm* Norů (t. j. všechny až na Haakonsena) jednoho Fina (Paavo Nuotio) a jednoho Švéda (Erikson). Fišera a Feistauer porazili sami šest Norů a Švéda. Celkem šestnáct Čechoslováků je lepší než poslední Nor.

To byla také jediná naše útěcha.

### Vojenské hlídky

se utkaly příští den, v sobotu. V předvečer začal padat nový sníh za vydatného mrazu a naši vojáci zapomněli si smýt mazání. Mazali totiž na — dosavadní tvrdý sníh. Časně ráno už bylo naše civilní mužstvo na nohou a pomáhalo jim vydatně. Leč všechno úsilí vyznělo naprázdno. Nebyli hotovi v hodinu startu. Po předchozím hlášení vyjeli první Francouzi, vedeni podporučíkem Jannelem de Thiersant, který, jak jsme viděli, neukládal si přílišnou rezervu v zábavě v předchozí noci. Po třech minutách následují Finové, s podporučíkem Kuwajou. Jsou považováni za nejnebezpečnější konkurenty po dosavadních výsledcích svých krajanů. Jsou nad to i fenomenálními střelci. Třetí vyjždí polská hlídka, jejíž velitel poručík Kasprzyk, sympatický důstojník, nestačí děkovati za projevy účasti. Vyjždějí za skvělého potlesku. — Startér volá Čechoslováky. Nenastupují — nemajíce dosud lyží. Přicházejí Rumuni, vedeni kapitánem Medeleanu a odjedou. V tom přibíhají naši civilní chlapečci s přemazanými lyžemi, vojáci je připínají a za velení nadporučíka O. Německého mizí ze startovních bariér šíleným tempem, dohánějíce tak zpoždění cenných čtyř minut. Poslední opouštějí start osmahlí synové Jihoslavie — za vedení poručíka Predajeviče.

Trať byla značně odlišná od posledních běžeckých tratí. Šla na úpatí mohutného Giewontu a měla četná stoupání i sjezdy. Střelnice byla velmi nevhodně položena a naše střelecká posice byla náhodou nejmizernější ze všech. To dodalo našim, kteří byli již beztoho značně handicapováni nemocí Möhwaldovou, za něhož musil nastoupiti Bartoň, výborný jezdec sice, ale střelec horší než sváteční. Střelnice byla proti našim zvyklostem položena v podélné ose údolí, nikoli napříč, naše posice byla až zcela ve žlabu údolí a pro spousty navátého sněhu šlo těžko střílet. Figury našich ztrácely se jednak proti černému lesu, jednak i sníh mezi střeleckou posicí a terčí zabráňoval spolehlivému zasáhnutí. Chlapci říkali, že kulky často se po cestě dotkly sněhu a tím dostávaly jiný směr. Tolik tedy o střelnici. Byla zkrátka nevyhovující, zvláště pro nás. — Závod sám měl průběh



Nor Hans Viniarengen (vpravo) vítěz závodu sdruženého v Zakopaném.

Foto Löwit, Bielsko.

takřka dramatický. Naši dali se ihned po zmeškaném startu, kterážto věc již sama o sobě nepostrádala jisté sensačnosti, do vážného boje o získání ztraceného času. Hlídka skládala se vesměs z výtečných jezdců, což dávalo naději, že jejich úmysl se jim zdaří. O tom nás vůdce vojenské výpravy, štábní kapitán M. Frgal, odborník svou věc perfektně ovládající, nepřestal ujišťovati. Na jeho slova skutečně brzo došlo. Velitel hlídky, nadporučík Ota Německý, běře brzo pušku Ackermannovu a Johnovu, což nebylo pro něho nijakým handicapem, neboť je o třídu lepší svých vojínů; tím oběma velmi ulehčil, takže hlídka nabývala brzo pole. Šla vpřed přímo neuvěřitelnou rychlostí a projíždějí prvním kontrolním bodem dobyla již zpět své ztracené čtyři minuty. V druhé kontrole dotáhla již Finy a při průjezdu třetím kontrolním stanovištěm měla již náskok plných šest minut nad Finy, jsouc té chvíle nejrychlejší hlídkou závodu. Pak přišla střelnice. Tam ztratili hoši mnoho času. Přijeli dřív než Finové, ale odjížděli ze střelnice později než oni, avšak s časem stále o mnoho lepším. Kdežto Finové využili času na střelnici k 20 zásahům 12 terčů, naši trefili z 30 ran jen jeden jediný terč jedinou ranou. Poláci zasáhli dvanácti ranami 9 figur, Rumuni 11 zásahy 10 figur, Jihoslované 7 zásahy 7 figur a Francouzi 8 zásahy 5 figur. Každá hlídka měla 30 ran. Po absolvování střelnice nasadili Finové vražedné tempo, takové, že sám jejich velitel nemohl je vydržeti a opožďoval se. Průběhem této fáse závodu dlouho jely obě hlídky smíšený. Konečně dostala se finská před naši, což všem nic neznamenalo, protože by se musila naši hlídce vzdálit na šest minut. Dobývala však metru za metrem, vteřinu za vteřinou, zvláště když již Ackermann, značně vyčerpán, se také opožďoval. Nadporučík Německý osvědčil se jako praktický, taktický i psychologický vůdce, dobře ovládající svou věc. Jest jen litovati, že jako důstojník nesměl střílet, byl by pak závod jistě vyhrál. Ještě pět set metrů před cílem byli naši o vte-

řinu lepší, než Finové, kteří museli čekat na svého velitele. Snad by naši porazili i Finy, kdyby nemusili čekat před cílem na Ackermanna, který vlastně přivodil těch pouhých 40 vteřin rozdílu za Finy. Ale stalo se. Špatná střelba ovšem odstavila naši hlídku zcela. Prvého místa dobyli Finové časem 3,11'14" a střelbou výše uvedenou, druzí jsou Poláci s časem 3,16'13", třetí Rumuni 3,19'18", čtvrtí naši za 3,11'54", pátí Jihoslované 3,34'22", šestí Francouzi 3,52'50".

### Prvý den skoků.

Téhož dne odpoledne otevřen byl slavnostně skokem Simonsenovým nový můstek na Krokwi, který byl ohromným nákladem renovován a podstatně zlepšen. Má po obou stranách řady tribun pro obecnost, u můstku samého dvě ohromné tribuny pro tisk oficiální, osobnosti lyžařské a diplomatické, pro presidenta republiky a pro soudce, telefon, radio, informace atd., dole v dojezdu dvě rozsáhlé tribuny pro obecnost. Po dobrých schodech se zábradlím bylo možno dostat se až ke startovnímu místu nájezdu. Celé okolí můstku bylo dobře izolováno a vchody chráněny četníky. Organizace byla dobrá, začalo se včas, radiovými tlampači bylo obecnost o všem podrobně informováno, mimo to modrá tabule oznamovala číslo závodníka a červená tabule délku skoku.

Skoky následovaly à tempo, již také proto, že byl značný mráz a že i pádů bylo poměrně málo. President republiky byl osobně přítomen. Počasí celkem závodu přálo. Norové dali do závodu vše. Byli si vědomi, že jde o jejich primát. Díky svému elánu obsadili všech pět prvních míst. Přes to, že nebyl povolen největší nájezd, skočil Ruud 41·5 a 48 metrů skvělým, pohádkovým stylem a sklídl bouře potlesku. Jeho kamarád Johansson sice jej překonal skokem 50 m, ale protože ve stylu jej dohonit nemohl a první skok měl jen 40 m, zůstal na



Typická krajina v Zakopaném.

Foto H. Schabenbeck, Zakopané.

druhém místě. Vinjarengen skoky 40 a 44·5 m doblý třetího místa a vzhledem k svému třetímu času v běhu získal pro Norsko celou kombinaci a mistrovství Polska. — Čtvrtým ve skoku byl Nor Busterud 39 a 47 m, pátým Holmen 37 a 45 m. Jako šestý připravil překvapení Švýcar Wuilleumier 36 a 46 m, sedmý se rovněž sensačně umístil Němec Kratzer výkony 36 a 44 m. Teprve za ním je Čechoslovák Burkert skoky 34 a 43 m, devátý opět Nor Belgum 35 a 41 m, desátý Polák Br. Czech se skoky 34·5 a 43 m, ale stejným počtem bodů jako Nor Belgum, jedenáctý Polák Szostak 33 a 44m, dvanáctý Nor Stenen, který kdyby lépe skákal, mohl sám lehce dobytí mistrovství polské neboť měl druhý nejlepší čas běhu. První Fin byl Paavo Nuotio skoky 36·5 a 40 m jako 14., náš Hnyk skoky 32 a 41 m jako 16. První Švéd je Eriksson jako 32. skoky 28 a 34 m, daleko za naším Kadavým, který skoky 27 a 35 m, čistě provedenými, je 27. — Soudci byli Polák Fächer, Švéd Holmquist, předseda FIS a její místopředseda Nor Oestgaard. Za soudce délek delegováni z našich Dr. Moser a Dr. Eger do míst dosti důležitých.

### Závod sdružený

získali pro sebe Norové, což přijato bylo velmi sympaticky. První místo doblý Hans Vinjarengen 452·1 body, druhé Ole Stenen 432·86 body. Třetí je Fin Esko Järvinen, vítěz sdruženého běhu, 431·7, čtvrtý jest Polák Bronislav Czech, 431·06, což je úspěch pozoruhodný. Pátý opět Nor Kristian Johansson 429·79, šestý Nor Peder Belgum 428·32, sedmý Fin Paavo Nuotio 423·3, osmý Loisl Kratzer, Němec, který 416·9 body získal cenný úspěch své vlasti, podporován na devátém místě svým krajanem Müllerem 411·5 body. Desáté, jedenácté a dvanácté místo obsadili opět Norové Busterud, Skagnaes a Holmen. Z Čechoslovačků je prvý

Burkert (17.) a Ettrich (18.), náš Hnyk je 23., před Švédem Erikssonem (25.) a Norem Kleppenem (28.), který při skoku 51 m upadl. Celkem klasifikováno bylo 39 závodníků. Poslední byl Rumun Lexen. Naše umístění je slabé, což nutno si nepokrytě přiznat — naši hoši byli velmi slabí proti tak skvělé konkurenci. Ale ani tak dobrý závodník, jako je Burkert, nezískal nijak pozoruhodného místa, naopak je pororuhodně pozadu. Na mráz nelze se vymlouvat, protože znamenal stejnou překážku pro všechny. Burkert prý špatně mazal, resp. mazání „Rekordem“ se mu na onom zmrzlém sněhu neosvědčilo, ale to omlouvá jen málo. *Je nutno se zvednout!* Zakopané znamená pro nás volání v hodině dvanácté, kdy stojíme před soustředěným útokem všech středoevropských národů na naši, až po Zakopané 1929, dobrou posici. Tam jsme ji opustili.

### Skok

měl býti vrcholem velkých dní Zakopaného. Ale mráz 36° učinil z návštěvy můstku jen povinnost, nepřijítí o tak skvělou podívanou, při čemž radost zmizela současně s teplem. — I na slunci ukazoval teploměr 27 stupňů a nebylo nijakou slastí státi i na výsluní, o stínu na můstku samém nemluvě. Slunce bylo dobrým, ale velmi klamným rámcem závodu, který hrozným mrazem trpěl velmi na své sportovní výši. Přes to výkony byly skvělé. Zvláště prvé skoky. Při druhých bylo již působení mrazu zřejmě patrné — byly kratší. Organizace byla opět skvělá. Radio, telefon i megafony fungovaly bezvadně a ještě dříve, než skokan zarážel dole ohromnou kristianii, znalo již obecnstvo délku jeho skoku. Tempo závodu bylo perfektní. Byl tam ostatně v činnosti ohromný aparát pořadatelských, vojenských i četnických sil. Tisíce obecnstva obsadily tribuny na můstku i dole, dojezd i jeho okolí a všechny



*Jak se staralo pořadatelstvo, aby soudci netrpěli 20° mrazem. Vlevo v bílém kožíše náš Jarolímek.*

cesty a přístupná místa v blízkém i dalším okolí můstku. To bylo skutečně imponující. Závod zahájil opět milý Nor Simonsen čestným skokem před soudci: svým krajanem a vůdcem Oestgaardem, Švédem Holmquistem a naším Jarolímekem. Prvý v konkurenci vznesl se do vzduchu Nor Belgum a napověděl skokem  $40\frac{1}{2}$  m že dnes budou délky větší. Nájezd byl ostatně velmi prodloužen, ale přes to nebyla vyčerpána celá jeho dráha. Můstek může být ještě zdokonalen, tak dobře je situován. Švýcar Kaufman skočil  $50\frac{1}{2}$  m a pak už se skoky pohybovaly vesměs kolem této meze — jen naši si vždy šli pro menší čísla. A třebaže bylo tak směšné polské slovo „úpadek“ (= pád), bylo pro nás velmi bolestivé, protože se týkalo hlavně našich chlapců. — Ruud skočil jistě a prvotřídně svých 57 a 55 m a získal jak délkami, tak báječným stylem pro sebe a svou vlast tento závod. Jeho přítel Johansson následoval jej skoky 56, 56 m a Kleppen při druhém skoku  $58\frac{1}{2}$  m (první 54 m) byl velmi nejistý a skoro „v úpadku“. Nakonec se však přece „vyrovnal“ na třetí místo. Nor Vinjarengen rozdělil se o své body (220) délkami 55 a  $55\frac{1}{2}$  m s Němcem Kratzerem (220), jenž skočil 53 a 56 m. Šestý byl Nor Busterud 53 a 55 m, sedmý Nor Holmen 55,  $55\frac{1}{2}$ , osmý Fin Nuotio 48 a 53 m, devátý Němec Röcknagel 50 a  $53\frac{1}{2}$ , desátý Polák Czech 50,  $53\frac{1}{2}$  m. Burkert je jedenáctý 48 a 50 m (!), za ním Švýcar Troiani 51 a  $51\frac{1}{2}$  m, třináctý Švéd Eriksson (47 a  $51\frac{1}{2}$ ), který se proti kombinaci velmi zlepšil. Z našich je nejlepší Pech (25.), který skočil 43 a 47 m. Kadavý při druhém skoku upadl, po prvé skočil 39 m, Hnyk po prvé skočil 39 m, po druhé upadl, Kolařík dvakrát upadl při 42 m. Bořka Německého nepustili po druhé ani můstek, protože po prvé šeredně padl, Vondrák dvakrát si dosednul při 47 m, což bylo pro klasifikaci jako pád ztraceno, Mergans HDW

padl, Příbsch HDW padl atd. atd. to šlo, jakmile znělo z megafonů „Czechoslowacja“. Bylo to zkrátka trapné. Byli jsme skoro rádi, že je konec. Náš milý Sigmund Ruud připravil nám ke konci na rozloučenou překvapení ve skoku  $71\frac{1}{2}$  m, při němž skočil skoro až do přechodu, dotknul se rukama, dosedl a vstal — tedy skoro pád. Ale bylo to skvělé. Jakou pochvalu za to sklídil, ani neříkám.

Ale pak už každý pospíchal do Zakopaného, aby se ohřál, pokud ovšem neutekl dříve.

Večer rozdávaly se ceny. Jen jednou kráčel Jarolímek ke stolu vítězů a to pro krásnou cenu Běly Friedlándrové-Havlové, které patří dík, že před očima Evropy pro nás zachránila, co se zachránit dalo.

### *Naši lékaři*

uplatnili se v Zakopaném značně. Byli to pp.: chirurg dr. J. Vich z kliniky prof. Jiráska, internisté dr. J. Šírl a dr. J. Povondra z polykliniky prof. Libenského, dr. Strítezský a dr. Král z kliniky prof. Syllaby a dr. V. Jonáš — zástupce ministerstva zdravotnictví a tělesné výchovy. Byli na zvláštní pozvání Polského lyžařského svazu činní při vědeckém vyšetřování závodníků a jejich práce byla i na místě vysoce ceněna. Sám prezident polské republiky Ignác Mościcki věnoval jim zvláštní návštěvu a zajímal se o jejich činnost. Sebrali za tento týden mnoho odborného materiálu a dat, což zpracují v soubornou zprávu. Mezinárodní pověst českého lékařství přispěla tak značně k dobrému jménu Českoslováků v tomto shromáždění všech lyžařských národů Evropy. Jsem ovšem po stránce odborné nejméně povolán podrobněji se zmiňovati o jejich práci a přenechávám milerád tento úkol některému z nich.

Snad nám také jednou něco o tom napíše.



Norský team po skoku v Zakopaném: Zleva Busterud, Holmen, Stenen, Johannsson, Belgum, Sig. Ruud (37), Vinjarengen.

Foto Dr. Kalibera.

### Celkem

nemůžeme být spokojeni a musíme upřímně říci, že to s námi bylo dokonce slabé. Není zdravé hledat pak ve zprávách spásu v cifrách a úvahách, přehazovat závodníky podle nejrůznějších kritérií a počítat všechno možné. Faktem je, že jsme byli v Zakopaném 1929 poraženi, jiným faktem je, že jsme byli dříve lepší. Výsledkem ovšem je, že se musíme radikálně zlepšit, nemá-li se historie Zakopaného opakovat. Vyzdvihoval úspěchy v závodech, kde nebyla dostatečná konkurence je nezdravé. Je nutno být upřímným v kaž-

dém směru. Tam a tam jsme vyhráli, protože jsme tam měli slabou konkurenci. Žádnému závodníku není zdravým, vynese-li se při takové příležitosti na papíře na vrchol své kariéry a za týden je pak šeredně bit, má-li konkurenci. Je u nás potřeba ještě mnoho soustavné práce. To se dá dokázat jen záměnou několika příštích zimních saison *závodních* za *cvičné*. Je třeba pevnou rukou energicky vést hochy ve všech horských končinách a neříkat nikdy nikomu: ty něco umíš, nýbrž být upřímným a říci: ještě je to stále málo. Pak nebudeme za hranicemi nikdy tak nemile přemoženi, jako jsme byli v Zakopaném.

NADPOR. V. VON LANGSDORFF:

### Použití lyží ve vojsku \*).

Lyžařství přišlo do dnešní Skandinávie zcela určitě z dalekého východu za *stěhování národů při válečném používání*. Asijské národy používaly sice nejdříve lyží k lovu, avšak v dávných dobách nebylo vlastně velkého rozdílu mezi bojem se zvířaty a mezi bojem lidí a národů.

První určitější doklad o vojenském použití lyží uvádí Saxo Grammaticus kolem r. 1200. Vypráví, jak Finové zvítězili na lyžích nad dobře vyzbrojenými válečníky dánského krále Ragnar-a Lodbrok-a.

Ve středověku jsou lyže pro vojenskou službu používány hlavně ve Švédsku a Finsku a později také v Norsku.

Ve Finsku r. 1590 se podařilo houfu 600 sedláků na lyžích porazit ruské vojsko, které tam vtrhlo. Karel IX.

\*) Čtenáři tohoto článku upozorňujeme na články inž. T. T. Hansena uveřejněné v XVI. ročníku „Zimního Sportu“ pod titulem „Příspěvek k historii lyžařství“.

král švédský, používal lyžařů ve válce s Livonskem, kteří všichni pocházeli z Finska. Na polské bojiště poslal Karel IX. jednu asi 1000 lyžařů, kdežto v ruském tažení roku 1610 měl prý Jakob de la Gardie přes 4000 lyžařů k dispozici.

Norové využili v boji prokázanou převahu svých lyžařů ve válce proti Švédům. Do jejich lyžařských oddílů byli všeobecně bráni jen dobrovolníci. Byl to elitní oddíl, který byl vyzbrojen nejlepší palebnou zbraní a v letě byl částečně přeměněn v jízdu. První vojenský lyžařský předpis vyšel v norském jazyku r. 1774, pozdější roku 1804. Norských lyžařských oddílů naposled a o největším úspěchem bylo použito ve válce proti Švédům r. 1808—1809. R. 1806 byly dva lyžařské sbory v Norsku zesíleny, a tak Norové měli na počátku války zdatnou a dobře vyzbrojenou lyžařskou trupu asi 2300 mužů. Vedle menších úspěšných pútek Norů zasluhuje zvláštní

zmínky boj u Trangenu,\*) kde jedna lyžařská setnina napadla ze zadu Švédy, hájící Trangenské soutěsky, což skončilo úplným zničením Švédů. Bitva u Trangenu byla nejvýznamnějším a posledním použitím lyží ve válce až do velké světové války. Ve světové válce prokázaly užitečné služby německé dobrovolnické lyžařské oddíly ve Vogesách, v Alpách proti Itálii a v Karpatech proti Rusku, o čemž se později ještě krátce zmíním.

Dějiny o použití lyží mohl jsem uvést jen v úryvku. Používání lyží v Norsku bylo podrobněji vyličeeno proto, poněvadž Norové využili lyží nejvíce pro válečné účely a poněvadž také ještě dnešní jejich skvělé výkony svědčí o tom, co vše lze na lyžích dokázat.

Nyní obrátíme se k vojenským úkolům lyžařství:

Pro naše poměry všeobecně jde jen o menší svazky v horské válce (středohory). Použití lyžařů téměř výhradně jest omezeno na převážnou a zajišťovací službu, které jsou ovšem velmi důležité. Největší význam má tedy hlídková služba. Hlídky a pátrači respektive jejich hlášení jsou podkladem rozhodnutí a rozkazů, která mají býti vykonána. Pozorovací hlídky na výšinách s širokým rozhledem, rychlé donášení hlášení, lehce pohyblivé lyžařské oddíly jako úderná síla, překvapení těmito nepříteli, konečně krytí ústupu, vše to jsou úlohy, které v zimním polním tažení mohou býti nejdokonaleji řešeny pouze lyžaři.

Toto a podobné použití lyžařských oddílů má však nejen význam pro pohybu, při pochodu, nýbrž také na oddychu. Buďto chrání vlastní oddíly proti nepřátelským lyžařům, anebo naopak znepokojuje odpočívajícího nepřítelů nájezdy s boku a ze zadu. Ovšem nemá dnes lyžař při všestranném používání polního telefonu takový význam pro předávání zpráv jako dříve. Avšak jest to zase především lyžař, který v hlubokém sněhu linky staví, kontroluje a opravuje.

Podle názorů vojenských odborníků potřebuje vojsko lyžaře pro tyto účely.

1. Pěchota v síle hlídky až roty pro převážky, zajištění a boj. K tomu patří také spojky, signalisté, telefonisté a sběrači raněných.

2. Kulometné oddíly s jedním až dvěma kulometry, obzvláště důležité pro boj v horách.

3. Dělostřelecké štáby, baterijní orgány, dělostřelecké důstojnické hlídky pro zjištění cílů, řízení a pozorování palby dělostřelectva, které zaujalo postavení podél cesty.

4. Orgány velitelství trup: velitelé, důstojníci generálního štábu, štábní personál a telefonisté.

Dosud řečené se týká především války v středohorách. Pro Alpy podle názoru Švýcarů bude velmi účelné, aby celé roty a prapory byly na lyžích, jak také skutečně ve švýcarském vojsku jest zavedeno. Podobně jest tomu i na zasněžených rovinách, (jako v Norsku, Švédsku a Rusku). Tam musí míti lyžařské oddíly nepochybně i určitou bojivnou sílu a pracovati ve svazku rot a praporů, předsunuté na nebezpečná místa a bojující jako první a při ústupu jako poslední v dotyku s nepřitelem. Ve všech případech hrají důležitou roli také saně pro kulometry, střelivo, zásobování, zavazadla a dopravu raněných.

Jako další možnost transportu na lyžích budiž uveden Skikjöring, t. j. jízda na lyžích za koněm. Používá se však jen na zasněžených rovinách, na tvrdě uježděných

cestách, na slabém a pevně umrzlém sněhu. V skandinávských vojskách slouží skikjöring k rychlé dopravě lyžařů, k rychlé dopravě posil na ohrožená místa a k dočasnému zabezpečení důležitých míst vpředu, než dojdou vojska.

Vojenské lyžařství není nyní záležitostí jenom samotného vojska. Lidové rozšíření lyžařství jest zlatým dnem vojenského lyžařství. Proto armáda, která musí míti zdatné lyžaře, jest přímo povinna pilně a účinně podporovati rozvoj lyžařství ve všech vrstvách národa.

Zatím co v ostatních zemích mimo skandinávské zdomácnělo lyžařství jako sport a turistika, má zvláštní význam, že do Francie proniklo především jako válečný prostředek.

V Rakousku a v Německu nebylo s počátku značnější spolupráce mezi vojskem a civilními kruhy, přece však na obou stranách bylo společným cílem, aby vycvičily lyžaře ke zvýšení zdatnosti národa a pro válku.

V Rakousku byly jako první Vídeňské sportovní spolky, které několik let před světovou válkou přizvaly armádu ke svým závodům, zatím co v Německu švarevaldský lyžařský klub jako první začal výslovně s výcvikem lyžařů pro vojenské účely. Roku 1896 švarevaldský lyžařský klub pozval po prvé v Elsasku ubytované prapory myslivců.

Na počátku světové války nemyslílo se na zimní tažení a proto teprve později došlo k výzvě nejdříve tvořiti dobrovolné lyžařské oddíly a k organizaci lyžařských praporů německé armády, složených z dobrovolníků z vlasti i dobrovolně se přihlásivších všech vojinů všech zbraní, kteří byli lyžaři. Výkony německých vojenských lyžařů vidíme nejprve ve Vogesách, později pak v Karpatech a na italské frontě. Nevyhráli přirozeně významných velkých bitev ani šarvátek, a o mnohých malých příbězích a podnicích četli jsme velmi zřídka v denních zprávách německého vrchního velení. Jest to zcela pochopitelné, neboť lyžařská služba jest drobnou prací.

V poválečném zmenšeném německém říšském vojsku nezůstal speciální lyžařský výcvik bez povšimnutí. Formace, vybavené horskou výzbrojí jsou programově vyzbrojeny lyžemi, zatím co také veliká část ostatních formací má lyže, které si opatřila z vlastních prostředků. U prvních lyžaření patří k povinnému výcviku, u posledních používá se lyží více jako sportu k otužení vojska, ačkoliv také tyto při tak zvaných zimních cvičeních mají příležitost v malých rámcích na lyžích vystoupiti.

Poněvadž tak zvaný švédský pohár, putovní cena věnovaná v roce 1912, švédským lyžařským svazem, stala se r. 1925 trvalou trofejí Goslarských myslivců, založil ministr říšské obrany r. 1927 novou putovní cenu pro armádní lyžařské mistrovství. Kdežto švédský závod o pohár byl čistě sportovním závodem mužstva (1 důstojník a 4 poddůstojníci neb muži), jest armádní mistrovství složeno ze závodu sportovního a čistě vojenského. Totéž mužstvo (1 důstojník a 4 poddůstojníci neb muži od praporu atd.) musí jednou absolvovati závod štafetový a potom hlídkový závod něco přes 20 km, jichž souhrnný výsledek se počítá do závodu armádního mistrovství.

Takovým způsobem možné srovnání čistě sportovních lyžařských závodů mezi říšským vojskem a civilními sportovními spolky ukázalo při závodech v roce 1927 a 1928, že obě strany mohou býti stejně hodnoceny.

*Přel. Dr. Diblík.*

\*) Viz článek T. T. Hansena. Redakce.

## „Zasláno.“

P. T. SVAZU LYŽAŘŮ RČS. V PRAZE.

Pan ministr obchodu Ing. L. Novák v dopise řízeném předsednictvu Svazu lyžařů RČS sdělil tomuto, že dle informace se strany naprosto věrohodné odepřel jsem jej uvítati při jeho návštěvě na našich závodech mistrovských na Štrbském Plese z toho důvodu, že jsem prý jiného politického přesvědčení než on a žádal od Svazu lyžařů vysvětlení této věci, aby mohl z ní vyvoditi důsledky. Táž věc byla také přednesena ve schůzi poslaneckého klubu Národní demokracie a byla na programu ministerské rady, kde byla však vzata zpět. Mimo to byl jsem z téže příčiny napaden v časopise „Český deník“ v Plzni a „Říšské stráži“ v Praze.

Tato zpráva spočívá na naprosto vymyšlené informaci, kterou byl p. ministr Ing. L. Novák někým mystifikován. Absurdnost celé této insinuače jest patrna již z toho, že jsem straník téže politické strany, jako p. ministr Ing. L. Novák a že jsem dle předem stanoveného programu pana ministra Ing. L. Nováka při jeho příjezdu na závody na Štrbském Plese jménem Svazu lyžařů uvítal, kdežto na štrbském nádraží byl pan ministr přijat a uvítán jednatelem Svazu p. Ing. Jilkem a jednat. Slovenské župy p. Dr. Izákem.

Vzdor mojí námaze nedostalo se mi oficiální zprávy, kdo byl tímto informátorem a poněvadž nemám jinak možnosti, jej zjistiti, podal jsem proti oběma časopisům, které mne bezdůvodně napadly, totiž proti „Českému deníku“ a „Říšské stráži“, žalobu pro přečin proti bezpečnosti cti. Zjistil jsem totiž často, že jsou soustavně šířeny nepravdivé zprávy o mých domnělých výrocích a činech, čímž přirozeně, poněvadž nemám proti anonymu možnosti se hájiti, jest podřívána důvěra, kterou ve mně členové Svazu lyžařů RČS měli, postavivše mne ve své čelo.

Dokud nebude původce této insinuače zjištěn a dokud nedostane se mi možnosti pohnati jej k zodpovědnosti, nemohu přirozeně zůstat v čele Svazu lyžařů RČS, poněvadž nechci, aby Svaz byl touto věcí nějak poškozen a do ní zatahován. Požádal jsem tudíž výbor Svazu lyžařů RČS o dovolenou ze své funkce, dokud nedostane se mi plného zadostiučnění cestou soudní. Poněvadž jsem z různých stran a zejména našim členstvem v této věci dotazován, v důsledku oněch bezohledných článků novinářských, cítil jsem se povinen dáti našemu členstvu toto vysvětlení.

V Praze, dne 16. března 1929.

JUDr. Josef Scheiner ml.

## Různé zprávy.

NAŠE BOUDY NA KRKONOŠÍCH. Po vánocích otevřen byl nový český hotel Panorama ve Sv. Petru u Špindlerova Mlýna. Hotel je postaven v nejvyšším místě volného prostranství ve Sv. Petru na tzv. Bucharově stezce. Panorama je skutečným hotelem, který má 22 velmi vkusné a pohodlně zařízených pokojů s tekoucí vodou studenou i teplou. V každém pak poschodí je moderně zařízená koupelna. Z hotelu je velmi pěkný pohled na Stoh, Luční boudu i Kozí hřbety. Hotel je majetkem českým a nájemcem je Gustav Roček. — 1. dubna odchází z Havlovy boudy na Výrovce dosavadní nájemce Odvárka. Odvárka byl nájemcem od zřízení boudy Havlovy a za dobu tu nezískal si zvláštních sympatií. Ovšem musel na sobě nésti též různé stížnosti, jež byly důsledkem výhod pro členy lyž. klubu Svazu čs. důstojníků v Praze a spráteného s ním lyžařského klubu, jež však na ostatní důstojníky se nevztahovaly. Tak na př. frekventanti důstojnického lyž. kursu ve Špindlerově Mlýně museli vždy platiti při svých cvičných zájezdech plné ceny, ač je to objekt postavený z větších částí vojenskou správou, kdežto v německých boudách, Petrovce, Luční, atd. mají automaticky poskytovanou slevu. Letošní zima, jako všem boudařům, tak i Odvárkovi silně uškodila a takřka jedinými návštěvníky byli němci, kteří boudu překřtili na „Vojskerbaude“. Kdo bude novým nájemcem, není dosud známo, ale vzhledem k velikému nájmu a kauci je nebezpečí, že bouda zůstane nějaký čas bez nájemce. Pokud se týká vojenské části boudy, nebyla tato letošní zimy vůbec vojenskou správou použita. Loňského roku byl tam naposledy umístěn lyžařský kurs pořádaný zemským vojenským velitelstvím v Praze, ale frekventanti nebyli tam spokojeni, ježto neměli ani kde sušiti mokré oděvy, ani tam nebyla voda.

Dr. O. Br.

Z GALERIE NAŠICH STARÝCH LYŽAŘSKÝCH PRACOVNÍKŮ. V nedávných dnech oslavil Lyžařský

klub Jestřebích hor v Malých Svatoňovicích spolu s místními osvětovými a národními korporacemi 25leté jubileum



J. M. Vlček.



ředitele svatoňovických dolů našeho drahého přítele lyžaře *J. M. Vlčka*. J. M. Vlček jest zakladatelem a propagátorem lyžařství v Jestřebích horách a dlouholetým členem výboru Svazu Lyžařů RČS a členem jeho dorosteneckého a dopravního odboru. Jeho práce menšinová osvětová v tomto ještě do nedávna turisticky zapomenutém kraji jest významu neobyčejného. Kamaráde Vlčku, mnogaja ljeta!!

**ZNÁMÝ PRAŽSKÝ ADVOKÁT** Dr. LEISER uspořádal ve Špindlerově Mlýně mezi svými známými sbírku, jež vynesla 440 Kč. Obnos byl věnován na občerstvení vojenským závodníkům při lyžařských závodech čs. branné moci.

*Dr. O. Br.*

**ZAJÍMAVOU ZPRÁVU** přinesl jeden švýcarský list v souvislosti s referátem o vítězství naší vojenské hlídky v Superbaneres Luchor. Stojí tam toto: Závod vojenských hlídek v Superbagneres Luchon byl jistou kořistí Českoslováků. Závod na 22 km byl veden v terenu s velmi těžkými výstupy a sjezdy, jaké jsou obvyklé v Pyrenejích. Během závodů musela každá hlídka vystřílet 18 nábojů. Každý zásah měl za následek odpočítání jedné minuty od čistého výsledku. Čechoslováci zvítězili lehce. Oni přijeli nejen o 45 minut do cíle dříve než následující francouzská hlídka, nýbrž docílili 18 ranami 16 zásahů, z nichž 9 jich bylo v centru. Nadpor. Otakar Německý, velmi robustní, energický, ale velmi klidný důstojník, vystřílel 12 ran. Německý ostatně je také výtečný jezdec a klasifikoval se v Concours Hippique ve Vídni jako první. Výsledek: 1. Československo, vůdce nadp. Německý, doba běhu 2,17'07", po přepočítání zásahů 1,58'07", 2. 159. p. pl. por. Mandrillon 3,01'23", resp. 2,48'26". Pro nás je novinkou zpráva

o Ottovi. Že je dobrý lyžař i atlet, to víme, ale že je výtečný jezdec a zvítězil ve Vídni, to nevíme a není od Otý hezké, že se s tím nepochlubil.

*Dr. O. Br.*

**23. MISTROVSKÉ ZÁVODY ŠVÝCARSKÉ** konaly se v Arose 1., 2. a 3. března. Závod konaly se za nádherného počasí, za obrovské návštěvy diváků, ale za minimální účasti cizinců. Následek to toho, že Švýcarský Svaz šetří a omezuje zájezdy svých závodníků do ciziny na minimum. Vítězem závodu ve sjezdu a slalomu stal se vynikající domácí závodník David Zogg. Samozřejmým vítězem závodu na 18 km stal se časem 1,38'55" Walter Bussmann, ač i nový mistr Adolf Rubi, který se umístil jako druhý měl pěkný čas 1,39'28". Vítězem v závodu ve skoku stal se Fritz Kaufmann, nejlepší švýcarský skokan letošní sezony, který týden před tím docílil znamenitého výkonu při závodech na Bolger-müstku v Davosu skoky 67, 68 a 69 m. Kaufmann měl skoky 48,5, 52 a 55 m. Druhý byl Wuilleumier skoky 45, 52,5 a 56 m a třetí Trojani 41, 50 a 53 m. Mistrovství Švýcarska po druhé již dobývá sympatický závodník Adolf Rubi z Gründelwaldu.

**DOŠEL NÁS DOPIS, KTERÝ PRO SVOJI ZAJÍMAVOST ZKRÁCENÝ UVEŘEJŇUJEME:** Obdržel jsem 1. číslo „Zimního sportu“ a sděluji s Vámi, že jako jiné ročníky budu odebírat i tento.

Časopis je velmi dobře vedený, ilustrace jsou jedinečné a jinak v celku pro dobrého sportovce je nepostradatelný. Povzbuzuje, dodává odvahy a budí lásku k našemu sportu.

Mnoho je krásných krajů pro tento sport, dostatečně známých a oblíbených. Jsou však ještě místa neznámá, kde

**Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska**

**F O M A A N T I S O L A R**

**FOTO**

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

**SPORT-BAZAR**

PRAHA I., CELETNÁ 22 (Průchod).

*K lyžaření potřebujete:*

**LYŽE - HOLE - BOTY  
OBLEKY - BAŤOCHY  
PONOŽKY - RUKAVICE  
VOSKY - ATD.**



*To vše u nás koupíte za levné, však pevné ceny.*

*ROTTROVY*

*LYŽE,*

*ROTTRŮV VOSK*

*prvotřídní jakost*

*QUIDO ROTTER,*

*továrna na lyže*

*PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.*

**ODBOBNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM**

**J. NEFF, PRAHA,  
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

**ÚPLNĚ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.**

příroda rozvila své krásy v míře přímo pohádkové. Všechny roční období předstihují se při soutěži krásy, hor a lesů, malebných zákoutí a strání. Jas a síla horského vzduchu doplňuje tyto poklady hor. Zima když nastoupí ve své moci, tu opravdu nesmírná pásma horská, táhnoucí se v prvém dojmu do nekonečna, přeměňují se v zakletou zemi plnou křišťálů a perlivé moře drahokamů. Co to může být za kraj otážete se? Tolik krás a světu neznámých...? Je to Valašsko-Kloboucko. Od nejstarších dob po dnes známý jen výrobou pověstných papučí a dobré slivovice, jinak nenavštěvovaný, bez komunikace a buzeného zájmu žil celý tento kraj jako ztracený, životem pro sebe, rázovitý a orig. do krajnosti. Málo jednotlivců procházelo panenskými lesy a pohořím a ten kdo poznal a viděl krásy kraje, nezapomněl a přišel vždy znovu. Tito jednotlivci však mizeli jako kapka v moři v rozloze a neobsáhlosti všeho co mohli poznati. Lyžaři z jiných míst nezavítali nikdy k nám, ještě nebylo komunikačních prostředků. U nás sport tento neexistoval ještě před několika roky. Dnes však doby se úplně mění. V zimě snad přes polovinu obyvatelstva vyjíždí do hor na lyžích i sáňkách, nadšena jsou krásným terénem, dobrým sněhem pro oba druhy sportu a nejvíce snad krásou, kterou zima v lesích u nás vytvoří. Sta školáků obého pohlaví vášnivě projíždí od prvního sněhu do posledního sněžného ostrůvku se zápalem překvapujícím, dávající záruku pro doby pozdější, že kraj stane se pro lyžaře vůbec střediskem nad jiné vyhledávaným pro podmínky všestranně příznivé zimním sportům. Začátečníci mají zde místa přímo ideální pro první svihy na lyžích. Dobří lyžaři pro blízké i dálkové jízdy a odvážlivce upokojí jistě příkré svahy dlouhých jízd.

Máme zde lyžařsko-turistický klub, který propaguje jízdu na lyžích nejen mezi členy, jichž čítá přes 100, ale i mezi ostatním občanstvem. Klub tento postavil na vrchu „Na Stráži“ rozlehlou, dobře vybavenou útulnu pro sportovce, kde při malém poplatku lze dobře bydlet a stravovat se a co hlavního, hned po opuštění útulku může libovolným směrem vydati se na túru lyžař odborník i začátečník.

Na protilehlém vrchu Jeleňovské 676 m, je útulna pana Hebleina zařízená až velkolepě, odkud jsou ideální sjezdy na několik stran pro dobré lyžaře i začátečníky. V místě samém je sice hotelů u Fojtíků, Beseda, Dobrovský, „u Slunce“, s omezeným sice počtem pokojů, ale útulně zařízených prohřátých, s dobrou kuchyní a velkou ochotou u majitelů pro potřeby sportovců. Jinak útulných světiček privátních je v místě dosti.

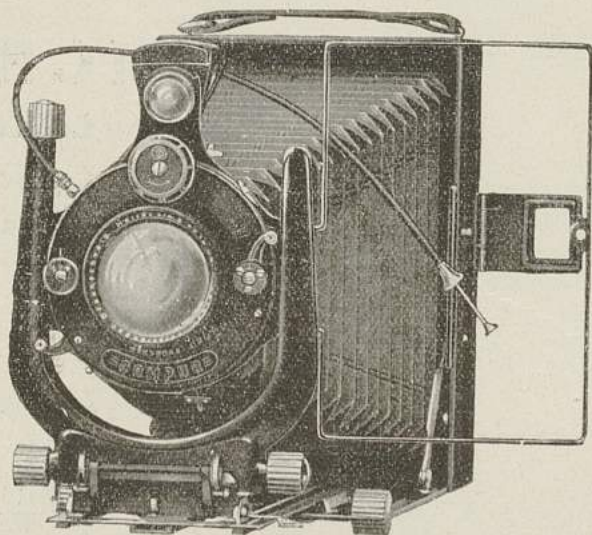
Obyvatelstvo dobrosrdečné, úslužné, povalašsku rasovité a upřímné.

Novou drahou presidenta Masaryka, otevřenou při 10letém jubileu trvání republiky, je spojení ze všech stran zajištěno a sama jízda romantickým krajem je velkým požitkem. Nová místa, nové kraje otevřeny jsou sportovcům i turistům všech kategorií pro sbírání velkolepých dojmů a zážitků a je proto na nich by co nejdříve snažili se tyto poznati. Spokojenost v nejvyšší míře bude odměnou.

*Frant. Fojtík, Val. Klobuky.*

NAŠIM FOTOGRAFUM AMATÉRUM. *Ministerstvo železnic* prodlužuje lhůtu k zaslání snímků pro jeho propagační publikaci (viz čís. 5. „Různé zprávy“) do 10. dubna t. r.

## ŽÁDEJTE ZDARMA



## NOVÝ CENÍK

### 1929

z odborného závodu  
fotopřístroji a potřeb

## B. MARTINEC

### KRÁL. VINOHRADY

ANGLICKÁ TŘÍDA 22 n

Telefon číslo 52123

## Zprávy župní a klubové.

**LYŽAŘSKÉ MUSEUM.** Český krkonošský spolek Ski v Jilemnici, jakožto nejstarší spolek v naší republice, zřizuje na návrh p. Dr. Zukriegla, v kolébce československého lyžařství t. j. v Jilemnici, lyžařské museum. V tomto museum budou uloženy všechny věci týkající se dějin našeho lyžařství jako: lyže a hole všech systémů a druhů, vázání, sáňky, sněžnice, obuv, obleky, dále materiál listinný, zápisy o schůzích, pozvání, plakáty závodů, literatura, pamětní knihy, fotografie závodníků, závodů, odznaky lyžař, klubů atd. Prosíme všechny kluby, spolky, kroužky i jednotlivce, kteří mají vhodný materiál pro lyžařské museum, aby jej darovali tomuto účelu a zaslali jej přímo Českému krkonošskému spolku v Jilemnici. Očekáváme spolupráci všech čl. lyžařů a těšíme se, že společnou prací vybudujeme pěkné dílo, kterými bude naše českoslov. lyžařství čestně reprezentováno.

**ČESKÝ SKI KLUB PRAHA** konal dne 16. listopadu v místnostech restaurantu Savarin svoji 51. valnou hromadu. Úřadující místopředseda MUDr. Mězl přivítal přítomné a povstáním vzdána čest zemřelým členům klubu. Čtení zápis o minulé valné hromadě a jednomyslně schválen. Následovaly zprávy funkcionářů, jež vesměs schváleny. Výboru po doslovu revisora účtů p. ředitele Piláta uděleno absolutorium. S velkým zájmem byla vyslechnuta zpráva o stavbě chaty klubové v Krkonoších na nejkrásnějším místě, podle vyjádření anglické výpravy již v roce 1914, a to na Mísečkách. Následoval referát

o příští činnosti klubu. Poté provedeny volby aklaamací. Zvoleni JUDr. Baxa Karel, předsedou, MUDr. Mězl I. místopředsedou, Ing. V. Macháček, II. místopředsedou, Výbor: Marie Formánková, Vlad. Häusler, Josef Horák, Cína Je- linek, Dr. F. Klučina, Ing. O. Kaucký, Hynek Kott, Alois Krystýnek, Josef Kubek, MUDr. Liška, MUDr. K. Novák, Josef Pachta, Dr. Přimda, Karel Suchomel, Ing. Vávrovský. Náhradníci: Ing. Kanenýř, Ing. Jíra. Dozorčí rada: Ing. Zach a R. Pilát. Po vřelém doslovu předsedajícího MUDra Mězla valná hromada byla skončena.

**KLUB ČSL TURISTOV, SLOVENSKÁ KOMISIA V SPIŠ- SKEJ NOVEJ VSI, HLÁSI:** Chata Klubů čsl. turistov v Koprovej doline vo Vysokých Tatrách je už otvorená a známym svojim správcom p. Kertészom obhospodarovaná. Votrubova chata pod sedlom Kopa vo Vysokých Tatrách bude otvorená a obhospodarovaná vo februári t. r. Tým sa dostáva lyžiarom príležitosti, plne využiť lyžiarskej sezony v najpriaznivejších polohách Tatier ešte v dobe, keď inde nie už po snehu ani pamiatky. Chaty tieto sú v lete turistmi a v zime lyžiarimi s najväčšou obľubou vyh'adované, lebo tu sa jedine cítia doma a vo svojom.

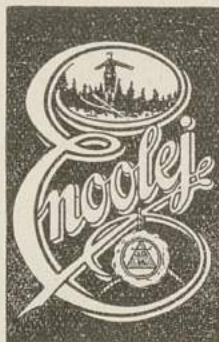
## Závody.

**LYŽAŘSKÝ KLUB LOUNY** pořádá v neděli, dne 17. února 1929 druhé své klubovní závody. Zimním sportům zvláště příznivá zima umožnila konati tyto závody v blízkosti našeho města. Trať vedla z Lužerad přes vršovický vrch, Černodoly a šedivý vrch zpět do Lužerad. Trať měla značné stoupání, ostré sjezdy a měřila asi 7 km. Start i cíl Lužerady u Loun.

Byly to první lyžařské závody v našem kraji a vzbudily pochopitelně značný zájem, takže se v den závodů shromáždilo mnoho obecnstva, z největší části na lyžích. Organizace přesná a průběh hladký.

**Výsledky.** Startujících: 24. Dojelo: 21. **Dorost.** I. Váchal v čase 38 min. 11 vt. II. Šire v čase 38 min. 52 vt. III. Kou-

Na  
Vaši  
obuv  
jen



nebo



tuk.

## CENY VÍTĚZŮM spolkové odznaky

**I. B. PICHL,**  
Praha VII., Pod Letnou 10  
Praha I., Celetná ulice 33

Obrázkové prospekty zdarma!



## SPOLEHLIVOU VÝZBROJ

dodá vám pouze

### lyžař odborník

obratte se na fu

**A. PRŮCHA, PRAHA I.,**  
NÁRODNÍ 25, TELEFON 33017.

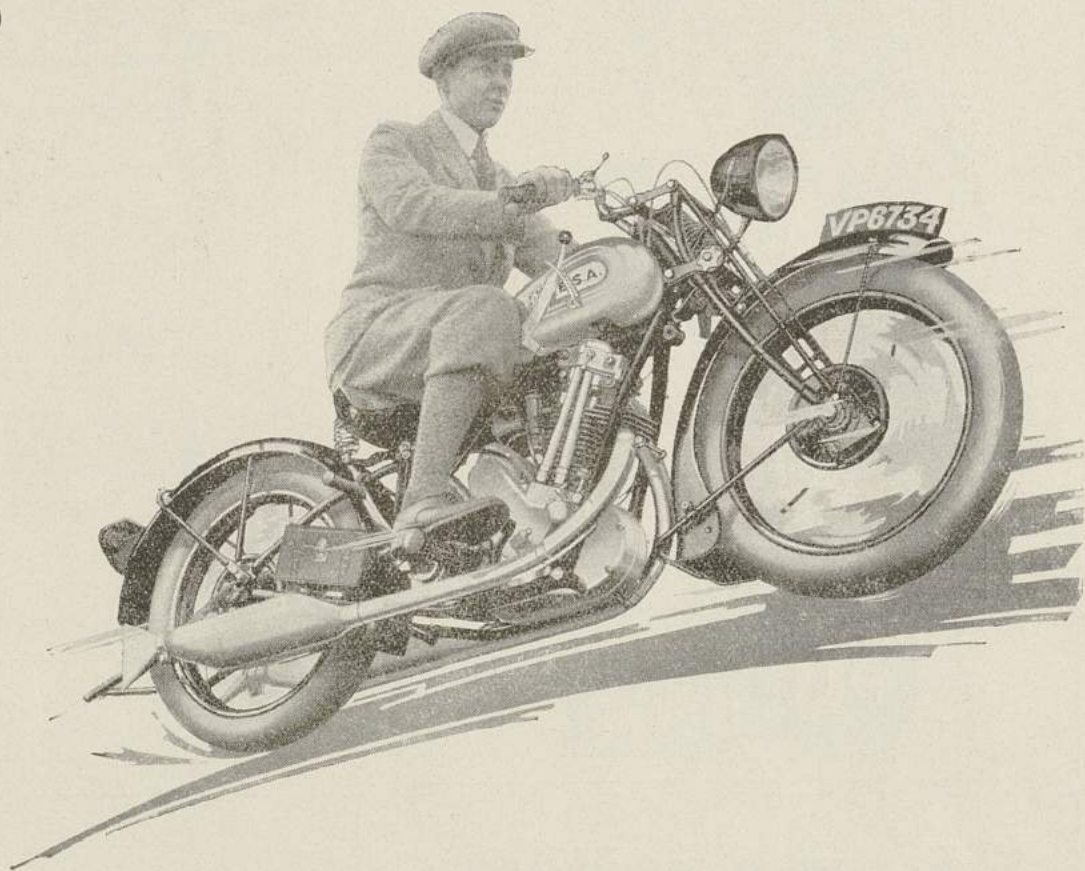
NAŠE ZÁSADA: PRO SPORT POUZE TO NEJLEPŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.

CENY NEJNIŽŠÍ.



# Co dělá lyžař v létě?



## Jezdí na B.S.A.!

*V Československu jest nyní 2.700 motocyklistů BSA. – Nechte si od některého z nich vyprávěti o loňských krásných výletech do lesů, do hor a k dalekým jezerům. Dejte si popsati krásu rychlé jízdy po volné silnici. Jak veselé a pestré jsou neděle pro toho, kdo má motocykl BSA!*

*Jezditi na motocyklu BSA jest krásný sport. Dává Vám nadvládu nad silným a krásným strojem, podřízeným Vaší vůli a spolehlivým i v největších rychlostech. Motocykl BSA jest poctivě vyroben do nejmenší podrobnosti. Pomohl by Vám ve Vaší práci, ale největší radost by Vám způsobil jako spolehlivý přítel na všech Vašich cestách.*

**BRATŘÍ ŠULCOVÉ**  
PRAHA I., KAPROVA ULICE 13  
PRAHA VIII., SKRÉTOVA ULICE

**Zeptejte se jezdce BSA! Napište nám  
o prospekt!**



...ta pravá!

Továrna: Derby.



TUK NA  
SPORTOVNÍ  
OBUV

## Štěstím v neštěstí

je, máte-li při odřeninách,  
trhlinách, puchýřích,  
pořezání, a t. p. po ruce  
ideální náplastový obvaz

## Kosmoplast

ježž za mírné ceny obdržíte  
v každé lékárně a drogerii.  
*Kosmoplast* je čistý neobjem-  
ný, krvácení zamezující kapesní  
obvaz a obdržíte jej také v  
úhledných plochých plechových  
krabičkách. Zamítněte padělký!

**Sportovní obvaz!**

# GLOTZ PLETÁRNA

přesídlil

## PRAHA I.

**MELANTRICHOVA 12.**  
roh Kozní blíže Staroměstského nám.  
*Známý největší sklad svetrů, puloverů,  
kostýmů, vest, punčoch, ponožek, ruka-  
vic, šál, trik atd.*

*Kupujte přímo u výrobce!*

Členům „Svazu“ 10% sračky a zásilky k výběru.



## HOTEL BELLEVUE

NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny  
„U Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

*45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda  
zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.*

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé



LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35,- na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4,-. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

BŘEZEN 1929.

ČÍSLO 8.

## Zprávy Svazu Lyžařů.

SCHŮZE SPRÁVNÍHO VÝBORU SVAZU LYŽAŘŮ RČS. DNE 20. BŘEZNA 1929. Schůzi řídil za přítomnosti 26 členů výboru místopředseda Pilnáček. Do Svazu přijaty T. J. Sokol Mříná, T. J. Sokol Rváčov, T. J. Sokol Frenštát p. Radh., Čes. Ski klubu Jablonec pozastaveno vyúčtování „Memorialu Dr. Synáčka“. Zamítnuta žádost Ski Jilemnice o náhradu výdajů s úpravou můstku. Záležitost přiznání všech členů Č. Ski klubu Vysoké n/Jiz., předává se župě ku projednání. Vzaty na vědomí protokoly o schůzích v min. zdravot. ve věci stavby sportovního hotelu na Št. Plese. Minist. obchodu zasílá stanovy nově ustavené Ústřední cizinecké rady v RČS. Vzato na vědomí, že min. zdravotnictví vyhradilo Svazu na výstavě v Barceloně plochu 50×50 cm na lyžařské fotografie. Min. obchodu povoluje subvenci 5000 Kč na stavbu můstku v Jablonci n. Jiz. Přípis min. zahraničí ve věci označení závodníků v Zakopaném vyřídí se na schůzce s H. D. W., která bude v nejbližší schůzi svolána. Záležitost tato předána dále Pracovnímu výboru k vyřízení. Usneseno vstoupiti do nově se utvořeného pracovního turistického souručenství, kde mimo Svaz zastoupen jest Klub Čs. T., Obec Sokolská, Svaz dělnických turistů, P. J. Radhošť. Delegáty do souručenství jmenováni: Ing. Jílek, Ing. Macháček, Ivan Komárek. Schváleno rozhodnutí Pracovního výboru, aby Svaz stal se členem Všesportovního výboru. Delegáty do Čs. V. V.: Ing. Jílek, JUDr. V. Šole, Vilimovský, Usneseno podati nabídku na pronájem chaty na Popradském Plese. Min. obchodu zaslány opisy protokolů a výroční zprávy. Vzaty na vědomí referát o valné hromadě Čs. Olympijského výboru, kdež zvolen byl Ing. Jílek do správního výboru. Poděkuje se všem zahraničním svazům za jejich účast na našem mistrovství, polskému svazu pak zvláště za pohostinství. Schválena zpráva předsedy Technického odboru, v níž podán byl referát o závodech v Rumunsku, Německu, Polsku, Schreiberhau a Francii. Rovněž tak i byl vzat na vědomí referát z našeho mistrovství, závodu hlídek letos právě provedeného Slavií. Letošního roku konáno bylo pět zkoušek soudcovských a dvě cvičitelské na různých místech republiky. Zavedeno nové značení závodních tratí, které se velice dobře osvědčilo. Pohár kongresového můstku z technických důvodů nemohl býti letos proveden. Posledním svazovým podnikem bude závod ve skoku o Tatranský pohár. V letošní letní sezoně bude nutno vybudovati v Krkonoších velký závodní můstek. Z řad členů správního výboru vyšel námět, aby

v příštím roce omezeno bylo pokud možno nejvíce pořádání závodů. Vzata na vědomí zpráva pokladníka, jakož i zpráva redakce časopisu. O změnách v dopravě v příštím roce uveřejněn bude článek v Zimním sportu. Schválen náklad na pořádání dorosteneckého kursu na Lahrovce o Velikonocích a vzat na vědomí referát z dorosteneckého výeviku v Jablonci a Valtěřicích. Intervenováno bylo na ministerstvu školství ve věci účasti studentstva na sportovních podnikách.

MEZINÁRODNÍ 50 km ZÁVOD V SCHREIBERHAU V NĚMECKU konal se 11. III. 1929 za účasti 67 startujících, zvučných jmen. Trať vynikající prudkými sjezdy, vedla od startu na promenádě v Schreiberhau k Ludvigsbaude. Po výstupu na Jizerský hřeben prudkým sjezdem k železniční trati u Josefina huti. Vystoupila pak až k Nové Slezské boudě, vedla okolo Jínonoše na dně Sněžných jam a kolem Staré Slezské boudy mírným, dlouhým sjezdem točila do cíle. Byla jako vždy vzorně značena a kontrolována. Čtyři oběrstvující stanice staraly se o závodníky. Sníh dole byl za krásného slunného dne rozbrědlý, ve vyšších polohách po krátkých partiích, prolamujícího se povrchu měnil se v prachový. Team Svazu lyžařů: Fišera, Bartoň, Kulka, Slonek, měl dobře mazáno a technicky po celou dobu závodu vynikal nad ostatní soutěžící. Rozvinul se přímo dramatický boj mezi favoritem závodu Donthem (H. D. W.), Fišerou a Bartoněm, Fišera vedl po dvě třetiny závodu stále o dvě minuty před Donthem a byl k velikému překvapení v půli tratě u Slezské boudy předjet o 15 minut později odstartovaným Bartoněm, vyrovnal však v poslední části tratě a Donthem a Bartoněm již neohrožen, vjel o 26 vteřin dříve než Donth do cíle. Bartoň podlehl v závěru přeci jenom rutině a houževnatosti Donthově. Umísťuje se jako třetí o 29 vteřin za Donthem. Mezi team Svazu lyžařů vynikají ze 67 odstartovaných pouze Nor Thranne, Němei Berauer (Aupatal), Kahl, Hauser a Jindrischek, pak následoval velmi dobrý Kulka a za ním Slonek.

Hlavní výsledky: 1. Fišera (Svaz lyžařů Jilemnice) 4.00,32 min., 2. Donth (H. D. W.) 4.00,58 min., 3. Bartoň (Svaz lyž. Vysoké n/Jiz.) 4.01,27 min., 4. Thranne (Německo) 4.09,29 min., 5. Berauer (H. D. W.) 4.12,54 min., 6. Kahl (Německo) 4.22,17 min., 7. Hauser (H. D. W.) 4.25,40 min., 8. Jindrischek (H. D. W., Kořenov) 4.33,52 min., 9. Kulka (Svaz lyžařů, Nové Město n. M.) 4.36,15 minut.

Vítězství Fišerovo nad doma těžko porazitelným Donthem, při tomto klasikém, velkém závodě je největším našim letošním úspěchem. Též úspěch Bartoňův, který letos tak dobře obstál ve Francii, je nadějnou prognosou do budoucna. Vůdce výpravy byl Ivan Komárek.

Klasifikace podle tříd jest tato: 1. třída: Fišera, 2. Thrane. II. třída: 1. Bartoň. Třída starších A.: 1. Donth, 2. Heinzelmann, Vratislav 4:33:29. Třída starších B.: 1. Jindrišek. Vojsko: 1. Ehrenberg, Hirschberg 4:33:28, 2. Wais 4:36:30. I. K.

## Různé zprávy.

MEZINÁRODNÍ ZÁVODY LYŽAŘSKÉ v Lahti ve Finsku, jež konaly se po závodech Holmenkollských, byly dějištěm velké bitvy severanů Finů, Norů a Švédů. Trati všech závodů byly finské, tj. zcela ploché, což odpovídá spíše Švédům, nikoliv však Norům. V závodě na 30 km zvítězil Marti Lappalainen před druhými finskými běžci Paananem a Mässelim v báječném čase 2 05'52" což znamená že běžel jeden km za 4 min. a 10 sekund. Švédové Hedlund a Utterström umístili se teprve na dalších místech. Dalším bojem byl závod na 15 km kde zvítězil nová hvězda norská Rustatuen v čase 1,04'09". Také druhým a třetím byli Norové Vangli v čase 1,07'54" a Wahl 1,09'13". Teprvé za nimi přišli Finové Nikkanen a Järvinen. Skvělých však časů dosáhli Finové ve třídě starších, kde jako první umístil se Tasa v čase 1,05'29" a druhý byl náš známý z kongresových závodů Vuorinen v čase 1,05'39". V konečném pak závodě distančním na 50 km revanžovali se skvěle Finové Norům. Zvítězil Lappalainen v čase 3,38'29", před Švédem Utterströmem, který měl čas 3,39'19". Třetí byl pak Fin Paananen 3,42'15". V závodě kombinovaném zvítězil Nor Rustatuen a také druhé a třetí obsadili Norové Wahl a Andersen.

Dr. O. Br.

ZÁVODY V KONGSBERGU V NORSKU. — Ruud opět doma. Královského poháru v závodě združeném dobyt mistr sdruženého závodu v Zakopaném Winjarengen. Z Prahy domů se vracějící Sigmund Ruud se cestou zpozdil a nemohl již zasáhnouti do soutěže. Po příjezdu skočil na Hannibalově můstku v Kongsbergu rekord 59<sup>1</sup>/<sub>2</sub> m. Štafety vyhrál; v Oslo Gröttumsbraaten, Skagness a Kleppen.

J. K.

JSME NA SPRÁVNÉ CESTĚ? (z Pražské župy Svazu lyžařů. Zasláno úředně.) Ve schůzi T. O. svazu lyžařů RČS. dne 6. března t. r. konané, projednáván byl protest Lyžařského Závodního Klubu Praha proti výsledku závodu o „přebor pražské župy“, který vybojován byl 13. a 20. ledna t. r. Důvodem protestu bylo to, že titul přeborníka pro rok 1929 v pražské župě byl přiznán J. Tryzнови S. K. Slavia a ne S. Ruudovi Norsko, který jest přechodně v Praze a jest členem LZK. Tryzna docílil v nepřítomnosti Ot. Německého, který byl vázán účastí na závodech vojenských a měl z běhu 80 bodů náskoku, nejlepšího bodového poměru z našich československých příslušníků a bylo tedy všem členům výboru pražské župy a valné části technických odborníků svazu jasno, že podle dosud platného a nezměněného našeho závodního řádu, může se státi přeborníkem náš příslušník — tedy v daném případě Tryzna. To však jsme myslili my, byli jsme však poučeni v tom smyslu, že cizímu závodníkovi postačí t. zv. licence pro ČSR. a může zde startovati za naše kluby i svaz v konkuren-

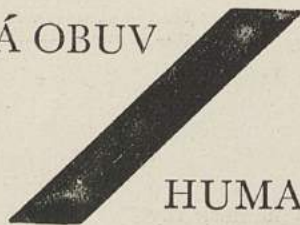
ci a současně touž sezonu i za svůj mateřský svaz, v tomto případě za Norsko. — Podotýkám, že vůbec nejedná se o osobu sympatického a skvělého lyžaře Nora Ruuda. Jde o zásadu. Nikdo zajisté neupírá superioritu výkonům Ruudovým. Vážíme si ho a jsme jemu vděční za to, že našim chlapcům ukázal všechno to své nádherné umění skokanské! Domnívali jsme se, že LZK tane na myslí původní znění jejich programu, které při založení všem lyžařům bylo zasláno: totiž, že se chce starati o výchovu závodníků bez ohledu na klubovou příslušnost. To byl program, který každý s vděčností kvitoval. Jest nám však známo, že nebyl v tomto bodu dodržen a nyní vidíme znovu, že povolán byl do Prahy Nor ne výhradně proto, aby zde něčemu naučil, ale aby zde soutěžil s našimi závodníky. Obávám se, že můžeme se nadíti i toho, že budou na příště pod záminkou podobnou sem zvaní další cizinci, kteří s licencí budou přijímáni do klubů a za tyto startovati. Víme, že příklady lákají. Přimlouvám se proto vřele, aby žádný další klub se ničím podobným zlákatí nedal a prosím naopak v zájmu krásného a nám milého sportu lyžařského, aby kluby všemožně věnovaly péči výchově našeho českého závodního dorostu. Domnívám se, že tento případ zůstane ojedinělým výstřelkem a že nenajde následovníků. Přál bych našemu lyžařství více lásky pro sport samotný a méně klubismu!

Ing. A. Jauris, náčelník pražské župy svazu lyžařů RČS.

LYŽAŘSKÝ FILM VYSOKOHORSKÝ. Tyto dny vrátila se z Vysokých Tater filmovací výprava ministerstva národní obrany, která provedla filmování: „Za horským SOS“, filmů to lyžařsko-alpistického podloženého dějem a techniky vysokohorského lyžaření. — Při prvním filmu účastnili se: N. Ardenová, mjr. Dusil, škpt. Frgal, Janák, npor. Vevera, ve druhém škpt. Frgal, který vedl technickou režii obou filmů. Režii všeobecnou a fotografii provedl p. Studecký. Výcvičný film obsahuje školu lyžařskou a pak aplikaci této školy na vysokohorský terén. — Filmy budou uvedeny do oběhu na podzim tohoto roku. Dr. O. Br.

MAJOR VÁCLAV DUSIL, známý dlouholetý velitel důstojnických lyžařských a horolezeckých kursů ve Vysokých Tatrách, předseda Slovenské župy Svazu Lyžařů RČS a předseda Sportovního klubu Vysoké Tatry, byl ze služebních důvodů přesazen z posádky Popradu do Dolního Kubína. Přesazením mjr. Dusila utrpěly Vysoké Tatry i uvedené korporace nenahraditelnou ztrátu, ježto mjr. Dusil jest skutečně osobou, již Vysoké Tatry přirostly k srdci. Jest samozřejmé, že všichni, kdo majora Dusila znají a kdo vědí o všech jeho zasluhách o krásné naše Vysoké Tatry, mají jedno přání, aby přeložení jeho z oblasti Vys. Tater bylo přechodné. Dr. O. Br.

DOBRÁ OBUV



HUMANIC

## Dopisy z Arlbergu.

1. V sobotu 2. února odejeli jsme z Plzně. Průjezd Němckem nebyl tak jednoduchý, jak jsem si představoval. Vlaková zpoždění — mnohem horší než u nás — zavinila, že jsme přijeli do Laugen o deset hodin později, než bylo v plánu. Zde očekávaly nás saně z Lechu, od rána do večera. Složení ruksaků do primitivních, lehkých saní provedeno v mžiku. Když jsme vyrazili z nádraží bylo 1/27 večer. Poslední záblesky jasné, zruřové oblohy svítily nám na tvrdě ujetý sniž horské silničky. Ostré tempo — šli jsme pěšky s lyžemi na ramenou — zmírněno v serpentínách Flexenstrasse, kdež bylo nutno rozsvítiti svítily, by nikdo nesklouzl do propasti. Flexenská silnice je slavná svými smělymi terasami, galeriemi a mosty, které vytvořeny ve stěně srázné skalní stěny. Brzy dostihli jsme náhorního sedla a počali sjížděti k Zürsu. Byla bezměsíčná noc, ale sametová obloha zářila šperkem nescíslných hvězd, z nichž zvláště několik největších přímo fascinovalo svojí velikostí. Kdo by si byl pomyslel že druhý den bude obloha zatažená mléčnými mraky, z nichž bude den či dva, hustě sněžiti. — Zürs se nám představil pohádkově neskutečnou záplavou světél. Když jsme se přiblížili nastalo rychlé rozčarování — strážlivou skutečností. Světelné reklamy hotelů nedělaly by hanbu ani Sv. Mořici. Zastavili jsme před hotelem Edelweis, chodby pokryty solidními koberci, zařízení jídelen je tak prvotřídní, že člověk zapomíná, že se nalézá vysoko v alpských horách 1720 m nad mořem. Procházím obrovskou jídelnou, kde 200 osob večeří. Dotazuji se po Solledrovi — byl prý zde po celý den, ale odjel do Lechu. (Solleder je vůdce, kterému se svěří naše sedmihlavá, česká výprava.) — Netrvá dlouho a jsme již opět na cestě. Sjíždíme příkrými srázy tajemných, neviditelných serpentýn do Lechu. Sjíždíme dlouho, — skorem příliš dlouho, začínám se již obávat, že jedeme nesprávnou cestou, Bůh ví kam jiným směrem. Strážný anděl seslal nám dobrého muže, který vyvrátil moji domněnku. Jeli jsme správně. Zanedlouho objevila se světélka vesničky Lechu. Není velká, ale značně roztažená v širokém klínu mohutných, arlberských hor. Míjíme řadu hostinců, až posléze stanuli jsme před cílem — hostincem u Koruny. Brzy na to vítá nás Solleder a usedneme k večeři, kterou jsme si plně zasloužili. Urazili jsme 12 km se značným stoupáním 400 m, za dvě a půl hodiny.

V pondělí 4./III. nemůžeme věřiti svým zrakům — venku silně sněží, není to neprůhledná vánice, ale nelíbí se nám to. V 10 hod. — tedy poměrně pozdě — za slabé vánice sypáme se na blízké cvičiště, kde znamenitý učitel školy arlberské uvádí nás v taje a mazanosti slavné školy arlberské. Po školních obrazech na louce, cviky se stupňují a kombinují. Odcházíme do řídkého lesa staletých limb, plném zrádných houpaček a ošemetných děr a slují, kde naše ubohá tílka jasným písmem potvrzují správnost pořekadla, že cvičení je mučení. Odpůldne cvičení pokračuje opět jiným směrem a novými cviky, skoky a přeskoky. K večeru utrmáceni vracíme se v útulný, teplý klín našeho hostince. Zlepší-li se zítra počasí podnikneme prvý výlet na Vallugu, znamenitý vrchol, který vévodí celému okolí, dosahuje výšky asi 2900 m.

Pisatel dopisů sůčastnil se kursu Alpistického odboru svazu lyžařů pořádaného za vedení Solledrova na Arlbergu. (Redakce).

(Jsem zvědav, kdy dostanete tento dopis, Lech je tak odříznut od světa, k nejbližší železniční je 12 km vzdušné linie. Koněm dopis v pondělí večer. — Příště Vám napíše více.)

Lech na Arlberku, 6./3. 29.

2. KRIEGERHORN 2176 m. PŘÍPRAVA NA ZÁVOD SLALOMU. Chléb a hry — staré římské pořekadlo — vystihuje naši činnost u Solledra. Výborná strava, evičné jízdy, výlety do hor a dokonce — přípravy na závod ve slalomu nás plně zaměstnávají, takže den plyne za dnem rychleji než bychom si přáli.

V úterý byl zde božský den, začal dvanácti-stupňovým mrazem s modrojasnou oblohou. K tomu si přimyslete dekoraci nebetyčných hor hluboce zavátých jiskřícím sněhem. Zářivé slunce brzo zaplašilo mráz a hrálo jako v létě. Konečně podařilo se nám prohrátí naše, sibiřskými mrazy domova prokřehlé údy. Krásný den využít pěkným výletem na horu zvanou Kriegerhorn (2176 m n. m.). Výstup usnadnili nám psi, bez nichž žádný alpský výlet není myslitelný. Slovem psi mímím tulení pásy přilepené nebo připnuté na lyže. Z vrcholu Kriegerhornu shlédli jsme okouzující panoramu nescetných vrcholů, z nichž některé počtíme svou návštěvou. Sjezd z vrcholu skýtal zábavu i poučení. Nebyl zcela lehký, neboť svahy Kriegerhornu jsou vlnité rozčleněny. Ač jsou bezlesé, hranice lesů je zde ve výši 1400 m, přec vyžádaly si od nás mnohou kapku potu a ne jeden pád. Korunu sjezdu tvořilo jeho zakončení — široký lesní průsek neobyčejné příkrostiti. Polední pauza strážena sluněním na hotelové terase, odpoledne vyplněno technickým jezdením na louce.

Středa přinesla nám nejen zachmuřenou oblohu, ale i práci. V 9 hod. šli jsme se Solledrem vytyčovatí závodní trať slalomu, který konán pak v neděli. Slavný Ski klub Arlberg pořádal zde svůj letošní závod ve sjezdu a slalomu. Závod jest v pěti třídách. I. třída „dělová“, pro tak zvané kanony, jezdec z povolání, jakými jsou učitelé kursů. Druhá třída domorodci muži, třetí třída hosté muži, čtvrtá domorodé ženy a pátá dámy-hosté. Ve všech třídách byly vypsány ceny. Slalom byl bodován podle závodního řádu lyž. svazu Velké Britanie, která tento závod uvedla v život a přesná pravidla propracovala. Závodní řád slalomu je velmi složitý a vyžaduje velkého počtu soudců a značných příprav. Vytýčení evičné trati provedeno deseti osobami, na jižním svahu Kriegerhornu, jehož příkrost vzbuzuje málo důvěry. Trať je dlouhá jen 200 m. Trať vytyčena podle rozkazů Solledra.

Přibližný popis vytyčené trati je asi tento: Hadovitá stopa, kterou nutno přesně projeti, probíhá řadou branek, které podle odborného názvosloví nazvány jsou otevřenými a slepými. Dále jde trať ulicí, to jest řadou branek přímočaře pod sebou jsoucích. Další výraz — vlásnička kombinaci branek ve formě vlásničky. Vytýčenou trať projeli jsme třikrát s různým úspěchem. Není třeba připomínati, že těžký sjezd vyžaduje dokonalé ovládnání obrátů na srážech a je neobyčejně vysilující. Nejlepší čas v treninku docílil Solleder, s časem 1'23", hned za ním byl Jochem s 1'30" — my jsme měli časy přes 2 mi-

Radost,  
pobolí  
Humanic



nutu. Pády a porážení praporků se boduje zvláště, ku příkladu poražený praporek se trestá pěti vteřinami. Celkově vzato má slalom — přesně podle pravidel provedený — velkou výchovnou hodnotu. Je neobyčejně zajímavý pro závodníka, výkonného lyžaře i diváka. Bude-li možno, pokusíme se, po svém návratu, provést závod na Šumavě, kde Špičák by byl nejvhodnějším terénem. —

Lech, 9. března 1929.

3. KANDEHARŮV POHÁR. — MADLOCHSPITZE (2558 m.) BERNEIS, VALLUGA 2811 m a opět BERNEIS Den ze dne je krásnější a teplejší. Stálé sluneční celování vtisklo našim tvářím zvláštní ráz — jasněji řečeno — indiánský svéráz. Tmavorudě ožehnuté tváře jsou na Arlberku modrou. Cizinec lyžař, který sem přijede má obvykle zdravou lesní barvu. Ovšem, že celodenní slunečno provede s ním rychlou metamorfosu. Hosté, kteří jsou v Lechu, Zürsu, Sv. Antonu a ostatních osadách vysoko položených — po dlouhé týdny — podobají se černochům. Cizinců je zde mnoho. Lidé z celého světa. Nejvíce Angličanů, Francouzů — ale hlavně říšských Němců. Jsou zde také Češi, Maďari, Američané, Holanďané atd. Stálých hostů, kteří sem dojíždí pravidelně je velký počet — z těchto mají primát — a je to dosti zvláštní — Angličané, kteří ve své vlasti skorem sněhu neznají. Jako vášniví sportovci, poznali Angličané celý svět. Dávají-li přednost určitým zimním krajům, načiní tak bez důvodu. Na našich každodenních výletech poznali jsme řadu těchto synů Albionu, kteří lyžařský sport provádí s důkladností a vytrvalostí sobě vlastní. Angličané přišli první na myšlenku sportovního využití překrásných sjezdových terénů alpských — závodem slalomovým. Anglický Kandahar Ski Club v Mürren věnoval zvláštní pohár ku povznesení a podpoře stylové sjezdové techniky. Letošním provedením pověřen Ski Klub Arlberg. Závod byl schválen usnesením kongresu Fisy ve Sv. Mořici. Ač je to závod putovní, přec vítěz dostane pohár, který každoročně daruje Kandahar Ski Club Mürren. Podmínky závodu jsou dosti těžké, neboť jedná se o závod sdružený. Druží se výkonem dvou slalomových závodů (v měkkém a tvrdém sněhu) se závodem sjezdovým, jehož výškový rozdíl činí nejméně osm set metrů. Závod přístupný je všem evropským svazům ve Fis sdruženým. Startují ženy i muži starší 18ti let v jedné třídě. Tento závod koná se letos 13. a 14. března ve sv. Antonu na Arlbergu. — Angličané i domácí „chasníci“ na něj trenují již po týdny dlouho. bude to podiváná pro Bohy, neboť zdejší lidé *umi* jezdit. — Na přání Solledra podali jsme také my (K. Svoboda, J. Pilnáček a pisatel těchto řádek se svým bratrem) oficiální přihlášky k závodu. Je to ohromná drzost, ale chceme se něčemu přiučiti sportovně i organizačně a zjistiti rozdíl mezi středním závodníkem plzeňským a alpskými „kanyon“.

Solledrův kurs pokračuje podle plánu. 7. března vystoupili jsme na Madlochspitzi 2558 m vysokou. Výstup z Lechu na vrchol trval plně čtyři hodiny. Tři čtvrtě stoupání vedlo po svazích, které svojí příkrostí v ničem nezadají vrcholku Javora. Nemusím připomínati, že rozhled z vrcholu půl třetího tisíce vysokého byl úchvatný. Mimo rakouské Alpy užíreli jsme i část švýcarských — a z těchto věžovitý Matterhorn, s typickým oblakovým praporem, upoutal naši pozornost. Na Madlochspitzi poznali jsme pana Berneise, staříka 56 let čítajícího, který si vynutil v arlberském kraji ohromný respekt svým neobyčejným lyžařským stylem a výkonností. Berneis jest malé slabé postavy, na pravé ruce mu chybí

biceps, proto ji má chráněnou zvláštním obalem. Je rodem Američan, ale zamiloval si Alpy tak, že zde žije po řadu let. Každého třetího roku zajede na krátkou dobu do Spojených států by uspořádal své finanční záležitosti. Sjezdová technika tohoto — ne právě mladíka — je dokonalá, předčí i zdejší primadony. — Sjezdové možnosti z Madlochspitze nás doslovně — nadehly. Severní svahy její jsou bohatě rozčleněny, ony hýří rozmarnými houpačkami, úvozy, srázy do kotlin a otevřenými pláněmi. Jakost sněhu — severní svah — byl pohádkový prašan.

8. březen 1929.

Ráno opět pronikavý mráz, nejméně 12° C (nižší teplotu náš teploměr nevykazuje, sahá jen do —12ti. Opětný dobrý sníh a slunce, dlouhé výstupy a právě takové sjezdy. Tentokrát platila naše návštěva Warterhornu 2259 m a malé vesničky Warthu, která je položena ve výši 1500 m. Překrásné lyžařské údolíčko — proto se lyžaři jen hemží — ač je odříznuto od světa — k nejbližší stanici železniční je 5 hodin. Zpáteční cesta do Lechu — 7 km dlouhá — provedena v děsném slunečním vedru. Zkrátili jsme si ji závodním tempem. Solleder si to odskákal — dostal od dam našeho kursu, kterým jsme utekli — rádně vyčineno.

9. březen 1929.

Královská Valluga, 2811 m vysoká je na programu. Vstáváme v 1/6 za úplné tmy. Ledově mrazivé ráno. Výstup do Zürsu pěšky, odtud lyžmo — zpočátku ledově ztuhlými svahy, později v záři sluneční, před kterou nás chrání zelené brýle, neprůhledné krémy a beduňská zakuklená hlava.

Výstup na Vallugu Pazieltálem trval plných pět hodin. Nešli jsme špatně, ale ku zdolání 1500 m výškového rozdílu je třeba pěti hodin. (Za hodinu se vystoupí průměrně 300 m.) Nejtěžší výstup je pod vrcholem, kde je svah nemožně příkrý, snad 40°. Zde udál se před dvěma lety tragický případ — lavina pohřbila 31. prosince 1926 sedm Angličanů s dvěma vůdci. — Solleder výborně vyřešil výstup stranou skoro — stěnou a my stanuli na malém výběžku pod vrcholem. Lyže sejmuty a hlad ukojen sporými zásobami tlumoků. V tu dobu dostali jsme návštěvu — ne oněch překrásných horských štíhlých kavek — které svým mistrným letem oživují alpské velikány. Náhle se objevil — pan Berneis. Opět on. Kde bere sílu jeho vychrtlé tělíčko. Snad ji čerpá z mladistvého nadšení pro krásu hor. Z tábořiště jsme vystoupili na vrchol — ne pěšky, ale svízelným lezením v zasněžených skalách, Jaký údiv — nádherný rozhled z vysokého osamělého vrchu. A druhé divení — Berneis se objevil za chvíli v našem středu. Nic netrvá věčně. Bylo nutno pomýšleti na návrat. Lezeno opatrně dolů. Příkrý, těžký sjezd a dlouhé rozmanité sjezdy zakončily tento krásný den. N. L.

Sv. Anton, 11. března 29.

4. ZÁVOD O ARLBERSKÝ SLALOMOVÝ POHÁR KANDAR SKI KLUBU MÜRREN. Laskavostí předsedy závodního výboru inž. Gomperze byly nám sděleny následující zajímavé podrobnosti. Počet přihlášek dostoupil výše jednoho sta. Mezinárodní ráz závodu dokumentují přihlášky deseti národností. Také Československo je zastoupeno čtyřmi závodníky, kteří startují neoficiálně, by poučili se jak technicky, tak i organizačně. Nebude bez zajímavosti srovnání výsledky lyžařských velikánů evropské třídy s našimi hochy. zastupujícími dobrý československý průměr.

Největší počet závodníků vysílá Rakousko, totiž 37, Anglie 12, Švýcarsko 10, Itálie 3, Německo 18, Francie 1 atd. Cvičná slalomová trať je denně četně navštívena. Cvičící proletují střelhitě složitě zatáčekové vlny rychlostí motocyklu, až se divákům dech zarazí. Na slalomové trati přes 200 m dlouhé, značného sklonu, docilovány jsou podivuhodné časy — prý 80 vteřin. Těžko uvěřiti, ježto máme v tomto oboru také jakési zkušenosti z treninkové trati v Lechu, kde se jezdila podobná trať, Solledrem a Iochumem za 2 minuty a něco.

Při zítřejším treninku stopneme si čas, bychom zjistili, zda 80ti vteřinový čas není báhorkou. Jisto jest, že výkony Angličanů a Švýcarů, které jsme dnes pozorovali „při práci“ byly pozoruhodné. Jistý dobrý muž, který doma se těší dobré závodní pověsti, prohlásil, když je viděl střelhitě slalomovati, že prodá lyže a koupí si ceteru, při které bude opěvati arlberské „pořezy“.

Zítřka koná se slavnostní vylosování a pozdravný večer v přepychovém zdejšímu hotelu „Post“.

Tipovatí vítěze závodu je velice těžko, neboť závod je obeslán lyžařskou elitou celé Evropy. Zdejší odborníci soudí, že největší vyhlídky na umístění má doktor Amstutz, prezident Švýcarského akademického ski klubu v Bernu nebo Angličan Bracken z Kandahar Ski Clubu v Mürren. Také zdejší primadona Fridrich Schneider přijde do úvahy. Znamení výkon očekává se od Švýcara Zogga z Arosy a jeho krajana Petra Grubera z Davosu. Říšsko-německým tipem je Bavorák Willy Bognar z Traunsteinu. Polský svaz omluvil svoji nepřítomnost vysláním svého mužstva do Lahti. — O průběhu závodů, které jsou denním rozhovorem sportovní Evropy, neopomeneme zaslati Vám podrobnou zprávu.

## 5. SLALOMOVÝ ZÁVOD O 2. ARLBERSKÝ KANDAHÁRŮV POHÁR.

*Závod vrcholné zručnosti a šílené odvahy. 112 závodníků u startu. 22 dam. Hannes Schneider tvůrcem trati. Bolestná porážka Angličanů. Major Bracken, anglický favorit vzdal závod. Vteřinové rozdíly, závod silných nervů. Vítězem Karel Neuner z Partenkirchen. Výsledky závodu.*

Sv. Anton, 13./3. 29.

Za nejkrásnějšího slunečna a v dobrém jarním sněhu vybojován byl dnes slalomový závod, jakého Alpy dosud neviděly. Účast závodníků předčila loňskou — jak počtem, tak i jakostí, možno ji nazvati bez nadsázky skvělou.

Výkvet alpského lyžařstva shromáždil se v posledních dnech ve sv. Antonu, tomto lyžařském ráji, by pochlubil se vrcholnou zručností v ovládnání lyží, v závodě, kde odvaha se snoubí se silou a pružností celého těla. Závod byl obeslán nejsilnější lyžaři alpských zemí, ale účastníci se ho i jiní národové — hlavně Angličané — a to ve velkém počtu. Tito jsou duševními otcí slalomu. Letošní trať vytýčena velmi obratně a vtipně Hannesem Schneiderem, známým představitelem arlberské školy a techniky. Trať byla nejmeně 800 až 900 m dlouhá, se spádem 20 až 30 stupňovým, vedení její po vlnitých výběžcích a roklích znamenalo asi hranici slalomové možnosti — závodu, který je pro diváka stejně vzrušující jako nebezpečné bobové závody nebo španělská arena. Je podivuhodné, že nedošlo k žádným

vážnějším úrazům. Tato okolnost, je důkazem, že závodu účastníci se jen dobří lyžaři, z nichž většina je s lyžemi rostlá, ba přímo se na lyžích narodila.

Závod měl výborný spád. Oragnisace byla vzorná, provedena byla velkým počtem pořadatelů, vedených mozem tří zdejších pohlavců: H. Schreiderem, inž. Gomperzem a Berneisem. — U každé slalomové branky, jichž počet přesahoval 30, byli 2 soudcové a několik dělníků, kteří rychle doplňovali sněh v zatáčkách, kde led a tráva se objevovala. — Průběh závodu sledován byl četnými diváky z tuzemí i dálné ciziny, kteří s vášnivou účastí sledovali a měřili závodnické výkony a časy. Nejvíce diváků shromáždilo se v těžkých zatáčkách, jimiž jako smrtě proletovali famosní jezdci, jichž počet možno odhadovati na tucty. Z dolejší poloviny trati bylo možno přehlédnouti start i cíl. Odstartování závodníků dělo se trubkovým signálem a skloněním praporu v cíli. Současně vypuštěn od startu vysoko nad údolím umístěného, závodník, který musil přesně projížděti brankami, soudci střeženými. Poražení praporku trestáno 5ti až 10 vteřinami, dle způsobu, jakým tento byl odstraněn. Objekt branky znamenalo diskvalifikaci.

Všeobecně se tvrdilo, že závod vyhrají Angličané, kteří vysílali do boje dvacetičlenný team, po týdny na závodním svahu trenující. Angl. major Bracken, muž úžasné odvahy a mrštnosti označován vítězem. Nutno připomenouti, že Angličané vynalezli pro letošní slalomový závod nové dokonalejší vázání, které zabraňuje těžké pády do předu. Toto sestává ze silné spirály upevněné na lyži, asi 20 cm za botou a na koženém náramku nad kotníkem. — Nejen Bracken, ale celá řada dalších Angličanů ukázali podivuhodné výkony a přec podleli. Sportsmeni podleli horalům, jak jinak ani býti nemůže. Bracken vrhl se se šílenou odvahou do boje, kde se jednalo o vteřiny, ba — zlomky vteřin. V patnácti vteřinách je umístěno 25 startujících, z nichž ohromná většina jsou lidé domácí, ze Ski Klubu Arlberg a jiní horalé z alpského pomezí a Švýcar. Závod stal se kořistí několika násobného mistra německého — Karla Neunera z Partenkirchen. Neuvěřitelný čas — 56<sup>4</sup>/<sub>5</sub> vteřiny — mluví jasnou řečí o rychlosti, s kterou proletoval vítěz brankami a závodními srázy. Těsně za ním o pouhou pětinu vteřiny je Herman Schuler, zdejší populární vůdce a učitel. Pak následuje Švýcar Guler a celá řada výborných domácích hochů. Známý švýcarský závodník Zogg musil se spokojiti 12tým a Bedřich Schneider 13tým místem. První Angličan se umístil teprve jako 14tý. Solleder jako 20tý. První z Českoslováků, kteří jeli trať jen neoficiálně — tedy nepřipravení — byl Roman Lang z Plzně, který pochlubil se dobrým stylem v čase 1 m 38 vt. — V jízdě dam docíleny podivuhodné výkony — ovšem že jedná se opět o domácí závodnice, které mají tuto trať nacvičenou. Nejlepší čas v třídě dam měla sl. Hilda Horn s výkonem 1'42<sup>1</sup>/<sub>5</sub>''.

### Technické výsledky:

Muži: 1. Karl Neuner, Partenkirchen 56<sup>4</sup>/<sub>5</sub>'', 2. Herman Schuler, S. C. A. (Ski Club Arlberg) 57'', 3. Christian Guler, Klosters 58'', 4. Rudolf Matt, S. C. A. 58<sup>4</sup>/<sub>5</sub>'', 5. Franz Kessler, S. C. A. 1'01'', 6. Franz Schranz, S. C. A. 1'02<sup>4</sup>/<sub>5</sub>'', 7. Herman Tscholl, S. C. A. 1'03''.

## Našim odběratelům!

Prosíme o laskavé poukázání předplatného v obnose Kč 35.—, přiloženým složným listkem pošt. úřadu šekového.

## 6. KANDAHAR.

(Poslední dopis z Arlberku.)

Vítěz sdruženého závodu Karel Neuner z Partenkirchen.

Sv. Anton, 14. března 1929.

Druhý a poslední díl závodu o pohár kandahárský byl dnes dobojován. Právě tak jako včera konaný slalom, tak i dnešní sjezdový závod byl velikým sportovním úspěchem. Účast závodníků a jejich výkony byly takové úrovně, že podnik kandahárský možno přirovnati k malé zimní olympiádě.

Trať měla start na vrchu Galzigu (2185 m) — cíl byl u sv. Antonu, ve výši 1400 m. Trať měřila 5 km s výškovým rozdílem 785 m. Laskavý čtenář učiní si těžko představu o sráznosti sjezdů — z těchto několika cifer. Na každém kilometru trať bylo klesání přes 150 m.

U startu sešla se elita sjezdových závodníků s vítězi slalomu v čele, by dobojovali sdružený závod, jehož druhou částí byl dnešní monstr-sjezd. Závod počal v poledne odstartováním dam, kterým následovali muži v půlminutových přestávkách. Naši lyžaři těžko si představí sjezdové tempo, jakým projela většina závodníků srázné svahy trati. Jednotlivé úseky projety rychlostí 50 až 60 km v hodině! Divákům vtíral se dojem, že přihlížejí motocyklovým závodům. — Ohromný výkon podala první dvačítka závodníků — z celkového počtu 90. Zázračný výkon měl David Zogg z Arosy (Švýcarsy) s časem 4'55". Salcher z Innomosti jest jen 2 vteřiny za ním. Ostatní závodníci následují se vteřinovými rozdíly. Prvních 22 závodníků mají čas pod 6 minut. Vítěz sdruž. závodu Karel Neuner je na místě pátém s časem 5'08". — Protože Zogg jel slalom špatně (upadl), umístil se ve sdruženém Kandaháru teprve na místě sedmém. Výborné výkony podaly také dámy, které s neobyčejnou jistotou a řízností závod dokončily. Ví-

těžkou je Angličanka Miss Sale Barker s časem 7'06", kteráž vyhrála také sdruž. závod dam.

### Výsledky sjezdu na 5 km:

Muži: 1. David Zogg Ski Klub Arosa 4'55", 2. Salcher Hubert I. S. V. Innsbruck 4'57", 3. Rubi Fritz Ski Club Arlberg 5'05", 4. E. Waleh Ski Club Arlberg 5'062", 5. Karl Neuner Ski Klub Partenkirchen 5'084", 6. Herman Schuler Ski Club Arlberg 5'178", 7. Dr. W. Amstutz S. A. S. Mürren 5'195", 8. Beni Fuhrer Ski Klub Arosa 5'209", 9. Pfofi Lutzi Ski Klub Arosa 5'22" atd. Prvý Angličan je teprve na místě 16. W. R. Bracken Ski Club Kandahar 5'438".

Dámy: 1. Sale Barker, Kandahar 7,06'9", 2. Miss Carrol, Kandahar 8,08'1", 3. F. Schmidegg, Innsbruck 8,13". Celkem dojelo k cíli 9 dam, poslední s časem 9,43".

### Výsledky sdruženého závodu:

1. Karel Neuner, Partenkirchen, bodů 97.95, 2. Hermann Schuler, Arlberg 96.65, 3. Fritz Rudi, Arlberg 93.47, 4. Dr. W. Amstutz, president Akademischer Ski Vereinu Bern 91.39, 5. Hubert Salcher, Innsbruck 88.67, 6. Josef Farner, Arlberg 88.41, 7. David Zogg, Arosa 88.38.

Nejllepší dáma: Miss Sale Barker, Kandahar 68.50.

Oficiální ukončení závodu oslaveno téhož večera v „hotelu Post“, kdež rozdány vítězům čestné plakety a věcné ceny. Vítěz sdruž. závodu Karel Neuner, obdržel kandahárský pohár, kterýž je kopií středověkého poháru anglické královny Alžběty.

Důležitost kandahárského závodu veliká účast borců ze všech zemí alpských. Počet startujících byl 107. Dle národnosti byli tito většinou Rakušany, Švýcarsy a říšskými Němci. Značný počet byl Angličanů a Italů. Závodu účastnilo se mnoho vůdců a učitelů lyžařských. Sportovní úroveň výkonů byla na tak znamenité výši, že stupňování této nemožno si představit.

## Dámská hlídka.

VLASTA JELÍNKOVÁ:

### Všeho moc škodí!

Jsou příliš dlouhé trati na našich dámských závodech. Chtěla jsem již minulý rok o tom něco napsat, ale čekala jsem, že to pp. pořadatelé sami zařídí. Myslím, že bych se nedočkala a tak chci proti tomu něco namítnouti.

Když jsem byla v Polsku divili se tamější funkcionáři, že jezdíme 9 km (co by říkali, kdyby věděli, že jsme jely kdysi štafety dobrých 12 km), u nich jezdí dámy nejvíce 6 km. Totéž říkala mi i sl. Lída Zemanová, která se s pí. Bělou Friedländerovou-Havlovou zúčastnila jiných mezinárodních závodů v Tatrách. Je to docela správné a doufám, že naší pp. funkcionáři nebudou mně míti za zlé, že jménem závodnic se přimlouvám, aby byli k nám ve volbě délky trati shovívavější. Já sama, ačkoliv dobře snáším dlouhé trati, tvrdím, že nám škodí. Je to v prvé řadě naše dýchací ústrojí, která mají menší pracovní efekt než ústrojí hoča mladšího nebo dorostence. Naše soustava tělesná není tak vhodně utvářena pro běh a námahu na lyžích jako u muže

a musí se evikem teprve přizpůsobovat. Čím kratší trať, tím snáze se dá tento rozdíl od závodníků vyrovnati, neboť pro delší trati, má-li se docíliti slušných výsledků, musí býti tělo závodníkovo houževnaté, šlachovité, což u ženy nežádáme ba odsuzujeme. Já aspoň pokládám závod za pobídku a přehled činnosti sportovní, t. j. činnosti směřující k upevnění zdraví, svalstva, vůle a poskytující veselost a prospěšné zábavy. Nechceme tedy přepínati naše svalstvo, dívky odženštit, ale chceme si své zdraví a tělo upevnit.

Je ještě více důvodů, myslím však, že tyto postaći; vždyť sportovní lékaři, odborníci jistě by se přimluvili za přiměřeně kratší trati než dosud (doufám, že se s nimi pp. funkcionáři radí, neb aspoň budou radit). Trať 6 km dlouhá dá se hojně zpestřiti těžším terénem a pak skýtá snad ještě větší možnost ukázati zdatnost a techniku jízdy na lyžích, než dlouhé trati neb výstupy, které hlavně závodnice unavují a jim škodí!



*Labská louka v březnovém slunci; v pozadí Pančice a Kotel.*

*Foto Leo Borský, Poruba.*

J. M. KUDĚJ:

## *Vozembouch?*

Konečně v dálece zasvitla v houstnoucím šeru světla známého nádraží a hned na to supíc lokomotiva zahvizdla jaksi rozpustila a vesele a počala mírniti svůj až doposud překotný běh. Vlak se zastavil na nádraží a průvodčí seskočili první se stupátek a otvírali vagonová dvířka. Jimi počali povlovně téci praménky lidí, které se sbíhaly před vrátky na perron v jediný mohutný tok.

Tmavé řady lyžařů, mezi nimiž prokvétaly pestré dámské čepičky vypadaly jako jakási veselá, nespoutaná armáda vojáků, nesoucích na ramenou i „po myslivecku“ podivné, dlouhaté zbraně. Před propustí na perron lidský proud se zarazil, nakupil a odtékal zase tenčím pramenem kolem nádražní budovy dozadu na silnici.

Dva, tři hloučky, „dřívkařů“ pohltil široce rozkročený vchod venkovského hotelu podobný, ohnivě tlamě dobráckého netvora zářícího přátelsky na přivítanou všem příchozím řadou svých okenních očí, ale i tak zbylo na silnici vedoucí k městečku asi sto lidí, hlučících vesele, snímajících s ramen svá dřívka a poklekajících chvatně — ne k modlitbě snad, ale k připnutí lyží.

Ale už zase vstávali a odpíchovali se bodci svých holí od silnice a sunuli se rychle ku předu tam, odkud zdáli

jim kynula a mrkala přívětivě světélka městečka. Sněhu dost — dobře se jelo těm zimním tulákům. Těla vzpřímená, prohnuta v kříži, předkloněná trochu, veselí, radostný hovor a smích.

Náhle se silnice svázila do dost hlubokého údolí, mírně jeho prudký sráz velikým záhybem. Většina lyžařů zůstala silnici věrna. Jen malý hlouček se pojednou odlepil a počal sjížděti po svahu přímo dolů. S těly silně skloněnými dopředu letěli jak šípy po stráni dolů, brázdíce panensky čistou a neposkvřněnou sněhovou pokrývkou usnuvších polí.

Lidé na silnici zvábeni prudkým tím letem, zapomněli dívat se na cestu a hleděli závistivě za nimi. Dvě či tři dámy a jeden muž zaplatili za tuto zvědavost „vymáznutím“ na samé silnici, ba kdos nezkušený se ocitl v příkopě, z něhož se vydrapal zanechav po sobě dosti zřetelný vtisk svého těla v nadživotní velikosti, za ryčného veselí škodolibých svých bližních.

To již byl hlouček lyžařů, přímo po prudkém svahu se vydavších dole u městečka, kde se zarazil krásnými, prudkými švihy.

První z nich vyhlédl na silnici po níž se ploužila pře-

dlouhá řada méně odvážných lyžařů, vydal zvuk podobný krásnému řehotu koně a řekl vesele:

„Koukněte na ty packaly. Není to psina? Takovej ouhlednej terén a vono to dělá lavory na čirej rovině. Vozembouši!“

„Nezdržuj, inženýre. Stupejme chutě odvratmo vzhůru. Důtklivě však musím ti vytknouti, že dopouštíš se omylu hrubého, užívaje slovo „vozembouch“ na místo správného „ozembouch“.“

— „Co-ó-o? Ozembouch? Chachacha! Tohle je ale moc dobrý. Je vidět na tobě, že jsi profesorskej i když jsi na dřívkách. Když můžeš kecat takovýhle, kantorský nesmysle,“ řekl docela dobrácky bodrý inženýr Holík, dívaje se stále ještě na dlouhou řadu viklajících se postav, které sjížděly dolů. Někteří pravda šli vzpřímeně, ale většina se krčila podivně, činila zoufalé prudké pohyby, snažíc se udržeti rovnováhu a opět došlo k několika pádům. Z dálky bylo slyšet veselý rozhovor i trylky ženského smíchu.

„Ach, bože!“ zaúpěl žalostně profesor Fousek. „Možno-li vůbec člověku hovořiti s takovým, hrozným barbarem? Jaká to nelepá řeč. Divím se opravdu slečno Helenko, že naň nepůsobíte jako posluchačka vysokých škol aspoň poněkud svým zněžňujícím vlivem a že mu dovolujete aby ve vaší společnosti užíval ostudných výrazů sebraných kdesi na smetišti špinavé periferie, nedůstojných člověka jeho společenského postavení.“

„Nechte toho, mládenci. Jeníku nedráždí pana profesora zbytečnými svými řečmi,“ pravila slečna Helena Víšková, MUC a snoubenka bodrého inženýra. A vy ho raději neposlouchejte pane doktore. Ale teď bystře vpřed. Náš hostitel nás již předejel.“

Ten, o němž hovořila skutečně bral se již dále. Klada nohy v úhlu od sebe a hraně silně vnitřními hranami lyží vyběhl takřka po příkré, nevysoké stránce vzhůru a volal teď na ně vesele:

— „Což pak tam přimrzli? Avanti! Nebo dostanu od

ženy, že jsem vás přivedl tak pozdě k večeri. A vlak měl také zpoždění.“

Stoupali chvatně za ním. A pak to šlo s větrem o závod k řece, jejíž bystrý tok byl nyní sepjat ledovými okovy a přes ní a pak zase pomalu nahoru do strmé strání, a nevelkou vesnicí znovu do jiného údolí, odkud zářila jasná světla z oken nevelké venkovské vilky, stojící takřka o samotě.

Před ní stanuli, sejmuli s nohou lyže a vhrnuli se přímo do kuchyně, aby pozdravili hostitelku. Všichni byli již staří známí.

„Proč pak tak pozdě — co?“ otázala se jich přísně. „Že jste zase cestou zarazili. Jendo! Jendo!“ dodala, hrozcíc prstem inženýrovi.

„Ne paní Evičko,“ von vlak byl nacpanej lidma jak herynkama. A vono sem přijelo hromada vozembouchů“ začal inženýr Holík.

„Ozembouchů!“ opravil ho profesor Fousek, jako s katedry.

„Dobře teda — správných vozembouchů, a ty se nám pletli na silnici furt mezi nohy, a tak jsme se zdrželi. To víte, takoví nažehlený panáci odněkud z Prahy, co si berou na hory s sebou „smokas“ a tancujou potom všude v hotelu místo lyžení čarlston se žábama ve vorgantinu s herbabnejma punčochama.“

„Ach, to je strašlivý člověk. Slyšíte tu strašlivou češtinu. Já toho nesnesu — nesnesu,“ — zabědoval profesor Fousek, chytaje se za hlavu.

— „No — có?“ řekl inženýr udiveně.

„Mládenci přestaňte prosím vás a sedněte ke stolu. Slečno Helenko — prosím,“ řekl galantně hostitel, snímaje palečnice. „Já ti to potom povím sám, Evo,“ obrátil se zase k ženě.

Zmlkli a posadili se a chvilku nebylo slyšeti nic jiného kromě občasného zachřestění příboru. Všem cestou vytrávilo a proto jedli statečně. Nakonec když bylo ukli-



Biberkopf (Warth u Arlbergu).

Foto Ing. Kancný.



Arlberg. Sjezd z Mohnenfluh.

Foto Ing. Kancnýř.

zeno se stolu, připili na zdraví hostitele i hostitelky a zábava oživla.

— „Tak, jak to vlastně bylo s těmi — ozembouchy?“ otázala se hostitelka, vyslovujíc poslední slovo poněkud nejistě.

„Vozembouchy, drahoušku!“ upozornil ji choť jemně.

„Ozembouchy!“ pronesl profesor Fousek bolestně.

„Vozembouchy,“ dodal tvrdošijně inženýr Holík a začal se opět z neznámé příčiny jako kuň, což mu vyneslo od slečny Heleny pořádný štulec do zad.

„Přestaň Jeníku!“ řekla káravě. „Snad tu nebudeš jako host vyvolávat zase hádku.“

„Divím se mu skutečně také, slečno Heleno. Aspoň kdyby mohl to ohavné slovo nějak odůvodnit“ řekl profesor Fousek ještě tak bolestně, jako kdyby se mu dala bůhví jaká křivda. „Ale to ne — jen posměšky si ze mne tropí —“

„A to zas prrr! Já si z toho žádný ouhcapy nedělám. Já jsem docela správněj kluk a zpívám, jak mně zobec narost'. Já si nekecám —“

„Mléíš!“ okřikla ho slečna Helenka.

„Tak dobře. Už ani nepípnu. Ale von taky nemá recht. To je jen takovej profesorskej „kapric“.“

Profesor Fousek povstal.

„Nejednám nikdy z pošetilého rozmaru a své tvrzení mohu odůvodnit kdykoliv a obhájití kdekoliv a proti komukoliv,“ řekl uraženě. Slovo „ozembouch“ je výsostně správně a dokonale utvořené. Že se říká správně gramaticky „o zem“ a ne „vo zem“, toho myslím, že nebude žádný z přítomné společnosti chtít popíratí. Mezi slovy pak bouchatí a buchati je podstatný rozdíl. Slovo bouchatí, jež dvojicí samohlásek „ou“, zdá se mně, že spíše vyjadřuje děje spojené s hlasnými zvuky —“

Inženýr Holík se nedovedl přemoci, zrudl strašně a vyprskl smíchy při těchto slovech. Nový štulec od slečny Helenky, byl příčinou toho, že se zakuckal, načež bylo třeba nového, aby zase mohl nalapatí dechu.

Této dočasné bezbrannosti a bojeneschopnosti svého protivníka využil profesor k dalšímu učenému pojednání, v němž uvedl bouchání pěstí do stolu, bouchání na dveře, bouchání do kobereců na dvoře, bouchnutí pušky, děla atd. atd., kdežto naproti tomu zase na důkaz, že bouchnutí znamená zvuky méně hlasné, tlumené, ba i zcela nepatrné, uvedl buchnutí pádného výstřelu či jakékoli jiné explose, buchnutí spadnuvšího předmětu těžšího druhu, bušení srdce atd., atd.

„Poněvadž pak pád lyžaře neumělého, lyžení ještě dokonale neuzpůsobilého jest spojeno se zvukem méně hlasným.“

Inženýr Holík se začal opět dusiti.

„doufám, že jsem dokázal nad světlo jasněji, že slovo „ozembouch“ jedině správně voleným, jakož i přesně určeným výrazem pro člověka nadaného výše uvedenými nedostatečnými vlastnostmi,“ skončil konečně vítězoslavně profesor Fousek.

„Bravo! Výborně!“ Hostitel i hostitelka mu dokonce i zatleskali a profesor Fousek se ukláněl s tváří ohromného triumfátora, jenž přijímá povinný hold. Inženýr Holík byl úplně poražen tím učeným výkladem slova. Ale jen na chvíli. Sotva profesor Fousek usedl, vyskočil pojednou jako kdyby ho píchl šídlem a vykřikl vítězně:

„A přece nemáš ‚recht‘, Tondo. Teď jsem zrovna na to káp! Znáte tu písničku vo tom starým zupáku?“

A nečekaje vůbec na odpověď, zařval hned úžasně falešným hlasem:

„A ten starěj zupák  
ten nėsmi u-mřítí  
pro tóho si musí  
čert z pé-kla přijítí  
při-je-dé pro něj s vozem  
a bouhne s ním vóóó-zem

„Tady je to. Bouhne s ním a vo zem, poněvadž to byl taky vozembouch,“ zničil svého protivníka, který byl

tak konstruován, že si ani neuvědomil, že se inženýr dopustil „podfuku“ a užil místo slova „praští“ slova „bouchne“ ač se všichni smáli na plné kolo.

Hrozilo nebezpečí, že váda propukne znovu, ale tu zakročila slečna Helenka energičky.

„Já myslím, že nemáte pravdu ani jeden, ani druhý,“ pravila ostře. „Ale poněvadž se všichni řídíme spisovnou češtinou, myslím že bude nejlepší, když se obrátíme na rozhodující instanci — třebaš na redakci „Zimního Sportu“, který je orgánem Svazu Lyžařů republiky československé a dotážeme se tam, kdy se toto slovo

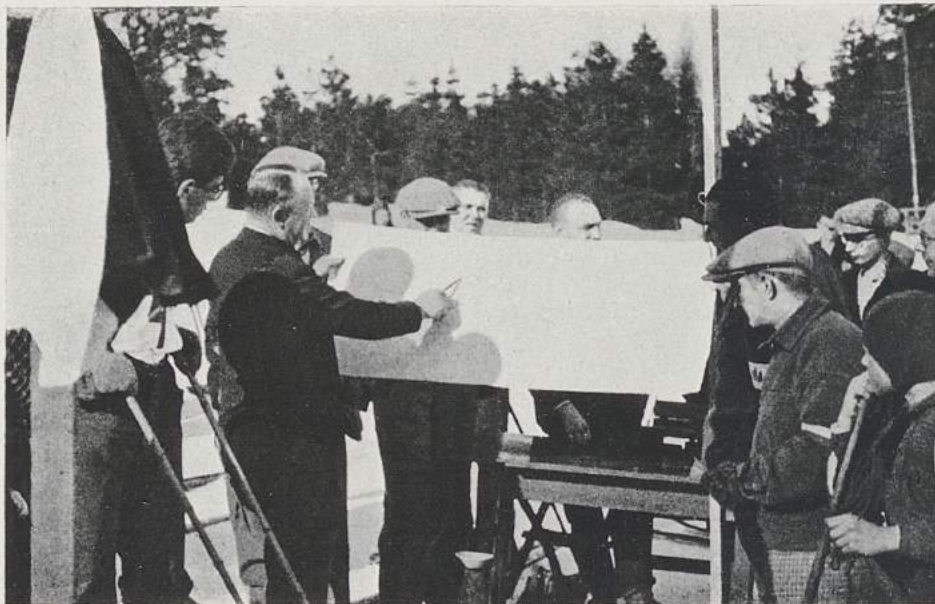
v novočeské literatuře vyskytlo a jak se má správně psát.“

„Dopíšeme tam hned,“ rozhodl hostitel.

Napsali lístek a ten došel na správnou adresu. Bohužel ani redakce to dobře nevěděla. A proto se obrací nyní na široké vrstvy svého čtenářstva se žádostí, aby se účastnilo ankety na thema:

Kdo je to a co je to:

1. Vozembouch (či ozembouch, vozembuch, ozembuch);
2. a který básník či spisovatel užil první tohoto slova v novočeské literatuře?



Z prvního Svazového závodu hlídek: Arch. Jarolímek vykládá závodníkům trať závodu.

Foto Jilek.

## První svazový závod tříčlenných hlídek na Zvičíně.

První svazový závod tříčlenných hlídek provedla dne 10. března na Zvičíně S. K. Slavia za přispění S. K. Dvůr Králové n. Lab.

Ač byl Svazem pořádán po prvé, splnil plně očekávání a jsme přesvědčeni, že se úplně vžije a bude krásným zpestřením naší lyžařské závodní sezony. Hlídkový závod klade značné požadavky na závodníky, poněvadž musí po celou dobu jeti pohromadě ve své hlídce a nesou každý břemeno 5 kg těžké. Závod kromě dobře „sehrané“ trojice vyžaduje také krajní obětavosti a bezpodmínečného vzájemného vyhovění. Z velkého počtu startujících družstev jelo pouze pět hlídek zcela podle pravidel tohoto závodu — totiž v uzavřeném celku. Proposice závodu jsou zcela obdobné závodu vojenskému.

Před závodem byly tlumoky se zatížením převáženy a opatřeny plombou a ihned po dojetí hlídky do cíle, znovu kontrolovány. — K závodu přihlásilo se 20 hlídek, z nichž nastoupilo 15.

Zvítězili jilemničtí (Feistauerové, Erlebach), v krás-

ném čase 1:20:01. Druzí dojeli bří Němečtí v čase 1:22:10. Domníváme se, že nejmladší Bořivoj byl přes nejlepší snahu, přece jen nerovnocenný k výkonu starších, osvědčených Otky a Pepka. Krásným překvapením byla velmi dobrá jízda Č. Ski Klubu Praha (Hrabánek, Hevák, Ing. Bartů), kteří skončili na 3. místě časem 1:26:40.

Ve třídě starších umístila se dobrým časem 1:47 na 1. místě hlídka S. K. Slavia (Krňoul, Pacák, Ing. Jauris). Druhá byla komb. hlídka L. Z. K. a Slavia (Rath, Zelinka, Bittner) časem 1:57:54. Bittner nebyl rovnocenným dvěma druhým.

Na trati vzdaly se 4 hlídky pro „roztržení se“. Byly mezi i hlídky dobrých jmen.

Trať byla velmi pěkně volena, měřila asi 22 km a měla krásný, byť i místy tvrdý sníh. Organizace na trati bezvadná a značný zájem obecnosti byl ještě zvýšen vhodnou volbou trati, která v prvním kole protínala ve formě osmy start.



Svazový závod hůdek: vážení bafochů s přítěží.

Foto Jilek.

## Typy II.

Obrázky a text Ing. F. Příbyl.

Všiml-li jsem si ústrojů mužů, nemohly mi ujít samozřejmě ani „vynikající“ úbory dam, či postavy jich samy (obzvláště hezkých. Pozn. sazeče.) Nemínil jsem však prositi váženou redakci tohoto časopisu o věnování místa i pro ně, z příčin, které tkví jednak v nutných ohledech, jednak v obavách z nemilých následků podobné „pozornosti“. Ale vyprovokovala mne k dnešní skizze žena sama. Přítelkyně mi řekla po přečtení posledních „typů“: „Poslyšte Franto, proč jste se nezmínil též o dámách? Vždyť je mezi nimi také mnoho typického!“

Kdo chce kam, pomozme mu tam — dí staré přísloví. Proto zabývám se dnes nesnadným problémem ústroje ženy a prosím i o shovívavý posudek.

Když jsem si tak všechny ty typy obou rodů v mysli srovnával, vzpomněl jsem si na babiččino úsloví, když nás peskovala: „Oba stejní, jeden za osmnáct a druhý bez dvou za dvacet.“ A je tomu tak. Vzpomínáte si na onoho s modrým námořnickým kloboučkem? Obdoba: dívka se štětkou čís. 1. Oblek velmi správný, ze šedé cover-coatové látky, klobouček také pro dívku vhodný, ale proč ta štětka! Když jsem ji viděl, vzpomněl jsem si na „privátní košťe p. Dr. Nováka“. To byl snad byl jediný správný účel.

Číslo dvě lze dobře srovnati s „podivným mužem z Pečí“. Viděl jsem ji v jednom z našich „středisek“, byla té chvíle bez lyží a onen plášť s čepicí měl široké skvěle bílé a žluté pruhy. Tadyť je typ! Pamatuji se do-



Jak to vypadá na občerstvovací stanici při závodu žen.





č. 1



č. 2



č. 3

bre, že klusácké dostihy, aniž skijöring tam pořádán nebyl.

Obrazek 3. podává záhadu. Proč dámy v civilu mají své

nožky tak pěkně rovné (z 99%) a proč na lyžích si je tak křiví (z 75%)? Nejspíše je to hledání lepší stability, ale rozhodně také typické.

DR. O. BRAUNER:

## Do Pontresiny a do Davosu na závody.

(Pokračování.)

Výsledek závodu byl tento: Kategorie A (19 startujících): 1. Zogg (Švýc.) bodů 17·277 (53,66 a 69 m), 2. Kaufmann (Švýc.) 15·611 bodů (50, 64,56), 3. Freimann (Švýc.) 14·375 (45,59,63·5), 4. Rubi (Švýc.) 14·263 (46,55,56·5), 5. Venzi (Italie) 13·541 (39·5, 53·5, 59·5), 6. Jaervinen (Finsko) 13·500 (41·5, 53·5, 54) 7. Schlumpf (Švýc.) 13·402 (40, 55, 56·5), 8. Wuillenmier (Švýc.) 12·652 (44, 61, 60·5), 9. Recknagel (Německo) 12·527 (50, 67, 72), 10. Carlsen (Rak.) 12·000 (47, 63, 69·5), 11. Badrutt (Švýc.) 11·347 (44, 66, 71), 12. Thoresen (Nor, stud. v Darmstadtu) 10·860 (32, 41·5, 52·5), 13. Boeck (Německo) 10·527 (43, 59, 61·5), 14. Thauheimer (Německo) 10·055 (38, 58, 70), 15. Koel (Švýc.) 9·652 (39, 53·5, 60) a 16. Vondrák 6·138 (41, 56, 56·5). — Kategorie B (14 startujících): 1. Thoma (Švýc.) 17·291 (51, 61, 62·5), 2. C. Chiogna (Švýc.) 15·152 (43, 55, 56·5), 3. Maroni (Švýc.) 14·402 (35, 58, 54·5), 4. Fl. Chiogna (Švýc.) 13·486.

Na můstku dosažen byl loňského roku nejdělsí skok 72 m ve stoje švýcarským závodníkem Trojanim. Podle mého mínění delšího skoku ve stoje nelze tam dosáhnouti, neboť po skoku 70ti metrovém jest již krátký, asi 15 m dopad, do přechodu, takže skokan nemá již čas se připravit a musí padnouti. Skoky však kolem 60 m jsou na tomto můstku lehké a bezpečné a není divu, že Švýcaři mají dnes velké množství výtečných skokanů, když mají možnost cvičiti na můstcích tak odborně postavených. Jedinou snad chybou můstku je jeho příliš prudký nájezd, ale na to lze si cvikem zvyknouti, což se u našich závodníků brzy ukázalo. Jakou rychlost dostane skokan pouhým rozjezdem, tedy bez odrazu na můstku, viděl jsem při treninku, kdy Vondrákovi při prvém cvičném skoku jedna lyže nejela a on se chtěl na můstku zastaviti. Nejen že se kristiankou nezastavil, nýbrž byl setrvačností vržen z můstku na vzdálenost 27 m na rameňo, což vypadalo velmi ošklivě, ale ač se Vondrák pak skutálel až dolů, nestalo se mu nic.

Po skončených závodech byli všichni skokani skvěle pohoštěni v největší cukrárně v Pontresině, což se našim oběma zamlouvalo. Večer v Parkhotelu byl slavnostní večírek na oslavu jubilea klubu Bernina-Pontresina, spojený s rozdávaním cen. Velmi se mi zamlouvalo, že zavedeno jest při závodech ve Švýcarsku neoznamovati výsledek závodu až při samém rozdávaní cen, takže závodníci jsou napjati až do přečtení výsledků. Po krátkém programu zahájeno bylo rozdávaní cen francouzským proslovem předsedy švýcarského svazu Michela. Mimo čestných cen pro vítěze, byly rozdány všem účastníkům závodu i delegátům vkusné jubilejní plakety. Po krátkých proslovech jednotlivých zástupců lyžařských svazů, při nichž pronesl jsem několik slov za Svaz Lyžařů RČS i jménem finského svazu, slavnostní večírek byl skončen. V pondělí 14. ledna dopoledne naši skokani, němečtí i finští odjeli přes Filisur do Davosu. Ještě před odjezdem dostalo se našim skokanům vřelého pozvání na závody v Klosters, Mořici a Arose, což jsme ovšem musil s díky odmítnouti. Do Davosu přijeli jsme po poledni a byli jsme uvítáni předsedou Ski Klubu Davos p. Kleinerem, který se nám po celou dobu našeho pobytu v Davosu velmi věnoval. Omluvil se nám, že není možné abychom byli ubytováni v Davos Platz, ježto hotely tamější vzhledem k pořádání prvních švýcarských sportovních dnů jsou zcela obsazeny a zavezl nás do Davos Dorfu, kdež jsme byli ubytováni v Sport a Posthotelu proti nádraží, kde již byli dříve ubytováni Novák a Německý. Po cestě jsme se dozvěděli od Nováka, že bydlení tam je dosti špatné, ježto je tam zima. Když nám byly přiděleny pokoje velmi nevlídným a nafoukaným panem hotelierem, odnášel jsem si své věci do určeného pro mne pokoje. Ale jaké bylo mé překvapení, když mi pokojská sdělila, že pokoj je zadáný. Šel jsem tedy znovu k hotelierovi a současně přišel i zástupce německých lyžařů Schmidt, který vytýkal mu, že přidělené pokoje pro závodníky jsou studené. A tu jsem byl svědkem věci, již samozřejmě

nikdy bych byl neočekával od jakéhokoliv hoteliera a nanejvýš ne od hoteliera v lázeňském místě Davosu. Pan hotelier totiž chytil Schmidta za ruku a jednoduše jej z hotelu vyhodil. Samozřejmě, že němečtí závodníci se z hotelu vystěhovali a odpoledne odjeli do Klosters; ač potom hotelier se omluvil a všichni vysoce postavení pánové pokoušeli se uraženého pána přemluvit, že oni za to nemohou, Němci prohlásili, že startovati nebudou, ježto činem hoteliera uražen byl národ německý. Nesouhlasil jsem samozřejmě s nepěkným jednáním hoteliera, ale tak daleko uražena ješitnost Němců, jimž stejně všude nápadně dávána je ve Švýcarsku přednost, jíti nemusela. Mohu ale říci, že ve společné jídelně, kde seděli mimo nás jugoslávští závodníci, dále finští, italští a dva studenti Norové z Darmstadtu, jejich nepřítomnosti nikdo nežel. První moje cesta do města, jichž jsme se bohužel museli hodně nadělati a většinou v poštovním autobusu, ježto Platz od Dorfu jest vzdálen 3 km, byla do továrny na lyže p. Ettingera, aby nám spravil Vránovu nalomenou skokačku. Večer pak museli jsme znovu do Platzu, ježto bylo losování závodníků pro distanční běh, v hotelu Sport, kde jsou klubové místnosti Ski Klubu Davos. Losování však, ač jistě mám za to, že to mysleli dobře, se jim nezdařilo. Uvedu pouze několik závodníků, aby bylo jasné, jak po prvé naši a Finové, tedy jediná konkurence Švýcarů, byli vylosováni. Č. 2. Německý, č. 3. Lappalainen, č. 4. Novák, č. 5. Nuotio, č. 9. Vrána, č. 13 Matila. Ježto začalo se nejprve losovati pro švýcarské závodníky, vyslovil jsem své mínění, že snad mají přece jen dříve přijíti v úvahu hosté a pak domácí, a pak jsem podotkl, že byla schována tři místa pro Němce, ač je určité, že odjeli a závodů se nezúčastní. Pak jsme jeli domů, aby závodníci se vyspali a jen jsem přijel domů, byl jsem volán k telefonu a bylo mi sděleno, že první losování prohlášeno bylo za neplatné a že bude se losovati znova, ovšem pro pozdní dobu bez naší přítomnosti. Souhlasil jsem ovšem s tím, ježto bylo jisté, že naši hoši sotva horší čísla dostanou. Ráno bylo ustanoveno, že

všechny závodníky odveze autobus ke startu, který se nalézal na začátku Platzu, o 9. hodině. A tu mne naši závodníci rukou společnou a nerozdílnou uváděli v rozčilení, ježto nebyl žádný z nich hotov. K snídani místo v 8, přišli až těsně před odjezdem vozu, ježto prý bylo nutno znova mazati. Konečně jsme to dali dohromady a když jsme přijeli ke startu dozvěděli jsme se, že Lappalainen má č. 4, Jaervinen č. 5, Novák č. 9, Nuotio č. 10, Mattila č. 11, Busmann č. 12, Vrána č. 25 a Německý č. 28.

Počasí a sníh byly pro závod distanční velmi příznivé. Teploměr do 9. ráno ukazoval  $-25^{\circ}$  C, ovšem později rychle se oteplovalo, poněvadž krásně svítilo slunce a sníh byl promrzlý, ale ideálně prachový. Veškeré funkce u startu a cíle, obstarali si členové pořádacího klubu sami a mohu říci, že sice měli dobrou vůli, ale moc se v tom nevyznali. Při srovnávání časů jednotlivých závodníků jsem konstatoval, že čas prvního závodníka nebyl, jak měli zapsáno na kousku papíru, v 9:31 hod., nýbrž 9:32, což ovšem není zcela stejné. Když náhodou při vjezdu do cíle projeli 4 závodníci za sebou v menších intervalech, nastala panika, která až za hodnou chvíli byla rozřešena. Jinak však dráha byla vedena velmi pěkně, výborně značkováná, avšak příliš jednotvárná a pro naše závodníky plochá, neboť celkový rozdíl výškový byl 345 m, což na trať 18 km je málo. Start závodu byl u Kurhotelu, na místě ležícím asi 4 m pod silnicí, místě to velmi nevhodném. Trať vedla nejprve po rovině a teprve asi po 1 km počala stoupati do lesa údolím zv. Dischma Tal. Tam dosáhla největší výšky asi po 6 km jízdy a sice o 140 m výše než start. Trať potom vracela se na druhé straně uvedeného údolí a po nepatrném stoupání a klesání, převedena byla přes jezero Davoské a po stránkách nad Davos Dorfen vedena byla k cíli, jenž byl na jiném místě než start. — Celý závod byl bitvou vedenou mezi Finy, našimi závodníky a Švýcarem Busmannem, který dopravoval se letos bezesporně na nejlepšího závodníka švýcarského. Německý vlastně do boje přímo nezasáhl, ježto nejlepší



Hlídky bratří Německých u startu hlídkového závodu.

Foto Jilek.



Vítězná hlídka: Feistauerové a Erlebach.

Foto Jitka.

závodníci byli vpředu a on svým posledním číslem byl odkázán na předhonění všech závodníků až se dotáhl k těm nejlepším těsně před cílem. Trať nejlépe odpovídala Finům a Švýcarům. Naším se nelíbila pro snadnost, ač myslím, že spíše ještě vyhovovala Novákovi než Německému. Oba závodníci si stěžovali, že se jim v tom mraze špatně dýchalo. Zato ve velmi dobré kondici dojel Vrána, jehož tento závod byl mezinárodním křtem. Nechal jsem ho startovati jen, aby se proběhl a on zatím bez nejmenšího treninku (proti Německému a Novákovi, kteří v Davosu byli od soboty) jel tak pěkně, že potloukl celou výpravu jugoslávskou, dva Švýcary, jednoho studujícího Nora a jednoho Itala. Na nic si nestěžoval a se vším byl spokojen. Jen několik km před cílem přetrhl se mu řemínek, čímž jistě nějakou minutu ztratil. Výsledek byl tento, po dodatečném rozdělení závodu na dvě třídy: V třídě A: 1. Lappalainen 1.19.28, 2. Mattila 1.23.10, 3. Jaervinen 1.25.50 (všichni Finsko), 4. Busmann (Švýc.) 1.27.00, 5. Německý 1.28.09, 6. Nuotio (Fin), 1.28.19, 7. Novák 1.28.51, 8. Rubbi (Švýc.) 1.29.37, 9. Zogg (Švýc.) 1.32.24, 10. Accola (Švýc.) 1.39.43.

V třídě B: 1. Marazzi (Švýc.) 1.40.15, 2. Ammacher (Švýc.) 1.41.15, 3. Vrána 1.42.32, 4. Godec (Jugosl.) 1.43.29, 5. Hofstetter (Švýc.) 1.45.28, 6. Knap (Jugosl.) 1.45.43, 7. Bervar (Jugosl.) 1.47.16, 8. Petersen (Darmstadt) 1.47.42, 9. Prager (Švýc.) 1.50.06, 10. Cristomano (Italie) 1.57.27, 11. Banovec (Jugosl.) 1.57.40.

Odpoledne po závodu jeli jsme s Vondrákem a Vránou zkoušet můstek. Po cestě zastavili jsme se pro spravenou lyži, kterou nám p. Ettinger za nepatrný obnos 12 fr. š. k nepoznání uměloscelil. Můstek, který leží v samé blízkosti Davosu, dělá velmi pěkný dojem. Je posledním dílem inž. Straumanna, jednoho z nejlepších konstrukterů můstků a vystavěn je podle nejnovějších zkušeností. Podle výpočtů, lze na něm dosáhnouti až 80 m délek ve stoje, ježto má velmi dlouhé doskočiště, což můstku v Pontresině schází. Naši hoši

brali si krátký rozjezd, ježto nájezd i doskočiště byly umrzlé a také vadil jim krátký můstek, který později byl o dva metry prodloužen. Z trenujících nejlépe skákal Švýcar Kaufmann 62, který také druhý den dobyt první ceny a rovněž zvláštní ceny za nejdlejší a nejlepší skok 61 m. Ve středu 16. ledna byli jsme překvapeni spoutou sněhu, který se již od noci za  $-15^{\circ}$  C sypal. Všechny podniky konané dopoledne, jako hockey, kraso a rychlobruslařství, musely býti odloženy a byla projevena obava, že ani odpolední skok nebude lze provést. Skok byl ohlášen na 2 hod. odpoledne a po 12. hod. skutečně došla telefonická depeše, že skok odkládá se na zítřek. Bylo to pro nás velmi nemilé, ježto ve čtvrtek v poledne podle plánu měli jsme, totiž skokani a já, opustiti Davos. Německý a Novák, kteří byli hlášeni na závody do Collalbo u Bolzana, odjížděli již ve středu odpoledne, aby ještě měli nějaký den k treninku. Když těmito věcmi lámal jsem si hlavu, přišel Novák, že nemají visum v pase do Italie. Byli jsme z Prahy trochu méně dobře vypraveni a toto byla také jedna z bolestí, na niž na štěstí přišli jsme ještě včas. Horší by to bylo, když by se na to přišlo až na Brenneru. Laskavostí generálního sekretáře italského lyžařského svazu pana Cristomana, s nímž navázal jsem již po cestě do Davosu přátelské styky, bylo nám umožněno na italském konsulátu visum ještě hodinu před odjezdem mládenců dostat. — V jednu hodinu po poledni náhle přestal sníh padati, dokonce vysvitlo slunce a tu došla depeše, že závod se přece konati bude. Rychle jsme se připravili, vzal jsem s sebou Německého a Nováka, aby jeli na italský konsulát a zvláštní vůz nás zavezl do Platzu. Spousty lidí jež hrnuly se ke skoku a po  $\frac{1}{2}$  odp. bylo dáno znamení ku počátku závodu. Jako vrchní rozhodčí fungoval opět předseda švýcarského svazu Michel a jako soudci: já, inž. Straumann, který už s Jílkem soudeoval na Olympiádě ve Sv. Mořici a Kaltenbrunner, bývalý předseda švýcarského svazu, nyní člen výboru pořadajícího klubu. —

Byla obava, že skoky budou s pádem, pro množství nového sněhu, a poněvadž nebylo možno pro krátkost času můstek řádně upravit. Avšak skákalo se výborně, ač žádných zvláště dlouhých skoků nebylo docíleno. Ale nebylo úmyslně soudcovským sborem dovoleno zvýšiti rozjezd po zkušenostech z Pöntresiny. A výsledek byl ten, že ze 70 skoků bylo 9 pádů, a z toho v třídě A pouze jediný, při čemž za pád ovšem bylo počítáno dotknutí se sněhu rukou, což také Vrānu připravilo o třetí místo.

Naši oba skokani skákali výborně. Bylo ihned viděti, jaké značné pokroky udělali od neděle a jaké by asi dělali, kdybychom měli u nás alespoň jediný takový můstek, jaký mají ve Švýcarsku v každém větším lázeňském místě. Vondrák trochu zkazil třetí skok, ale i soudcovský sbor známkoval ho lépe, ježto skákal jako jeden z posledních, které již zase zachytilo padání sněhu, jež ke konci závodu opět v plné síle začalo. Stačí ho srovnati s vítězem závodu Kaufmannem, který měl třetí skok po Vondrákovi 52 m a před tím druhý 61. Vrāna měl první skok jeden nejlepší z celé konkurence, bohužel při třetím skoku z nevysvětlitelné příčiny propásl odraz, skočil sice svůj nejdelší skok, avšak po nejistém dopadu dosedl a rukama se dotkl sněhu.

Výsledek byl tento: Třída A. (15 u startu): 1. Kaufmann (Švýc.) 17.639 bodů (52, 61, 52), 2. Nuotio (Fin.) 17.444 (45, 60, 57), 3. Zogg (Švýc.) 17.277 (50, 59, 57), 4. Willi Dick (Čsl. HDW) 16.722 (46, 59, 56), 5. Wuillemier (Švýc.) 16.639 (50, 55, 54), 6. Vondrák 15.028 (44, 53, 46), 7. Rubi (Švýc.) 14.861 (40, 52, 53), 8. Wenzl (Italie) 14.472 (39, 50, 46), 9. Maroni (Švýc.) 14.417 (40, 48, 49), 10. Schlumpf (Švýc.) 14.361 (41, 46, 49), 11. Jaervinen (Fin.) 14.197 (40, 46, 48), 12. Thoresen (Darmstadt) 12.439 (38, 41, 42), 13. Busmann (Švýc.) 10.700 (28, 41, 40).

Třída B. (10 u startu): 1. Kielland (Nor. stud. v Zü-

richu) 17.486 bodů (44, 50, 50), 2. Accola (Švýc.) 16.750 (46, 46, 53), 3. Prager (Švýc.) 15.736 (40, 45, 44), 4. Gumpoldt (Rakousko) 15.700 (37, 50, 53), 5. Vrāna 14.666 (45, 42, 47), 6. Chiogna (Švýc.) 14.653 (37, 43, 42), 7. Hofstetter (Švýc.) 11.066, 8. Giger (Švýc.) 9.437, 9. Petersen (Darmstadt) 4.666 bodů.

V kombinovaném závodu byl tento výsledek: 1. Nuotio 16.602 bodů, 2. Zogg 15.534, 3. Jaervinen 15.473, 4. Rubi 14.994, 5. Busmann 13.542.

Večer téhož dne bylo slavnostní rozdávání cen, při čemž výsledky našich závodníků byly velmi sympaticky přijaty četným obecnstvem. Vypadalo to jako demonstrace proti odejevším Němcům. Vrāna za svůj výkon v závodu distančním obdržel krásnou porcelánovou vázu se skvělou kyticí. — Ve čtvrtek v den odjezdu byl uspořádán běh na 6 km z Davosu Dorfu do Davosu Platz a zpět. Celé odpoledne hustě sněžilo a ač start byl o  $\frac{1}{4}$  na 12 tedy hodinu před naším odjezdem, nechal jsem na četné žádosti Vrānu běžeti, aby byla větší mezinárodní účast. Startovalo totiž: 3 Finové, 1 Ital, 1 Čsl. a 1 Švýcar. Vrāna v polovici trati se vzdal, ježto neměl řádně namazané lyže. Zvítězil Lappalainen. — Pak jsme se rychle rozloučili se svými novými přáteli a dali se na zpáteční cestu domů. Abychom neměli cestu jen tak jednoduchou, a abychom snad nehubovali jen na Čsl. dráhy, měli jsme zpoždění do Mnichova pouze plně dvě hodiny. Nezmeškali jsme sice žádné spojení, ježto v Mnichově jsme přenocovali, avšak měli jsme o to kratší odpočinek.

Výsledek a poznání z této cesty, mohu shrnouti v to, že pokud se týče můstků ve Švýcarsku, máme ještě moc doháněti, dále že pro oba závodníky Vondráka i Vrānu mělo to velkou cenu, že viděli tolik skvělých vzorů a docílili skoků, jakých dosud nedocílili a konečně musím s radostí přiznati, že celá výprava se velmi pěkně reprezentovala a že Čechoslováci jsou u švýcarských lyžařů váženi a oblíbeni.

## Vločky humoru.

### Odborníci.

Po závodech na Kopanině, když již se hodně šerilo, sjíždělo několik funkcionářů dolů na Malou Skalu. Tu spatřili, jak před nimi jede na lyžích malý hoch. Zastavili se u něho a ptali se, co zde dělá ve tmě a kam jede. On jim vypravoval, že jeli s panem evičitelem ze Sokola a že zůstal vzadu. Tak mu jeden z přítomných řekl: „Tak pojď a pojeděš s námi dolů, abys nezabloudil.“ A tu malý lyžař se na něho podíval a povídá mu: „A umíte dobře jezdit?“  
Dr. O. Br.

\*

Známý novoměstský lyžař-závodník Kulka, počestného zaměstnání malíř pokojů, takto velký šprýmař, startoval na sokolských lyžařských závodech v Novém Městě na Moravě, kde též členem soudcovského sboru byl mistr Čína Jelínek, známý akademický malíř. Po jednom závodu mistr Čína něco Kulkovi vytýkal a Kulka pak se ptal, kdo je ten pán s tou kozí bradkou. Dostal odpověď, že je to mistr Čína Jelínek, malíř-krajinář. Na to Kulka povídá: A Ježiš, malování krajin, toho už jsem dávno nechal.  
Jilek.



Známý filmový herec Jackie Coogan lyžaří na Zbraslavi (prvý zleva).  
Foto Andros.

## VIII. Lyžařské závody Čs. branné moci.

Ač nepřítomnost nejlepších vojenských závodníků Německého, Bartoně, Möhwalda, Ackermanna, a Johna, kteří byli v době prvních dnů konání závodů ve Francii, význam těchto závodů silně poklesl, přece možno konstatovati, že závody tyto zdařily se znamenitě, že organizace byla prvotřídní a výkony podané vysokého stupně. Závody konány letos po třetí od jich založení ve Špindlerově Mlýně a sice ve dnech 18. až 23. února 1929. Novinkou těchto letošních závodů bylo, že dosavadní mistrovství čs. branné moci, jež dosud bylo závodem sdruženým ze závodu prostého na 17 km, závodu překážkového na 7 km a ze závodu ve skoku na lyžích, bylo pozměněno v tom směru, že skok do celkové klasifikace se nepočítá, nýbrž čas jednotlivců v závodu štafet, jehož museli se účastniti všichni závodníci. Každý pak člen štafety, jel tentýž okruh asi 5 km dlouhý. Je opravdu škoda, že nový mistr čs. branné moci vojín Rau a jeho následníci, nebudou se moci srovnávati se starými mistry jako byli Mitlöchner, Bim, Wende, Berauer a Kavan, neboť tito dobydou svého titulu již bez vrcholného umění lyžařského — skoku na lyžích. Další změnou bylo letos, že pro závod na 18 km, který byl doposud ježděn bez hlídkové výzbroje na libovolných lyžích, byla letos předepsána táž pravidla o výzbroji, jako pro závod překážkový a štafetový.

Počasí závodům přálo a ač sníh nebyl vřdycky dobrý, přece nebyl nikdy na závadu bezvadnému provedení závodů. Start a cíl všech závodů byl před Grandhotelem, pouze cíl závodu překážkového byl na louce pod hotelem Slavií.

Dne 18. února byl o 10. hod. dopoledne první start a to k závodu na 18 km. Ku startu dostavilo se 52 závodníků. Závod byl rozdělen na kategorii gážístů a mužstva. Obě kategorie však startovaly současně. Mezi gážísty letos po prvé startovali četníci. Trať v hrubých rysech vedla takto: od startu po silnici ke kamennému mostu u Dívčích lávek, po rohačkové dráze vedoucí ke Davidovým boudám až na silnici vedoucí k Špindlerové boudě, po této sjezd až na křižovatku vedoucí k Martinové boudě, pod silnicí sjezdem k hotelu u Dívčích lávek, po pravém břehu Labe až k železnému mostu silničnímu, pak směrem do Sv. Petra kolem nového hotelu Sv. Petr až za Glocken villu a zpět na Schneeschubweg a po tomto až k boudě u Bílého Labe, odkud pak sjezdem zpět do cíle po silnici.

V kategorii gážístů pořad byl tento: 1. npor. Kuběna, ppl. 36 v čase 1:55:23 hod., 2. štrtm. Pour, hr. pr. 7. 1:55:54, 3. rtm. Fait, let. pl. 2. 1:59:15, 4. por. Horák, děl. pl. 2. 2:00:45 a 5. škpt. Gregor 2:01:54.

V kategorii mužstva: 1. voj. Rau, děl. pl. 11 v čase 1:50:54 hod., 2. vojín Vater, děl. pl. 109 1:52:05, 3. voj. Čihař, hr. pr. 5. 1:53:05, 4. svob. Dewath, hor. pr. 5, 1:54:03, 5. voj. Güntsel, žel. pl., 1:54:19, Druhý den 19. února odpoledne o 3. hod. konal se závod překážkový na 7 km, jehož značná část trati byla vedena po svazích ve Špindlerově Mlýně a v nejbližším okolí. Tam bylo nutno překonati několik terenních skoků, přelézti kládu a podejeti lano, což velmi četným divákům poskytlo zajímavou podívanou. Trať byla velmi zajímavě volena, střídaly se prudké sjezdy s příkrými výstupy a tak bylo možno každému závodníku svoji technickou zdatnost prokázati. Kontrol na celé trati bylo asi 42, jež po-

stavili frekventanti důstojnického kursu a účastníci kursu četnického.

Výsledek pak v kategorii gážístů byl tento: 1. npor. Kuběna, ppl. 36, v čase 56:59 min., 3. štrtm. Pour, 57:51, 3. škpt. Gregor, 58:58, 4. škpt. Košut, ppl. 26, 59:00, 5. kpt. Kubánek, hor. pr. 12, 59:17 min. Mužstvo: 1. voj. Rau, 53:17 min., 2. svob. Dewath, 53:59, 3. voj. Musil, 54:49, 4. voj. Thomas, 55:19, 5. voj. Roland 55:20 min.

Třetího dne ve středu bylo volno. Dne 21. ve čtvrtek odpoledne byl pořádán na můstku místního klubu ve Sv. Petru závod ve skoku na lyžích. Závodů účastnilo se 12 skokanů, z nichž 3 skákali mimo konkurenci. Zvítězil skvělými skoky 34 a 35 m vojín Vilém Möhwald, děl. pl. 11 a dosáhl 152:00 bodů. Jeho výkon jest ještě tím záslužnější, že při zájezdu s vojenskou hlídkou ve Francii onemocněl bolestivým abscesem, z kterého důvodu byl mu lékařem zakázán start jak při závodu hlídkovém, tak i štafetovém, což pro hlídku 11. pěší divise bylo velkým handicapem. Druhým byl npor. O. Německý, jezd. pl. 5 (32:4, 34 m), bodů 140:00. Jako třetí umístil se vojín Hesse, bal. rota (27—, 29 m), 129:5 bodů a čtvrtým pak byl voj. Bartoň, děl. pl. 51 (26:5, 29 m), 123:5 bodů. Mimo konkurenci umístil se vojín Míkule, hor. pr. 2, skoky (26:5 a 27:5 m) a škpt. Kahaj, ppl. 13 (26a 28 m).

Předposlední den v pátek konal se hlavní závod a sice tříčlenných hlídek na 30 km se střelbou. Trať vedla od startu silnicí k Dívčím lávkám a rohačkovou dráhou k boudě u Bílého Labe, Schneeschubwegen do Sv. Petra, kde zřízena byla na stráni před můstkem první střelnice. Dále vedla trať Špindlerovým Mlýnem, část po Vrehlabské silnici, pak t. zv. starou silnicí až k Údolní přehradě, kdež střídalo se po druhé. Odtud jelo se ke Krausovým boudám a horizontální cestou nad Bedřichovem k boudě u Dívčích lávek a dále do Labského dolu, kdež bylo postavena střelnice třetí. Odtud stejnou cestou návrat až k Dívčí lávce a po silnici do cíle.

Závodů účastnil se 15 hlídek, z nich jedna byla četnická. Favorisována byla hlídka 11. p. divise, vedená npor. O. Německým. Ale jak bylo již uvedeno, člen její vojín Möhwald jeti nemohl, takže místo něho musel jeti náhradník Junek, čímž síla hlídky, v níž jel též mistr čs. branné moci vojín Rau, byla zeslabena. Do cíle došla uvedená hlídka o 2 min. za hlídkou 4. p. divise, avšak výtečnou střelbou došla přece jenom nejlepšího výsledku 36:49 bodů. Jako druhá umístila se hlídka 4. p. divise vedená škpt. Gregorem, s 34:89 body a jako třetí hlídka 10. p. divise vedená škpt. Košutem s 34:42 body. Teprve na čtvrtém místě umístila se hlídka 7. p. divise vedená por. Pavlíčkem, která putovní cenu MNO obhajovala.

Závěrečným závodem byl závod čtyřčlenných štafet, jež byl též rozhodným pro konečný výsledek sdruženého závodu o mistrovství čs. branné moci. Závod tento absolvován na 5 km okruhu, který musel každý člen štafety projeti. V závodu tomto zvítězila štafeta 12. p. divise (kpt. Kubánek, vojín Roland, Dewath, Ackermann) v čase 1:45:10 hod. Druhá byla štafeta 4. p. divise v čase 1:45:12 hod. a třetí byla 1. p. divise 1:47:26 hod. Nejlepší čas ve svém úseku měl voj. Rau, 23:48 min. a druhý nejlepší čas měli npor. O. Německý a voj. Bartoň, 24:49 min.

Tím dobyl mistrovství čs. branné moci v jízdě pro rok 1929 vojín František Rau, děl. pl. č. 11.

# Závody.

LYŽAŘSKÉ VYŘAZOVACÍ ZÁVODY 2. PĚŠÍ DIVISE. Ve čtvrtek dne 7. února provedeny byly za velmi příznivého počasí lyžařské vyřazovací závody velit. 2. pěší divise v Plzni na svazích Čerchova. Provedení závodu svěřeno bylo hran. praporu 6 Domažlice. Odstartováno bylo 12 závodníků, z toho 3 důstojníci a 9 mužů.

Průběh trati, která měřila dobrých 30 km.: Start na Výhledech u pensionátu Vokurka (650 m), po Stadionové silnici na Čerchov (1039 m), Hanovo stezkou na Čes. Kubici (560 m.), plzeňskou cestou opět na Čerchov, přes Malinovou Horu (972 m.) do Černé Řeky (Sofiental — 662 m) a zpět do cíle na Výhledech. Trať měla přes polovinu stoupání, ostatek sjezdů a rovin. Závodníci jeli v hlídkové výstroji.

Výsledky: I. Poručík Břet. Horák děl. pl. 2 — 3 h. 11 m. 18 vt. II. Voj. Richard Doubek, hran. pr. 6 — 3 h. 11 m. 47 vt. III. Voj. Karel Čihař, hran. prap. 5. — 3 h. 17 m. 31 vt. IV. Škpt. Vojta Krč, hran. prap. 6 — 3 h. 24 m. 17 vt.

Jmenování první tři závodníci tvoří tým reprezentační hlídku velit. 2. pěší divise, která pojede na armádní závody do Krkonoš, jako záložník jede svob. Ant. Kostinec hran. praporu 6, který trať ujel za 3 h. 35 m. 41 vt. První tři závodníci z řad mužstva dostali po věčné ceně velit. 2. pěší divise.

Za velitele divise přítomen byl náčelník štábu divise pplk. gštbu. Ant. Holub, velitel hran. praporu 6 plk. gšt. Frant. Kukačka. Závody řídil a vypracoval npor. Oldřich Hess hran. praporu 6 — činovník klubu Sněhařů-Domažlice.

ZIMNÍ ODBOR SPORTOVNÍHO KLUBU, DVŮR KRÁLOVÉ n. L. Dne 20. ledna pořádané závody lyžařské se velice dobře velice dobře vydařily. Sněhové poměry po sobotní oblevě byly velice dobré a mírný mraz umožnil hojně účasti sportovního obecnstva. Organizace závodů za vedení pana arch. Jarolímka a předsedy klubu pana Dlaboly byla bezvadná. Výsledky: O 1 hodině odpoledne dobojován byl „Přebor“ pražské župy a vítězství podruhé dobývá Tryzna S. K. Slavia, druhé místo obsadil Bořivoj Německý též S. K. Slavia.

Veřejný závod ve skoku S. K. D. K. a župní přebor dorostu:

I. třída: 1. Ruud LZK 43 m, 44 m, 2. Vondrák ČSK Hradec 33, 32 m, 3. Tryzna S. K. Slavia 30, 30 m.

II. třída: 1. Pech (Vysoké) 31, 30 m, 2. Kolářik S. K. Slavia 29.5, 31.5 m, 3. Německý Bořivoj S. K. Slavia 26, 27 m.

III. třída: Lukeš I. ČSK Jilemnice 33, 34 m, 2. Štrégl ČSK Hradec 27,29 m, 3. Kadavý LZK 30, 29 m.

Dorost: 1. Zbroj S. K. D. K. 27, 29 m, 2. Šimůnek S. K. Slavia 26.5, 29 m, III. Vanel Sokol Studenec 26.5, 29 m.

Dorost běh na 8 km: 1. Šimůnek S. K. Slavia 33'59". 2. Vanel Sokol Studenec 36'44". 3. Šier S. K. Slavia 38'10".

Závod dam na 5 km: 1. Friedlenderová LZK 30'22".

2. Kozáková LZK 32'93". 3. Lelková, LKSH Svatoňovice.

Závod žáků na 5 km: 1. Tauchmann, Sokol Studenec 25'55". 2. Sochor Pavel S. K. D. K., 3. Jukl, S. K. D. K. Župní přebor dorostu krkonošské župy dobývá ve skoku Zbroj, S. K. D. K. v běhu Vanel, Sokol Studenec.

LYŽAŘSKÉ DOROSTENECKÉ ZÁVODY BEZKYDSKÉ ŽUPY NA PUSTEVNÁCH. 25. II. 29. konaly se za příznivých povětrnostních i sněhových poměrů dorostenecké závody. Trať 6, 4 i 2 km vedla od „Šumné“ kde byl start, směrem na Noříč, pak kolem Tanečnice a Zmrzlého, pod velký můstek, kde byl společný cíl. Většina tratě byl sjezd, který — jsa veden lesem — vyžadoval na závodnicích, aby ukázali svou techniku.

Dorostenecký běh na 6 km vyhrává Šuba Jos. (Pohorská jednota „Radhošť“), běh na 4 km pak Osina Zdeněk (L. K. Ostrava), 2 km pak Sedláček Jarosl. Celkem běhu zúčastnilo se 25 závodníků a 1 závodnice.

Odpoledního skoku na malém můstku pod Cyrilkou zúčastnilo se celkem 8 skokanů. Jako vítěz vyšel Scheich Lad. a Trčka.

Technické výsledky:

Běh prostý na 6 km (16—18 roků, dorost): 1. Šuba Josef (P. J. Radhošť) 14.52, 2. Scheich Lad. (S. K. Lučina) 15.05, 3. Šebela Jaromír (P. J. Radhošť) 15.10, 4. Sedláček Jos. (Old-skauti, Hranice) 15.28, 5. Tomančák Frant. (L. K. Ostrava) 15.29.

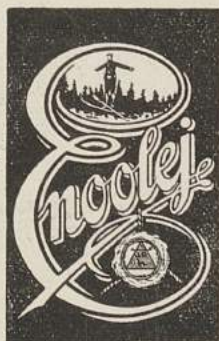
Běh prostý na 4 km (12—16 roků): 1. Osina Zdeněk (L. K. Ostrava) 12.16, 2. Trčka Hynek (P. J. Radhošť) 12.44, 3. Vychodil Zdeněk (L. K. Ostrava) 15.52. Mimo: Šrubar Břet. (Sokol Frenštát) 13.05.

Běh prostý na 2 km (9—12 roků): 1. Sedláček Jaroslav 7.25, 2. Křištof Josef 7.26, 3. Čruň Ipor 7.45. — Mimo: Šrubar Jan 13, 09.

Skok prostý (16—18 let): 1. Scheich Lad. (S. K. Lučina), nejdelší skok 12 metrů, 2. Stiller (P. J. Radhošť), nejdelší skok 11 m, 3. Říha Zd. (L. K. Ostrava), nejdelší skok 10<sup>1</sup>/<sub>2</sub> m, 4. Sedláček Jos. (Old-skauti Hranice), nejdelší skok 10<sup>1</sup>/<sub>2</sub> m, 5. Jahoda Bedřich (L. K. Ostrava), nejdelší skok 11 metrů.

Skok prostý (12—16 roků): 1. Trčka Hynek (P. J. Radhošť), nejdelší skok 10<sup>1</sup>/<sub>2</sub> m, 2. Osina Zdeněk (L. K. Ostrava), nejdelší skok 10<sup>1</sup>/<sub>2</sub> m. — Nejdelšího skoku 13 metrů s pádem pocítil Štiller.

Na  
Vaší  
obuv  
jen



nebo Eno tuk.



## CENY VÍTEŽŮM spolkové odznaky

**I. B. PICHL,**  
Praha VII., Pod Letnou 10  
Praha I., Celetná ulice 33  
Obrázkové prospekty zdarma!

ČESKÝ SPOLEK PRO ZIMNÍ SPORTY uspořádal dne 20. ledna 1929 veřejný vytrvalostní závod rovněž na Pláních na trati 30 km dlouhé. Závodí se o věčně putovní pohár Benešův, který získal letos Leoš Stehlík (Slavie) který projel trať za 2,26'14". Výsledky závodu:

*I. třída:* Ing. Bartů (Ski klub Praha) 2,33'16".

*II. třída:* 1. Stehlík Leoš (Slavie) 2,26'14". 2. Hauner E. (L. Z. K.), 2,33'58". 3. Jedlička (L. Z. K.), 2,35'42". 4. Miňovský (Slavie) 2,44'44". 5. Rudl (L. Z. K.), 2,44'59". 6. Zub (Slavie) 2,45'35". 7. Kalas (Sokol Praha), 2,46'43". 8. Čumpelík (Ski klub Praha), 2,53'24". 9. Kazda (L. Z. K.), 3,02'45". 10. Bloman (K. L. V.), 3,04'05". 11. Chlumský (L. Z. K.), 3,08'50". 12. Pavlů J. (Sokol Žižkov), 3,30'25".

*Třída starší A.:* 1. Pacák (Slavie), 2,54'19". 2. Kosina (Sokol Praha), 2,54'48". 3. Adámek (Slavie), 3,04'44". 4. Dr. Vrtiš (L. Z. K.), 3,11'54".

*Třída starší B.:* 1. Kala (K. D. Praha), 3,09'28". 2. Rath E. (L. Z. K.), 3,17'22".

*Kategorie vojínů:* 1. voj. Kurzysz (47. pl.), 3,12'34". 2. četař Malý (47. pl.), 3,13'49". 3. voj. Drapák Otto (42. pl.), 3,24'06". 4. voj. Byrtuš (42. pl.), 3,26'21". 5. voj. Drapák J. (2. pl.), 3,34'54". 6. voj. Hrubý (47. pl.), 3,38'34". 7. voj. Makovec (42. pl.), 3,40'43". K startu se dostavilo 28 závodníků, z nichž pouze 2 se vzdali pro zlomení lyží.

ČESKÝ SPOLEK PRO ZIMNÍ SPORTY uspořádal dne 3. února žákovské závody na Pláních pro menšinou mládež v poještědí, spolu s lyž. odb. Sokola Liberec, který tentýž den pořádal žákovské závody pro okrsek I. a V. sokolské župy ještědské. Dostavilo se celkem 36 žáků, vesměs z řad sokolských a závodilo se v kateg. A. a v kateg.

B. Prvních pět v každé kategorii obdrželo čestné plakety. Vedle těchto cen obdrželo 6 nejlepších žáků další čestné ceny a sice 4. páry závodních lyží a 2 páry záv. holí. Výsledky závodů:

*Kategorie A. (trať 2 km):* 1. Hoření M., 14'48". 2. Doležal B., 15'18". 3. Florian, 15'34". 4. Škoda J. ml., 16'14". 5. Škoda J. st., 16'19". 6. Kabátek, 7. Buránek, 8. Čihák, 9. Sluka, 10. Pavlů, atd.

*Kategorie B. (trať 4 km):* 1. Bulír Vl., 28'19". 2. Bulír Fr., 28'23". 3. Dědek V., 28'39". 4. Poplužník, 29'24". 5. Kabátek, 30'30". 6. Moc Rudolf, 7. Ritter, 8. Netušil, 9. Beneš B., 10. Saska, atd. Dojelo 35 závodníků, a jen jeden se vzdal.

*Klubové závody* uspořádal spolek dne 6. ledna 1929 na Pláních, s těmito výsledky.

*Distanční běh na 12 km o přebor klubu:* 1. B. Novák, 1,26'53". 2. J. Brabenec, 1,26'54". 3. J. Paul, 1,28'06". 4. J. Štefl, 1,30'20". 5. Autengruber, 1,37'21".

*Skok prostý:* 1. Černohorský J., 2. Paul Josef, 3. Štefl Josef, 4. Novák B.

*Závod sdružený:* 1. Paul Josef, 2. Štefl Josef, 3. Novák B.

*Dorost běh na 8 km:* 1. Škoda, 2. Paul Karel.

*Skok dorost:* 1. Škoda, 2. Paul Karel.

*Vyhledávací závod na 10 km:* 1. Bohdan Vl., 2. Babický Leop., 3. Černý Boh., 4. Ing. Huleš, 5. Bondy Vilém, 6. Babický Josef.

*Žáci běh na 5 km:* 1. Poplužník I. 2. Poplužník II., 3. Plešinger.

*Dámy na 5 km:* 1. sl. M. Černohorská, 46'22". 2. sl. Jindrová, 49'57". 3. sl. Hofmanová, 50'30". Mimo konkurenci sl. Nezavdalová, 43'27".

# FOTO MARTINEC

## KRÁL. VINOHRADY

## ANGLICKÁ TŘÍDA 22

TELEFON 521-2=3



má největší vý-  
běr v republice

### ŽÁDEJTE ZDARMA CENÍK



*Dorostenky na 5 km:* 1. sl. Libuš Lisová, 1,04'21". 2. sl. Marta Zapotilová, 1,04'37".

**LYŽAŘSKÝ ODBOR SOKOLA ČESKÁ LÍPA.** Závod v běhu na lyžích v neděli dne 24. února 1929 uspořádaný setkal se s plným úspěchem. Mírné sněžení za přiměřené teploty nebylo nijak na závalu takže závodníkům jelo se dobře přes poněkud těžký sníh i hojně obecnostvo neomrzelo přihlížeti zajímavé soutěži. K závodníkům promluvil o 1 hod. 30. min. odp. vzdělavatel jednoty br. K. Marek o mravním významu závodů a předseda odboru o příkazech závodního řádu a vedení tratě. Závodilo členstvo (muži) na 12 km, ženy na 7 km a dorost také na 7 km. Start i cíl byl ve městě u hotelu Národní dům. Trať, řádně označená, vedla přes Horku k myslivně Okřešické, přes Ptačinec (Vogelbusch) vedle Šibeničního vrchu k Svárovu a vzhůru opět na vrchol Horky, odkud sráznou serpentinou došla k železniční trati, kde kruh I. kola se uzavíral. Muži jeli kolo dvakrát, ostatní jednou. Trať byla zajímavá lesními úseky, byla ovšem ze dvou třetin rovinná. Závodní dráha spojena byla, díky laskavé ochotě velitelství zdejší vojenské technické roty, telefonicky. Stanice byly přechod železničních kolejí pod Horkou, nejvzdálenější bod myslivna Okřešická a střední stanice Národní dům. Startovalo 25 závodníků. V závodě mužů na 12. km v II. třídě zvítězil br. Dařílek Jar. v čase 1,08'50", 2. br. Jirouš Vác., 1,12'55", 3. Pflug Jan, 1,14'15"; v III. třídě zvítězil Černý K. v čase 1,30'15", 2. Petr Ferd., 1,33'44", 3. Rajnaš Rud., 1,38'21". V závodě dorostu na 7 km zvítězil Mysík St. v čase 51'47", 2. Najmau Vác., 53'05", 3. Kuch J., 57'14". Mimo soutěž jel Gärtner

O. 49'01". — V závodě žen na 7 km zvítězila s. Kinská Milosl. v čase 54'40", 2. Šubrová Hedva, 1,06'20", 3. Hradcová Mark. Zájem obecnostva, jehož se sešlo u startu i na tratiněkolik set, neutuchal a závod živě byl sledován až do ukončení o 4 hod. 30 min. *Tureček.*

**VEŘEJNÉ ZÁVODY LYŽAŘSKÉ VE SKOKU V PLAVECH.** Lyžařský odbor S. K. Slavia v Praze vědom svého poslání, které klub v ostatních odvětvích sportu plní, snaží se podporovati české menšiny a odhodlal se získati přátele sobě i českému lyžařství tam, kde doposud žádný klub veřejně nevystoupil — jsou to Plavy. Málo známé místo našim lyžařům, avšak velmi výhodné terémem a mající nad to tu velkou výhodu, že jest v místě jeden z nejlepších můstků našich vůbec. Neměli jsme a nemáme žádné snahy získati snad nějakou novou oblast, v níž bychom chtěli hledati závodníky, ale snažíme se propagovati krásný náš sport v místech méně známých a ukázati, že plně chápeme své poslání jako klubu, který má tak skvělý výběr závodníků. Ten fakt, že účastnilo se pouze skoku 45 závodníků, že přijeli hoši z daleka, že přišli i členové HDW, jistě jest dokladem, že to byl závod velkých a překrásných bojů. Aby byly skoky co možno nejkrásnější o to postaral se starosta Slavia a předseda lyž. odboru Ing. Jauris, který věnoval krásnou čestnou cenu tomu závodníkovi, který docílí po úsudku soudců nejkrásnějšího stylového skoku. Tím stal se v neděli 24. února Tryzna ze Slavie téměř zcela rovnocenně s Hnykem z téhož klubu. Bylo by nevděkem, kdybychom se nezmínili i o ostatních skokanech, kteří ukázali velmi krásné skoky a docílovali hravě skoků 35—40 m krásným stylem a bez



## HOTEL BELLEVUE

NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny „U Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.



Továrna: Derby.



TUK NA  
SPORTOVNÍ  
OBUV



pádu. Skoky Hnyka, Kolaříka, B. Německého, Hejrala, Čermáka, Gulda a Šulce byly pravým požitekem lyžaři odborníku a překrásnou podívanou pro diváky, kterých se sešlo přes tisíc. Vrcholem všeho byl skok slavisty Šimůnka mimo konkurenci, kdy bezvadným stylem docílil rekordu můstku a myslíme i nejdelšího letošního skoku u nás vůbec 54 m. Byl to výkon, který stejně uchvátil jako všechny přítomné ohromil. Nejsme přáteli takových výkonů, kde můstek sám přímo toho nedovoluje, a vidíme vždy raději výkony menší co do délky, ale naprosto jisté a docilené bez přepětí. Jsme jisti, že můstek po úpravě, kterou hodlají Sokolové učiniti, t. j. po posunutí můstku nazpět a prodloužení nájezdu, což tam vše lze snadno učiniti, bude na můstku v Plavech skákáno bez námahy a s jistotou 50—60 m. Přáli bychom těm snaživým pracovníkům tamějším, aby měli k té své lásce, kterou věci přináší i dostatečný kapitál, který by sen jejich uskutečnil. Dříve než uvedeme výsledky, musíme se zmíniti o těch, kteří tak skvěle se přičinili o zdar závodu. Jsou to představitelé I. okrsku Sokolské župy ve Vel. Hamrech se svými jednotami v Plavech a Hamrech, sanitní kolona z Hamrů, sbor dobrov. hasičů v Plavech, starosta pan Šourek, funkcionáři Sokola Zlatá Olešnice, starostlivý pan Petrtyl z Plavů a vůbec všichni tamnější občané, kteří nás tak mile a vlídně přijali. Rádi na ty chvíle budeme vzpomínati a opětně se k Vám vrátíme. Výsledky závodu:

*I. třída:* 1. Hnyk (Slavia) 36, 40 m. 2. Tryzna (Slavia) 34, 33 m. 3. Burkert st. (Polubný HDW) 36, 42 m. 4. Petříček (Sokol Zl. Olešnice) 34·5, 33 m. 5. Duňka (Ski Klub Vysoké) 30·5, 34 s pádem.

*II. třída:* 1. Kolařík (Slavia) 36·5, 44·5 m docílil nejvíce bodů. 2. Německý Boř. (Slavia) 31, 34 m. 3. Hejral (Bucharův Klub N. Svět) 33, 39 m. 4. Kocián (Slavia) 29·5, 32·5 m. 5. Knap (Bucharův Klub N. Svět) 31, 34 m. 6. Novák Z. (Sokol Plavy) 31·5, 36 m.

*III. třída:* 1. Čermák (Sokol Rejdice) 33, 37·5 m. 2. Dolenský, (Sokol Zl. Olešnice) 26, 37·5 m. 3. Lauer (Polubný HDW) 34, 38 m. 4. Honolke (Trutnov HDW) 28, 36 m. 5. Lešinger (Slavia) 31·5, 34 pád. 6. Šimůnek (Slavia) 30·5, 44·5 m pád.

*Dorost:* 1. Guld (Slavia) 31·5, 37 m. 2. Šule (Sokol Zl. Olešnice) 27, 39 m. 3. Šír (Sokol Zl. Olešnice) 25, 33·5 m. 4. Dyntr (Sokol Zl. Olešnice) 25, 34 m. 5. Seidl (Sokol Šumburk). 6. Havlíček (Slavia).

O skvělém průběhu závodů svědčí i ten fakt, že po absolvování skoků do konkurence skákalo ještě 15 závodníků mimo konkurenci a všechny skoky vůbec provedeny za 1 a půl hodiny. Úrazů nebylo. Na konec chceme pouze reagovali na některé výtky, které byly nám učiněny a sice proto, že jsme neobeslali veřejné závody v Jilemnici, kde loňského roku jsme se tak významně umístili. Konstatujeme, že pouze z toho důvodu, že našemu klubu nebyla vůbec poslána pozvánka ani proposice, ač byly posílány. Protože jsme klub sdružující opravdu závodníky nejlepších kvalit, nevysíláme tyto tam, kam nejsou zváni. Domníváme se, že jsme stejně dobrou práci provedli v neděli v Plavech. Další práci Zdar!

*Ing. Jauris.*

**Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska**

**F O M A A N T I S O L A R**

**FOTO**

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO.** — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

**SPORT-BAZAR**

PRAHA I., CELETNÁ 22. (Průchod).

*dodá Vám nejlépe a nejlevněji  
vše co k zimním i letním sportům  
potřebujete.*

POUZE PRVOTŘÍDNÍ ZBOŽÍ NEJLEPŠÍCH TUJICIZOZEMSKÝCH ZNAČEK.

*ROTTROVY*

*LYŽE,*

*ROTTRŮV VOSK*

*prvotřídní jakost*

*QUIDO ROTTER,*

*továrna na lyže*

*PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.*

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,  
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé



LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

DUBEN 1929.

ČÍSLO 9.

## Zprávy Svazu Lyžařů.

DR. GREGOR:

### *Jak bude v příští zimní sezoně postaráno o dopravu lyžařů do Krkonoš, Orlických hor a Jestřebích hor.*

Vzhledem k tomu, že velmi mnohým zimním sportovcům nevyhovoval příliš včasný odjezd sportovního rychlíku z Prahy (13.57), domáhali jsme se u ministerstva železnic posunutí doby odjezdu rychlíku do doby, kdy již mohou jej všichni lyžaři stihnouti. Bohužel, dopravní důvody na pře-tížené trati vřetatské bránily dosud vyhovět našemu přání.

Pro příští sezonu rozřešena věc tak, že tentokrát přes Chlumec bude veden pravidelně v sobotu zrychlený osobní vlak č. 816 s odjezdem v 14.30 z Denisova nádraží. V Chlumu n./L. se vlak rozdělí na větev k Hradci Král. (Hradec Králové příj. as 17.10) a na větev trutnovskou (Svoboda n. Ú.-Janské Lázně), Trutnov příj. as v 19.00. Z Martinic bude pravdě-podobně nutno vésti přípojný vlak do Rokytnice n. Jiz. Větev královéhradecká stihne v Hradci Králové připojení na osobní vlak č. 830 přes Týniště n. Orl.-Žamberk do Kyš-perka.

Jak vidno, pojedou zrychlený vlak tak dobře, jako dosud t. zv. sportovní rychlík.

Aby také Jestřebí hory mohly býti snadněji dosaženy, bude zařízen v sobotu v připojení od rychlíku č. 132 zrychlený osobní vlak z Hradce Králové do Trutnova přes Josefův Jaroměř-Starkoč (Hradec Králové odj. as v 18.10, Trutnov příj. as 19.40. Trutnov, Janské Lázně) tím získá nutné spo-jení s Prahou, odkudž vyjíždí rychlík č. 132 kolem 4. hod. odpolední.

Ježto těmito vlaky však nelze docílití spojení na Polubný ČSD, a tím do oblasti nejzápadnějších Krkonoš, budou ČSD. zaváděti v sobotu, počínaje dnem 7. prosince 1929 až do 29. března 1930 v trati Praha Wils. n.-Trutnov-Svoboda n. Ú.-Janské Lázně přes Vřetaty-Turnov rychlíky č. 211/212 s promptními přípoji v Železném Brodě do Polubného, v Martinicích do Rokytnice n./Jiz. a v Kunčicích n. L. do Vrechlábí.

Rychlík (v trase dosavadního rychlíku sportovního) ne-bude již vypravován jako dosud podle frekvence, počásí a na základě garancie, nýbrž pravidelně. Ovšem jistě by byl

odřeknut, kdyby nebyl dostatečně používán. Jest však očeká-vati, že zůstane oblíbeným, neboť doprava v něm bude pohodlnější než ve zrychleném vlaku osobním, v němž se jest obávati návalu cestujících nespportovců (dělnictvo a j.). Rychlík představuje také spojení s Janskými Láznemi.

V opačném směru zařídí se v neděli z Chlumce n. C. v po-kračování od vlaku č. 409 Trutnov-Chlumec n. C. zrychlený osobní vlak č. 839 do Prahy, příj. Praha Denis. n. as ve 23.00, jakož i obdobně v neděli od 8. prosince 1929 do 30. března 1930 rychlíky č. 213/214, vyjma v neděli 5. ledna 1930. Tyto vlaky pojedou také 24. a 31. prosince 1929 z Prahy a 26. prosince 1929, 1. a 6. ledna 1930 do Prahy. — Odjezd rychlíku z Prahy Wils. n. ve 13.57, Svoboda n. Ú.-Janské Lázně příj. v 18.55, Svoboda n. Ú.-Janské Lázně odj. as v 18.00, Praha Wils. n. příj. as ve 23.00.

Pro event. potřebu zůstanou zachovány i trasy zvláštních rychlíků č. 215 Vrechlábí-Kunčice n. L.-Chlumec n. C.-Praha Denis. n. a č. 216 Praha Wils. n.-Chlumec n. C.-Stará Paka-Trutnov. Mimo to vloží se do jízdního řádu trasa zvláštního rychlíku č. 217. ze Svobody n. Ú.-Janských Lázní do Prahy Wils. n. přes Chlumec n. C.-Velký Osek, Svoboda n. Ú.-Janské Lázně odj. as ve 17.40, Praha Wils. n. příj. as ve 22.30.

Z dopravních důvodů není možno sestrojiti přes Turnov-Vřetaty pro návrat dvě trasy. Nestačil-li by pro návrat z Krkonoš vlak č. 409 a rychlíky č. 213/214, zavede se podle potřeby výše uvedený zvláštní rychlík č. 217 (přes Chlumec n. C.-Velký Osek.)

K umožnění jízdy do Polubného osobními vlaky zaveden bude — ukáže-li se potřeba — vlak č. 5853 Tamwald Šumburk n. D.-Polubný i v sobotu po dobu zimního sportu.

Uvedené změny jízdního řádu mohou naši členové uvítati s povděkem. Již předem můžeme snad vyslovití naději, že nových vlaků a spojů bude hojně užíváno, zejména bude-li železniční správa pamatovati také při určení ceny jízdného finančních možností širokého světa lyžařského.

**HLÁŠENÍ ODVEDENCŮ.** Žádáme všechny naše kluby, aby nám ihned oznámily své členy závodníky, kteří byli o letošních závodech odvedeni k vojsku. Hlášení toto zašlete nám ihned po odvodu a udejte v něm doplňovací velitelství ku kterému závodník přísluší, datum kdy byl odveden a místo odvodu. Oznamení toto potřebujeme k ohlášení odvedených závodníků ministerstvu národní obrany. Podejte oznámení ihned po odvodu neb později nemá pro nás žádný účel.

**VRÁCENÍ NÁLEPEK.** Jelikož letošního roku povolena byla ministerstvem železnic platnost relací do konce měsíce dubna, stanovuje se lhůta ku vrácení stát. žel. nálepek i příspěvkových nálepek do dne 27. dubna 1929. Upozorňujeme zvláště všechny kluby, že po této lhůtě nebudou již nálepky zpět přijímány a bylo by bezúčelné tyto Svazu vraceti, neb ani ministerstvo železnic žel. nálepky zpět nevezme. Loňské-

ho roku stalo se mnoho případů, že kluby vrátily nám nálepky po stanovené lhůtě, které nemohli jsme již přijmouti a museli je vrátiti, čímž vznikaly klubům značné finanční ztráty.

Při vrácení žel. nálepek sráží ministerstvo za každý vrácený kus 10 hal., takže připisujeme k dobru za vrácenou nálepku členskou Kč 4.90, dorosteneckou Kč 2.90. Nálepky s porušenou perforací, gumováním, roztržené neb přetržené ministerstvo zpět nepřijímá a nezasílje nám je proto.

Připomínáme všem klubům, že přes letní sezonu resp. po celý kalendářní rok používají členové Svazu lyžařů RČS. 33 procent slevy na železnicích při účasti nejméně 6 osob na vzdálenost nejméně 6 km. Pro tuto celoroční výhodu musí býti opatřena svazová legitimace celoroční st. žel. nálepkou t. zv. letní. Letní žel. nálepky objednejte si přímo u Svazu. Členská legitimace musí býti opatřena nálepkou po Kč 25.-, dorostenecká po Kč 3.-.

## Různé zprávy.

**NÁŠ ČASOPIS „ZIMNÍ SPORT“**, jistě má velkou zásluhu o to, že vzdor různým nedostatkům, jež mají naše české hotely a boudy v Krkonoších, oproti boudám a hotelům německým, naši lyžaři těmto českým hotelům a boudám dávají přednost. Jest možno snad říci, že jest to také povinností českých lyžařů. Ale často rozhodují zde také jiné momenty, jako čistota, dobrá strava, ochotná obsluha a hlavně ceny, a tu pak těžko někoho nutiti, aby jezdil na svých zájezdech tam nebo tam. Povinností však všech lyžařů ve Svazu organizovaných jest, navštěvovati ty boudy, které inserují v časopise českých lyžařů a ty, které neuznají za vhodné, aby alespoň jednou za rok dali svůj inserát, ty opomíjeti. Není snad úmyslem, těchto řádků, někoho nutiti, aby v oficiálním časopise Svazu Lyžařů inseroval, ale nutno poukázat k tomu, že působí jistě divně, když některé české hotely a boudy, jež takřka výhradně jsou odkázány na české lyžaře, inserují pouze v německých časopisech. A to snad by přece nemuselo být.

K ZASLÁNU p. ing. Jaurise v 8. čísle našeho listu zaslán nám byl tento projev:

Vážená redakce,

v předposledním čísle Zimního sportu uveřejněn je projev p. Ing. Jaurise v záležitosti přeboru Pražské župy a označen co „Úředně z Pražské župy“. Ponechávám stranou otázku, zda tento projev byl předem znám výboru župy, k věci však bych podotkl pro svou osobu z důvodů zásadních — nikoliv jako člen L. Z. K. — toto:

Účast vynikajících závodníků cizích má význam jen tehdy, jestliže tito závodníci startují společně s ostatními a to přirozeně v konkurenci. Jen tehdy nastane „vytahování se“ ostatních závodníků. Chtít od cizince, aby startoval, podával vrcholné výkony, ale to vše mimo konkurenci — nota bene, když to předem nebylo řečeno — je při nejmenším podivuhodné. Je také příznačné, že stanovisko technického vedení Pražské župy je zcela ojedinělé a že všechny ostatní pořádající organizace si naopak přejí start Ruudův a to v konkurenci, poněvadž správně chápají, že Ruud i když z dů-

vodu formálních startuje v barvě L. Z. K. zůstává vždy Norem, stejně jako Němečtí, Stehlík atd., zůstanou vždy Novoměstskými, Martin ml., Kadavý atd. Valtěřickými, ať startují za kohokoliv. Pan ing. Jauris se obává zvaní dalších cizinců — nuže neváhám říci, že si ho přeji a že bych gratuloval tomu, kdo by nám získal pro příští sezonu možnost startu takového fenomenálního běžce, jako je Ruud skokanem. Stačí podívati se na to, jak vlivem Ruuda se zlepšila třída našich nejmladších skokanů, aby se poznala malichernost otázky jeho startu „v“ nebo „mimo“ konkurenci ve srovnání s působením jeho příkladu na zvýšení úrovně našeho dorostu skokanského.

Ohledně klubismu se nerozšiřuji — ať každý sám posoudí, kde jsou opravdu výstřelky, kde se pracuje na výchově mladých závodníků a kde se získávají „kanony“. V tom směru jsem také pro svůj klub zcela kliděn.

S projevem dokonalé úcty Váš

Dr. Moser.

**ZAJÍMAVÉ PRO NÁS POZNÁMKY K ZAKOPANÉMU** přináší *severské* listy:

„Sportsmanden“, Oslo, píše k 50 km závodu: „Naše největší porážka v cizině“. „Nejllepší Neseveřan Donth Československo umísťuje se jako osmý (proloženým písmem!) pokrok pro Středoevropany, krok zpět pro Nory“.

C. Matheson ve „Sports manden“ píše o 18 km závode: „Norové měli černý den!“ Po několika odůvodněních: „nesporně jsme pořádně zaraženi po této dvojí porážce...“ „část nám zcela neznámých středoevropských běžců ukázala zcela překvapující pohotovost“.

Sven-Lindhagen v „Idrottsbladu“, Stockholm: „Resumé konkurence staví nás před faktum, že my (Švédové) jsme ve skoku za Němci, Čechy a Poláky. Každým způsobem měli zástupci těchto národů velký předskok před námi.“

J. K.

**OBUV  
HUMANIC  
SLUŠÍ**

**SUNDAVATI ČI NESUNDAVATI LYŽE?** V poslední zmodernizované době objevilo se pravidlo mezi lyžaři, že ly-

žať ať při výstupu, ať při sjezdu nesmí sundati lyže a tyto chvílku nésti, aby si na svoji lyžařské cti neuškodil. Nevím, kdo toto nezodpovědné pravidlo vydal, ale vím tolik, že se nyní mezi lyžaři zbytečně dodržuje. Že dobrý zkušený lyžař klouží-li mu lyže při výstupu a nemá náhodou po ruce prostředku proti tomu a neb při sjezdu, je-li sněh zledovatělý, klidně lyže sejme, je jasné, neboť při takovém sjezdu trpí velice lyže a vydává se jezdec též možnému poranění, hlavně výronům. Viděl jsem společnost několika dam vedenou lyžařem, který důkladně svým společnícům vštěpoval pravidlo, že lyžař spíše musí umřít na lyžích, než by je sundal a kousek cesty je nesl, jak sjížděly od Martinovky do Špindlu, když již po krásném teplém dnu k večeru sněh zmrzl, ale byl to pohled strašný. Úbohé lyžařky doslovně se mlátily, jako opilé a jich ochránce ovšem také, ale vydrželi všichni statečně až k Dívčím lávkám, kde jedna z nich prohodila, že si asi nebude moci několik dnů sednouti. A takových případů je dnés množství. Myslím, že by bylo dobře, kdyby zkušení svazoví cvičitelé poučovali ve svých klubech členstvo, že není hanbou nésti jak do vrchu tak i s vrchu lyže na ramenou, vyžaduje-li toho situace. A že pravidlo by mělo zníti: Nosí-li mne lyže celou zimu, mohu je také nésti, když je dráha zledovatělá a neb snad vůbec bez sněhu!

Dr. O. Br.

**OSOBNÍ.** Pochvalné uznání ministerstva národní obrany obdržel náš redakční kolega štábní kapitán JUDr. Otakar Brauner, zakladatel lyžařství v čs. armádě, při odchodu z činné vojenské služby za výborné služby.

**PO MEDZINÁRODNÝCH ZÁVODOCH NA ŠTRBSKOM PLESE.** Slov. Denník priniesol 19-ho februára v športovej rubrike tento článok: 14—17 február, dni medzinár. závodov o majstrovstvo republiky Čsl. v behu i skoku na lyžiach, boly sviatkami slovenského lyžiarstva. Mohli jsme v Tatrách uvítať nielen všetkých pracovníkov Sväzu lyžiarov RČS., nadšených pre Tatry, ale i nesčetných a popredných hostí z bratrského Poľska, Jugoslavie, Rumunska a Nemeckej ríše. Okrem nich shromaždili sa menovite v ne-

deľu na Štrbskom Plese mnohí poprední štátni úradníci v čele s Ing. Lad. Novákom, ministrom obchodu, ako i vysokí hodnostári. Potešiteľné je, že na pozvanie Slovenskej župy lyžiarskej prišli i mnohí Nemci a Maďari z okolia a priamo prekvapuje veľká účasť slovenského publika, medzi ktorým bolo i mnoho sedliakov z podtatranských dedín.

Že závody sa pekne vydarili, možno ďakovať v nemalej miere pracovnému sboru Sväzu lyžiarov RČS., ktorého členovia sú všetko samostatní ľudia, dávajúci lyžiarskej myšlienke k dispozícii všetok svoj voľný čas, svoje ruky, dôvtip i peniaze, bez akéhokolvek nároku na odmenu alebo úhradu vzniklých výdajov. Jedine tomuto idealizmu, tomuto športovnepracovnému „amaterizmu“ možno ďakovať, že imanie Sväzu — pri všetkých zájazdoch do cudziny a veľkolepých podnikoch doma a vydávaní reprezentatívneho časopisu — neklesá, ale sa naopak z roka na rok rozmnžuje. Tento idealizmus stavia Sväz lyžiarov vysoko nad iné športovné korporácie a imponuje, budí úctu. Stálej a výdatnej práce a podpory Sväzu lyžiarov potrebujeme na Slovensku ako soľ, lebo lyžiarska myšlienka má na Slovensku a špeciálne vo Vysokých Tatrách dalekosiahly význam. Slovenský živel bol v minulosti od Tatier odrezaný, úmyselne odrezaný. Teraz je veľmi ťažko vybojovať mu cestu do Tatier; vyžiada si nesmierných obetí, kým sa podarí vybudovať potrebné hradské (silnice). A tu nám prichádzajú na pomoc lyže. Na medzinár. závodoch štartovali a čestne sa umiestnili už i naši chlapi z Štrby, budúceho týždňa v Polianke objavia sa po prvý raz na závodoch HDW. a Karpathenvereinu šuhajci z Gerlachova, ktorí dostali lyže od Slov. lyžiarskej župy; hlásia sa o lyže, cvičia a prichádzajú do Tatier i dorastenci z iných podtatranských slovenských obcí. Lyže učia náš ľud do Tatier chodiť, tam slobodne dýchať, slobodne sa rozhladať s tatranských výšin, byť pyšným na krásy svojej slobodnej otčiny, na ktoré sa chodia ľudia z ďaleka prizerať. Lyže a lyžiarské podniky pomáhajú náš podtatranský ľud prebúdať, národne uvedomovať. Preto prajeme zdar a vytrvalosť všetkým našim lyžiarskym pracovníkom a želáme si, aby Sväz lyžiarov i naše obecnstvo ich svojou pomocou i účasťou čím ďalej viac podporovalo.

## Alpismus.

DR. O. BRAUNER:

### I. Kapitoly o horolezectví.

*Poslední dvě čísla našeho časopisu budou věnována částečně též alpištic. Mám za to, že snad budou vřídne přijaty obě kapitoly o horolezectví, v nichž dovolím si uvéstí krátké poučení o horské lezecké ústroji a výzbroji, dále o laně a jeho používání, konečně pak o technice horolezectví.*

**Horský lezecký ústroj.** K horskému lezeckému ústroji počítáme tlumok, horskou obuv, stupačky, lezeckou obuv, horskou hůl nebo sekyrku na led, lano, skoby a brýle do sněhu.

Důležitou součástí ústroje jest tlumok. Horolezec nesmí zapomínati, že bude mnohdy i po celý den při tuře odkázán jen na obsah svého tlumoku. Tlumok má býti dostatečně široký, ne však širší než plece toho, kdo jej nese, aby nevadil

volnému pohybu rukou; naplněný má spočívatí celou váhou na kříži, což lze regulovati povolením nebo zkrácením řemení; řemení nutno upravití vždy tak, aby se tlumok při pohybu neházel na zádech, což je v těžším terénu nebezpečno, neboť lezec může samovolným pohybem tlumoku pozbyti rovnováhy. Do tlumoku vkládáme lano, lezecké boty, stupačky, svítilnu, svíčky, neb i lanové skoby, brýle do sněhu a jídlo. Bezpečnost kroku na travnatých a sněhových svazích i na zvětralých stupňovitých skalách zvyšují okované horské boty. Boty do hor musí býti volné a pohodlné, ovšem ne příliš volné, neboť velké boty nesedí dobře na noze a nejen že unavují, nýbrž nejistotu kroku ještě zvyšují. Stupaček užívá se na sněhových polích, na zledovatělém sněhu a srázných

HUMANIC

OBUV

PECLIVĚ

PRACOVANÁ

trávnících. Jsou to želízka se šesti až dvanácti silnými bodec a skládají se ze dvou částí do sebe pohyblivé vkloubených, aby se noha v nich mohla volně pohybovat. Připínají se pod boty řemínky neb úzkými popruhy. Lezeckých bot se užívá na hladkých skalních plochách neb v strmých skalách, když ani kované boty, ani stupačky neposkytují dostatečné jistoty pro nedostatek záchyty. Zhotovují se z plachtoviny a mají měkké, z provázků spletené podešve, které lnou dobře ke skále, a ponechávají noze jemný cit hmatu, jako kdyby se lezec pohyboval bos. Mají ovšem tu výhodu, že chrání před přímým stykem s ostrými výčnělky skály a též před možným poraněním nohy. Těchto lezeckých střeviců není možno užívat na vlhkých skalách, ve šterku, na sněhu a na mokřem a blátivém terénu. — Při výstupech neb sestupech koná výborné služby horská hůl. Pomáhá značně při vystupování a zejména při sestupování, neboť se část tíže těla přesune s nohou na ruce a zachování rovnováhy je mnohem snazší. O horskou hůl se opíráme vždy do svahu, nikdy ne směrem dolů. Ovšem je-li sráz tak značný, že jest třeba jednou rukou se přidržovati skal, bereme pak hůl jen do jedné ruky, volně a opíráme se jí pak směrem k propasti; třeba ovšem při tom dbáti toho, aby hrot holi byl vždy náležitě opřen a nesklouzl. Při obyčejných horských turách stačí dlouhá horská hůl, avšak na tury těžší, hlavně kde nutno jíti po srázích sněhem pokrytých, nutno míti sekyrku na led (Eispickel). Ta je zhotovena z pevného dřeva, je asi 120 cm dlouhá, na dolním konci opatřena pevným hrotem a nahoře sekyrkou na způsob motyčky s jedné a klínovitým bodcem se zoubky s druhé strany. Sekyrka na led jest velmi užitečná při chůzi na strmých svazích i na ledu, neboť se jí snadno vytesávají schůdky; bodcem se lze snadno zabezpečiti nejen na sněhu a ledu, nýbrž i na strmých trávnících před možným pádem. Při ostrých lezeckých turách, kdy jest potřebí oběma rukama se držeti skály, sekyrka na led překáží; nejde-li o příliš těžký výstup, upevňuje se sekyrka k ruce zvláštními smyčkami z úzkého popruhu, nebo při těžkém výstupu možno sekyrku připevniti k tlumoku; v tom případě nutno vždy míti na paměti, že sekyrku máme na zádech a podle toho své pohyby řídit. Jinak je sekyrku nejlépe odložit a po překonání obtíží si ji od druhá dáti podatí, anebo na laně za sebou vytáhnouti. Avšak úplně se vzdáti holi není ani při čistě lezecké tuře radno, neboť mnohdy na rozhodném místě podepření nohy sekyrkou, kde se přirozeného výstupku skále nedostává, vykoná služby neocenitelné. Hůl neb sekyrku na led nosíme vždy tak, abychom neohrožovali ani sebe, ani svých společníků. V místnosti radno vždy sekyrku položit na zemi, nebo alespoň postavit obráceně sekyrkou dolů, jinak nahodilým pádem může sekyrka neb ostrý bodec svoji vahou někoho zraniti neb způsobiti jinou nepříjemnost. Sekyrka na led jest jakýmsi universálním nástrojem, neboť se může použít za kladivo (při zatloukání lanových skob) neb za sekyru (při štípání dřeva), dále jako motyky (při upravování půdy k noclehu), jako dláta (k otvírání konserv), konečně i jako zbraně.

Lana se užívá při ostřejších lezeckých turách, aby se zamézilo neb alespoň zmenšilo nebezpečí pádu jednotlivce na nebezpečném místě tím, že se dvě neb více osob spojí k sobě lanem. Tu slouží lano jednak k zabezpečení prvního lezce před možným pádem do propasti, jednak usnadňuje následujícím překonati těžká místa a tím se ušetří jejich sil, aby v čas potřeby mohli vystrádati prvního unaveného lezce. Lana se užívá také k dopravě tlumoků, sekyrek atd., je-li je nutno na obtížných místech odložit. Konečně dovoluje lano sestup přes taková místa, která sice při výstupu snadno dají

se překonati, při sestupu však jsou obtížná a nebezpečná. Tu se spouští poslední lezec pomocí lana, které se upevní buď na pevném skalním výstupku neb na lanové skobě, zatloučené do vhodné skalní šterbiny, za svými druhy, které dříve lanem při sestupu zabezpečil. Ovšem užívání lana má v mnohých případech význam jen morální a značí toliko jakési ztělesnění mravní povinnosti k ostatním druhům. Správné používání lana není snadné a teprve delší praxe pod vedením dobrých instruktorů naučí jednotlivce správnému používání lana. O používání lana se zmíním později.

Lanové skoby, kterých se užívá obyčejně při sestupu, kdy je lezec sám na sebe odkázán aneb je-li lezec při sestupu poslední, jsou masivní železné skoby, mající v hlavici volně upevněný kruh, kterým lze lano provléci. Místo skob lze na vhodných místech (na skalních výčnělcích), na větvích kleče upevniti provazovou smyčku, do které se lano podobně zavěsí jako do kruhu skoby.

Brýle do sněhu mívají skla černá, žlutá neb zelená a slouží k ochraně očí, neboť na sněhových pláních lze snadno utrpěti od prudkého odrazu slunečních paprsků zánět spojivek. Nakonec se zmíním ještě o používání Bezardovy busoly a o výškoměru, kteréžto přístroje při horských lezeckých turách jsou často s výhodou používány.

Bezardova busola jest kompas, uzavřený ve zvláštní skřínce, jehož jehla má severní i jižní pól natřený světélkující hmotou. Na skleněné krycí desce, jež se dá okolo osy kompasu otáčeti, je světélkující kroužek, který musí se s kroužkem na jižním pólu krýtí, má-li kompas ukazovati správný směr. Na víčku skříňky při jejím otevření vidíme uvnitř šipku a vně čárku s nadpisem „direction“, jež je vedena v souhlasném směru se světélkující šipkou. Této busoly můžeme užívat k orientaci v neznámém terénu, nebo také za noci, mlhy neb sněhové vánice. Uvedu dva způsoby, jak se nejobvykleji používá Bezardovy busoly.

Návod, jak užíváme Bezardovy busoly, chceme-li naléztí směr pochodu do předem určeného místa podle mapy, je tento: skříňku s kompasem otevřeme tak, aby víčko stálo kolmo, a položíme ji na mapu tím způsobem, aby dolejší hrana víčka ukazovala spojení mezi naším stanovištěm a místem určeným za cíl, při čemž musí i šipka na víčku ukazovati na dotčené místo. Potom otáčíme pohyblivým kruhem se stupnicí tak dlouho, až je nadpis „Patent Bezard“ na krycí desce postaven rovněž ve stejném směru určeného místa na mapě. Kompas vezmeme do pravé ruky tak, že natažený ukazováček přiléhá k otevřenému víčku a směřuje dopředu ve směru pohledu. Potom v tomto postavení kompasu otáčíme kruhem krycí desky, až světélkující kroužek na jehle splyne s kroužkem na krycí desce. V tomto konečném postavení ukazuje ukazováček ležící na víčku správný směr ku hledanému místu, a dokud se oba světélkující body kryjí, jdeme správně přesným směrem k místu, určenému již napřed za cíl.

Jiným způsobem užíváme Bezardovy busoly, chceme-li naléztí směr pochodu do předem určeného místa bez mapy. Vyjdeme-li na vrch, horu, věž a pod. a chceme pak jíti do místa, jež je viděti jen shora, tu často brzy po opuštění vyhlídkového bodu ztratíme správný směr, zejména jsme-li v krajině neznámé. V tomto případě pomáháme si Bezardovou busolou tím způsobem, že kompas vezmeme do pravé ruky a díváme se skulinou otevřeného víčka směrem k zvlášť význačnému objektu, jež lze v místě, kam chceme dojíti, viděti pro nepřehledný terén toliko s našeho stanoviště. Po té otáčíme krycí deskou až se světélkující kroužek na jehle kryje s proužkem na krycí desce. Směr, jímž se nyní budeme ubírat, jest tím určen a při dalším pochodu je třeba dbáti

toliko toho, abychom šli přesně tím směrem, který ukazuje ukazováček, ležící na víčku. Ovšem stále musíme dávat pozor na to, aby se oba kroužky kryly. Tak najdeme vždycky nejkratší cestu do místa, jež jsme si již napřed s vyhlídkového bodu určili za cíl.

Barometrický výškoměr je kompenzovaný kovový aneroid, který má dvě stupnice. Na vnější stupnici, jež se dá otáčeti vpravo neb vlevo, jsou vyznačeny dílky, které označují výšky nad mořem, a to na levo od nuly do 5000 m nad mořem a na pravo od nuly do 200 m pod mořem. Dílky vnitřní stupnice ukazují barometrický tlak vzduchu v milimetrech, a to od 36 do 76 mm. Dílek na vnější stupnici znamená 50 m, dílek na vnitřní stupnici 4 mm. Stav barometru se však stále mění, což i za normálních poměrů může činiti u nás rozdíl 500 m. Proto při měření výšky určitého bodu nutno zachovati se tímto způsobem. Podle mapy zjistíme výšku bodu, na němž jsme před počtím měření, na př. 500 metrů. Otočíme pak vnější stupnici tak, aby ručička výškoměru ukazovala na 500 m na této stupnici. Potom vystupujeme, až dosáhneme bodu, jehož výšku chceme změřiti. Ručička výškoměru nám správně ukáže výšku na vnější stupnici, na př. 1500 m. Týmž způsobem můžeme změřiti výšku pod hladinou moře; ručička nám po sestoupení ukazuje vpravo od nuly výšku určitého bodu pod hladinou moře.

*O laně.* Lana jest jednou z nejdůležitějších částí horského lezeckého výstroje a jednou z nejdůležitějších pomůcek lezců, kteří nespolehají jenom na upravené cesty v horách. Na správném užití lana závisí často nejen zdar výpravy, nýbrž i život účastníků. Proto se zmíním o něm zvláště, ač jsem se o něm zmínil všeobecně již mezi jednotlivými součástkami horského lezeckého výstroje.

Obyčejně se užívá lana z manilského konopí o síle 11—13 mm a délce 20—30 m. Tenčí lana (8—10 cm) mohou též vydržeti tíži normálně těžkého člověka, avšak nedoporučují se proto, že se zařezávají do rukou a nejsou proto tak bezpečná. Na lehčí turu stačí pro 2 až 3 účastníky jedno lano 20—30 m dlouhé; při těžších turách jest lépe vzít s sebou několik kratších lan (20—25—30 m) než jedno lano dlouhé, které činí při postupu obtíže a zdržuje zbytečně nutným převíjením. Lano, pokud se ho neužívá, nosíme v tlumoku, abychom ho ušetřili jak vlhka, tak i poškození.

K zabezpečení uvazujeme lano kolem těla nad pasem, skoro pod rameny (přes blůzu, avšak pod tlumok) pevně, aby nemohlo vyklouznouti. Ovšem zase ne tak pevně, aby snad bránilo dýchání. Uvazovati lano nutno takovou smyčkou, aby se její uzel — je-li lano napjato — nerozvazoval, nýbrž spíše ještě upevnil a dále tak, aby se uzel na laně nepohyboval, tedy aby se smyčka — je-li napjato — více nezadržovala a tím neškrtila. Nejjednodušší a zároveň úplně bezpečnou smyčku získáme t. zv. uzlem vůdcovským, který se váže stejně na konci jako uprostřed lana. Na dvojitěm laně utvoříme oko a kratší dvojitý konec jím provlečeme tak, aby tvořil smyčku; tu navlékneme na tělo a uzel, dosud volný a pohyblivý, utáhneme tak, aby se u těla zadržel. Z ostatních způsobů vázání uzlů vyrovná se mu pro smyčku na konci lana uzel zvaný „bulien“, který má dokonce tu výhodu, že jej možno vázati přímo na těle a netřeba tedy smyčku na tělo teprve navlékat a dodatečně utahovati. Na laně asi 1 m před koncem udělá se oko, kterým se volný konec provlékne, otočí

kolem hlavního lana a zavede do oka zpět. Tahem za hlavní lano se uzel zadrhne.

Vzdálenost mezi jednotlivými účastníky tury spojenými lanem může býti v snadném terénu 5—10 m, doporučuje se však při několika členech mezi prvními dvěma větší vzdálenost než mezi ostatními. Postupuje-li se v těžkém a nebezpečném terénu, zejména na lezecké tuře, nutno vzdálenost mezi prvním a druhým lezcem zvětšiti podle potřeby až na celou délku lana, ba často nutno i dvě lana navázati. Na obtížných místech jest základním pravidlem, že se ze všech účastníků pohybuje vždy jenom jeden, kdežto ostatní sledují zrakem jeho postup, udržují lano z lehka napjaté, aby se po skále nevláčelo, neshazovalo kamení, nezamotalo se a nikde nezachytilo. Velmi důležité jest, aby bylo prvním lezeči včas ohlášeno, když blíží se lano ke konci, kolik ho ještě zbývá, aby si mohl včas naléztí výhodné místo k odpočinku a neuvázl snad v nebezpečné situaci, poněvadž lano již nestačí. V tom případě, nestačí-li předem odhadnutý kus lana k přelezání těžkého místa, vypomůže se tím, že se druhý lezec odváže včas, ovšem, je-li účastníků několik, než se lano mezi ním a prvním lezcem spotřebuje, a třetí lezec pak nastoupí k vykonávání úlohy lezce druhého. Jsou-li účastníci jenom dva, musí se druhý odvážati a lano záložním lanem nastavití, k čemuž nejlépe slouží „vůdcovský uzel“.

Přejde-li se na kratší dobu do lehkého terénu, kde je možno jíti bezpečně bez lana, avšak odložení a svinování lana bylo by zbytečnou ztrátou času vzhledem k očekávaným dalším obtížím, zůstanou všichni účastníci na lanu navázání dále, při čemž první kráčí s rukama volnými a nestará se o lano, kdežto ostatní napnou lano mírně mezi sebou a svým předchůdcem tak, aby v ruce zbývalo několik smyček lana, jež podle potřeby povolují. Zásadou jest, že se lano nezkracuje ovinutím smyček kolem pasu neb od pasu k ramení. Zdrží-li se lezec na některém obtížném místě déle nežli předchůdce, povoluje zatím lano, aby postup nezdržoval, ze smyček, které drží v ruce. Při tom vždy nutno dbáti toho, aby se ani na snadných a bezpečných místech lano nevláčelo po zemi.

Jak jsem se již zmínil, jest nejlépe tlumoky a sekyrky na led dopravovati na vlastních bedrech. Avšak často se stává, že první lezec musí býti na obtížných místech při výstupu zbaven veškeré přítěže; tu obstarává dopravu těchto věcí druhý lezec, resp. ostatní. Není-li však ani to možné na zvláště exponovaném místě, uváže se tlumok neb sekyrka uprostřed lana, aby zdola bylo možno řídití lanem směr tak, aby tyto předměty neuvízly snad na skále a neshazovaly kamení.

Lanem se můžeme zajistiti na lehčích místech, aniž se přivážeme, což se hlavně týká ostatních členů výpravy, kromě lezce prvního. Nedoporučuje se tu však, v těch případech, kde nutno traversovati úzké římsy skalní, neboť trhnutí lanem, povstalé pádem lezce prvního jest s to, sraziti s sebou i lezce druhého. V takových situacích je nejlépe vésti lano přes pevný skalní výčnělek a není-li vhodné takové opory, zarazíme do skály lanovou skobou a lano provlečeme jejím kroužkem. Někdy však není možno ani zaraziti skobu do skály; tu je nutno zaujmouti takovou posici, abychom stáli neb seděli pokud možno pevně, a držeti pak lano v rukou pokrčených na prsou, neboť při možné nehodě, odoláme tak trhnutí lana snáze, než držíme-li je rukama napjatými. Při

## Nezapomeňte

vyrovnati ihned po obdržení tohoto čísla předplatné v obnose Kč 35 — .

tom nutno vždy dbáti toho, aby se lano netřelo přímo o skálu, hlavně o skálu ostrou, neboť by se prudkým trhnutím lano mohlo přerušit o hranu. Můžeme též lano v takových případech podložiti holí, kusem dřeva, drnem a pod. Též v tom případě, zabezpečuje-li se lezec při sestupu lanem svými druhy, uspoří se hodně sil, nejde-li lano přímo od našich rukou dolů, nýbrž je-li o něco opřeno. Buď opřeno je o vhodný kámen neb pod. předmět, anebo je vedeno přes koleno nebo botu, aby tření bylo takové, že tíhu volně visícího lezce udržíme bez velké námahy.

Spouštění se přímo dolů po upevněném laně je konečným prostředkem, jak při sestupu překonat obtížné místo. Proto zarazíme do skály lanovou skobu, jejímž kruhem provlečeme lano tak, aby viselo za prostředek a aby tedy oba konce stejně dlouhé splyvaly volně dolů. Ovšem, při spouštění jest třeba držeti oba konce lana stejně pevně v ruce. Kdo se snad bojí, může oba konce lana svázati uzlem k sobě, než se počne spouštět. Jakmile slezeme dolů, zatáhneme za jeden konec lana a tím vyklíníme je z kruhu skoby. Tímto způsobem ovšem můžeme užítí jen poloviny délky lana. Nestačí-li poloviční délka jednoho lana, musíme ovšem svázati dvě lana, při čemž ovšem nutno si označiti ten konec lana, za který bude pak třeba zatáhnouti při vyvlečení z kruhu skoby, neboť uzel kruhem skoby neprojde a mohlo by se státi, kdybychom zatáhli za nepravý konec lana, že by uzel uvázl v kruhu a bylo by nutno opět vylézt tak vysoko, abychom dosáhli správného konce lana, jež jsme nepozorností vytáhli do výšky. Poněvadž nositi záložní lano jest značnou obtíží,

postačí, abychom mohli využití celé délky lana, uděláme-li na jednom konci lana pevný uzel, jímž pro bezpečnost můžeme prostrčiti kus dřeva, aby se uzel kruhem skoby neprovlékl. Do tohoto uzlu pak zavážeme pevnou šňůru, která musí býti stejně dlouhá jako lano. Pak se spustíme, držíce lano i šňůru v ruce; potom trhnutím za šňůru vyvlékne lano ze skoby.

Po laně se spouštíme podle okolností buď přímo vzduchem neb těsně podle skály. V tomto případě, držíme-li se jenom rukama, můžeme se nohama opírat o skálu. Je-li však skála tak vzdálena, že se nelze o ni opírat nohama, nebo je-li hladká, neb mokrá, že nohy na ní nenaleznou oporu, spouštíme se tím způsobem, že volný konec lana ovineme kolem nohy nebo kolem stehů tak, že se spouštíme takřka sedě.

Užíváme-li lana na sněhových srážech, jest třeba míti vždy lano napjaté. Při tom zabezpečíme prvního lezce, který vytesává stupně tím, že zarazíme sekýrku na led hluboko do sněhu a lano ovineme o hůl. Téhož způsobu zabezpečení užijeme při přechodu strmých sněhových roklí, není-li možno snad zabezpečiti lano vedením přes skalní výčnělek. Při přechodu strmých sněhových svahů jest lépe vzdálenost mezi jednotlivými členy výpravy zmenšiti, aby při nehodě náraz nebyl tak silný, neboť opora ostatních ve sněhu je daleko menší než na skále. Sjíždíme-li po sněhu, nedoporučuje se přivázati se na společném laně, neboť jeden druhého může snadno s sebou strhnouti. Je-li však to přece nutno, musí nejlepší a nejzkušenější člen výpravy sjížděti poslední a silně brzdit, aby lano mezi ostatními zůstalo stále napjato.

(Pokračování.)

## Závody.

**ZÁVOD VE SKOKU O TATRANSKÝ POHÁR** věnovaný ministerstvem zdravotnictví konal se o velikonočních na Štrbském plese.  $\frac{1}{2}$  metru nového sněhu, který „nejel“. Poháru dobyl Vrána (Č. S. K. Jablonec n. J.) 221.3 body a skoky 31 a 35 m.

**I. třída:** 1. Möhwald (H. D. W.) 205.9 b., 27, 32 m; 2. O. Německý (S. K. Slavia), 197.6 b., 27, 31.5 m; 3. Winterherbst (H. D. W.) 186.6 b., 27, 30 m.

**II. třída:** 1. Pech, (Vysoké) 217.6 b., 31, 32 m; 2. Bartoň (Č. S. K. Vysoké), 208.8 b., 30.5, 31 m; 3. Gergely (H. D. W.) 178.3 b., 24.5, 30.5 m; 4. Ružinský (S. K. V. Tatry) 170.7 b., 18.5, 26.5 m; 5. Kott (Č. S. K. Praha) 170.1 b., 19, 27.5 m.

**III. třída:** 1. Vrána (Jablonec N. J.) vítěz poháru, 2. Lukeš (Č. K. S. S. Jilemnice) 220.4 b., 31.5, 34 m; 3. Čivrný, (L. Z. K. Praha) 213.1 b., 33, 31 m.

**Třída starších:** 1. E. Rath, (L. Z. K. Praha) 160b. 24, 25 m.

Závody slovenské župy Svazu lyžařů: 18 km závod. 50 účastníků s výsledky: **I. třída:** 1. Bartů (Č. S. K. Praha) 2:02",35", 2. Winterherbst (H. D. W.) 2:21"13".

**II. třída:** 1. Ružinský (S. K. Vysoké Tatry) 1:55'56"; 2. Miňovský (S. K. Slavia) 1:58'03"; 3. Hauner Edgar (L. Z. K. Praha) 1:59'54"; 4. Banyás Geza (H. D. W.) 2:00'49"; 5. Bartoň (Č. S. K. Vysoké) 2:04'30"; 6. Dancér (Vysokošk. Sp.) 2:05'22".

**Třída starších A a B:** 1. Emerich Rath (L. Z. K. Praha) 2:27'03"; 2. Štěpán Gmitro, (Prešov) 2:29'51"; 3. Ing. Dědic (S. K. Bratislava) 2:31'21"; 4. Binovec (Č. S. K. Praha) 2:32'25".

Sněhová bouře předchozího dne způsobila závodníkům mnoho obtíží, sníh měnil stále svoji provenienci a téměř nikdo se „netrefil“ s mazáním. Trať byla dobrých 20 km dlouhá a namáhavá, pročež řada závodníků se vzdala.

**III. třída:** 8km. 1. Cívka (K. L. Vinohradských) 52'25"; 2. Vrána (Jablonec) 53'24"; 3. Tučinský 56'19".

**Dorost:** Šoltis (S. K. V. Tatry) 56'18"; 2. Špendel (S. K. V. Tatry) 57'16"; 3. Sobota (B. Bystřice) 59'38".

**Ženy:** 1. Havlová Běla (L. Z. K. Praha) 1:05'03"; 2. Marklová (L. Z. K. Praha) 1:05'26"; 3. Hynková (K. S. K. Bratislava) 1:11'09"; 4. Šimanská J. (S. K. Bratislava) 1:17'50".

**Kombinace:** 1. Bartoň (Vysoké); 2. Ružinský (S. K. V. Tatry); 3. Pech (Vysoké); 4. Hauner (L. Z. K. Praha), *J. K.*

**TECHNICKÁ ZPRÁVA NÁČELNÍKA SKIKLUBU BRATISLAVA.** V závodech ve skoku prostém pořádaných dne 20. ledna u příležitosti slavnostního otevření přestavěného můstku (podle návrhu arch. Jarolímka K.) na „Kamzíkově“ v Bratislavě. Závodu zúčastnila se vydatně i místní vojenská posádka, za jejíž pomoci můstek byl přestavěn. Závod byl zahájen s 10tíminutovým zpožděním 14.10 hod. za krásného slunného počasí při mrazu as—3 stupně. Vedle 8 vojínů startovalo 6 závodníků Skiklubu Bratislava v kategorii II. třídy s těmito výsledky:

I. Jarušek Ludvík	bodů 17.419	nejdelší skok 19.—	m
II. Weidenhofer Josef	„ 17.125	„ „	18.—
III. Martonfi Jan	„ 15.209	„ „	16.—
IV. Matys Jan	„ 13.835	„ „	16.—
V. Došek E.	„ 12.334	„ „	14.—
VI. Plechatý Josef	„ 3.792	„ „	18.—

Loni docilovaly se sotva 12timetrové skoky, takže přestavba můstku poskytuje aspoň veliké zlepšení a postaví-li se do příští zimy projektovaná as 5 m věž dají se docílití skoky až 25metrové.



*Kozí hřbety v Krkonoších, jichž úbočí jsou v předjaří známa nebezpečím lavin. Letos opět o Velikonocích pohřbila tam lavina říšskoněmecké studenty.* Foto Glogar.

JANDA — MALOCH.

## *O mazání lyží na jarním firnu.*

Zanedlouho se letošní zima konečně přece nadobro shroutí a bude překonána zářivým sluncem v nížinách a ani na horách už nebude dlouho vzdorovat. Stromečky sundají bílé košilky, budou plakat a navlekou zase všední, zelené šaty. Všechna ta zářivá nádhera jiskřivých drahokamů a bílého atlasu promění se v několika dnech v řadu potůčků zavlažujících stráně a louky, na nichž nedočkává tráva už nyní vystrkuje své bledé prstíky pod sněhem. Ale příroda nás nepřipraví o jedinou krásu, aby ji nenahradila jinou. Bílá duše sněhu zasnoubila se s paprsky slunečními a dala vykvéstí sněženkám a bledulím. Něžná, bílá jejich krása dovede tak uchvátiti a rozradostniti, že máte bláznivý pocit štěstí v takovém slunečném dni velikonočním a kdo tohle jednou zakusil, nestane se nevěrným horám na jaře. A proto mý to své nádobíčko ještě neuložíme, nám ta pravá sezona dosud neskončila. Pojedeme za jarním firnem na hory a vezmeme s sebou všechny, jež máme rádi a jimž bychom rádi dopřáli kus té velké radosti.

Lyže vezmeme s sebou ne už tak z nutnosti, ale spíše pro radost. Pravidelný večerní a noční chlad ztuží sních, který zůstává ležet na severních svazích podhoří a všude ještě ve vysokých polohách a lze na něm ještě velmi dobře jezdit. I přes den je firn dobře sjízdný, ale tu jen s pomocí nezbytného klystru, jímž je nutno mazat. Jistě patří mezi nejvyšší požitky takové pojíždění na louce tonoucí v záplavě ostrého slunečního světla, kdy každý, i ten nejlehčí šat je obtížný a nejvhodnější jsou

plavky. Naše kůže, vyhladovělá přes zimu, ssaje všemi pory slunce a pořádný, svěží, ozonem nasycený vzduch. Červenáme, jako rajská jablíčka a do našich svalů vstřebává se všechn ten žár. Není možno klidně sedět a lyže dávají velmi mnoho možností. Žádný svah není dost prudký a vymýšlejí se rozkošné způsoby, jak si rozbít důkladně „hubu“ a odřít fousy bez holení. Různé „tobogány“, skoky s můstků, projíždění mezi pařezy a přeskakování mezi vytáhne pomalu, ale jistě všechnu čílost z těla a uondání vyhledáme někde na výsluní za větrem suché místo na trávě a necháme se schvátit nádhernou leností.

Tato chvíle je pak nejvhodnější k náležitému ošetření lyží a upravení mazání, jež se snad ježděním vydřelo. Čím mažeme medle lyže v těchto dnech? Hlavně dvěma druhy vosků: Skare a klister, česky klyster. Jsou to dehtová mazání jež mohou mít i jiná jména, jsou však v podstatě stejná. Skare je hustý, lepkavý, za mrazu tuhneocí vosk s báječnou uzenou vůní. Je hrozně drahý a nepůjčuje se. Je výborný jako podklad na vpálení do dřeva lyže. Ostatní mazání na něm velmi dobře drží, způsobuje udržení tvaru lyže a pro svou houževnatost za mrazu hodí se pro sních přemrzlý a zledovatělý, jaký právě bývá na jaře po ránu. Postup práce s ním je asi tento: Suchá lyže se očistí od starých vosků, případně se oškrabe sklem nebo ciglinou. Krabička s voskem se ponoří do horké vody, nebo na teplém místě kamen se ohřeje. Na ohřátou lyži se nanáší třeba starým zubním





Na sluníčku . . .

Foto Komárek.

kartáčkem svým, nebo i zánovním, ovšem cizím. Samodujnou lampou, nebo nad ohněm se opatrně nahřívá a vpaluje tak dlouho dokud dřevo přijímá vosk, nebo „až je to dost“. Potom zbytek setřeme hadrem. Po vychladnutí nanese se ještě jednu vrstvu skare nepáleného na tuto základní, ovšem jen tehdy, chceme-li jezdit na zmrzlém sněhu. Před stoupaním na sněh dáme lyže dobře vymrznout. Nemáme-li skare, můžeme vpáliti i klyster se stejným úspěchem. Trvá to jen déle a je při tom více čmoudu. Klister jest mazání téměř tekuté a prodává se buď v krabicích nebo v tubách. S tubou lze mnohem snadněji pracovat, zvláště nahřejeme-li ji předem v horké vodě. Zrnitý klister bývá hustší a lépe klouže, řidší má zase výhodu při stoupaní. Můžeme-li se obejít bez skare, ovšem na úkor lyží při jízdě na zmrzlém sněhu, nelze se obejít na rozměklém firnu bez klisteru. Je to dar boží a působí báječně. Hodně se s ním zapatláte, ještě víc jím načichnete, takže budete vonět jako uhlíř na podzim, ale budete si lebedit, jak vám to krásně „čundrá“, kdy ostatní „nemazáci“ se plouží po sněhu, jako by měli koule na patách. Ale zvláště je potřebí dobře mazati při delších cestách a turách. Tu lze nejlépe poznati pravý význam mazání nejen na firnu, ale na každém sněhu vůbec. Zvláště začátečníci a slabší lyžaři měli by si mazání hleděti, neboť jsou to právě oni, na jejichž nevíce svaly jsou kladeny mnohem větší požadavky, než na zdatné lyžaře. Co takový rutinér ještě docela snadno překoná, na to musí slabší lyžař vynaložit často až zoufalé úsilí. A tak zní paradoxně, brání-li se takové stvoření a prosí, aby mu nebyly lyže mazány, že to ještě neumí. Zatím jsou to právě oni, kteří by měli mít vosků plné kapsy a nabízetí těm, kteří se nad nimi smilují a přispívají dobrou radou i skutkem. Měli by všichni konečně věděti, že správným mazáním lyží si usnadňujeme stoupaní a urychlujeme jízdu po rovině i s kopce. Toho posledního se ovšem většina obává. Ale i zde se vlastně tato „mizivá většina“ mylí a bude používat vosků, jakmile jí nyní prozradím něco, nad čím zaplesají jejich vyděšená srdcata. I v mazání „vše-

ho moc škodí“ a namažeme-li příliš mnoho měkkého vosku, zvláště pod paty, lyže jedou stále hůře a drhnou, že to ani není hezké. Po takovém sjezdu sice bolí nohy, ale nedělají se alespoň nikde modřiny. Nemohu vám však tento způsob mazání doporučovati, protože lyže někdy ošklivě zatrhávají a hlavně nadobro zostudí každého, kdo bude přistižen, že maže na tento nectný účel. Je to něco podobného, jako pro usnadnění sjezdu sundati lyže, nebo namazati nepovedeným známým voskem „na klouzání“. Ale vraťme se k používání klystru. I zde je nutno dbát přiměřené tloušťky namaзанé vrstvy a lze těžko říci přesně, jak silná má být. Pro začátek namažeme raději slabě a teprve pozorujeme-li, že při stoupaní lyže utrávají příliš, přidáme pod patu silnější vrstvu. Pro posouzení správného namazání nestačí však několik kroků, neboť jeho vlastnosti se projevují teprve po několika minutách jízdy, a proto se neukvapme. Pro větší klouzavost při dlouhém sjezdu do údolí se někdy zasypává namazaná lyže pudrem z talku, nebo rýžovou moučkou. Též promísením skare s klysterem docílíme pro sjezd výborných výsledků. To jsou však manýry týkající se spíše závodníků. Připomínám, že je ovšem možno v nouzi použít i pudru dámského, třeba že to nemusí být právě „Coty“ nebo „Houbigant“. Vůně nemá totiž prázdného vlivu na klouzavost. Na takto upravené lyže lze zato výborně v pokoji chytati mouchy. Velkou nectností klystru je jeho mazavost a lepivost při normální teplotě a snad proto ho nikdy není dostatek. K namazání lyží, rukou obleku, tlumoku a zdí je ho potřebí celé spousty a proto snad s jedinou tubou nebo krabicí nikdy nevystačíme. Mělo by se ho prodávati škopky za pětikorunu. Pouhou vodou ho naprosto nelze umýt, mýdlem jen těžce. Nejlépe pouští lihem, nikoliv benzinem. Při nákupu je radno ohlížeti se spíše na tvar balení, množství a cenu klystrů, protože jejich vlastnosti jsou vesměs přibližně stejné. Z uváděných druhů lze doporučiti: Oestbye Skare, Oestbae Klister, Velox Klister, Bratlie Kornsné. Neuvádím zůmyslně větší množství těchto jmen, ježto

jsou těžko k pamatování a tyto osvědčené druhy postačí úplně ke zmnožení našich radostí, i k nepříjemnému zamazání. Po ukončení sezony nezapomeňte zbylé vosky dobře nožem seškrabati, abychom se zase ve vlaku nepřilepovali k tak neslušně zamazaným lyžím. Ale teď

se nebudeme ještě obíratí bolestným návratem a zakončováním sezony, neboť se můžeme zatím, za nynějších tepelných poměrů těšit na několik nejvyšších radostných a příjemných chvil na horách po případě ještě i v druhé polovině letošního května.

DR. JAR. MOSER.

## Letošní mezinárodní závodní bilance.

Opět jedno mistrovství za námi, a lze říci, že jedno z těch, které zůstanou déle v paměti. Od časů Janských Lázní neměli jsme mistrovství, jež by bylo bývalo tak obesláno takovou vyloženou elitou závodníků. Je jisto, že bylo možno získati konkurenci ještě větší, ale jen za neúměrně vysoké finanční oběti, k níž se Svaz, jenž tak jako tak v tomto směru šel do krajnosti, již nemohl odhodlati. Účast teamu říšských Němců početně malého, ale kvalitativně vynikajícího, nejlepších závodníků Polska a domácího HDW učinila ze Štrbského Plesa jakési mistrovství střední, ba lze téměř říci kontinentální Evropy. Organisačně znamenají naše letošní mistrovské závody rozhodně klad: znamenají-li jej také po stránce sportovní, nutno promysliti.

A vezměmež při tom hned v úvahu celou naši dosavadní sezonu mezinárodní, abychom si — nikoliv podle pouhých cifer — ale posouzením výkonů závodníků Svazu, starých, osvědčených, i mladých, teprve se objevujících, uvědomili dnešní stav našeho závodního lyžařství.

Dosavadní posudky, jež jsem měl příležitost čísti, byly dosti rozličné: od chvalozpěvů na „vynikající úspěchy“ až k pessimistickým názorům o „poklesu“ českých závodníků. Doufal bych si tvrditi, že pravda je tak trochu *vedle* obou těchto názorů — přímo řečeno, mám za to, že naši závodníci neklesli ve své výkonnosti, naopak, že stoupli, dále, že ovšem jiní národové, zejména Poláci a Němci pokročili rychlejším tempem nežli my, a konečně, že můžeme hleděti s klidem vstříci budoucnosti, třebaže asi jeden neb dva roky se nám snad bude nedostávatí závodníků, zejména pro závod sdružený.

Letošní mezinárodní sezona, jež fakticky již skončila, byla proti předchozím velmi obsáhlá, s hlediska závodnické ekonomie snad až příliš obsáhlá; ovšem, při rozhodování o obeslání závodů rozhodují důvody různé, také na př. zřetel na vztahy ku spráteným svazům a jiné a musíme si říci, že jsme ve výběru závodů v tomto směru měli šťastnou ruku a že naši závodníci vykonali pěkný kus práce propagační.

Úvod do sezony nebyl potěšující: při cvičení skoku na Štrbském Plesu zlomil si Bim nohu a odpadl tak náš nejlepší skokan, jediný, který do každého závodu šel s dravým elánem a ten, který k tomu letos byl ve své dosud nejlepší formě. Hned na to jsme se dověděli, že O. Německý, vzhledem k dispozicím M. N. O., bude moci za Svaz startovati pouze ve Francii, a posléze těsně před odjezdem do Klingentalu na mistrovství Německa roz nemohl se Vl. Novák tak, že jej to vyloučilo z nastávajících nejdůležitějších bojů. Šli jsme tedy do těch hlavních utkání bez nejlepšího skokana (Bim), nejlepšího závodníka sdruženého a současně vytrvalce (O. Německý), a bez nejlepšího sprintera (Novák). Jako nejlepší srovnání situace mi připadá, že jsme na tom byli asi tak, jako kdyby L. T. A. měla se účastniti Davis-cupu bez Koželuha, Macenauera a Menzla. Třebaže u nás sportovní lyžařství se rozrůstá do širě, přece jenom není ještě tak silné, abychom měli jako Severané celé kopy vynikajících závodníků první třídy; jsme na tom stejně, jako ostatní kontinentální Evropa: všude jsou dva, tři závodníci „zvláštní třídy“ představující vrcholek šiku všech závodníků země; ostatní již se jim nemohou dobře rovnati. Je to u Švýcarů v běhu Bussmann, ve skoku Tro-



Je to snad tábor lidu? Nikoliv. Pouze výklad tratě podávaný náčelníkem Ing. Jaurisem při letošních štafetových závodech Pražské župy 123 startujícím závodníkům. Foto Jilek.

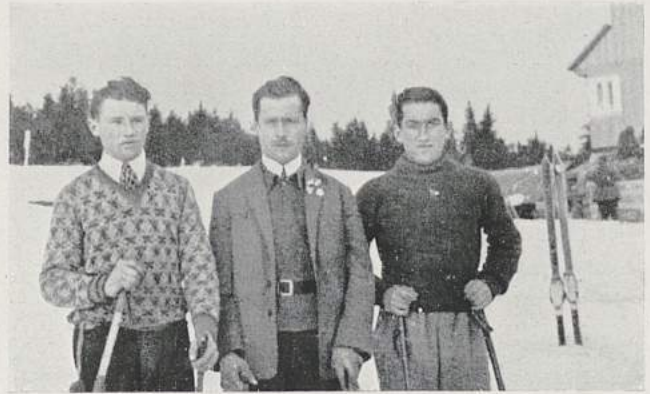


Z letošních štafetových závodů Pražské župy: Předávání štafety (Dr. Scheiner Kopřivovi). Foto Jilek.



Vítězná ženská štafeta při štafetových závodech Pražské župy: Marklová, Havlová-Friedländerová, Pexová (L. Z. K.).

Foto Jílek.



Z letošních štafetových závodů Pražské župy. Vítězná štafeta: Slonek, Kulka, Beranovský (Nové Město na Moravě)

Foto Jílek.

jani, u Poláků Bron, Czech, u říš. Němců G. Müller, Wahl a snad ještě jeden neb dva další, u našich Němců Donth, Ettrich, Burkert, Glaser a zase dost. Otázka úspěchu pro budoucno spočívá v tom, rozšířiti tento šik opravdu vynikajících závodníků; a cesta k tomu vede jen podporou mladých, vysláním jich do ciziny, aby se ostříleli a konečně výstavbou aspoň jednoho „mamutiho“ můstku.

Než přikročíme k rekapitulaci závodních výsledků: „Na začátku“ nebyl Bůh, jako v bibli, ale Pontresina, obeslaná Vondrákem a Vránou; hned řečeno, bez úspěchu, poněvadž z našich skokanů nemůže míti nikdo úspěchu na takovéhoto velkých můstcích, poněvadž nejsou z domova zvyklí na rychlost nájezdu a dlouhou poměrně dobu, po kterou skokan mešká při 50- a 60metrových skocích ve vzduchu. Následek: nedostatek odvahy při odskoku, nedostatek jistoty při doskoku, spojený při delším skoku s pádem. Historie se opakovala s malou změnou (lepší umístění Vránovo) i při skocích v Davos. Za to zde byly výsledky běžců podstatně lepší: Německý pátý za 1:28:09 — proti vítězi Lappalainenu za 1:19:28 ovšem značný rozdíl, Novák sedmý za 1:28:51; před nimi Bussmann jako čtvrtý na 1:27:00.

Uvážíme-li, jakou formu ukázali Finové jako běžci v Zakopaném, musíme tyto výsledky označiti za opravdu vynikající; současně vidíme, že Novák byl letos lepší Jos. Německého, i když tento byl v plné formě. Tím více nám chyběl v dalších závodech. Dobrou výkonnost potvrdili oba běžci hned na to v Colalbu u Bolzana, kde Novák byl v čase 1:04:20 druhým za vynikajícím Finem Mattilou (1:01:04) a Německý pátým v čase 1:16:17 za dvěma Italy. Rozdíl časů zde ještě více bije v oči; výkonnost Novákova se blíží výkonnosti Fina, kdežto Německý následuje v dosti značném intervalu za těmito dvěma společně s nejlepšími z Italů.

Následovalo Rumunsko, jež jsme z politických důvodů obeslati musili; obeslati jsme je naši druhou třídou a neváhám říci bohudíky. Mohli jsme sice dobytí skvělých vítězství, kdybychom byli poslali naši první třídu; ale jak jsme viděli u jiných závodníků, setkali bychom se bývali u vyslaných boreů později s ještě větší závodní únavou, než jaká se objevila. A konečně, podle mého mínění lepší a více potěšující je dobré umístění druhé garnitury, mladých lidí, v silné soutěži, nežli vítězství vedoucích našich závodníků proti soutěži zřejmě slabší.

Z vyslaných Stehlík byl chřipkou vyřazen z vážného boje; Beranovský se osvědčil nejlépe, umístiv se jako druhý na 30 km v čase 2:16:26 za Jugoslavcem Jansou Joskou s rozdílem 4 min. 15 vt.; původně jsme tento výkon podceňovali, když jsme však viděli Jansu v Zakopaném vjížděti při padesátce svěžího v plném tempu a dobrém čase do cíle, změnili jsme svůj názor. V 15 km jsme to vlastně prohráli. Stehlík, Ručinský i Brabec, jenž s počátku jel velmi slibně, se vzdali a Beranovský se umístil až šestý v čase 1:42:44, sedm minut za vítězem, což pro 15 km závod je značná diference.

Za to ve skoku jsme měli plný úspěch: na 1., 3. a 5. místě byli Čivrný, Beranovský a Stehlík. Prvý s úspěchem prodělal svůj mezinárodní křest a potvrdil svoji spolehlivost později i v Zakopaném, Krynici a na Štrbě. Svým výkonem ve skoku dostal se Beranovský na druhé místo v kombinaci; při dnešním našem nedostatku lidí pro sdružený závod potěšitelný zjev, stejně jako bylo milé umístění Kadavého při sokolských závodech v Zakopaném.

O závodě ve sjezdu a slalomu zde, jako při Zakopaném, se nezmiňuji: nemáme v něm ještě ani tradice ani zkušenosti. Mimo to nám není vrozeno velké riskování, jež na př. pro výsledky sjezdového závodu v Zakopaném bylo rozhodující; tam opravdu bylo na místě závod za panujícího nedostatku sněhu buď nekonati nebo přemístiti. Nestalo-li se neštěstí, bylo jen věci náhody, a není to jen můj soukromý názor, byl to názor téměř všech cizinců a delegát Švýcar Dr. Danegger s opravdovou úzkostí pozoroval, nepřizabije-li se mu někdo z jeho lidí (startovali totiž Trojani i Lauener, jež by byl prý býval nikdy nenechal jeti, kdyby byl znal trať a sněhové poměry). O vítězství nerozhodovala technika: „sjezd“ i těch nejlepších byl jen serií pádů; rychlý byl ten, kdo dovedl rychle a s odvahou padati.

Před Zakopaným musili jsme obeslati ještě mistrovství Německa v Klingentalu. Historie nastavší před odjezdem do Brašova, kdy náhle odpadlo z různých důvodů několik z původně určených závodníků, se opakovala: jen s obtíží bylo sestaveno aspoň trochu slušné mužstvo.

Nejlepší byl Fišera, jehož sedmé místo v silné soutěži domácích Němců s časem 1:22:48, čtyři minuty za prvním, je dobrým výkonem. I Zizius s rozdílem dalších pěti minut podal na své mládí a druhou třídu slušný výkon. Slabší byl Martin, o další 1½ minutu zpět, ale stále ještě



*Terén v okolí Collalbo u Bolzana, kde naši závodníci V. Novák a J. Německý 20. ledna skvěle se umístili v silné mezinárodní konkurenci.*

dobrý se zřetelem na svůj věk (III. třída!). Stehlík stále ještě „chřipkovatý“, odpadl.

Ve štafetě umístění sice bylo nevalné, výkon však velmi dobrý, poněvadž nebýti ztráty „štafety“, jež byla jedním z družstev při předání dlouho marně hledána, umístili jsme se jako třetí, ne-li jako druzí. Ani ve skoku výkony našich nebyly špatné — ovšem platí o nich vše to, co bylo shora již řečeno.

Po Klingentalu následovalo bezprostředně Zakopané, bezprostředně ovšem jen pro některé: několik z našich lidí do Zakopaného určených bohužel musilo těsně před tím proti vůli Svazu účastnit se sokolských závodů v N. Městě na Moravě. U některých toto přepínání sil mělo přímo katastrofální následky: dlužno uvést zejména J. Německého, který 7. února jel 50 km, den nato hlídkový závod, další den 18 km, aby pak jel dva dny do Zakopaného a nastoupil k 50 km závodů. Jeho výkon tímto přepínáním pak trpěl i na Štrbě a v Poljance.

V Zakopaném dosáhli jsme dobrého průměru — až na závod sdružený — nikdo však z našich bohužel nepřevýšil průměru. Nejlepším byl J. Německý, jako desátý v čase 4:19:05; kdo pozoroval tohoto závodníka, jak zdánlivě svěží vjížděl mrtvým tempem do cíle, musil rozpoznati na něm známky přetrainování. Za ním následoval náš letošní nejúspěšnější běžec na delší trati, Fišera, jako dvanáctý v čase 4:20:33, sledován patnáctým Slonkem 4:27:54 a devatenáctým Kulkou 4:45:19; Stehlík, na němž později v Čechách rozpoznány déle

trvající poruchy přestálou chřipkou způsobené, nebyl fyzicky ještě s tak namáhavého závodu (4:50:57). Uvážíme-li čas nejlepšího, Knuttily, 3:50:01 a časy našich, vidíme, že rozdíly jsou značné; avšak již srovnání s nejlepším Norem Shagnaesem, vypadá podstatně lepší jeho čas (v 4:02:43) a uvážíme-li, že za prvými třemi z nás byli ještě dva Norové, že mezi prvého a druhého se dále vsunuli jen jeden Švýcar a mezi druhého a třetího jen dva Poláci, musíme býti spokojeni.

Časově následoval závod ve sjezdu, podle úsudku většiny nemající za daných okolností sportovní ceny a závod žen. Zde umístily se naše ženy skvěle Friedlándrovou, jež byla v čase 34:29 druhá za Polankovnou (31:34). Druhé dvě z našich žen umístily se ovšem až jako třináctá a patnáctá. Vzhledem k vynikající kvalitě polských závodnic byl výkon Havlové-Friedlándrové opravdu mimořádný; svou vysokou třídu ostatně potvrdila i později na Štrbě.

Stejně jako v 50 km závoďu byla i konkurence 18 km závodů, prostého i sdruženého, drtivá. Naše umístění v prostém považují za velice dobré; Fišera, Feistauer, Německý, Slonek, Kožnárek a Stehlík umístili se na místech 11., 12., 14., 15., 17., 18. v časech od 1:28:40 do 1:34:18. Opozdil se pouze Kulka, jež byl 27. za 1:37:40. Čas vítězův 1:20:03. Před námi byli 3 Finové, 3 Švédové, 1 Nor, 1 Němec, — 1 z HDW a 1 Švýcar. Mezi našimi šesti jeden Polák (13.) a jeden Jugoslávec (16.). Průměr našich tedy byl opravdu vynikající. Snižuje jej ovšem ta

okolnost, že řada dobrých běžců startovala v běhu sdruženém, poněvadž start současný v obojí kategorii nebyl připuštěn.

Ve sdruženém běhu jsme byli ubozí: na místech 29., 32. a 39. byli Hnyk, Kadavý a Německý Boř. v časech 1:38:09, 1:39:13 a 1:42:37, oproti vítězi 1:25:11. Stará bolest, že naši nejlepší běžci neskáčou a naši skokani s oblibou zapomínají na běh (je ovšem namáhavější). Zde nás na hlavu porazili Švýcaři, Němci a Poláci, nehledě k Severanům. Výsledek sdruženého závodu vypadal pak podle toho, když zejména i naši účastníci, jako vždy, měli poměrně krátké skoky. Německý Boř. vypadl, Hnyk byl 23. s 366 body a Kadavý 30. s 336 body.

Tím větší byl ovšem úspěch Poláků docílený Czechem Bron, který byl 4. s 431 bodem za 452 body vítěze Vinjarengena: byl to pěkný revanche za jeho neúspěch ve Sv. Mořici! Zajímavé je, že naši dva závodníci byli poměrně lepší ve skoku než v běhu: je vidět, že nutno se vyvarovati toho, aby pro cvičení skoku byl zanedbán běh, který nám ve sdruženém závodě vždy zlepšoval průměr!

Skok prostý byl pro nás nejslabší soutěží v Zakopaném: bez pádu byl jediný Pech, který 43 a 47 m se dostal na 25. místo, Hnyk, Čivrný, Kadavý měli po jednom, Vondrák a Kolařík dokonce po dvou pádech. —

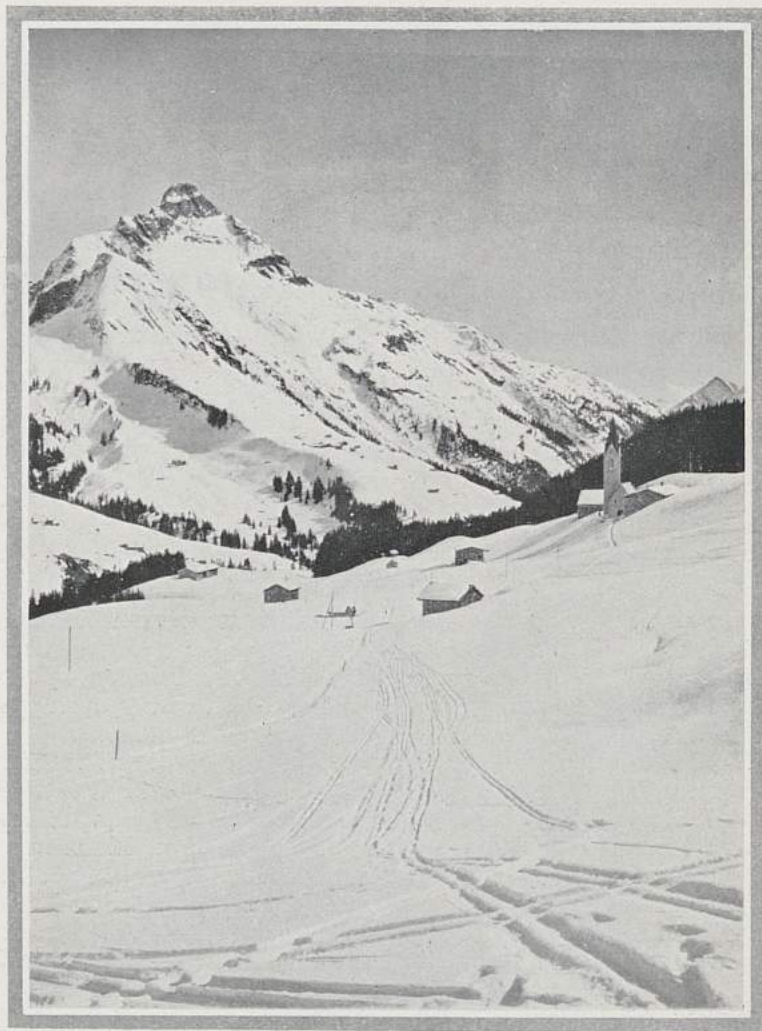
V Krynici, kde startovali někteří z našich v prvotřídní konkurenci hned potom, jsme se poněkud zlepšili sedmým místem Čivrného, jenž se umístil těsně za Purkertem, před celou řadou prvotřídních skokanů.

50 km na Štrbě mělo dobrý průběh: po Donthovi s časem 3:42:33 přišli jako 2. a 3. Fišera a Německý s časy 3:44:13 a 3:44:23, Feistauer 7. Před ním byli Ettrich z HDW a Schuster a Müller z Německa. Pod 4 hod. jel ještě Kulka v čase 3:59:43.

Za to 18 km bylo neslavných: prvý z našich byl Slonek jako 8.! v čase 1:45:05 za vítězem Donthem 1:39:52, následuje jako 10. a 11. a 12. Zisius, Feistauer a Fišera s časy 1:49:15, 1:49:37 a 1:49:41. Ovšem značný podíl na tomto slabém, ba velmi slabém výsledku má mazání a snad zbytečné vzdání se J. Německého.

Opětne nás potěšily ženy, z nichž skvělý výkon podala Havlová, porazivši o 41 vt. v čase 50:14 Polankovnu. O zvláštním vypětí obou svědčí to, že třetí, Henschova z HDW a Barbieri z LZK přijely v čase o 11 min. horším!

Sdružený závod dopadl pro nás ještě hůře než v Polsku: v první třídě nemáme vůbec závodníka! Nejlepší z našich byl Kott, který podle bodů by byl v celkovém pořadí 10tý! sledován Německým Boř., který by byl 11tý.



*A ještě k dopisům N. Langa z Arlbergu.*

*Krásně ležící vesnička Warth na Arlbergu.*

*Foto Ing. Kancuži.*

*Jarní radovánky u Havlovy chaty  
v Krkonoších.*



*Přeskok před holemi. (p. Picha,  
Vrchlabí). Foto Jitka.*

Ve skoku nejlepším z Čechů byl opět Pech ve II. tř. skoky 41 a 41·5 m, pak Orszag 37 a 40, Vondrák v I. tř. 36, 38 a Tryzna 32 a 35·5. Ostatní bylo slabé a cizinci, Němci z říše, HDW a Poláci opět dominovali!

Zakončením mezinárodní sezony byly závody: 50 km ve Schreiberhau, Coup de France a Tatranský pohár na Štrbě.

Ve Schreiberhau jsme — ač původně závod neměl býti obeslán — si zlepšili podstatně naši mezinárodní bilanci, aspoň v závodě vytrvaleckém, v kterém jsme ostatně již před tím, jak jsem podotkl, měli velmi dobrý průměr.

Fišera umístil se jako prvý v celkové konkurenci s náskokem asi 20 vteřin, dosáhnuv tak letos své nejlepší formy a Bartoň hned po Donthovi opět s rozdílem asi 20 vteřin jako třetí, ač po dlouhou dobu velkým

náskokem vedl. Potvrdil tak velmi krásnou formu, kterou ukázal již ve Francii, poraziv tam svého velitele, Ot. Německého.

I Slonek dostal se tam do formy jako druhý ve druhé třídě v dobrém čase 4·14·31 (čas Fišery 4·00·32).

Ve Francii bohužel naši vojíní přišli již příliš pozdě, než aby se účastnili závodu na 30 km počítaného do Coup de France; za to Ot. Německý startoval v běhu na 15 km, kde zvítězil v čase 1·22·34 a dobyt pak dobrým výsledkem skoku i sdruženého závodu a tím mistrovství Francie.

Poslední závod, Tatranský pohár, neměl opravdovou mezinárodní konkurenci: přes to vítězství Vrány a výkony Lukeše, Pecha a Čivrného, srovnány s výkony loňského vítěze Mõhwalda z HDW, byly více než potěšitelné a ukázaly prudký vzestup formy našich mladých



*Putovní cena pro přeborníka  
klubovních závodů Č. S. K.  
Hradec Králové, dílo so-  
chaře Duška z Tábora. Le-  
tošní dar místopřed. Svazu  
J. V. B. Pilnáčka.*

\*

(v oválu:)

*J. V. B. PILNÁČEK,  
místopředseda Svazu lyžařů  
od r. 1913, který tolik vy-  
konal pro rozvoj lyžařství  
a turistiky na Hradecku a  
v našem pohraničí vždy  
v hrdém duchu národním...*



Z letošního lyžařského mistrovství Svazu čsl. důstojníků: Vítěz mistrovství npor. Procházka, známý náš závodník doma i za hranicemi.

Foto Jilek.



Náš závodník a cvičitel závodníků Fišera (Č. K. S. S. v Jilemnicích) dobyl letos významného mistrovství při tradičním 50 km závodě vytrvaleckém ve Schreiberhau v Německu. Vedl též letošní dorostenecký Svazový závodnický kurs na Lahrově boudě v Krkonoších.

Známý neúnavný matador našeho sportu štkpt. Gregor, vítěz ve třídě starších při letošním mistrovství Svazu důstojníků.

Foto Jilek.



skokanů, stejně jako Bartoňův výsledek ve sdruženém závodě ukázal jednoho z budoucích aspirantů mistrovství. —

Přehlédneme-li naše řady, vidíme asi následující jména a pořadí:

50 km Fišera, který ještě stále se zlepšuje od závodu k závodu, Německý J., který proti loňsku poněkud polevil, Slonek, Stehlík a Kulka, kteří ukázali, lze říci průměrnou dobrou evropskou třídu. Celkově dobrý team, který může být rozmnožen ještě Bartoněm, jakmile týž si v tomto druhu závodů zjedná určité rutiny; Fišera, Bartoň i Německý jsou všichni schopni při řádném výcviku a rozdělení sil podati také výkony nadprůměrné, blížíci se výkonům národů severských.

Pro 18 km máme v Novákovi, Německém Ot., Bartoňovi, Německém Jos., Fišerovi a Feistauerovi velmi silný team; zejména první tři mohou vyrůst na kontinentální extratřídu. Slonek, Kulka, Kožnárek, Stehlík, Beranovský a Ružinský pak jsou velmi silnými náhradníky.

Skok, který byl vždy naší slabinou, zůstal jí sice, jak viděti, i letos, ale vyhlídky do budoucna jsou velmi

dobré. Mimo uzdraveného Bima a ze starších Vondráka a Hnyka jsou to hlavně čtyři mladší: Vrána, Lukeš, Čivrný a Pech, kteří slibují se státi opravdu vynikajícími skokany; ale — musí mít příležitost dva až třikrát do roka skočit si doma mezi 50—60 m! Zde vidíme nejlepší, jaké výsledky má opravdu vynikající vzor (Ruud) na výchovu dorostu! Ovšem nestačí náhražka, vzor musí být takový, aby představoval téměř dokonalost. Bylo by dobře, kdybychom opět po delší době k nám dostali za trenera některého klubu běhouna stejně vynikajícího, jako je Ruud skokanem.

Ve sdruženém závodě jsme na tom letos nejhůře. Přes to však vyhlídky příštích let při opětné účasti O. Německého, vypracování Bartoně, Pecha, Beranovského, Ružinského a s uzdraveným Bimem nebudou nejhorší.

Summa summarum vidíme, že přece vzdor všem zdánlivým neúspěchům rosteme, tam kde dříve byl jeden neb dva vynikající borci, máme jich čtyři, pět i více. A v tom spočívá síla každého sportu: v široké základně dobrých, opravdu dobrých boreců, poněvadž z této základny se vývojově a samočinně objevují vždy nové a četnější hvězdy.

VEŘEJNÉ ZÁVODY VE SKOKU, pořádané dne 3. III. 1929 v Jablonci n. Jiz. Na upraveném můstku a za dobrých sněhových poměrů pořádané závody vydařily se nad očekávání dobře. Vzdor tomu, že pořádání těchto vešlo ve známost teprve ve středu — 27. m. m. — sešel se dostatečný počet závodníků a také organizace vzhledem ku krátké době příprav byla dobrá.

Po opravách, které můstek potřeboval a (které jsou stále ještě prozatímní) byli závodníci vesměs se skokem spokojeni, o čemž svědčí až 43 metrové skoky bez pádu. Bohužel ti, kteří byli tipováni na první místa druhé svoje skoky řádně přetáhli (Šule — Sokol — Zlatá Olešnice 45 m. Vrána — Jablonec n. Jiz. 46 m. Šimůnek — S. K. Slavia — 47 m), což je o umístění na prvních místech připravilo. Aby dobrá snaha těchto nadějných závodníků mohla dojít k uplatnění, nutno pomýšlet na nové úpravy skoku, což spojeno by bylo opět s novými finančními obětmi. Je naprosto vyloučeno, že by můstek i při nynější úpravě byl nebezpečným jak konečně dokazují i dosavadní výsledky a i to, že dosud nedošlo na zdejším můstku k žádnému úrazu. Že můstek úpravy potřebuje, ví klub dobře. Vše ovšem závisí jediné na finanční otázce klubu, která jako malého klubu je málo utěšená — ač právě ten by zasluhoval pozornosti u osob směrodatných. Co klub za daných okolností vykonati mohl — to také vykonal.

Výsledky závodů: I. třída:

1. Hnyk — S. K. Slavia — 29.43 m. 2. Koldovský — S. K. Vysoké n. Jiz., 25. 36 m. 3. Tryzna — S. K. Slavia 19 22 m.

II. třída:

1. Kolařík — S. K. Slavia — 24 38 m. 2. Bartoň — S. K. Vysoké n. Jiz., 22 35 m. 3. Hejral — Nový Svět — 36 35 m.

III. třída:

1. Šimůnek Osvald — S. K. Jablonec n. Jiz., 22 40 m. 2. Pondělíček — S. K. Jilemnice — 22 35 m. 3. Schmidt — H. D. W. Rokytnice n. Jiz., — 35 26 m.

Dorost:

1. Hartig — S. K. Jablonec n. Jiz. — 30 31 m. 2. Lukeš — S. K. Jilemnice — 26 28 m. 3. Dintr — Sokol — Zlatá Olešnice 26 29 m.

Účast obecnstva vzhledem k důvodům výše uvedeným pro klub naprosto uspokojující. *Rosenberg, Jirouš.*

TECHNICKÁ ZPRÁVA NÁČELNÍKA SKIKLUBU BRATISLAVA o II. veřejných klubových závodech konaných dne 3. února 1929 společně s místní vojenskou posádkou. Průběh závodu byl dosti zdařilý, ač krutý 20 stupňový mráz nemálo ztížil jinak vhodné tratě jak závodníků, tak i hrstce obětavých pořadatelů a tak se stalo, že zvláště několik vojínů bylo svedeno na chybnou 6 km trať pro dorost a dámy, která byla nedopatřením též červeně značená, tedy jako 12 km trať závodu sdruženého. Ač zaběhli i 2 civilní závodníci, protest podán nebyl a vojínů po třech dnech projeli tuto trať ještě jednou.

Na  
Vaší  
obuv  
jen



nebo



tuk.

Vítězem závodu sdruženého v běhu na 12 km a ve skoku stává se Jan Matys, Skiklub, Bratislava a obdržel výslednou známku 15.638 proti j. Gregorovi, Ymea, Ban. Bystrica, který obdržel 13.903 a umístil se jako druhý mezi 4 startujícími, z nichž 2 nedojeli.

Žactvo do 12 let na 3 km, 1 startující: I. M. Hynková v č. 15.40 min.

Žactvo na 6 km od 12 — 16 let, 5 u startu: I. Pešl Ervin v č. 39.40 min., II. Wehter Mikuláš, III. Janda Josef, všichni Skiklub, Bratislava.

Dorost na 6 km, u startu 6 závodníků: I. Karel Lustig v č. 35. 10 min., II. Pešl Josef, III. Hackler Karel, všichni Skiklub, Bratislava.

Dámy na 6 km, u startu 4 dámy: I. Truda Lustigová v č. 39.44 min., II. Hynková Krista, III. Jul. Šimanská, všechny Skiklub Bratislava.

Distanční na 18 km. U startu 10 závodníků: I. Josef Daňo, Ymea, Ban. Bystrica v č. 1.36.46 hod., II. Rakoczy Josef, Skiklub Bratislava, III. Arnold Miesko, Skizunft Bratislava. V třídě starších A dojel K. Dědic v č. 2.12.02 hod. v celkovém pořadí jako IX.

Skok prostý II tř. U startu 8 závodníků: I. Achtberger, Skiklub Bratislava, bodů 15.777, nedelší 18 m, II. Weidenhofer, Skiklub Bratislava, bodů 15.764, nejdelší 17 m, III. Csorba, Skiklub Bratislava, bodů 15,694, nejdelší 14.50 m,

Detto, dorost, u startu 4 závodníci: I. Karel Lustig, Skiklub Bratislava, bodů 16.528 nejdelší 15. m, II. Wehter Mikuláš, Skiklub, Bratislava, bodů 13.528, II. Pešl Ervin, Skiklub, Bratislava, bodů 10.444.

Protestů ani úrazů nebylo.

TECHNICKÁ ZPRÁVA ŽUPNÍHO NÁČELNÍKA SLOVENSKEJ ŽUPY SVAZU LYŽIAROV RČS. z veřejných lyžařských závodů a závodů o přebor Slov. župy, konaných dne 13. ledna 1929 v Banskej Bystrici. Závody přilákaly do města hojně hostů, konaly se za četné soutěže závodníků z celého Slovenska. Počasí jim přálo, sněhové poměry přímo ideální při mrazu as 5 stupňů pod nulou, ač ještě v sobotu ukazoval teploměr 25 stupňů. Úrazů a ani pro-

**ODZNAKY - PLAKETY**

**KAREL SVOBODA, PRAHA I.,**

UHELNÝ TRH 1.

TELEFON 262-9-0.

**CENY VÍTĚZŮM  
spolkové odznaky**

**I. B. PICHL,**

**Praha VII., Pod Letnou 10**

**Praha I., Celetná ulice 33**

**Obrázkové prospekty zdarma!**



testů nebylo. Závody se skvěle vydařily jak po stránce sportovní, tak i propagační a Baň. Bystricu postavily v čelo zimních sportů na Slovensku.

#### Výsledky:

*Žáci: startovalo 17 žáků na 3 km:* I. Jan Plášťík, Skiklub Bratislava, v čase 12.29 min., II. Št. Mensatoris, Ymca. B. Bystrica 12.34 min., III. Gašpar, Ymca. B. Bystrica 13.16 min.

*Dorost: startovalo 23 dorostenců na 6 km: (účast potěšitelná)* I. J. Špendl, S. K. Vys. Tatry, Smokovec, v čase 37.56 min., II. V. Sobota, Ymca, Ban. Bystrica, v čase 38.52 min. (byl v dorost. kurse), III. Šoltys K. S. K. Vys. Tatry, Smokovec v čase 39.27 min.

*Dámy: startovalo 11 dam na 6 km:* I. Truda Lustigová, Skiklub Bratislava, v čase 44.38 min., II. Krista Hynková, Skiklub Bratislava, 44.38 min., III. Veselová I.K.Č.S.T. Ban. Bystrica, 48. 17 min.

*I. třída: startovali 3 závodníci na 18 km:* I. Buják HDW, Kežmarok, v čase 1.35.08 hod. II. Wagner HDW, Bratislava, 1.42.23 hod., III. E. Šonský, SK. Vys. Tatry, Smokovec, 1.53.02 hod.

*II. třída: startovalo 16 závodníků na 18 km:* I. Novák Pavel, HDW Ban. Bystrica, v čase 1.39.48 hod., II. Růžinský J. SK. Vys. Tatry, Smokovec, 1.44.25 hod., III. Gregor L., Ymca. Ban. Bystrica 1.49.43 hod.

*III. třída: startovalo 7 závodníků na 10 km:* I. Daňo J., Ymca, Ban. Bystrica, v čase 1.09.35 hod., II. Mojžíš P. HDW, Ban. Bystrica, 1.14.32 hod., III. Fillo J., Ymca Ban. Bystrica, 1.15.11 hod.

*Třída starších A: startovalo 5 závodníků na 18 km:* I. Chejnovský, L. T. K. Košice, v čase 2.00.18 hod., II. K. Dědic, Skiklub, Bratislava, 2.25.41 hod., III. Ondrjka, Ymca, Ban. Bystrica, 2.27.13 hod.

*Přebor Slovenskej župy* v běhu na 12 km a ve skoku jako sdružený závod. Startovali 4 závodníci: I. Jan Matys, Skiklub Bratislava, výsledek známka 16.334 bodů, II. Gregor, Ymca Ban. Bystrica 12.938 bodů, III. Jarušek L., Skiklub Bratislava, 10.000 bodů.

*Závody ve skoku prostém:* celkem 18 závodníků: I. třída: Šonský E. SK. Vys. Tatry, Smokovec, 15.209 bodů, nejdelší skok 23.—m., II. Třída: Novák P., HDW. Ban. Bystrica, 13.667 bodů, J. Matys, Skiklub Bratislava, 12.917 bodů, L. Jaroušek, Skiklub Bratislava, 11.750 bodů. III. Třída: Dohnálek, KČST. Kremnica, 16.167 bodů, Midriak, Ymca Ban. Bystrica, 15.748 bodů, Gergely, HDW Kremnica, 13.667 bodů. *Dorost:* Blažek, HDW. Kremnica, 17.000 bodů, Špendl, SK. Vys. Tatry, Smokovec, 15.209.

**PRVNÍ ZÁVOD VE SKOKU NA LYŽÍCH V PRAZE.** Historická událost v našem lyžařství stala se v neděli 10. února 1929 v Praze na Žižkově. Český Ski Klub Praha, Vysokoškolský Sport Praha, Sokol Žižkov uspořádaly společně veřejný závod ve skoku na lyžích. V cizině, kde mají k tomu sněhové poměry, konají se skokanské závody v okolí velkých měst dosti často. Nejen ve Skandinávii, ale za příznivé zimy i v Německu v Grunwaldu u Berlína, v okolí Mnichova a j. U nás je to úplná novinka. Zůstane asi zvláštností Prahy, že skok konal se ne za městem, nýbrž ve městě, na samém svahu vrchu Žižkova.

Na myšlenku přišli závodníci Franc z Vysokoškolského Sportu a Kott ze Ski Klubu. Ze začátku nikdo nevěřil v možnost provedení. Ale když jsme viděli s jakou horlivostí se pustili do stavby můstku, propadli jsme stejnému optimismu jako oni.

Od sokolského cvičiště na vrcholu Žižkova klesá na severní straně prudký svah dolů k Severní dráze. Nahore u cvičiště byla postavena nájezdová věž a umělý nájezd z dřevěných koz, na kterých ležely prkna a desky, pokryté sněhem. Po doskoku na svah dojíždělo se na terasu nad Severní dráhou. Na terase jest po stranách náradí na šplh a dřevěná prostorná šatna, která výborně sloužila za ohřívárnu.

Všechny přípravy byly vykonány ve třech dnech. V sobotu odpoledne už trainovali na můstku závodníci a slibovali si, že půjdou na 30 m délky. Sešli se na první zprávu o podniku, pokud byli v Praze, samí dobří hoši, kteří nezkaží žádný sport.

V neděli sibiřský mráz. Ale přes něj a přes to, že pro krátkost času se dělala jen malá reklama, sešlo se množství obecnstva, které chtělo vidět jednou v životě ve skutečnosti to, co znalo dosud jen z biografu. Prál bych pořadatelům našich lyžařských závodů na horách, aby měli za svoji namáhavou práci vždy tolik vděčných diváků, jako bylo na Žižkově.

Ve 2 hod. odp. 15 závodníků odpovědělo na zavolání startérovo a chvíli po tom Franc, V. S. P., otvírá čestným skokem soutěž.

Skáče Kott, Zima, Országh atd. Brzy se ukazuje, že očekávaných 30 m není možno docílit pro krátkost dojezdové roviny, která končí novým svahem k železniční trati. Zima z Č. S. K. Hradec Králové se s tím svahem dvakrát seznámil, když se pozdě zastavoval a spadl po stráni dolů. Na štěstí se mu nic nestalo a skákal dál. Za těchto okolností skoky byly kolem 20 m a závodníci dbali více stylu než délky. Obecnstvo hrdinsky mrzlo, tleskalo a pilně fotografovalo. A dole v ulicích bylo ještě množství diváků „za plotem“.

Uspořádání s ohledem na mráz a propagační význam závodu mělo rychlý spád. Přihlížejeji byli hlasatelem pečlivě informování o závodnících a délkách skoků. Po třech skocích do soutěže následovala krátká přestávka a všechno se vrhlo na čaj a chlebičky. Po přestávce se skákala ještě serie volných skoků. Pak se diváci spokojeni rozcházelí domů.

*Technické výsledky:* 1. ex aequo Kott, Český Ski Klub Praha, 17.5, 18, 18.5 m a Kavan, Český Ski Klub Praha, 18, 17.5, 18.5 m, 16.8 bodů. 2. Zima, Český Ski Klub Hradec Králové, 18, 18, 18.5 m, 16.75. 3. Hevák, ČSK. Praha, 12, 12, 16 m, 15.5. 4. Országh, Vysokoškolský Sport Praha, 18, 18, 19 m, 15.5. 5. Horáček, S. K. Slavia, 15, 16.5, 18 m, 15.3. 6. Wurzel V. S. Praha, 14.6. 7. Franc, V. S. Praha, 14.5. 8. Bauše, V. S. Praha, 14.2. 9. Maloch, V. S. Praha, 14. 10. Kreuter D. E. H. G. 13 bodů.

Dále startovali: Slavík, S. K. Slavia, Lojka, Vodní skauti, Červený, ČSK. Praha, Oppenheimer V. S. Praha.

Nejdelší skok v soutěži měl Országh, V. S. Praha, 19 m; mimo soutěž Hevák, Č. S. K. Praha 21 m.

Ředitelem skoku byl Fischer, starterem Politzer; soudce stylu svazový soudce prof. Fikejs, délky Kott, Mencl.

A víte, co bylo na tom všem nejlepší? Nálada účastníků. Nebyla to taková rozčilená nálada velkých dnů závodních, ale veselá a kamarádská, jak ji známe z honů na lišku na horách, nebo z motoeyklových gymkhan. Sport a zábava v ideálním spojení. Nemohlo by to tak být častěji?

**ZÁVODY V OKOLÍ PRAHY:** Veřejné závody pořádané v sobotu dne 23. února t. r. (běhy) na Mrázovce a 24. února t. r. (skok) na vrchu Žižkově Českým Ski Klubem Praha, Lyžařským Klubem Vysokoškolského Sportu Praha a Lyžařským odborem „Sokola“ Žižkov měly velkou účast a následující výsledky:

*Běh prostý 18 km:*

1. Novák Vl.
2. Ing. Bártů Mir.

*I. třída:*

- |                |          |
|----------------|----------|
| L. K. V. S.    | 1,20'24" |
| Č. S. K. Praha | 1,34'43" |

*II. třída:*

- |                  |                   |          |
|------------------|-------------------|----------|
| 1. Kavan Robert  | Č. S. K. Praha    | 1,25'31" |
| 2. Hauner Edgar  | L. Z. K. Praha    | 1,30'03" |
| 3. Jedlička Mir. | L. Z. K. Praha    | 1,32'15" |
| 4. Kalas Jan     | Sokol Praha       | 1,37'05" |
| 5. Dlouhý Sláva  | L. K. V. S. Praha | 1,37'18" |
| 6. Novák Jindř.  | Sokol Žižkov      | 1,41'21" |
| 7. Mostecký Vl.  | Sokol             | 1,42'09" |
| 8. Brabec Kar.   | L. Z. K.          | 1,44'05" |
| 9. Blomann Kaja  | K. L. Vinohrady   | 1,45'05" |
| 10. Stark Jar.   | L. K. V. S.       | 1,46'24" |

Během závodu vzdalo 15 závodníků.

*Starší A:*

- |                     |                |          |
|---------------------|----------------|----------|
| 1. Hevák Št.        | Č. S. K. Praha | 1,32'52" |
| 2. Kosina Jind.     | Sokol Praha    | 1,39'54" |
| 3. Inž. Havelka Jan | L. Z. K. Praha | 1,57'46" |
| 4. Binovec W. T.    | Č. S. K. Praha | 2,09'10" |

Vzdal 1. Neklasifikován pro zkrácení tratě I.

*Starší B:*

- |                   |                |          |
|-------------------|----------------|----------|
| 1. Rath Em.       | L. Z. K. Praha | 1,45'13" |
| 2. Dr. Novák Kar. | Č. S. K. Praha | 2,10'34" |

*Třída III.: 8 km.*

- |                 |                 |        |
|-----------------|-----------------|--------|
| 1. Cířka Jan    | K. L. Vinohrady | 43'45" |
| 2. Vaníček Kar. | K. L. Vinohrady | 44'23" |

- |                  |                      |        |
|------------------|----------------------|--------|
| 3. Puterlík Kaja | L. K. V. S.          | 45'13" |
| 4. Holan Lad.    | K. L. Vinohrady      | 47'36" |
| 5. Jelínek Jiří  | S. K. Slavia         | 48'35" |
| 6. Kučera Kar.   | K. L. Vinohrady      | 50'13" |
| 7. Bloman        | K. L. Vinohrady      | 50'29" |
| 8. Novák B.      | Č. S. p. z Sp. Praha | 51'10" |
| 9. Albrecht      | L. Z. K.             | 51'41" |
| 10. Brabenec     | Č. S. p. z. Sp.      | 51'48" |

Vzdalo 7 závodníků.

*Dorost 6 km:*

- |                  |                       |        |
|------------------|-----------------------|--------|
| 1. Paul Kar.     | Č. S. p. z. Sp. Praha | 36'14" |
| 2. Kadela Vl.    | L. K. V. S. Praha     | 37'14" |
| 3. John Max      | L. Z. K. Praha        | 37'36" |
| 4. Troníček Jiří | Č. S. K. Praha        | 37'43" |
| 5. Kreuter Fr.   | D. E. H. G.           | 39'26" |
| 6. Píšek Jar.    | Sokol Karlín          | 39'36" |
| 7. Žalud Rud.    | Sokol Žižkov          | 40'20" |
| 8. Podolský V.   | L. Z. K.              | 40'26" |
| 9. Očenášek Vl.  | Sokol Žižkov          | 40'42" |
| 10. Kadlík E.    | Sokol Žižkov          | 42'09" |

*Třída žen 6 km:*

- |                   |                       |          |
|-------------------|-----------------------|----------|
| 1. Marklová B.    | L. Z. K. Praha        | 56'36"   |
| 2. Jelínková V.   | S. K. Slavia Praha    | 58'36"   |
| 3. Chalupová J.   | L. K. V. S. Praha     | 1,06'17" |
| 4. Křížová H.     | L. K. V. S. Praha     | 1,06'36" |
| 5. Nezavdalová    | Č. S. p. z. Sp. Praha | 1,07'40" |
| 6. Barbieri Onta  | L. Z. K. Praha        | 1,10'00" |
| 7. Brabcová Kita  | L. Z. K. Praha        | 1,11'44" |
| 8. Trousilková M. | Sokol Žižkov          | 1,12'15" |

**Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska**

# F O M A A N T I S O L A R

## FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-1. PATRO.** — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diapozitivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

## SPORT-BAZAR

PRAHA I., CELETNÁ 22. (Průchod).

*dodá Vám nejlépe a nejlevněji vše co k zimním i letním sportům potřebujete.*

POUZE PRVOTŘÍDNÍ ZBOŽÍ NEJLEPŠÍCH TUJICIZOZEMSKÝCH ZNAČEK.

## ROTTROVY

LYŽE,

ROTTRŮV VOSK

*prvotřídní jakost*

## QUIDO ROTTER,

*továrna na lyže*

PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM, KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA, PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

9. Kraciková V.  
10. Červená Míla  
2 vzdaly.

Sokol Žižkov 1,14'40"  
S. K. Slavia 1,16'32"

4. Hromádka K. L. V. 93  
5. Holan K. L. V. 92

*Skok prostý:*

*II. třída:*

- |                |             |        |
|----------------|-------------|--------|
| 1. Orzagh Kar. | L. K. V. S. | 135.50 |
| 2. Franc Lad.  | L. K. V. S. | 134.50 |
| 3. Kavan R.    | Č. S. K.    | 134    |
| 4. Stark J.    | L. K. V. S. | 132    |
| 5. Maloch      | L. K. V. S. | 128    |
| 6. Kramář      | L. K. V. S. | 126    |
| 7. Brabec K.   | L. Z. K.    | 101    |
| 8. Myšák       | L. K. V. S. | 97.50  |
| 9. Ing. Bártů  | Č. S. K.    | 96.50  |
| 10. Bauše      | L. K. V. S. | 93     |

*III. třída:*

- |            |          |        |
|------------|----------|--------|
| 1. Cifka   | K. L. V. | 136.50 |
| 2. Jelínek | Slavia   | 130.—  |
| 3. Münz    | Slavia   | 128    |

- Dorost:*
- |            |                  |     |
|------------|------------------|-----|
| 1. Kadavý  | Sokol Holešovice | 127 |
| 2. Šabata  | Sokol Praha      | 83  |
| 3. Kreuter | D. E. H. G.      | 81  |
| 4. Macek   | Sokol Karlín     | 48  |

*Závod sdružený:*

*II. třída:*

- |                 |             |        |
|-----------------|-------------|--------|
| 1. Kavan        | Č. S. K.    | 275.50 |
| 2. Hauner       | L. Z. K.    | 214.—  |
| 3./4. Bártů     | Č. S. K.    | 207.50 |
| 3./4. Stark     | L. K. V. S. | 207.50 |
| 5. Maloch       | L. K. V. S. | 189.—  |
| 6. Dr. Čížimský |             | 26.—   |

*III. třída:*

- |            |          |                        |
|------------|----------|------------------------|
| 1. Cifka   | K. L. V. | 296.50                 |
| 2. Jelínek | Slavia   | 259.—                  |
| 3. Holan   | K. L. V. | 227.— <i>Macháček.</i> |

## Ženská hlídka.

LÍDA ZEMANOVÁ:

*Lyžařkám.*

Před třemi roky řekl jeden mladý muž — tehdy ještě lyžařské embryo — že lyžaře dělí na dvě kasty: na lyžaře a na „ženský“. Dodatečně mu gratuluji a lituji, že k tomu nepřidal ještě vhodné epitheton, protože tenkrát měl docela

pravdu. Však víte samy, Vás několik, co jezdíte mistrně už dlouho. Co ženská, to ještě do nedávna bývala při jízdě hotová kreatura. Ostatně i při chůzi na lýžích, jimiž všechny tak bezmocně a flegmaticky splntaly jako ploutvemi,

# FOTO MARTINEC

KRÁL. VINOHRADY

ANGLICKÁ TŘÍDA 22

TELEFON 521=2=3



má největší vý-  
běr v republice

ŽÁDEJTE ZDARMA CENÍK



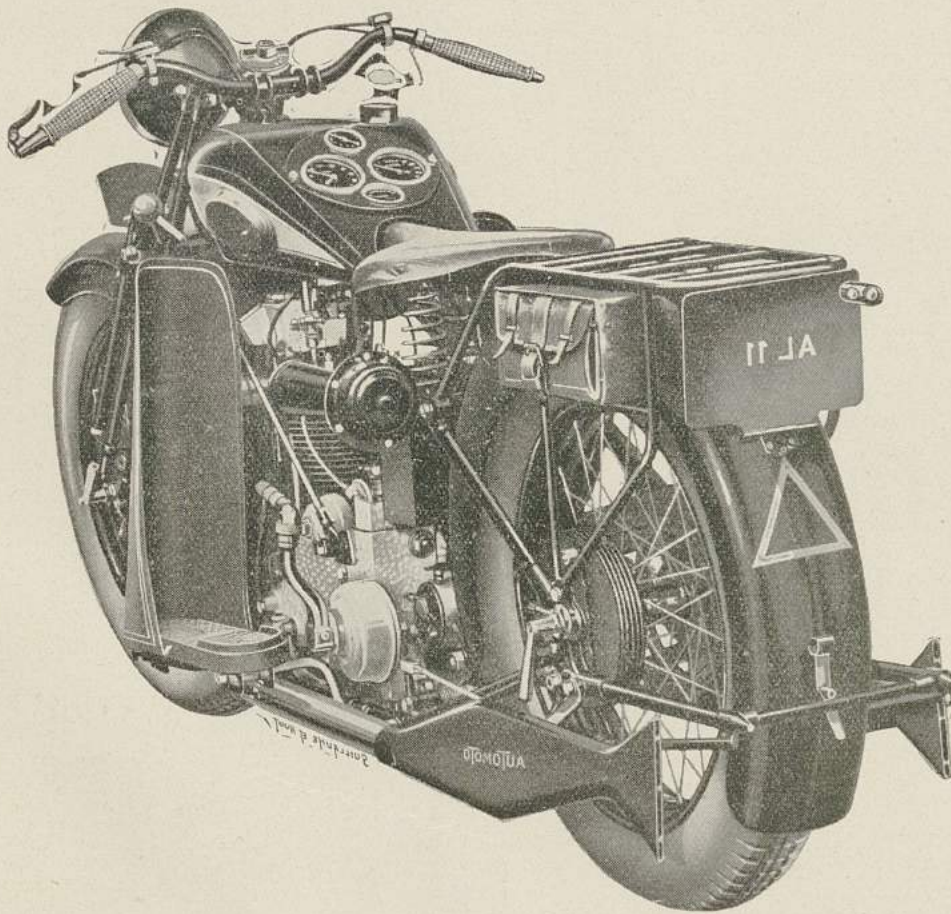
# AUTOMOTO

## Zlatý hřeb sezony 1929!

S. V., O. H. C.

monoblok,  
dvouvýfukový  
v gumě ulože-  
ná vidlice bez  
mazání, na-  
vzájem vymě-  
nitelná kola;  
zasouvací hří-  
del s křídlovi-  
tými matkami  
Marchal refle-  
ktor 60 W

\*



Bal. pneu  
27×4·40

Jaegrova  
automobil.  
deska: 8 den-  
ní hodiny,  
počítač km,  
ampermetr,  
vypínač svě-  
tla; všechny  
přístroje lze  
kontrolovati  
také v noci  
pomocí vni-  
trního osvě-  
tlení

Modely od 175—500 ccm **27 různých typů.**

Generální reprezentant továrny Automoto pro ČSR.

**Vladimír Mathesius, Praha XIX., Bubeneč,**

Dejvická tř. číslo 664.

Telefon číslo 302-7-0.

připomínaly těžce mobilního panáčkujícího slona, a jiné zas, subtilnější kalibry se při sjezdu podobaly hoříckým hračkám v té nejméně estetické pozici.

Dnes to už bohudík není pravda. V dnešní době, kdy technická rutina i závodní výkony žen dosahují vysoké všeobecné úrovně, a letos, kdy jsme všechny hrdy na naši mužsky zdatnou vytrvalkyni a mistra v běhu Bělu Friedlándrovou, je tím markantnější obrovský vzestup dámské lyžařiny od těch tří let, co ji ten bodrý hošík tak od plíc odtaxiroval.

Řeknete, že s odstupem času člověk nabývá objektivnosti, ale tajně jsem mu dávala za pravdu už tenkrát, a rozhodla se odvázat se něčeho, co ještě před třemi roky mnozí konservativci — jako obyčejně každou novotu — zle odsuzovali.

Když Svaz vypsal první cvičitelské zkoušky pro muže na Moldavě 1926, přiznám se, že jsem se k nim přihlásila bez nejmenšího úmyslu učit někdy lyžařině. Pohnutka k činu tehdy tak sensačnímu (neboť má tvrdohlavost prosadit ženám tatáž práva a možnosti, a má neústupnost přání této zkoušce se hned sama podrobit, působilo tehdy, tedy před dobou poměrně krátkou, téměř extraordinárně, a kdo ví, nepřisuzoval-li mi někdo z publika dokonce duševní abnormálnost za to, že jsem k takové nafoukanosti verbovala ještě jiné) nevyrostla naprosto z ambic učitelských, ale čistě z osobního zájmu na tom, co umím a co neumím. Ovšem, že v mém rozhodnutí hrála velkou úlohu dívčí čest sportovce, kterou jsem toužila slušně uhájít v tak silné konkurenci samých chlapečů. A pochopíte jistě, jak ohromně mě těšila hlavně morální cena úspěchu, i když jeho oficiální

přiznání bylo mi — jako jediné výjimce při zkouškách mužů — odloženo až na rok příští.

Ale ach! Horší zklamání bylo v tom, že ty průkopnické snahy nevyvolaly v příštím roce o nic větší účast žen při těchto zkouškách, jež pak byly i pro ženy veřejně vypsané. Mimo mne jedna jediná — neprošla. A letos nedošla ani jediná přihláška. Tedy marné bojování! *Dobré lyžařky, je Vás přec tolik*, jež na cvičitelskou zkoušku stačíte! Vzbudte v sobě trochu té kuráže, hrdosti a schopnosti veřejně dokázat, že už je velký počet pražských lyžařek, které se mohou směle rovnat s technikou vyspělosti mužů.

Chci jenom pobídnout k větší odvaze cvičit před družými, mít kuráž ukázat své chyby před ostatními, kteří se na Vašich nedostatecích poučí stejně, jako Vy na chybách jejich. Nestydět se za to, co neumíte, ale právě naopak to cvičit ze všeho nejvíce. *Společná práce Vám to usnadní.*

Chcete-li přijeti na smluvený předvánoční kurs s opravdovou chutí se něco naučit, tedy se jistě naučíte. Pak odložíte trému a se zdravým sebevědomím se přihlásíte k technické zkoušce která je zároveň krasojezddeckým závodem.

Volám ke všem cvičitelkám in spe, uvažte, že k tomuto výkonu nepotřebujete ani z daleka tolik času, vytrvalosti a hlavně celoročního soustavného trainingu, (nejen svalů, ale hlavně srdce a plíc) jakého je nezbytně třeba k úspěchům závodním, jež krom toho všeho a podmiňují dostatečný fyzický fond. Technickou zkouškou nepřinesete ani nejmenší oběti svému zdraví, potěší Vás, a pozvednete i statisticky niveau dámského lyžařství. Teprve pak, vyzbrojeni dobrou rutinou jezdeckou, vychutnáte pravou slast lyžařiny, které Vám připraví chvíle až nezapomenutelných radostí.



## HOTEL BELLEVUE

NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny

„U Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.

### HLEDÁ SE VYNIKAJÍCÍ SPORTOVEC

k řízení sportovního oddělení obchodního domu. Vysoký příjem zajištěn. Klade se důraz na sport zimní, vodní a tenis.

### POVĚSTNÍ SPORTOVCI MAJÍ PŘEDNOST.

Zevrubné nabídky s udáním dosavadní činnosti obratem řiďte na Píras Praha pod značkou „4009 / 3809“.



JEDINÝ  
VÝROBCE  
**J. STADLER  
A SPOL.  
PRAHA**



### Stadlerův Mars-olej

jeť naprosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

### Stadlerův Mars-vosk na lyže

vyroben jeť z nejjemnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměly by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

# ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé



LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktori, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. JOSEF KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chef-redaktor IVAN KOMÁREK. — Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí.

ROČNÍK XVIII.

DUBEN 1929.

ČÍSLO 10.

DR. J. SCHEINER :

## Zasedání předsednictva FIS. v Zakopaném.

U příležitosti mezinárodních závodů v Zakopaném, pořádaných jako oficiální závody Mezinárodní federace lyžařské v únoru 1929, konala se také ve dnech 6. až 8. února 1929 schůze představenstva FIS. Prvému zasedání přítomni byli předseda FIS. plukovník Holmquist (Švédsko), plukovník Bobkowski (Polsko.) Dr. Danneger (Švýcarsy), Dr. Frey (Německo), sekretář FIS. hr. Hamilton (Švédsko) a Dr. Scheiner (Československo), mimo to jako přizvaní hosté rada Bauer (Rakousko) a Dr. Rosetti (Rumunsko).

Jako první bod programu bylo přijetí Litvy do FIS., které se stalo bez námitek a provisorně do rozhodnutí kongresu r. 1930 s ročním příspěvkem 100 zl. franků.

Delší diskusi vyvolala otázka Olympických her 1932 ve Spojených státech amerických. Konečně v zásadě bylo rozhodnuto účastnit se zimní části těchto her, avšak každé jednotlivé zemi bude ponecháno na vůli, zda se účastní.

S tím souvisela také otázka místa konání kongresu FIS v roce 1932, které dle zvyklosti mělo by býti totožné s místem pořádání olympických zimních her. Namítal jsem proti tomu, že jest v zájmu Federace, aby na kongresu bylo vždy zastoupeno co možná nejvíce delegátů jednotlivých států, což by v Americe pro velký náklad s vysláním delegátů spojený stěžil bylo docíleno. Toto mínění bylo přijato také ostatními členy předsednictva, ale otázka tato bude ještě předmětem úvah kongresu v Oslo 1930.

Dále byly projednávány dva návrhy našeho Svazu rázu technického. Jednalo se především o náš návrh na založení listiny soudců pro mezinárodní závody. Tento návrh byl již předmětem jednání na letní schůzi zástupců Finska a Švédska a jeho oprávnění bylo uznáváno. Dr. Dannegey poukázoval k tomu, že při studiu protokolu soudcovského v St. Moritzu se ukázala diference 6 až 7mi bodů mezi známkou soudců při jednom a též skoku.

Otázka byla odložena na příští schůzi až do příchodu kapitána Ostgaarda.

Další náš návrh směřující totiž ku změně závodního řádu v tom smyslu, aby při kombinovaném závodě při skoku obdržel vítěz za styl vždy 20 bodů podobně jako je obdržel vítěz v běhu, poněvadž odehlným známko-

váním při skoku jest závodník ve skoku v nevýhodě, nenalezl již příznivého přijetí.

Předsedající především prohlásil, že po dlouhých a namáhavých pracích byl konečně vydán velkým nákladem „Mezinárodní řád“ a že není možno ho z pochopitelných důvodů každý rok měniti. Nechal si také ihned odhlasovati, že stávající závodní řád nesmí býti po nejbližší 4 roky měněn, což bylo přijato. K návrhu samotnému prohlásil, že týž byl předmětem studia ve Skandinávských zemích, které jsou toho názoru, že jest prakticky úplně bez významu a jeho provedení by ještě více komplikovalo vypočítávání výsledků. Také tato otázka byla odložena na příští schůzi.

Rakouská Ski-delegace navrhla zařazení návrhu sjezdového a slalomu do závodů mezinárodních, ač tento návrh byl již loňského roku podán Anglickým svazem. Pod dojmem právě odbytého sjezdového závodu byla debata o tomto návrhu velmi obsáhlá. Byly vznášeny četné a dosti oprávněné námitky proti oběma těmto závodům, proti kterým zejména Norové zaujmají naprosto odmítavé stanovisko, takže ku př. na poslední valné hromadě Norského svazu bylo rozhodnuto vůbec se o tuto otázku nezajímati „poněvadž diskuse o ní jest pod důstojnost Norského svazu“. Některé země (Německo, Československo) nemají na věci vůbec zájem a tak konečně byla sestavena komise z pánů Bauera, Bobkovského, Dr. Dannegera, Rosettiho a Lunna (Anglie), aby sebrala a zpracovala potřebný materiál a předložila kongresu v Oslo 1930 své návrhy. Dr. Frey (Německo) ohlásil při této příležitosti, že Německo na kongresu v Oslo bude se domáhati zařazení štafetového závodu dle závodního řádu, což podpořovali také všichni ostatní zástupci Středoevropských svazů. Tím bylo prvé zasedání skončeno.

Druhé zasedání konalo se 8. února 1929 a účastnili se jej členové předsednictva plk. Holmquist (Švédsko) jako předsedající, místopředseda FIS. kpt. Ostgaard, hr. Hamilton (Švédsko), plk. Bobkowski (Polsko), hr. Bonacossa (Italie), Dr. Danneger (Švýcarsy), Dr. Frey (Německo), Dr. Scheiner (Československo). Dále jako pozvaní hosté rada Bauer (Rakousko), Dr. Moser (Československo), Dr. Pirc (Jugoslavie), a Dr. Rosetti (Rumunsko).

Při tomto zasedání byly probírány vzhledem k nově přibylým členům předsednictva, zejména s ohledem kpt. Osgaarda vlastně všechny důležitější body z poslední schůze znovu.

Zejména byla velmi dlouze přetřásána otázka her Olympických v roce 1932. Norové přinesli podrobné zprávy o místě, kde by se zimní část těchto her odbyvali měla, o Lacke Placid USA. Krajínové prý jest místo to velmi vhodné a také můstek zcela odpovídá moderním požadavkům.

Velký zájem vyvolal poznovu náš návrh na zřízení listiny mezinárodních soudců. Bylo poukazováno (Dr. Frey) na obtíže spojené s přezkoušením těchto soudců, kdežto Norové navrhovali, aby každoročně o závodech Fize byly konány kursy pro kandidáty z jednotlivých svazů na mezinárodní soudce. Konečně k návrhu Dra. Frey bylo usneseno vyzvat Svazy, aby každoročně na podzim od 1. prosince zaslaly předsednictvu Fize seznam nejvýše tří svých členů, které navrhují jako mezinárodní soudce. O způsobu jejich aprobace bude poznovu jednáno na kongresu v Oslo 1930.

Druhý náš návrh na změnu bodování skoku v závodě kombinovaném nenašel přes obsáhlé odůvodnění místa v očích předsednictva a bylo, zejména Norskem, znovu poukazováno k tomu, že návrh ten je bez jakéhokoliv praktického významu. Mimo to bylo zdůrazněno, že zase naopak při skoku nikdy závodník neobdrží 0 bodů, kdežto při běhu celá řada závodníků je vyloučena z kombinace, poněvadž byla klasifikována 0 body. Rozhodnutí bylo odloženo na rok 1932, poněvadž do tohoto termínu nemá býti o změně národních řádů vůbec jednáno.

Velmi obsáhlá debata se vyvinula ohledně stížnosti přednesené některými delegáty, že určitá sdružení zvou jmenovitě, tedy přímo, různé vynikající závodníky, zejména ve skoku, na své závody a nechávají je startovati bez oficiální přihlášky Svazu, ku kterému náleží anebo bez potřebné licence. Četné stížnosti (Norska, Československa) byly v tomto směru proti Švýcarsku a proti Itálii (Švýcarsy). Bylo poukazováno na to, že těmto závodníkům jsou placeny různé výlohy, ať již skutečné či fingované, což jest zřejmě ve sporu s otázkou amaterismu. Bylo usneseno ve zvláštním oběžníku upozorniti všechny Svazy FIS sdružené, že přímá pozvání jednotlivých závodníků jsou nepřipustná a že start cizozemce na závodech v cizině za Svaz, jemuž přísluší, jest pouze na oficiální hlášení jeho Svazu. Cizozemci, meškající delší dobu v zemi, smí tam startovati za některý klub, avšak musí se vykázati licencí Svazu, ku kterému dle své státní příslušnosti náleží, a to licencí výslovně pro tu kterou zemi a ten který rok znějící.

Dále bylo jednáno o praktickém provedení usnesení kongresu St. Moritz o zákazu stavby tak zv. „mamutích“

můstků. V praxi naráží to však na velké obtíže a předsednictvo FIS jest toho názoru, že provedení tohoto usnesení leží v rukou soudců, kteří určí při závodech délku nájezdu tak, aby skoky přes 50 metrů nebyly možny.

Příští mezinárodní závody pod patronací FIS mají býti nazývány „závody FIS“, jako první budou tak nazvány letošní závody v Zakopaném.

Vítězství Finů v závodě na 50 km a zejména v závodě na 18 km vyvolalo otázku, která byla předmětem živé debaty již St. Moritz, totiž o nejasnosti mezinárodního závodního řádu v závodě kombinovaném, zda totiž jeden a týž závodník může v jednom a témže závodě na 18 km běžeti i závod prostý a závod kombinovaný a získati ev. vítězství v závodě v 18 km prostém, a pak také v závodě sdruženém, jako se to stalo ku př. při olympiádě v St. Moritz. (Grö tumsbraaten) Plk. Bobkowski byl toho názoru, že jeden a týž výkon nemůže býti dvakrátě odměněn. Otázka by musila býti řešena tak, aby závod na 18 km prostý a závod 18 km jako část závodu kombinovaného byl odbýván každý jiný den. Naproti tomu zastávali jiní (Rosetti, Dr. Scheiner) názor, že jestli někdo jest tak dobrým závodníkem, že získá vítězství v běhu i kombinovaném závodě, bylo by nespravedlivé obě tato vítězství neoceňiti. Žádná rozhodnutí — podobně jako St. Moritz — nebyla učiněna s Svazy budou teprve dožádány o sdělení stanoviska. Myslím, že nejsprávnější jest způsob až dosud praktikovaný v celé střední Evropě a také u nás, totiž pouze jen jediný společný běh na 18 km.

Zasedání končilo srdečným pozváním Norska ke kongresu a k závodům FIS dne 26. až 28. III. 1930 v Oslo, ke kterému se připojilo také Švédsko s pozváním k Nordickým hrám ve Štokholmě dne 4. a 11. II. 1930. Zdůrazňují, že naše posice v předsednictvu FIS jest velmi dobrá, vytvořili jsme si ji zejména dobrými a přátelskými osobními styky s jednotlivými delegáty Svazů s námi v dobrých stycích stojících. Jako všude v mezinárodním styku hraje i v FIS velkou roli zákulisní politika a osobní dohoda jednotlivých delegátů. Pro příští kongres v Oslo 1930 musí naši delegáti býti připraveni na to, že říško-německý lyžařský Svaz bude uplatňovati svůj nárok na místo prvního místopředsedy FIS vzhledem k tomu, že má tolik členů co skoro všechny ostatní Svazy dohromady a vzhledem k tomu, že delegát jeho Dr. Frey je co do „služebních let“ nejstarším členem předsednictva. Jsem toho názoru, že Německo se svým požadavkem prorazí. Bude věcí obratnosti našeho příštího zástupce v předsednictvu FIS, budeme-li tamže znovu zvoleni, aby dovedl se postarati o to, aby vliv tohoto místopředsednického místa Německa ve FIS nebyl uplatňován v neprospěch našich zájmů.

## Zprávy Svazu Lyžařů.

ZE SCHŮZE TECHNICKÉHO ODBORU S. L. RČS. 10. IV. 1929. Zahájena a řízena předsedou Jarolímekem. Vzat na vědomí referát ze závodů ve Schreiberhau a ze závodů H. D. W. v Jablonci n. Nisou, kde umístili se na 1. místě ve tř. II. Pech, Č. S. K. Vysoké, ve tř. III. na 1. místě Vrána, Č. S. K. Jablonec n. Jiz. Soudcovských zkoušek na

Radhošti účastnilo se 12 kandidátů, z nichž 10 obstálo. Vzato na vědomí, že na valné hromadě Slovenské župy zastupovali Svaz Ing. Jilek, Jarolímek a Dr. Moser. Schůze na ministerstvu zdravotnictví konané dnešního dne v záležitosti stavby sportovního hotelu na Št. Plese účastnil se za Svaz Jarolímek. S financování stavby sportovními a tu-

ristickými korporacemi sešlo, jelikož revisí programu Klubu čs. turistů min. obchodu nehodlá tuto stavbu vůbec podporovati. Na této schůzi vzat byl súčastněnými korporacemi náš program na stavbu závodnické chaty v nejbližším okolí Štrbského Plesa. Technický odbor usnesl se požádati o brzke svolání stavební komise Svazu, která by připravila podrobné plány a rozpočty na stavbu závodnické chaty podle šetření a ohledání stavebního místa v Mlynické Dolině. V referátu pro stavbu můstků bylo konstatováno, že dosud stále chybí nám jeden velký závodní můstek pro skok na lyžích, na němž bylo by možno bez velké námahy docílití skoků mezi 50 až 60 metry, neb přes to, že FIS. nedoporučuje skoků delších 50ti metrů, každá země nejméně jeden tak velký můstek má. Usneseno, že koncem dubna neb začátkem května pojedje do jednotlivých míst v Krkonoších komise, která našla by místo, kde zaručeny jsou dobré sněhové poměry, jakož i dobré ubytování velkého počtu účastníků mezinárodních závodů.

Vzat na vědomí referát o štafetových závodech Pražské župy. Dorostenecký kurs na Lahrově boudě v Krkonoších měl velice zdařilý průběh. Schváleno jmenování cvičitelů ze zkoušek Krkonošské župy. Časopis „Winter“ upozorníme, že výsledek závodu sdruženého jest naprosto správným, neb skok závodu sdruženého konal se odděleně od skoku prostého. Usneseno poděkovati panu plukovníku gen. št. Káralovi za přízeň nám projevovanou. V Zimním sportu upozorněny budou kluby na to, že vrchním rozhodčím při závodech má býti jmenován vždy jen zkušený soudce. Od nakladatelství FIS. objednáno bude 300 nových soudeovských tabulek na soudeování běhu i skoku dle nového mezinárodního řádu závodního. V příštím roce upravena bude tisková služba pro denní tisk. K—

**ZE SCHŮZE PRACOVNÍHO VÝBORU SVAZU LYŽAŘŮ RČS. DNE 10. DUBNA 1929.** Schůze zahájena a řízena místopředsedou Pilnáčkem. Zápis poslední schůze schválen. Ve věci výroku nejvyššího správního soudu v záležitosti vyplacení úmrtního kvartálu po zesnulém předsedovi Svazu JUDr. Synáčkovi usneseno považovati, zamítnutím naší oprávněné žádosti správním soudem, věc za vyřízenou a nepodnikati další kroky. Konstatováno však znovu, že výlohy spojené s nemocí i pohřbem zesnulého hradil Svaz ze svých prostředků. Výstava v Barceloně bude obeslána prostřednictvím min. zdravotnictví několika fotografiemi z lyžařské naší činnosti. Vzaty na vědomí podmínky nabídky na pronájem chaty na Popradském Plese. Vzát na vědomí referát arch. Jarolímka ze schůze v záležitosti stavby sportovního hotelu na Št. Plese. Usneseno připraviti plány a rozpočty na stavbu závodnické chaty v okolí Št. Plesa. Jednáno o způsobu obesláni všesportovní výstavy 1930 v Pardubicích a o rozsahu obesláni. Definitivní rozhodnutí učiněno bude po projednání některých podrobností s výstavním výborem. Obesláni a uspořádání lyžařského oddělení převezme Ski klub, Pardubice. V nejbližší době svolána bude schůzka společného výboru s H. D. W. na níž projednány budou některé záležitosti týkající se úpravy vzájemných styků obou korporací. Částečná sleva členských příspěvků povolena S. K. Nové Město n. Mor., Klubu tatrynských Lyžiarov, Košice a Sněhaři Domažlice. Žádost KČst. Semily o zřízení zastávky sportovních rychlíků v Semilech předává se dopravnímu referentu.

Delegáty do Čs. Olympijského Výboru jmenování za lyžařství: Dr. Scheiner a Dr. Moser, za bobsleigh I. Komárek a Dr. Brauner. Okresní úřad v Trutnově zaslá vyřízení

stížnosti L. Z. K. na majitele boudy na Lenzenbergu. Dělostřelecký pluk 51. zamítá naši žádost o udělení dovolené pro závodníky jako dovolené mimořádné. Vzato na vědomí, že dne 1. dubna t. r. zastaveno bylo podávání sněhových zpráv pro letošní sezonu. Ředitelství st. lesů v Lipt. Hrádku zaslána nájemní smlouva na místo pro můstek na skok v Mlynické dolině. Major Dusil zaslá pozdrav z nového působiště. Bezkydská župa omlouvá nesprávný postup ve věci prodeje jízdének. Všesportovnímu Výboru bude oznámen seznam našich lékařů-lyžařů pro „Zdravotní radu Čs. V. V.“. Účet restaurátora Ossky za stravování závodníků na Št. Plese bude po srážce diferencí vyplacen. Schváleno vyslání 5 závodníků na náklad Svazu na závod o Tatranský pohár. Usneseno zakoupiti pro redakci Zimního Sportu fotoaparát v ceně ca 2.000.—. Usneseno podati Ústř. ředit. st. lesů a statků v Praze rozbor v záležitosti přestavby Martinovy boudy v Krkonoších. K—

#### SEZNAM RELACÍ A ZAVEDENÍ NOVÝCH RELACÍ.

Během letní sezony sestaven bude podrobný seznam relací v celé republice, který bude vydán pak tiskem. Při té příležitosti žádáme naše kluby, aby již nyní nám oznámily nové relace, o jichž zavedení měl Svaz ministerstvo železnic požádati, neb podávají-li se takové žádosti až v zimní sezoně, pak dojde k jich zavedení v polovině neb ku konci sezony a nemá taková relace již praktického významu. Při podávání žádostí o zavedení relací počítejte s tím, že musí býti od každé relace odebráno nejméně 30 jízdének.

**NOVÉ LEGITIMACE.** Jelikož platnost stávajících legitimací Svazu lyžařů RČS. končí rokem 1929, budou vydány již pro příští sezonu legitimace nové. Tyto legitimace vydávány budou klubům jen na základě seznamu členstva.

**REGISTRACE ZÁVODNÍKŮ.** Do příští sezony provedena bude registrace závodníků Svazu lyžařů RČS. třídy I., II., III. a starší tím způsobem, že kluby na zvlášť k tomu určených blanketech zašlou Svazu lyžařů RČS. seznam svých závodníků, kteří nechají se registrovati za jejich klub pro příští sezonu. Potvrzení registrace závodníka provedeno bude přímo na nové svazové legitimaci registračním číslem závodníka. Bez tohoto registračního čísla nebude žádný závodník ke startu připuštěn.

**PŘESTUPOVÁNÍ ZÁVODNÍKŮ.** Přestupování závodníků všech tříd z jednoho klubu do druhého smí se díti pouze s výslovným svolením technického odboru Svazu, jemuž nutno každý přestup ohlásiti. Přestup nutno doložiti mimo toho povolením klubu, z něhož závodník vystupuje.

**PŘÍPRAVA ZÁVODNÍKŮ PRO LETNÍ SEZONU.** Podstatnou složkou výcviku našich závodníků jest i letní příprava těchto tak, aby zimní sezona zastihla je hned na začátku v plné tělesné kondici. Ovšem nutno při letním výcviku závodníků dbáti toho, aby závodníci nevyčerpali se příliš přes léto neb přílišným závoděním si tělo vůbec neodpočine a následek toho jest, že závodník teprve ku konci února, tedy již po hlavní sezoně, přichází do plné formy. Popřejte závodníkům klidu přes léto a vyhledávejte jim sport hodící se jen k udržení tělesné kondice, sporty tělo nepřepínající. Pro závodníky úplně stačí uspořádat-li jim přes letní sezonu jeden klubový běh, dva až tři župní. Na zimu vypsán bude zas přespolní běh svazový. Požádejte sportovní kluby o dovolení vašim závodníkům cvičiti na hřišti jejich atletiku. Z organisova-



ných her svou všestranností nejlépe se pro lyžaře hodí házená a Wolley-ball. Jistě, že i pravidelné cvičení v tělocvičných jednotkách a plavání má velký vliv na výcvik závodníka. Pověřte zkušené sportovce — lyžaře vedením výcviku svých závodníků a udržujte po celý rok s nimi spojení.

**STAVBY MŮSTKŮ.** Kluby, které chtějí stavěti neb opravovati můstky, upozorňujeme na to, že všechny plány staveb i přestaveb můstků, musí býti zaslány T. O. ke schválení. T. O. jest ochoten svým odborníkem zhotoviti každému klubu plány můstku podle povahy terénu. Kluby, které reflektují na zhotovení plánu můstku, musí nám zaslati přesný profil svahu i celého terénu.

**VŠEM CVIČITELŮM SVAZU LYŽAŘŮ RČS.** Za účelem doplnění registračních lístků cvičitelů Svazu lyžařů RČS., žádáme všechny cvičitele, jichž seznam uvádíme, aby obratem pošty na korespondenčním lístku oznámili nám následující data: den, měsíc a rok narození, příslušnost klubovou, župu, funkci v klubu a přesnou adresu. Během letní sezony provedena bude nová registrace všech cvičitelů, jichž počet vzrostl již na 170 a v nových legitimacích, které před zimní sezonou budou vydány, bude potvrzení, že majitel legitimace jest cvičitelem Svazu. Cvičitelé, kteří nezašlou nám žádaná data, nebudou do nové registrace pojeti. Data žádáme od těchto cvičitelů:

*Pražská župa:* Bárta Zdeněk, Dvořák (major), Franc Ladislav, Kala Ant., Kolář Josef, MUDr. Koniček Josef, Nebednář Bened., Novák Vlad., Panuška Ant., Dr. Procházka Karel, Ritter Frant., Sazyma Gustav, Stark Jaroslav, Stibral Luděk, Šenk Bedřich, Ing. Veselý, Vilimovský Karel, Weymann Eduard, Zeman Josef.

*Jihočeská župa:* Kačírek Karel.

*Západočeská župa:* Černý, Čihař, Jirka Josef, Karásek Josef, Kock Zdeněk, Konečný Mirka, Paneš Karel, Jar. Pavlu, Profes Arnošt, Reis Josef, Singer Leo, Šonský Ema-

nuel, Tůma Rudolf, Vogl Zdeněk, Zizius Vlad.

*Jizerská župa:* Koldovský K., Misar Josef, Nesvadba B., Valha K.

*Krkonošská župa:* Adamec Lud., Bím Josef, Brožek Josef, Feistauer Josef, Gotstein A., Hladěna Al., kapt. Kašpar, Kolář Běda, Lukeš Jar., Panoušek Otta, Pilnáček Josef, Šádek Jar., Zákřavský, Zelinka Josef.

*Brněnská:* Ing. K. Mrkvička.

*Olomoucká župa:* Staněk Miloslav,

*Bezkydská župa:* Ing. Krasický Emanuel, Cyril Mach, Pavlas Emerich, Pavlíček, Pavlas Emerich, Wecker Al.

*Slovenská župa:* Holub Jaroslav, Chejnovský Josef, Laciina Frant. Matys Jan, Novák Zdeněk, Josef Pietsch, Špinka Ant., Ruzsinski, Tylš Karel. K—

**NOVĚ JMENOVANÍ CVIČITELÉ.** Na základě výsledků cvič. zkoušek Krkonošské župy jmenování dne 10. dubna t. r. cvičiteli: Frant. Vodehnal, Adolf Kastner, oba Č. Ski klub, Hradec Králové, Antonín Vrána, Č. Ski klub, Jablonec n. Jiz. K—

**SOUDCOVÉ:** Dle výsledku soudcovských zkoušek na Radhošti jmenování soudci Svazu lyžařů RČS.: Ing. Racek, Ing. Krasický, V. Novák, Ad. Schreiber, Ing. Sekanina, Ing. Venclík, Rudolf Širina, Václav Slezák, Max. Ryška a Karel Švanda. Na začátku zimní sezony budou soudcům potvrzeny členské legitimace a budou jim přidělena registrační čísla. K—

**ZDRAVOTNÍ SBOR PŘI SVAZU LYŽAŘŮ RČS.** Žádáme všechny naše kluby, aby obratem pošty sdělily nám adresy svých členů neb příznivců lékařů, které mohli bychom přihlásiti do Zdravotní rady Čs. všesportovního výboru. Čs. všesportovním výborem vydány byly blankety pro lékařské prohlídky závodníků, sdělte nám kolik blanketů budete potřebovati, abychom Vám je včas zaslali. K—

## Různé zprávy.

**K NAŠÍ LOKÁLCE O HAVLOVĚ CHATĚ NA VÝROVCE,** uveřejněné v 7. čísle našeho časopisu, žádá nás Lyžařský klub odbočky Svazu čs. důstojníků v Praze za uveřejnění, že fakta v našem článku uvedená zakládají se na mylných informacích.

K tomu podotýkáme, že informace obdrželi jsme z vojenských kruhů od osob naprosto věrohodných a na věci přímo interesovaných a tyto informace nebyly nám doposud nijak věcně vyvráceny.

*Redakce.*

**PRAŽSKÁ ŽUPA SVAZU LYŽAŘŮ republiky československé** zasílá nám tento dopis: „Tit. redakci Zimní Sport v Praze. Dovolujeme si Vám sdělit, že článek uveřejněný v 8. čísle Zimního sportu pod názvem: Jsme na správné cestě? není úředním projevem Pražské župy Svazu Lyžařů RČS., poněvadž se výbor Pražské župy na tomto projevu v žádné své výborové schůzi neusnesl a ani ho úředně (podepsaný předsedou a tajemníkem) redakci Zimního sportu nezaslal. Jest tedy tento článek soukromým projevem náčelníka Pražské župy, p. ing. A. Jaurise, který jest ochoten si ho zodpověděti.

Za P. Ž. S. L. RČS. Podpisy.“

**ZASLÁNO.** Na můj projev v 8. čísle „Zimního Sportu“, v němž jsem kritisoval závodění cizinců-trenérů v našich klubových a župních utkáních, odpověděl mně pan Dr. Moser v čísle 9. Mě nešlo o nic jiného, nežli o *zásadu*, že start takový odporuje našemu stávajícímu a dosud nedoplněnému v tomto bodě závodnímu řádu a že jednáme proti známému loňskému usnesení T. O. To mi pan Dr. Moser nevysvětlil, nýbrž hledí mne přesvědčiti o významu cizince jako trenéra. Říkám hned, že to velmi vítám a bude jen dobré, najde-li nám někdo také trenéra pro běh. Ale nepřesvědčil mne nikdo o správnosti startu těchto trenérů v konkurenci našich závodů a o přípustnosti startu v jedné sezoně za dva svazy. — Alespoň v jednom jsme se přece jen shodli: že Nor Ruud nám všem jest velmi milý a že si jeho práce pro dorost vysoce vážíme. Byl-li jsem oprávněn ku projevu veřejnému či ne, to jest mojí osobní věcí, neboť se domnívám, že jako náčelník župy, tedy veřejný činitel, měl jsem právo kritiky a také legitimaci k tomu hájiti všady zájmy všech závodníků župy. Příliš sám sebe cením, než abych mohl býti pouhým nosičem značek a závodních čísel a neměl míti práv zastupovati a býti mluvčím závodníků v ústředích. —

Karlín 23. IV. 1929.

*Ing. A. Jauris.*

ZIMNÍ OLYMPIÁDA V ROCE 1932 konati se bude podle konečného rozhodnutí mezinárodního olympijského komité, zasedajícího v polovici dubna v Lausannu, v Lake Placid ve státu new-yorském. Místo toto určeno bylo z ostatních míst konkurujících jako Yosemite Valley (Kalifornie), Bear Mountains (New-York), Duluth (Minnesota), Minneapolis (Minnesota), Denver (Kolorado) a Montreal (Kanada) z toho důvodu, že jest pro účastníky evropské nejdříve z Evropy k dosažení. Zajímavé bylo chování zástupců Norska při tomto jednání. Ještě v předešlé zimě ve většině norských časopisů publikováno, že Norsko si činí plné právo, aby III. Zimní Olympiada byla provedena v Norsku a nyní, kdy jednalo se o konečném umístění této Zimní Olympiady, zástupcové Norska více „svá práva“ neuplatňovali. A tak v roce 1932 zimní Olympiada bude přece jenom v Americe. Nyní čeká se na to, co nabídne komité tyto závody pořádající evropským účastníkům za výhody, aby účast evropských zimních sportovců byla skutečně taková, aby Zimní Olympiada neskončila morálním fiaskem. A hned si můžeme říci, že účast lyžařů na Zimní Olympiadě v Lake Placide bude možná jen profesionálům, skrytým pod rouškou amatérů, ježto cesta do Ameriky trvá nejméně 8 dnů, nejméně týden je třeba aby závodníci se tam aklimatisovali, závody samy budou trvati přes týden a zase cestu zpět. Tedy to znamená čas nejméně měsíc a pak peníze. A který svaz lyžařský bude moci vypraviti tam slušnou výpravu amatérů závodníků na měsíc? Odpověď dostaneme později. Do Zimní Olympiady ještě patrně ve sportu lyžařském mnoho se změní.

*Dr. O. Br.*

SKI-KLUB ALPINA VE SV. MOŘICI si již pospíšil a vydal svůj program pro příští zimní sezonu 1929—1930. 14. července: Letní lyžařské závody na Piz Corvatsch, 21. prosince: Závody ve skoku na lyžích juniorů na Juliermüstku, 26. prosince: Vánoční závod pro seniory ve skoku na lyžích na Olympia-müstku, 17. ledna 1930: Závod na 18 km, 18. ledna: Závod na 50 km, 19. ledna: Závod ve skoku na lyžích na Olympia-müstku, 15. února: Závod juniorů a závod ve sjezdu z chaty na Corviglii 16. února: Slalom, závod ve sjezdu pro dámy a závod ve skoku na lyžích na Olympia-müstku, 9. března: Závod ve sjezdu z chaty Corviglie pro členy klubu.

*Dr. O. Br.*

LETNÍ SÍDLO BABYLON jest jedním z nejdělnějších letovisk na Šumavě. Leží mezi Domažlicemi a Českou Kubicí v překrásném údolí obklopeném hlubokými lesy šumavskými s malebným pozadím Čerchova. Jedinečně skutečně koupání skýtá rozsáhlý rybník s písčitým dnem, jehož voda byla právě chemicky prozkoumána univ. prof. Dr. Braunerem a nalezena jako vysoce radioaktivní. V okolí jsou rozkošné procházky pro slabší a dobré chodce a není tedy divu, že takový rozkošný koutek zlákal již v dobách předválečných mnoho svých ctitelů a založena pak tam byla

letní kolonie, o což v první řadě měl zásluhu nezapomenutelný předseda Svazu Lyžařů Jaroš Schwarz z Plzně, který byl jedním z prvních objevitelů krás Babylonu a na jehož památku byla cestička vedoucí z Babylonu do Pece pod Čerchovem nazvána stezkou Schwarzovou. A mohu též prozraditi, že i náš milý předseda Čsl. Alpinistů generál Dr. Pečírka rád po svých vysokohorských túrách přichází si do Babylonu odpočinouti. — V posledních letech obliba Babylonu silně stoupá, což se samozřejmě odráží v nutnosti nových ubikací, ježto dosavadní dva hotely Bohmanův a u nádraží poptávce v plné sezoně nepostačí. Jest tedy nutno jen uvítati, že letošního roku v červnu otevřen bude na Babylonu nový Grand Hotel „Praž“ s 50 pokoji nejmmoderněji zařízenými s vyhlídkou z pokojů i teras na krásný Čerchov, hotel, který bude míti vše to, co v dnešní době od prvotřídního hotelu se požaduje. Majitelka hotelu M. Stauberová, choť lékaře, bytem Praha XI., Karlova 5, jest jistě zárukou, že poskytnuto bude hostům vše k nej příjemnějšímu pobytu.

*Dr. O. Br.*

EMERICH RATH, známý all-round sportsman, bývalý ředitel sportovního oddělení firmy V. J. Rott v Praze udělal se pro sebe a zařídil si obchod sportovními potřebami ve velkém a zároveň výrobu svých patent. lyžařských holí „Ratar“. Jsme přesvědčeni, že naše obchody se sportovními potřebami jistě rády na Ratha, jako uznaného odborníka, při svých nákupech se obrátí.

NĚCO O BŘÍZE. Navazuje na odborný článek inž. Rotta, sv. času v Zimním Sportu uveřejněném, chci ještě upozorniti na rozdíl břízy tak zvané švédské severní skalní břízy a břízy finské a břízy rostlé v jižním Švédsku. Švédská skalní severní bříza roste velmi pomalu a je proto velmi houževnatá a předčí svojí pevností jasan a hickoru. Pružností a lehkostí se bříza vůbec nedá porovnat s jiným dřevem. U nás březové lyže přišly do špatné pověsti tím, že se dovážely lyže finské, které se svým tvarem pro náš těžší terén neosvědčily. Finové, kteří jezdí hlavně na mírném terenu a při svých stálých mrazech mohou dobře používat svých lehkých úzkých lyží. A ani rozhodně špatnější jakost finské břízy oproti švédské severní bříze tam nepřijde v úvahu, neb pečlivé dehtování zamezí upotřebení plochy. Pro naše horské jízdy je potřeba lyže aspoň 6 a půl cm široké, telemarského tvaru, s polokulatým úzkým žlábkem. Důležité ovšem jest důkladné impregnování lyží smrkovým dřevitým dehtem. Původním švédským dehtem docílí se skel-

nopevný podklad, na kterém drží dobře každé mazání. Dehtování lyží na slunci je mnohem lepší než vpalování spaječkou. Každý lyžař měl by proto své lyže přes leto vícekrát napustit dřevitým dehtem, by se tento úplně do dřeva vpil. Lyže očistit a ohřátý dehet štětcem slabě nanést. Lyže postavit na slunce a až dehet úplně uschne, znovu natřít a as 4 krát opakovat.

*Emerich Rath.*



*Nášim odběratelům!*

*Prosíme o laskavé poukázání předplatného v obnose Kč 35,- přiloženým slož. lístkem pošt. úřadu šek.*

**LETNÍ ŽELEZNIČNÍ NÁLEPKY.** Letní železniční nálepky min. železnic, opravňující ku 33<sup>0</sup>/<sub>0</sub> slevám na dráze po celý kalendářní rok při účasti 6 osob na vzdálenost nejméně 16 km. nbjednejte přímo u Svazu lyžařů RČS. Dorost používá při účasti 5 dorostenců a 1 vedoucího na vzdálenost 16 km slevu 50<sup>0</sup>/<sub>0</sub>. Letní železniční nálepky členské stojí Kč 5.—, dorostenecké Kč 3.— a ne jak tiskovou chybou v posledním čísle bylo uvedeno Kč 25.

**NORSKÉ MAZÁNÍ „TENTO“.** Po dlouholetých pokusech se podařilo norské továrně spoluprací i u nás známého norského lyžaře Oesterholda universální mazání na lyže pro každý sníh. „Tento“ se slabě na suché lyže stětcem nanese a nechá zaschnout. Lyže takto impregnované jsou chrá-

něné před vlhkem. Dle různých sněhů se lyže potom přetřou více nebo méně „Tento“ voskem. Stoupací vlastnosti Tento jsou velmi dobré. Při používání Tento odpadá starost o ty různé druhy vosku, které se dle různosti sněhu musí natírat. Velká výhoda Tento je, že se natírá štětcem a ruce se nezamážou jako s klystrem. Pro skokany se Tento vyrábí tekutý. Norští skokani Ruud a Andersen výhradně používají Tento Hosmoerning. E. R.

**ALPISTICKÝ KURS NA RADYNI.** Jako každoročně, tak i letos pořádá Č. Ski klub v Plzni horolezecký kurs — který se bude konati v květnu. Odjezd účastníků o 6.50 každé neděle. Postup cvičení dle Solledrovy nauky řídí Arna Juránek.

## Závody.

**KLUB LYŽAŘŮ VINOHRADSKÝCH. KLUBOVNÍ ZÁVODY.** Dne 3. února pořádal K. L. V. své klubovní závody, a to věren klubovní tradici a snaze podporovati české menšiny, v Příchovicích u Tanvaldu, kde v Rohanově boudě od dávných dob již má své stálé zimní sídlo. Po hvězdnaté noci vyloupl se z ranního šera nejkrásnější slunný den a také sníh byl tak výborný, prachový, že s chutí a radostí nastoupili borci, celkem v počtu 32, ke startu stanovenému na 9 hodin. Závodilo se ve třídách: mladší B, dorost, III. třída, II. třída, třída starší A a B a ženy. Závodní dráha pečlivě volená, vytyčená a projetá den před tím náčelníkem a cvičitelským sborem, vedla od Rohanovy chaty pod myslivnu na cestu rejdicou, z Rejdíc na Paseky do údolí a lesem k rozhledně a k chatě (11 km trať pro III. třídu), dále od chaty vlevo lesní cestou sklenařickou a lesem kolem hájovny na okruh 11 kilometrový až k chatě (6 km trať pro mladší B, dorost, ženy a jako druhé kolo k prvnímu kolu 11 km pro II. třídu a třídu starších). Starterem ing. Klauz, měřiči času Dykast, Klauz (starší), závodním lékařem Dr. Káš, rozhodčím min. rada Cífka. Podávání občerstvení obstaraly ochotně dámy z klubu.

### Výsledky závodu:

(Čís. v závorce znamenají celkové pořadí závodníka v té které konkurenční dráze 6 a 17 km.)

**Mladší B. 6 km:** 1. (3) Valnoha Jos. 31:53". 2. (7) Mašín Jiří 34:40". 3. (9) Hampek Otto 36:54". 4. (13) Moskobojská 49:33".

**Dorost 6 km:** 1. (1) Saffin 28:46". 2. (2) Havel 30:16". 3. (4) Hampek Jan 33:23". 4. (6) Pařík Antonín 34:35".

**III. třída 11 km:** 1. Vaníček 50:34". 2. Holan 54:28". 3. Švadlenka 57:26". 4. Hodač 1:00:34".

**II. třída 17 km:** 1. (1) Pokorný Oldřich 1:27:48". 2. (3) Mohelský Vlad. 1:40:14". 3. (5) Švanda Karel 1:55:15". 4. (6) Makeš Karel 1:59:25". 5. (8) Flohs Miloš 2:08:25". 6. (10) Brill Zdeněk 2:12:39". (Jeden se vzdal.)

**Starší A 17 km:** 1. (9) Ing. Šourek 2:12:16". 2. (11) Reich Luděk 2:12:59". 3. (13) Kotan Jar. 2:20:37".

**Starší B 17 km:** 1. (3) Ing. Heger R. 1:47:03". 2. (4) Pařík Arno 1:53:50". 3. (7) Bičíš Josef 2:06:23". 4. (12) Žížala Frant. 2:13:51". 5. (14) Mašín Václav 2:25:03".

Přeborníkem klubu stává se Pokorný Oldřich, jehož čas 1:27:48" byl nejlepším časem v závodě.

**Ženy 6 km:** 1. (5) Holanová Máňa 34:25". 2. (8) Paříková

Ruda 36:24". 3. (10) Klauzová Jarča 42:49". 4. (11) Valnohová Karla 45:40". 5. (12) Bičíšová Máňa 46:30".

Po zdařile a bez úrazu skončeném závodě podnikla skupina závodníků krásnou turu z Příchovic do Rejdíc, Plavy-Držkov-Jirkov do Železného Brodu (26 km), kde spojila se s ostatními členy klubu k návratu do Prahy.

Závod ve skoku pro nevhodnost můstku nebyl pořádán.

**ZÁVODY VE SKOKU NA LYŽÍCH V NOVÉ HUTI U PLZNĚ** pořádal S. K. Plzeň, odbor pro zimní sporty, v neděli 3. března 1929. Podnícen mimořádně příznivými poměry sněhovými a sleduje dobrou svou tradici propagace ušlechtilého bílého sportu a získávání proň nejširších vrstev našeho národa, hlavně ovšem jeho naděje — dorostu, hledal náš klub usilovně vhodné místo pro uspořádání propagačních skoků v samotné Plzni. Vždy však narazilo se na nepřekonatelné překážky ať už rázu technického, finančního či jiného. Konečně postaven byl můstek v Huti u Plzně a závody chlášeny na 3. března.

Soudcovali župní jednatel Jirka z S. K. Olympie Plzeň, ing. Šafařík z Č. Ski Klubu Plzeň a člen pořadajícího klubu ing. Ježek.

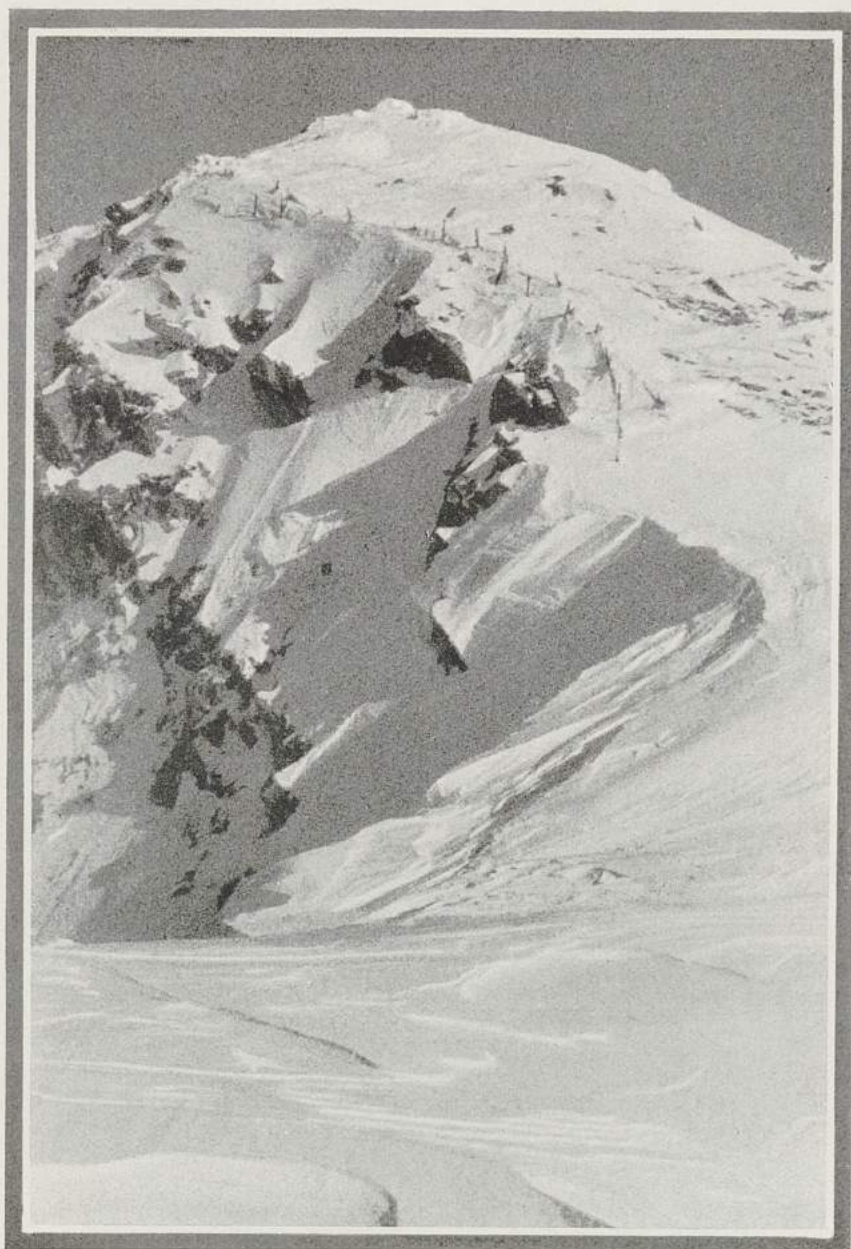
**Výsledky:** Třída hostů. 1. Zima Jos., Č. Ski klub, Hradec Král., III. tř., skoky 32, 33'5 a 34 m, 17'166 bodů; 2. Cífka Jan, Klub lyžařů vinohradských, III. tř., skoky 31, 34, 37 m, 17'082 b.; 3. Stark Jarosl., Lyž. klub Vysokošk. sp., II. tř., skoky 29, 30'5, 31 m, 13'956 b.; 4. Horáček Stan., L. o. S. K. Slavia Praha, II. tř., skoky 30, 23, 32 m s pádem, 13'583 b.; 5. Franc Ladislav, Lyž. klub. Vysokošk. sp. Praha, II. tř., skoky 31, 35 s pádem, 37 m, 10'943 b.; 6. Krásný Frant., S. K. Olympia Plzeň, II. tř., skoky 22 s pádem, 28 s pádem, 26 m, 9'499 b.

**Členové S. K. Plzeň, odb. p. z. sp.:** 1. Kautský Jaroslav, III. tř., skoky 26, 30, 32 m (mimo soutěž nejdleší skok dne 39 m, 15'173 bodů; 2. Zizius Vladimír, II. tř., skoky 18, 22, 23 m, všechny s pádem, 8'444 b.;

**Dorost-hosté:** 1. Beran, S. K. Olympia Plzeň, 10'833 bodů; 2. Kočandrl, L. o. Sokola Plzeň V., 10'604 b.; 3. Kroft. Č. Ski klub Plzeň, 9'874 b.; 4. Čermák, Děl. tur. Doubravka, 9'416 b.; 5. Thiel, Deut. Sportverein. Pilsen, 8'416 b.; 6. Neubert, Deut. Sportverein. Pilsen, 7'291 b.;

**Dorost — členové S. K. Plzeň:** 1. Řezáč Frant., 2. Matěk, 3. Kůs Ladislav.

**Záci — členové S. K. Plzeň:** 1. Fügner Zdeněk, 2. Fügner Dušan.



*Podkarpatská Rus  
má také své lyžařské  
kouzlo.*

*Majestátní „Spicci“  
a pohoří Černé Hory.  
Foto Glogar.*

R. PILÁT.

## *V Maritimských Alpách.*

Od skupiny Mont Blancu rozkládá se po obou stranách hranice italsko-francouzské v širokém pásmu mohutné alpské horstvo až k moři. Ve Francii rozdělují se tyto hory na Alpy savojské, Alpy dauphinské a Alpy meridionální. Jižní část meridionálních Alp zvu Alpami maritimskými. Italové pojmenovali severní díl od skupiny Mont Blancu až k hoře Mont Cenis Alpami grajskými, střední část až k Mon Viso Alpami kotickými (Alpi Cozie) a jižní část Alpami maritimskými. Celé toto pásmo pohraničních hor protíná jediná železniční trať tunelem montcenijským, který spojuje Turin s Grenoblem. Všech pět silnic, které spojují Itálii s Francií má autobusový provoz, a to silnice z Aosty resp. Courmayeuru přes

Malý Sv. Bernard do Bourg St. Maurice, silnice ze Susy přes průsmyk montcenijský do Lanslebourgu, silnice z Cesana Torinese do mocné francouzské pevnosti Briançonu, dále silnice z Cuneo přes pevnost Vinadio přes Colle della Maddalena (francouzské pojmenování Col de l'Arche) do Barcelonette a konečně silnice rovněž z Cuneo přes Col di Tenda do Nicy. Odbočka této silnice na francouzské straně do Ventimiglia na italské Rivière neprotíná hlavní řetěz hor. Všecky tyto silnice jsou prvotřídní a opatřeny opevněním.

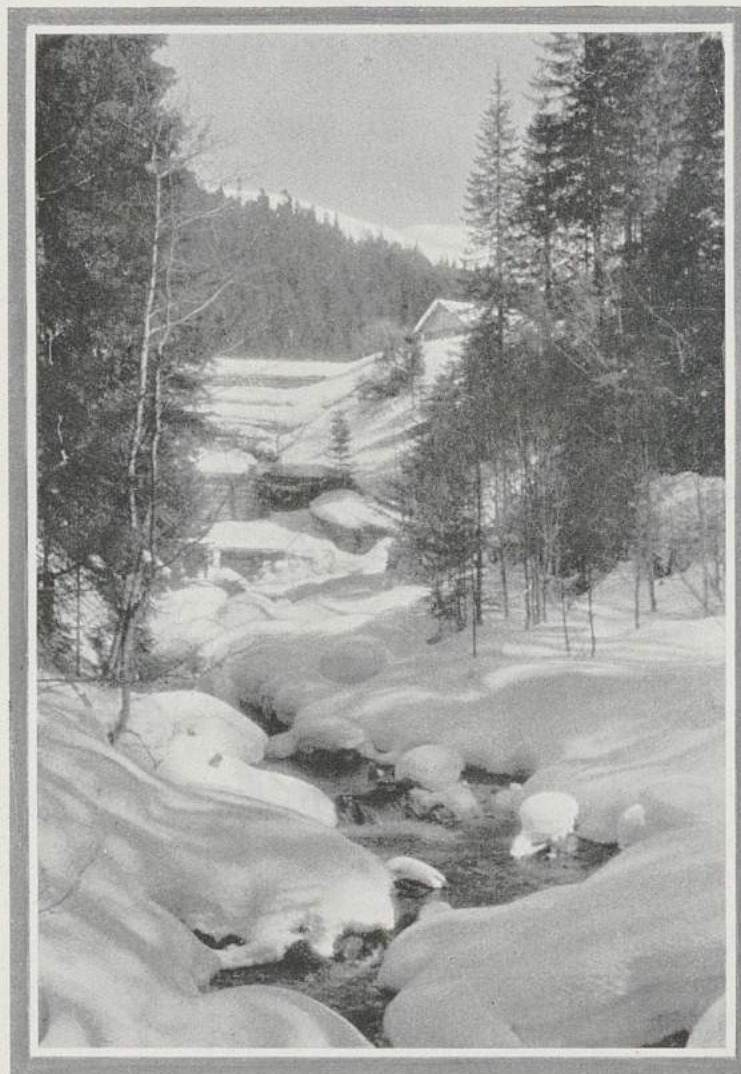
V roce 1927 vypravil jsem se nejdříve do Alp maritimských. Když jsem opouštěl Turin, spatřil jsem již v dáli horstvo, jež lemuje hranici a za nedlouho vynikl mohut-

ný *Mon Viso*, jenž jako Matterhorn majestátně ční do výše 3841 a tvoří tak nejvyšší vrchol Kotických Alp. Večer přijel jsem do starobylého městečka *Cuneia*, které jest střediskem celé této alpské oblasti. Město jest malebně položeno na mírném návrší na stoku dvou řek Gesso a Stura di Demonte. Autobusem odjel jsem ulicí do vrchu a ubytoval se v hotelu na náměstí s krásnými paláci. Druhého dne odjížděl jsem ráno v moderním autobuse, jenž obstarává spojení mezi Cuneem a Nicou. Lístek pro sebe a pro vůdce objednal jsem již předem z Prahy a vůdce v Entraque byl již předem písemně avisován, aby mne na příští stanici Borgo San Dalmazzo očekával. Do této obce vede z Cuneia široká rovná silnice a náš ohromný autobus jel jako střela. Za městem minuli jsme letní vojenské cvičiště, kde vojáci cvičili jen v plavkách aneb bez košil jak prostná, tak i cviky na náradí.

V Borgo S. Dalmazzo jsem byl nepříjemně překvapen nepřítomností objednaného vůdce. Dlouho jsem se proto nerozmýšlel a zanechav ve staničním hotelu kufr, jel jsem sám dále. Místo samo jest velmi důležitou spojkou; autobusy jezdí mimo směr, kterým jsem jel též severněji na francouzskou hranici (Colle della Maddalena) a pak do Entraque a do lázní Valdieri. Náš autobus se rozběhl a projel nejbližší vesnicí úzkými ulicemi tak prudce, že

jsem měl vážné obavy, aby nedošlo k nějakému neštěstí. Podle silnice v údolí vedla železniční trať, která končí v San Dalmazzo di Tenda, poslední obci na italském území. Za vesnicí Robilante údolí se úžilo a nyní stoupali jsme rychle podle řeky Vermenagna. Trať vedle nás krouť se samými tunely. Projíždíme vesnicí Vernante a pitoreskní scenerií mineme poslední osadu Limone Piemonte, za níž nastane prudké stoupání v serpentínách na průsmyk Tenda, 1873 m vysoko položený. Stromoví již úplně mizí a přicházíme do oblasti trávy a kamení. Na levé straně přechází průsmyk v hřeben s několika vrcholky, z nichž první jest Cima Pepino 2329 m vysoký. Na pravé straně jest viděti svah k vrcholu Rocca di Abisso, 2755 m.

Pojednou otevírá se před námi tunel, do něhož autobusem vjíždíme. Stará silnice vede sice přes vrchol průsmyku, ale nyní se již nepoužívá. Na jižní straně tunelu otevřelo se nám nové široké údolí Roja, do kterého jsme sjížděli prudkými serpentínami. Šofér ovládal však mistrně stroj a minuvše vesničku Vievola, octli jsme se v městečku Tenda. Po krátkém odpočinku sjeli jsme ještě níže do poslední obce před francouzskou hranicí, San Dalmazzo di Tenda, kde jsem vystoupil. Toto místo zvolil jsem si z toho důvodu za východisko, že odtud jest



Podkarpatská Rus:

Balzatulská nádrž.

Foto Glogar.



Podkarpatská Rus: Pop Ivan (2028 m) v pohoří Černé Hory.

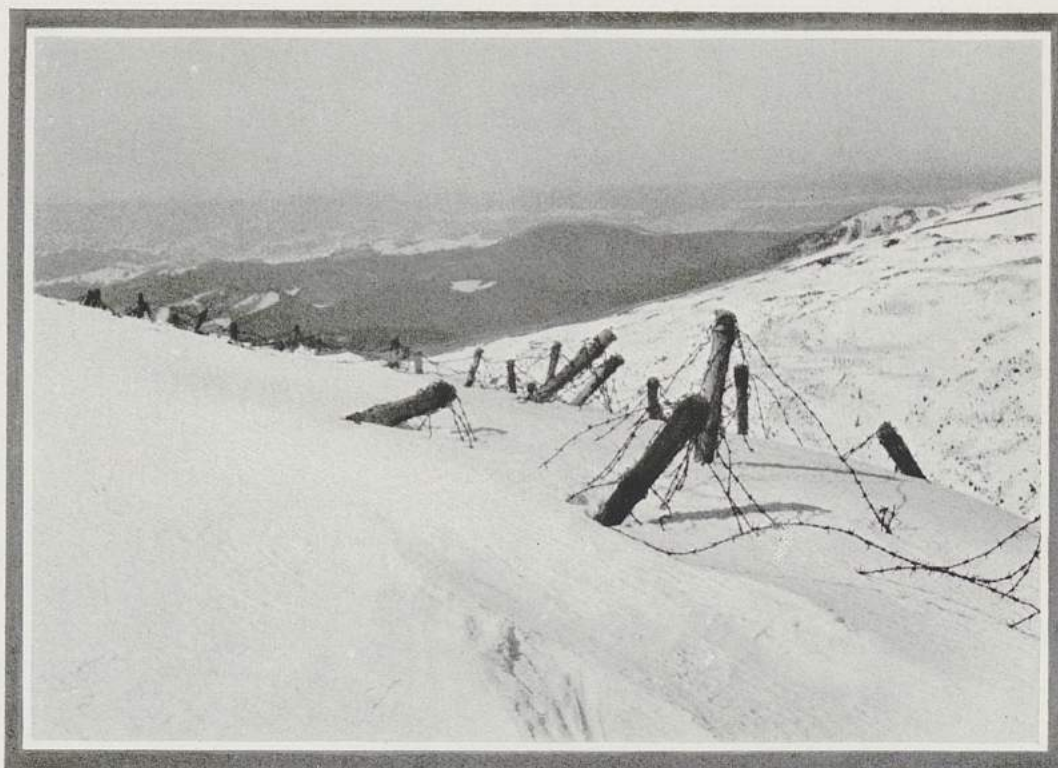
Foto Glogar.

nejsnazší příchod bočním údolím Miniery k hlavním velkánům této alpské oblasti. V hotelu, kde jsem se ubytoval, sháněl jsem se nejdříve po průvodci. Hotelier, se kterým jsem se francouzsky domluvil, slíbil mi, že vůdce z městečka Tendy obstará na druhý den časně z rána. Po obědě ztrávil jsem odpoledne výletem do údolí Miniery, abych si prohlédl terén, kudy se nám bylo bráti. Po mém návratu oznámil mi hotelier, že vůdce určitě přijde. Druhého dne čekal jsem připraven od šesti hodin ráno, ale vůdce přišel teprve v 8 hodin. Měl jsem v programu dojít do Rifugio Nizza, odkud možno podniknout výstup na kterýkoli vrchol této skupiny a sice: Mont Clapier 3045 m, Cima Maledia 3058 m aneb na Cima dei Gelas 3085 m. Do chaty přes průsmyk Ciaminejas počítal jsem asi 11 hodin pěšky. Poněvadž chata není obydlena, oslovil jsem vůdce první otázkou, má-li k ní klíč. Jak jsem již předem tušil, klíče neměl, poněvadž ten nalézá se jedině v Entraque a pak u francouzských vůdců, a to z toho důvodu, že chata jest majetkem francouzského alpského klubu. Mimo to italská vláda nepřeje pohraničnímu alpinismu z důvodů strategických. V tomto případě nebylo tudíž jiného východiska než jít pouze do Santa Maria Maddalena na noc a následujícího dne provést výstup na Mont Clapier a sestup do nějaké chaty na cestě do Entraque, kde jsem se měl se svým přítelem architektem Linhartem a jeho chotí v příštích dnech sejít. Vůdce ovládal frančtinu a vypravoval mně, že všechny hory dokonale zná, poněvadž byl svého času lesníkem ve službách italského krále, jemuž všechna vysoká horská údolí této oblasti náleží. Rozloučili jsme se s Grand Hotelem a nastoupili cestu údolím Miniery podle prudkého potoka protkaného menšími kaskádami. V bujně zeleni dostoupili jsme za 2 hodiny k jezírku, u kterého nalézaly se doly na rudu, která se lanovou drahou dopra-

vuje až do Dalmazza di Tenda. U jezírka se údolí rozdvouje a my odbočili na pravo na severozápad do Val Casterino. Za půl hodiny se zelené údolí poněkud rozšířilo a před námi objevila se malá skupina domků a vil s kaplí a malým horským hotelem. Poobědvali jsme před hotelem v zahrádce a odpoledních hodin využítkovali jsme k výstupu na sousední severovýchodní hřbet údolí, odkud mně vůdce sliboval krásnou vyhlídku. Vystoupili jsme o 500 m výše na Bassa Peirafica, 2045 m, po krásných alpských lučinách květy posetých a skutečně jsem výstupu nelitoval. Jak mne vůdce ujistil, nalézal jsem se na důležitém strategickém místě. Před námi na sever táhl se s vrcholů hor Punta Peirafica a Rocca d'Abisso v ohromném polokruhu hřbet přes průsmyk Tendy daleko na východ. Všechny tyto horské hřbety jsou navzájem spojeny pěknými strategickými cestami, a několik vrcholů kolem průsmyku Tendy bylo opatřeno opevněním. Z údolí Casterino bylo vidět zřetelně alpskou stezku, která vinula se po svazích Punty Peirafiky a Cima Sabbione k starodávnému průsmyku sabionskému, který na sever údolím stejného jména vedl do Entraque. Vůdce vypravoval mně, že na těchto místech, kde jsme stáli, vojsko Napoleonovo přenocovalo a přešlo pak slavným pochodem přes Tendu do italských rovin.

V příjemné náladě sestoupili jsme zpět do údolí a po večeri odebrali se brzo na lůžko. Ráno rozloučili jsme se již o půl 6. s milými hostiteli a vyčali se na opravdovou turu. Údolí zabočuje dále na západ a má jméno Valmasca.

Za krátkou dobu příjemného pochodu otevřela se našim zrakům nová scenerie. Na sever nad námi vinula se stezka k průsmyku *Sabbione* a na levé straně táhly se do výše příkré svahy na *Monte Paracuerta*. Cesta sledovala podle potoka v bujně zeleni a za nedlouho došli jsme k lovecké chatě italského krále,



Podkarpatská Rus : Zbytky válečné litice světové války na Černé Hoře u Jasiny.

Foto Glogar.

u níž se právě několik vojáků v potoce umývalo. Za chatou uviděli jsme novou scenerii. Údolí di Valmasca zatáčelo se k jihu a počalo rychle stoupati do hořejších částí, lemovaných věncem hor do výše 2500 až 2900 m. V nejhořejší části údolí nalézají se 3 jezera ve výši 2219 až 2339 m a sice *Lago Inferiore* pod *Cima Est* a *Cima Lusiera*, dále *Lago di Mezzo* pod *Monte Ciamicinas* a konečně *Lago Superiore*, ověněné horami *Testa del Basto*, *Cima di Muffié* a *Monte Santa Maria*. Vůdce vysvětloval, že by sice nejkratší cesta k našemu cíli na *Mont Clapier* vedla kolem jezera *Inferiore* přes *Colle La Fous*, severně od vrcholu *Lusiera* do sousedního údolí, ale jsa zatížen mým těžkým baťochem navrhol, abychom šli postranním údolím na severozápad k jezeru *Agnel* a tam pod sedlem stejného jména ponechali baťoch v úkrytu a nastoupili pak výstup k vrcholu. Souhlasil jsem a hned zahájili jsme nástup strmým údolím kolem kaskád potoka vlévajícího se do říčky, kterou jsme opustili. Stoupali jsme téměř 500 metrů nežli dorazili jsme ku *Lago dell Agnel* ve výši 2426 m. Po tříhodinné cestě učinili jsme odpočinek. Pohled dolů do hlavního údolí a naproti na hřeben hory *Paracuerta* byl rozkošný. Jezero samo bylo lemováno divokými skalami, za nimiž stály v polokruhu vrcholy: *Cima Vernasca*, *Punta Vej del Bouc*, *Cima dell Agnel*, a dále následovalo sedlo, kterým jsme po skončené túře měli sestoupiti do *Val di Monte Colomb*. Vedle sedla směrem k jihu vznášel se skalnatý hřeben, který již patřil do skupiny *Mont Clapier*. Od coty 2885 táhl se pak jižně od jezera *Agnel* k východu bočný hřeben se dvěma vrcholy *Scarnassere*.

Po krátkém odpočinku vystoupili jsme po skalnatém úbočí asi 100 m a uschovali na význačném místě baťoch. Nyní traversovali jsme asi ve výši 2500 m po

skalách k prvnímu hřbetu ku *Colle Scarnassere*, kterýž průsmyk jsme překročili ve výši 2730 m. Za ním octli jsme se již v nejhořejší části údolí *Valmasca* a pod námi viděli jsme všude 3 jezera o nichž jsem se dříve zmínil. V povznesené náladě kráčel jsem za vůdcem, kochaje se krásným rozhledem a po tříhodinné cestě od místa kde jsme ponechali baťoch, došli jsme na výši 2830 m. k sedlu *La Fous* na horském hřbetu, který z *massivu Mont Clapier* odbočuje přímo na jih. Po překročení tohoto sedla otevřelo se nám mohutné panorama. Před námi po pravé straně na sever vznášel se ve své slávě *Mont Clapier* a mohutné skály zdály se mi nepřístupnými. Skutečně též vůdce podotkl, že musíme překročiti ještě jednu skalnatou odnož, dříve než zahájíme výstup k samotnému vrcholu. Pod námi rozkládalo se v hloubce údolí *Gordolasca* jehož vody tekou asi 2 hodiny níže již do Francie. V hořejší části údolí nalézala se ve výši 2250 m *Rijugio Nizza*, ochranná chata francouzského alpinistického klubu, ku které bohužel vůdce neměl klíče. Nyní přivázali jsme se na provaz a nastalo nám poslední putování po exponovaných skalách pod *Colle Est Clapier* a přes poslední skalnatý hřeben. Za touto poslední překážkou objevil se nám nový obraz. Před námi rozkládaly se skalami prorvané sněhové plochy směřující k vrcholu a dále pak směrem k severozápadu vystupovala *Cima Peirabroc* 2940 m, za ní čněla do výše majestátní *Cima Maledia* 3058 m a konečně nádherná *Cima dei Gelas* 3105 m. Od této hory odbočoval na jih dlouhý hřeben s celou řadou vrcholů, za nímž nalézala se poslední italská horská vesnička *Madona di Finestra* s francouzským obyvatelstvem. Obec tato jest s Itálií spojena jedině třemi horskými sedly ve výši 2471 m (*Colle di Finestra do Entraque*) aneb sedly ve výši 2370 a 2441 do údolí *Gordolasca*.

Nejbližší spojení této obce jest s francouzským městečkem Saint Martin Vésubie.

Konečně o 1/212 hod. stál jsem s vůdcem na vrcholu *Mont Clapier* ve výši 3045 m. Nejdříve podíval jsem se na ledovec, který na severní straně ve třech odděleních spadal do údolí Murajon; před námi na západní straně zvedala se do výše nádherná Cima Maledia a za ní Cima Gelas. Nejkrásnější panorama poskytovala jižní strana s *Monte Ciamicinejas* a dále s mohutnou skupinou *Cima di Muffie* a *Monte Capelet*. Naproti nám na druhé straně údolí, vynikala *Cima di Lago Lungo* a zani v závěru údolí *Caire Cabret*. Bohužel, že jižní strana v dáli byla zamžklena a proto neviděli jsme Středozevní moře, které při jasném počasí může se spatřiti. Naproti tomu na severozápadě bylo viděti řady hor z nichž vynívala skupina *Argentery*, cíl dalšího mého programu.

Po krátkém odpočinku vydali jsme se opět na zpáteční cestu k našemu baťochu, kamž jsme po překročení třetího hřebetu šťastně dorazili a teprve nyní mohli jsme ze svých zásob rádně pojišti. Potom nastoupili jsme dleš putování výstupem na *Colle dell Agnel*, čili *Paso del Lago Bianco*, ze kteréhož sedla jsme sestupovali dlouhým sněhovým polem po levé straně jezírka Lago Bianco do vyšší části údolí Murajon. Nejdříve sestupovali jsme pod ledovcem, který táhl se z vrcholu *Mont Clapier* a pak kráčeli jsme pod ledovcem *Peira-broc*. Orientace ve skalnatém terénu byla dosti obtížná a za nedlouho sestoupili jsme do oblasti trávy a koso-dřevin. Bylo nám jasno, že za každou cenu musíme naléztí stezku, jinak bychom se ze spleti bujné vegetace a podrostu, kde při každém kroku v trávě noha klouzala, dále nedostali. Zkusili jsme jíti přímo dolů, ale za nedlouho viděli jsme před námi svislé hluboké skalnaté stěny, po kterých sestup byl nemožný. Převzal jsem baťoch a za chvíli unaven i uštván uleh jsem do trávy čekaje na znamení, až vůdce najde stezku. Ač na blízkou byla dle vypravování vůdce chata, neměli jsme k ní

klíče, a byl jsem již připraven, že budeme snad ve skalách přenocovati. Konečně uslyšel jsem nad sebou volání vůdce, který posléze stezku našel. S novými silami nastoupil jsem další pochod a asi za 2 hodiny došli jsme konečně do údolí *Val di Monte Colomb* k potoku, podle něhož přišli jsme k primitivní alpské salaši *Gias del Vej Bouc*, obývané jedním horalem, který měl stádo krav na starosti a z mléka vyráběl sýr. Odpočinuli jsme si po těžkém sestupu a občerstvili znamenitým mlékem. Salaš byla překrásně položena na stoku dvou potoků, našeho a sousedního údolí *del Bouc* v rozšířené kotlině. Vůdce těšil mne, že již brzo přijdeme k četnické stanici s restaurací, kde budeme moči přespati. Po dalším hodinovém pochodu krásným údolím sestoupili jsme níže kolem královské lovecké chaty vojáky obydlené, do hlavního údolí *Gesso di Entraque* a skutečně viděli jsme před sebou budovu, která nám měla poskytnouti kýžného odpočinku. Než náš vůdce se přepočítal. Byla to kasárna, kam civilisté neměli přístupu a nám nezbylo nic jiného nežli po zevrubné četnické prohlídce kráčetí dále až do *Entraque*. Bylo již po páté hodině odpolední a do *Entraque* bylo nejméně 4 hodiny cesty! Než nebylo vyhnutí a statečně šli jsme po silnici v před, obdivující občas krásnou scenerii okolí a sněhobílé ledovce od nichž jsme se vzdalovali. Byl již večer, kdy v dálece ve tmě se nám objevily světla *Entraque*, do jehož ulic dorazili jsme teprve po 9 hodině. Množství svatojanských mušek, které kolem nás podél cesty poletovalo, dodávalo večerní náladě zvláštního dojmu. Ubytovali jsme se v hostinci u „zeleného stromu“ a za nedlouho spali jsme spánkem spravedlivých. Druhého dne propustil jsem vůdce *Martina* z *Tendy* ze svých služeb a týž odebral se autobusem domů. Mluvil dosti slušně francouzsky a byl jsem s ním celkem spokojen; divil jsem se jen, jak při jeho poměrně malé postavě svými silami vystačil na vykonanou túru. Ovšem na zpáteční cestě musil jsem v nesení baťochu vypomáhati.



Co vytvořila čarodějka zima ve Velké Fatře. Máme dojem zasněženého háje palem s alejí ojněných aloí.

Foto Kocum Baňská Bystrica.



Podle předem stanoveného programu měl do Entraque ke mně třetího dne přijeti můj přítel architekt Linhart s chotí. Odpočíval jsem proto a volného času použil jsem ku prohlídce obce a okolí. Kdo chce viděti typ italského městečka z dob Napoleona, necht' navštíví Entraque. Vše je typicky ze starých dob zachováno a snad i sám život obyvatelů se nezměnil. Nejlépe se mi líbil náš „hotel“, rovněž starodávného typu. Báječně mě imponovala moje postel velikých rozměrů, na perách, do níž se stoupalo po stupínkách. Jistě si v ní hověli napoleonští důstojníci a já sám jsem nikdy ve svém životě tak příjemně nespal jako v Entraque. Paní hostinská dbala nejen o čistotu, ale i o dobrou kuchyň a její zeleninová polévka byla přímo znamenitá.

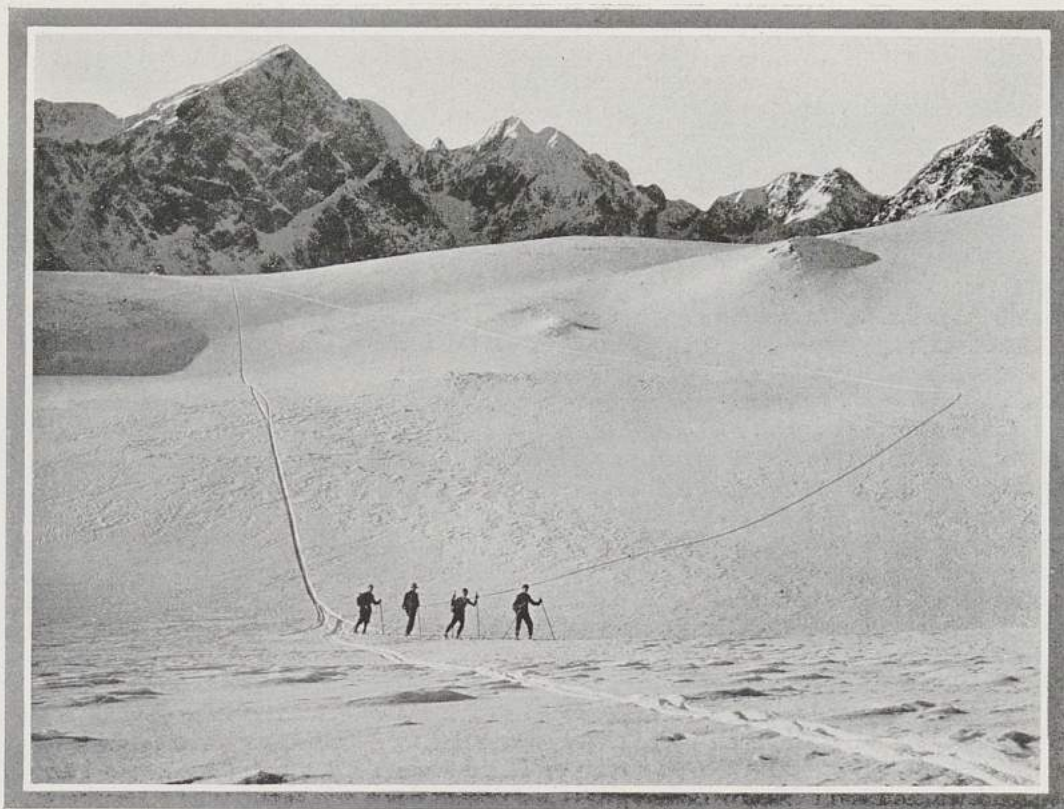
Proti velikému vedru na ulicích chrání v pokoji okenice a uvnitř byla temperatura snesitelná. Druhého dne večer navštívil mne vůdce Castellano, týž, kterého jsem si již z Prahy objednal, a který mne měl v San Dalmazzo di Tenda očekávat. Omlouval svoji nepřítomnost tím, že můj dopis jej doma nezastihnul a právě nalézal se na týdenní alpinistické výpravě. Požádal jsem jej proto, aby následujícího dne se k nám po obědě dostavil. Večer měl opět pohádkový ráz a nikdy nezapomenu toho dojmu, kdy hleděl jsem s mostu na břeh řeky, osvětlené tisíci pohybuujícími se světélky svatojanských mušek.

Následujícího dne přijel architekt Linhart s chotí a odpoledne vypravili jsme se společně s vůdcem Castellanem do oblasti skupiny Argentera. Cílem naším byla ochranná chata italského alpského klubu *Rifugio di Genova*, postavená odbočkou klubu v Janově. Poněvadž chata nebyla obydlena, nesli jsme s vůdcem potraviny. Šli jsme nejprve po silnici stejným směrem k jihu podle řeky Gesso Entraque, ale stoupali jsme pak na pravo cestou po mírném svahu a odbočili pak do sousedního údolí Roviny. Následkem vedra a nedostatku dešťů jsou vyšší polohy a úbočí údolí vypráhlé. Proto kde jen možno vedou se po stranách údolí strouhy a kanály, aby se prst zavlažovala. Na políčkách pěstují se jen brambory a do každého pole veden jest kanálek s vodou. Několik hospodářských samot, kolem nichž jsme šli, bylo vesměs v bídném stavu. Později ve vyšší poloze kráčeli jsme již podél potoka, kde bylo množství červených jahod. Po obou stranách údolí strměly svahy do značné výše přes 2000 metrů. Příjemnou cestou došli jsme konečně k salaši Gias del Monighet ve výši 1516 m. odkud vede sousedícím údolím přechod sedlem Colletto Lourousa do Lázní Valdieri. Sedlo jest položeno mezi mohutnými vrcholy *Cima del Oriol* a *Cima del Chiapous*. Blížili jsme se závěru údolí; před námi rozkládalo se krásné jezero Rovina, obklíčené se všech stran stěnami a prudkými srázy přes 400 m vysokými. Podle jezera přišli jsme ku stádu ovčí krásného vzrůstu a nádherné srsti, ale podivili jsme se, když spatřili jsme, že všecky ovce kulhají, jsouce zamořeny kulhalkou. Za jezerem utkvěl náš zrak na velkolepé přírodní krásě. Potok, který s výšin řítí se skalami k jezeru, tvoří tam nádherný vodopád a skalní soutěsky a strže poskytují takovou divokou scenerii, jaká se málokde najde. Překročili jsme potok a nyní vedla nás cesta na levou stranu do strmé divočiny. Výstup doprovázen byl rachotem vodopádu a nesčetnými serpentínami stoupali jsme v omšelých skalách mezi kapradinami a křovinami stále vzhůru. Konečně vystoupili jsme na sedlo di Laura, ve výši 1959 m.

Před námi na východní straně strměly vrcholy *Punta Valetta* a *Punta Ciamberline* do výše téměř 2800 m a vedle po pravici k severozápadu, za průrvami vodopádu vystupoval ostrý skalnatý hřbet ku *Rocca Barbis* 2754 m. Za sedlem rozkládal se před námi úplně nový svět. Asi 60 m pod námi nalézala se nádherná, zelení vyplněná kotlina, již protékal potok směrem ku soutěskám ve skalách, kudy si prodíral ve formě divokých vodopádů cestu dolů. Podle potoka zrcadlilo se několik maličkých jezírek, kdežto potok sám vytékal z jezera Brocan o 100 m výše položeného. Nad tímto jezerem rozkládalo se amfiteatrálně a neobyčejně malebně horstvo skupiny Argentery. Od průsmyku *di Fenestrelle* na jihovýchodu, až k průsmyku *del Chiapous* napočítal jsem 18 vrcholů, z nichž nejhlavnější: *Cima del Caire* 2928 m, *Cima del Brocan* 2996 m, *Cima del Baus* 3067, *Cima di Nasta* 3108 m, *Argentera* a *Monte Stella* 3261 m. Vyšší polohy byly vesměs protkány sněhovými plochami v nepravidelných etážích. Naše chata „*Rifugio di Genova*“ byla rozkošně položena dole na skále nad potokem v krásné zeleni. Dlouho nám trvalo, nežli jsme po sestupu k potoku našli přechod a po celkovém pětihodinovém pochodu dorazili jsme konečně do chaty. Vůdce upravil nám polévku a po večeři obdivovali jsme ještě dlouho nádherné okolí. Druhého dne podnikly jsme výlet na sedlo *Fenestrelle* ve výši 2479, kamž po kamenité stezce dostoupili jsme za 3½ hodiny. Ze sedla jest velkolepá vyhlídka na ledovce skupiny Cima Gelas a Maledia. Pod námi jižním směrem nalézala se nejhořejší část údolí Gesso di Entraque, ze kterého jest další přechod sedlem *di Finestra* do horské osady *Madonna di Finestre*. Pokochavše se vyhlídkou, prohlédli jsme si bídnou opuštěnou vojenskou chatu, kde našli jsme jen stůl se zápisní knihou. Zbytek dne strávili jsme v plavkách na rybníčkách blíže naší chaty. Následujícího dne v pátek bylo poněkud mlhavo a poněvadž soudili jsme, že náš pobyt se prodlouží, poslali jsme svého vůdce



Sigmund Ruud na nájezdu Jarolímkova můstku na Strbském Plese v Tatrách.



Krásný lyžařský terén v sedle Kopy ve Vys. Tatrách.

Foto Grosza

do Entraque pro novou zásobu potravin. Později se vyjasnilo a podnikli jsme výpravu na severozápad ku sedlu *del Chiapous* ve výši 2520 m, odkud jest přechod údolím *Lourousa* do *Terme di Valdieri*. Cestou obdivovali jsme *Argenteru* a sousední *Corne* a *Monte Stello*. Z vrcholu *Cima del Chiapous*, kamž jsme pak vylezli, bylo na tyto velikány ještě krásnější panorama. Na zpáteční cestě podívali jsme se u sedla na rozbořenou vojenskou chatu, kde by již nebylo možno přenocovati. Večer přivítali jsme našeho vůdce, který se dostavil s plným batohem a po bohaté tabuli jsme brzo ulehli, abychom se na příští túru dobře vyspali. V sobotu ráno vstali jsme již o 5 hodině a za krátko vydali jsme se na cestu k cíli naší výpravy — na *Argenteru*. Horská stezka stoupala v serpentínách směrem ku *Colle del Chiapous*. Ve vyšší poloze odbočili jsme na levo do travnatých skal, po kterých vystoupili jsme podle menšího vodopádu na širokou travnatou etáži, kde bývala dříve salaš. Dalším pochodem na *Paso de la Forcela* dostoupili jsme další skalnaté etáži, odkud nastal delší pochod po několika sněhových polích. Po překročení největší, na svahu položené sněhové plochy, vkročili jsme do výše položených skal odkud jsme konečně dorazili ku zářezu, který od vrcholu šikmým směrem směřoval až k nám ku místu pravého nástupu. Ač jsme měli provaz, nebylo potřeba se přivázati, poněvadž zářez byl dosti široký a poskytoval možnost ku spolehlivému lezení. Asi v 11 hodin nalézali jsme se na vrcholu *Cima Sud* 3290 m, odkud byla nádherná vyhlídka na celé okolí. Příkré srázy na západ a divoce rozčleněné hroty *Punta del Gelas di Lourousa* 3261 m, *Monte Stella* 3261 m a *Cornè Stella* nás velice zajímaly.

Na severozápad byl úchvatný pohled na skupinu *Monte Motto* 3095 m směrem přes obec *Terme di Valdieri*. Dále na západ bylo viděti horstvo italsko-francouzské hranice kde v pozadí vynikal *Tenibres* do výše 3031m. Odtud směrem k jihu bylo zřetelně viděti ve Francii hluboký zářez údolí *Val de Tinée*. Po delším odpočinku v krásném slunečnu, zapsali jsme se do zápisní knihy, která jest tam pod kamenem ukryta v plechovém pouzdře a v dobré náladě nastoupili jsme opatrně sestup. Abychom si zpestřili cestu, doporučil nám vůdce směr přes *Paso di Porco*, který byl sice obtížnější, ale tím zajímavější, poněvadž jsme se více přiblížili divoké scenérii skal *Monte Stella*. Konečně dostihli jsme skalnatého cirkru nejvyšší části údolí *Chiapous* a nyní mohli jsme již pohodlně serpentínami sestoupiti až do naší chaty. Zpáteční cesta trvala jen 2 $\frac{1}{2}$  hodiny.

V chatě našli jsme společnost mladých italských alpinistů, s nimiž jsme se po společném teplém obědě srdečně rozloučili a nastoupili hned zpáteční cestu do *Entraque*. V našem hostinci u „zeleného stromu“ bylo živo. Byla sobota a přijely tam dvě italské turistické výpravy. Povečeřeli jsme společně s naším boдрým vůdcem *Castellanem* a přítukli sklenkou dobrého červeného vína. Po rozloučení odebrali jsme se ku zasloužilému odpočinku a druhého dne časně z rána odjeli jsme autobusem do *Borgo S. Dalmazzo*, kde jsem si vyzvedl svůj kufr a společně nastoupili jsme další cestu do francouzské části *Meridiálních Alp*.

Ku shlédnutí *Maritimských Alp* hodí se nejlépe návštěva *Rifugio di Genova*, odkud možno učiniti s vůdcem další exkursi do *Rifugio Nizza*. *Maritimské Alpy*

mají tu velikou výhodu, že panuje tam jen velice zřídka špatné počasí a deště jsou tam vzácností. V celé oblasti Maritimských Alp jest fotografování zakázáno.

Nejlepší literární průvodce jest: Giovanni Bobba, *Alpi Marittime 1908*, vydaný italským alpským klubem sekei v Turině.

NORBERT LANG:

## *Srdce Šumavy.*

*Vzpomínka na letošní Velikonoce.*

Veliké území Šumavy, přibližně omezené na severu Polední horou a na jihu Luzným, nazýváme Centrální Šumavou. Toto territorium zůstane po dlouhou dobu našim „divokým západem“, zvláště oněm lyžařům, v jejich povědomí dríme tichá touha Curwoodových a Londonových sklonů, po hlubokých lesích, nepřehledných slatích a velebném majestátní zimní přírody.

Dokud nezazní tichými hvozdy krumpáče tisíců dělníků, kteří počnou připravovat cestu „ocelovému oři“, dotud bude centrální Šumava eldorádem pravých lyžařů, kterým je tento sport něčím více než pohybovou zábavou. Psátí o vhodnosti centrální Šumavy pro lyžařské výlety, bylo by nošením dříví do lesa. Ač ji každý zná z léta, přec v zimě bývá navštěvována, pro svoji odlehlost, velmi zřídka. Z české strany vedou k ní cesty daleké, ach tak daleké, že pomýšlení na ně odstraší většinu lyžařů, kteří by se chtěli vydati v ony kraje.

O letošních velikonočních návštěvách navštívili „Srdce Šumavy“ — jakž bychom snad vhodněji ono území nazvali mohli — pouze tři společnosti. Dvě z Plzně a jedna z bavorského Straubingu. Celkem asi tučet lidí. Není to mnoho, uvážíme-li, že je všeobecně známo, že sjízdný sníh vydrží na Roklansku až do konce dubna. Z Čech vedou tam dvě cesty. Pohodlnější přes Železnou Rudu, Zwiesel a Klingentál a nepoměrně delší přes Vimperk nebo Lipku. My — bodří Plzeňáci — jeli jsme tentokráte pro změnu — přes Vimperk, kdež jsme vystoupili asi o 6. hod. večerní. Soukromé auto dopravilo nás do Zdíkova. Dále jeti — se šofér vzpíral — boje se hlubokého sněhu. Sladkým hlasem konejšil nás prohlášením, že za půl hodiny dostihneme Kvildy — dnešního síle. Plní důvěry v lidskou pravdomluvnost a sebevědomí ve svoji výkonnost, připjali jsme lyže a uháněli s větrem o závod. Zatím se úplně setmělo. Proběhli jsme hlubokým lesem a stanuli na pasece, kde v dáli blikalo několik světel. Potkali jsme chodce, který nás dokonale poučil o naší situaci. Byli jsme v Pláních a do Kvildy měli jsme pět čtvrtí hodiny. Dobrá. Dále jsme putovali černými lesy, silnicí, kde led se střídá s blátem a sněhem. Konečně — a netrvalo to ani dvě hodiny — dospěli jsme do Kvildy, kde nás již očekával pohostinný dům pana nadlesního.

Osvěžujícím spánkem posílení — vytrhli jsme již o desáté hodině „ranní“ — k chatě u pramenů Vltavy. K oné Bohem i lidmi opuštěné chatě, kde si lišky dávají dobrou noc. Sníh byl špatný, bořící se. Za půl druhé hodiny objevila se nám chata. Nezdrželi jsme se v ní dlouho. Opatrnost nabádala k brzkému odehodu, bychom si zajistili noclehy na Březníku. Překročili jsme hřeben Černé hory a sjeli na močály, jimž vévodí dvě chalupy. — Březník. Byl zahalen mléčnou mlhou a objevil se nám teprve, když jsme se mu přiblížili na dosah ruky. Malé občerstvení a již opět — na lyže. Svižným tempem k zemské hranici a na Luzný. Počasí bylo nevlídné, teplota jen málo nad bodem mrazu. Mžilo, ale nepršelo. Sníh jarní, místy se škraloupem ledu. Les pod vrcholem Luzného zdobily ledové okrasy posypané ledovou krupicí. Na vrcholku Luzného jsme se nezdrželi — obrátili jsme ihned, neboť ledový víchr nás k tomu donucoval a luštili jsme sjezd těžkým sněhem s ledovou polevou. Na zpáteční cestě navštívili jsme „Moorkopf“ a v 1/2 7 večer odepínali jsme lyže před pohostinným Březníkem, uspokojení řádným proběhnutím. Laik by si myslil, že večere a brzké uložení ku spánku uzavřelo řetěz naší božihodové činnosti. Chyba lávky! Většina družiny „evičila“ (hrála evika) dlouho do noci. Hráli ovšem jen o halírky, aby neztratili sympatií laskavého čtenáře.

V pondělí bylo nutno pomýšletí na návrat. Počasí nám připravilo malou změnu. Přes noc napadalo trochu sněhu a mrzlo. V 1/2 9 vraceli jsme se nekonečným Horovým průsekem, jehož sjezdy v nedotčeném sněhu byly krásným rozloučením s letošní podivuhodnou zimou. Překročivše oba Roklany, sjížděli jsme přes rokelskou šachtu, poněkud tvrdým sjezdem do Frauenau. Při tom jsme učinili nový objev v mazání. Člověk se nikdy nedoučí. Většinou podceňovaný Rotrův Klistr osvědčil se jako výborné mazání na zledovatělém lesním sněhu, jehličím posetém. Kompaktní Oestby-Klistr — pro jarní solný sníh se hodící — na jehličí vůbec nejede. V Horním Frauenau složili jsme lyže na ramena a svižným pochodem šli do Zwieslu. Ve vlaku přepočítali jsme svůj velikonoční výlet a ejhle — vyšlo 75 km, což je na dva dny a jednu noc slušným výkonem.

## *Václav Hora.*

*Vzpomínka k jeho šedesátce.*

Český sport lyžařský jest poměrně mlád. Začátky jeho možno, klásti do doby před 30ti lety. Jako každý sport, tak i lyžařství mělo své zakladatele a průkopníky, kteří s neobyčejnou vytrvalostí, ba možno říci, s láskou a něhou, se mu po řadu let věnovali. Český západ může se pochlubit několika lyžařskými pionýry, z nichž nejstarší Václav Hora, dožívá se právě svých šedesátin v jaré duševní i tělesné

svěžesti. Hora začal lyžařiti již r. 1906, jeho učiteli byli Arno Juránek a Eman Kabát, kteří se věnovali „bílému umění“ jen o málo dříve. Horův první lyžařský výlet byl na Černé jezero, druhý na Pancíř. — Hora, společně s Juránkem a Kabátem počali hledati lyžařské cesty na Jezerní stěnu a Falkenstejn. Hora oddal se novému sportu s ohromným zanícením. Roku 1908 navštívil po prvé centrální Šumavu,

kteřou probádal do nejmenších podrobností. Hora platí dodnes za nejlepšího šumavského odborníka. Jeho zamilovanou končinou jest Březník dříve Pürstling zvaný. Se stejným mladistvým žárem navštěvuje každoročně Bučinu, kterou považuje za ideální místo lyžařské. Vyhlídkový bod Bučiny doporučoval již před lety pro stavbu nové chaty, neboť Bučina má všechny přednosti dobrého lyžařského východiska — pohodlný přístup a vysokou náhorní polohu, 1200 m n. m.

Báječné, dlouhé sjezdy centrální Šumavy jsou Horovou doménou. Nejraději má dlouhý sjezd z Polední hory do Prášil. Hora je nejen dobrým lyžařem, ale i vášnivým fotografem. Věškeré zimní krásy „své Šumavy“ zvětšil ve sbírce fotografií, z nichž některé jsou jedinečnými uměleckými díly, které dosud nikým překonány nebyly. Lyžařská činnost Horova jest značně obsáhlá. Hora byl prvním pomocníkem Inž. Ruběšky při sestavování první lyžařské mapy šu-



Václav Hora.

mavského úseku. Na sta cest a pěšin Hora prostudoval a zakreslil. Hora je spoluzakladatel Českého ski klubu v Plzni, v jehož výboru pracuje od jeho založení — t. j. od roku 1907. Jsa Sokolem od nejtěplejšího mládí, zachoval si do dnes výborný tělesný stav, jenž mu dovoluje podnikati každoročně velké turisticko-lyžařské cesty. Na těchto navštívil Krkonoše, Rudohoří, Tatry, ba i mnohé skupiny alpských velikánů.

Účelem těchto rádků není obšírné líčení lyžařské a turistické činnosti našeho „věčného mladíka“, nýbrž ocenění jeho záslužného působení k sedesátiletému jubileu. Horovu skromnou, nenáročnou práci na českém západě možno klásti za vzor nynější mladé generaci.

Pisatel končí tuto vzpomínku přáním zdaru „našemu Vaškovi“ ku dalším desetiletím činnorodé lyžařské práce, jež jest jeho životní vzpruhou a živlem.

Za Český ski klub v Plzni.  
N. L.

ING. F. PŘIBYL:

## Klister.

Když na poušti závan větru donese k nozdřám velbloudovým pach vody, zrychlí hned svůj chod, protože mu zvěstuje vždy osvěžení, když libá vůně pěkné vepřové s kůřičkou vnikne nám do nosu, dostaneme hlad.

A tak je tomu i s tím Klisterem. Je mnoho lidí, kteří neuznávají přednosti onoho „odeuru“, neboť nevzniká u nich při tom představa krás lyžařiny. Z toho jediného důvodu chápu kategorický rozkaz: „Jdeš mi s tím ven!“ Musí být každý uznaným do té míry,



že v pokoji (třebaže tam bývá nejčastěji volno) je pro Klister terén poněkud nevhodným a proto spokojujeme se s chodbou. Je potřeba klid a vytrvalost k té práci. Připraviti lyže pro mokřý firn je prací složitou a sdružuje mnoho řemesel, z nichž hlavním je lakýrnickví. Nehledě k okolnostem (ležícím na okně a zemi a přilepeným na rukách, dlaždicích a botách) je pocit po dokonané práci velmi lahodným a nemůže onu poesii porušit ani prosaické „To je dost, že už s tím smradem přestaneš!“

VYTRVALECKÁ TŘICÍTI KILOMETROVKA OPŘEBOR CHODSKA NA ČESKÉ KUBICI 17. BŘEZNA 1929. Již po deset let pořádají Sněhaři v Domažlicích známý a vždy pěkně obleslaný závod vytrvalecký na trati 30 km. Také letos konal se tento závod, a právě ve svém desátém výročí byl snad nejtěžší.

Trať byla volena dobře. Výškový rozdíl byl asi 550 metrů. Skvělý výkon podal Hrabánek Č. Ski Klub Praha, který v nejlepší době dne získává „Přebor Chodska“ a přijel do cíle téměř svěží. Favorit inž. Bártů přišel o tuto cenu delším odpočinkem na Čerchově.

Technické výsledky:

II. třída: 1. Hrabánek, Č. Ski K. Praha, 2,53'24". — 2. Ziziús, S. K. Plzeň 2,58'48". — 3. Klouček, S. K. Slavia

Praha 2,59'06". — 4. Regál K., Sněhaři Domažlice 3,13'09". — 5. Malý, Sokol Karlín 3,35'11". — 6. Zíka Eugen, H. D. W. 3,35'23". — 7. Ouhrabka, S. K. Olympie Plzeň 3,46'16". — 8. Šmíd, S. K. Olympie Plzeň 3,46'16". — 9. Adámek, S. K. Slavia Praha 3,54'04". —

I. třída: Inž. Bártů, Ski Klub Praha 2,57'08".

Třída starších: 1. Kosina, Sokol Praha II. 3,08'20". — 2. Krňoul, Slavia Praha 3,08'41". — 3. škpt. Krč, „Sněhaři“ 3,19'37".

Loňský obhájce poháru Čihař vzdal se pro jakýsi defekt na počátku trati.

O vzorné uspořádání závodu mají zásluhu Zelenka náčelník, Fryml, jednatel, oba členové Sněhařů. Soudcovali prof. Fikejs ze Svazu, Polák a Jirka ze zpdč. župy a npor. Hees, kpt. Mráz členové Sněhařů.

## Alpismus.

DR. O. BRAUNER:

### II. Kapitoly o horolezectví.

*Technika horolezectví* jest výcvikem získané umění, jak překonáme obtíže vyskytující se při horolezectví s průměrně malým vynaložením sil.

Zkušený horolezec nastupuje turu krokem volným a stejnoměrným tak, aby se pochod do vrchu nejevil u něho udýcháním a bušením srdce; není dobře před déle trvajícím výstupem příliš utahovati řeménky na horské obuvi, aby krev mohla dobře kolovati a nohy se zbytečně neunavily. Nejlépe je našlapování na celé chodidlo, při čemž se staví noha pokud možno vodorovně. Příkrá stoupání se zdolávají v serpentínách, při čemž si pomáháme opíráním o hůl. Není dobře často odpočívati. S počátku možno jíti 2—3 hodiny bez oddechu, během další cesty stačí vždy po dvou hodinách několik minut k odpočinku. Při sestupu jest lépe pohybovati se tempem bystřejším, nikoli však tak rychlým, abychom neutrpkli nějaké nehody uklouznutím atd.

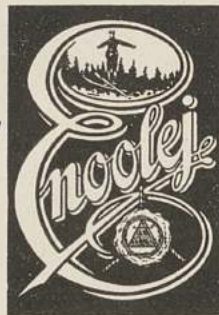
Jakmile svah aneb skála je tak příkrá, že nutno k udržení rovnováhy užití rukou, mluvíme o lezectví. Při lezectví je nutno využití různých výstupků, trhlin a jiných nerovností skály za oporu rukou a nohou. Hranice, kdy přecházíme od chůze k lezectví, jsou individuální, a závisí na tom, jak ten aneb onen lezec je vycvičen. Z opatrnosti je však vždy lépe přikročiti dříve k lezení než by mohlo dojít k nehodě. Jde-li o těžké lezecké výstupy, obouváme lezecké boty, jež i při nepatrných záchytech konají výbornou službu a užíváme k zabezpečení lana, jímž se chráníme od pádu, jež by mohl býti způsoben povolením skalního výstupku, užitého k opoře ruky, nohy nebo těla vůbec. Skalní výstupky, jež nazýváme podle toho, zda jich užijeme za oporu pro ruce či nohy, buď záchyty nebo stupy, musíme vždy předem vyzkoušeti, udrželi váhu těla. Lezeckým pravidlem jest, aby se tělo opíralo nejméně o tři místa skály, aby nohy nepřišly jedna těsně ke druhé, tělo má býti vždy ke skále spíše přimáčknuto než odkloněno a vždy nutno dávat bedlivý pozor, abychom záchyt nevyvrátili. Při nedostatku záchytů a stupů můžeme si, nejdě-li o velkou výši, vypomoci uměle stoupaním na sekyrku na led, kterou druhý lezec o skálu opře, nebo stoupanem druhovi na rameno neb i na hlavu. Možno též použítí lanové skoby, kterou si zatlučeme na místo, kde je třeba záchytu

nebo stupu. Dříve než počne lézti, má lezec vždy věnovati pozornost skále, aby si asi přibližně uvědomil, kde může hledati dobré opory. Nastoupiti má pak lezení správnou nohou a zachytiti se správnou rukou, neboť změna kroku nebo pohybu nohou nebo rukou bývá často nebezpečná, ne-li nemožná.

Nepostupujeme-li přímo vzhůru, nýbrž napříč, obracíme se bokem ke stěně jen tehdy, není-li skála příliš strmá, nebo máme-li prostrannou cestu pro nohy po římsách, jinak vždy zůstáváme čelem ke stěně. Též při prudkém srážném sestupu pohybujeme se vždy čelem ke skále, teprve při mírnějším svahu obracíme se obličejem k propasti.

Zvláštních způsobů lezení užívá se v těsných skalních zákoutích t. zv. komínech, kde se skalní stěny setkávají v úhlu, obvykle velmi ostrém. V širokých komínech zůstává postup celkem stejný jako ve volné stěně; v úzkých však komínech máme tu výhodu, že můžeme použítí stěn obou. Je-li v komínu dostatek dobrých stupů a záchytů, je výstup celkem lehký, neboť tu stoupáme jako po řebříku; není-li však dostatek záchytů, nutno se opíratí jen o jednu stěnu zády a tím můžeme dobře využití i nepatrných výstupků druhé stěny. Avšak i když komín je zcela hladký, bez záchytů, lze se jím vyšplhati do výše, neboť tím, že opíreme záda o jednu stěnu,

Na  
Vaší  
obuv  
jen



nebo Eno tuk.

### Letní sídlo BABYLON na ŠUMAVĚ. Grand Hotel Pension „Praha“.

50 pokojů nejmod. hyg. zařízených, koupelny, sluneční lázně, skvělé koupání ve známém rybníce, tenis, garáže, I. tř. kuchyně.

Příhl. u majit. pí STAUBEROVÉ, Praha XI., Karlova 5.

ruce a nohy o druhou a vzpříčíme se, využijeme při nevelkém vynaložení sil tou měrou tření, že se nejen udržíme, nýbrž můžeme se v této pozici zvolna posouvatí vzhůru. Velkou pozornost třeba vždy věnovati vlhkým anebo mechem porostlým místům v komínech.

Výstup komíny jest obvyčejně snadný, tedy výhodný a příjemný, mívá však též své stinné stránky, t. j. že kameny a balvany, zřítivší se s hory a uvázlé mezi stěnami komínů, uzavírají je často tak, že činí výstup takřka nemožným. Takovou překážku jest možno překonati jen s nebezpečím, neboť kameny netkví vždy pevně a při nepatrném dotyku mohou se dostat do pohybu.

Na sněhových svazích postupujeme tak, že okovanou botou silně našlapujeme, ovšem není-li sníh příliš měkký, aby se hřebíky zaryly do sněhu a noha neklouzala. Na strmém svahu, nestačí-li pevné nastupování, nutno pořizovati umělé stupně sekýrkou na led. Do jisté míry lze se této zdoluhavé a dosti namáhavé práci vyhnouti užitím stupaček. Avšak i při užití stupaček bude často přece jenom třeba tesati si stupně. Tyto musí býti dostatečně velké, aby noha po celé délce chodidla měla v nich oporu, musí býti pokud možno vodorovné a vždy spíše ke svahu skloněny než na venek, aby z nich nebylo možno vyklouznouti; stupně nesmějí býti ani příliš daleko od sebe. Vystupujeme-li vzhůru, tesajíce stupně, činíme tak v serpentínách, nikoli přímo vzhůru; pro sestup nutno vždy tesati stupně větší a důkladnější než pro výstup, ježto vyklouznutí je zde možnější. Při překročení se stupně na stupeň zarážíme k snazšímu udržení rovnováhy do svahu sekýrku na led a opíráme se o ni. Je-li sráz příliš prudký, musí se vytesati ve sněhu nebo ledu i záchyty pro ruce. Leží-li na starém zmrzlém sněhu vrstva sněhu nového, hrozí nebezpečí, že se

celá povrchová vrstva sveze pod tíhou chodce; proto nutno opatrně na místě, kam chceme vstoupiti, nový sníh odstraniti a vtěsati stupně do sněhu pevného. K snazšímu udržení rovnováhy při tesání stupňů, doporučuje se opřít se kolenem o svah.

Při sestupu na strmém sněhu nejlépe nastupovati pevně na paty a kráčet s tělem co možná vzpřímeným; sedati na svah je nebezpečné, poněvadž nohy snáze uklouznou. Sestup na sněhovém svahu, pokud není příliš prudký, lze usnadniti a zrychlití sjížděním; sjíždí se obvyčejně tak, že se chodidla nohou skloní ploše po svahu, aby v něm nenalézaly opory a klouzaly po něm, puze ty jsou tíhou těla. Trup při tom držíme zpříma a hůl pro snazší zachování rovnováhy opřeme zlehka nazpět o svah. Rychlost sjezdu se mírní tím, že zdviheme špičky a sjíždíme jen po patách a pak též tím, že se opíráme silně o hůl, takže se zarává do svahu a brzdí. Nohy nutno držeti pohromadě; mírné vysunutí jedné nohy vpřed zajišťuje právě jako při jízdě na lyžích lépe rovnováhu. Úplně zastavíme jízdu, postavíme-li chodidlo napříč svahu tak, aby se hřeby bot zaryly do sněhu.

Sjíždění po sněhových srázích třeba dobře se naučiti na bezpečných svazích. Nutno vždy než se pustíme do sjezdu, zkusiti jakost sněhu, neboť týž svah má často podle povětrnostních poměrů snůh povahy velice různé. Mimo to je nutno dbáti všeobecných zásad o sjezdu na sněhových srázích. I výborný horolezec, který ovládá spolehlivě sněhovou techniku, nesjíždí v těsné a strmé rokli po sněhovém svahu, který se končí nad propastí nebo který se končí ledovou plochou, ani se nikdy nedá strhnouti k takové rychlosti, které by již žádným z uvedených způsobů brzdění ovládnouti nemohl. Opatrnost káže nesjížděti též na nejzazší konec sněhového

**Prožitou nádheru zasněžených hor podá Vám nejlépe naše deska**

**F O M A A N T I S O L A R**

**FOTO**

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. — Výroba a kolorování diaapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

**SPORT-BAZAR**

PRAHA I., CELETNÁ 22. (Průchod).

*dodá Vám nejlépe a nejlevněji  
vše co k zimním i letním sportům  
potřebujete.*

POUZE PRVOTŘÍDNÍ ZBOŽÍ NEJLEPŠÍCH TU, ICIZOZEMSKÝCH ZNAČEK.

*ROTTROVY*

*LYŽE,*

*ROTTRŮV VOSK*

*prvotřídní jakost*

*QUIDO ROTTER,*

*továrna na lyže*

*PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.*

ODBOBNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,  
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,  
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ  
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

pole, který vlivem teplejších skal a vody, prýštíci ze sněhu, bývá smelen v led, na němž je nemožné zabrzdit rychlost jízdy, neb i bývá tak tenký, že se snadno proboří pod tíhou neopatrného jezdce, který pak upadne následkem setrvačnosti po hlavě na kameny za sněhem ležící.

Ztratí-li kdo při sjezdu rovnováhu, což se může snadno stát i nejkoušenějšímu horolezci, zamezí pád tím, že se obrátí obličejem ke svahu a zabodne sekyrku na led do sněhu, ne však vysoko nad sebe, aby mu sekyrka nevyklouzla následkem trhnutí z rukou. Téhož způsobu lze použití při každém vyklouznutí vůbec na sněhovém svahu. Sjíždění sedě neb dokonce leže se nedoporučuje, neboť řízení sjezdu je obtížnější a tlumok při tomto způsobu sjezdu snadno lezce převáží tak, že se řítí hlavou napřed.

*Dodatek.* K závěru zmíním se ještě o tom, že ne každý jest schopen býti lezcem či horolezecké tury prováděti, nýbrž že jsou zapotřebí určité vlastnosti, jež musí každý lezec míti, aby námahu a nebezpečí snadno mohl překonat. V prvé řadě jest to zdraví, jež jest zásadní podmínkou lezce a tudíž nemocní, hlavně se srdcem neb plícemi, na tury vysokohorské se nehodí.

Dalšími podmínkami jsou neohroženost, chladnokrevnost, bystrý postřeh při hrozcím nebezpečí a tělesná zdatnost schopná k překonávání velké námahy. Nehodí se pak do vysokých hor lidé, trpící závratí, ač pokud není příliš silná, lze se jí při pevné vůli a pozvolným správným cvičením odnaučiti, dále lidé krátkozrací a lidé tělesně slabí, kteří ani po delším výcviku nejsou schopni větších výkonů.

Dobrého lezce nesmí znervit denní pochody a výstupy po několik týdnů za sebou podnikané. Zřejmé jest, že po každém

namáhání potřebuje tělo příslušného odpočinku, aby doplnilo vyčerpané zásoby sil. Síla tělesná a vytrvalost nebývají vždy úměrně spojeny. Často nápadně vyvinutí svalnatí lidé unavují se častým namáháním svalů, třeba nepatrným, dříve než lidé malé postavy a těla na pohled hubeného a slabého.

Praktická předběžná tělesná cvičení před tím, než jdeme do hor jsou důležitá a vždy jistě přinesou svoje ovoce!

Jest však nutno upozorniti ještě na stavy, jež mohou vzniknouti i u lidí tělesně zdravých následkem nezvyklosti pohybu ve vysokých polohách horských. Jest tu v prvé řadě horská nemoc, která projevuje se nevolností, náhlou únavou, návalem krve do hlavy, tlucením srdce, závratí, zvracením, nezdítkou i krvácením z nosu, následkem sníženého tlaku vzduchu při výstupech do vysokých poloh horských.

Obyčejně tyto příznaky objevují se při dostoupení výše kolem 2000 m, avšak nikoliv u každého horolezce. Lze tomu odpomoci častým cvičením ve výstupech při stupňování výkonů stále do větších výšek. Kdo není zvyklý na vysokohorské polohy, nezačínaj nikdy ihned namáhavou vysokohorskou turou!

A konečně nutno upozorniti na bolestivé záněty hlavně v obličejí následkem účinku prudkých slunečních paprsků, zvláště po sněhových pláních. Tu nutno účinek slunce na kůži paralyzovati nějakou čistou masť, nejlépe lanolinem a nemýti si toho dne obličej vodou. Poslední dobou užívá se přípravku „Eskolin“, který se velmi osvědčil. Oči pak nutno chrániti před možným zánětem spojivek následkem prudkého slunečního světla brýlemi s barevnými skly a dbáti třeba též na to, abychom neutrpěli sluneční úpal. *Jen ten jest dobrým horolezcem, kdo připraven jest stále na každé nebezpečí, jež na něho v horách při každé příležitosti čeká!*

# PRO LETNÍ OBDOBÍ

nejlepší výběr fotonástrojů  
a potřeb naleznete v od-  
borném závodě firmy

## FOTO MARTINEC

KRÁL. VINOHRADY,  
Anglická třída čís. 22.

Telefon 52123.

Telefon 52123.

Vyvolávám — Kopíruji — Zvětšuji.



# Švédské březové lyže Anders Persson, Bolnäs.

Persson březová lyže je zhotovena ze skalní sev. švédské břízy, kterou nesmíte porovnávat s měkčí finskou a břízou z jižního Švédska. Švédská skalní bříza z okolí Bolnäs jest pevnější jasanu a hickory. Březové lyže jsou pro svoji lehkost a pružnost oblíbené, ohromná poptávka po březových Persson lyžích v Německu, Rakousku, Polsku a ve Švýcařích jest toho nejlepším důkazem. Švédská a norská armáda používají skoro výhradně březových lyží.

**Letošní vítěz 50 km Holmenkollu Šved Utterström,**

olympický vítěz Hedlund a všichni švédští závodníci používají

**jen P E R S S O N březové závodní lyže.**

Švédské březové lyže turistické dodává firma Persson, telemarského tvaru pro náš těžší terain přizpůsobené.

**Zastoupení pro Československo:**

**EMERICH RATH, Praha XIII., Kodaňská 43.**

**Sportovní potřeby ve velkém.**

Telefon 52465.

Obchodníci sportovními potřebami vyžádejte si moji nabídku.

Telefon 52465.

# „T E N T O“

Po dlouholetých zkušenostech podařilo se spoluprací známého norského lyžaře OESTERHOLDA vynalézt **universální mazání pro každý sníh, s vlastnostmi stoupacími,**

## „T E N T O“

mazání natře se štětcem na suché lyže a nechá se zaschnout, načež se dle potřeby tenče neb silněji přetře „T e n t o v o s k e m“. Při mezinárodních závodech v Zakopaném mnoho závodníků s úspěchem používalo „TENTO“. Též naši lyžaři jsou s pokusy s „TENTO“ překvapeni. Pro skok používá se tekutý „TENTO“. Norští skokani RUUD a ANDERSEN a j. používají výhrad. „TENTO“ pro skok. **UNIVERSALNÍ MAZÁNÍ „TENTO“**, v plechových plochých lahvičkách se štětcem pro každý sníh „TENTO Hopsmoering“, tekuté pro skok, v skleněných lahvičkách.

**„T E N T O“ A. S. S K O Y E N, N O R S K O.**

**Zástupce pro Československo:**

**EMERICH RATH, Praha XIII., Kodaňská 43.**

**Sportovní potřeby ve velkém.**

Tel. 52465.

Obchodníci sportovními potřebami vyžádejte si včas moji nabídku a návštěvu.

Tel. 52465.





## HOTEL BELLEVUE

NOVÝ SVĚT-HARRACHOV, KRKONOŠE

Telefon č. 15

Majitelé J. a F. Urazilovi, majitelé kavárny  
„U Karla IV.“ v Praze II., Žitná ul. č. 1.

45 pokojů, 130 lůžek, ústřední topení, teplá a studená voda  
zavedená do pokojů. — Denně koncert. — Moderní tance.

## LYŽAŘI

### NEJEZDĚTE

NA TŮRU DŘÍVE,  
DOKUD NEMÁTE ASPOŇ  
JEDNU TUBU

# SAVOSKINU

Návod k upotřebení:

Vytlačí se asi 2 cm krému na znečištěnou dlaň a dobře se rozetře, pak sněhem neb vodou omyje. — Též znečištění kolomazí, dehtem, tuky a vosky se Savoskinem dobře vyčistí. Velice praktické a levné.

Jediný výrobce

## J. PILNÁČEK,

HRADEC KRÁLOVÉ.

## CENY VÍTĚZŮM spolkové odznaky

**I. B. PICHL,**  
Praha VII., Pod Letnou 10  
Praha I., Celetná ulice 33  
Obrázkové prospekty zdarma!

Továrna: Derby.



TŮK NA  
SPORTOVNÍ  
OBUV

## ODZNAKY - PLAKETY

KAREL SVOBODA, PRAHA I.,  
UHELNÝ TRH 1. TELEFON 262-9-0.

**GLOTZ  
PLETÁRNA** přesídlil

**PRAHA I.**

**MELANTRICHOVA 12.**  
roh Kozní blíže Staroměstského nám.  
Známý největší sklad svetrů, puloverů,  
kostýmů, vest, punčoch, ponožek, rukavic,  
šál, trik atd.  
Kupujte přímo u výrobce!  
Členům „Svazu“ 10% srážky a zásilky k výběru.